ஸ்ரீராமஜயம்

ஸ்ரீ த்யாகராஜ ஹ்ருதயம்

மூன்ருவது வால்யம்

இது

ஸங்கீத ஸாஹித்ய வித்வான்

கே. வி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரால்

எழுதப்பட்டு

எம். ஆதி அண்டு கம்பெனியாரால்,
சந்திரா பிரஸ்ஸில்
பிரசுரம் செய்யப்பட்டது.
1924

PUBLISHER

ஸ்ரீ த்யாகராஜ சுவாமி.

கீர்த்தனைகளின் அட்டவணை

ஸ்ரீராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ த்யாகராஜ ஹ்ருதயம்

அவதாரிகை:—ஸ்ரீ த்யாகராஜய்யரவர்களுடைய வீட்டில் பட்டாபிஷேக ஸந்நிவேசத்தோடு வீற்றிருந்த ஸ்ரீராம சந்திராதி விக்ரஹங்களை அய்யரவர்களின் தமையனாகிய பஞ்சாபகேசன் என்பவன் காவேரியில் எடுத்தெறிந்தும், அய்யரவர்களை வைதும், அடித்தும் தொந்தரவு செய்யத் தொடங்கினான். அய்யரவர்கள் அதைப் பொறுக்கமாட்டாது ஸ்ரீராமனைக் கூவிப் பாடியருளிய கீர்த்தனங்களில் இது ஒன்று.

(1) காபி - ஆதி.

ப. அந்யாயமு ஸேயகுரா ராமா - அந்யுலகா ஜூடகுரா நாயெட (அந்)

அ. எந்நோதப்புலு க(3)லவாரினி ரா - ஜந்ய நீவு ப்ரோசினாவு க(3)தகத (அந்)

ச. ஜடபரதுடு ஜிம்கஸிஸுவுநெத்தி - படலிக தீர்சகலேதா
கடலிநி முனிகிந கிரி நொககூர்மமு - காபாடகலேதா
புடமிநி பாண்டவ த்ரோஹிநி தர்ம - புத்ருடு ப்ரோவகலேகா
நடிமி ப்ராயமுந த்யாகராஜநுத - நாபூர்வஜுபாத தீர்பலேதநி (அந்)

பத உரை

ராமா - ஸ்ரீராமா
நாயெடந் - என்னிடத்து
அந்யாயமு - அநியாயத்தை
ஸேயகுரா - செய்யவேண்டாமடா
அந்யுநி காந் - என்னை அந்நியனாக
ஜூடகுரா - பாவிக்கவேண்டாமடா
ராஜந்ய - ஏ ராஜனே !
எந்நோ தப்புலு - எத்தனையோ அபராதங்கள்
கலவாரிநி - உள்ளவர்களை
நீவு - நீ
ப்ரோசிநாவு - காப்பாற்றினாய்
கநுக்கநு - ஆகையால் (அந்யாயமு...என்னிடத்து அந்நியாயஞ்செய்யாதே)
ஜடபரதுடு - ஜடபாதன் என்னும் ரிஷி
ஜிம்க ஸிஸுவுநு எத்தி - மான் குட்டியை எடுத்து
படலிக - (அதன்) சிரமத்தை
தீர்சங் கங் லேதா - தீர்க்கவில்லையா
கடலிநி - சமுத்திரத்தில்
முநிகிந - மூழ்கின
கிரிந் - மலையை

ஒக கூர்மமு - ஒரு ஆமை
காப்டங் கங் லேதா-காப்பாற்றவில்லையா
புடமிநி - புவியில்
பாண்டவத்ரோஹிநி - பாண்டவர்களுக்குத் துரோகம் செய்த துர்யோதனனை
தர்மபுத்ருடு - தருமராஜன்
ப்ரோவங் கங் லேதா - ரக்ஷிக்கவில்லையா
த்யாகராஜநுத - த்யாகராஜனால் கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீராமா
நடிமி ப்ராயமுநங் - நடுவயதில்
நா பூர்வஜுடு பாதலு - என்முன் பிறந்தவனாலுண்டாக்கப்படுகிற உபத்திரவத்தை
தீர்பங் லேது அநி - தீர்ப்பதற்கில்லைஎன்று
(அந்யாயமு ஸேயகுரா-அநியாயம் செய்யாதே)

விசேஷார்த்தம்:—'அந்யாயமு ஸேயகுரா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! 'ஆந்ருஸம்ஸ்யம் பரோ தர்ம:' என்கிறபடி, ஒருவர் கஷ்டப்படுவதைப்பார்த்து ஸஹிக்காமலிருப்பதே பரமதர்மம் என்று சொன்ன நீயே, அந்த தர்மத்தை என் பொருட்டுமாத்திரம் காட்டாதிருப்பது நியாயமா? உன்னைப்போன்றவர்கள் இத்தகைய அநியாயம் செய்யலாமா? என்கிறார்.

'நந்நு அந்யுநிகா ஜூடகுரா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! 'ஸ்வஜநஸ்யாபி ரக்ஷித:' என்கிறபடி, நீ உன்னுடைய ஆஸ்ரிதர்களை விசேஷமாய்க் காப்பாற்றுகிறவனாகையால் என்னையும் காப்பாற்றியே தீரவேண்டும். உன்னுடைய ஆஸ்ரிதர்களின் கூட்டத்திற் சேர்ந்த நான் எத்துணையும் அன்னியனாகமாட்டேன் என்கிறார்.

'எந்நோ தப்புலு க³லவாரினி ராஜந்ய ப்ரோசிநாவு க³நுகநு' என்பதனால், 'ஸ்ரீராமா! நீ எவ்வளவோ அபராதிகளை ரக்ஷித்திருக்கிறாய். விராதன், கபந்தன் முதலானவர்கட்குச் சாப விமோசனம் செய்வித்து உத்தம ஜன்மத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷித்தாய். மஹாபராதியாகிய காகாஸுரனுக்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தாய். அப்படிப்பட்ட நீ, நிரபராதியா யிருக்கிற என் பொருட்டுமாத்திரம் உபேக்ஷை காட்டுவது தருமமல்ல. என்கிறார்.

'ஜட³ப⁴ரதுடு³ ஜிங்க ஶிஶுவுநெத்தி ப³ட³லிக தீ³ர்சக³லேதா³' என்பதனால், சரீரத்திற்கும் ஆத்மாவுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்றும், ஸுகதுக்கங்களால் உண்டாகிற அவஸ்தைகள், சரீரத்துக்கு மாத்திரமே யல்லாது, ஆத்மாவுக்குக் கிடையாதென்றும் ஆய்ந்தறிந்த பரம ஞானியாகிய ஜடபரதனும், சிங்கத்தினுடைய கர்ஜனையைக் கேட்டு நதியோரத்திலிருந்த கர்ப்பமுள்ளதொரு மான் மலையின் உச்சிக்குப் பாய்ந்த தருணத்தில், அதன் கர்ப்பத்திலிருந்து நதியிற் பிரவாஹத்தில் விழுந்த மான்குட்டியை எடுத்துக் காப்பாற்றவில்லையா? சரீரத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமும் இல்லை என்கிற ஞானி, ஆற்று வெள்ளத்தில் விழுந்த மான் குட்டியைக் காப்பாற்றுவதற்கு யாதொரு காரணமுமில்லை; மேலும் மான்குட்டியினுடைய சரீரத்தைக் கர்மவசத்தினால் அடைந்த ஒரு ஜீவன், அச் சரீரத்தை விடுவதனால் கர்மத்தினின்றும் விடுபட்டுப் போகிறான் என்று ஸந்தோஷிக்க வேண்டியது ஜடபரதனைப்போன்ற ஞானிகளுடைய கொள்கை. அப்படி யிருந்தும், அவர், ஒருவருடைய கஷ்டத்தைப் பார்த்து ஸஹிக்

காமல் இருப்பதே பரமதர்மம் என்ற உன்னுடைய தர்மத்தையே கடைப் பிடித்தல்லவா மான் குட்டியைக் காப்பாற்றினூர்? அப்படியிருக்க, லோகத்தில் தர்ம ஸம்ஸ்தாபனூர்த்தமாக அவதரித்த நீ ஏன் அதற்கு விரோதமாக என்பொருட்டு நடக்கவேண்டும்' என்கிறூர்.

'கட^{V}லிநி முநிகி^{V}ந கி^{V}ரிநொக கூர்மமு காபாட^{V}க^{V}லேதா^{V}' என்பதனுல், உலகின்கண் ஜலசரங்களைவிட பூசரங்கள் சிறந்தனவென்றும், அவைகளுள் குதிரைகளும் பசுக்களும் விசேஷமென்றும்; அவைகளைவிடக் குரங்கு, (மனிதனைப்போன்ற உருவமுடைய) மலைக்குரங்கு முதலியன சிறந்தன வென்றும், இவை யெல்லாவற்றையும் விட மானிடர்கள் சிறந்தவர்களென்றும், அவர்களுள் பெரியோர்கள் மிகச் சிறந்தவர்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றன. அந்தக் காரணத்தை வியாஜமாகக்கொண்டு இந்த அவதாரத்திற்கு அதிக மகிமையைச் சொல்லுகிறூர். 'ஸ்ரீராமா! நீ விசேஷ வைபவங்களால் பிரகாசிக்காமல் மத்ஸ்யமாகவும் கூர்மமாகவும் அவதரித்த பொழுதே அடுத்தவர்களை ரக்ஷிக்கும் தன்மையை மிகவும் வெளிப்படுத்தினுய். இப்பொழுதோ வெனில், ஸ்ரீராமனு யவதரித்து உன்னுடைய ஸ்வபாவ விசேஷ குணங்களினுல் நிகரற்றவனுய்ப் பிரகாசிக்கிருய். மஹா புருடனுகிய நீ, 'கந்த^{V}ர்வராஜப்ரதி^{V}மம்' இத்யாதி வாக்யங்களில் சொல்லப்பட்டபடி ரூபலாவண்ய ஸௌந்தர்யங்களினுல் நேத்ரானந்தத்தையும்; 'ஸ்மிதபூர்வாபி^{V}பா^{V}ஷீச' இத்யாதி வாக்கியங்களில் கூறப்பட்டபடியுள்ள வாங் மாதுர்யத்தினுல் ஸ்ரவணுநந்தத்தையும், உன்னுடைய நாம வைபவத்தினுல் ஜிஹ்வானந்தத்தையும், நீ அணிந்திருக்கிற நவ

துலஸீ வநமாலையினால் உண்டாகிற ஸுகந்தத்தினால் க்ராணாநந்தத்தையும், உனக்குக் கைங் கர்யம் செய்யும் காலங்களிலும், உன்னைத் தெண்டனிடும் சமயங்களிலும் கிடைக்கக்கூடிய உன் னுடைய பாத ஸ்பரிசத்தினால் த்வகாநந்தத்தையும், உன்னுடைய கைங்கர்ய லாபத்தினால் பிரம்மா நந்தத்தையும் உன்னுடைய ஆச்ரிதர்களுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு விளங்குகிறாய். இப்படிப்பட்ட ஸமயத்தில் உன்னுடைய தாஸனாகிய என்னை மாத்திரம் கைவிடுவது எத் துணையும் நியாயமாக மாட்டாது' என்கிறார்.

'புட^வமிகி பாண்ட^வத்^ரோஹிநி த^ர்மபுத்ருடு^ ப்^ரோவக^லேதா^' பாண்டவர்களுக்குத் துரோகம் செய்த துரியோதனனை சித்ராத கந்தர்வன் சிறைபிடித்துப் போகையில் வனவாசஞ் செய்துகொண்டிருந்த தருமராஜன் பார்த்து, பீமனைக் கூவி யழைத்துத் துரியோதனனை விடுவிக் கும்படி சொன்னார். அப்போது, 'நமக்குத் துரோகம் செய்தவனை ஏன் விடுவிக்கவேண்டும்' என்ற ஆக்ஷேபம் உண்டானதற்கு, 'ஸ்வயூதே^ கலஹே ப்ராப்தே யூயம்யூயம் வயம்வயம் - அந்யதா^ கலஹே ப்ராப்தே வயம் பஞ்சோத்தரம் ஶதம்' அதாவது, 'நமக்கும் கௌரவர்களுக்கும் யுத்தம் ஸம்பவிக்கிறபொழுது நாமும் கௌரவர்களும் வேறுவேறாமே யல்லாமல், நம் இருவருள் யாருக்காவது அன்னியனால் பரிபவம் ஏற்படுகிறகாலத்தில் நாம் இருகூட்டத்தாரும் சேர்ந்து நூற்றைந்துபேர் உடன்பிறந்தவர்களாவோம் என்றறியவேண்டும்' என்கிற தர்மத்தைச் சொல் லித் தருமபுத்திரர் பீமனை யனுப்பித் துர்யோதனனை விடுவித்தார். ஸூர்யவம்சத்தில் பிறந்த நீ,

'அப4யம் ஸர்வபூ4தே ப்4யோ த3தா3ம்யேதத்3வ்ரதம் மம' என்கிறபடி : 'எல்லாருக்கும் அபயம் அளிக்கிறேன் ; இதுதான் எனது அவதாரத்தின் ஸங்கல்பம்' என்று பறை சாற்றி உனது தாஸாநு தாஸனு யிருக்கின்ற என்னை ரக்ஷிக்கமுடியா தென்பையேல் இது என்ன நியாயம்? என்கிறார்.

'நடி3மி ப்ராயமுந த்யாக3ராஜநுத நாபூர்வஜு பா3த4 தீ3ர்பலேத3நி' என்பதனால், இளமையில் செய்கிற சேஷ்டைகளினால் பெரியோர்களிடத்தில் வசை கேட்பதும் அடி கொள்வதும் நேரிடுகின்றன. மூப்பில் சரீரசக்தி முழுதும் நிலை குலைந்து மதியிழந்து தட்டித் தள்ளாடுகிற காலத்தில் ஒழுக்கமற்ற இளைஞரால் சில சமயங்களில் அம் முதியவர்க்கு உபத்திரவம் உண்டாவதும் வழக்கம். நடுவயதில், அதாவது, நல்ல யௌவன காலத்தில், உடன் பிறந்தவர்களோடு ஸமாநாதிகாரியாய் இருக்கும் தருணத்தில் இப்படிப்பட்ட துர்த்தசை யாருக்கும் உண்டாகிறதில்லை. உனது கைங்கரியத்தைச் செய்யவிடாது என்னை அடித்தும் திட்டியும் உபத்திரவம் செய்துகொண்டிருக்கிற என்னுடைய தமையனை மறுத்துரை யாடுவது, 'ஜ்யேஷ்ட, ப்4ராத பித்ருஸம:' என்கிற தர்மத்திற்கு விரோத மல்லவா ? இவ்வாறு தர்மஸங்கடம் ஏற்படுகிற சமயத்தில் நீ யல்லவா ஆஸ்ரிதர்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும். என்னுடைய தமையனுக்கும் நல்லொழுக்கங்களைக் கொடுத்து உனது கைங்கர்யத்தில் ஈடுபடும்படி செய்விக்கக்கூடாதா ? இது உனக்கோர் பெரிய காரியமா ? என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

காபி ராகலக்ஷணம்:—இது தேஶியராகம். 22-வது மேளம். கரஹரப்ரியையிற் பிறந்தது. வக்ர ஸம்பூர்ணராகம். ஸாதாரண காந்தார பஞ்சம கைசிகி நிஷாத சதுச்ருதி ரிஷப காகலீ நிஷாதங்கள் இராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி கா ம ரி ப ம ப த நி ஸ	ஸ நி த ப ம க ரி ஸ

ப. ;	*	பாபா , ம - காரீ - கா ;	ரீ ந்ஂ - ஸா ;	; ; கமபா	‖
;	*	அங்யா, . - ய மு- ஸே;	யகு - ரா ;	; ; ரா.மா	‖
,	*	பாபா , ம - காரீ - மகரீ	,,	,,	‖
;	*	அங்யா, . - ய மு- ஸே.	,,	,,	‖
;	*	பதபா , ம - காரீ - கரிபம	கரிரிநி - ஸா ;	,,	‖
;	*	அங்யா , . - யமு - ஸே. .	ய. கு - ரா ;	,,	‖
;	*	பாபநிதப - மகரீ - ரீகாமாபம	,,	; ; மபதநி	‖
;	*	அங்யா. . - ய.மு - ஸே . ..	,,	; ; ரா மா.	‖

	ஸா *	ஸாஸ்நிதநி - பமகரி-ரீகாமாபம	,,	,,
	. *	அங்யா . . - ய .மு.-லே . . .	,,	,,
	ஸ்ரி *	ஸ்ரி-ஸ்நிதநி-பமகரி-ரீகாமாபம	,,	,,
	. . *	அங் -யா. . .-ய . மு.-லே . . .	,,	,,
	ஸ்ரி *	க்ரிஸ்நிதநி-பமகரி-ரீகாமாபம	,,	; ; சம்பா
	. . *	அங்யா . .-ய . .மு-லே . . .	,,	; ; ரா.மா
	; *	ரீ , பமா - தா ; - நிதநீ	தநிஸ்ா - ஸ்நிதப	பமகரீ - ரிகா
	; *	அங், யு நி - கா ; - ஜூ.	ட. கு - ரா . . .	நா. . . - யெட
	; *	ரீ , மபாதாநீ - தநிஸ்ரி	க்ரிஸ்ா - ஸ்நிதப	,,
	; *	அங் , யுநி . கா- ஜூ . .	ட. கு - ரா. . .	,,
	; *	,,	க்ம்க்ரி - ஸ்நிதநி	,,
	; *	,,	ட.கு - ரா. . .	,,
அ.	; *	நி தநீ ; - ஸ்ா ; ஸாஸ்ா	; - க்ரி - க்ப்க்ரி	ரீநீ - ஸ்ா ;
	; *	எங்கோ; - தப் ; பு ஆ	; - கல - வா . .	ரிநி- ரா ;

; * க்ரீஸா ; நீ - நிஸ்ரீ | க்ரி - ஸ்நிதநிபம | நிதபமகரிஸரி ||
; * ஜங்ய நீ ; வு - ப்ரோ . | சி. - நா . . வு . . | க . நு ந . நு . ||

கம ; ×
. . ; × (அம்பாயமு)

ச. ; * பபா - பபா - பாபா - மகரீ | கா - நீதா பா | மகரீ - கா ; ||
; * ஜ ட - ப ர - து டு - ஜிங். | க - மிஸூவு | நெத் - தி ; ||

; * ரிகாரிஸா - ஸாரஸாரீ | கா ; ரீ ; | ; ; - ; ; ||
; * படலிக - தீர் . ச க | லே; தா; | ; ; - ; ; ||

; * ரிகாமபா - தாதா - பதநீ | ; - ஸ்நீ ப மா | பமகா - ரீகா ||
; * கட லிநி - மு நி - கு . ன | ; - கி ரிநொக | கூர் . - மமு ||

; * நித - பமமா - மகநா - ரீநீ | ஸா ; - ; ; | ; ; - ; ; ||
; * கா. - பா. . - ட. க - லே. | தா ; - ; ; | ; ; - ; ; ||

; * பநீ - தபா - மாகா - காகா | ; நீ , த தா | தா ; தா ; ||
; * புட - மிநி - பாண் - ட வ | ; த்ரோ, ஹரி | தர் ; ம ; ||

;	*	நித - நீஸ்ா - ஸ்நிதா - நீஸ்ா	ஸ்நிநீ - ப்ா ;	; ; - ; ;	‖
;	*	புத் - ரு டு - ப்ரோ. - வ க	லே. . - தா ;	; ; - ; ;	‖
;	*	நிதநீஸ்ா ; ரீ - ரீ ரீ	; ரீ , ரிரீ	; க்ரி - ஸ்நிஸ்ா	‖
;	*	நடிமிப்ரா ; ய - முந	; த்யா, கரா	; ஜ. - நா . த	‖
;	*	ரீ , ஸ்ா , - நிதபா - தநிஸ்ரி	க்ரிஸ்நிதநிபம	நிதபம - கரிஸரி	‖
;	*	நா ; பூர் , - வ. ஜ¬ - பா . .	த. தீர். . ப.	லே . . - . . த .	‖

கம *

நி . * (அங்யாயமு)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமன் ஜீவகோடிகளை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்வதற்காகச் செய்கிற காரியங்களைப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்.

குறிப்பு :—இந்தக் கீர்த்தனம் சிலரால் தர்பாரில் பாடப்படுகிறது.

(2) காபி - சாபு.

ப. ராம ரகுகுல ஜலநிதி - ஸோம லோகாபிராமா (ராம)

அ. காமரசூலிகி நைநநு - நீ மஹிமலு தெலிய வஶமா ? (ராம)

ச. ஶரஜ்ஞாத ஜநரக்ஷக ஸுரபால! முகஜித ஸுதா
கர நிந்நு விபீஷணுடு ஶரணநாதே
ஸுரமுநி ஜநவைரி ஸஹோதருடு நநுசு நெம்சக நீ
பிருதுநு பொகடுசு லங்காபுரபதிகா ஜேஸிந ஸ்ரீ (ராம)

2. ஸுரபூஜிதபத நீது வரூபமு கநஜாலக
கிரிஜா ரிபுமர்தன ஶங்கர ஸௌமித்ரி
தரஜாநிலதநய விபாகரஸுத தஶவதநாநுஜ
பரதுலு பொகடக தொம்மிதிகுரிகி திவ்ய த்ருஷ்டி நிச்சிந (ராம)

3. ஜலஜாருணசரணா அஸுர ஜலதாஶுக ஸ்ரீரகுகுல
திலக அத்புதகுண ஶுபமுலு கல த்யாகராஜ
குலபாவந கலியுகமனுஜுலகுநு நீ தாரக்முநி
டல நேத்ருநிசேதநு வீநுல பல்கநு காஜேஸிந (ராம)

பத உரை

ராமா - ஸ்ரீராமா!
'ரகு^{V}குல...ஸோம!'
ரகு^{V}குல - ரகுவம்சமென்கிற
ஜலநிதி^{V} - ஸமுத்திரத்திற்கு
ஸோம - சந்திரனைப் போன்றவனே!
லோகாபி^{V}ராம - உலகத்திலுள்ள எவர்க்கும் மனோகர மானவனே!
தாமரஸாஸிகி நைந நு - பிரமனுக்காகிலும்
நீ மஹிமலு - உன்னுடைய மஹிமைகளை
தெலியந் வசமா-தெரிந்துகொள்ள சாத்தியமா
ஶரணாக^{V}த ஜநரக்ஷக - அடைக்கலம் புகுந்தவர்களைக் காப்பாற்றுபவனே!
ஸுரபால - தேவதைகளைப் பரிபாலனம் செய்பவனே
'முக...ஸுதா^{V}கர'
முக - திருமுகத்தினால்
ஜித - ஜயிக்கப்பட்ட
ஸுதா^{V}கர - சந்திரனை யுடையவனே
(சந்திரனைவென்ற திருமுகமுடையவனே)
நிந்நுந் - உன்னை
விபீ^{V}ஷணுடு^{V} - விபீஷணன்
ஶரணு அநந்தாந் - அடைக்கலம் என்ற பொழுது
'ஸுர...ஸஹோத^{V}ருடு^{V}'
ஸுர - தேவர்கட்கும்
முநிஜந - முனிவர்கட்கும்
வைரி - ஶத்ருவாகிய ராவணனுடைய
ஸஹோத^{V}ருடு^{V} அநி - உடன் பிறந்தவன் என்று
எஞ்சக^{V} - எண்ணாமல்

நீ பி^{V}ருது^{V}நு - உன்னுடைய பிருதை
பொக^{V}டு^{V}சுந் - புகழ்ந்துகொண்டு
லங்காபுர பதிகா^{V} ஜேஸிந - இலங்கைக்கு அரசனாகச் செய்த (ராமா)
ஸுரபூஜிதபத^{V} - தேவர்களால் பூஜிக்கப் பட்ட பாதங்களை யுடையவனே
நீது^{V} - உன்னுடைய
வரரூபமுநு - சிறந்த நிஜ ஸ்வரூபத்தை
கநந் சாலக - கண்டறிய முடியாமல்
கி^{V}ரிஜா - பார்வதி
ரிபுமர்த^{V}ந - சத்ருக்நன்
சங்கர - சங்கரன்
ஸௌமித்ரி - லக்ஷ்மணன்
த^{V}ரஜா - பூபுத்ரியாகிய ஸீதை
அநில தநய-வாயுபுத்ரனாகிய ஆஞ்சநேயன்
விபா^{V}கரஸுத-ஸூர்யகுமாரனாகிய ஸுக்ரீவன்
த^{V}ஸவத^{V}நாநுஜ - இராவணனுடைய தம்பியாகிய விபீஷணன்
ப^{V}ரதுலு - பரதன் ஆகிய இவர்கள்
பொக^{V}டந் கந் - உன்னைப் பிரார்த்தித்த பொழுது
தொம்மிதி^{V} கு^{V}ரிகிந் - மேற்சொல்லிய இவ் வொன்பது பேருக்கும்
தி^{V}வ்ய த்^{V}ருஷ்டிந் இச்சிந - ஞானக் கண்ணைக் கொடுத்த (ராமா)
'ஜலஜாருண சரண'
ஜலஜ - செந்தாமரைபோன்ற
அருண - சிவந்த
சரண - பாதங்களை யுடையவனே!
'அஸுர... ஆசுக^{V}'
அஸுர - அஸுரர்கள் என்கிற
ஜலத^{V} - மேகத்திற்கு

ஆசுக^{V} - காற்றைப் போன்றவனே
ஸ்ரீரகு^{V}குலதிலக-சிறந்த ரகுவம்சத்துக்குத் திலகம் போன்றவனே
அத்^{V}பு^{V}தகு^{V}ண - அதிமாநுஷ குணங்களை யுடையவனே
'ஶுப^{V}...பாவந'
ஶுப^{V}முலுகல - மங்களங்கள் நிறைந்த
த்யாக^{V}ராஜ - தியாகராஜனுடைய
குலபாவந - குலத்தைப் பரிசுத்தம் செய் பவனே!
கலியுக^{V} மநுஜுலகுநு - கலியுகத்திலுள்ள மனிதர்கட்கும்
நீ தாரகமு - பவதாரகமான உன் நாம மந்திரத்தை
நிடல நேத்ருநி சேதநு-நெற்றிக்கண்படைத்த பரமசிவனால்
வீநுலந் - (மனிதர்களுடைய) செவிகளில்
பல்கந் காந் சேஸிந - உபதேசிக்கும்படிச் செய்த (ஸ்ரீராமா)

விசேஷார்த்தம்:—ஸ்ரீரகுவம்சத்திற்குத் திலகத்தைப்போல் விளங்குகிற ஸ்ரீராமா! உன்னுடைய மகிமையை அறிந்துகொள்வதற்கு, பிரமனே சக்தியற்றவனா யிருக்கும்போது, மற்றவர்கள் எவ்வளவு?' என்கிறார்.

'ஶரணாக^{V}த ஜனரக்ஷகா.....ஜேஸின' என்பதனால் எப்படிப்பட்ட அபராதியும் ஸ்ரீராமனை அடைக்கலம் புகுந்து காப்பாற்றப்பட்டவனாகிறா னென்றும், உதாரணமாய்ச் சத்ருவாகிய ராவணனுடைய சகோதரனாகிய விபீஷணன் ஸ்ரீராமனைச் சரணமடைந்து காப்பாற்றப்பட்டான்

என்றும் தெரிவிக்கிறார். 'பி॒ருது॑ து பொக॑டு॑சு' என்பதனால்; 'அப॑யம் ஸர்வபூ॒தேப்॒யோ த॑தா॑ம்யேதத்வ்ரத॑ம் மம'' அதாவது, யாவர்க்கும் அபயம் கொடுப்பதே என்னுடைய விரதம், என்கிற தனது பிருதை; ஸ்ரீராமன் கொண்டாடினான் என்பது பொருள். தீரோதாத்த நாயகனுக்கு ஓராளொருகாலத்தில் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்வதனால் தோஷம் ஏற்படமாட்டாது. சாகுந்தலத்தில், 'யதா॑ர்யமஸ்யாமபி॒லாஷிமே மந:' என்று துஷ்யந்தன் சொன்னது இங்கு நினைக்கத்தக்கது; மேலும், லோகநாதனாகிய பகவான் 'கர்த்தும் அகர்த்தும் அந்யதா கர்தும்' (செய்வதற்கும் செய்யாமைக்கும் மாற்றிச் செய்வதற்கும்) சக்தி யுடையவனாகையால் அவன் எதைச் செய்தபோதிலும் எதைச் சொன்னபோதிலும் ஆக்ஷேபிப்பவர் யார் என்று பொருள்.

'ஸுராபூஜித...இச்சின' என்பதனால், ஸ்ரீராமனுடைய மகிமைகளை நன்கறிந்த பரமசிவன், அந்தப் பரமசிவனிடத்தில் ஸ்ரீராமதாரக மந்த்ரோபதேசம் பெற்ற பார்வதி, 'ஶத்ருக்॒நோ நித்ய ஶத்ருக்॒ந:' என்கிறபடி பரம ஞானியாகிய சத்ருக்னன், ஸ்ரீராமனுடைய அந்தரங்க கைங்கர்யபரனான லக்ஷ்மணன், ஸ்ரீராமனுக்குப் பிராணபதமாகிய ஸீதாதேவி, ஸ்ரீராமாவதார வைபவத்தில் ஈடுபட்ட ஆஞ்சநேயன், ஸ்ரீராமனுக்குப் பரம ஸ்நேகிதனான ஸுக்ரீவன், ஸ்ரீராமன் பகவானே என்றறிந்து அடைக்கலம் புகுந்த விபீஷணன், ஸ்ரீராம வைபவங்களைப் பார்த்துப் பார்த்து ஆநந்தித்துக்கொண்டிருந்த பரதன் ஆகிய இவ்வொன்பதுபேர்கட்கும் தனது திவ்யரூபத்தை தரிசனம் செய்யும்படியாய் அவர்கட்கு திவ்விய சக்ஷுவை ஸ்ரீராமன்

கொடுத்தாரென்றும், அப்படிப்பட்ட திவ்ய த்ருஷ்டி தனக்கும் கிடைக்கவேண்டுமென்றும் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனைப் பிரார்த்திக்கிருரென்று பொருள்.

2—C

'ஜலஜாருணா......சேவின' என்பதனுல், கலியுகத்தில் அதர்மமிகுதியால் ஜீவகோடிகள் மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை யடையமாட்டாது பரிதவிக்கிருர்களே! என்ற அநுதாபம் கொண்டு பகவான் பரமசிவனை அழைத்து, 'இந்தக் கலியுகத்தில் மரணம் அடைகிறவர்களுடைய காதுகளில் என்னுடைய தாரக மந்திரத்தை உபதேசம் செய்து அவர்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டும்' என்று கட்டளை யிட்டு ரக்ஷித்தாரல்லவா ? அப்படிப்பட்ட பகவான் தனக்கும் தன்னுடைய முன்னோர்கட்கும் உத்தமகதியைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிருரென்று பொருள்.

ப. ஸ்ா ,	ஸ்நிதநி - பாமா	ரிக ரி	ஸாரிஸ - ரீபம	‖
ரா ,	மா. . . - ர கு	குல .	ஜ ல . - நிதி.	‖
க ரிநி	ஸா - நி ஸ	ரி மரி	பமபநி	‖
ஸோ..	மா - லோ.	கா . .	. . பி .	‖
ஸ்ா ,	நிஸ்நித - பாமா	கமபதபம	காரீ - கமபம	‖
ரா ,	மா. . . - ர கு	கு.ல . . .	ஜ ல - நி. தி .	‖

க ரிநி	ஸா - நி ஸ	ரி மரி	பமபநி	
ஸோ. .	மா - லோகா	கா . .	. .பி.	
ஸா ,	நிஸ்நித - பாமா	பஸ்ஸ்நிதநி	பாமா - மகபம	
ரா ,	மா. . . - ர கு	கு . ல. . .	ஜ ல - நி. தி .	
க ரிநி	ஸா - நிஸரிம	ரி மரிபமப	மபதநிஸ்ரிக்ரி	
ஸோ. .	மா - லோ. .	கா	. . . . பி . . .	
க்ம்க்ரிஸ்ா	ஸ்நிதநிபாமா	மபநிஸ்ரிக்	ஸ்நிதநி - பாமா	
ரா. ;. . .	மா. . . ர கு	கு. ல . . .	ஜ .ல . - நி தி	
பமகாரீ	ஸா - ரிஸரிம	ரீமரீபா	மபதநிஸ்ரிக்ரி	
ஸோ...	மா - லோ .	கா. . .	. . . . பி . . .	
அ. ப தம	ப நி ஸ்ா	ரீ க் ம்க்ா	ஸ்நிஸ்ஸ்	
தா. .	ம ர ரூ	லிகி . .	நை. க நா	
ஸ்ா ,	ஸ்நிதநி - பாமா	நி ஸ்நீபா	மகரிக - மபதநி	
நீ ,	ம.ஹி. - ம ஓ	தெ.லி ய	வ.ம. - மா . .	

ச. பபா	பாபப	மகா	க ரி நி ஸ
ஜலா	ஜாருணா	ச ர	ணா அஸா ர
ரிநீ	ஸா - நிஸ	ரிகரி	பம ப ம
ஜல	தா - ஸாகு	ஸ்ரீ .	ரகு குல
ரி மா	ப நி நி நி	நி ஸ்ா	நி த ப ம
தி ல	க அத்புத	குண	ஸாபமுலு
நிதா	ப மகரி	ரீ ,	பமபா
கல	த்யா. .க	ரா,	ஜ . .
நி நித	பா ப ப	ப நீ	ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்
குல .	பா வ ன	கலி	யுக மநு
ம பா	நி ஸ் ரீ	ம் க் ரி	ஸ்நி ஸ்ா
ஜாலா	குரு நீ	தா . ர	க முநி
மபா	ஸ்ா ஸ்ஸ்	ஸ்நிதாநீ	பாமா
டவ	நேத்ருநி	சே. . த	நு வீ

ஸ்தநி | பா ப ம || கரிஸ | ரி மபநி ||
நுல . | பல்க நு || கா . . | ஜே.வி ந ||

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், 'ஊழித் தீயைப்போல் ஒவ்வொரு நிமிடமும் விருத்தியடைந்து கொண்டுவருகிற பாபத்தோடு கூடிய இந்தக் கலியுகத்தில் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலனத்தின் பொருட்டு நீ அவதரிக்கவேண்டிய காலம் இப்பொழுதே ஸம்பவித்துவிட்டது' என்கிறார்.

(3) காபி - ஆதி.

ப. ஏதி நீ பாஹுப ல பராக்ரம - மெந்நாள்ள கெந்நாள்ளு (ஏ)

அ. ஆதிதேவ நிஜதாஸுலகு க ந - நாஸயுண்டகா கரிவரத (ஏ)

ச. கரமுந மெறஸெடு ஶரசாபமு லா - கலி கொநலேதா
முரஹர ஶோணிதபாநமு பஹுதிந - முலு காலேதா வாதா (ஏ)

2. ஸரஸ பூஸுருல பாதது விநி ரோ - ஸமு ராலேதா
மொறவிடகா யோகநித்ர நு நிலிபி - மோமு ஜூபராதா வாதா (ஏ)

3. வருஸதப்பு புᵛத்ᵛதுᵛலு நீசுலகு - வச்சிநதிᵛ தெலியதாᵛ
வெறபுலேக திரிகெᵛதᵛரு சாலணசு - வேகᵛமே ஸ்ரீ த்யாகᵛராஜஸந்நுத (ஏ)

பத உரை.

ஆதிᵛதேᵛவ - முதற்றேவனே
நிஜதாᵛஸுலகுந் - நிஜபக்தர்களுக்கு
கநந் - பார்ப்பதற்கு
ஆஸ உண்டᵛந் காந் - ஆசை யுண்டாயிருக்கும்பொழுது
கரிவரதᵛ - கஜேந்திரனை ரக்ஷித்தவனே!
நீ - உன்னுடைய
பாᵛஹுபᵛலமு - புஜபலம்
ஏதிᵛ - எங்கே?
(எங்கே காட்டு பார்ப்போம்)
எந்நாள்ள கெந்நாள்ளு - எப்போதைக்கெப்போது (நீடூழிகாலமாயிற்றென்று பொருள்)
கரமுநந் - (உனது) கைகளில்
மெறஸெடுᵛ - பிரகாசிக்கிற
சரசாபமுலு - அம்புகளும் வில்லும்
ஆகலிகொநலேதᵛ - பசிகொள்ளவில்லையா?
முரஹர - முரன் என்னும் அஸுரனைக் கொன்றவனே
ஶோணித பாநமு - (அந்த அம்புகள்) உதிர பானம் செய்து
பᵛஹுதிᵛநமுலு காலேதᵛ - வெகு தினங்களாகவில்லையா
வாத - வாதமா? (இன்னும் உனது தாஸர்களோடு வாதமா என்று பொருள்)
ஸரஸ - ரஸிகனே!
பூᵛஸுருல - ப்ராம்மணர்களுடைய

பா^v^த^v^லு - கஷ்டங்களை
விநி - கேட்டு
ரோஸ்மு - ரோஷம்
ராலேதா^v^ - வரவில்லையா?
மொறலிட^v^கா^v^ - உனது தாஸர்கள் முறை
யிட்டுக்கொண் டிருக்க
யோக^v^நித்^v^ர - திருப்பாற்கடலில் யோக
நித்திரையை
நிலிபி - நிறுத்தி
மோமு - (உன்) முகத்தை
ரூபந் ராதா^v^ - காண்பிக்கக் கூடாதா?
வாதா^v^ - வாதமா?

வருஸதப்பு - நியாயமார்க்கத்தி னின்றும்
நழுவுகிற
பு^v^த்^v^து^v^லு - புத்திகள்
நீசுலகுந் - நீசர்களுக்கு
வச்சிநதி^v^ - வந்தது
தெலிபதா^v^ - (உனக்குத்) தெரியாதா?
வெறபுலேக - பயமில்லாமல்
திரிகெ^v^த^v^ரு - திரிகிறார்கள்
ஸ்ரீ த்யாக^v^ராஜ ஸந்நுத - ஸ்ரீ தியாகராஜ
ரால் துதிக்கப்பட்டவனே
சாலுந் - (அவர்கள் அப்படித்திரிந்தது)
போதும்
அணசு - (அவர்களை) அடக்கு

விசேஷார்த்தம்:—'பரித்ராணாய ஸாதூ^v^நாம் விநாஶாய சது^v^ஷ்க்ருதாம் - த^v^ர்மஸம்ஸ்தா^v^ப நார்தா^v^ய ஸம்ப^v^வாமியுகே^v^ யுகே^v^' என்கிறபடி, பகவான் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அதர்மம் மேலிட்டு தர்மஸங்கடகாலம் ஸம்பவிக்கும்போது பூமியில் அவதரித்துத் துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்ட

பரிபாலனம் செய்கிறான். கிருத, த்ரேத, த்வாபரயுகங்களில் பலலாயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகே, பகவான் அவதாரம் செய்யவேண்டிய காலங்கள் நேரிட்டன. இந்தக் கலியுகத்திலோ வெனில், கலிபுருடனுடைய ஸஹாயத்தினால் பாபகர்மமானது காற்றோடு கூடிய பெருந்தீயைப் போல் உலகெங்கும் பரவி தர்மதேவதையை எங்கும் தலைகாட்ட வொட்டாது ஓட்டியது. இத்தகைய நிலைகுலைவுகளைக் கண்ட அய்யரவர்கள் மிகவும் பயந்தவராய், ஸ்ரீபகவானைத் தர்ம ஸம்ஸ்தாபனத்தின் பொருட்டு அவதரிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறார்.

ப.	;	*	ரீபாமாபா ; தாபா	தா - தாநீபா	கா ; - ரீ ஸா ‖
	;	*	ஏ. தீ நீ ; பா .	ஹ - பலப	ரா ; - க்ரம ‖
2.	;	*	,,	தா - நிஸ்நீபா	ப மகா - ரீஸா ‖
	;	*	,,	ஹ - ப . லப	ரா . . - க்ரம ‖
3.	;	*	ரீபாமாபா ; - மபதநி	ஸ்ா - நீபாமா	,, ‖
	;	*	ஏ. தீநீ , - பா. . .	ஹ - பல ப	,, ‖
4.	;	*	,,	ஸ்ரி - ஸ்ாநீபா	,, ‖
	;	*	,,	ஹ - ப ல ப	,, ‖

5.	; * ரீபாமாபா ; - தநிஸ்ரி	க் ரி - ஸ்நிதநிபம	,,	‖
	; * மே. தி நீ ; - பா. . .	ஹா. - ப . ல.ப .	,,	‖
	; * நீதாபா - மா கா ரீ நீ	ஸா ; ; ;	க மபத-நி தபம	‖
	; * எ . . - ன்ன . ள்ள .	கெ ; ; ;	ன்ன. . .-ள்ளு . -	‖
	கரி * ,,	ஸா ; ; ;	ஸ்நிதநி - பமகம	‖
	. . * ,,	கெ ; ; ;	ன்ன. . - ள்ளு .	‖
	கரி * ,,	ரிகமப - தநிஸ்ரி	,,	‖
	. . * ,,	கெ. . -	,,	‖
	கரி * ,,	,,	க்ரிஸ்நி - தபமக	‖
	. . * ,,	,,	ன்ன . - ள்ளு. .	‖
	ரிஸ*			
	. . * (எதீ)			
அ.	; * ரீ ரீ ரீ ; ரீ - ரீக்ம்	க்ரி - ரீ , ஸ் நீ	ஸ்ா ; ஸ்ாஸ்ா	‖
	; * ஆதிதே; வ - நிஜ .	. . - தா , ஸால	கு ; க ன	‖

;	* ரீ ரீ ரீ ; ரீ - ரீக்ாம்ாப்ம்	,,	,,	‖
;	* ஆதிதே; வ - நி . ஜ . .	,,	,,	‖
;	* க்ரிக்ரிஸ்ா - நிஸ்நீ - பா மா	பதநிஸ்ா , - நித	பாமாகாரீ	‖
;	* ஆ. . . . - ஸ. . - யுண்ட	க . . . , - க .	ரிவ ॥ த	‖
;	* ஸ்ரிக்ரிஸ்ா - நிஸ்நித - பா மா	பதநிஸ் - ரீக்ரிஸ்ா ;	நிதபம - தபமக	‖
;	* ஆ . . . . - ஸ. . . - யுண்ட	க . . . - . . . க ;	ரி . வ. - ர . த.	‖

ரிஸ*

. . * (எதி)

;	* பபாப - பா ; பா - பதநீ	நிஸ்நீ - பாமா	ப மகாரீ ;	‖
;	* வருஸ - த ; ப்பு- பு. .	த்துலு- நீ .	சு . லகு ;	‖
;	* நீதாபாமா - காரீஸா	பாமாபா ;	; ; - ; ;	‖
;	* வ . ச்சி ந - திதெலி	ய . தா ;	; ; - ; ;	‖
;	* ரி ரீ ரி - ரீ ; ரீ - ரீக்ாம்ாப்ம்	க்ரி - க்ரிஸ்ா - ஸ்ா	; நீ - ஸ்ாஸ்ா	‖
;	* வெறபு - லே; க - தி. ரி . .	. . - கெதரு - சா	; ல - ண சு	‖

; * க்ா, ரி ஸா - ஸ்நிதநி - பா ; | மா - பதநிஸ் ரீக்ரி | ஸ்நிதநிப - பமக ||
; * வே, க மே - ஸ்ரீ. . . - த்பா ; | க - ரா. . . ஜ. . | ஸ. . . . - ன்னுத. ||
ரிஸ*
. . * (எதீ) (மற்ற இரண்டு சரணங்களையும் இதைப்போலவே பாடிக்கொள்ளவும்)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யாவர்கள், கர்த்தும் அகர்த்தும் அந்யதாகர்த்தும் சக்தனு யிருக்கிற ஸ்ரீபகவானிடத்தில் எவனுடைய பாண்டித்தியமும் செல்லா தென்கிறார்.

(4) தாபி - ரூபகம்.

ப. நித்யரூப யெவரி பாம் - டி்த்யமேமி நடுசுரா (நித்ய)
அ. ஸத்யமைந பாஜ்ஞ மீற - ஸாமர்த்யமு கலதா (நித்ய)
ச. பாநுடு பகலு ரேயு ரத்ந - ஸாநு ஜூட்டடா
பூநி மேஷ டமிதபார - பூமி மோயடா
வீநுலந்து காஸீபதி - நீநாமமு பல்கடா
முாநித்யாகராஜவிநுத - மஹிமாஸ்பதமகு நீ முந்து (நித்ய)

பத உரை

நித்யரூப - சாசுவதமாகிய திவ்வியமங்கள விக்ரஹமுடையவனே !

எவரி பாண்டி^v^த்யமு - எவருடைய திறமை

ஏமி நடு^v^சுரா - என்ன நடக்குமடா

ஸத்யமைந - ஸத்யமாகிற

ஆஜ்ஞந் - ஆணையை

மீறந் - மீறுவதற்கு

ஸாமர்த்யமு - சாமர்த்தியம்

க^v^லதா^v^ - (யாருக்காவது) உண்டா ?

பா^v^நுடு^v^ - ஸூர்யன்

பக^v^லு - பகலும்

ரேயுந் - இரவும்

ரத்நஸாநுந் - மேருபர்வதத்தை

சுட்டடா^v^ - சுற்றமாட்டானா ?

பூநி - சிரத்தையோடு

ஶேஷுடு^v^ - ஆதிசேஷன்

அமிதபா^v^ர - மிதமில்லாத கனமுள்ள

பூ^v^மிந் - பூமியை

மோயடா^v^ - சுமக்கமாட்டானா ?

வீநுலந்து^v^ந் - செவிகளில்

காஶீபதி - காசிநாதனாகிய சிவன்

நீநாமமு - உன்னுடைய தாரகமந்திரத்தை

ப^v^ல்கடா^v^ - சொல்லமாட்டானா ?

மாநி - மனஞ்சிறந்த (மனத்தூய்மையுள்ள)

த்யாக^v^ராஜ - தியாகராஜனால்

விநுத - நன்றாய்க் கொண்டாடப் பட்டவனே !

மஹிம ஆஸ்பத^v^மு ஔ - மஹிமைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணனாகிய

நீ முந்து^v^ - உன் முன்னிலையில் (எவரி பாண்டி^v^த்யமு நடு^v^சுரா)

விசேஷார்த்தம்:—'நித்யரூப ..நடு^v^சுரா' என்பதனால், 'உலகம்பாவையுந் தாமுளவாக்கலும், நிலை பெறுத்தலு நீக்கலு நீங்கலா, அலகிலா விளையாட்டுடையா ரவர் தலைவர்' என்கிறபடி, ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்பன மாத்திரமே யல்லாது, இன்னும் அநேக வியாபாரங்களைத் தமது விளையாட்டாக உடைய தலைவராகிய கடவுள் மகிமையிற் சிறந்தவர். அவர் முன்னிலையில் பிரம்மாதி தேவர்கள் முதலாயுள்ள எத்தகையோர் திறமையும் பயன் படமாட்டா' என்கிறார். 'நித்யரூப' என்னும் விசேஷணத்தால், 'தத்^v^விஷ்ணோ: பரமம் பத^v^கும் ஸதா^v^ பஶ்யந்தி ஸூரய:' என்கிற சுருதிவாக்கியத்தின்படி, ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நித்யஸூரிகளால் எப்பொழுதும் ஸேவிக்கப்படுகிற பகவான், ஸ்ரீராமனே என்று எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

'ஸத்யமைந ஆஜ்ஞமீற ஸாமர்த்யமுக^v^லதா^v^' என்பதனால், 'ராமம் ஸத்ய பராக்ரமம்' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன் பிழைபடாத பராக்ரமத்தை யுடைய ஸ்ரீமந் நாராயணனே என்றும், அவனுடைய ஆணையை மீறுவதற்கு எத்தகையவனுக்கும் சக்தியில்லை என்றும் பொருள். வால்மீகி ராமாயணத்தில் அநேக இடங்களில் 'ஸத்யபராக்ரமம்' என்கிற விசேஷம் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவ்வவ் விடத்துக்குத் தக்கபடி அவ் விசேஷத்துக்குப் பொருளும் மாறுபட்டு நிற்கும். 'ஸத்யம்' என்பதனால், ஆகாயத்தில் ஸூர்ய சந்திர நக்ஷத்ராதி க்ரஹங்கள் ஒரே ஆணையை அனுசரித்துக் கதி மாறாமல் திரிகிற தன்மை எதுவோ, அத் தன்மையைச் செய்விக்கின்ற ஆணையே ஸத்யம் என்று பொருள். 'ஸத்யபராக்ரமம்' என்பதனால், எல்லா அண்டங்

களுக்கும் தன்னுடைய ஆணையினல் கதியை நியமிக்கிற பராக்கிரமமுடைய பகவான் என்று பொருள்.

பா ந.....முந்து' என்பதனுல், 'ஸவித்ருமண்டல மத்யவர்த்தி நாராயண:' என்கிறபடி, ஸ்ரீமந் நாராயணன், ஸூர்யமண்டலத்தின் மத்தியில் இருக்கிறர் என்றும், அதனுல் ஸூர்யன் லோகத்துக்குப் பிரத்யக்ஷ தெய்வமென்றும் சாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றதனுல் மற்றத் தெய்வங்களைவிட ஸூர்யன் சிறப்பில் மிகுந்தவனுகிறுனென்றும் அப்படிப்பட்டவனே, பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை வகித்து மேருபர்வதத்தைச் சுற்றிவருகிறுன் என்றும் பொருள்.

'பூமி ஶேஷுடு......மோயடா' என்பதனுல், ஆதிசேஷனுடைய சிறப்பும் அவனது ஊழியமும் சொல்லப்படுகிறது. 'சென்றுற் குடையா மிருந்தாற் சிங்காதனமாம்; நின்றுல் மறவடியாம் நீள்கடலுள் என்றும்; புணையாம், மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கு; மணையாம் திருமாற் கரவு" என்கிறபடி அநந்தன், போகும்பொழுது குடையாகவும், வீற்றிருக்கும்போது சிங்காதனமாகவும், நிற்கும்போது பாதுகையாகவும், திருப்பாற்கடலில் தெப்பமாகவும், மணிவிளக்காகவும், படுக்கையாகவும், சார்மணையாகவும் இருந்து பகவானுக்கு அந்தரங்க கைங்கர்யங்களைச் செய்கிறபடியால் சிறப்புற்றவன். அப்படிப்பட்டவனையும் பூமியைச் சுமக்கும்படி பகவான் ஆணையிட்டார். அவ்வாணையை மறுக்கமாட்டாதவனுய் அக்காரியத்தைச் செய்துவருகிறுன் என்று பொருள்.

'வீ நுலந்து...பல்கடா' என்பதனல்; எல்லா லோகங்களேயும் தன்னுடைய நெற்றிக்கண்ணல் பஸ்மம் செய்து, அந்த பஸ்மத்தை உடம்பெல்லாம் பூசிக்கொண்டு, ஊர்த்வ தாண்டவம் செய்வதில் ஆசையுள்ளவனும்; ஸம்ஹார காலங்களில் ரஜோகுண மிகுதியினல் சற்றும் இரக்கமில்லாமல் சங்காரம் செய்கிறவனும் இருக்கிற ருத்ரனுக்கு, அவன் தொழிலுக்கே விரோதமாயிருக்கிற காரியத்தைச் செய்யும்படியாகக் கட்டளேயிட்டார். அதாவது, 'கலியுகத்தில் மனிதர்களுடைய செவிகளில் ராமதாரக மந்திரத்தை உபதேசம் செய்து அவர்களே உஜ்ஜீவிக்கும்படிச்செய்' என்ற கட்டளேயேயாம். அழிக்கும் தன்மையில் பிரீதியுள்ள சிவனும் ஸ்ரீராமனுடைய கட்டளேயை மீறமாட்டாதவனுப் அளிக்கும் செய்கையைச் செய்து வருகிறுனென்கிறுர்.

'மாநி த்யாகராஜநுத...ஔ' என்பதனல் 'நதஸ் ஸமஸ்பாப்யதி, கஸ்ச த்ருஶ்யதே' என்கிறபடி, ஸமானுவது அதிகனுவது இல்லாதவனுப், எல்லாமகிமைகட்கும் பிறப்பிடமாய் விளங்குகிற பகவானுடைய முன்னிலேயில், எவனுடைய பாண்டித்யமும் செல்லாதென்றும்; பகவானெருவனேத் தவிர மற்றெல்லாரும் பரதந்த்ரர்களென்றும், 'பக்த்யாத்வ நந்யயாசக்ய:' என்கிறபடி, சேதனனுடைய பக்திக்கு அப்படிப்பட்ட பகவானும் ஸ்வாதீனப் படுகிறுன் என்றும் பொருள்.

ப. ;	*	பா	பா - பா ; பா	ம - ரி கா	ரீ பா ; ; ‖
;	*	நித்	ய - ரூ ; ப	. - பெவ	ரிபாண் ; ; ‖

;	-	ரீ	ரீ - ரிஸநீஸா	ஸாரீ	காமா ; ;	‖
;	-	டித்	ய - மே . மி	ந டு	சு ரா ; ;	‖
;	*	பா	பா - பதநிதபா	ம - ரி கா	ரீ ஸா ; ;	‖
;	*	நித்	ய - ரூ . . . ப	. - யெவ	ரிபாண் ; ;	‖
;	-	ரீ	ரீ - ரிஸநீஸா	ஸாரீ	காமா ; ;	‖
;	-	டித்	ய - மே . மி	ந டு	சுரா ; ;	‖
;	*	பா	க்ரி - ஸ்நிதநிபா	மா - பம	தப - பமகரிஸா	‖
;	*	நித்	ய. - ரூ . . . ப	. - யெவ	ரி - பாண். .	‖
;	-	ரீ	ரீ - ரிஸநீஸா	ஸாரீ	காமா ; ;	‖
;	-	டித்	ய - மே. . மி	ந டு	சு ரா ; ;	‖
;	*	பா	க்ரி - ஸ்நிதநிபா	மா - பம	தப - பமகரிஸா	‖
;	*	நித்	ய. - ரூ . . . ப	. - யெவ	ரி . - பாண். .	‖
;	-	ரீ	ரீ - ரிஸநீஸா	ரிகமப	தநிஸ்ரிஸ்நிதநி	‖
;	-	டித்	ய - மே . மி	ந . டு.	சு. . . ரா. . .	‖

பம*
. . * (நித்யரூப)

அ. ; * மா | பாநீ ; ஸ்ா || ; - ரிக் | க்ரி - ஸ்ாநீஸ்ா ||
; * ஸத் | யமை; ந || ; - ஆஜ் | ஞ. - மீ . ற ||

ஸ்ா ; | ஸ் நி தநி - பாமா || காமா | த தபம - கரிஸரி ||
ஸா ; | மர்த். . . - ய மு || க ல | தா . . - . . . . ||

கம* மா | பாநீ ; ஸ்ா || ; - ரிக் | க்ரி - ஸ்ாநீஸ்ா ||
. . * ஸத் | யமை; ந || ; - ஆஜ் | ஞ - மீ . ற ||

ரீ ; | ஸ்நிதநி - பாமா || பாஸ்ா | ஸ்நிதநி - பமகரி ||
ஸா; | மர்த் . . - ய மு || க ல | தா. . . - . . . . ||

கம* பா | பா - பஸ்நிதபா ||
. . * நித் | ய - ரூ. . . ப ||

ச. ; * பா | பப - பாபாமா || பஸ்நித | பா - மகரீகா ||
; * பா | நுடு - ப க லு || ரே. . . | யு - ரத். ந ||

; - ரிக	ரீ - ஸா ந் ஸா	காரீ	மா ; ; ;
; - ஸா.	நு - ஜாட். ட	டா.	. ; ; ;
; * பம	பா - ஸ்க்ரீஸ்ா	நீதா	நீபா ; மா
; * பூ.	நி - மே. . ஷா	டமி	தபா ; ர
பாஸ்ா	நீ பா ; மா	கமகா	மபமா - கரிஸா
பூ .	மிமோ; ய	டா .	. . . - . .
; * மா	பா நீ ; ஸ்ா	; ரீ	மபமா - கரிஸா
; * வீ	நுலம்; து	; கா	ஙீ. . - ப. தி
ஸ்ா ;	ஸ்நிதநிபாமா	மாபா	காகா ; ;
நீ ;	நா . . . ம மு	பல் .	க டா; ;
; * மா	பா - க்ா : க்ா	ஸ்ா ;	ஸ்ா - ஸ்ாஸ்ாஸ்ா
; * மா	நித் - யா ; க	ரா ;	ஜ - வி நா த
பாஸ்ா	ஸ்நிதநி - பாமா	காமா	ததபமகரிஸரி
மஹி	மாஸ் . - ப த	மவு	நீ . . . . முந்து

கம*
. . * (நித்யரூப)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமநாமத்தைக் கானம் செய்வதாலுண்டாகிற ஆநந்தம் அவாங்மாநஸ கோசரமாக விருக்கிற தென்று நிரூபிக்கிறார்.

(5) காபி - ஆதி.

ப. இம்த ஸௌக்யமநி நே ஜெப்பஜால
நெம்தோ யேமோ யெவரிகி தெலியுநோ ? (இம்த)

அ. தாம்த! ஸீதாகாம்த ! கருணா
ஸ்வாம்த! ப்ரேமாட்யுலகே தெலியுநுகாநி (இம்த)

ச. ஸ்வர ராக லய ஸுதாரஸமம்து
வர ராம நாம மநெடு கம்டசக் -
கெர மிஸ்ரமுஜேஸி புஜிம்சு ஶம் -
கருநிகி தெலியநு த்யாகராஜவிநுத (இம்த)

பத உரை

நேந் - நான்
இம்த ஸௌக்யமு அநி - இவ்வளவு சுகமென்று
செப்பந் சாலந் - சொல்லவல்லே னல்லேன்
எம்தோ - அச்சுகம் எவ்வளவோ
ஏமோ - என்னவோ

எவரிகி தெலியுநோ - எவர்க்கு தெரியுமோ (இம்த)

தா^vம்த - தவத்தா லுண்டாகும் கஷ்டங் களைப் பொருத்துக்கொள்பவனே

ஸீதாகாம்த - சீதையின் காதலனே!

கருணா ஸ்வாம்த - கருணையோடுகூடிய மந துடையவனே

ப்ரேமாட்^vயுலகு ஏ - ப்ரீதி யுள்ளவர்கட்கே, உன்னுடைய பக்தர்கட்கே

தெ^vலியுநுகா^vநி - தெரியு மல்லாது (இம்த ஸௌ...சால - இவ்வளவு சுகமென்று நான் சொல்லவல்லேனல்லேன்)

'ஸ்வர...ஸ்வரங்கள் ('ஸரிகபபதநி' என்கிற ஸப்த ஸ்வரங்களோடும்)

ராக^v - இராகங்களோடும் (ஸம்பூர்ண ஷாட வௌடவாதி இராகங்கள்)

லய - தாளங்களோடும் (த்ருவாதி சாதாரண தாளங்களும் சச்சத்புடாதி விசேஷ தாளங்களும்)

ஸுதா^vரஸமு அந்து^vந்-அமிருத ரஸத்தில்

வர - சிறந்த

ராமநாமமு அநு - இராமநாம மென்கிற

கண்ட^vசக்கெர - கற்கண்டை

மிஸ்ரமுசேஸி - கலந்து

பு^vஜிம்சு - சாப்பிடுகிற

ஸம்கருநிகி - சங்கரனுக்கு

தெலியுநு - தெரியும்

த்யாக^vராஜவிநுத - தியாகராஜனால் கொண் டாடப்படுகிற இராமா

(இம்த ஸௌக்,யமநி...சால)

விசேஷார்த்தம்:—'இம்த ஸௌக்₁யமநி நே ஜெப்பஜால' என்பதனல், ஸ்ரீராமபஜனத்தினு லுண்டாகும் சுகம் அளவிறந்ததாக விருக்கிற தென்கிறூர். ஆனந்தங்களை நிர்ணயம் செய்யு மிடத்து வேதபுருடன், 'யுவாஸ்யாத் ஸாது₄யு வாத்₄யாயக: - ஆஶிஷ்டோ த்ரடி₄ஷ்டோப₄லிஷ்ட: - தஸ்யேயம் ப்ருதி₂வீ ஸர்வாவித்தஸ்ய பூர்ணாஸ்யாத் - ஸ ஏகோமாநுஷ ஆநந்த: - தேயே ஶதம் மாநுஷா ஆநந்தா:-ஶ்ரோத்ரியஸ்யசா காமஹதஸ்ய...ஸ ஏகோப்₃ரஹ்மண ஆநந்த:' என்ருர். அதாவது, பூர்ணயுள், த்ருடகாத்திரம், பலம், உலகவாழ்க்கைக்குரிய பொருட்பெருக்கம் என்னு மிவைகளை என்றும் உடைத்தாயிருப்பது மனிதனுடைய ஆநந்தமென்றும், அதில் நூறுமடங்கு சிறந்தது மனிதனிற் சிறப்புடையவர்களுடைய ஆநந்தமென்றும், அதினும் நூறு மடங்கு கொண்டது மனுஷ்ய கந்தர்வர்களுடைய ஆநந்தமென்றும், இவ்வாறே தேவர், தேவகந்தருவர், பித்ருக்கள் முதலியவர்களுடைய ஆநந்தங்களை அளவிட்டுச்சொல்லி, பரமாநந்தத்தைச் சொல்லுமிடத்து அது அளவிட முடியாதென்ருன். மேலும், பரப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபத்தை நிர்ணயிக்குமிடத்து, 'யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே - அப்ராப்ய மநஸாஸஹ - ஆநந்தம் ப்ரஷ்மணோ வித்₃வாந்' என்கிறபடி, ப்ரஹ்மம் மனதிற்கும் வாக்கிற்கு மெட்டாததாயும் ஆநந்த மயமாயு மிருக்கிறதென்ருன். இத்தகைய கடவுளை, ஸ்ரீராமாவதாரத் திருக்கோலத்துடன் அய்யரவர்கட்கு சேவை தந்தருளினர். அவ்வரிய திருக்கோலத்தை, தியானயோகத்தினுற் சேவித்த அய்யரவர்கள் பரமானந்தக் கடலில் மூழ்கினவராய் பகவ தநுபவம் அளவிடமுடியா

தென்கிறாரென்று பொருள் 'எய்தோ ஏபோ எவரிகி தெலியுநோ' என்பதனால், இவ்வாநந்த மெவ்வளவோ! என்னவோ! யாரறிவரோ! என்று ஆநந்தக்கடலில் மூழ்கி வியப்படைகிறாரென்று பொருள்.

'ஸ்வர—தெலியுநு' என்பதனால், 'ஜாநாதி ராம தவநாமருசிம்மஹேஶ:' என்கிறபடி, ஸ்ரீராம நாமத்தின் சுவையை யறிந்த பரமசிவனொருவனே இவ்வாநந்தத்தினளவை யறிந்திருக்கக் கூடும் என்கிறார். ஏனெனில் 'கேநோபாயேந லகு$^{v}_{1}$நா விஷ்ணோர்நாம ஸஹஸ்ரகம் - பட்$_{1}$யதே பண்டி^{v}தைர்நித்யம் ஶ்ரோதுமிச்சா$_{1}$ம்யஹம் ப்ரபோ$^{v}_{1}$' அதாவது, ஓ நாதா! விஷ்ணுவினுடைய நாமத்தை ஆயிரந்தரம் ஜபித்த பயன் எந்த எளிதாகிய உபாயத்தினாற் கிடைக்கும்? என்று பார்வதி பரமசிவனைக் கேட்டபொழுது, 'ஸ்ரீராம ராமராமேதி...வராநநே' அதாவது, சிறந்த முகமுடைய ஓ பார்வதீ! ஸ்ரீராமநாமத்தை ஒரு தடவை ஜபித்தால் விஷ்ணுநாமத்தை ஆயிரந் தரம் ஜபித்தபலம் கிடைக்கும் என்று உபதேசித்தானல்லவா? ஆகவே, சிவன் அந்த ராமநாம ஆனந்தத்தின் அளவை அறிவரென்று ஒருவேளை நம்பலாம். அன்றேல், மற்றொருவ னில்லை என் கிறார் என்பது பொருள்.

ப. ;	* ஸ்ா ; நி - நிதபத - மப - மகரீ	பமகரி - ; ஸ ரி	நீ ; ஸாரிம	‖
;	* இம் ; த - ஸௌ - க்ய - ம .நி	நே. . . - ; ஜெப்ப	ஜா ; ல . .	‖

2. பநி *	,,	,,	நீ ; - ரிமபநி	‖
. . *	,,	,,	ஜா ; - ல . . .	‖
3. ஸ்ரி *	,, - மபரிஸ்	நிதபமகரி - ஸ ரி	,,	‖
. . *	,, - ம . . நி	நே . . . . - ஜெப்ப	,,	‖
4. ஸ்ரி *	,,	,,	ரிமபநி - மபநிஸ்	‖
. . *	,,	,,	ஜா . . - ல . . .	‖
5. ஸ்ரி *	,,	,,	நீ ; ஸா ;	‖
. . *	,,	,,	ஜா ; ல ;	‖
6. ; *	ரிகரீ - மபரிமபத - நிகநீ	; நிகநீ - , பமப	கா ரீ - ரிமபநி	‖
; *	யெம் - தோ.யே . - மோ	; யெவ - , ரி . கி	தெலி - யுநோ.	‖
ஸ்ரி *	ஸா , நி - நிதபத - மப - மகரீ	நிதபமகரி - ஸ ரி	நீ ; ஸா ;	‖
. . *	இம் , த - ஸௌ ஶக் - ய. - ம.நி	நே . . . - ஜெப்ப	ஜா ; ல ;	‖
7. ; *	ரிமரீ - மப - மபநிஸ் - க்ரிஸா	ரீக்ாம்ாப்ம்க்ாரீஸ்ாஸ்ா	ரிஸ்நித - பமகரி - மபநிஸ்	‖
; *	யெம் - தோ - யே. . - மோ.	யெ. வ . . . . ரி கி	தெ லி. - யு . . . - நோ. .	‖

8. ரீ	*	ஸ்ா , ஷி - நிதபம - மப - மகரீ	நிதபமகரி - ஸ ரி	நீ ; ஸா ;	‖
.	*	இம் , த - ஸௌக் - ய . - ம . நி	நே . . . . - ஜெப்ப	ஜா ; ல ;	‖
;	*	ஸகய்ா - கம - ரிமபநிதா ; - மகமா	ரிமபநிஸ்ரிக்ரி - ஸ்நிதநி	தநிபகமா ; - ரிம ப நி	‖
;	*	பெம். - தோ - மே . . . ; - மோ.	பெ . . வ . . . - ரி . கி .	தெலி . . ; - யு . நோ.	‖

ஸ்ரிக்ரி*

. . . . * (இம்த)

அ. ;	*	பநிமாபா - நீ ; ஸ்ா ;	; - க்ாரீக்ா	ஸ்ாரீநீஸ்ா	‖
;	*	தாம். த - ஸீ ; தா ;	; - காம்த	க ரு . ணை	‖
2. ;	*	பநிமாபா - நிஸ்ரிக்ாரி - ஸ்ா	,,	க்ம்ரிக் - ரீ ;	‖
;	*	தாம். த - ஸீ . . . . - தா	,,	க . ரு . - ணை ;	‖
3. ;	*	ஸ்நிதநிபா - மபநிஸ்ரிக்ாரி - ஸ்ா ;	,,	ப்ம்ம்க்ா ரீ ;	‖
;	*	தாம். . த - ஸீ . . . . . . - தா ;	,,	க . ரு . . ணை ;	‖
;	*	ஸ்ா ; ஸ்ா - ஸ் நிதநீப மா	மபநிஸ் - க்ரிரிஸ்	நிதபம - ரிமபநி	‖
;	*	ஸ்வாம் ; த - ப்ரே . மா ட்யுல	கே . . - தெலி.	யு . நு . - கா . .	‖

பரி *

நி. * (இம்த)

ச. ;	*	பப - பா ; பா - மாபா ;	; ஸ்நிதநி - பம	ரீகாரீ ; ‖
;	*	ஸ்வர - ரா ; க - லய ;	; ஸுதா - ரஸ	மம்து ; ‖
;	*	பப-மபநிப-பமமகரீகா-ரிஸரீ	; ஸரிபாமா	பா ; ; ; ‖
;	*	வர-ரா.ம .-நா. . . . ம-ம . நு	; கண் . ட	ச ; ; ; ‖
;	*	நிம , பா , நீநீ - ஸா ;	ஸா - க்ரீக்ர	ஸாரீ - நீஸா ‖
;	*	க்ரகர , மிஸ்; ரமு- சே ;	வி - புஜிம்.	சு . - மம். ‖
;	*	ஸ்ஸாஸ்ஸா-ஸ் நிதநி-பாமா	மபநிஸ் - க்ரிரிஸ்	நிதபம - ரிமபநி ‖
;	*	கரு நி கி-தெ.லி. - யுநு	த்யா . - க. . ரா	ஜ. வி. - நு.த . ‖

ஸ்ரி *

. . * (இம்த)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராம பஜநத்திலும், அவனது கைங்கர்யத்திலும் ஈடுபட்டவனெவனோ அவனே பொருளுடையவனென்கிறார்.

(6) காபி - சாபு.

ப. அதடே தந்யுடுரா ஓ மநஸ! (அ)

அ. ஸததயாந் ஸாத த்ருதமைந ஸீதா
பதி பாதயுக முநு ஸததமு ஸ்மரியிஞ்சு (ந)

ச. வெநுகதீயக தநமநஸார ம்ஜில்லக
கநமைந நாம கீர்த்தந பருடைநட்டி (ய)

2. தும்புருவலெ தந தம்பூரபட்டி த-
யாம்புதி ஸங்நி தாநம்புந நடியிஞ்சு (ந)

3. சாயகு ஸாஜநுலபாயக தாநு நு-
பாயமுந ப்ரொத்து ஹாயிக கடிபெடி (ய)

4 உல்லபு தாபமு சல்லஜேஸி யந்நி
கல்லலநுசுநெஞ்சி ஸல்லாபமுந நுண்டு (ந)

5. கரிவரதுˇநி தத்வமெறுஙˇநு மறிகிˇஞ்சு
நரிஷட்ˇவர்கˇமுலநு பˇரவலேக திருகுˇ (ந)

6. ஆர்த்திநி மறியு ப்ˇரவ்ருத்திநி தொˇலகிˇஞ்சி
கீர்த்திகˇல்கிˇந ராமமூர்த்திநி தெறநம்மு (ந)

7. கலுகˇநி நிஜ விப்ரகுலமுந ஜந்மிஞ்சி
நிலுவரமகுˇ முந்தி பˌலமுநு ஜேகொந்ந (ய)

8. நர்ம நிஷ்டˌலைˇந தˌˇர்மஶீலுலைˇந
ஶர்ம ராமநாம மர்மமு தெˇலிஸிந (ய)

9. காஸாˉ வீஸமுலநோஸ மாஸதோ
வேஸமு தˌˇரியிஞ்சி மோஸமு ஜெந்தˇநி (ய)

10. அந்தˇமுநˇ நாம மந்தˇறுஜேஸிந
ஸாந்தˇர ராமுநியந்துˇ லக்ஷ்யமுபெˇட்டி (ந)

11. இந்நிபாடுலகு ஸர்வோந்நத ஸாதˌ
முந்த நநுபˌˇவிஞ்சுகொந்த வா டெˇவடோˇ (அ)

12. ராஜஸ ஜநுலதோ தாˇ ஜதகூˇடˇக
ராஜில்லு ஸ்ரீத்யாகˇராஜநுதுநி நம்மு (ந)

பத உரை

ஓ மநஸ - ஓ மனமே

அதடு ஏ - அவனே

த்⁴ந்யுடு⁴ரா - புண்யாத்மனடா, சிறந்தவனடா, கிருதார்த்தனடா

'ஸதத...த்⁴ருதமைந'

ஸததயாந - எப்பொழுதும் சஞ்சரிக்கிற வாயுதேவனுடைய

ஸுத - புத்திரனால்

த்⁴ருதமைந - பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற

ஸீதாபதி - சீதை மணவாளனுடைய

பாத³யுகமுந் - இரண்டு பாதங்களையும்

ஸததமு - எப்பொழுதும்

ஸ்மரியிம்சு - மநநம் செய்கிற

(அதடே³ரா - அவனே தந்யனடா)

வெறுகந் தீபக - பின் வாங்காமல்

தநமநஸு - தன்னுடைய மனம்

ரஞ்ஜில்லந் கந் - மகிழும்படியாய்

க⁴நமு ஐந - சிறந்த

நாமகீர்த்தந பருடு³ ஐநட்டி - நாமஸங்கீர்த்தனத்திலேயே பரவசமடைகிற

(அதடே³ - அவனே தந்யன்)

தும்பு³ருவலெந் - தும்புரு என்னும் கந்தர்வனைப்போல

தந - தன்னுடைய

தம்பூ³ரந் - தம்புருவை

பட்டி - பிடித்து (கையிற்கொண்டு)

த³யாம்பு³தி⁴ ஸந்நிதா⁴நம்புந - கருணைக் கடலாகிய பகவானுடைய முன்னிலையில்

நடியிம்சு - நடிக்கிற, நர்த்தனம் செய்கிற

(அதடே³)

சாயகுந் - மேற் பார்வைக்கு
ஸுஜநுலந்பாயக - நல்லவர்களை விடாமல்
தாநுந் - தானும்
உபாயமுநந் - உபாயமாய்
ப்ரொத்^{v}து^{v}ந் - பொழுதை
ஹாயிக^{v}ந் - சுகமாய்
க^{v}டி^{v}பெடி^{v} - கழிக்கிற (அதடே^{v})
உல்லபு தாபமு - உள்ளத்தின் வெப்பத்தை
சல்லந் சேஸி - குளிரவைத்து
அந்நி-எல்லாம் (உலகவாழ்க்கையெல்லாம்)
கல்லனு அநுசுந் - பொய்யென்று
எஞ்சி - நினைத்து
ஸல்லாபமுநந் - (பகவத்குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு) சந்தோஷமாகி
உண்டு^{v} - இருக்கிற (அதடே^{v})

கரிவரது^{v}நி - கரிவரதனுடைய
தத்வமுந் - தத்துவத்தை
எறுகந் - (அறியும்படியான) ஞானத்தையும்
மறிகி^{v}ம்சு - மறைக்கிற
அரிஷட்^{v}வர்க^{v}முலநு-காமக்குரோதலோப மோஹ மத மத்ஸரம் என்பவைகளை
பரவலேக-பரவவிடாமல்; மேலெழவிடாமல்
திருகு^{v} - திரிகிற (அதடே^{v})
ஆர்திநிந் - ஆசையையும்
மறியுந் - மேலும்
ப்ரவ்ருத்திநிந்-காரியங்களிற் புகுவதையும்
தொலகி^{v}ம்சி - ஒழித்து
கீர்த்தி கலிகி^{v}ந - புகழைப்பெற்ற
ராமமூர்த்திநிந் - ஸ்ரீராமமூர்த்தியை
நெறந் நம்மு - பூரணமாய் நம்புகிற (அத)

கலுகநி-கிடைக்காத, அடைவதற்கறிதாகிய
நிஜ - நிஜமாகிய, சுத்தமாகிய
விப்ரகுலமுநந் - பிராம்மண குலத்தில்
ஜந்மிம்சி - பிறந்து
நிலுவரமு அகு - சாஸ்வதமான
முக்திபலமுநு - மோக்ஷ பலத்தை
சேகொந்ந - கைக்கொண்ட (சம்பாதித்த)
(அதடே - அவனே தந்யன்)
கர்ம நிஷ்டுடு ஐநந் - தனக் குரிய கர்மங்களைச் சரியாகச் செய்பவனாயினும்
த்ர்மபரிலுடு ஐநந் - தருமத்தைச் செய்பவனாயினும்
ஶர்ம ராமநாம மர்மமு தெலிஸிந - உத்தமமாகிய இராமநாமத்தினுடைய மர்மத்தை அறிந்த (அத)
காஸுவீஸமுல கோஸமு - காசு பணத்திற்காக

ஆஸதோந் - ஆசையோடு
வேஸமு த்ரியிம்சி - வேஷம் போட்டுக் கொண்டு
மோஸமு செம்தநி - மோசம் அடையாத
(அதடே - அவனே தந்யன்)
அந்தமுநந் - அழகாய், நன்றாய்
நாமமு - ஸ்ரீராம நாமத்தை
அந்தறுந் - எல்லோரும்
சேஸிநந் - பஜித்தபோதிலும்
ஸுந்த்ர - அழகிய
ராமுநிந் - ஸ்ரீராமனை
அந்துந் - அப்போதும்
லக்ஷ்யமுபெட்டு - மனதில் நிலை நாட்டுகிற
(அதடே - அவனே தன்யன்)
இன்னி பாட்லகுந் - இவ்வளவு பாட்டிற்

கும், இவ்வுலகில் பட்ட பாடுகளுக்கெல்லாம்
ஸர்வோந்நத ஸௌக்₂யமு - எல்லாவற்றிலும் மேலாகிய சுகத்தை
முந்நந் - முன்னதாகவே
அநுப₄விஞ்சுகொந்நவாட₃ - அனுபவித்துக் கொண்டவன்
எவடோ₃ - எவனோ
(அதடே₃ - அவனே தந்யன்)

ராஜஸ ஜநுலதோந் - ரஜோகுணமேலிட்ட மனிதர்களோடு
தாந் - தான்
ஜதகூட₃க - கூடிச் சேராமல்
ராஜில்லு - விளங்காநின்ற
ஸ்ரீ த்யாக₃ராஜ நுதுநிந் - தியாகராஜனால் கொண்டாடப்பட்ட ராமனை
நம்மு - நம்புகிற
(அதடே₃ - அவனே தந்யனடா)

விசேஷார்த்தம்:—'ஸததே யாநஸௌக...த₄ந்யுடோ₃' என்பதனால், 'ப₄க்திஶ்ச நியதா வீர பா₄வோ நந்யத்ரகச்ச₂தி' என்கிறபடி, மாருதியைப்போல், ஸ்ரீராமனைத்தவிர, இதர விஷயங்களிலும் இதர அவதார வைபவங்களிலும் செலுத்தப்படாத மனதுடையவனெவனோ அவனே தந்யன் என்கிறார்.

'வெநுக...நட்டி' என்பதனால், பிரஹ்லாதனைப்போல் எவ்வித கஷ்டத்தையும் பொருட்படுத்தாது பக்தி செய்கிறவனெவனோ அவனே தந்யன் என்கிறார்.

'தும்புருவலெ...நடியிம்சு' என்பதனால், தும்புரு என்னும் கந்தருவனைப்போல் பகவானுடைய சன்னிதானத்தில் தம்புருவைச் சுருதி சேர்த்து பகவானுடைய குணங்களைப் பாடி நர்த்தனம் செய்யப்பட்டவனெவனோ அவனே தந்யன் என்கிறார்.

'சாயகு...க^{v}டி^{v}பெடி^{v}' என்பதனால், காண்பதற்கு உலகத்தவர்களோ டொருவனாகவிருந்து உலக வாழ்க்கையை நடைபெறச் செய்தும் தாமரையிலைமேல் தண்ணீரைப்போல் பற்றற்றும், சரீரத்தோடு தொடர்ந்தே வரும் நிழலைப்போல் பெரியோர்களை யநுசரித்துக்கொண்டு இருப்பவனே தந்யன் என்கிறார்.

'கரிவரத^{v}நி...திருகு^{v}சு' என்பதனால், பகவானுடைய குணானுபவத்தைச் செய்யவிடாது தடுத்து நிற்கிற காமம், க்ரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மத்ஸரம் என்கிற ஆறுவித விகாரங்களைத் தலை எழ ஒட்டாது அடக்கி ஆள்கிறவனே தந்யன் என்கிறார்.

'உல்லபு...உண்டு^{v}' என்பதனால், 'கானல்நீர் கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகர் கனவூர்' என்கிறபடி, உலகும் உலகவாழ்க்கையும் நிலையற்றதென்றறிந்து நடப்பவனே தந்யன் என்கிறார்.

'ஆர்த்திநி...நெற நம்மு' என்பதனால், ஸ்ரீராமபஜனம் எல்லாவித மாகிய தாபத்தையும் போக்கடிக்கக் கூடியதென்றும்; அந்த பஜனத்தில் வழிபட்டவனே தந்யன் என்றும் தெரிவிக்கிறார்.

'கலுக^{V}கி...சேகொந்ந' என்பதனால், உத்தம குலத்திற் பிறந்த மாத்திரத்தினால் மோக்ஷம் கிடைக்காதென்றும், பஜனத்தினாலேயே அது அடையத் தகுந்ததென்றும் தெரிவிக்கிறார்.

'காஸு...செந்தநி' என்பதனால், பற்பல வேடம் பூண்டு பணத்தைத் தேடி உயிர்ப்பிணமாயலையா தொழிந்தவனே தந்யன் என்கிறார்.

'கர்ம...தெலிஸீந' என்பதனால், யாக யக்ஞாதி கர்மங்களைச் செய்பவனாயினும்; தருமங்களை எல்லாம் அறிந்தவனாயினும், ஸ்ரீராமநாமம் பவதாரகமானதென்கிற இரகசியத்தை அறியாதொழிவனேல் பிரயோஜந மற்றவனென்றும்; மேற் சொன்னபடி யாக யக்ஞங்களைச் செய்யாதொழியினும் ஸ்ரீராமதாரகத்தை யறிந்தவனே தந்யனென்றும் கூறுகிறார்.

'பாதியா யழுகியகால் கையரேனும், பழிதொழிலு மிழிகுலமும் படைத்தாரேனும்
ஆதியா யரவணையா யென்பராகில், அவர்கண்டீர் யாம் வணங்கும் கடவுளாவர்
சாதியா லொழுக்கத்தால் மிக்கோரேனும், சதுர்மறையால் வேள்வியால் தக்கோரேனும்
போதி ஞன்முகன் பணியப்பள்ளி கொள்வான், பொன்னரங்கம் போற்றுதார் புலையர்தாமே'

என்றார் பெரியாரும்.

'அந்த^{V}முக^{V}...பெட்டு' என்பதனால், பஜனை செய்கிற காலத்தில் தன்னுடைய மனதை ஸ்ரீராமனிடத்தில் நிலைநாட்டி யிருப்பவனே தந்யன் என்கிறார்.

'இன்னி...எவடோ' என்பதனால், உலகின்கண்ணுள்ள பற்பல தொழில்களில எத்தொழிலை யேனும் செய்து எவ்வளவு பயனடைந்தாலும் பிரயோஜக மில்லை என்றும், ஜீவன் முக்கியமாய்ச் செய்யவேண்டிய தொழிலாகிய பக்தியைச் செய்தவன் மாத்திரமே பயனுடையவ னென்றும் கூறுகிறார்.

4—C

'ராஜஸ...நம்மு' என்பதனால், பகவானுடைய கிருபைக்குப் பாத்திர மாகவேண்டுமென்கிற எண்ணமுடையவன், தீயாரையகற்றி நல்லாரை யடைந்து நல்வழிகளைக் கடைப்பிடித்து பகவானை யல்லாது தனக்குப் புகலிடம் கிடையா தென்கிற எண்ணமுடையவனாக விருக்க வேண்டுமென்றும், அவனே தன்யன் என்றும் தெரிவிக்கிறார்.

ப.	த நீ	பாமா	கரீ	ஸாநீ	ஸா ,	; - ஸரி	பமா	பா ;
	அத	டே .	த.	ங்யுடு	ரா ,	; - ஓ .	ம.ந	ஸ ;
		,,			,,		பமப	தநிஸ்ரி
		,,			,,		மந .	ஸ . .
	ஸ்நிஸ்	தபபம	மகா	கரிரிநீ	ஸா ,	; - நீஸ	ரிபம	பதநிஸ்
	அத .	டே . .	த .	ங்யு.டு.	ரா ;	; - ஓ .	மந .	ஸ. .

நிஸ்ரி | ஸ்தபம || மகக | கரிரிநி || ஸா , ||
அத. | டே . . || த . . | ந்யுடு. || ரா , || (இவ்விடத்தில் நிறுத்தவும்)

அ. நி நீ | தா-ஸ்த || நிஸ்ா | நி நிஸ்ா || நி க்ா | க் ரீக்ா || ம்க்ா | க் ரிரீ ||
ஸத | த -யா. || . ந | ஸூ. த || க்ருத | மை. ந || ஸீ. | தா . ||

நிஸா | ரிக்ரிஸ் || நிஸ்ா | நிதபம || நிதா | பாமா || க ரீ | ரிபபப ||
பதி | பா.த . || யு க | மு. நா. || ஸத | த மு || ஸ்மரி | யிஞ்சு ||

(மற்ற சரணங்களையும் இதைப்போலவே பாடிக்கொள்ளவும்)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், முன்னொருகால் தாம் சேவித்த ஸ்ரீராமனுடைய வரவை எதிர் பார்த்தவராய் ஸ்ரீராமனை நினைந்து நினைந்து உருகியும், ஸ்ரீராமன் வந்து சேவை தராதிருந்ததனால்; 'ஓ ராமா! நான் இப்படி எத்தனை தினங்கள் தான் உனது சேவையை எதிர்பார்த்து உருகுவேன், உன்னைக் காணாது எவ்வாறு காலங் கழிப்பேன்?' என்று முறையிடுகிறார்.

(7) காபி · சாபு.

ப. எந்நாள்ளு நீ த்ரோவஜூது ராம - யேமநி நே ப்ரொத்^{v}து^{v}த்^{v}ரோது (நெ)

ச. நீகே மநவிச்சி நேநு ராம - நீமேநநி பெம்சிநாநு (எ)

2. அம்த^{v}றவலெ நே நீ பு$_{1}$^{v}விலோ பொ^{v}ம்ம - லாட லாடு^{v}து^{v}கா^{v}நி மதி^{v}லோ (நெ)

3 த$_{1}$^{v}ரநு கர்மமுலநு கோ^{v}ரியுப்டி - த^{v}ஃசுகொந்நதி^{v} வேறுதா^{v}ரி (எ)

4. ராமய்ய நலுகு^{v}ரிலோ நா - லோமர்மமுலு தெ^{v}ல்பவலெநா (எ)

5. ரவிகுலகே ஸரிபோநு வட்டி - தஸாகுலகே ஹாஸ்யமௌநு (எ)

6. தொலி ப$_{1}$^{v}க்துலயொத்^{v}த^{v} கொலுவோ ராவு-கலுகு^{v} த$_{1}$^{v}நமுலகு ஸெலவோ (எ)

7. எம்து^{v}கு இம்தபராகு ராம - இகநு தப்புலு பட்டபோ^{v}கு (எ)

8. எம்தநி ரால்து கந்நீரு ஜாலி - நெவரிதோ தெ^{v}லிபிந தீ^{v}ரு (எ)

9. பூலம்மி ப்^{v}ரதிகிநவாரு ராம - புல்லலம்ம பி^{v}ல்வராரு (எ)

10. தநகே புட்டிநயில்லு இம்து^{v} - தப்பக நீக்ருப செல்லு (எ)

11. ஆஸிம்சிநதே^{v} தப்பா நீ - கா பு^{v}த்^{v}தி$_{1}$^{v}வத்^{v}து^{v} மாயப்^{v}பா^{v} (எ)

12. கலிமர்மமு தெ^{v}லியலேநி நா - வலெ தீ^{v}நு டி^{v}லலோநு க^{v}லடா^{v} (எ)

13. பலுமாறு நிநு தூ^{v}றகொம்டி ஆ - ப$_{1}$ஃமு நநுப$_{1}$^{v}விம்சுகொம்டி (நெ)

14. தொலிகர்மமு ராகபோநா ப$_{1}$^{v}க்தி - வெலுகு^{v}சே தீ^{v}ரகபோநா (எ)

15. ஆ சலகந நீருகாதா^{v} ராம - யேசுபு^{v}த்^{v}தி$_{1}$ விட^{v}ராதா^{v} (எ)
16. ஓ ஜக^{v}தி^{v}ஶ க$_{1}$ராரே த்யாக^{v} - ராஜு நீவாட^{v}கி பேரே (எ)

பத உரை

ராமா - ஸ்ரீராமா
எந்நாள்ளு - எத்தனை தினங்கள்
நீ - உன்னுடைய
த்ரோவந் - வழியை
சூதுந் - பார்ப்பேன்
ஏமி அநி - என்னென்று
நேந் - நான்
ப்ரொத்^{v}து^{v} - பொழுதை
த்^{v}ரோதுந் - கழிப்பேன்
ராமா - ஸ்ரீராமா
நேந் - நான்
நீகு ஏ-உனக்கே (உன்னைச் சேவிப்பதற்கே)

மநஸு - மனதை
இச்சி - கொடுத்து (விடுத்து)
நீ - உன்னுடைய
மேநு - சரீரம்
அநி-என்று (எனது சரீரத்தை உனதென்று)
பெம்சிநாநு - வளர்த்தேன்
ஈ பு$_{1}^{v}$விலோக் - இப் புவியில்
அந்தறவலெக் - எல்லாரையும்போல்
நேந் - நான்
பொ$_{1}^{v}$ம்ம லாடலு - பொம்மை யாட்டம்
ஆடு^{v}து^{v}ங் காநி - ஆடிக்கொண் டிருப்பேனே யல்லாது

மதிலோங் - மனதில் (மனதில் வேறுவிதம் என்று பொருள்)
தரநு - பூமியில்
கர்மமுலநு - உலக கருமங்களை
கோரி - விரும்பி
உம்டிங் - இருந்தேன்
தலசுகொங்நதி - நினைத்துக் கொண்டது
வேறுதாரி - வேறுவழி
ராமய்ய - ஸ்ரீராமய்யனே
நனுகுரிலோங் - நால்வரில்
நா - என்னுடைய
லோ மர்முனு - உள் மர்மங்களை
தெலுபவலெநா - தெரிவிக்கவேண்டுமா
ரஸிகுலகு ஏ - இரசிகர்களுக்கே
ஸரிபோநு - (உன்பொழுது) சரியாய்விடும்
வட்டி - வெறும்

தஸாகுலகு ஏ - கபடநாடகத்திற்கே
ஹாஸ்யமு ஔநு-ஹாஸ்யரஸம் பெருகும்
தொலிபக்துல யொத்தங் - பழையபக்தர் களிடத்தில் (எனக்கு முன்னதாகவே உன்னை பஜித்தவர்களிடத்து)
கொலுவு ஓ - ஊழியமா? (ஊழியம் செய்கிருயா என்ன)
ராவு - வாரா தொழிகிருய் (இங்கு வருகிற தில்லை)
கலுது - உன்னிடத்திருக்கிற
தநமுலகுங் - திரவியத்திற்கு
ஸெலவு ஓ - செலவா?
எந்துகு - எதற்கு
இம்த பராகு - இவ்வளவு பராமுகம்
ராமா - ஸ்ரீராமா
இம்கநு - இன்னும்

தப்புலு பட்டக்போகு - தப்பிதங்களைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டாம்
கந்நீரு - கண்ணீரை
எம்த அநி - எவ்வளவென்று
ரால்துந் - சிந்துவேன்
ஜாலிந்-கொதிப்பை (என் மனவெப்பத்தை
எவரிதோந் - யாரோடு
தெலிபிநந் - தெரிவித்தால்
தீருந் - தீரும்
பூலு - புட்பங்களை
அம்மி - விற்று
ப்ரதிகிந வாரு - பிழைத்தவர்கள்
புல்லலு அம்மந் - துடைப்பம் விற்பதற்கு
பில்வந் - கூப்பிட
ராரு - வரமாட்டார்கள்
தநகு ஏ - எனக்கென்றே
புட்டிந - உண்டான
இல்லு - வீடு (வைகுந்தம்)
இந்துந் - இதில் (இந்த வீட்டில்)
தப்பக - அட்டியில்லாமல்
நீ க்ருப - உனது கிருபை
செல்லுந் - செல்லும்
ஆஸிம்சிநதியே - அடுத்ததே
தப்பா - தப்பிதமா?
மாயப்பா - என்னப்பனே
நீகுந் - உனக்கு
ஆபுத்திவத்து-அந்த புத்தி வேண்டாம்
கலி - கலியில்
மர்மமுந் - இரகசியங்களை
தெலியலேநி - அறியாத
நாவலெந் - என்னைப் போன்ற
தீநுடு - ஏழை

இலலோங் - புவியில்
கலடு^{v} ஆ - இருப்பானே? (எதிர்மறை)
பலுமாறு - பலதடவை
நிந்நுங் - உன்னை
தா^{v}ருகொம்டிங் - கடிந்துகொண்டேன்
ஆ - அந்த
ப$_{1}$லமுங் - பயனை
அநுப$_{1}^{v}$விம்சகொம்டிங் - அனுபவித்துக் கொண்டேன்
தொலிகர்மமு - முன்வினை
ராகபோநு ஆ - வாரா தொழியுமா
ப$_{1}^{v}$க்தி வெலுகு^{v}சேங் - பக்தி என்னும் ஒளியால்
தீரகபோநு ஆ - தீரா தொழியுமா
ஆ சுலகங் - அந்த இளக்காரம்
நீகு காது^{v} ஆ - உனக்கல்லவா
ராமா - ஸ்ரீராமா
ஏசுபு^{v}த்$_{1}$தி$_{1}^{v}$ - ஏமாற்றுகிற புத்தி
விட^{v}ங் ராது^{v} ஆ - விடக்கூடாதா
ஓ ஜக^{v}தீ^{v}ஶ - ஓ ஜகதீசனே
த$_{1}$ராரே - தாபத்தைப் போக்கடிக்கப்பட்டவனே
த்யாக^{v}ராஜு - தியாகராஜன்
நீவாடு^{v} அநி - உன்னுடையவனென்று
பேரு ஏ - வதந்தி மாத்திரமே

விசேஷார்த்தம்:—'எந்நாள்ளு நீ த்ரோவ...த்ரோது' என்பதனுல், 'அதீவ ப்ரிய த^{v}ர்ஶநம்' என்கிறபடி, எவ்வளவு சேவித்தாலும் திருப்தியை யுண்டாக்காது மறுபடியும் சேவிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையைப் பெருக்குகிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடைய ஸ்ரீராமனை அய்யரவர்கள்

முன்னொரு தடவை ப்ரத்யக்ஷமாய் தரிசனம் செய்தமையால் மறுபடியும் அப்படிப்பட்ட தரிசனம் காணவேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவராய், பலகாலம் ஸ்ரீராமனைப் பிரார்த்தித்து, அவருடைய வரவை எதிர்பார்த்தும் ஸ்ரீராமன் வாராதொழிந்தமையால், பிரிவாற்றுமை மேலிட்டவராய், ஸ்ரீராமா! நான் எத்தனைநாட்கள்தான் உன்வழி பார்த்து நிற்பேன்? என் செய்வேன்? என்று கதறுகிறுர் என்று பொருள். 'ஏமநி நேப்ரொத்ᵛதுᵛ த்ரோது' என்பதனல், 'பிரிவாற்றுமையின் மிகுதியால் அஸோகவநிகையில், 'ஸாஹம் கத꠸ம் கரிஷ்யாமி தம் விநாப்ரியதᵛர்ஸநம் - ராமம் ரக்தாம்தநயந மபஸ்யந்தீ ஸுதுᵛ:கி꠸தா' அதாவது, 'கண்களினுடைய கடையில் ரக்தம் சிவந்திருக்கப்பெற்ற ஸ்ரீராமனைக் காணுது துக்கித்தும், பிரியமான வார்த்தைகளையே பேசுகிற அவருடைய முகத்தைக் காணுமலும் நானென் செய்வேன்?' என்று ஸீதாதேவி துக்கித்த விதமாய் அய்யரவர்களும் பிரிவாற்றுமைப் பெருக்கால், 'ஸ்ரீராமா! நானெப்படி உய்வேன்? எவ்வாறு பொழுது போக்குவேன்' என்று வருந்துகிறுர்.

'நீகே மநவிச்சி...பெம்சிநாநு' என்பதனல், ஸ்ரீராமா! என் மனதை உன்னிடத்திலேயே நிலைநாட்டி என் உடலை உன் கைங்கரியம் செய்வதற்கென்றே வளர்த்தேன். 'நதேᵛஹம் நப்ராணாந் நச ஸுக꠸மஸேஷாபி꠸ லஷிதம் நசாத்மாநம் நாங்பத்கிமபி தவஸேஷ த்வயிப꠸வாத் - பᵛஹிர்பூ꠸தம் நாத꠸ க்ஷணமபிஸஹேயாது ஸததா꠸ விநாஸம் தத்ஸத்யம் மது꠸மத꠸ந விஜ்ஞாபந மிதᵛம்' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமா! உனது கைங்கர்யத்திற்கு உபயோகப்படாத உடலோ உயிரோ மற்றெ

வையாயினும் சரியே, அவை ஆயிரம் விதமாய் நாசமடைந்து போகட்டும் என்று பகவானுக்குத் தான் எல்லாவிதத்திலும் சேஷனென்பதை வற்புறுத்துகிறு ரென்று பொருள்.

'அந்தறவலே...மதி^{V}லோ' என்பதனல், 'விவகாரவேளை எல்லாம் சமாதி என்றால் விகற்ப மன்றோ, மனமலைந்து விடாதோ! விட்டால், அவதாநம் நழுவுமன்றோ என்றுயாகி லதற்கொரு திருஷ்டாந்தங்கேள் ஆசைகொண்டு, நவமாகப் பரபுருடன் தன்னைக்கூடி நயந்து சுகம னுபவித்த நாரி நெஞ்சம், தவமான மனைத்தொழில்கள் செய்யும்போதும் தழுவி யனுபவித்த சுகந்தனை விடாதே' என்று கைவல்யாசாரியன் சொன்னபடி, பக்தர்கள் உலகவியவகாரங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும் பகவானிடத்திலேயே குடி புகுந்த மனமுடையவர்களா யிருப்பார்கள் என்றும், அப்படிப்பட்ட பக்தகோடிகளில் அய்ய ரொருவ ரென்பதும் விளங்குகிறது. 'பொம்மலாட லு' என்னும் விசேஷணத்தினல், அரங்கத்தில் பொம்மைகள் ஆடும்பொழுது ஆடுவதாலுண்டாகும் கஷ்டமும் லாப நஷ்டமும் பொம்மைகளை யடையாது, அவைகளையாட்டுவிக்கும் சூத்திரதாரியையே எப்படி அடைகிறதோ, அதுபோலவே பக்தர்கள் செய்கிற காரியங்களின் லாபலோபங்கள் அவர்களை யடையாது, ஸர்வஸூத்ர தாரியாகிய பகவானையே யடையுமென் கிறு ரென்பது பொருள்.

'த^{V}ரது...தா^{V}ரி' என்பதனல், அய்யரவர்கள் தாம் அநுஷ்டிக்கிற வர்ணுஸ்ரமாசாரங்களும், மற்றும் செய்கிறகாரியங்களும் லோகதர்மத்தை யனுசரித்தவைக ளென்றும், தமக்கு அக்

காரியங்களில் யாதொரு பற்றுமில்லை என்றும்; தாம் பகவானுக்கு ஸர்வபேக்ஷி என்றும் தெரிவித்துத் தம்மை ஆட்கொள்ளும்படி ஸ்ரீராமனைப் பிரார்த்திக்கிறாரென்று பொருள்.

'ராமய்ய...வலெநா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! ஸர்வஜ்ஞனாகிய உனக்கு என்மன நிலைமை தெரியாதா. என் குறைகளைப் பல்லோர் முன்னிலையில் நானே சொல்லி முறையிட்டுக்கொள்ள வேண்டுமா? அவ்வாறு நான் செய்தால் நீ ஸர்வஜ்ஞன் என்பதற்கு என்ன கௌரவம்? என்கிறாரென்று பொருள்.

'ரவிகுலகே...ஹாஸ்ய மௌநு' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! நானெவ்வளவோ கூவி யழைத்தும் நீ இங்கு வந்தா யில்லை. உன்னுடைய பொழுதை இரசிகர்க ளிடத்திலேயே போக்கிக்கொண் டிருப்பாய். உன்னுடைய தளுக்குகளினால் அந்த இரசிகர்கட்கு ஹாஸ்யரஸம் பெருகும். அவர்களோடு கூடி நீயும் விளையாடிக்கொண்டு மற்றவர்களை மறந்துவிடுவாய். இப்படி நீ செய்வையேல் என் போன்றவர்களின் கதிதான் என்னை? என்கிறார்.

'தொலிப̆க்துலயொத்̆த̆ கொனுவோ...ஸெலவோ' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! நான் உன்னை யடைவதற்கு முன்னமே, உன்னை யடைந்து உன்னுடைய கிருபைக்குப் பாத்திரமா யிருக்கிற அனேக பக்தர்க ளிருக்கிறார்க ளல்லவா? நீ அவர்களுடைய பக்திக்குக் கட்டுப்பட்டு ஸ்வாதீனமற்றவனாய் அவர்களிட்ட வேலையைச் செய்துகொண் டிருக்கிறாய்போலும். அன்றேல் என்னிடத்

திற்கு வந்தால் உன் கையிலுள்ள பொருட்குச் சேதம் வருமென்று இங்கு வாராதொழிந்தாய் போலும். அன்றேல் என்னை உபேக்ஷிப்பதற்குக் காரணம் யாது? என்கிறார்.

'எந்து^V^கு...போகு' என்பதனால், ஓராமா! நற்குணங்கட்கெல்லாம் நீ உறைவிடமாகவிருந்தும், உன்னை யாஸ்ரயித்தவர்கள் பேரில் ஏதாவது குற்றம் சாட்டி ஏன் உபத்திரவிக்கிறாய். முன்னொருகாலத்தில் சீதாதேவிமேல் அபவாதத்தைச் சுமத்திக் காட்டிற்கு விடுத்தனையல்லவா? அப்படியொன்றும் செய்யவிரும்பாதே என்கிறார் என்று பொருள்.

'எம்தநி...தீரு' என்பதனால், ஸ்ரீராம விஸ்லேஷத்தைச் சகியாது சீதாபிராட்டி, 'ஸாஹம் த்யக்த்வா ப்ரியார்ஹேண ராமேண விதி^V^தாத்மநா - ப்ராணாம்ஸ் த்யக்ஷ்யாமி பாபஸ்ய ராவணஸ்ய க^V^தா வஶம்' என்கிறபடி, அசோகவநிகையில் தன் பிராணனைப் போக்கிக்கொள்ளப் பிரயத்தனம் செய்தபொழுது திருஜடை, தான்கண்ட சொப்பநத்தைப் பிராட்டிக்குத்தெரிவித்து, சமாதானப் படுத்தினாள். ஸ்ரீராமனுடைய பிரிவை லவலேசமும் பொறுக்கமாட்டாது, சதா கண்ணீரை ஆறாய்ப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிற இந்த தியாகராஜனுடைய கஷ்டத்தை யாரோடு சொல்லி முறையிட்டுக்கொள்ளுகிறது? எப்படிப் போக்கடிப்பது? என்று அப்பரவர்கள் வருந்துகிறாரென்று பொருள்.

'தநகே...செல்லு' என்பதனால், 'மாதாத்வம் பிதாத்வம்' என்கிறபடி, பகவானே பக்தர்கட்குத் தாயும் தகப்பனுமாயிருக்கிறபடியால், பகவானுடைய வீடு பக்தர்களின் சொந்தவீடென்

றும்; அந்த வீட்டை யடைந்தவர்கட்கு பகவத் கிருபை கட்டாயம் லபித்தே தீரவேண்டு மென்றும் கூறுகிறார். அதாவது, பகவான் பக்தனுக்குத் தகப்பனாயிருக்கும் பொழுது தகப்ப னுடைய சொத்தாகிய கிருபை பக்தனை யடையா தொழியா தென்று பொருள்.

'ஆஸ்ரிதே...அய்யா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! உன்னை ஆஸ்ரயிக்க வேண்டிய விதிப்பிர காரம் நான் ஆஸ்ரயிக்கவில்லை என்று ஏதாகிலும் ஒரு குற்றத்தை என்மேற் சுமத்தி என்னைக் கைவிடாதே. உன் அவதாரத்திற்கு விரோதமான இந்தக் குணத்தை யனுஷ்டிக்காதே! என்று அய்யரவர்கள் பிரிவாற்றாமைப் பெருக்கால் வியாஜோக்தி செய்கிறாரென்று பொருள்.

'கலி...கலடா' என்பதனால், 'கலௌ ஸங்கீர்த்ய கேஸவம்' என்கிறபடி கலியுகத்தில் பக வந்நாம ஸங்கீர்த்தனத்தினாலே முக்தி யடையலா மென்கிற இரகசியத்தை இதுவரையிலும் தெரிந்துகொள்ளா திருந்தேனே! அந்தோ! என்னைப்போன்ற பரம ஏழை இவ் வுலகின்கண் ஒருவனுளனோ? என்று வருந்துகிறார்.

'பலுமாறு...கொம்டி' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! உன்னை நான் பலதரம் நொந்துகொண்டேன். அந்தக் காரணத்தினால் நீ என்னைக் கடாக்ஷிக்கா திருக்கிறாயோ என்னவோ? 'உச்சமானோபி பருஷம் நோத்தரம் ப்ரதிபத்யதே' என்கிறபடி, வைதாலும் வாய் திறவாதிருக்கிற உன்னை நோகச் செய்த நானெவ்வாறு உய்வேன்? இதோ, அபராத க்ஷமாபணம் செய்தேன். என்னை ஏற்றுக் கொள்வாய் என்கிறாரென்று பொருள்.

'தொலிகர்மமு...போகா' என்பதனால், ஊழ் வினையை யநுபவித்தா தொழிக்க முடியா தென்றும், அவ்வினை முடிந்த பிறகாவது தமக்குப் பகவானுடைய அருள் கிடைக்குமென்றும், ஸ்ரீராமனை யல்லாது தமக்குப் புகலிடமில்லை என்றும் கூறுகிறாரென்று பொருள்.

'பூலம்மி...ராரு' என்பதனால், ஸ்ரீராமபக்தியினுடைய உயர்வை விளக்குகிறார். அதாவது எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும், எவ்வளவு தவம் செய்தும் அருள் புரியாதிருக்கிற இந்த இராமனை விட்டு மற்றொரு கடவுளை வழிபட்டு சீக்கிரத்தில் பயனடையக் கூடாதா? என்றால், புஷ்பங்களைத் தொடுத்துவிற்றுக் கௌரவமாய்ப் பிழைத்தவர்கள் துடைப்பம்விற்று ஜீவிக்க உடன்படமாட்டாதிருப்பதுபோல், 'என்னரங்கனைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாதே' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமபிரானை வழிபட்டவன் மற்றெதையும் இலக்ஷியம் செய்யமாட்டானென்று பொருள்.

N. B:—இங்கு துடைப்பத்தை உதாரணமாகக் கூறிய தென்னை எனில் துடைப்பம் ஓர் வகைப் புல்லின்வாய்வந்த பூங்கதிரேயாகும். ஆயினும், சாதிமல்லிகை இருவாக்ஷி முதலான புட்பங்களோடு இது ஒத்து நிற்குமோ? அதுபோலவே, தெய்வம் என்கிற பெயர் சாதாரணமாய் எல்லாத் தெய்வங்கட்கும் பொதுவாக விருந்தபோதிலும், 'கறுத்த மனமொன்றும் வேண்டா கண்ணனல்லாற் றெய்வமில்லை' என்கிறபடி, ஸ்ரீமந் நாராயண னொருவனே தெய்வமென்றும் மற்றொரு தெய்வம் அவனுக் கிணையாகா தென்றும் தெரிவிப்பதற்காக வென்றறியவும்.

‘ஆசுலகந...ராதா^{v}’ என்பதனால், ஸ்ரீராமா! உனது பக்தனாகிய நான் பரிபவ மடைந்தால் அதனா லுண்டாகும் கௌரவா கௌரவமும், இலாப நஷ்டமும் உன்னுடையதே யல்லவா? அப்படி இருந்தும் ஒருவரை ஏமாற்றுகிற புத்தியை நீ விடமாட்டே னென்கிறாயே, அதென்ன வென்கிறார்.

‘ஓ ஜக^{v}தீ^{v}ஶ...பேரே’ என்பதனால்; ஸ்ரீராமா! நீ ஜகதீஶ னென்றும் தாபத்தைப் போக்கடிக்கிறவ னென்றும் எங்கும் புகழ்பெற் றிருக்கிறாய். நானும் உன்னுடைய தாசனென்று பலரும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்; என்ன பயன்? என்னுடைய தாபமோ தீரவில்லை. உனக்கோ மானத்தின்மேல் கண்ணில்லை. என் செய்வது? என்று வியாஜ நிந்தை செய்கிறாரென்று பொருள்.

ப.	ஸா ,	பா , ம ‖	கரீ	ஸ ரிபம ‖	ரி நீ̣	ஸா ; ‖	; ,	ரிபமப ‖
	எங் ,	நாள், ளு ‖	நீ.	த்ரோ வ . ‖	ஜூ.	து ; ‖	; ,	ரா மா. ‖
	ரீ ,	பமபா ‖	தா ,	த நி ஸ்ரி ‖	ஸ் த ப	பமகா ‖	; ,	ரி பமப ‖
	ஏ,	ம . நி ‖	நே ,	ப்ரொத்து ‖	த்ரோ .	து . ‖	; ,	ரா.மா . ‖

(மற்ற சரணங்களையு மிதைப்போலவே பாடவேண்டும்)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனைச் சரணமடைந்து தன்னைக் காப்பாற்றும்படி பிரார்த்திக்கிறார்.

(8) காபி - சாபு.

ப. பாஹிமாம் ஸ்ரீராமசந்த்ர - பாஹிமாம் ஸ்ரீராம (பா)

அ. அக்கறதோ பாத^v^முலகு - ம்ரொக்கிதி நேல பராகு (பா)

2. தி^v^க்குநீவை யுண்ட^v^கா^v^நு - க்^v^ரக்குந வேடு^v^கொங்நாநு (பா)

3. மக்குவதோ ராம நீவு - எக்குவ சேவஸி நந்நு ப்^v^ரோவு (பா)

4. சக்கநி நீ முத்^v^து^v^மோமு - சொக்கஸாரி கநுபிம்புமு (பா)

5. அந்நிடநு நெலகொந்ந - நிந்நுமிஞ்சிந வா ரெவரந்ந (பா)

6. சிந்நநாடே^v^ யநுஸரிஞ்சி - கொந்நவாட^v^நி நநு பா^v^லிஞ்சு (பா)

7. பந்நக^v^பூ^v^ஷணுடு^v^ சால - நிந்நு கொ^v^நியாடு^v^ நேவேள (பா)

8. மந்நநஜேஸி யேலவய்யா ஆ - பந்ந ரக்ஷக ராமய்ய (பா)

9. பந்நக^v^ ஸ்ரீ த்யாக^v^ராஜ - ஸந்நுத பா^v^ஸ்கரதேஜ (பா)

பத உரை

ஸ்ரீராமசந்த்ரா - ஸ்ரீராமசந்திரா
மாம் - என்னை
பாஹி - காப்பாற்றுவாய்
ஸ்ரீராம - ஸ்ரீராமனே
மாம் - என்னை
பாஹி - காப்பாற்றுவாய்
அக்கரதோந் - சிரத்தையோடு
பாதமுலகுந் - பாதங்கட்கு
ம்ரொக்கிதினி - நமஸ்கரித்தேன்
ஏல பராகு - பராமுகமேன்
திக்கு - ஆதரவு
நீவு ஐ - நீயாக
உண்டங்காது - இருக்கிறபடியால்
க்ரக்குநந் - சீக்கிரமாய்
வேடுகொந்நாது - வேண்டிக்கொண்டேன்
மக்குவதோந் - பிரீதியோடு
ராமா - ஸ்ரீராமா
நீவு - நீ
எக்குவசேஸி - பெரியதாக வெண்ணி
நந்நுந் - என்னை
ப்ரோவுமு - காப்பாற்றுவாய்
சக்கநி - அழகிய
நீ - உன்னுடைய
முத்துமோமுநு - சுந்தரமான முகத்தை
ஒக்கஸாரி - ஒரு தடவை
கநுபிம்புமு - காண்பிப்பாய்
அந்நிடநு - எல்லாவற்றிலும் (சராசரங்களி லெல்லாம்)
நெலகொந்ந - நிறைந்திருக்கிற (அந்தர்யாமி யா யிருக்கிற)

5—C

நிந்நுந் - உன்னை
மிம்சிநவாரு - மிஞ்சினவர்கள்
எவரு அந்ந - யாரன்று
பந்நக^V பூ^V ஷணுடு^V - சர்ப்பங்களை அணியாக உடைய சிவன்
சாலந் - மிகவும்
நிந்நுந் - உன்னை
ஏவேளந் - எப்பொழுதும்
கொநியாடு^V நு - கொண்டாடுவான்
சிந்நநாடே^V - இளமையிலேயே
அநுஸரிம்சுகொந்ந வாட^V நு - அனுசரித்துக் கொண்டவன் (உன்னை அண்டினவன்)

நநுந் - என்னை
பாலிம்சுமு - இரக்ஷிப்பாய்
மந்நந சேஸி - மன்னித்து
ஏலவய்யா - ஆளுமய்யா
ஆபந்ந ரக்ஷக - ஆபத்பாந்தவா
ராமய்ய - ராமய்யா
பந்நக^V ந் - ஹிதமாய்
ஸ்ரீ த்யாக^V ராஜ ஸந்நுத - ஸ்ரீ தியாகராஜனால் நன்றாய்த் துதிக்கப் பட்டவனே
பா^V ஸ்கரதேஜ - சூரியனைப்போன்ற தேஜஸை யுடையவனே

விசேஷார்த்தம்:—'அக்கரதோ...பராகு' என்பதனால், 'அப^V யம் ஸர்வபூ^V தே ப்^V யோத^V தா^V ம்யே தத்^V வ்ரதம் மம' என்கிறபடி ஸ்ரீ ராமா! ஸமஸ்த ஜீவகோடிகட்கும் அபய மளிப்பதே என்னுடைய விரத மென்று பறை சாற்றினைபல்லவா! அதை யறிந்தே நானும் சிரத்தையோடு

உன் பாதங்களில் சரணுகதி செய்தேன். இன்னும் என்னை இரக்ஷிப்பதற்கு என்ன தாமதம்? என்கிருரென்று பொருள்.

'மக்குவதோ...ப்ரோவுமு' என்பதனுல்; ஸ்ரீராமா! 'அப்யஹம் ஜீவிதம்...ருஷீணும் பரிபாலநம்' இத்யாதி வாக்கியங்களிற் சொன்னபடி, நீ இருடிகளைக் காப்பாற்றினு யல்லவா. அப்படியே என்னையும் காப்பாற்றவேண்டு மென்கிருர்.

'சக்கநி...கநிபிம்புமு' என்பதனுல், ஸ்ரீராமா! 'சந்த்^{v}ர காந்தாநநம் ராமம் அதீவ ப்ரிய த^{v}ர்ஶநம்' என்னும்படி அமைந்த உன் திருமுகத்தை ஒருதடவை எனக்குங் காட்டுவாய் என்று பிரார்த்திக்கிருர்.

'அந்நிடநு...அந்ந' என்பதனுல், 'மத்த: பரதரம் நாந்யத் கிஞ்சித^{v}ஸ்தி த^{v}நம் ஜய - மயி ஸர்வமித^{v}ம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணி க^{v}ணுயிவ' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன், கயிற்றிற் கோக்கப் பட்ட மணிகளைப்போல் தன்னிடத்தில் கோக்கப்பட்ட சராசரங்களை யுடையவ னென்றும், ஆகவே, 'சாணினு முளனோர் பெற்றி யணுவினைச் சதக் கூறிட்ட கோணினு முளன்' என்கிறபடி எங்கும் நிறைந்திருக்கிரு னென்றும், தனக்கு மேற்பட்ட எல்லை இல்லாதவ னென்றும் பொருள்.

பந்நக^{v} பூ^{v}ஷணுடு^{v}...ஏவேள' என்பதனுல், ஸ்ரீராமனுடைய ப்ரபாவத்தை யறிந்தவன் பரமசிவ னொருவனே என்கிருர். திருப்பாற் கடலைக் கடைந்த காலத்தில், பரமசிவன் விஷத்தைப்

பானம் செய்தான். அச்சமயத்தில், 'அச்யுதாநந்த கோவிந்த மந்த்ர மாநுஷ்டுபம் பரம் - ஓம் நமஸ் ஸம்புடீக்ருத்ய ஜபந் விஷதரோஹர:' என்கிறபடி; அச்யுதா, அநந்த, கோவிந்த என்கிற நாமங்களை ஓம் நம: என்கிற பதங்களில் சம்புடம் செய்து ஜபித்தான். அதாவது- 'ஓம் அச்யுதாயநம:, ஓம் அநந்தாயநம:, ஓம் கோவிந்தாயநம:' என்று ஜபித்து உயிர் பிழைத்தான். மேலும், பதரிகாஸ்ரமத்தில், ஸ்ரீமந் நாராயணனோடு சிவன் யுத்தம் செய்தகாலத்தில் பகவான் சிவனைக் கொல்ல எத்தனித்தார். அப்பொழுது பிரமன் சமாதானப்படுத்தினர். அச்சமயத்தில், 'ப்ரஸாத்யா மாஸபவோ தேவம் நாராயணம் ப்ரபும் - ஶரணம்ச ஜகாமாத்யம் வரேண்யம் வரதம் ஹரிம்' என்கிறபடி, பரமசிவன் ஸ்ரீமந் நாராயணனைச் சரணமடைந்து உயிர் பிழைத்தான். மேலும், கர்மகாண்டத்தில், 'நித்யமர்சய ஸேதேவ கம்தேவமதி, கம்தவா - யஸ்மாந்மா நஸமவ்யக்ரம் க்ருத்வாத்ரு புவநேஸ்வரா - ஜபஹோம நமஸ்காரை ஸ்தம் வதஸ்வ ததாமய' அதாவது, ஓ நாதா! நீயார் பொருட்டு அசஞ்சலமான மனதுடையவனாய் ஜபம் தவம் முதலியவைகளைச் செய்கிறாய்? உன்னைவிடப் பெரியவன்யார்? எனக்குத் தெரியும்படி சொல்லும் என்று பரமசிவனைப் பார்வதி கேட்டபொழுது, 'ஶ்ருணுஷ்வத்வம் மஹாபாகே யதா நித்யம் நமாம்யஹம் - ப்ரஹ்மாத்யாமுநயஸ்சைவ தபோதைர்ய ஸமாதிபி: - அர்ச்சயந்தி ஸதாயம்வை ஸதாபஸ்யந்தி ஸூரய: - தம்வையதா, ததா, வக்ஷ்யே தஸ்மிந்தர்மஸ்ய நிர்ணயம் - அஜ்ஞானர்ணவமக் நாநாம் ஸர்வேஷா மாத்ம நாமயம் - விஷ்ணோர் தர்மோபே: ஶ்ரீமாநுத்தரார்த உதா

ஹ்ருத:' அதாவது, ஓ பார்வதி! எந்த பகவானை நான் ஸேவிக்கிறேனே; என்னைப்போலவே பிரமன் முதலாகியவர்களும் முனிவர்களும், தவம், தைரியம், தியானம் இவைகளால் தொழுகிறார்களோ, நித்ய ஸூரிகள் எந்த பகவானை எப்பொழுதும் சேவித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களோ அந்த பகவானையும் அவனிடத்தில் நிலைகொண்டிருக்கிற தருமத்தையும் யதார்த்தமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேள். அஜ்ஞான சமுத்திரத்தில் வீழ்ந்து கரைகாணாது தவிக்கிற ஜீவகோடிகட் கெல்லாம் இவனே தெப்பம்போன்றவன். இவனே லக்ஷ்மீசமேதனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணன்' என்று பரமசிவன் சொன்னான். இப்படி இன்னு மனேக ஸந்தர்ப்பங்களிருக்கின்றன. ஆகையால் பகவானுடைய மஹிமைகளை யறிந்து பரமசிவன் எப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறா னென்று பொருள்.

'சிந்நநாடே...நந்நு பாலிஞ்சு' என்பதனால், சிறுவயதில் செய்கிற சிநேகம் சிறந்ததென்றும், அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனைச் சிறுவயதிலேயே சிநேகித்தமையால் காப்பாற்றப் படுவதற்குறியவ ரென்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறார்.

'மந்நந...ராமய்ய' என்பதனால், 'க்ருபயா பர்யபாலயத்' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமா! நான் எப்படிப்பட்ட அபராதம் செய்திருந்த போதிலும் அதைப் பொருட் படுத்தாது காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

'பங்கஜ...பா'ஸ்கரதேஜ' என்பதனால், 'தேஜ ஸாதி'த்ய ஸம்காஸ:' என்கிறபடி தேஜஸில் சூரியனைப்போன்ற'; எல்லா ஸுகுணங்கட்கு முறைவிடமா யிருக்கிறவன் ஸ்ரீராமனென்றும், அவனே தம்மைக் காப்பாற்றவல்லவ னென்றும் அய்யரவர்கள் விளக்குகிறார்.

ப.	ஸ்ஸ் நி	தபமா	க ரீ	ஸரிபம	கரீ	ஸா ;	; ,	; ;
	பா . ஹி	மாம் .	ஸ்ரீ .	ரா . ம .	சந்	த்ரா;	; ,	; ;
ச.	பாக்	ரீஸ்ா	ஸ்நிஸ்	தபமா	பா ஸ்	நீதா	பாபா	ரிகமப
	அக்க	றதோ	பா . த	முலகு	ப்ரொக்கி	திநே	ல ப	ரா . கு .

(மற்ற சரணங்களையு மிதைப்போலவே பாடவேண்டும்.)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய பெருமையைக் கொண்டாடித் தம்மைக் காப்பாற்றவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

(9) காபி - சாபு.

ப. ராம பாஹி மேக'-ஸ்யாம பாஹி கு'ணா, தா'ம மாம் பாஹி ஓராம (ராம)

ச. மூடு'லோகமுலலோ - நீடு'லேட'நி நிந்து, வேடு'கொம்டிநி நிந்து - ஓராம (ராம)

2. லோகுல நெறநம்மு - சோகயே நீகே, லோகுவ சேனே திநி - ஓராம (ராம)
3. எவேள நாபாலி - தேˇவாதிˇதேˇவுடˇ; நீவே யநுசொம்டி - நோராம (ராம)
4. அந்நி கலலநி - நிந்நே நிஜமநு, கொந்த வாடˇனே திநி - ஓராம (ராம)
5. தலசிநம்தநெ மேநு - புலகரிம்பகˇ நீவை, வலசி நீவாடˇதிநி - ஓராம (ராம)
6. துˇர்ஜநகˇணமுல - வர்ஜிம்சுடகு நாம; கˇர்ஜநகˇதி யம்டிநி - ஓராம (ராம)
7. மநஸூந நித்யமு - தநமைந சங்கநி, தநமுநு நநுசொˇம்டிநி - ஓராம (ராம)
8. அவநிஸுதாதˇவ - பˇவமுந நெவ்வரி, கெவரு லேதˇநுகொம்டி - ஓராம (ராம)
9. மம்சி க்ருத்யமுல நீ - கம்சு நிச்சிதிநா, பஞ்சபூˇதஸாக்ஷிகˇ - நோராம (ராம)
10. வநஜநயந நா வ - சநமுலெல்ல ஸத்ய, மநுசு நாலகிம்புமீ - ஓராம (ராம)
11. இநநைந ஹங்கர - ஸதˇப்ˇரஹ்மாநம்தˇ, ஸுநˇஸாகˇர ப்ˇரோவுமீ - ஓராம (ராம)
12. ஆஜாநுபாˇஹூ ஸ - ரோஜாநந த்யாகˇ - ராஜஸந்நுத சரித - ஓராம (ராம)

பத உரை

ராமா - ஸ்ரீராமா
மாம் - என்னை
பாஹி - காப்பாற்றுவாய்
மேகˇஸ்யாம - மேகத்தைப்போன்ற ஸ்யாமல வர்ணமுடைய திருமேனியை யுடையவனே

மாம் - என்னை
பாஹி - காப்பாற்றுவாய்
ஓ ராம - ஓ ராமா
கு^v^ணதா^v^ம - நற்குணங்கட்கு உறைவிடமா னவனே
பாஹி - காப்பாற்றுவாய்
மூடு^v^லோகமுலலோந் - மூன்றுலகங்களிலும்
ஈடு^v^ - உனக் கீடானவன்
லேடு^v^ அநி - இல்லை என்று
ஓ ராம - ஓராமா
நேநு - நான்
வேடு^v^கொம்டிநி - வேண்டிக்கொண்டேன்
லோகுலந் - உலகத்தவரை, பாமரர்களை
நெறந் நம்முகோக - முற்றிலும் நம்பாமலே
நீகு ஏ - உனக்கே
நேந் - நான்
லோகுவ ஐதிநி - கீழ்ப்படிந்தவனானேன்
ஓ ராம - ஓராமா
ஏவேளந் - எப்பொழுதும்
நாபாலி - என் பங்கிலுள்ள
தே^v^வாதி^v^தே^v^வுடு^v^ - தேவர்கட் கெல்லாம் தேவன்
நீவு ஏ - நீயே
அநுகொம்டிநி - என்றெண்ணிக் கொண் டேன்
ஓ ராம - ஓ ராமா
அந்நி - எல்லாம் (போக பாக்கியங்களெல் லாம்)
கல்லநு அநி - கனவென்று
நிந்நு ஏ - உன்னையே
நிஜமு அநுகொந்நவாட^v^நு - நிச்சயமென்று எண்ணிக்கொண்டவன்

ஐதிநி - ஆயினேன்
ஓ ராம - ஓ ராமா
தலசி நம்தநே - எண்ணியபொழுதே
மேநு - சரீரம்
புலகரிம்பங் க் - மயிர்க் கூச்செறியும்படி
நீபை வலசி - உன்மேல் மோகங்கொண்டு
நீவாடு ஐதிநி - உன்னுடையவ னானேன்
ஓ ராம - ஓ ராமா
துர்ஜந கணமுலங் - துஷ்டர்களுடைய கூட்டத்தை
வர்ஜிம்சுடகுங் - விலக்குவதற்கு
நாம கர்ஜந - ஸ்ரீராமநாம கர்ஜனை
கதியம்டிநி - நல்ல வழி என்றேன்
ஓ ராம - ஓ ராமா
மநஸுநங் - மனதில்
நித்ய நூதநமைந-எப்பொழுதும் புதிதாய்த் தோன்றுகிற
சக்கநி தநமுநு - உன்னுடைய அழகை
கநுகொம்டிநி - கண்டுகொண்டேன்
ஓ ராம - ஓ ராமா
'அவநி...பவமுந'
அவநி - பூதேவியினுடைய
ஸுதா - மகளாகிய சீதையின்
தவ - மணவாளனாகிய ஸ்ரீராமா!
பவமுநங் - ஸம்ஸாரத்தில்
எவ்வரிகிங் எவ்வரு - எவருக் கெவரும்
லேது அநுகொம்டிநி - இல்லை என்றேன்
(ஒருவரா லொருவர்க் கொருவித சுகமும் கிடையாதென்று பொருள்)
ஓ ராம - ஓ ராமா
மம்சி க்ருத்யமுலங் - நல்ல காரியங்களை
நீகு அம்சுங் - உனக்கென்று
பஞ்சபூத ஸாக்ஷிகாங் - ஐம்பூதங்கள் சாக்ஷியாக

இச்சிதிநா - அர்ப்பணம் செய்தேனு? இல்லை
ஓ ராம - ஓ ராமா
வநஜநயந - தாமரை இதழ்போன்ற கண்களையுடையவனே
நா - என்னுடைய
வசநமுலு எல்லங் - வார்த்தைகளை யெல்லாம்
ஸத்யமு அநுசுங் - நிஜமென்று
ஆலகிம்புமீ - கேட்பாயாக
இகங் ஜநங் - இனிமேலாகிலும்
ஶாம்கரஸக, - சங்கரனுக்கு நண்பனே
ப்vரஹ்மாநந்தv ஸுக,ஸாகvர - பிரம்மாநந்த சுக சமுத்திரமே

ஓ ராம - ஓ ராமா
ப்ரோவுமீ - காப்பாற்றுவாயாக
ஓ ராம - ஓ ராமா
ஆஜாநுபாvஹு - முழந்தாள் வரையிலும் நீண்ட கைகளை யுடையவனே
ஸரோஜாநந - கமலதளத்தை யொத்த கண்களோடுகூடிய முகமுடையவனே
'த்யாகv...சரித'
த்யாகvராஜ - தியாகராஜனால்
ஸநுத - துதிக்கப் படுகிற
சரித - சரித்திரங்களை யுடையவனே
மாம் பாஹி - என்னைக் காப்பாற்றுவாய்

விசேஷார்த்தம்:—'ராமபாஹி......ராமா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! என்னைக் காப்பாற்றும் பொருட்டாய் ஒருதரமல்லாது பலதரம் உன்னை வணங்கிக் கேட்டுக் கொண்டேன். கைவிட வேண்டாமையனே! என்று பிரார்த்திக்கிறாரென்று பொருள்.

'மூடு...ராம' என்பதனால், 'த்ரைலோக்யநாதோ, ராமோஸ்தி' என்கிறபடி; ஸ்ரீராமன் மூவுலகிற்கும் நாதனென்றும், தனக்கதிகமில்லாத எல்லையுடையவனென்றும், ஆகவே அய்யரவர்கள் 'மற்றத்தெய்வம்நாடுதிரே' என்ற ஆழ்வார் திருவாய்மொழிப்படி, மற்ற எந்தெய்வத்தையுந் தொழாது, ராமனையே வழிபடுகிறாரென்று பொருள்.

'லோகுல...ஓராம' என்பதனால், உலகின்கண் மானிடனுக்கு; புத்திர மித்திர களத்ராதி பந்துவர்க்கங்கள் எவ்வளவுபேராயினும் சரியே, மற்று மவர் எந்நிலைமையுடையவர்களாயினும் சரியே, வாழ்நாள் முடிவு பெறப்பொழுது யாது செய்ய வல்லார்? ஒன்றுமில்லை. 'அர்தா, க்ருஹே நிவர்த்தந்தே ஸ்மசானே மித்ரபாந்தவ:, ஸுக்ருதம் துஷ்க்ருதம் சைவ க³ச்சந்தமநுகச்ச,தி' என்கிறபடி, பணம் வீட்டளவிலும், பந்துமித்திரர்கள் முதுகாட்டளவிலும் நிற்பார்கள். அவனவன்செய்த நன்மை தீமைகளே அவனவனைத் தொடர்ந்து செல்லும். ஆகவே, அய்யரவர்கள் தமக்கு ஸ்ரீராமனைவிட மேலாக அடையத்தகுந்த பதவி ஒன்றும் கிடையாதென்கிறாரென்று பொருள்.

'ஏவேள...ராமா' என்பதனால் 'ரக்ஷிஷ்யதீதி விஸ்வாஸ:' என்கிறபடி, பகவான் தன்னைக் காப்பாற்றுவாரென்கிற நம்பிக்கையோடு அடைக்கலம் புகுந்தவன் க்ஷேமத்தை யடைகிறானென்றும்; நான், எனது என்கிற மமகாரமற்று பகவானைச்சரணமாக அடைந்தவனை பகவான்; 'ஜலே

ரக்ஷதுவராஹோ ஸ்த₁லேரக்ஷது வாமந:, அட₂வ்யாம் நாரஸிம்ஹஸ்ச, ஸர்வத:பாது கேஸவ:; அக்₃ரத:ப்ருஷ்ட₁தஸ்சைவ பார்ஸ்வதஸ்ச மஹாபலௌ, ஆகர்ணபூர்ணதந்வாநௌ ரக்ஷேதாம் ராமலக்ஷ்மணௌ' என்கிறபடி சலத்தில் வராகமாகவும், பூமியில் வாமனனாகவும், காட்டில், நாரசிங்கமாகவும், மற்றெல்லாவிடத்திலும் கேஸவனாகவும் அவதரித்துக் காப்பாற்றுகிறான் என்றும், பக்தனை முன்னும் பின்னும் இருபுறமும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களாயவதரித்து அதி ஜாக்கிரதையாய் வில்லுமம்பும் ஏந்திக் காப்பாற்றுகிறானென்றும், ஆகவே அடையத்தகுந்த பதம் அவனுடைய திருவடிகளே என்றும் கூறுகிறார்.

'அங்நி...ராம' என்பதனால் 'ஸாக்ஷாந்மந்மத மந்மத:' என்கிறபடி, அநேக மன்மதர்களை ஜெயித்த அழகுடைய ஸ்ரீராமனுடைய திவ்யமங்களவிக்கிரஹத்தை மனதில் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே அய்யரவர்கள் மோகங் கொண்டாரென்று பொருள்.

'து₃ர்ஜந...ராம' என்பதனால், பெருங்காட்டில் சிங்கத்தினுடைய கர்ஜனையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் ஆனைக்கூட்டங்கள் எப்படிப் பறந்தோடுமோ அதுபோலவே, ஸ்ரீராமநாமத்தைச் சொன்ன மாத்திரத்தில் துஸ்ஸங்கம் நீங்கிவிடுமென்று பொருள்.

'மநஸா...ராம' என்பதனால், பார்க்கப் பார்க்கத் திகட்டாது மேன்மேலும் ஆநந்தத்தைப் பெருக்குகிற ஸ்ரீராமனுடைய திவ்யமங்கள விக்கிரகத்தை அய்யரவர்கள் தியானயோகத்தினால் தரிசித்து ஆனந்திக்கிறாரென்று பொருள்.

'அவநி...ராம' என்பதனால், மனிதனுக்கு எல்லா விதத்திலும் பந்துவாகிய பகவானைத் தவிர மற்றெல்லாம் உபயோகமற்றவை என்கிறார்.

'மம்சி...ராம' என்பதனால், யாகயக்யங்களைச் செய்தோ அல்லது மற்றப்படி நற்காரியங்களைச் செய்தோ 'ஸர்வம் ஸ்ரீராமார்ப்பணமஸ்து' என்று பகவானுக் கர்ப்பணம் செய்யாமலிருந்த போதிலும் பகவானை ஆஸ்ரயித்தவர்கள் அவனுடைய நிர்ஹேதுக கிருபா கடாக்ஷத்தினால் ரக்ஷிக்கப்படுவா ரென்கிறார்.

'வநஜ...ராம' என்பதனால், தாமரை இதழ்போன்ற கண்களை யுடைய ஸ்ரீராமனை யடைந்தவர்கள் பொய் புரட்டுகளைச் சொல்லாரென்கிறார்.

'இகனைந...ராம' என்பதனால், ஸ்ரீராம! நீ பக்ஷபாத மில்லாமல் காப்பாற்றுகிறவன், சிவன் முதலானவர்களையும் காப்பாற்றினாய். சிவனாகிலும் சில சமயங்களில் உன்னோடு போர் புரிந்தான். நான் அப்படி அபராதம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இனியாகிலும் என்னைக் காப்பாற்றுவாய் என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

'ஆஜாநு...ராம' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! உன்னுடைய கைகள் எம்போலியவர்கட் கபயமளிப்பதற்கென்றே முழங்தாள்வரையிலும் நீண்டிருக்கிற தென்றும், உனது திருக் கண்கள் எம்போலியவரைக் கடாக்ஷிப்பதற்கென்றே கமலபத்ரம்போல் மலர்ந்து மனோஹரமாக விருக்கிற

தென்றும் எண்ணுகிறேன். ஆகையால், உன் ஆஸ்ரிதர்களை இரக்ஷிக்காது கைவிடுவதற்கு உன்னுல் முடியாதென்கிறார்.

ப. ந்ஸ	ரீ ;	கரீ	ரிஸரீ
ராம	பா;	ஹி.	மே. க
ரீ ப	மாபா	மகா	ரிஸரீ
ஶ்யாம	பா .	ஹி.	குண
ப தநி	ஸ்ா ;	ரிஸ்நி	தபமா
தா. ம	மாம்;	பா. .	. . ஹி
பதநி	தபமா	கரீ	ஸந்ஸா
ஓ . .	. . .	ரா.	ம . .

(மற்ற சரணங்களையு மிதைப்போலவே பாடவேண்டும்)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அப்பரவர்கள், ஸ்ரீராமாவதாரத்திலுள்ள விசேஷ வைபவங்களைப் பார்த்து ஆநந்தித்தவராய், ஸ்ரீராமா! இத்தகைய வைபவங்களோடு கூடிக் கொண்டிருக்கிற நீயார்? எங்கிருந்து எங்கே புறப்படுகிறாய்? அதைத் தெரிவிப்பாயென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

(10) தˇர்பாˇர் - த்ரிபுடை.

ப. எம்துˇம்டிˇ வெடˇலிதிவோ? ஏயூரோ தெலிய நிபுடைˇந தெˇலுபவப்ப! (எம்)

அ. அம்தˇசம்தˇமு வேறை நடˇத லெல்ல த்ˇரிகுˇ
ஞாதிதமை யுந்நதேˇகாˇநி ஸ்ரீராம (எம்)

ச. சிடுகந்ந நபாராத¦ சயமுல தˇகிˇலிம்சு - ஶிவலோகமுகாˇதுˇ
வடுரூபுடைˇ பˇலிநி வம்சிம்சி யணசுவாநி - வைகும்டமுநாˇதுˇ
விடவசநமுலாடிˇ ஶிரமு த்ˇரும்பபˇட்ˇடˇ - விதி¦லோகமுகாˇது'
திˇடவு த¦ர்மமு ஸத்யமு ம்ருதுˇபா¦ஷலு கˇலுகுˇ
திˇவ்யரூப த்யாகˇராஜவிநுத! நீ (வெம்)

ஸ்ரீராம - ஸ்ரீராமா
அந்த^{V} சந்த^{V}மு - உன்னுடைய வனப்பும் லக்ஷணமும்
வேறு ஐ - வேறுபாடுடையவைகளாய்
நட^{V}தனு எல்லங் - நடத்தைக ளெல்லாம்
த்ரிகுணாதீதமு ஐ - குணத்ரயத்தை யதிக்ரமித்து
உங்கதே^{V} - இருக்கிறதே
காநி - ஆகட்டும்; இருக்கட்டும்
எந்து^{V} உம்டி^{V} - எங்கிருந்து
வெட^{V}லிதிவி ஒ - புறப்பட்டாயோ
ஏ ஊரு ஓ - எந்த ஊரோ
தெலியங் - அறியாதிருக்கிறேன்
இபுடு^{V} ஐநங் - இப்பொழுதாகிலும்
தெலுபவய்ய - தெரிவிப்பாய் ஐயனே
சிடுகு அங்நங் - 'சிடுக்' கென்றால்
அபராத^{V} சயமுலங் - அபராத கோடிகளில்
தகி^{V}லிம்சு - சேர்த்துவிடுகிற
சிவலோகமுகாது^{V} - சிவலோகமல்ல
வடுரூபுடை^{V} - பிரம்மசாரியாய்
ப^{V}லிநிங் - பலிச்சக்ரவர்த்தியை
வம்சிம்சி - வஞ்சித்து
அணசுவாநி - பாதாளத்தி லழுத்துகிறவனுடைய
வைகும்டமுகாது^{V} - வைகுந்தமு மல்ல
விடவசநமுலு - துர்பாஷைகள்
ஆடி^{V} - பேசி
சிரமு - தலையை
த்ரும்பங் ப^{V}ட்^{V}ட^{V} - துணிக்கப்பட்ட
விதி^{V}லோகமு - சத்யலோகமு
காது^{V} - அல்ல
தி^{V}டவு - தாருட்யம்

தர்மமு - வேதோக்த ந்யாயம்
ஸத்யமு - உண்மை
ம்ருதுபாஷலு-மிருதுவாகிய வார்த்தைகள்
கல்கு - அமைந்த
திவ்யரூபா - அழகிய திவ்ய சரீரமுடைய
வனே
த்யாகராஜவினுத- தியாகராஜனுல் நன்ருய்க்
கொண்டாடப் பட்டவனே
நீவு - நீ (எந்துண்டி வெடலிதிவோ)

விசேஷார்த்தம்:—'எந்தும்டி வெடலிதிவோ...தெலுபவய்யா' என்பதனுல், அய்யரவர்கள், பகவான்முன்பு செய்த மத்ஸ்யாதி அவதாரங்களிலெல்லாம் காணப்படாத அநேக விசேஷகுணங்களை ஸ்ரீராமாவதாரத்திற் கண்டவராய் மிகவும் வியப்படைந்து, ஸ்ரீராமா! இத்தகைய விசேடகுணங்களையுடைய நீயார், உன் ஊர் யாது? உன் பேர் யாது? எங்கிருந்து புறப்பட்டனை? இவைகளை எல்லாம் விவரமாய்த் தெரியப்படுத்துவாய் என்கிருர்.

அந்த சந்தமு...அதிதமை யுந்நதேகாநி' என்பதனுல், ஸஹி ரூபோபபந்நஶ்ச வீர்யவாநஸூயக: - பூமாவநுபமஸ் ஸுநுர் குணைர்த ஶரதோபம: - ஏவம் ஶ்ரேஷ்ட-குணை ர்யுக்த: ப்ரஜாநாம் பார்திவாத்மஜ: - ஸம்மதஸ்த்ரிஷுலோகேஷு வஸுதாயாபிக்ஷமாகுணை: - புத்யா ப்ருஹஸ்பதேஸ்துல்யோ வீர்யேணுபிஶசிபதே - ததா, ஸர்வப்ரஜாகாந்தை: ப்ரீதி ஸம்ஜநநை: பிது: - குணைர்விருருசே ராமோ தீப்தஸ் ஸூர்ய இவாம்ஶுபி:' என்கிற வாக்கியங்களிற்

சொன்னபடியா யுள்ள ஸ்ரீராமனுடைய ஸ்வபாவ விசேஷகுணங்களை அப்பரவர்கள் கண்டு ஆநந்தித்து, ஸ்ரீராமா! 'ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் த³ஶரதா²த்மஜம்' அதாவது, நான் கேவலம் மனிதன். தசரதனுடைய மகனாகியராமன். என்று சொல்லி பிரமன் முதலிய தேவர்களை யெல்லாம் மோசம் செய்வதற்குப் பிரயத்தினம் செய்தாய். உன்னுடைய லக்ஷணமோ வெனில், 'அநுரூபஸ்ஸவை நாதோ, லக்ஷ்மீவாந் லக்ஷ்மணாக்³ரஜ: - த்ரைலோக்ய மபிநாதேந ஏநஸ்யாந்நாத, வத்தரம்' என்கிறபடி, உன்னிடத்தி லிருக்கிற ஜகதீஸ்வரத்வத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. உன் நடவடிக்கைகளோ வெனில், முக்குணத்தையும் அதிக்கிரமித் திருக்கின்றன. உலகத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பது ரஜோகுண ஸம்பவனாகிய பிரமனுடையதாகவிருக்கிறது. அழிக்கும் காரியமோ வெனில், தமோகுணத்திற் பிறந்த உருத்திரனுடையதாக விருக்கிறது. இரக்ஷிக்கும் காரியம் சத்வகுண ஸ்வரூபனாகிய விஷ்ணுவினிடத்திருக்கிறது. நீயோ வெனில் இம் மூன்று காரியங்களிலும் மேலான காரியத்தைச் செய்யவல்லவ னென்று தோன்றுகிறது. ஸ்ரீமந் நாராயணனொருவனே 'கர்தும் அகர்த்தும் அந்யதா, கர்த்தும்' சக்தியுடையவன் என்று நினைத்துக் கொண் டிருந்தேன். நீ அவனிலும் சிறந்தவனா? ஆனால் நீ யார்? என்று ஒரு விசித்ரயுக்தி செய்து ஸ்ரீராமனோடு வாதாடுகிறார் என்று பொருள்.

'சிடுகந்ந...சிவலோகமுநாது³' என்பதனால், சொன்ன விஷயங்களை உதாரணத்தோடு விளக்குகிறார். ஸ்ரீராமா! நீ சிவலோகத்தி லிருந்து வந்தவனென்றால், எவ்வளவு சிறிய குற்றமா யிருந்

தானும் மன்னிக்காது தண்டிக்கிற உருத்திரனுடைய தாமதகுணம் உன்னிடத்தி லில்லை. அதற்கு நேர் விரோதமாய், 'நஸ்மரத்யபகாராணும் ஸதமப்யாத்ம வத்தயா' என்கிறபடி ஆயிரமாயிரம் அபராதங்களைச் செய்தபோதிலும் அவைகளைக் கொஞ்சமேனும் ஸ்மரிக்கிறதில்லை. இந்த ஒரு காரணத்தினலேயே நீ சிவலோகத்தவனல்லை என்கிருர்.

'வடுரூபுடை'...வைகும்ட,முகாது'' என்பதனல், நீ வைகுந்த நாதனுமல்ல என்கிருர். பகவான்; ஸ்ரீவைகுந்தத்தைவிட்டு சித்தாஸ்ரமத்தில் தவம் புரிந்துகொண்டிருந்த காஸ்யபனுக்கும் அதிதிக்கும் மகனுய் வாமனனு யவதரித்து பலிச் சக்ரவர்த்தியை வஞ்சித்தவன். பலிச் சக்ர வர்த்தி இந்திரனுடைய பட்டத்தைப் பெறுவதற்காகப் பிரயத்தனம் செய்தானே யல்லது பகவானுக்கு யாதொரு அபசாரமும் செய்யவில்லை. மேலும், பகவான், வாமனனுப் வேடம் தரித்து யாசித்த பொழுது தன்னை யாசிக்கப்பட்டவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனே என்று நன் கறிந்தே

'நினைக்கில்லை யென்கை நிமிர்ந்திடவந்து, தனக்கியலாவகை தாழ்வது தாழ்வில்
கனக்கரியானது கைத்தல மென்னின், எனக்கிதன் மேனலம் யாதுகொலென்ருன்'

என்கிறபடி, கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல் முகத்தான் நாராயணன்; மேலும் அவன் கொடுப்பவனே யல்லாது யாசிக்கத் தக்கவனல்லன். அவனுடைய கௌரவத்திற்கு விரோதமா யிருக்கிற யாசித்தலை என்னிடம் செய்வானேல், அவன் கை கீழும் என் கை மேலுமாக வல்லவா

இருக்கும். மேலும் இப்படிப்பட்ட யாசகனுக்குத் தானம் செய்வேனேயாகில் எனக்கு நிகரான வர்கள் எவ்வுலகிலேனு முளரோ? இல்லை என்று சந்தோஷித்து, குருவாகிய சுக்கிரனுடைய வார்த்தையை நிராகரித்து மூவடிமண்ணை யளந்துகொள் என்றான். அப்படிப்பட்டவனை குள்ளன் மோசம்செய்து பாதாளத்தில் அழுத்தினான். பலியினுடைய பிதாமஹனாகிய பிரஹ்லாதனும் இதைக்கண்டு வருந்தினார். மேலும் 'குள்ளன் கள்ளன்' என்கிற வழக்கச் சொல் நாடெங்கும் பரவியது. ஸ்ரீராமனோ வெனில், 'ஆஜாநுபாஹு மரவிந்ததளாயதாக்ஷம் ராமம்' என்கிறபடி ஆஜாநுபாஹுவாய் கந்தர்வ ராஜனைப்போல் அத்யுந்நதமான திவ்ய மங்கள விக்கிரஹ முடையவன். கொடுப்பதே யல்லாது வாங்குகிறவ னல்லன். மோசமென்பதே இன்னதென் றறியாதவன். இத்தகைய விஷயங்களை ஒத்திட்டுப் பார்க்கும்பொழுது ஸ்ரீராமன், வாமனனும் வந்து மோசம் செய்த வைகுந்தநாதனல்லை. அவன் ஊர் மற்றெதுவோ? என்று வ்யாஜோக்தி செய்கிறார் என்று பொருள்.

'விட ^{V} வசநமு...காது ^{V}' என்பதனால்; ஸ்ரீராமனுடைய ஊர் சத்தியலோகமு மில்லை என்கிறார். ஏனெனில்; பிரமனுடைய லோகம் பேருக்கு மாத்திரம் ஸத்யலோகமா யிருக்கிறதே யல்லாது ஸத்யத்தை அநுஷ்டிப்பதென்பது அங்கு கிடையாது. அக்கிரமங்கட்கு அதுவே உறைவிடமாக விருக்கிறது. அந்த லோகத்திற்கு அதிகாரியாகிய நான்முகனும், அவன் மகனாகிய ருத்திரனும் ஒருவரோடொருவர் போர்புரிந்தபொழுது, மகனாகிய சிவன் தகப்பனுடைய ஐந்து தலை

களில் ஒன்றைப் பறித்தெடுத்து ஐம்முகனை நான்முகனுக்கினன். ராஜக்ருஹத்தில் இந்த கதியானல் அவ்வூரெப்படி யிருக்குமென்பதை யோசித்துக் கொள்ளலாம். ஸ்ரீராமனே வெனில், பித்ரு பக்தியுள்ளவனுப், 'ப்ஹிஸ்சராயிவப்ராண:' என்கிறபடி பிரஜைகட்கு வெளியில் சஞ்சரிக்கிற பிராணனைப்போல் மகா கருணையோடு கூடினவன். ஆகவே இவன் சத்யலோகத்தவனுமல்லன்; என்று விசித்ரவாதம் செய்கிறரென்று பொருள்.

'தி'டவு ..தியாக'ராஜ ஸந்நுத' என்பதனல், 'த்'ருட பராக்ரம:' 'ராமோ த்'விர்நாபி'பா'ஷதே' இத்யாதி வாக்கியங்களிற் சொன்னபடி, அளவிடக் கூடாத பராக்கிரம முடையவனுப், தர்மத்தினிடத்து மிகுதியும் சிரத்தை யுடையவனுப், பொய் சொல்லாதவனுப், மற்றுமுள்ள எல்லா ஸ்வபாவ விசேஷ குணங்களினுலும் நிறைந்தவனுப், தனக்கு மேற்பட்ட எல்லை இல்லாதவனுப் ஸ்ரீராமன் விளங்குகிறன். இப்படிப்பட்டவனுடைய ஊர் எதுவாயிருக்கும். மலினமற்ற திருப்பாற் கடலே என்கிருர் என்று பொருள்.

தர்பார் ராகலக்ஷணம்:—இது ஷாடவ வக்ர ஸம்பூர்ணராகம். 22-வது மேளம் கரஹரப்பிரியா என்னு மிராகத்திற் பிறந்தது. ஸாதாரண காந்தார கைசிகி நிஷாதங்கள் இராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ.ரி ம ப த நி ஸ்.	ஸ் நி த ப ம ரி கா ரி ஸ.

ககரிஸ - ரிமபத - கக்காரிஸ - நிந்நீதப - கக்காரிஸ - மரிகரிஸ - தநிஸரிநீதப - பதநீஸதப-ஸபாதமாப - ககரீகஸநீதப - மபதநிஸபா முதலிய பிரயோகங்கள் இராக ரஞ்சகமானவைகள். இந்த ராகத்தில் காந்தாரத்தை ரிஷபமத்யம ஸம்பந்தமாகவும், நிஷாதத்தை தைவத ஷட்ஜ ஸம்பந்தமாகவும் பிடிக்கவேண்டியது. இந்த ராகத்தை ஸம்பூர்ண வக்ர ராகமாகவும், சுத்த ஸம்பூர்ண ராகமாகவும் பாடலாம். 'ஸரிகமபதநிஸ் - ஸ்நிதபமகாரிஸ' என்று பிரயோகித்தபோதிலும் இராகத்தின் களை கெடாது. 'நீதப' என்கிறவிடத்தில் "தநிதாஸ்தாப" என்றும் "காரிஸ" என்கிறவிடத்தில் "ரிகரீமரிஸ" என்று வாத்தியங்களில் பிடிக்கவேண்டியது.

ப.	,, ரிம	பா	பா	த பா	தப	மா
	,, எம	தும்	டி	வெட	விதி	வோ
	,, மப	தா	பா	ப ,ரீகா	ரீ	ஸா
	,, ஏ .	யூ	ரோ	தெ. . .	லி	ய
2.	,, ரிம	பா	பா	த பா	தப	ப தநீ
	,, எம்.	தும்	டி	வெட	விதி	வோ . .
	,, ரிம	ப த நீ	தா பா	ப ம ரீகா	ரீ	ஸா
	,, ஏ .	யூ . .	ரோ .	தெ . . .	லி	ய

	,, ரிப	பமரீ	கா	‖ ரி ஸா	ரீ	ந்ஸரிஸ ‖
	,, இபு	டை..	ந	‖ தெ லு	ப	வ . . . ‖
	ரீ ,	பா	; ந்ஸ	‖ ரி மரி-மபம	பததநி	பமரீ ‖
	ய்ய ,	.	; ஸ்ரீ .	‖ ரா . .- . . .	ம . . .	. . . ‖
	மப - பத	த நிபா	பமரீ	‖ க கா	பமரீ	; பம ‖
	. . - இபு	டை. .	ந . .	‖ தெலு	ப . .	; வ . ‖
	ரீ ,					
	ய்ய ,					
அ.	,, த	பா	பா	‖ தநீ	ஸ்ா	ஸ்ா ‖
	,, அம்	த	சம்	‖ தமு	வே	ரை ‖
	,, ரிஸ்	ரீ	நீ	‖ நீ ,	தா	பா ‖
	,, நட	த	லெ	‖ ல்ல ,	த்ரி	கு ‖
	,, நிஸ்	ரீ	ஸ்ா	‖ நீ ,	தா	பா ‖
	,, ஞா .	தி	த	‖ மை ,	யு	ந்ந ‖

	,,மப	தநிபா	பா	ககா	ரீ	ஸா
	,,தே .	கா . .	நி	ஸ்ரீ .	ரா	ம
ச.	,,பப	பா	பா	பபா	தபபம	மா
	,,சிடு	க	ங்க	நப	ா . . .	த
	,,மப	தநி	பா	கநா	ரீ	ஸா
	,,சய	மு .	ல	தகி	லிம்	சு
	,,ரிப	ப ம	பதாப	பமரீ ;	ரீ	மமரீ
	,,சிவ	லோ .	. . .	க .மு ;	கா	. . .
	ஸா ,	;	;	; ,	;	;
	து ,	;	;	; ,	;	;
	,,நிஸ	ரிமாரி	மபாமம	ப தாபா,	தப	தா
	,,வடு	ரு . .	பு . .	டை . . ,	பலி	நி
	,,ஸ்ரீ	நீ	தப	பபதாபா	காகா	ரீஸா
	;,வம்	சிம்	சிய	ஸா . சு .	வா .	நி .

, , ரி ப	பமரி	கா ;	ரீ ; ஸா	ஸா	ரிஸரிஸ
, , வை .	கும்.	ட ;	. ; மு	கா	. . . .
ரீ ,	;	;	; ,	;	;
து,	;	;	; ,	;	;
, , ரி ரி	ஸா	ரிமாரி	தா ; பா	ப பதநி	ஸ்ா ;
, , விட	வ	ச . .	ந ; மு	லா . . .	டி ;
, , ஸ் ரி	நீ	த ப	பபதாபா	காகா	ரீ ஸா
, , பரி ர	மு	த்ரும்	. . ப .	ப .	ட்ட .
; , ரி ப	ப மரீ	காகா	ரீ ; ஸா	ரிமாரி	பபதப
, , விதி	லோ . .	. .	ந ; மு	கா . .	. . . .
தா ,	;	;	; ,	;	;
து ,	;	;	; ,	;	;
, , தநி	தபமரி	, மபம	தா ; தா	நிஸ் ரிஸ்	ரீ ரீ
, , திட	வு. . .	, த . .	ர்ம ; மு	ஸ . . .	த்யமு

,, க்க்	ரீ	ஸா	‖ நீ ,	தா	பா	‖
,, ப்ருது	பா	ஷ	‖ ஹு,	க	ல்கு	‖
;, ரீ	ஸா	நீ	‖ தா ; பா	பா	மபதநி	‖
,, தி	வ்ய	ரூ	‖ . ; ப	த்பா	. . . .	‖
ஸ்ரீ ,- ஸ்ரி	நீ	தப	‖ மபதநிபா	டபரீ	காகா	‖
க . ,- ரா.	ஜ	வி.	‖ நு. . . .	த . .	நீ .	‖
ரீஸா-ரி ம						
. . -லெம்	(துட்டி)					

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைத் தெரிவித்து, ஸ்ரீராமனை ஸர்வேஶ்வரனென் றறியாதவன் ஊழ்வினையின் வாய்ப்பட்டவனென்கிறார்.

(11) த^v^ர்பா^v^ர் - சாபு.

ப. ஏல தெலியலேரோ பூர்வகர்ம - மேலாகு^v^ந ஜேஸிரோ (ஏல)

அ. பா^v^ல ஶஶாங்க கலாலங்க்ருத நாத - நீலவர்ண ஸுகு^v^ணலய நீமஹிம (ஏல)

ச. பா^v^னு தநமுந ஶஶிலத^v^ருநி வி - ஶால த^v^நவுநா லீலநா^v^ பூ^v^
பாலகுனு க^v^ந தே^v^ல விறசி கு - ஶானுநா^v^ ஶ்ரீ நேஸின நிந் (தே^v^ல)

2. நானுநொ^v^க பதி^v^வேல கப்சு ர - தா^v^ல ஸுதரிபு மூலப^v^லமுல
லீலநா^v^ நொக கோல சேஸி - கால யமபுரி பானு சேஸிந (தே^v^ல)

3. ராஜஶேக^v^ரு நீ ஜக^v^திலோ - ராஜஸம்பு^v^ந பூ^v^ஜஸேயு
ராஜுலநு க^v^ஜராஜுலகு ம்ருக^v^ - ராஜ ஶ்ரீத்யாக^v^ராஜநுத (ஏல)

பத உரை

ஏல - ஏன்

தெலியலேரோ - அறியமாட்டாதிருக்கிறார்களோ

பூர்வகர்மமு - முன் (பூர்வஜன்மத்தில்) வினையை

ஏலாகு^v^நக் - எவ்விதமாய்

சேஸிரோ - செய்தார்களோ।

'பா^v^ல...நாத'

பா^v^ல - இளைய

ஶஶாங்க - சந்திரனை ..ய

கலா - கலைகளினால்
அலங்க்ருத - அலங்கரிக்கப்பட்ட சிவனால்
நுத - துதிக்கப்பெற்றவனே
நீலவர்ண - ஸ்யாமளவர்ண
ஸுகு^v^ணாலய-நற்குணங்கட் குறைவிடமே
நீமஹிம - உன் மஹிமையை(தெலியலேரு)
பா^v^லு தநமுநந் - இளமைப் பருவத்தில்
ஶஶிலத^v^ருநிந் - சிவனுடைய
விஶாலத^v^நுவுநு - மிகப் பெரிதாகிய வில்லை
லீலகா^v^ந் - விளையாட்டாய்
பூ^v^பாலகுலு கநந் - அரசர்க ளெல்லாம்
காணும்படியாய்
கே^v^லந் - அலக்ஷியமாய்
விறசி - ஒடித்து
குஶாலுகாந்-குசாலாய், சந்தோஷத்துடன்
ஶ்ரீந்வலிந-இலக்குமியாகிய சீதையைமணந்த

நிந் - உன்னை (எல தெலியலேரோ)
நாலுகு^v^ ஒகபதி^v^வேலு - நான்கு ஒரு பத்தாயிரம் (பதினாலாயிரம்)
கப்ஸு ரதாலந் - வெண்கல ரதங்களையும் (கர தூஷணாதிகளையும்)
ஸுராரிபு - இராவணனுடைய
மூலப^v^லமுலந் - மூல பலத்தையும்
ஒககோலந் எவலி - ஓரம்பாலடித்து
லீலகாந் - விளையாட்டாக
கால யமபுரி பாலுசேவிந - காலனுடைய பட்டணத்திற் கனுப்பிய
நிந் - உன்னை (எல தெலியலேரோ)
ராஜஶேகருநி - பிறை யணிந்த சிவனே
ஈஜக^v^திலோந் - இந்த உலகில்
ராஜஸப்பு^v^நந் - இரஜோ குணத்தோடு
பூஜஸேயு - பூசை செய்கிற

ராஜுலு அநு - அரசர்களென்கிற
கஜராஜுலகு - யானைகட்கு
ம்ருக³ராஜ - சிங்கம் போன்றவனே
ஸ்ரீ த்யாக³ராஜநுத - ஸ்ரீ தியாகராஜனல் கொண்டாடப்பட்டவனே
(ஏல தெலிபலேரோ)

விசேஷார்த்தம்:—'ஏல தெலியலேரோ...ஜேவிரோ' என்பதனல், 'ஏவமேஷா அஸுரா ணாம்ச ஸுராணாமபி ஸர்வஶ: - ப⁴யாப⁴யகர: க்ருஷ்ண:' என்கிறபடி, பகவான் அஸுரர்களை நாசம் செய்வதற்கும், தேவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும் எப்பொழுதும் உடன்பட் டிருக்கிறர். சென்ற யுகங்களில் அநேக அவதாரங்களைச் செய்து எண்ணிறந்த துஷ்டர்களை நாசம் செய்தும், பக்தர்களைக் காப்பாற்றியு மிருக்கிறர். அக்காலங்களி லெல்லாம் பகவான் தான் சாமானியனல்லன் என்பதை பக்தர்கட்குத் தெரிவிப்பதற்காக அனேக அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைச் செய்து காட்டி இருக்கிறர். மத்ஸ்யமாய் சமுத்திரத்தில் யுத்தம் செய்ததும், கூர்மமாய் மந்திரகிரியைச் சுமந்ததும், வராகமாய் ஒரு கொம்பில் பூமியைத் தாங்கியதும், நாரசிங்கமாய் விசித்திர அவதாரம்செய்து இரணியனைக் கொன்றதும், வாமனனுய், நீரேற்றுல கெல்லாம் நின்றளந்ததும், பரசுராமனுய் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனைக் கொன்றதும், ஸ்ரீராமனுய் சிவதநுஸை ஒடித்ததும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுய், குன்றமேந்திக் குளிர்மழை காத்ததும், மற்றுமுள்ள சேஷ்டைகளும் சாமானியனுல் செய்யத்தக்க காரியமல்ல மேலும் ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் அவன் செய்த காரியங்களோ அபாரமாக விருக்கின்றன. இத்தகைய காரியங்களை ஸ்ரீராமனிடத்திற் கண்டும் அவனை ஸ்ரீமந் நாரா

யனென்று பாமரர்கள் ஏன் தெரிந்துகொள்ளவில்லை; அவர்கள் ஊழ்வினைப் பயனால் சிற்றறிவையும் இழந்தவர்களென்கிறாரென்று பொருள்.

குறிப்பு:—அநுபல்லவி முதல் சரணங்களிலும் ஸ்ரீராமாவதார மகிமைகளையே வியந்து பேசி ஸ்ரீராமாவதாரம் மற்றெல்லா அவதாரங்களிலும் சிறந்ததும், மகிமைகள் நிறைந்ததாகவுமிருக்கிறதென்கிறார்.

'பா^{V}லஶஶாங்க...மஹிம' என்பதனால், ஸ்ரீராமன் பரமசிவனால் வணங்கப்பட்டவனாகவும், நீலமேகஶ்யாமளமான திவ்ய மங்கள விக்கிரக முடையவனாகவும், 'கு^{V}ணநாமாத ரோமஹாங்' என்கிறபடி நற்குணங்கட் குறைவிடாமாகவும், நிகரற்றவனாயு மிருக்கிறானல்லவா? இப்படிப்பட்ட குணங்களையும் மகிமைகளையும் ஸ்ரீராமனிடத்திற் கண்டும் அவனை புருஷோத்தமனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனென் றறியா திருக்கிறார்களே. இவர்களின் ஊழ்வினைப் பயனை என்னென்று சொல்லுவது? என்று பாமரர்களைப் பார்த்து அய்யரவர்கள் பரிதாப மடைகிறார்.

'பா^{V}னு தநமுந...நிந்நு' என்பதனால், எட்டுச் சக்ரகங்களையுடைய ஒரு பெரிய வண்டியின்மேலேற்றப்பட்டு ஐயாயிரம் போர்வீரர்களால் இழுக்கப்பட்டு ஜநகனுடைய சமுகத்திற் கொண்டுவரப்பட்ட சிவதநுஸு எவ்வளவு பெரியதாக விருக்கவேண்டும்?

'தடுத்திமையாம லிருந்தவர் தாளின், மடுத்தது நாணுதி வைத்தது நோக்கார்
கடுப்பினில் யாரு மறிந்திலர்கையால், எடுத்தது கண்டன ரிற்றது கேட்டார்'

என்கிறபடி, அப் பெரியவில்லை, அங்கிருப்பவர்களிமைக்கு முன்னமே ஸ்ரீராம னெடுத் தொடித் தெறியவில்லையா ? அந்த வில் லொடிந்ததனு லுண்டான ஒலியைக் கேட்டு,

‘ ஆரிடைப்புகுதா நாமென்றமரர்கள் கமலத்தோன்றன்
பேருடைபண்ட கோளம் பிளந்ததென்றேங்கி னைந்தார்.
பாரிடையிற்ற தன்மை பகர்வதென் ? பாரைத்தாங்கி
வேரிடைக் கிடந்த நாக மிடியென வெருவிற் றன்றே’

என்கிறபடி, அண்டம் பிளந்ததென்று பிரமன் முதலானோர் நடுங்கவும், பூமியைத் தாங்குகிற ஆதி சேடன் ஊழி இடி வீழ்ந்ததென்று பயந்து பதுங்கவும் நேர்ந்ததென்றால் உலகத்தவர்களின் கதி என்னென்பது ? என்றார் கம்பரும். இப்படிப்பட்ட அதிமானுஷ சேஷ்டிதங்களை ஸ்ரீராமனிடத் திற்கண்டு இவனைப் பகவா னென் றறியா திருப்பவர்களின் மனநிலைமையை என்னென்று கூறுவ தென்கிறார்.

‘நானு கொ^வ^க பதி^வ^வேனு...சேஸிந’ என்பதனால். ‘அர்தா,தி’க முஹூர்தேந ராமேணநி ஹிதைஶ்ஶரை: - சதுர்த^வ^ஶ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீ^’^ம கர்மணாம் - க,ரதூ^வ^ஷண முக்,யாநாம் நிஹதாநி மஹாஹவே - அஹோ ப^வ^த மஹத்கர்ம ராமஸ்ய விதிதாத்மந: - அஹோ வீர்ய மஹோ தாக்ஷ்யம் விஷ்ணோ ரிவஹித்^வ^ருஶ்யதே,’ என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன் தானொருவனாய் அரை முகூர்த்த

காலத்தில் பதினாலாயிரம் வெண்கல ரத வீரரோடு வந்த கரதூஷணாதிகளைக் கொன்றவனன்றோ? அப்பொழுது ஸ்ரீராமன் சாக்ஷாத் விஷ்ணுமூர்த்திபோல் காணப்பட்டுகிறானென்று தேவர்களால் துதிக்கப் பெற்றவ னன்றோ? அப்படி யிருந்தும் இவனைப் பரம புருடனென்றறியாதவர்களின் பேதைமையை என்ன சொல்வதென்கிறார்.

'ராஜஸேக,ருநி...த்யாக^v ராஜநுத' என்பதனால், சிவபூசை தாமத மென்று நிரூபிக்கிறார். லிங்க புராணம் 14-வது அத்யாயத்தில், 'ஹிரண்ய க^v ர்போ,' ரஜஸா தமஸா ஸம்கர: ஸ்வம்-ஸ்த்வேந ஸர்வ கோ^v விஷ்ணு: ஸர்வாத் மாஸத^v ஸங்மப:' அதாவது, இரஜோ குணத்தினால் பிரமனும் தமோகுணத்தினால் உருத்திரனும்; சத்வகுணத்தினால் ஸர்வவியாபியாகிய விஷ்ணுவும் நிறைந்தவர்க ளென்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. 24-வது அத்தியாயத்தில், 'த்வத்கோப ஸம்ப,^v வோ ருத்^v ர: தமஸாச ஸமாவ்ருத: - த்வத் ப்ரஸாதா^v த் ஜகத்^v தா,^v தா ரஜஸாச பிதாமஹ: - த்வத் ஸ்வரூபாத் ஸ்வயம் விஷ்ணு: ஸத்வேந புருஷோத்தம:' அதாவது, ஓ புருஷோத்தமா! உன்னுடைய கோபத்தினா லுண்டான ருத்திரன் தமோகுணத்தோடு கூடியவன். உன்னுடைய ப்ரஸாதத்தினால் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் பிரமதேவன்ரஜோகுணத்தோடு கூடியவன். நீயோவெனின், உன்னுடைய ஸ்வரூபத்திலிருந்து நீயே விஷ்ணுமூர்த்தியாய் ஸத்வ குணத்தோடு கூடிக்கொண்டவனா யிருக்கிறாய் என்றும், 25-வது அத்யாயத்தில், 'பரமாத்மா நமீஸாநம் தமஸா ருத்ர ரூபிணம் - ரஜஸா ஸர்வலோகாநாம் ஸர்க^v லீலா ப்ரவர்தகம் - ஸத்வேந

ஸர்வபூதாநாம் ஸ்தாபகம் பரமேஸ்வரம் - ஸர்வாத்மாநம் மஹாத்மாநம் பரமாத்மாநமீஸ்வரம் - தம்த்ருஷ்வா ப்ராஹவேப்ரஹ்ம பகவந்தம் ஜநார்தநம்' அதாவது பரமாத்மாவாகியும் ஈஸ்வரனாகியும் தனது ரஜோகுணத்தினால் பிரமனையும் தமோகுணத்தினால் உருத்திரனையும் ஸ்ருஷ்டித்து தான் மாத்திரம் சத்வகுணத்தோடு நிறைந்து ரக்ஷகனாக யிருக்கிற பகவானை பிரமன் நமஸ்கரித்து இவ்வாறு சொன்னார் என்று நந்திகேஸ்வர ராலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மேலும், 'ஸாத்விகை: ஸேவ்யதேவிஷ்ணு: தாமஸைரேவஸம்கர: - ராஜஸைஸ் ஸேவ்யதே ப்ரஹ்ம ஸங்கீர்ணைஸ்து ஸரஸ்வதி' அதாவது ஸத்வகுண மதிகரித்தவர்களால் விஷ்ணுவும், ரஜோகுண மதிகரித்தவர்களால் பிரமனும், தமோகுண மதிகரித்தவர்களால் உருத்திரனும் எல்லாக்குணங்களும் சமமா யிருக்கப் பெற்றவர்களால் ஸரஸ்வதியும் சேவிக்கப்படுகிறார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பக்ஷபாதமில்லாத சிற்பசாஸ்திரத்திலும், 'நாகரம் த்ராவிடம், வேஸரம்' என்கிற விமானங்கட்கு லக்ஷணத்தைச் சொல்லுமிடத்து, 'ஸ்யாந்நாகர த்ராவிடவேஸரர்ச க்ரமேணைவை ஸத்வராஜஸ்தமாம்ஸி - மஹீஸுரோர்வீபதி வைஸ்யகாஸ்தே ஹரிர் விதாதாஹர ஆதிதேவ:' அதாவது, நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்னும் விமானங்கட்கு முறையே ஸத்வராஜஸதமோ குணங்களென்றும், பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைஸ்யர்கள் எஜமானர்களென்றும், விஷ்ணு பிரம்ம ருத்திரர்க ளதிதேவதைக ளென்றும் கூறப்பட் டிருக்கிறது. மேற்சொன்ன காரணங்களால் உருத்திரன் தமோகுண சம்பவன் என்று விளங்குகிறது.

மேலும், வாராஹபுராணம் அகஸ்திய ருத்ர ஸம்வாதத்தில், 'பக்ஸத் த்வஸ ஹரிர்தேவோ யோ ஹரிஸ்தத்பரம் பதம் - ஸத்வம் ரஜஸ்தமஸ்சேதி த்ரிதயம் சைதது ச்யதே - ஸத்வேந முச்யதே ஜந்துஸ் ஸத்வம் நாராயணாத்மகம் - ரஜஸா ஸத்வயுக்தேந பவேச்ச்ரீமக்யஸோதிக: - சச்சபை தாமஹம் வ்ருத்தம் ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு பட்யதே - யத்வேதபாஹ்யம் கர்மஸ்யாத் மாமுத்திஶ்யோபஸேவ்யதே - தத்ரௌத்ர மிதி விக்யாதம் கநிஷ்ட கதிதம் ந்ருணாம் - யத்தீநதபஸா யுக்தம் கேவலம் தாமஸஸ்துயத் - தத்துர்கதி ப்ரதம் ந்ருணாமிஹலோகே பாத்ரச' அதாவது, எது ஸத்வகுணமோ அதுவே தேவனாகிய ஹரி. எவன் விஷ்ணுவோ அவனே ஹரி. அவனுடைய பதமே முக்யமாகிய பிரயோஜனம். பிராணிகளின் சமூகம் ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்களோடு கூடினதாக விருக்கிறது. ஜீவன் ஸத்வகுணத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைகிறான். இந்த ஸத்வகுணம் நாராயணாத்மகமாக விருக்கிறது. ஸத்வகுணத்தோடு கூடிக்கொண் டிருக்கிற ரஜோகுணத்தினால் ஜீவாத்மா வானவன் ஸம்பத்தும் ஶ்ரேயஸ்ஸும் உடையவனாகிறான். இந்த ரஜோகுணம் பிரமனுடையதென்று எல்லா சாஸ்திரங்களும் முறையிடுகின்றன. 'எந்தக் கருமம் வேதங்கட்குப் புறம்பானதோ, எது என்னைக் (ருத்திரனைக்) குறித்துச் செய்யப் படுகிறதோ அது ரௌத்திரமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட கருமங்கள் மனிதனுக்கு அதமகதியைக் கொடுக்கிறது. எந்தக் கர்மம் இழிவாகிய தவத்தோடு கூடியதாய் தமோகுணம் மேற்பட்டதாக விருக்கிறதோ அது இகபரங்களில் துர்கதியைக் கொடுக்கிறது' என்று உருத்திரனே சொல்லி

இருக்கிறன். மேற்சொல்லிய காரணங்களை முன்னிட்டு அய்யரவர்கள் அரக்கர்கள் என்கிற யானைக்கூட்டங்கட்குச் சிங்கத்தைப்போன்றவனே என்று கூறினர். அதாவது, தமோகுணத் தோடு சிவனை பஜநம் செய்து அரிய பெரிய வரங்களைப் பெற்ற அரக்கர்களென்கிற யானைக்கூட் டங்கட்குச் சிங்கத்தைப் போன்றவனே என்றார்.

குறிப்பு:—சிவபக்தனுகிய ஓரரசன் தன்னை நரஸ்துதி செய்யும்படியாய்த் தொந்தரவு செய்த சமயத்தில் சிலேடையாய்ப் பாடிய கீர்த்தனங்களி லிஃதொன்று.

ப. ரீ ,	| கா ரீ	|| ஸஸா	| ஸா - ஙீஸரிஸ	||
ஏ ,	| லதெ	|| லி ய	| லே -	||
ரீ ,	| ; - ரிமரீ	|| , மா	| பாபா	||
ரோ,	| ; - பூர்.	|| , வ	| கர் ம	||
2. ரீ ,	| பமரீ - காகா	|| ரிஸா	| ஸா - நிஸரிஸ	||
மே,	| ல. , - தெ.	|| லிய	| லே -	||
ரீ ;	| · ரிமரீ	|| , மா	| பாபா	||
ரோ,	| ; - பூ. ர்	|| , வ	| கர் ம	||

3. பமரீ ;	பமரீகாகா	ரிஸா	ஸா - ஙிஸரிஸ
மே . ;	ல . . தெ.	லிய	லே - . . . .
ரீ ,	; ரிமரீ	, மா	பாதா
ரோ,	; பூ. ர்	, வ	கர் ம
4. தநிபா ;	பமரீகாகா	ரிஸா	ஸா - ஙிஸரிஸ
மே . ;	ல. . தெ.	லி ய	லே - . . . .
ரீ ,	; ரிமரீ	, மா	பாமபதநி
ரோ,	; பூ. ர்	, வ	கர்ம . . .
5. தபமரீ ,	பமரீ - காகா	ரிஸ	ஸா - ஙிஸரிஸ
மே. . ,	ல . . - தெ.	லிய	லே - . . . .
ரீ ,	; - ரிமரீ	, மப	மபதநிஸ்ா ;
ரோ,	; - பூ. ர்	, வ.	கர். . . ம ;
6. நிஸ்ாபா ,	தநிபாபமரீ	ரிஸா	ஸா - ஙிஸரிஸ
மே. . ,	ல . . தெ.	லி ய	லே - . . . ,

ரீ ,	; - ரிமரீ	; மா	பாதா
ரோ ,	; - பூ. ர்	, வ	கர் ம
7. நீ ;	தாபா	மரீ	ரீ - பமரீ
மே,	லா .	குந	ஜே- ஷி. .
ஸா ,	; - நிஸ	ரிமரி	மாபாமபதா
ரோ ,	; - பூ. ர்	வ. .	கர் . ம . .
8. நி நீ	தாபா	மரீ	ரீ - பமரீ
மே.	லா .	குந	ஜே- ஷி. .
9. ஸா ;	; நிஸரிம	ரிமரிமபம	பதபமபதநிஸ்
ரோ,	; பூ. . ர்	வ.	கர் . . . ம . .
10. நி நீ	தாபா	மரீ	ரீ - பமரீ
மே.	லா .	குந	ஜே- ஷி .

11. ஸா ,	; - ஸ்ரிம	‖ ரிமரிமபத	மபதபதநிஸ்ரி	‖
ரோ,	; - பூ . ர்	‖ வ.	கர். . . ம. . .	‖
12. நிஸ்நிரிஸ்ரி	நிஸ்நிஸ்தாபா	‖ தபதநிபா	காகா	‖
மே	லா.	‖ குந . . .	ஜேவி	‖
13. ஸா ,	; - ஸரிரிஸ	‖ மரிபமதப	நித - மபதநிஸ்ரி	‖
ரோ ,	; - பூ . ர்	‖ வ.	கர் - . . ம. . .	‖
14. க்ாக்ரிஸ்	நீநிஸ்தாபா	‖ மபதநிபா	பமரீ - ஸரிபம	‖
மே . . .	லா . . .	‖ கு ந . .	ஜே. . - வி. . .	‖
ரீ ,	; மமரிஸ	‖ பபமரி - தத	பம - தநிதரிஸ்ரி	‖
ரோ,	; பூ . . ர்	‖ வ . . . - . .	கர். - . . ம . . .	‖
15. ரீப்ம்ரீ	ரிஸ்நிஸ்தாபா	‖ மபதநிபா	பமரீ - ஸரிபம	‖
மே. .	லா.	‖ கு ந . .	ஜே. - வி . .	‖
ரீ ஸ				
ரோ.				

அ. தபபமமா	பாதா	நீஸ் .	ரீரீ
பா . . .	ல ஶ	ஶாங்	கங
ப்ம்ரீ ;	ரீஸா	நிநீ	தாபா
லா . ;	லம்.	க்ருத	நு த
தரீ	ஸ்ரீ	நீ ,	தாபா
நீ .	ல வர்	ண,	ஸுகு
மபா	தநிபா	ககா	ரீஸா
ஞ.	ல . ய	நீம	ஹிம
ச. தாப	ப மபப	மபமதபம	ரிகரிஸ
ரா ஜ	ஶே.க ரு	நீ . . . ஜ .	க . திலோ
ரீபமரீ	க கரிஸ	ரிமரீமா	பாபா
ரா. ஜ.	ஸம்புந	பூ.ஜ .	சேயு
தபமாபா	தநிஸ்ரி	க்க்ரி	ஸ்ரி - தரி
ரா. . ஜு	லநுகஜ	ரா. ஜு	லகு - ம்ருக

ரிஸ்நீஸா	மபதநிஸா ;	‖	ரிமபதநீ	பமரீ - ஸரீஸ ‖
ரா. . ஜ	ஸ்ரீ . . . த்யா ;	‖	க. ரா . ஜ	நு.த - நி . ந் ‖

(மற்ற சரணங்களையு மிதைப்போலவே பாடிக்கொள்ளவும்)

அவதாரிகை :—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அப்பரவர்கள், தாம் எவ்வித அபராதங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும் அவைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் மன்னித்து, தன்னைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று ஸ்ரீராமனைப் பிரார்த்திக்கிறார்.

(12) த^{v}ர்பார்^{v} - ஜம்பை.

ப. அபராத^{v}முல மாங்பி - யாது^{v}கோ வய்ய (அ)

அ. க்ருபஜூசி ப்^{v}ரோசிந - கீ'ர்த்தி க^{v}லதி^{v}க நீகு (அ)

ச. அத்யம்த மத்ஸர மதா^{v}ம்து^{v}டை^{v} ஸஜ்ஜநுல
நித்ய கர்மமுல நிந்தி^{v}ம்சுகொந்ந நா (அ)

2. ருசுவாரல கெது^v^ட ஸொக்கி ஜபிதுட^v^னைதி
யோசிம்ப நீ பாத^v^யுக^v^ள த்^v^யாநமு லேது^v^ நா (அ)

3. ஸ்த்ரைணஜநுலநு கூ^v^டி வீணுடி^v^திநி கா^v^நி
ப்ராண ஹிதகு^v^ண கதல ப^v^ல்க லேனைதி நா (அ)

4. ஶரணு ஜொச்சிந நந்நு க^v^ருணிம்பவே ராம !
வரத்யாக^v^ராஜநுத ! வஶமுகா^v^தி^v^க நாது^v^ (அ)

பத உரை.

அபராத^v^முலந் - அபராதங்களை
மாந்பி - போக்கடித்து
ஆது^v^கோவய்ய - ஆதரிப்பாய் அய்யனே
க்ருபந் ஜூசி - கருணைகூர்ந்து
ப்^v^ரோசிநந் - காப்பாற்றினுல்
இகந் - இனி
நீகுந் - உனக்கு
கீர்த்தி கலது^v^ - புகழுண்டு (அபராதமுல)

அத்யந்த மத்ஸர மதா^v^ந்து^v^டை^v^ - அனவரதமும் மாத்ஸர்ய மென்கிற கொழுப்பினுல் கண்ணடைந்தவனுப்
ஸஜ்ஜநுல - நல்லோருடைய
நித்யகர்மமுலந் - நித்யானுஷ்டானங்களை
நிந்தி^v^ஞ்சுகொந்ந - நிந்தித்துக்கொண்ட
நா - என்னுடைய (அபராதங்களை...காப்பாற்றுவாய்)

சூசுவாரலகு - பார்ப்பவர்கட்கு
எது^{v}டந் - முன்னிலையில்
ஸொக்கி - சோர்ந்து, மயங்கி
ஜபிதுட^{v}நு ஐதிந் - ஜபம் செய்கிறவனு
னேன்
யோசிம்பந் - யோசிக்குமிடத்து
நீ - உன்னுடைய
பாதயுகளத்^{v}யாநமு-திருவடிகளின் தியானம்
லேது^{v} - இல்லை
நா - என்னுடைய
(அபராதமுலநு...ஆது^{v}கோவய்ய)
ஸ்த்ரைண ஜநுலநு - பெண்களை
கூடி - சேர்ந்து
வீணுடி^{v}திகிகா^{v}நி - வம்பு பேசினேனல்லாது
'ப்ராண...கது^{v}லு'
ப்ராண - உயிருக்கு
ஹித - க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுகிற

கு^{v}ண - நற்குணங்களோடு கூடிய
கது^{v}லு - கதைகளை (ஹரி கதைகளை)
பல்கந் - சொல்வதற்கு
லேஞ்ஜதிந் - இல்லாதொழிந்தேன்
நா -(அப்படிப்பட்ட) என்னுடைய
(அபராது^{v}முலநு...ஆது^{v}கோவய்யா)
ராம — ஸ்ரீராமா
ஶரணுஜொச்சிந - சரணடைந்த
நந்நு ந- என்னை
கருணிம்பவே - கடாக்ஷிப்பாய்
வரத்யாக^{v}ராஜநுத - சிறந்த தியாகராஜனால்
கொண்டாடப்பட்டவனே
இகந் - இனி
வஶமுகாது^{v} - சாத்தியமில்லை
நாது^{v} - என்னுடைய
(அபராது^{v}முலநு...வய்யா)

விசேஷார்த்தம் :—'அபராத⁴முல மாங்பி யாது⁴கோவய்ய, க்ருபஜேஸி ப்ரோசிநங் கீர்த்தி க⁴லதி⁴க நீகு' என்பதனால்; 'அபராத⁴ஸஹஸ்ரபா⁴ஜநம் பதிதம் பீ⁴மப⁴வார்ணவோத⁴ரே, அக⁴திம் ஶரணாக³தம் ஹரே க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு' என்கிறபடி; ஆயிரக்கணக்கான அபராதங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும், யாராலும் காப்பாற்றப்படுவதற்குச் சாத்தியமல்லாதவனயிருந்தபோதிலும்; பரம கிருபாநிதியாகிய நீ உன்னுடைய நிர்ஹேதுக கிருபாகடாக்ஷத்தினல் என்னைப் பவஸாகரத்தினின்றும் கரையேற்றிக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று ஸ்ரீராமனைப் பிரார்த்திக்கிறார்

'நா' என்பதனல், நான் செய்த அபராதம் எண்ணிறந்ததென்று தம்மையே இகழ்ந்து பேசிக்கொள்ளுகிறார். 'பாவியேன் பாவியேனே' 'பாவியேன் பலகாலம் வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்' என்கிற ஸ்ரீஸூக்திகள் இங்கு கவனிக்கத்தக்கவை.

'அத்யம்த...நா' என்பதனல், அஹங்கார மமகாரங்களையொழித்த பெரியோர்கள் அவர்களுடைய நித்தியகருமங்களைச் செய்து, அக்கருமங்களின் பயனை 'ஸர்வம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து' என்று பகவானின் பொருட்டு அர்ப்பணம் செய்யும் பொழுது அவர்களை நான் பழித்திருப்பேன். பெரியோர்கள் மதமத்ஸரங்களையொழித்தவர்கள். நான் அவைகளையொழியாதவன். அவர்கள் தினகர்மம், தினந்தோறும் செய்யத்தக்க புண்ணிய காரியங்கள். நான் தினந்தோறும் செய்கிற காரியங்கள் ஒருபொழுதும் செய்யக்கூடாத பாபகாரியங்கள். அவர்கள்

தினந்தோறும் நற்காரியங்களைச் செய்து பகவானுக்கர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். நானோவெனில் தினந்தோறும் கெட்ட காரியங்களைச் செய்து, அவற்றின் பயனை எனக்கென்றே அர்ப்பணம் செய்து கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட என்னை மன்னிக்கவேண்டு மென்கிறார். இதன் கருத்து யாதெனின், ஸ்ரீராமன் 'விபீஷணோவா ஸுக்ரீவ யதி'வா ராவண ஸ்வயம்' என்கிறபடி, சரணம் புகுந்தவனுடைய அபராதங்கள் எவ்வளவு பெரியதாயிருந்தபோதிலும் அதைப் பொருட்படுத்தாது இரக்ஷிக்கும் பெருந்தகைமை வாய்ந்தவனென்றும், அவனே புகலிடம் என்றும் தெரிவிக்கிறாரென்பது.

'ஜுசு...லேது' என்பதனால், பகவானிடத்தில் நிச்சயமாகிய பக்தியில்லாமல் பக்தனைப் போல வேஷம் போட்டுக்கொண்டு திரிகிறவர்கள் மஹாபராதிகளென்றும், அப்படிப்பட்டவர்களும் பகவானை அடைக்கலம் புகுந்த மாத்திரத்தில் இரக்ஷிக்கப் படுகிறார்களென்றும் பொருள்.

'ஸ்த்ரைண...நா' என்பதனால், 'அங்கா^v^ரஸத்^v^ருஶீ நாரீ க்^v^ருததும்ப^v^ஸம:புமாந், தஸ்மாந் நாரீஷுஸம்ஸர்க^v^ம் தூ^v^ரத:பரிவர்ஜயேத்' என்கிறபடி, பெண்களினுடைய ஸாங்கத்யம் மனிதனுடைய அத்யவஸாயத்தைக் கெடுக்கக்கூடியதாகையால், அது விலக்கத்தக்கதென்று பெரியோர்கள் சொல்லியும் கேளாது, மடந்தையர்களோடு கூடி வீண்வம்புகள் பேசிக் காலங் கழித்தேனேயல்லாது உயிர்க் குதவிசெய்யும் அமிருதமென்ற பகவானுடைய கதைகளை 'வாயினாற் பாடி மனத்தினால் சிந்தித்து' என்கிறபடி, கீர்த்தனம் செய்தாவது மனனம் செய்தாவது காலங் கழித்

தேனு! இல்லை. இப்படிப்பட்ட இந்தப் பேதையை நீ மன்னித்து உனது நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தினல் காப்பாற்றவேண்டுமென்கிருரென்று பொருள்.

'ஶரணு...நாது' ஸ்ரீராமா! இந்த பவஸாகரத்தில் வீழ்ந்து கரைகாணுது தவித்துக்கொண்டிருக்கிற நான் இனி அரை க்ஷணமும் பொறுக்கமாட்டேன். இதோ உன்னைச் சரணமடைந்தேன். என்னைக் கடாக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிருரென்று பொருள்.

ப.	ரீமாபா ; தா - பமதப	மரி	காரிஸ ‖
	அபரா ; த - முல .	மா.	.ங்பி. ‖
	ரிஸ ந்ஸா ரீ ; ரீபம	ரீ	ஸா ; ‖
	யா. து . கோ ; வை . .	ய	. ; ‖
2.	ரீ மாபா ; தா - ம பதநி	பம	ரிகரிஸ ‖
	அப ரா ; த - முல	மா .	. .ங்பி. ‖
	ரிஸந்ஸா ரீ ; ரீபம	ரீ	ஸா ; ‖
	யா. து. கோ ;வை. .	ய	. ; ‖
3.	ரீ மாபா ; தா - ரிஸ்நிஸ்	தப	காரிஸ ‖
	அப ரா ; த - மு.ல .	மா .	.ங்பி. ‖

ரி ஸநிஸரீ - ரிமரிம - ததபம | ரி க | ரிஸரிம ||
யா . . . து - கோ... - வை . . . | ய . | . . . . ||

4\. பமரீ - மரி - மபதப - ரிஸ்நிஸ் | த ப | தநிஸ்ா ||
அ.ப - ரா. - . .த . - மு. ல . | மா. | . . ந்பி ||
ம பதநிபா - ப மரீ - ம கபம | ரி ஸ | நிஸரிம ||
யா . . . து - கோ. . - வை. . . | ய . | . . . . ||

5\. தபமரி - மபதபதா - ரிஸ்நிஸ் | த ப | தநிஸ்ா ||
அ.ப . - ரா. . . தா - மு.ல . | மா. | . . ந்பி ||
ரிஸ்நிஸ்தப - ம பதநி - ஸ்நிஸ் - ப | த ப | மபதநி ||
யா . . . து - கோ. . . - வை . . - . | ய . | . . . . ||

6\. தாரீ - ஸ்ாரிஸ் - நிஸ்தப - ரிஸ்நிஸ் | த ப | தநிஸ்ா ||
அப - ரா . . - . . த . - மு. ல . | மா. | . . ந்பி ||
ம ரிபமதப - ம பதநி - ஸ்ரிக்க் | ரி ஸ் | நிகப ||
யா. . .து . - கோ . . - வை. . . | ய . | . . ||

7. தாரீ - ஸ்ாரிஸ் - நிஸ்தப - மபதநி	ப ம	ரிகரிஸ	‖
அப - ரா . . - . . த . - மூ.ல்.	மா .	. .ந்பி.	‖
ரி ஸநிஸா - ரீ ; - கரிகரி	ஸ ரி	ஸா ;	‖
யா. . . து - கோ ;- வை.. .	ய .	. ;	‖
அ. த தபா - மபதநிஸ்ா - ரிஸ்நிஸ்	ரிஸ்	ரீ ரீ	‖
க்ரு. ப - ஜ்ஜூ . . சி - ப்ரோ...	. .	சி ந	‖
க்ாக்ாரிஸ் - நிஸ்தப - மபதநி	ஸ்ப	காரிஸ	‖
கீ . ர்தி . - க. ல் . - தி. க .	நீ .	கு. . .	‖
ச. தாபாமா ரீ ; காகா	ரீ	ஸா ;	‖
ப்ர ர் ணுஜொ ; ச்சிந	ந	ந்நு ;	‖
ரீமாபா ; தா - தநிபா	ரி ம	பமபா	‖
க்ருணிம்; ப - வே. .	ரா.	. . ம	‖
தாபா - மபதநிஸ்ா - ரிஸ்நிஸ்	ரிஸ்	ரீ ரீ	‖
வ ர - த்யா . .க - ரா . . .	ஜ,	நுத	‖

க்ாக்ாரிஸ் - நிஸ்தப - மபதநி　| ஸ்ப　| காரிஸ்　||

வஸ மு. - கா. . . - தி. க .　| நா .　| . . து　||

(மற்ற சரணங்களையும் இதைப்போலவே பாடிக்கொள்ளவேண்டியது)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனைச் சரணமடைந்து, ஸ்ரீரா மா ! உன்னைச் சரணடைந்த என்னைக் காப்பாற்றுவதில் உனக்கென்ன யோசனை ? என்று வாது செய்கிறார்.

(13) த^{V}ர்பா^{V}ர் - ஆதி^{V}.

ப. யோசநா கமல - லோசந நநு ப்^{V}ரோவ　(யோ)

அ ஸூசந தெலியக யொருல - யாசநசேதுந நுசு நீகு
தோசெநா த்^{V}யுதிவிஜிதாயுத வி - ரோசந நந்நுப்^{V}ரோவ நிம்க　(யோ)

ச. கேசந நிஜபக்^{V}த நிசய பாப வி - மோசந க^{V}ல பி^{V}ருதெ^{V}ல்ல கொ^{V}நி நந்
நேசநா க்ருதவிபிநசர வராபி^{V} - ஷேசந த்யாக^{V}ராஜபூஜித　(யோ)

பத உரை

கமலலோசந - தாமரையிதழ் போன்ற கண்களை யுடையவனே
நநுப்^Vரோவந்-என்னைக் காப்பதற்கு
யோசநா - யோசனையா
'த்^Vயுதி...விரோசநா'
த்^Vயுதி - காந்தியினால்
விஜித - ஜெயிக்கப்பட்ட
அயுத - பதினாயிரக் கணக்கான
விரோசந - சூரியர்களை உடையவனே
ஸூசந - மர்மம்
தெலியக - தெரியாமல்
ஒருலந் - பிறரை (உன்னைவிட்டு மற்றொருவரை)
யாசந - யாசகம், பிரார்த்தனை
சேதுநு அநுசுந் - செய்வேனென்று
நீகுந் - உனக்கு
தோசெநா - தோன்றியதா என்ன ?
நநுப்^Vரோவ-என்னைக் காப்பதற்கு
இங்க - இன்னமும்
யோசநா - யோசனையோ
'கேசந...நிசய'
கேசந - சில
நிஜப^Vக்த - ஸ்வபாவத்திலேயே பக்தியை யுடையவர்களுடைய (உண்மையான பக்தர்களுடைய)
நிசய - சமூகத்தை யுடையவனே
பாப விமோசந - பாவங்களைப் போக்கடிப்பவனே
க^Vல - உன்னிடத்து உள்ள
பி^Vருது^V எல்லந் - பிருதுகளெல்லாம்

கொநி - ஸாதனமாகக் கொண்டு
நந்நு - என்னை
ஏசநா - ஏமாற்றுவதற்கா ?
'க்ருத...ஆபி^v^ஷேசந'
க்ருத - செய்யப்பட்ட
விபிநசர - வநசரனாகிய சுக்கிரீவனுக்கு
வர - சிறந்த
அபி^v^ஷேசந - பட்டாபிஷேகம் செய்தருளியவனே
த்யாக^v^ராஜபூஜித - தியாகராஜனால் கொண்டாடப்பட்டவனே (யோசந)

விசேஷார்த்தம்:—'யோசநா...ப்^v^ரோவநிம்க யோசநா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா ! 'ராம: கமல பத்ராக்ஷ: ஸர்வ ஸத்வ மநோஹர:' என்கிறபடி, உன்னுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ காந்தி என்கிற பிரவாகத்தில் நீர்ச் சுழியைப்போலும் தாமரை யிதழைப்போலும் விளங்குகின்ற உன்னுடைய திருக்கண்களினால் சராசரங்களை யெல்லாம் ஆகர்ஷித்துக்கொண் டிருக்கிறாயே ? நான் மாத்திரம் அக்கூட்டத்தில் உன் கண்ணிற்குப் புலப்படவில்லையா ? பெரிய கண்களையுடைய உனக்கு எம்போலிய சிறிய மனிதர்கள் காணப்படமாட்டார்களென்பது பொருந்துமா ? அன்றேல், என்னைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில் உனக்கென்ன யோசனை ? ஏன் காலஹரணம் செய்கிறாய் என்கிறார் என்று பொருள்.

'ஸூசந தெலியக யொருல யாசநசேது நநுசு நீகு தோசெநா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா ! நான் தர்மமின்னதென் றறியாமல் மற்றொரு தெய்வத்தைத் தொழுது யாசிப்பே னென்று

உனக்குத் தோன்றகிறதா? 'த்யுதி விஜிதாயுத விரோசந' என்கிறபடி, நீ ஆயிரக்கணக்கான ஸூரியர்களை ஜயித்த காந்தியுடையவ னல்லையோ. அதாவது ஞாநஸ்வரூபி யல்லையோ! அப்படிப்பட்ட உனக்கு என் மனோபாவம் விளங்கவில்லையா? அல்லது நானிருக்கிற இட மின்னதென்று தெரியவில்லையா?

'உணர்ந்துணர்ந் திழிந்தகன் றுயர்ந் துருவியந்த விந்நிலைமை
யுணர்ந்துணர்ந் துணரிலு மிறைநிலை யுணர்வரிதுயிர்காள்
ளுணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத் தரியய னரனென்னு மிவரை
யுணர்ந்துணர்ந் துரைத்துரைத் திறைஞ்சுமின் மனப்பட்ட தொன்றே'
'தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப் பூவில் நான்முகனைப்படைத்த
தேவனெம்பெருமானுக் கல்லால் பூவும் பூசனையுந் தகுமே'
'ஓடியோடிப் பலபிறப்பும் பிறந்து மற்றோர் தெய்வம்
பாடியாடிப் பணிந்து பல்படியால் வழியேறிக்கண்டீர்
கூடி வானவரேத்த நின்ற திருக்குருகூரதனுள்
ஆடுபுட்கொடியாதி மூர்த்திக்கடிமை புகுவதுவே'
'புக்கடிமையினால் தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேய னவனை
நக்கபிரானுமன் றுய்யக்கொண்டது நாராயண னருளே'

'கற்பா ரிராமபிரானை யல்லால் மற்றும் கற்பரோ'

'கறுத்தமனமொன்றும் வேண்டா கண்ணனல்லாற் றெய்வமில்லை'

என்று முறையிடுகிற ஸ்ரீஸூக்திகளையும் மற்றும் உள்ள தத்துவார்த்தங்களையும் நன்கறிந்த பெரியோர்களை வழிபட்டிருக்கிற நான், யோசனை இல்லாமல் மற்றொருதெய்வத்தை யாசித்து அற்பசுகத்தைப் பெற எண்ணுவேனோ? 'அலமத்^{V}யஹி பு^{V}ங்தேந பரமார்தை$_{|}$ ரலம் மம' என்கிறபடி, உணவும் வேண்டாம் பிரமாநந்த சுகமும் வேண்டாமென்று விடுத்து உன்னைச் சேவிப்பதற்கு வந்தவர்களுடைய கூட்டத்திற்பட்ட நான் ஏமாந்துபோகமாட்டேன் என்று தமது பக்தியின் உறுதியை ஸ்ரீராமனுக்கு வெளியிடுகிறார்.

'கேசாநிஜப^{V}க்த நிசய...நந்து ப்^{V}ரோவ நீக்க யோசநா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! நீ பக்தர்களுடைய சமூகத்தை யுடையவன்; 'ஸ்வஜந ஸ்யாபி^{V} ரக்ஷிதா' என்கிறபடி, ஆஸ்ரிதர்களை மிகவும் ஆதரவோடு காப்பாற்றுகின்றவன். சஞ்சலபுத்தியுடையதும்; ஒரு மரத்தினின்று மற்றொரு மரத்திற்குக் குதித்தோடுவது மாகிய குரங்கோடு சிநேகம் செய்தாய். நீ குரங்கோடு சிநேகம் செய்திருக்கிறு யென்பதைக் கேட்ட சீதாதேவியே ஆச்சரியமடைந்து, 'வாநராணும் நராணுஞ்ச கத$_{|}$மாஸீத்ஸமாக^{V}ம:' அதாவது, வாநரனுக்கும் நரர்களுக்கும் எப்படி சிநேக முண்டாயிற்றென்று ஆச்சரிய மடைந்தாள். அப்படிப்பட்ட வானரனுகிய சுக்கிரீவனோடு பரம ஸ்நேஹம் செய்து, அவன் கஷ்டங்களைப்போக்கி, அவனைக் கிஷ்கிந்தைக்கு அரசனுகப் பட்டம் கட்டுவித்

தனைக் கண்ட, அல்லது கேட்ட எவன் உன்னை அடைய விரும்பமாட்டான்? மேலும், 'மயாச யத^v நுஷ்டே,யம் விஸ்ரப்^vதே^vந தநுச்யதாம் - வர்ஷாஸ்வி வச ஸுக்ஷேத்ரே ஸர்வம் ஸம்பத்^vய தேமயி' 'அந்ருதம் நோக்த பூர்வம்தேநச வக்ஷ்யேகதா^vசந' அதாவது, 'ஓ ஸுக்ரீவா! நான் செய்யவேண்டிய காரியத்தை என்னிடம் கூறுவாயாக. மழைகாலத்தில் நல்ல புலத்தில் எல்லா விதமாகிய ஸஸ்யங்களும் எப்படிப் பலன் தருமோ' அப்படியே என்னிடத்தி லொப்படைத்த காரியங்களெல்லாம் தப்பாமல் நிறைந்த பலத்தைக் கொடுக்கும். நானெப்பொழுதும் பொய் சொன்னதில்லை. இனிமேலும் சொல்லமாட்டேன்' என்று நீ ஸுக்ரீவனோடு சொல்லவில்லையா? மேலும் 'என்னை யாஸ்ரயித்தவர்களை நான் விடமாட்டேன் என்று உறுதிகூறி யிருக்கிறாயல்லவா? இப்படிப்பட்ட நீ உன்னுடைய ப்ரதிஜ்ஞைக்கு விரோதமாய்க் காரியங்களைச்செய்து என்னை ஏமாற்றப் பார்ப்பாயேல் உன் பிருதுகளின் கதி என்னவாகும்? இதை நீ யோசிக்காமல், தஞ்சமென்ற என்னைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில் யோசனை செய்கிறாயே. நீயே யிப்படிச் செய்யலாகுமா? என்று ஸ்ரீராமனோடு வாதாடுகிறாரென்று பொருள்.

ப. ; * ரீ பாமாபா ; ; ;	மபதப - பமரீ	கக்காரிஸரீ	‖
; * யோ.சநா ; ; ;	அ. . . - . .	க ம ல . .	‖
; ப மரிகரிகஸா- ; ; ;	; - தப - மபதப	பமரீ - கக்கா	‖
; லோ. ச. ந - ; ; ;	; - நநு - ப்ரோ.	. . . - வு ·	‖

2. ரிஸ * ரீ பாமா - பதாப - மபதநி	ரிமபத - பமரீ	காகா - ரிஸரீ	‖
.. * யோ. ச - நா. . - அ...	.... - ...	க ம - ல..	‖
; பமரிகரிகஸா - ; ; ;	; - தபமபதப	பமரீ - கக்கா	‖
; லோ . ச . ந - ; ; ;	; - நநுப்ரோ.	... - வ .	‖
3. ரிஸ * ரீ பாமா - பதாப - மபதநி	ஸ்ா - பதபமரீ	கக்காரிஸரீ	‖
.. * யோ. ச - நா. . -	. -	க ம ல. .	‖
; ப மரிகரிகஸா - ; ; ;	; - தபமபதப	பமரீ - கக்கா	‖
; லோ. . ச . . ந - ; ; ;	; - நநுப்ரோ.	... - வ .	‖
4. ரிஸ * ரீ பாமாபதாப - மபதநி	ஸ்ரிக்க்ரிஸ் - ரிஸ்	தப - கக்காரிஸ	‖
.. * யோ. ச . நா . -	...... - ..	.. - க மல .	‖
ரீ - பமரிகரிகஸா - ; ; ;	ரிஸ் ாரிநிஸ் - த ப	, தமப - கக்கா	‖
. - லோ . ச. ந - ; ; ;	ந . . நு. - ப்ரோ	, ... - வ .	‖

ரிஸ *

.. * (யோசநா)

அ. ; * தா நீபா - மபதபபம - த ப | பமரிம - ஸாரீ | மாமாபா ; ||
; * ஸூ. ச - ந . . . . - தெலி | ய . . . - க . | யொருல ; ||

; * தாநீபா - தபபம - ரீபம | பா - மபதாதா | நீஸ்ா - ரிஸ்நிஸ் ||
; * யா . ச - ந . . . - ஜே. | து - ந . நு சு | நீ . - கு . . . ||

2. தப * தாநீபா - தபதபபம - த ப | பமரிம - ஸாரீ | மாமாபா ; ||
. . * ஸூ ச - ந . . . . . - தெலி | ய . . . - க . | யொருல ; ||

; தா நீடா - தபபம - ரீபம | பா - மபதாதா | நீ ; ஸ்ா ; ||
; யா . ச - ந . . . - ஜே. | து - ந . நு சு | நீ ; கு ; ||

நீ ஸ்ரிஸ்ரி - க் க் ரிஸ் - நீ ஸ்தபத | த ரிஸ்ஸ்ாப - தா | நி - ப தப - கம்நா ||
தோசெநா . - த்யுதிவிஜி - தா , யுதவி | ரோ ச ந . - நந் | நு - ப்ரோவ- நிம்க ||
ரிஸ *
. . * (யோசநா)

ச. தநிபதமப - ரிமரி - பமரி - ககரிஸ | ரி பமரி - ககரிஸ | ரி நீ ஸ - ரிமபத ||
கே.சநிஜ - பக்த - நிசய - பாபவி | மோ.சந - கலபிரு | தெல்ல - கொநிநந் ||

நீ ஸ்ரி - க் க்ரிஸ் - நிஸ்தப - பபதநி | ஸ் ரிஸ்ஸாப - தா | நி - பதப - கக்கா ||
நேசநா-க்ருதவிபி - ந சரவ - ரா. . பி | வே. ச ந . - த்யா | க - ரா. ஜ - பூ . ||

ரிஸ *

ஜித *   (யோ நா)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமபிரானுடைய பெருமைகளைப் புகழ்ந்து பேசி தம்மைக் காப்பாற்றும்படி பிரார்த்திக்கிறார்.

(14) த^ர்பா^ர் - சாபு.

ப. பரிபாலய மாம் கோத^ம்ட^பாணே! பாவகாஸ்ருதசிம்தாமணே! (பரி)

அ. ஸரஸிஜப^வநுத சரணஸரோஜ! ஸாகேதஸத^ந! த^ஶரத_கநூஜ (பரி)

ச. ஶேஷாதி^ப வரபூ^ஷணவாக்^வி - ஶேஷக்ருதநாம கோ^ஷஜநித ஸம்
தோஷ ரவிஜ ஸம்பா^ஷண நதஜந - போஷண ஶ^ப^கரவேஷ நிர்தோ^ஷ (பரி)

2. ஸத்யஸம்த^வர ப்^ருத்யபாலக ஆ - தி^த்ய குலோத்தம ஸத்யஜநாவந
அத்யம்தஸௌம்த^ர ந்ருத்யஜநப்ரிய - ஸ்துத்ய ஸுசாரித்ர நித்யோத்ஸவரூப (பரி)

3. ஸாகᵛரமதᵛ தᵛமந! நாகாᵛரிநுத சர - ணு கᵛணபதி ஹ்ருதᵛயாகாᵛர பாலந
ஜாᵛகᵛருக ஶரணாகᵛத வத்ஸல - த்யாகᵛராஜநுத நாகாᵛரி துரகᵛ (பரி)

பத உரை

கோதᵛண்டᵛபாணே - கோதண்டத்தைக் கையிலேந்தியவனே
பாவன - பரம பவித்திரனே
ஆஶ்ருத சிந்தாமணே - ஆஶ்ரயித்தவர்கட்கு சிந்தாமணியைப்போல் விரும்பினவற்றை யெல்லாம் கொடுப்பவனே
மாம் - என்னை,
பரிபாலய - காப்பாற்றுவாய்
'ஸரஸிஜ...ஸரோஜ',
ஸரஸிஜபᵛவ - பிரமதேவனால்
நுத - பிரார்த்திக்கப் பெற்ற
சரணஸரோஜ - பாதபத்மங்களை யுடையவனே

ஸாகேதஸதᵛந - அயோத்தியை வீடாக உடையவனே
தᵛஶரத தநூஜ - தசரதகுமாரனே
'ஶேஷாதிᵛப...ஸந்தோஷ'
ஶேஷாதிᵛப வரபூᵛஷண-சர்ப்பராஜனை ஆபரணமாக வுடைய சிவனுடைய
வாக் - வாயால்
விஶேஷ - அதிகமாய், நன்றாய்
க்ருத - செய்யப்பட்ட
நாமகோᵛஷ - நாமபᵛஜனத்தினால்
ஜநித - பிறந்த
ஸந்தோஷ-ஸந்தோஷத்தை யுடையவனே
'ரவிஜ...ஸம்பாᵛஷண'

ரவிஜ- ஸூரிய குமாரனாகிய சுக்ரீவனுடைய
ஸம்பா᳚ஷண- அளவளாவிய வார்த்தைகளை யுடையவனே
நதஜநபோஷண - தீனஜனங்களைக் காப்பாற்றுகிறவனே
சுப᳚கரவேஷ - மங்களகரமாகிய அலங்காரங்களை யுடையவனே
நிர்தோ᳚ஷ - குற்றமற்றவனே
ஸத்யஸந்த᳚வர - சொல் தவறாதவர்களில் சிறந்தவனே
ப்᳚ருத்யபாலக - சேவகர்களைப் பரிபாலிப்பவனே

ஆதி᳚த்᳚யகுலோத்தமா - சூரியகுல உத்தமனே
ஸத்ய ஜநாவந - உத்தமபுருடர்களைக் காப்பாற்றுபவனே

அத்யந்த ஸுந்த᳚ர - மிகவும் அழகுவாய்ந்தவனே

ந்ருத்யஜநப்ரிய - உனது நாமங்களைப் பஜித்துக்கொண்டு ஆநந்த நர்த்தனம் செய்கிறவர்களிடத்தில் மிகவும் பிரீதி யுடையவனே

ஸ்துத்ய ஸுசாரித்ர - தோத்திரம் செய்யப்பட்ட நல்லசரித்திரங்களை யுடையவனே

நித்யோத்ஸவரூப - தினந்தோறும் நேத்திரோத்ஸவமாய்ச் சேவிக்கக்கூடிய திவ்ய மங்கள விக்ரஹமுடையவனே

ஸாக᳚ர மத᳚த᳚மந - ஸமுத்திரராஜனுடைய மதத்தைப் போக்கடித்தவனே
நாகா᳚ரிநுத சரண - கருடனால் துதிக்கப்பட்ட பாதங்களையுடையவனே

க^v^ணபதி ஹ்ருத^v^யாகா^v^ர - ஸ்ரீ கணபதியி னுடைய ஹ்ருதயத்தை வீடாகக்கொண் டவனே

பாலந ஜாக^v^ரூக - பரிபாலிக்கு மிடத்து மிக வும் ஜாக்கிரதையுடையவனே

ஶரணாக^v^தவத்ஸல - சரணடைந்தவர்களி டத்தில் வாத்ஸல்யமுடையவனே

த்யாக^v^ராஜநுத - தியாகராஜனால் கொண் டாடப்பட்டவனே

நாகா^v^ரிதுரக^v^ - நாகங்கட்கு விரோதியாகிய கருடனைக் குதிரையாக உடையவனே

(பரிபாலயமாம் - என்னைக்காப்பாற்றுவாய்)

விசேஷார்த்தம்:—'பரிபாலயமாம் தா₁ஶரதே₂ பாவநார்சித சிம்தாமணே' என்னும் வாக்கி யங்களிலுள்ள, 'பாவந மாம்' என்கிற விசேஷணங்கள் கவனிக்கத் தக்கவைகள். 'மாம் பரிபாலய' என்பதனால், 'து^v^ரம்தஸ்யா நாதே^v^ர பரிஹரணியஸ்ய மஹதோ விஹீநா சரோஹம் ந்ருப ஶாரஶாப₁ஸ்யா ஸ்பத₂மபி - த^v^யாஸிந்தோ₄ ப^v^ந்தோ₄ நிரவதி₄க வாத்ஸல்ய ஜலதே₄ தவஸ் மாரம் ஸ்மாரம் கு^v^ணக^v^ண மிதீ₁ச்சா₂ மிக^v^தபீ₄' என்கிறபடி; முடிவு காணப்படாததும், அநாதி யானதும், ஒழிக்கக்கூடாததும், மிகவும் பெரியதுமாகிய பாவங்கட்கு உறைவிடமாகிய, 'மாம்' என்னை, தயா ஸமுத்திரமாயும், எனக்கு சகல வித பந்துவாயும், அளவிடங் கூடாத வாத்ஸல்ய முடையவனுயு மிருக்கிற ஸ்ரீராமா! 'பரிபாலய' உன்னுடைய குணங்களைக் கொண்டாடி பவஸா கரத்தினின்றும் கரையேற விரும்புகிற என்னைக் காப்பாற்று மென்கிறாரென்று பொருள்.

'ஸரஸிஜப⁴வநுத' என்பதனால், தேவு மெய்பொருளும் படைக்கப் பூவில் நான்முகனைப் படைத்தவனல்லையோ?, அந்நான்முகனே உன்னைப் பிரார்த்தித்துத் தான் கடைத்தேற விரும்பும் பொழுது, 'பாவியேன் பாவியேனே' என்கிறபடியாயுள்ள எனக்கு உன்னையல்லால் தெய்வ முண்டோ? என்கிறார். 'ஸாகேதஸத³ந த⁴ஸரத, தநூஜ' என்பதனால், 'கு³ணநா மாகரோ மஹான்' என்கிறபடி, நற்குணங்கட் கெல்லா முறைவிடமாக விருக்கிற ஸ்ரீராமா! உனக்கு உறைவிடம் அயோத்தியாக விருக்கிறது. அயோத்தி என்றால் யுத்தம்செய்து ஜயிக்கமுடியாத நகர மென்று பெயர். யுத்தம் செய்து ஜயிக்கமுடியாத வைகுந்தத்தை நானெப்படி ஜயிக்கவல்லேன். நீயோ வெனில் தஸரதனுடைய பிள்ளை. பத்து திக்குகளையும் ஜயிக்க வல்லவன். நீமன முகந்து எனக்கு உயர்பத மளிக்கவேண்டுமே யல்லாது என்னுடைய ஸாமர்த்யத்தினால் உன்பதத்தை யடைவதற் கெவ்வளவும் சக்தனல்லேன் என்று தமது பாரதந்திரியத்தை நிரூபிக்கிறார்.

'ஸேஷாதி³ப...ஸந்தோஷ' என்பதனால், சங்கரன் பலதரம் பகவானோடு யுத்தம் செய்து தோற்று பகவானுடைய மகிமையை அபாரமென் றறிந்து பிறகு பகவானிடத்தில் பக்தியுடையவனாய் பஜநம் செய்ய ஆரம்பித்தனன். துர்மார்க்கனாகிய பிள்ளை ஸன்மார்க்கத்தைத் தழுவினால் தகப்பனுக்கு எவ்வளவு பிரியமுண்டாகுமோ அதுபோலவே சிவனிடத்தில் பகவானுக்கு அதிகப் பிரிய முண்டாயிற் றென்றும்; அப்படியே பக்தியற்று பரம துராசாரனாக விருந்தவன் பகவானை யடையும்பொழுது, அவன்பொருட்டு பகவான் விசேஷப் பிரீதி காட்டுகிறானென்றும் பொருள்.

'ஸம்பாஷண' என்பதனால், ஸுக்ரீவனோடு சிநேகம் செய்தபொழுது அவன், 'அஹமப்யதுரூபஸ்தே வயஸ்யஜ்ஞாஸ்ய ளேஹஸை: - நதுவக்தும் ஸமர்தோஹம் ஸ்வயமாத்மகதாந் குணாந் - மஹாத்மாநம்து பூயிஷ்டம் த்வத்விதாநாம் க்ருதாத்மநாம் - நிஸ்சலாபவதிப்ரீதிர்தைர்ய மாத்மவதாமிவ - ரஜதம்வா ஸுவர்ணம்வா வஸ்த்ராண்யா பரணாநிச - அவிபக்தாநி ஸாதூநாமவ கச்சந்தி ஸாதவ: - ஆட்யோ வாபி தரித்ரோவா து:கித ஸ்ஸுகிதோ அபிவா - நிர்தோஷோவா ஸதோஷோவா வயஸ்ய: பரமாகதி: - தநத்யாக ஸ்ஸுகத்யாகோ தேஹத்யாகோபிவாபுந: - வயஸ்யார்தே ப்ராவர்தம்தே ஸ்நேஹம்த்ருஷ்ட்வாததா, விதம்' அதாவது; ஓராமா! நான் உனக்குச் சிநேகிதன். இந்த சிநேகம் உனக்குப் போகப்போகத் தெரியும். என் குணங்களை நானே சொல்லிக்கொள்ளுவது தகாது மகாத்மாக்களாயும், புத்தியுள்ளவர்களாயுமிருக்கிற உன்னைப் போன்றவர்களுடைய சந்தோஷம், ஆத்மஞான முள்ளவர்களுடைய தைரியம் எப்படி குன்றாதிருக்குமோ அப்படியே சலிக்காதிருக்கும். நல்ல சிநேகிதர்களுடைய உடைமைகளாகிய வெள்ளி பொன் வஸ்திரம் ஆபரணம் முதலியவைகளைச் சிறந்த நண்பர்கள் தம்முடையதென்றே பாவிப்பார்கள். ஏழையா யிருந்தாலும், தனவந்தனா யிருந்தாலும், துக்கித்துக்கொண்டிருந்தாலும், சுகித்துக்கொண்டிருந்தாலும், தோஷமுடையவனா யிருந்தாலும், நிர்தோஷியா யிருந்தாலும் சிநேகிதனே காரியத்தைச் சாதிக்கு மிடத்து முக்கியமாகிய உபாயமாக விருக்கிறான். சொல்லத்திறமல்லாத சிநேகத்தின் பெருமையை நினைத்து, சிறந்த சிநேகிதன்

விஷயத்தில் தனம் சுகம் பிராணன் முதலியவற்றையும் விடும்படி நேரிடுகிறது என்று சொன்ன வார்த்தைகளை, 'தத்ததே^v^த்ய ப்^v^ரவீத்^v^ராமஸ் ஸுக்ரீவம்ப்ரியவாதினம்-லக்ஷ்மண ஸ்யாக்^v^ரதோ லக்ஷ்ம்யா வாஸ வஸ்தேவதீமத:' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன் சரிசரி என்று ஆமோதித்தவனுகையால், அந்த தருமத்தை யநுஸரித்து தானும் தன்னுஸ்ரிதர்களின் பொருட்டு சிநேகிதம் பாராட்டாம லிருக்கமாட்டா னென்கிறுர்.

'ஸாக^v^ர மத^v^த^v^மந' என்கிற விசேஷணத்தினுல், ஸமுத்திர ராஜனுடைய மதத்தை அடக்கினவனுனதால் அவனுக்கெப்படிப்பட்ட காரியமும் பெரியதாக மாட்டாதென்றும், 'ஸுப,கர வேஷ, அத்யந்த ஸுந்த^v^ர நித்யோத்ஸவரூப' என்கிற விசேஷணங்களால், ஸ்ரீராமன் மிகவும் அழகுவாய்ந்ததும், நிரந்தரம் ஸேவிப்பதற்குத் தகுந்தது மாகிய திவ்ய மங்கள விக்ரஹமுடையவனென்றும்; 'நிர்தோ^v^ஷ' என்பதனுல், பதிதர்களையும் பாவனம் செய்யவல்ல மஹா பவித்திர னென்றும்; 'ஸ்துத்ய ஸுசாரித்ர' என்பதனுல், பிரமாதி தேவர்க ளெல்லாம் கொண்டாடும்படியான சரித்திரங்களை யுடையவ னுகையால்; 'ஏகைக மக்ஷரம் ப்ரோதம் மஹாபாதக நாஸநம்' என்கிறபடி, அவனுடைய சரித்திர சம்பந்தமாகிய ஒரு எழுத்தை உச்சரிப்பதனுலேயே மா பாதகங்கள் நீங்குமென்றும்; 'ஸத்பஜநாவநா' என்பதனுல், 'ஆந்ருதம் நோக்த பூர்வம்மே நச வக்ஷ்யே கதாசநா' என்கிறபடி ஒருபொழுதும் பொய் சொல்லாதவனுகையால் உண்மையுடையவர்களை ரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில் பரம ப்ரீதியுடையவ னென்றும்; 'ந்ருத்ய ஜநப்ரிய' என்பதனுல்,

'மத்^Vப^Vக்தா எத்ரகா^Vயந்தி தத்ரதிஷ்டாமி' என்கிறபடி, ஸ்ரீராம பஜனம்செய்து ஆநந்த நர்த்தனம் செய்கிற பக்தர்களிடத்தில் மிகுந்த ப்ரீதி யுடையவ னென்றும்; 'ஶரணாக^Vத வத்ஸல' என்பதனால், ஆஸ்ரயித்தவர்களை ஒருபொழுதும் கைவிடா னென்றும்; 'நாகா^Vதிராக^V' என்பதனால், பகவானை ஆஸ்ரயிக்கிற பொழுது புருடகாரம் செய்வதற்கு வேண்டிய அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதி ஸமஸ்த பரிவாரங்களையும் உடையவ னென்றும்; 'பாவந ஜாக^Vருக' என்கிற விசேஷணத்தினால், பக்தர்களைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில் அதி ஜாக்கிரதையாய் எப்பொழுதும் விழித்துக்கொண்டே இருக்கிறானென்றும்; பகவானுடைய ஸ்வபாவ விஶேஷ குணங்களைச் சொல்லி ஸ்ரீராமனை யடையத் தகுந்தவனென்றும், அவனையே எல்லோரும் அடையவேண்டுமென்றும் ஸூசிப்பிக்கிறாரென்று பொருள்.

ப. தரீ	நீ ;	‖ ததா	பா ;	‖
பரி	பா ;	‖ லய	மாம்;	‖
, - மப	தாநிதபாபா	‖ மரீ	ரிமபத	‖
, - கோ	தம். . . ட	‖ பா.	. . ணே.	‖
பரீ	ஸ்ரீஸ்நீ ;	‖ ததா	பா ;	‖
பரி	பா . . . ;	‖ லய	மாம்;	‖

, ம ப	தநிஸ்ாபாபா	மரீ	ரிம ப த	
, கோ.	தம் . . ட	பா.	. . ணே.	
பரீ	ஸ்ாரிஸ்நீ ;	ததா	பா ;	
பரி	பா . . . ;	லய	மாம்;	
, ம ப	தநிஸ்ாபாபா	மரீ	ககரீ	
, கோ.	தம் . . ட	பா.	. . ணே	
, - ரிபா	பம - தப	மரீ	ரீ ஸா	
, - பா.	வ . - நா.	. .	ம்ரி த	
, - ரிம	பதாப	தபமா ;	பாதா	
, - சிம்	தா. .	. . . ;	மணே	
அ. பமா	பாதா	நிநீ	ஸ்ாரீ	
ஸர	ஸிஜ	பவ	நு த	
க்க்ா	ரீஸ்ா	நிநீ	தாபா	
ச ர	ணஸ	ரோ.	. ஜ	

நீ ,	ரீஸ்ா	நி நீ	தாபா
ஸா,	கேத	ஸத	ந .
மபா	தாபா	மரீ	ரி மபத
தய	ர த	த.	நூா.ஜ .
ச. பா ,	பாபா	பபா	பமபா
ஸா,	க ர	ம த	தம ந
மபா	தநிபா	ககா	ரிஸரீ
நா .	கா. ரி	நுத	ச . ர
ரிமா	பாதா	ககா	ரீ ஸா
ணை.	க ண	ப தி	ஹ்ருத
ரி மரி	மாபா	த நீ	தாபா
யா. .	கா ர	பா.	ல ந
பமா	பாதா	நிஸ்ா	ரீஸ்ரீ
ஜா.	க ரு	. க	ஶ. ர

க்ா ,	ரீஸா	ரீ ,	தாபா
ஞு ,	க த	வத்,	ஸ ல
நீ ,	ரீஸா	நீ ,	தாபா
த்யா,	கரா	ஜ ,	நு த
மபா	தநிபா	மரீ	மபதா
நா .	கா. .	ரிது	ர . க

அவதாரிகை:—இந்தக் கிர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமா! நீ எனக்கு எல்லா விதத்திலும் துணையாகவிருந்து என்னைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

(15) தvர்பாvர் - ஆதிv.

ப. முந்துvவெநுக நிரு ப்ரvக்கல தோvடைv - முர கர ஹர ராரா (முந்)

அ. எந்துvகாvந நீ யந்தvமுவலெ ரகுv - நந்தvந வேகvமே ராரா (முந்)

ச. சண்டvபாvஸ்கரகுலாப்vதிv சம்த்vர கோ - தண்டvபாணிவைராரா
அண்டvகொvலுசு ஸௌமித்ரி ஸஹிதுடை - யமிதபராக்ரம ராரா (முந்)

2. ஓ கᵛஜாக்ஷக ஓ ராஜகுமார - ஓம்காரஸதந ராரா
பாᵛகவதப்ரிய பாᵛகᵛ ப்ᵛரோவவய்ய - த்யாகᵛராஜநுதராரா (முந்)

பத உரை.

'முர...ஹர'
முர - முரன் என்னும் அரக்கனையும்
க்ர - கரன் என்னும் இராக்கதனையும்
ஹர - கொன்றவனே!
முந்துᵛ - முன்னும்
வெநுகந் - பின்னும்
இருப்ரக்கலந் - இரண்டு பக்கங்களிலும்
தோடுᵛஅயி - துணையாய்
ராரா - வாடா
ரகுᵛநந்தᵛந - இரகுவம்சத்தை சந்தோஷ
மடையும்படி செய்கிறவனே
எந்துᵛந் - எங்கும்
நீ - உன்னுடைய

அந்தᵛமுவலெந் - அழகைப்போல்
காநந் - காணமாட்டேன்
வேகᵛமே - சீக்கிரமாய்
ராரா - வாடா (முந்து)

'சண்டᵛ...சந்த்ᵛர'
சண்டᵛ - மிக்க வலிமையுடைய
பாᵛஸ்கரகுல - சூரியகுல மென்கிற
அப்தி - சமுத்திரத்திற்கு
சந்த்ᵛரா - சந்திரனைப்போன்றவனே
கோதண்டᵛபாணிவை - கோதண்டம் கையி
லேந்தியவனாய்
ராரா - வாடா

அமிதபராக்ரமா - அளவிடக்கூடாத பராக்கிரம முடையவனே

அண்ட^ங் - அண்டையில்

கொலுசு - கைங்கர்யம் செய்கிற

ஸௌமித்ரிஸ ஹிதுடை^ - ஸுமித்ரை புத்திரனுகிய லக்ஷ்மணனுடன்

ராரா - வாடா

ஓ க^ஜரக்ஷக-கஜேந்திரனை ரக்ஷித்தவனே

ஓ ராஜகுமார - ஓ ராஜகுமாரனே

ஓம்காரஸதந-'ஓம்' என்னும் பிரணவத்தை வீடாக உடையவனே

ராரா - வாடா

பா^க^வத ப்ரிய - பாகவதர்களிடத்தில் மிக்க பிரீதி யுடையவனே

பாக^ங் - நன்ருய்

ப்^ரோவுமு அய்ய - காப்பாற்றும் ஐயனே

த்யாக^ராஜ நுத - தியாகராஜனுல் கொண்டாடப்பட்டவனே

ராரா - வாடா (முந்து^)

விசேஷார்த்தம் :—'முந்து^ வெநுக நிருப்ரக்கலதோடை^ முரக,ரஹர ராரா' என்பதனுல் 'அக்^ரத:ப்ருஷ்டதஸ்சைவ பார்ஸ்வதஸ்ச மஹாபலௌ - ஆகர்ணபூர்ணத^ந்வாநௌ ரக்ஷேதாம் ராமலக்ஷ்மணௌ' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமா! நீயும் உன்னுடைய தம்பியாகிய இலக்குமணனும் உங்களுடைய வில்லுகளை நாணேற்றி அதில் அம்பு பூட்டி அவ்வம்பினுடைய நாணைக் காதளவு மிழுத்து எப்பொழுதும் ஜாக்கிரதையோ டிருந்து ஆஸ்ரிதர்களைக் காப்பாற்றுவது வழக்கம் என்று பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

'எண்ணுதற்காக்கரி திரண்டு மூன்றுநாள்; விண்ணவர்க் காக்கிய முனிவன் வேள்வியை
பண்ணினைக் காக்கின்ற மன்னன் மைந்தர்கள், கண்ணினைக் காக்கின்ற இமையிற்காத்தனர்,
என்கிறபடி, நீங்களிருவரும் விஸ்வாமித்திரனுடைய வேள்வியைக் காத்ததையும் அறிவேன். நீங்கள் முன்னும் பின்னுமாய் சீதாதேவியை காட்டில் தொடர்ந்துசென்று காப்பாற்றினதையும் அறிவேன். உன்னுடைய தாசனாகிய எனக்கிப்பொழுது கஷ்டம் நேரிட்டிருக்கிறபடியால், நீ உன்னுடைய தம்பியோடு வந்து என்னையும் காத்து இரக்ஷிக்க வேண்டு மென்கிறாரென்று பொருள்.

'எந்துகாந...ராரா' என்பதனால்,'ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்ந: ப்ரஸூதோஜநகாத்மஜே'என்று சீதாதேவியோடு அனுமான் கொண்டாடிச் சொல்லியதைப்போல, ஸ்ரீராமா! நீ வர்ணிப்பதற்கரிதாகியவனப்போடும், எண்ணுதற்கரிதாகிய தாக்ஷிண்யத்தோடும் கூடிக்கொண்டிருக்கிறாய். உன்னுடைய திவ்விய மங்களசேவை என்கிற பிரவாஹத்தில் விழுந்து உன்னுடைய கடாக்ஷம் என்கிற நீர்ச்சுழியினாலிழுக்கப்பட்டவனாய் ஆநந்தக்கடலடைந்து அதில் விஹரிக்க விரும்புகிறேன். நீ இப்பொழுதே வேகமாய் வந்து என்னை இவனிருந்தங்கு சேர்ப்பாய் என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

'சண்ட பா ஸ்கராகுலாப் தி சம்த் ர' என்னும் விசேஷணத்தினால், சூரியன் இருளை மாத்திரம் போக்க வல்லவனாயும் தாபத்தைக் கொடுக்கிறவனாயு மிருக்கிறானென்றும், அந்தச் சூரியனுடைய குலத்துதித்த ஸ்ரீராமன் அதற்குத் திலகம் போன்றவனாதலால், அஜ்ஞானமாகிய

இருளைப் போக்கி மனத்திடத் துண்டாகிய தாபத்தைத் தீர்த்து சந்திரனைப்போல் குளிர்ந்து கடாக்ஷித்துப் பக்தர்களை யானந்தப்படுத்துகிறானென்றும் பொருள்.

'கோதண்ட^V^பாணிவை ராரா' என்பதனால் ஸ்ரீராமன், தன்னுடைய சொந்தக் காரியத்தை நாடிப் போகும் பொழுது ஜாக்கிரதையோடு போகிறதில்லை; பக்தர்களின் காரியத்தைச் செய்யும்போது அதி ஜாகரூகனா யிருக்கிறவன். சமுத்திரராஜன் மேல் கோபங் கொண்டபொழுது 'சாபமாநய ஸௌமித்ரே' என்கிறபடி, லக்ஷ்மணா! வில்லைக் கொண்டுவா, சமுத்திரத்தை வற்றச்செய்து விடுகிறேன் என்றார். அதாவது தன் காரியத்திற்கு வில்லைத் தயாராய் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. விஸ்வாமித்திருடைய வேள்வியைக் காக்கும்பொழுது கோதண்டத்தைக் கையிலேந்தி அதிஜாக்கிரதையோ டிருந்தார். ஆகவே, அய்யரவர்கள் தம்மைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு, பக்தர்களைக் காப்பாற்றுகிற சந்நிவேஶத்தோடு வரவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறாரென்று பொருள்.

'அண்ட^V^ கொ^V^லுசு...ராரா' என்பதனால், ஸ்ரீராமன் ஸௌமித்ரியோடு கூடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மாத்திரமே மிகுந்த உத்ஸாஹமுடையவனா யிருப்பான் என்றும், பக்தர்களைக் காப்பாற்றுமிடத்து புருஷகாரம் செய்வதற்கு ஒருவன் முக்கியமாதலால் ஸௌமித்ரியோடுகூட வரவேண்டுமென்றும் பிரார்த்திக்கிறாரென்று பொருள். மேலும் வனத்திற்குப் போகும் போது, ஸ்ரீராமனோடு வனம் செல்வதற்கு யார் புருஷகாரம் செய்வார்களோ என்று வருந்தி,

ஸீதாதேவியினுடைய புருஷகாரத்தைப் பிரார்த்தித்தவனுகையால், புருஷகாரமில்லாத சேதனனுடைய கஷ்டம் ஸௌமித்ரிக்குத் தெரியுமென்றும், அக்காரணத்தினுல் ஸௌமித்ரி புருஷகாரம் செய்வனென்றும் உறுதிகொண்டவராய் லக்ஷ்மணனோடு வரவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

'ஓகஜராக்ஷக...ராரா' என்பதனுல், ஸ்ரீராமன் 'ஓம் நமஸ்ஸம்புட:' ஓம் என்கிற பிரணவத்தை வீடாக உடையவனென்றும், ஸ்வாதீனமற்ற பக்தகோடிகளை ரக்ஷிக்குமிடத்து, 'பங்கயத் திருவைப்பாரான் பணிமுடி நிழலைத்தேடான் சங்குசக் கரமுமேந்தான் தன்னெதிர் தொழுது நின்ற இங்கிதக் கெருடன் மீதிலேறிடான் இபத்தைக்காக்கக், கங்கையைப்பெற்ற பாத சாரியாய்க் கடுகிவந்தான்' என்கிறபடி, அதி சீக்கிரமாய் எழுந்து பிராட்டியோடும் சொல்லாமல், பரிவாரங்களையும் கூட்டிக்கொள்ளாமல், நழுவின துயிலையும் உடுத்தாமல், அவிழ்ந்த தலையையும் முடியாமல், கருடனைக் காட்டிலும் வேகமாய் ஓடிப்போய் கஜேந்திரனை ரக்ஷித்ததுபோன்ற ஊக்க முடையவனென்றும் ஸூசிப்பிக்கிறாரென்று பொருள்.

ப. ; * ரீ பமகா - காகா , ரிஸா	; - ஸ.ீ - ஸ ரீ	காகா - ரீஸா	‖
; * முந்து.வெ- று க , நிரு	; - ப்ர. - க்கல	தோ. - .டை	‖
; * ரீ ப ம - த ப - பமரீ - கா,ரிஸா	,,	,,	‖
; * முந்து. - வெ. - று. . - க , நிரு	,,	,,	‖

; * ரீ ப ம-பதாப-மபதப-பமரிகா, -ரிஸா	; - ரிஸநீ ; - ஸரீ	பமகா - ரீஸா	‖
; * முந்து-வெ. . -நு. . . -க. . . , -நிரு	; - ப்ரக். ; - கல	தோ. - .டை	‖
; * நீஸரீ-ஸரிமா-ரிமபா-மபதா-பமரிகா,-ரிஸா	,,	,,	‖
; * முந்.-து . . -வெ. . -நு. . -க . . .-நிரு	,,	,,	‖
; * நீஸரீ-ஸரிமா-ரிமபா-பதநிஸ்பமரிகா,-ரிஸா	,,	,,	‖
; * முந்.-து. . -வெ. . - நு . . . . . க -நிரு	,,	,,	‖
; * நீரிஸரி-ரிபமப-மபதரி-ஸ்நிஸ்ா-தபமரிகா- ரிஸா	,,	,,	‖
; * முந். . -து. . .-வெ. .-நு. . -க . . . . -நிரு	,,	,,	‖
; * நீ மா - பதா - தநிபா - பா ; பாதப	மா ; - மாமாபமரீ	காகாரீஸா	‖
; * மு ர - க ர - ஹ ர - ரா ; . . .	. . ; - ரா	. . . .	‖.
; * ரிமாபதா - தநிஸ்ாபா ; - பா ; பாதப	,,	,,	‖
; * முர க ர - ஹ. ர . ; - ரா ;	,,	,,	‖
அ. ; * தாபாமா - பரிமா - பதபா	; - தபபாமா - பதா	நீஸ்ா - நிஸ்தநி	‖
; * எந்துகா - . . ந - நீ . .	; - யந் . . - தமு	வலெ -	‖

பம * தாபா - மபதபபமரீமா ; - பதாப	,,	,,	‖
. . * எந்து - கா. . . . . , ந ; - நீ . .	,,	,,	‖
,,	,,	ரீஸா - நிஸ்ரீ - ரிஸ்நீ	‖
,,	,,	வலெ- . . . - . . .	‖
தப * ரிஸ்ஸா-பதநித-மபதப-பமரீமா;-பதாப	,,	நீஸா - நிஸ்ரிஸ்ரீ ;	‖
. . * எந் . - து. . .-கா. . . - . . . ந ;-நீ . .	,,	வலெ - ர . . . கு ;	‖
; * க்ா , ரிஸா - நிஸ்ரிஸ்நீஸா - தபமாபா;	தநிபா - பமரீ	கா ; ரீஸா	‖
; * நந், த ந - வே . . . . - க . .மே	ரா. . - . . .	ரா ; . .	‖
,,	மரிபமதப - பதநீ	பமரீ - காரீஸா	‖
,,	ரா . . . . . - . . .	ரா . - . . .	‖
,,	ரிஸ்நிஸ்தப-மபதநிஸா;பத	பமரிமபதநீபா;பதபம	‖
,,	ரா. . . . . - . . . . ; . .	. . . . ;	‖

மபமரி *

. . . . *

ச. ; * ரிமா - பபாபா ; - பமபா	; - மப - தநிபா	காகா - ரீஸா ‖
; * ஓ . - க ஜ ர ; - க்ஷ. க	; - ஓ . - ரா . .	ஜ கு - மார ‖
,,	; - தபமப - தநிபா	,, ‖
,,	; - ஓ . . . - ரா. .	,, ‖
; * ரிமாபமா - மபதபமா ; - , பபா	; - தபமப-தநிஸ்ாபா;	பமரீகா ; - ரீஸா ‖
; * ஓ . கஜ - ர . . . . . ; - , க்ஷக	; - ஓ. . . -ரா . . ;	ஜ . . கு ; - மார ‖
; * ரீ பம ரீ - காகாரிநிஸா	; - ரிமரி - மபம	பததநி - பா ; ‖
; * ஓம்.கா . - ர ஸ த. ந	; - ரா. . - . . .	ரா. , . - . ; ‖
; * தா , பபா - மபதப - பமரீ - , மபா	; - தபமா - , பதா	நீஸ்ா ஸ்ாஸ்ா ‖
; * பா , க வ - த . . . - . . . - , ப்ரிய	; - பா. . - , கப்ரோ	. வ - வய்ய ‖
,,	,,	நீஸ்ா - ரீ ரீ ‖
,,	,,	. வ - வய்ய ‖
; * க்ாரீஸ்ா - ரிஸ்நிஸ் - பமபா	தநிபா - பமரீ	கா ; - ரீஸா ‖
; * த்யாகரா- ஜ . . . - நு. த	ரா. . - . . .	ரா ; - . . ‖

,,	| மரிபமதப - பதபா | பமரி - காரிஸா ||
,,	| ரா . . . . - . . . | ரா . . - . . . ||
,,	| ரிஸ்நிஸ்தபமபதநிஸா;-பத | பம-ரிமபதநிபா;-பதபம ||
,,	| ரா. . . . . ;- . . | ரா .- . . . . . . ;- . . . ||

மபமரி *
. . . . * (முந்து)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீநாரத மகாமுனிவனுடைய ப்ரபாவத்தைப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்.

(16) த^v^ர்பா^v^ர் - ஆதி^v^.

ப. நாரத^v^கு^v^ருஸ்வாமி யிகனைந நந் - நாத^v^ரிம்பவேமி? ஈ கறவேமி? (நா)

அ. ஸாரெகு ஸங்கி^v^த யோக^v^ நைக^v^ம - பாரங்க^v^துடை^v^ந பரமபாவந (நா)

ச. இதிஹாஸ புராணாக^v^ம சரிதமு - லெவநிவல்ல க^v^லிகெ^v^
பதிநி தா^v^நமிய்ய பு^v^த்^v^தி^v^ ஸத்ய - பா^v^ம கெடுலு க^v^லிகெ^v^
த்^v^யுதிஜித ஸாரத^v^ப்^v^ர நிநுவினா முநி - யதுல கெவரு க^v^லிகெ^v^
க்ஷிதிநி த்யாக^v^ராஜ விநுத நம் - மிதி சிந்தநீ^v^ர்சி ப்ராஹ்லாது^v^நி ப்^v^ரோசிந (நா)

பத உரை

நாரத^{v}கு^{v}ருஸ்வாமி-நாரத குருஸ்வாமிகளே
இகநைநங் - இனியாகிலும்
நங்நுங் - என்னை
ஆத^{v}ரிம்பவுஏமி - காப்பாற்றமாட்டாய்என்
ஈகறவு - இந்த க்ஷாமம்
ஏமி - என்ன
ஸதா ரெகுங் - எப்பொழுதும்
'ஸங்கீ^{v}த...பாரங்க^{v}துடை^{v}ந'
ஸங்கீ^{v}த - ஸங்கீதத்தோடு
யோக^{v} - கூடிக்கொண்டிருக்கிற
நைக^{v}ம - வேதத்தினுடைய
பாரங்க^{v}துடு^{v} ஐந - வழியை யடைந்த
வனுகிய
பரமபாவந - மிகவும் பவித்திரனே
'இதிஹாஸ...சரிதமு'
இதிஹாஸ - பூர்வகதைகளும்
புராண-ஸர்க ப்ரதிஸர்காதி ஐந்துலக்ஷணங்
களோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற புராணங்
களும்
ஆக^{v}ம - ஆகம சாஸ்திரங்கள்
சரிதமு - மற்றுமுள்ள சரித்திரங்களும்
எவரிவல்லங் - யாரால்; யாருடைய பிரயத்
தனத்தினல்
கலிகெ^{v}ங் - உண்டாயிற்று
பதிநி - பதியை, கணவனை
தா^{v}நமு இய்யங் - தானங் கொடுப்பதற்கு
பு^{v}த்^{v}தி - புத்தி
ஸத்யபா^{v}மகு - ஸத்யபாமைக்கு
எடுலு கலிகெ^{v}ங் - எப்படி யுண்டாயிற்று
'த்^{v}யுதி...அப்^{v}ர'

த்^Vயுதி - காந்தியினால்
ஜித - ஜயிக்கப்பட்ட
ஶரத் - சரத்கால
அப்^Vர - மேகத்தையுடையவனே
நிநுங்விநா - உன்னை யல்லாமல்
முநி - முனிவர்கட்கும்
யதுலகுந் - யதிகட்கும்
எவரு கலிகெ^Vந் - (உபகாரி)யாரிருந்தார்கள்
க்ஷிதிநி - பூமியில்
த்யாக^Vராஜவிநுத - தியாகராஜனால் கொண்டாடப்பட்டவனே
நம்மிதிந் - நம்பினேன்
சிம்தந் தீர்ச்சி - மனத்திடத்துள்ள வெப்பத்தைப் போக்கடித்து
ப்ரஹ்லாது^Vநிந் - ப்ரஹ்லாதனை
ப்^Vரோசிந-காப்பாற்றின (நாரதகு^Vருஸ்வாமி)

விசேஷார்த்தம்:—'நாரத^V கு^Vருஸ்வாமி...ஈ கரவேமி' என்பதனால், மூன்று லோகங்கட்கும் ஆசாரியனாகிய ஸ்ரீநாரத மஹாமுனி பக்தர்களுடைய பங்கில் சிந்தாமணியைப் போலிருந்து ஸமயோசிதமாய் புத்தி புகன்றும், தந்திரங்களைச் செய்தும், உபதேசித்தும் அவர்களைக் கிருதார்த்தர்களாய்ச் செய்கிறவ ரல்லவா? அப்படிப்பட்ட பரம கருணாமூர்த்திக்கு இப்பொழுதேன் கருணையுண்டாகவில்லை? என்னுடைய துர்ப்பாக்கிய மென்கிற கருப்பினால் அந்த நாரதருடைய இள மனதிலும் கருணை சுறக்கா தொழிந்ததா என்னை? என்கிறதொன்று பொருள்.

'ஸாரெகு...பரமபாவநா' என்பதனால், தேவபூசையினுடைய விதானங்களையும், அவைகளின்

சம்பந்தமான வழிகளையும் விளக்குகிற ஆகம சாஸ்திரத்தில் மோக்ஷத்தை யடைவதற்காகிய அனேக மார்க்கங்கள் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன வென்றும், அவைகளுள் ஸ்ரீநாரத மகாமுனிவர் கடைப் பிடித்த மார்க்கம் வெகு சுலபமானதும் மிகச் சிறந்ததுமாக விருக்கின்றதென்கிறார். எப்படியெனின், யமநியமாஸந ப்ராணயாம ப்ரத்யாஹாரத்யாந தாரணசமாதிகளென்கிற அஷ்டாங்கயோகங்களை யநுஷ்டித்து அதன் வழியே மோக்ஷத்தை யடைவது மிகவும் கஷ்டஸாத்திய மென்றும், 'ஏகம் ஸங்கீத விஜ்ஞாநம் சதுர்வர்க ப லப்ரதம்' என்கிறபடி, வேதோக்தமாகிய ஸங்கீதத்தோடு கூடிக்கொண் டிருக்கிற பக்திமார்க்கம் மிகவும் சுலபமானதென்றும் சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. ஸ்ரீநாரத முனிவர் மஹதி என்கிற தமது வீணையைக் கைக்கொண்டு அதில் வேதோக்தமாகிய ஸுஸ்வரங்களோடு பகவானுடைய நாமங்களை வாசித்து அதோடு தாமும் வாயினாற்பாடி பகவானுக்கு எப்பொழுதும் சந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணிக் கொண்டிருக்கிறவர். ஆகவே அய்யரவர்கள், அவரை 'ஸங்கீதயோக நைகம பாரங்கதர்' என்றார். அதாவது ஸங்கீதத்தோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற வேதோக்தமாகிய வழியை யடைந்தவ ரென்றார். மிகச் சிறந்ததும், எல்லோரும் எளிதில் அநுஷ்டிக்கக்கூடியதும், எப்படிப்பட்டவர்களையும் சன்மார்க்கத்தில் சேர்ப்பதுமாகிய இந்த பக்திமார்க்கத்தை யடைந்தவன் அவனுடைய சம்பந்திகளையெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்கும்படிச் செய்ய வல்லவனாகிறா னென்கிற அபிப்பிராயத்தைக் காட்டி அய்யரவர்கள், ஸ்ரீநாரதரை 'பரமபாவந' என்றார். மேலும், 'குருரேவ பரப்ர

ஹ்மஃ' என்கிறபடி., குருவே பரப்ரஹ்மம் ஆகையால், 'பரம பாவந' என்கிற ஸம்போதனம் பொருந்துமென்றும் பொருள்.

'இதிஹாஸ...கலிகே' என்பதனுல், இதிஹாஸாதி புராணங்கள் ஸ்ரீநாரதரால் வெளிப் பட்ட தென்கிருர். இதிஹாஸ மென்ருல், காவ்யம் பிறந்தகாலத்திற்கு முற்காலத்தே இருந்த புராதனக் கதைகள். புராணமென்ருல், ஸர்க்கப் ப்ரதி ஸர்க்காதி ஐந்துலக்ஷணங்களோடு கூடிக் கொண்டிருக்கிற இராமாயணுதி காவ்யங்கள். ஆகம மென்ருல்; தேவபூஜா விதானங்களும் அவைகட்கு சம்பந்தமாயுள்ள சரிதங்களுமாம். வடமொழியில் வால்மீகியியற்றிய இராமாயணம் ஆதிகாவ்ய மெனப்படுகிறது. முதல் முதல் சுலோக ரூபமாய் உண்டாக்கப்பட்டதால் ஆதிகாவ்ய மெனப்படுகிறது. இதர காவ்யங்க ளெல்லாம் இந்த இராமாயணத்திற்கு ஶாபகங்களாக இருக் கின்றன. தபஸ்வாத்யாயநிரதம் தபஸ்வீ வாக்விதாம் வரம்-நாரதம் பரிபப்ரச்ச, வால்மீ கிர்முநிபுங்கவம்' என்கிறபடி, இந்த இராமயணம் ஸ்ரீநாரதரால் உபதேசிக்கப்பட்டு வால்மீகியால் இயற்றப்பட்டபடியாலும், இந்த இராமாயணத்தில் இதிஹாஸங்களை யெல்லாம் ஆங்காங்கு விளக்கி இருப்பதனுலும் இவைகளையெல்லாம் வால்மீகி முனிவருக்கு உபதேசம் செய்தது ஸ்ரீ நாரதராகையாலும், ஸ்ரீ நாரதராலேயே உலகம் இதிஹாஸ புராணுதிகளைப் பெற்று உஜ்ஜிவிக்கத் தொடங்கிய தென்றும், இவர், மக்கர்களா யிருந்த ஜீவகோடிகளை யுஜ்ஜீவிக்கச் செய்த மஹோபகாரி என்றும் கொண்டாடுகிருர்.

'பதிநி...கலிகே^{V}' என்பதனல், பதிவிரதைகட்கு அவர்களுடைய புருடனைக் காட்டிலும் மேலானவஸ்து உலகிலில்லை என்றும், அப்படி யிருந்தும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை தானம் கொடுக்கும் படியாய் சத்தியபாமைக் குபதேசித்து, அவ்வாறே செய்வித்தவர் நாரதரென்றும் தெரிவிக்கிறர். அதாவது, எண்ணிறந்த மகான்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய கைங்கரியம் கிடைக்கவேண்டுமென்று தவம் புரிந்துகொண் டிருக்கிறர்கள். அப்படி யிருக்கும்பொழுது தனது கைவசப் பட்டு தன்னிடத்தில் மிகுந்த பிரீதியைக் காண்பிக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை யாராகிலும் விடுவார்களா? அப்படி இருந்தும் நாரதருடைய உபதேசத்தைப் பெற்ற சத்யபாமை ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே தானம் செய்துவிட்டாள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிற நாரதருக்கு அஸாத்தியமான தொன் றுண்டோ ? என்று வியப்படைகிற ரென்று பொருள்.

'த்^{V}யுதி...கலிகே^{V}' என்பதனல், ஸ்ரீநாரதருடைய திருமேனியின் வைபவம் சரத்கால மேகத்தைப்போல் வெண்ணிறமாயிருக்கிறதென்றும்; அந்தக் காந்தியே உலகிலுள்ள அஜ்ஞானத் தைப் போக்கவல்லதென்றல்; அவருடைய பெருமையை என்னென்று சொல்லுவதென்றும்; ஸ்ரீநாரதர், முனிவர்களுக்கும் யதீஸ்வரர்களுக்கும் எப்பொழுதும் க்ஷேமம் உண்டாவதற்காகிய காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறரென்றும் கொண்டாடி, அவருடைய பரம புருஷ காரத்தை வியந்து பேசுகிறர்.

'க்ஷிதிநி...ப்ரஹ்லாத³நி ப்³ரோசிந' என்பதனால், கர்ப்பத்தி லிருந்த பிரஹ்லாதனுக்கு உபதேசம் செய்து இரக்ஷித்த ஸ்ரீநாரதமுனிவரே! இதோ உம்மைச் சரணமடைந்தேன். என்னைக் காப்பாற்றுவது உமக்கொரு பெரிய காரியமல்ல. இரக்ஷிக்கவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கிறாரென்று பொருள்.

ப. ; * பமரீ ; - ககரி - ஸாரிஸ - ந்ஸாந்ஸரிஸ	ரீ ; ; - ரிம	பா ; ; ;
; * நா . . ; - ர . த - குரு . - ஸ்வா. . . .	மி ; ; - இக	நை ; ; ;
„	„	ரீமாரிமபா - மபதாபா;
„	„	நை . . - . . . . ;
„	;,	ரிமபாமபதாநீஸ்ா - நீஸ்ா
„	„	நை . . . . . . - ந .
தப * „	„	ரிமபாமபதாநிஸ்ா - நிஸ்ரிஸ்
. . * „	;	நை . . . . . . - ந . . .
நீஸ்ா * ஸ்தபமரீ „	„	ரிமபாமபதா - தநிஸ்ரிக்ாரீ
. . * நா . . . . „	„	நை . . . . - . . . . ந .

10—C

ஸ்ா * ரிஸ்தபமரி - ,,	,,	,, ||
. * நா. . . . . - ,,	;;	,, ||
ஸ்ா * ,, ,, ந்ஸாந்ஸரீ	ரீமாரிமபா-மபகா-மபகநி	ஸ்ரா் - ம்ரி - க்த் ||
. * ,, ,, ஸ்வா. . .	மி. . . . - . . . -இ. க .	நை. - . . . - ந . ||
ரிஸ் * நிஸ்ப - தநிப - மரிரிஸ - ந்ஸாநிஸரீ	,,	,, ||
* நா. . - ர . த - கு.ரு . - ஸ்வா. . .	,,	,, ||
ரிஸ் * நிஸ்தா- பதபதமபாமரீ ; ரீகாஸாரீ	ஸா-நிஸ்ரிஸ்நீஸ்ா- தநி	பா; - மபதநிஸ்ாபா ||
ந ந் * நா. .த- ரிம் . . . . . ப ; வே . மி	. - யி . . . . - க.	ற ; - வே. . . . ||
த நி * ரிஸ்தபமரி - ககரி - ஸாரிஸ - ந்ஸாந்ஸரீ	ரீ ; ; ;	ஸா ; ; ; ||
மி . * நா . . . . . - ர.த - கு ரு . - ஸ்வா. . .	மி ; ; ;	. ; ; ; ||
அ. ; * நிஸ்ா - தபா - தநிபத - பமரீமா ;	பா - மா , பதா	நீ , ஸ் - ரீ ; ||
; * ஸா. - ரெகு - ஸம். . - கீ . . த ;	. - யோ, க .	கை, க - ம ; ||
; * ம்ரீ - ம்ரிஸ் - நிஸ்தப - மபதநி	ஸ்ா - நிஸ்பதமப	மபதபபமரீ - காகா ||
; * பா. - ரம். . - க .து . - டை. .	ந - ப . ர . ம .	பா . , வ . - ந . ||

ரிஸரீ* பமரீ;- கரி - ஸாரிஸ் - ரிஸாரிஸரிஸ | ரீ ; ; ; | ஸா ; ; ; ||

. . . * நா. .;- ர .த - கு ரு . - ஸ்வா. . . . . | . ; ; ; | . ; ; ; ||

ச. ; * தபதமபரி - பமதப - மரிகக | ரிஸரீ - பமரி - கரிஸ | ரிஸரிஸ - ரீ ; ஸா ||

; *இதிஹாஸபு-ரா. .ணை - கமசரி | தமு. -லெவரி-வல்ல | க .லி . -கெ; . ||

; * ரிபம - தபத - நீ ஸ் - தாப - பமரிக | ரிஸரீ - பரி - க ரி ஸ | ரிஸரிஸ - ரீ ; ஸா ||

; *பதினி- தா.ந - மிய்ய - புத்தி-ஸ. . . | த்ய. .- பா.ம -கெடுல | க . லி . -கெ; . ||

; * ததபம -ரிமபா - தாதஸ்காபா -தபபம | ப த - தரிஸ் ஸ்தப | நிஸ்ரிஸ் - ரீ ; ஸா ||

; * த்யுதிஜித-ஸார தா - ப்ரநி . நு வி -நா . . | முநி - யதுலகெவரு | க . லி . -கெ; . ||

; * தநிஸ் - ரிஸ்ரி - க்க்ரீ-ஸ்ரீஸ்ா தா-தபபம |

; * க்ஷிதிநி- த்யாக- ரா.ஜ-வி. நு த - ந . .ம் |

ப த -நிஸ்ரிஸ்-நிஸ்தா;பா | மபதபஸ்ாபா-ததபா-பமரிக ||

மி தி -சிம். . .-த . தீ ;ர்சி | ப்ர . . ஹ்லா-து. நி -ப்ரோ. ||

ரிஸரீ* பமரீ ; - ஸகரி - ஸாரிஸ - ரிஸாரிஸரிஸ | ரீ ; ; ; | ஸா ; ; ; ||

சி . ந * நா. . ; - ர . த - கு ரு . - ஸ்வா . . . . | மி ; ; ; | . ; ; ; ||

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள்; தமது மனமென்னும் சிறமி ஸ்ரீராம னைக் காதலித்திருக்கிறு ளென்று தெரிவித்துப் பிரார்த்திக்கிறுர்.

(17) த^ர்ப^ர் - சாபு.

ப. ராமாபி^ராம - ரமணீய நாம
ஸாமஜரிபுபி^ம - ஸாகேததா^ம் (ராமா)

ச. வஞ்ஜலோசந நீ - வலந நலஸிதிநி
மநஸுந த்^யலேது^ - மல்லாடி^ ப^லமேமி (ராமா)

2. மநஸுசெலி நீகே - மருலுகொந்தி^கா^நி
சநவுந ஜெயிபட்டி - விநவு ரக்ஷிம்பவு (ராமா)

3. கோரிகோரி நிந்நு - கொ^லுவக^ நீது^
தா^ரி வேறைநதி^ - தா^த வ்ராலேமோ (ராமா)

4. கமநீயமகு^ பாங்பு - கா^விம்சிதி நம்து^
ரமியிம்பக நந்நு - ரச்ச சேஸெத^வு (ராமா)

5. தி^க்குநீவநி நேநு - தி^நதி^நமுநு நம்ம
நெக்குவதக்குவலம்து^ - நொநஸெடு^ கு^ணமேமோ (ராமா)

6. நீகே த^v^யபுட்டி - நீவு ப்^v^ரோவவலெ
ராகேம்து^v^முக, த்யாக^v^ - ராஜ வரத^v^ ஸ்ரீ (ராமா)

பத உரை

ராமா - ஸ்ரீதேவியாகிய சீதைக்கு
அபி^v^ராம - மனோஹரமானவனே
ரமணீயநாம - மனத்தைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யத் தக்க தாரகநாமத்தை யுடையவனே
'ஸாமஜ...பீ^v^ம'
ஸாமஜ - யானைக்கு, கஜேந்திரனுக்கு
ரிபு - சத்துருவாகிய முதலைக்கு
பீ^v^ம - பயங்கரமானவனே
'ஸாகேத தா^v^ம'
ஸாகேத - அயோத்தியை
தா^v^ம - வீடாக உடையவனே (ராமா)

வநஜலோசந - கமலபத்திரத்தைப் போன்ற கண்களுடையவனே
நீவலநு் - உன்னால்
அலஸிதினி - சோர்ந்தேன்
மநஸுநு் - உன்னுடைய மனத்தில்
த^v^யலேது^v^ - தயவில்லை
மல்லாடி^v^ - மன்றாடி
ப,ஃமு ஏமி - பயன் யாது (ராமா)
மநஸுசெலி - என் மனமென்கிற பெண்மணி
நீகே மருலுகொந்நதி^v^கா^v^நி-உன்மேல் காதல் கொண்டிருக்கிறாளே யல்லாது வேறில்லை (நீயேதோ)

சருவுநங் - பிரீதியோடு
செயிபட்டி - கையைப் பிடித்து
விநவு - அப்பெண்மணியின் குறைகளைக் கேட்கமாட்டாய்
ரக்ஷிம்பவு - இரக்ஷிக்கவு மாட்டாய் (ராமா)
கோரிகோரி - பிரார்த்தித்துப் பிரார்த்தித்து
நிந்நுங் - உன்னை
கொலுவங் கங் - வழி பட்டிருக்க
நீது^{v} - உன்னுடைய
தா^{v}ரி - வழி
வேறு ஐநதி^{v} - வேறாயிற்று
தா^{v}தவ்ராலு ஏமோ - பிரமனுடைய நியமனமெப்படியோ (ராமா)
கமநீயமு அகு^{v} - மனோகரமாகிய
பாந்பு - படுக்கையை
காவிஞ்சிதிங் - சித்தம் செய்தேன்

அந்து^{v}ங் - அதில்
ரமியிம்பக - என்னுடைய மனமென்னும் மாதுடன் நீ கூடிக் குலவாமல்
நந்நுங் - என்னை
ரச்ச சேஸெத^{v}வு - தொந்தரவு செய்கிறாய் (ராமா)
தி^{v}க்கு - எனக்கு கதி
நீவு அநி - நீயே என்று
நேநு - நான்
தி^{v}நதி^{v}நமுநு - அநுதினமும்
நம்மங் - நம்புகையில்
எக்குவ தக்குவலு - ஏற்றத் தாழ்வுகளை
அந்துங் - அதற்குள்
எநஸெடு - கணக்கிடுகிற, கவனிக்கிற
கு^{v}ணம் - குணம்
ஏமோ - என்னவோ (ராமா)

ராகேந்து^V^முக, - பூர்ண சந்திரனைப்போன்ற முகமுடையவனே
த்யாக^V^ராஜவரத^V^ - தியாகராஜனுக்கு வரங்களைக் கொடுப்பவனே
நீகு ஏ - உனக்கே
த^V^யபுட்டி - தயை பிறந்து
நீவு - நீ
ப்^V^ரோவவலெங் - காப்பாற்றவேண்டும்

விசேஷார்த்தம்:—'ராமாபி^V^ராம...ஸாகேததா^V^ம' என்பதனால், ஸ்ரீராமனிடத்தில் பக்தர்களை ரக்ஷிப்பதற்காகிய எல்லா நற்குணங்களும் அமைந்திருக்கின்றன வென்கிறார். 'ராமாபி^V^ராம' என்னும் விசேஷணத்தில் ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மீகாந்தனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனே என்று ஸ்ரீராமனுடைய பரத்வத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். மேலும், 'பும்ஸாம்த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்' என்கிறபடி, புருடர்களுடைய மனத்தையும் கவரக்கூடியவ னென்றும் பொருள். 'ரமணிய நாம' என்பதனால், ஸ்ரீராமராம ராமேதி ரமோராமே மநோரமே, ஸஹஸ்ரநாம தத்துல்யம் ராமநாம வராநநே' என்கிறபடியும், 'ராமந்தே யோகி^V^நோ நந்தே...தீ^V^யதே' என்கிறபடியும், ஸ்ரீராம நாமம் பவதாரகமானதும் மனதுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிப்பதுமாய் பெரியவர்களுடைய மனதிலே குடிகொண் டிருக்கிற சிறந்த நாம மென்கிறார். 'ஸாமஜரிபுபீ^V^ம' என்பதனால், அபராதிகளை சிக்ஷித்து பக்தர்களை இரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில் எத்துணையும் காலதாமதம் செய்யாதவனென்கிறார். 'ஸாகேததா^V^ம' என்பதனால் நிரதிசய இன்ப வீடாகிய வைகுந்தத்துக்கே எஜமானன் என்கிறார்.

'வநஜலோசந...ப,லமேமி' என்பதனுல், ஸ்ரீராமா! சமஸ்த சராசரங்களேயும் ஆகர்ஷித்துக் கொண்டிருப்பவையும், தாமரை இதழ்போன்றவையுமாகிய உன்னுடைய திருக்கண்களேப் பார்த்து, என்னே நீ கடாக்ஷிப்பாய் என்று நம்பி வந்து உன்னே யடைந்தேன். நான் என் செய்ய வல்லேன்? உன்னுடைய மனத்தில் என் பொருட்டு தயவு பிறக்கவேண்டாமா? என்று வருந்துகிருர்.

'மநஸு...ரக்ஷிம்பவு' என்பதனுல்,

'கங்குலும் பகலும் கண்டுயிலறியாள் கண்ணநீர் கைகளா லிறைக்கும்
சங்குசக்கரங்களென்று கைகூப்பும் தாமரைக் கண்ணென்றே தளரும்
எங்ஙனேதரிக்கே னுன்னே விட்டென்னும் இரு நிலம் கைதொழா விருக்கும்
செங்கயல் பாய்நீர்த் திருவரங் கத்தாய் இவள்திறத்தென் செய்கிட்டாயே'

என்கிறபடியும் 'என்பெண்ணேப் பெரு மயல் செய்தார்க் கென்செய்கேன் பெய்வளேயீரே' என்கிறபடியும், அய்யரவர்களுடைய மனமாகிய பெண் ஸ்ரீராமன்மேல் மையல்கொண்டு மோகாதிசயத்தினுல் சோர்ந்து வருந்திக்கொண் டிருக்க, இப்படிப்பட்ட நாயகியினிடத்து கொஞ்சமேனும் கருணே காட்டாதிருப்பது ஸ்ரீராமனேப் போன்ற உதாரகுணமுள்ளவனுக்குத் தகுமா? 'நீ ஏன் வருந்துகிருய்? உன்விருப்பத்தைத் தெரிவிப்பாய்' என்று ஒருவார்த்தைசொன்னுல் இந்த இராமனுக்கு என்ன குறைந்துபோகும்? இப்படியு முண்டோ? என்கிருர்.

'கோரி...தா₁த வ்ராலேமோ' என்பதனால், அய்யரவர்கள் எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் ஸ்ரீராமன் பராமுகமா யிருக்கிறானென்றும், ஜந்மாந்திர கர்மத்தின் பயன் வலிவுடையதாக விருந்தால், ஸ்ரீராமன் அய்யரவர்களுடைய மனமாகிய பெண்ணைத் தேடி வருவானென்றும் மனதிற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

'கமனீயமகு₃ பான்பு...ரச்சசேஸெத₃வு' என்பதனால், மோகாதி சயத்தினால் தன் மனமாகிய பெண் எவ்வளவு சமாதானம் சொல்லியும் தேறுதலடையாது; ஸ்ரீராமனை நினைந்து நினைந்துருகியும்; ஸ்ரீராமனுடைய வரவை எதிர்பார்த்து சித்தம்செய்து வைத்த வாசனைத் திரவியங்கள், பழவர்க்கங்கள் முதலியவற்றையும், அமைத்துவைத்த படுக்கை முதலியவைகளையும் பார்த்துப் பார்த்து சங்கடப் படுகிறாளென்றும், 'வாராத லீரெம்மடவரல், நம்மைக் காணு மாசையினால் நைகின்றாள்' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமனிடத்து தூது சொல்லி தமது பெண்ணைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்யாவிடில் ஸ்ரீராமனுக்கு சடத்வம் ஏற்படுமென்றும் தெரிவிக்கிறார்.

'தி₃க்கு...கு₃ணமேமோ' என்பதனால், 'கத₂ம் சிது₃பகாரேண க்ருதேந நைகேந துஷ்யதி-நஸ்மரத்யபகாராணாம் ஸதமப்யாத்மவத்தயா' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன், சொற்பமாய்ச் செய்யப்பட்ட உபகாரத்தினாலேயே திருப்தியடைகிறவனென்றும், அபகாரங்கள் எவ்வளவு செய்தபோதிலும் அவைகளை ஒருபொழுதும் பொருட் படுத்துகிறதில்லை என்றும் உலகப் பிரசித்த

மாக விருக்கிறது. இந்தக் கொள்கைக்குப் புறம்பாக இப்பொழுது ஸ்ரீராமன் அற்ப குற்றங்களை யெல்லாம் கவனிக்கிறான்போ லிருக்கிறது. இது என்ன ஆச்சரியம்? கலியுக வைபவமா? என்று வியப்படைகிறா ரென்று பொருள்.

'நீகே...ஸ்ரீராமா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! நீ அபாரகருணாமூர்த்தி. சந்திரனைப் போன்ற முகமுடையவன். சந்திரன் எவ்வாறு பக்ஷபாதமில்லாமல் தன்னுடைய கிரணங்களால் உலகத்திற்குக் குளிர்ச்சி யுண்டு பண்ணுகிறானோ அதுபோலவே நீயும் பக்ஷபாதமில்லாது கடாக்ஷிக்கிறவன். செய்யவேண்டிய காரியங்க ளெல்லாம் உன்னுடைய பொறுப்பாக விருக்கும்பொழுது என்னைக் காப்பாற்று என்று நான் உன்னைக் கேட்டதே தப்பிதம். இனி உன்னிஷ்டம்போல் செய் என்று தமது அத்யந்த பாரதந்திரியத்தைப் பிரகடனம்செய்கிறார்.

ப.	, * மரி	| ககரிஸ்	|| ரி மா	| பாபா	||
	, * ரா.	| மா. பி	|| ரா .	| . ம	||
	, * மப	| தாபா	|| மரீ	| ககரிஸ	||
	, * ரம	| ணிய	|| நா.	| . . ம .	||
	, * ரிம	| ரீ மா	|| பதா	| பபமா	||
	, * ரா.	| மாபி	|| ரா .	| . . ம	||

, * மப	தாபா	‖ மபதாபம	காகாரீஸா	‖
, * ரம	ணீய	‖ நா . . .	. . ம .	‖
, * ரிம	ரீ மா	‖ பதா	பாபா	‖
, * ரா.	மாபி	‖ ரா ,	. ம	‖
, * மப்	தாபா	‖ பமா	பாமா	‖
, * ரம	ணீய	‖ நா .	. ம	‖
, * தரி	ஸ்ரீ	‖ நிநீ	தாபா	‖
, * ஸா.	ம ஜ	‖ ரிபு	பீ ம	‖
, * மப	தாபா	‖ மரீ	ககரிஸ	‖
, * ஸா.	கே த	‖ தா.	ம . . .	‖
, * தஸ்	ஸ்ரீ	‖ நிநீ	தாபா	‖
, * ஸா.	ம ஜ	‖ ரிபு	பீ ம	‖
, * மப	தாநிதபா	‖ மபததபம	காகாரீஸா	‖
, * ஸா.	கே . த	‖ தா	. . மா .	‖

(மற்ற சரணங்களையு மிதைப்போலவே பாடவேண்டும்.)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமபஜனம் செய்து சுகமநுபவிக்கிற பக்த கோடிகள் மிகவும் அரிதா யிருக்கிறார்கள் என்கிறார்.

(18) நாயகி - ஆதி.

ப. நீ பஜநகாந ரஸிகுல - நேநெந்து காநரா ராம (நீ)

அ ஸ்ரீபவ ஸரோஜாஸநாதி ஶசீ மநோரமண வந்த்ய யிலலோ (நீ)

ச. ஸகுணா நிர்குணமுல நிஜமுதப்பால
ஷண்மதமுல மர்ம மஷ்டஸித்துல
வகூலு ரூப ஸம்தஸில்ல கம்டிநி
வராநந த்யாகராஜ விநுத (நீ)

பத உரை

ராம - ஸ்ரீராமா
நீ - உன்னுடைய
'பஜந...ரஸிகுல'
பஜந - சேவைசம்பந்தமாகிய
காந - கானத்தினால்
ரஸிகுலந் - ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கிறவர்களை
நேந் - நான்
எந்துந் - எவ்விடத்தும்
காநரா - பார்க்கவில்லையடா
'ஸ்ரீபவ...வந்த்ய'
ஸ்ரீபவ - சங்கரனும்
ஸரோஜாஸநாதி - பிரமன் முதலானவர்களாலும்

சசி - சசிதேவியினுடைய
மனோரமணா - நாயகனாகிய இந்திரனாலும்
வந்த்ய - நமஸ்கரிக்கப்பட்டவனே
இலலோந் - புவியில் (நீபஜந......காநரா)
ஸகு³ண-குணங்களோடு கூடிக்கொண் டிருக்கின்றனவும்
நிர்கு³ணா - குணரஹிதமாகிய சித் ஸ்வரூபத்தினுடையவும்
நிஜமு - ஸத்தியத்தினுடையவும்
த³ப்³ப³ரல - அஸத்யங்களுடையவும்
ஷண்மதமுல - அறுசமயங்களினுடைய
மர்மமுந் - மருமத்தையும்
அஷ்டஸித்³து⁴லந் - அணிமாதியாகிய எட்டுசித்திகளினுடையவும்
வக³லு - விவரங்களையும்
சூபந் - காட்ட
ஸம்தஸில்லந் - திருப்தி யுண்டாகும்படி
கம்டிநி - கண்டேன்
வராநநா - சிறந்த முகமுடையவனே
ஸ்ரீ த்யாக³ராஜநுத - ஸ்ரீத்யாகராஜனால் கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீராமா
(நீ ப⁴ஜந...கா³நரா)

விசேஷார்த்தம் :—ஸ்ரீராமா! உன்னை நான் வெகு காலமாய்த் தேடிக்கொண்டு எத்தனையோ விஷயங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தேன். அவை எவையென்றால், குணங்களோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற உனது ஸர்வகுண ஸர்வாத்மகத்துவத்தையும், நிற்குணமாகிய சித்தத்துவத்தையும், ஸத்தியாஸத்தியங்களையும், அறுசமயங்களினுடைய பேதங்களையும், அவைகளுக்குள்ள உடன்

பாடுகளையும், அணிமாதி யஷ்ட சித்திகளைப் பெறுவதற்காகிய மர்மங்களையும் தெரிந்துகொண்டேன். மேற்சொன்ன எல்லா விஷயத்திலும் நீயே இருக்கிருய் என்பதையும் தெரிந்துகொண்டேன். எனக்கு ஞானம் மாத்திரம் உண்டாயிருக்கிறது. பக்தி என்பது இன்னும் பலிக்கவில்லை. பக்தியுண்டாவதற்கு பக்தர்களுடைய இணக்கம் முக்கியமாக வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் நீயோவெனில், 'நஹம் வஸாமி வைகுண்டே ந யோகிʳ ஹ்ருதʳயே ரவௌ - மத்ʳபக்தா யத்ர காʳயந்தி தத்ர திஷ்டாமி நாரதாʳ' என்கிறபடி, நித்தியவிபூதியோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற வைகுந்தத்தையும் விட்டு தபோதனர்களாகிய முனிவர்களுடைய மனத்தையும் இலக்ஷியம் செய்யாமல், உன்னுடைய பஜநரூபமாகிய கானத்தைச் செய்கிறவர்களினுடைய மத்தியில் மனோஹரமாகிய திவ்யமங்கள விக்கிரஹத்தோடு ஸேவை தந்தருளுகிருய். உன்னுடைய நாமபஜனம் செய்து ஆநந்தத்தை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய தரிசனம் எனக்குக் கிடைக்குமானல் நான் அந்த க்ஷணத்திலேயே எல்லா பாக்கியங்களையும் பெற்றவனுவேன். அத்தகைய பாகவதர்கள் என் கண்களுக் கிதுவரையிலும் புலப்படவில்லையே! நான் என்ன பாவம் செய்தேன்? அவர்களை நான் அடையும்படி கிருபை செய்வாய் ஐயனே? என்கிருர் என்று பொருள்.

குறிப்பு :—'கலௌ கீர்த்தயகேசவம்' என்கிறபடி, கலியுகத்தில் நாமஸங்கீர்த்தனமே ப்ரதானமாக இருக்கிறபடியால், அந்த பஜனம் கிடைப்பதற்கு பக்தர்களுடைய புருடகாரமே முக்கியமானதென்பதை இங்கு விளக்குகிருர்.

நாயகி ராகலக்ஷணம் :—இது வக்ர ஸம்பூர்ணராகம். 22-வது மேளம் கரஹரப்பிரியையில் பிறந்தது. சாதாரண காந்தார கைசிகி நிஷாதங்கள் இராகச் சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம ப த நி த ப ஸ்.	ஸ் நி த ப ம ரி கா ரி ஸ.

ப.	தா ; நீ ; நீ ; - தாதா	பா - தா ; பா	மபதப - மபதப ‖
	நீ ; . ; . ; - பஜ	ந - கா ; ந	ர .ஸி. - கு .ல . ‖
	த்ரிஸ்ரி - நீநீ - தபமப - தாதா	,,	,, ‖
	நீ . . . - . . - . . . . - பஜ	,,	,, ‖
	தாநீ - தபமரி - மபதநி - தாதா	,,	,, ‖
	நீ . - . . . . . - . . . . . - பஜ	,,	,, ‖
	தபமரி - காகா - ரீஸா ; ரீ	ரீ - பமமரிகா	ரீஸா - ரிமபத ‖
	நே. . . - . . . - . . ; நெம்	து - கா . . ந	ரா . - ராம . ‖
	நீ ; தபமரி - மபதநி - தாதா	பாதா ; தா	மபதப - மபதப ‖
	நீ ; . . . . - . . . . - பஜ	ந கா ; ந	ர.ஸி . - கு. ல. ‖

அ. ஸா ; ; - ஸ்ாஸ்ாஸ்ா - ரீஸ்நிஸ்	ரீ - க்ாரீஸ்ா	க்ா ; ரீஸ்ா	‖
ஸ்ரீ ; ; - ப வ ஸ - ரோ . .	. - ஜா . ஸ	நா ; திஶ	‖
நிஸ்ரிஸ்ரீ - மபதப - தாரீஸ்ா	நீ நீதாபா	ரிமரிம - பமபத	‖
சி . . . ம - நோ . . - ர மணா	வம் . த்ய	யி.ல . - லோ. .	‖
ச. ஸாஸாஸாஸாஸ்ா - ரீஸ்ாஸ்ா	பாதாநீநீ	தபபரி - மபதநி	‖
ஸ குண நிர்கு - ணமுல	நி ஜமுத	. . ப்ப - ர . ல .	‖
தபமரி - காகாரீஸா - ரிஸநீ	ஸாரீமாபா	தாநீதாபா	‖
ஷண் . - ம த முல - ம . .	ர்மம .ஷ்ட	வி.த்துல	‖
ஸாஸாஸா - ஸ்ா ; ஸ்ா - ஸ்ாநீ	ஸ்ா - ரீஸ்ாரீ	க்ா ; ரீஸ்ா	‖
வ க லு - ரூ ; ப - ஸம்.	த - வி.ல்ல	கம் ; . டி	‖
நிஸ்ரிஸ - மபதப - தாரீஸ்ா ;	த நிதாபா ;	ரிமரிம - பமபத	‖
வ் . ர்ா. - ந . ந . - த்யா க ;	ரா . . ஜ ;	வி நு. - த . . .	‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்பரவர்கள், பகவானுடைய நிர்ஹேதுக கிருபா கடாக்ஷமில்லாமல் பகவானுடைய சேவை கிடைக்கா தென்கிறார்.

(19) நாயகி - ரூபகம்.

ப. கநுகொ^v^நு ஸௌக்,[illegible]ம - கமலஜுனகைந க^v^ல்கு^v^நா (கநு)

அ. த^v^நுஜ வைரியகு^v^ ராமு[illegible] த^v^யக^v^ல்கி^v^ந யதநி விநா (கநு)

ச. தநுவொகசோ மநஸொகசோ - த^v^கி^v^ந வேஷமொகசோ நிடி^v^
ஜ்நுல நேசுவாரிகி - ஜயமௌநே த்யாக^v^ராஜநுத (கநு)

பத உரை

கநுகொ^v^நுஸௌக்,யமு - பகவானைத் தரிசித்து ஆனந்திக்கும் சுகம்
கமலஜுனகைநந் - பிரமனுக்காகிலும்
க^v^ல்கு^v^நா - கிடைக்குமா (கிடைக்காது)
த^v^நுஜ வைரியகு^v^ - இராக்ஷஸ வைரியாகிய
ராமுநிந் - ஸ்ரீராமனுடைய
த^v^ய - தயவை
கல்கி^v^ந - பெற்ற
அதநிந் - அவனுக்கு
விநா-அல்லாது(கநுகொ^v^நு ஸௌக்,யமு... க^v^ல்கு^v^நா)
தநுவு - சரீரம்
ஒகசோந் - ஓரிடத்திலும்
மநஸு - மனது

ஒகசோ(ட)ந் - ஓரிடத்திலும்
தகி'ந - மோசம் செய்வதெற்கென்றமைத்த
வேஸமு - வேஷத்தை
ஒகசோ(ட)ந் - ஓரிடத்திலும்
இடி - வைத்து
ஜநுலந் - பாமர ஜனங்களை
ஏசுவாரிகிந் - ஏமாற்றுகிறவர்கட்கு
த்யாக'ராஜநுத - தியாகராஜனால் துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமா!
ஜயமு ஔநே - க்ஷேமம் உண்டாகுமா?

11—C

விசேஷார்த்தம்:—மனிதனுக்கு பகவானுடைய தரிசனம் கிடைப்பது மிகவும் துர்லபம். பகவானுடைய ஸத்வகுணத்தோடுகூடிய இரஜோகுணத்தினின்றும் உற்பவித்த பிரமனே, பகவானைக் காணாது அழத் தொடங்கினான். அப்பொழுது பகவான், ஹயக்ரீவாவதாரம் செய்து பிரமனுக்கு வேதங்களை உபதேசித்து ஞானமுண்டாக்கி அவனை ஸ்ருஷ்டி முதலாகிய காரியங்களில் பிரவர்த்திக்கும்படி கட்டளையிட்டுச் சென்றார். அன்று முதலின்றுவரை பிரமன் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் தொழிலைச் செய்துவருகிறான். பகவானைக் குறித்து சற்று தியானம் செய்வதற்காகிலும் பிரமனுக்குச் சமயமில்லை. பகவானுடைய முன்னிலையில் பிரமன் சாதாரண மனிதனைக் காட்டிலும் பெரியவனல்லன் பாக்கியவந்தனுடைய வாழ்நாள் எப்படி அநித்தியமோ அப்படியே பிரமனுடைய பதவியும் அநித்தியமே. எக்காலத்திலும் அழிவில்லாத பதம் ஸ்ரீராமனுடைய திருப்பாதங்களே. அதை அடைவதற்கு பக்தியே முக்கிய சாதனமாக இருக்கிறது. பெரிய வேஷங்களைப் போட்டுக்கொண்டு, நான் பெரியவன், நான் எல்லாம் வல்லவன். பகவா

னைப் பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்த்தவன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஜனங்களை யேமாற்றுகிறவர்கள் பகவானுடைய முகோல்லாஸத்திற்குப் புறம்பானகாரியத்தைச் செய்கிறவர்களாய் இழிவான கதிகளை அடைந்து ஸ்ரூபநாசம் செய்து கொள்பவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கட்கு க்ஷேமம் ஒருபோதும் கிடைக்காது. பக்தியின் பெருக்கால் ஸ்வதந்திரமற்று பகவத்பாரதந்த்ரனுக விருக்கிற உத்தமனே வெனில், க்ஷேமத்தை அடைவான். இளைய பெருமாள் எனப் பெயர் பெற்ற ஸௌமித்ரி, இந்திரஜித்தனோடு போர் புரிந்தபோது; இந்திரஜித்தன்,

'காற்றென உருவே றென்னக் கனவெனக் கடைநாளுற்ற
கூற்றென வுருவுகொண்டு குறகிய தென்னக் கொல்வான்
தோற்றினன தனைக் காணு வினித்தலை துணிக்குங் காலம்
ஏற்றதென் றயோத்தி வேந்தற் கிளையவனினைய செய்தான்'

என்கிறபடி, மிகவும் கொடுமையாகிய மாயப்போர்புரிந்து லக்ஷ்மணனை பிரமிக்கச் செய்தான். அந்த ஸமயத்தில், லக்ஷ்மணன் ஸ்வதந்த்ரமற்றவனுய் ஸ்ரீராமனை மனத்திடத்திருத்தி, தனது கையிலிருந்த ஸ்ரீராம கோதண்டத்தில் ஒரு அர்த்தசந்திர பாணத்தை யநுஸந்தித்து,

'த₄ர்மாத்மா ஸத்யஸந்த₄ஸ்ச ராமோ தாஸரதி₂ர்யதி₃ - பௌருஷே சாப்ரதித்₃வந்த்₃வம் ஸரைநம் ஜஹி ராவணிம்' என்கிறபடியும்,

'மறைகளே தேறத்தக்க வேதியர் வணங்கற்பால
இறையவ னிராம னென்று நல்லற மூர்த்தி யேனின்
பிறையெயிற் றிவனைக் கோறி யென்றொரு பிறைவாய் வாளி
நிறையுற வாங்கி விட்டா னுலகெலா நிறுத்தி நின்றான்'

என்கிறபடியும், ஸ்ரீராமன் தர்மாத்மா வாகவும், ஸத்திய சந்தனாகவு மிருக்கிற பரமாத்மாவாகில் இந்த அர்த்தசந்திர பாணம் இந்திரஜித்தனுடைய தலையைத் துணிக்கட்டும் என்று பிரயோகித்த மாத்திரத்தில் இந்திரஜித்தனுடைய தலை அறுபட்டுப் பூமிமேல் வீழ்ந்தது. ஆகவே பக்தர்களின் பெருமை சொல்ல முடியாததாக விருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பக்த னொருவனாகிலும் என் கண்ணிற்குப் புலப்படவில்லையே. இது என்னகாலம்? கலியின் கொடுமையா? பக்தர்க ளென்கிற வர்களெல்லாம் வேஷதாரிகளா யிருக்கிறார்களே என்று ஆச்சரியப்படுகிறார்.

ப. ரீமா	பாதா - நீதா	நீதா	நீதா - தாபா	
கநு	கொநு- ஸௌ	. .	. . - க்யமு	
மாபா	தாபா - தாரீ	தாபா	காகாரீஸா	
க ம	லஜா - நகை	ந .	கல். கு ந	
ரீமா	பாதா - நீதா	நீதா	பதநீ - தாபா	
கநு	கொநு- ஸௌ	. .	. . . - க்யமு	

மாபா	தாபா - தாநீ	தாபா	காகாரீஸா	
க ம	லஜ்ஜா - நகை	ந .	கல் . குந	
ரீமா	பாதா - தாபா	மபதப	பதநீதாபா	
கநு	கொநு - ஸௌ	. . . .	. . . க்யமு	
பாமா	தாபா - தாநீ	தாபா	காகாரீஸா	
க ம	லஜ்ஜா - நகை	ந .	கல் . குந	
ரீமா	பாதா - நீ த ப	மபதப	பஸ்நீதாபா	
கநு	கொநு - ஸௌ.	. . . .	. . . க்யமு	
மாபா	தாபா - தாநீ	பமரீ	காகாரீஸா	
க ம	லஜ்ஜா - நகை	ந . .	கல் . குந	
ரீமா	பாதா - நீ தப	மபதப	தரிநீ - தாபா	
கநு	கொநு - ஸௌ.	. . . .	. . . - க்யமு	
மாபா	தாபா - ஸ்நிதப	ரிமபத	நீதப - காரிஸ	
க ம	லஜ்ஜா - ந . கை	ந . . .	கல், - குந .	

அ. பாதா	பா - ஸ்ா ; ஸ்ா	ரீ ரீ	க்ா ; ரீ ஸ்ா
த நு	ஜ - வை ; ரி	யகு	ரா ; முநி
தாரீ	நீ ; நாபா	பதநீ	தபமரி - காரிஸ
த ய	கல்; கி ந	ய . த	நி . வி. - நா . .
பாமா	பா - ஸ்ா ; ஸ்ா	ரீ ரீ	க்ா ; ரீ ஸ்ா
த நு	ஜ - வை ; ரி	யகு	ரா ; முநி
ஸ்ரிஸ்ரி	நீநீதாபா	பதநீ	தபமரி - காரிஸ
த . ய.	கல் கி ந	ய. த	நி . வி. - நா . .
பாதா	பாஸ்ா ; ஸ்ா	ரீ ரீ	ப்ய்ரிக்ரீஸ்ா
த நு	ஜ வை ; ரி	யகு	ரா . . முநி
ஸ்ரிஸ்ரி	நீநீதாபா	மபதப	ஸ்ா - மரிகாரிஸ
த . ய .	கல்கி ந	ய .த .	நி - வி. நா .
ச. பாபா	பாபாதாபர்	மபதப	கா கா - ரீஸா
த நு	வொகசோ.	ம . ந .	ஸொக - சோ

ரீபம	ரீ - காரீஸா	ரி மபத	நீ நிதாபா
தகி.	ந - வே. ஷ	மொக. .	சோ. நி டி
பாதா	பாஸ்ா ; ஸ்ா	ரீ ;	க்ாக்ாரீ ஸ்ா
ஜ நு	ல நே ; சு	வா;	. . ரி கி
தாரீ	நீ ; தாபா	பதநீ	தபமரி - காரிஸ
ஜ ய	மெள; நே .	த்யா	க . ரா. - ஜநுத
பாதா	பாஸ்ா ; ஸ்ா	ரீ ;	க்ாக்ாரீ ஸ்ா
ஜ நு	ல நே ; சு	வா;	. . ரி கி
ஸ்ரிஸ்ரி	நீ ; தாபா	ப தநீ	தபமரி - காரிஸ
ஜ . ய .	மெள; நே .	த்யா.	க . ரா. - ஜநுத
பாதா	பாஸ்ா ; ஸ்ா	ரீ ;	ப்ம்ரிக் - ரீஸ்ா
ஜ நு	ல நே ; சு	வா;	. . . . - ரி கி
ஸ்ரிஸ்ரி	நீ ; தாபா	மபதப	ஸ்ா - மரிகாரிஸ
ஜ . ய .	மெள ; நே .	த்யா. .	க - ரா.ஜ நுத

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமனுடைய தயவில்லாதவன் வாணாள் வீணாளேயாகும் என்கிறார்.

(20) நாயகி - ஜ,ம்ப.

ப. தயலேகி ப்ரதுகேமி - தஶரத,ராம (தய)

அ. வயஸு நூறைந நீ - வஸுத, நேலிநகாநி (தய)

ச. ராஜாதி,ராஜ - ரதிராஜ ஶதலாவண்ய
பூஜா ஜபமுலவேள - பொம்துகா நெதுட
ராஜில்லி லோகாம்த - ரம்கமர்மமு தெலிபி
ராஜிலேயு த்யாக - ராஜ ஸந்நுத நீது (தய)

பத உரை

தஶரத,ராம - தஶரதகுமாரனாகிய ஸ்ரீராமா
தயலேகி - உன்னுடைய தயவில்லாத
ப்ரதுகு - ஜீவனம் (உயிர்ப்பிழைத்திருப்பது)
ஏமி - என்ன (பிரயோஜனம்)

வயஸு - வயது
நூறு ஐநந் - நூறானாலும்
வஸுத,ந் - பூமியை
ஏலிந காநி - ஆண்டாலும் (தயலேகி)
ராஜாதிராஜ - ராஜாதிராஜனே

'ரதி...லாவண்ய'
ரதிராஜஸுத - நூறு மன்மதர்களுடைய
லாவண்ய - அழகு வாய்ந்தவனே
த்யாக³ராஜஸந்நுத-தியாகராஜனால் கொண்டாடப்பட்டவனே
பூஜா ஜபமுலவேள - பூஜை ஜபம் முதலியன செய்யும் காலங்களில்
பொந்து³காங் - பிரீதியோடு
எது³டங் - என் முன்னே
ராஜில்லி - வீற்றிருந்து
லோகாந்த³ரங்க³ மர்மமுனு - உலகிலுள்ள நித்யா நித்ய தத்துவங்களை
தெ³லிபி - (எனக்கு) தெரியப்படுத்தி
ராஜிஸேயு - என் மனதிற்குச் சமாதானத்தை யுண்டுபண்ணும்
நீது³ - உன்னுடைய (த³யலேநி)

விசேஷார்த்தம்:—'த³யலேநி ப்³ரதுகேமி...ராமா' என்பதனால், ஸ்ரீராமனுடைய தயவில்லாத பிழைப்பு ஓர் பிழைப்பல்ல என்கிறார். 'யஶ்ச ராமம் நபஶ்யேத்து யம்ச ராமோந பஶ்யதி-நிந்தி³த ஸ்ஸவஸேத் லோகே ஸ்வாத்பா ப்³யேநம் விக³ர்ஹதே' அதாவது, எவன் ஸ்ரீராமனைச் சேவிக்கவில்லையோ, அவனுடையவும், எவன் ஸ்ரீராமனால் கடாக்ஷிக்கப்படவில்லையோ அவனுடையவு மாகிய வாழ்நாள் வீணாளேயாகும். அன்னவனை உலகம் நிந்திப்பது ஒருபுறமிருக்க அவனுடைய மனமே அவனை நிந்திக்கு மென்றார் மகா கவியாகிய வால்மீகி. மேலும் ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் வீழ்ந்து கரைகாணாதலைகிற ஜீவகோடிகட்குப் பகவானுடைய அருளே தெப்பமாக விருக்கிறதென்றும் அவ்வருள் வாரா தொழியின் மானிடர்கள் இருந்தும் இறந்தவர்களே யாவ

ரென்றும் கூறுகிறார். 'அவிவேக க⁴நாந்த⁴ தி³ங்முகே², ப³ஹுதா⁴ ஸந்தத து:க² வர்ஷிணி - ப⁴கவந்ப⁴வ து³ர்தி³நேபத: ஸ்க²லிதம் மாமவ லோகயச்யுத' என்கிற ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.

'வயஸா த்ராணைநகா³நி வஸூத⁴நேஷிநகா³நி' என்பதனால், தஶரதனையும் ப⁴ரதனையும் சுட்டிக்காட்டி உரைசெய்கிறார். 'ப்ராப்யவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி ப³ஹூந்யாயூம்ஷி ஜீவத: - ஜீர்ணஸ்யாஸ்ய ஶரீரஸ்ய விஶ்ராந்தி மபி⁴ரோசயே' அதாவது, அறுபதினாயிரம் வருடம் ராஜ்யபாரம் செய்து வெண்குடை நிழலிலேயே முதுமையைப் பெற்ற தசரதன் ஸ்ரீராமனிடத்தில் இராஜ்யத்தை ஒப்படைத்து சுகம் பெறலாமென் றெண்ணினான். முனிவனுடைய சாபம் இடை புகுந்தமையால் ஸ்ரீராமனுடைய சருணை வனம் செல்லும் வியாஜத்தோடு குன்றியது. குன்றவும் தஶரதன்,

'கறுத்தாயுருவும் மனமும் கண்ணும் கையுஞ் செய்ய
பொறுத்தாய் பொறையே யிறைவன் புரமூன்றெரித்த போர்வில்
இறுத்தாய் தமியே னென்னு தென்னை யிம்மூப் பிடையே
வெறுத்தா யினிநான் வாணாள் வேண்டேன் வேண்டே னென்றான்'

என்கிறபடி, ஸ்ரீராமனுடைய தயவிற்குப் பாத்திரமாகாத தன்வாணாளை வெறுத்துப் பின்னர் உயிர் துறந்தான். பரதனோ வெனில், தனது தாயார் தனக்கென்று சம்பாதித்துவைத்த

அயோத்திமா நகரையும் வெறுத்து கைகேயியையும் கடிந்துகொண்டு, 'யாவந்ந சரணௌ ப்₃ராது: பார்தி₂வ வ்யம்ஜநாந்விதௌ-ஸிரஸா தா₄ரயிஷ்யாமி நமே ஸாந்திர் ப₄விஷ்யதி' அதாவது, காட்டிற்குச் சென்றிருக்கிற ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களுடைய திருவடிகளை நான் சிரத்தில் எந்தினலல்லாது என் மனத்திற்கு சாந்தியுண்டாக மாட்டாதென்று, அவரைத் தேடிப்போய் சித்ரகூடத்தில் நின்றும் ஸ்ரீராம பாதுகையைப் பெற்றுப்வந்தான். ஸ்ரீராமனுடைய தயை தப்பிய காலத்தில் இவர்களின் கதியே இவ்வாறெனின், அற்ப மனிதர்களின் கதியை என்னென்பது என்கிறு ரென்று பொருள்.

'ராஜாதி₄ராஜ...ராஜிலேயுமு' என்பதனுல், 'ராஜாதிராஜஸ் ஸர்வேஷாம்' என்கிறபடி லோகநாதனுப் தர்மநிரூபணம் செய்கிற நீ என்முன் னெழுந்தருளி, யுத்தரங்கத்தில் அர்ஜுனனுக்கு தர்மோபதேஸம் செய்து அவனது சந்தேஹங்களைத் தீர்த்ததுபோல் எனக்கும் லோகாந்தரங்க மர்மங்களை யுபதேசித்து என்னுடைய மனத்திற்கும் சமாதானத்தை யுண்டாக்கி இரக்ஷித்தருளவேண்டு மென்று ஸ்ரீராமனுடைய தயவை எதிர்பார்க்கிறு ரென்று பொருள்.

ப. ; *	ரிமபா ; மா - தாபா	தா	நீதா	‖
; *	தபலே ; நி - ப்ரது	கே	. மி	‖
பா *	பாமாதாபா - மபதப	மரி	காரீ	‖
, *	த ஶ்ர ர த - ரா...	..	மா.	‖

ஸா* ரிமபா ; மா - தாபா | தா | நீதா ||
. * தயலே; நி - ப்ராது | கே | . மி ||

பா* பாமாதாபா - மபதப | மப | தப - ரிக ||
. * த ஸ ர த - ரா. . . | . . | மா. - . ||

ரிஸ* ரிமபா ; மா - தாபா | தா | நீதா ||
. . * தயலே ; நி - ப்ராது | கே | . மி ||

பா * பாமா - தாபா - தாநீ | தப | மரி - கரி ||
. * த ஸ - ர த - ரா . | . . | . . - மா ||

ரிஸ*

. . * (த்^v^யலேநி)

அ. ; * தபஸ்ாநீரீஸ்ா - ரிஸ் | ரீ | க்ாரீ ||
; * வயஸ¬நூ . - றை. | . | ந ஈ ||

ஸ்ா* ஸ்ரிஸ்ரிஸ்ா - நீதப - மப | தநி | தப - கா ||
, * வ . ஸ¬த - நே . - லி. | ந. | . . - கா ||

ரிஸ்* தபஸ்ா - தபஸ்நிரிஸ் - ரிப் | ம்ரி | க்ரா் ||
நி. * வபஸ¬- நா . . . . - றை | . . | ந ஈ ||

ஸ்ா*: தபதரிஸ்ா - நீதப - மப | மப | தபகா ||
. * வ . ஸ¬ த - நே . - லி. | ந . | . . கா ||

ரிஸ*

நி . * (த^v^ய)

ச. ; * பா ; பா ; தப - மப | தப | மரிகா ||
; * ரா ; ஜா ; தி. - ரா. | . . | ஜ . ர ||
ரிஸ*: மாரீகாரீஸா - ந்ஸ | ரிஸ | ரீகா ||
தி. * ரா .ஜஸ த - லா. | . . | வ. ||
ரிஸ* ரீ ; பமதாபா - நீ | தப | மரிகா ||
ண்ய* பூ ; ஜா. ஜ ப - மு | ல. | வே . ||
ரிஸ* ந் ஸாரீஸாரீ - பம | ரீ | காரீ ||
ள. * பொம்துகா. - ரெ | . | துட ||

ஸா* பா ; பா ; தப - மப | தப | மரிகா ||
. * ரா ; ஜில்; லி. - லோ. | . . | காம். ||

ரிஸ* ரீ ; பாமாபா - தப | தா | நீதா ||
த . * ரம்; க மர் . - ம . | மு | தெலி ||

பா * தாபாஸ்ாரீரீ - ஸ்ா | ரீ | ப் ம் ரீ ||
பி * ரா . ஜிஸே. - யு | த் | யா . . ||

ஸ்ா* ஸ்ரிஸ்ரிஸ்ா - நீதப - மப | தநி | பாகா ||
க * ரா. . . ஜ - ஸங். - து. | த. | நீ . ||

ரிஸ*

து. * (த^Vயலேநி)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய குணங்களைக் கொண்டாடித் தம்மை யாட்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

(21) ஹுஸேநி - ஆதி.

ப. ராமா நின்னே நம்மினாநு நிஜமுக ஸீதா (ரா)

அ. காமஜநக கமநீயவதந நநு - காவவே காருண்யஜலதி (ரா)

ச. ஸாரஸாமாதி வேதஸார ஸம்மத புத - விஹார ராஜித முக்தா
ஹார கநக கேயூரதர ஸுகுண - பாராவார ஸுராதிதபத (ரா)

2. திர ஸுஜந ஹ்ருத்பம்ஜரகீர நீபதபக்தி நா - கிர மதநஸும்தரா
கார தநுஜஸம்ஹார துஷ்டஜந - தூர ரகுகுலோத்தாரோத்தார (ரா)

3. ராஜராஜ வம்தித பூஜாநாயக ஸுரஸ - மாஜ ஸ்ரீகர த்யாக
ராஜ மாநஸ ஸரோஜ குஸும தின - ராஜ பந்திரத ராஜ தநப ஸ்ரீ (ரா)

பத உரை.

ராமா - ஸ்ரீராமா
ஸீதாராமா - சீதை மணவாளா
நிஜமுக - நிச்சயமாய்
நின்நு ஏ - உன்னையே

நம்மிநாநு - நம்பியிருக்கிறேன்
காமஜநக - மன்மதனைப் பெற்றவனே
கமநீயவத^v^ந - மனோகரமான முகத்தை
யுடையவனே
காருண்யஜலதி^v^ - கருணைக்கடலே
நநுந் - என்னை
காவவே - காப்பாற்றுவாய் (அய்யனே)
ஸார - சத்தாகியவனே
ஸாமாதி^v^ வேத^v^ஸார - ஸாமாதியா யுள்ள
நான்கு வேதங்களின் ஸாரமானவனே
ஸம்தத...விஹார'
ஸம்தத - எப்பொழுதும்
புத^v^ - பெரியோர்களிடத்தில், பக்தர்களிடத்
தில்
விஹார - விஹரிக்கப்பட்டவனே

ராஜித முக்தாஹார - பிரகாசிக்கா நின்ற
முத்துமாலையை யணிந்தவனே
கநககேயூரத^v^ர - பொன்னாற்செய்த
தோளணியை அணிந்தவனே
ஸுகுணா பாராவார - நற்குணக்கடலே
'ஸுர...பத:'
ஸுர - தேவர்களால்
ஆராதித - பூசை செய்யப்பட்ட
பத^v^ - பாதங்களை யுடையவனே
தீர - தீரனே
'ஸுஜந...கீர'
ஸுஜந - சாதுக்களுடைய
ஹ்ருத் - மனமென்கிற
பஞ்ஜர - கூட்டில் (வாசஞ்செய்யும்)
கீர - கிளியே (பைங்கிளியே)
நீ - உன்னுடைய

பத^v^ப^v^க்தி - பாதபக்தியை

நாகுந் ஈரா - எனக்குக் கொடடா

மத^v^ந ஸுந்த^v^ராகார-மன்மதனைப்போன்ற அழகிய உருவமுடையவனே

த^v^நுஜ ஸம்ஹார - இராக்ஷதர்களைச் சங்கரிப்பவனே

து^v^ஷ்டஜநதூ^v^ர - துஷ்டர்கட்குத் தூரத்திலிருப்பவனே

'ரகு^v^...உத்^v^தா^v^ரா'

ரகு^v^குல - இரகுவம்சத்தை

உத்^v^தா^v^ர - உத்தாரணம் செய்த சக்ரவர்த்திகளை

உத்^v^தா^v^ரா - உத்தரித்தவனே

ராஜராஜ வந்தி^v^த-இராஜாதிராஜர்களால் வந்தனம் செய்யப்பட்டவனே

பூ^v^ஜாநாயக - பூமிதேவியின் மகளாகிய சீதாதேவிக்கு நாயகனே

ஸுரஸமாஜ - தேவர்களின் சமூகத்தையுடையவனே

'ஸ்ரீகர...ராஜ'

ஸ்ரீகர - ஸம்பத்கரமான

த்யாக^v^ராஜ - தியாகராஜனுடைய

மாநஸ - மனமென்கிற

ஸரோஜகுஸும - தாமரை மலருக்கு

தி^v^நராஜ - சூரியனைப் போன்றவனே

பங்திரத, ராஜநநய - தசரதனுடைய குமாரனே

ஸ்ரீராமா - ஸ்ரீராமா (நின்னே)

விசேஷார்த்தம் :—'ராமா நிந்நே நம்மிநாது நிஜமுக^v ஸீதாராம' என்பதனால்; ஸ்ரீராமா! சீதாதேவியோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற உன்னுடைய இந்த ஸந்நிவேசமும் எனக்கு மிகவும் லாபகரமாயிருக்கிறது. என் பொருட்டுப் புருஷகாரம் செய்வதற்கு என் தாயாகிய சீதை உன் மருங்கிருக்கிறாள். நான் உய்ந்தேன் என்கிறாரென்று பொருள்.

12—C

'நாமஜனக...காருண்ய ஜலதீ!' என்பதனால், ஸ்ரீராமா, 'ஸாக்ஷாந் மந்மத மந்மத:' என்கிறபடி, உனது திவ்யமங்கள விக்ரகம் மிகவும் வனப்புடையதாய் சேவிப்பவர்களின் கண்களையும் மனதையும் கொள்ளைகொண்டிருக்கிறது. உன்னுடைய திருமுகம், 'சந்த்^vரகாந்தாநநம் ராமம்' என்கிறபடி; பூரணச் சந்திரனைப்போன்று மிகவும் மனோகரமாகவிருக்கிறது. உன்னுடைய மனமோவெனில், கருணை நிறைந்த கடல்போன்றது. இம்மூன்று குணங்களாலேயே எனக்கு உன்னிடத்தில் பரம ப்ரீதியும் நம்பிக்கையும் பிறந்திருக்கிறது. இன்னும் சீதாதேவியின் புருஷாகாரமும் சேர்ந்ததென்றால் எனக்கென்ன விசாரம் என்று பகவானுடைய ரக்ஷகத்தை ஸ்தாபிக்கிறார்.

'ஸார...ஸாமாதிவேதஸார' என்கிற விசேஷணங்களினால், பகவான் சத்தில் சத்தாகியவனென்றும். அப்படிப்பட்ட சத்தைத் தனது நாமத்தினுடையவனென்றும் சொல்லுகிறார். 'ருசோயஜூம்ஷி ஸாமாநி யோ அதீ₁தே ஸக்ருந்நர: - ஸக்ருத^vஷ்டாக்ஷரம் ஜப்த்வாப₁லம் தஸ்ய ஸமஶ்நுதே' என்கிறபடி, ருக்கு, எஜுஸ்ஸு, ஸாமம், அத₂ர்வணம்: என்கிற நான்கு

வேதங்களையும் அத்யயநம் செய்வதா லுண்டாகும் பலன் ஸ்ரீமந்நாராயண மந்திரத்தை ஒரு தரம் உச்சரிப்பதனு லுண்டாகுமென்று தொன்னூல்கள் முறையிடுகின்ற தென்பதைத் தெரிவிக்கிறார்

'ஸந்தத புத விஹார; ஸுஜந ஹ்ருத்பங்கஜகிர, ஸ்ரீத்யாகராஜ மாநஸ குஸும திநராஜ' என்னும் விசேஷணங்களினால், 'மத்பக்தா யத்ர காயந்தி தத்ர திஷ்டாமி என்கிறபடி, பகவான் பக்த பராதீனனும் பக்தர்கள் பஜனம் செய்கிற விடத்திலேயே எப்பொழுதும் வசித்துக் கொண் டிருக்கிறபடியால் அப்பரவர்களைப் போன்ற பக்தர்களுடைய மன மென்கிற தாமரையை விகஸிக்கச் செய்யும் ஸூரியனைப்போன்றவ னென்கிறார்.

'ராஜித முக்தாஹார, கநக கேயூரதர, மதநஸும்தராகார' என்கிற விசேஷணங்களினால், ஸ்ரீராமன் ஸ்வபாவமாகவே மிகவும் அழகு வாய்ந்தவனென்றும், 'ஸ்புரத்கிரீடாங்கத ஹார கம்டிகா மணீந்த்ர காஞ்சீ குணநூபுராதிபி:' என்கிறபடி, ஒப்புயர் வில்லாத அழகுவாய்ந்த பகவானுடைய திருமேனியில் பிராகாசிக்கிற கிரீடகங்கணஹார நூபுராதி ஆபரணங்கள், பகவத் ஸம்பந்தத்தினால் மிகவும் காந்தி யுடையவைகளாய் பகவானுடைய திருமேனியின் காந்தியைப் பெருக்குகின்றதோ வெனத் தோன்றுகிற தென்கிறார்.

'தநுஜ ஸம்ஹார, துஷ்ஜநதூர' என்கிற விசேஷணங்களினால், ஸ்ரீராமன் துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்வதற்காகிய அவதார வைபவமுடையவ னென்கிறார்.

'ரகு₃குலோத்₃தா₄ரோ த்₃தா₄ர, பங்திரத₂ராஜ தநய' என்கிற விசேஷணங்களினல், 'ஸோஹமா ஜந்மஸ்₂த்₃தா₄நாம் ஆபலோத₃ய கர்மணும் - ஆஸமுத்₃ரக்ஷிதீஸாநாம் ஆநாக ரத₂ வர்த்மநாம்' என்கிறபடி, புகழ்பெற்ற ரகுவம்சத்தவர்களை உத்தாரணம் செய்தவன் சாமானிய னல்லன், அவன் ஸ்ரீமந் நாராயணனே என்கிருரென்று பொருள்.

'ஸுராராதி₄தபத₃' என்பதனுல், பிறையணிந்தானும் நான்முகனு மிந்திரனும் மற்றையமரர் களும் வந்து தொழப் பெற்ற திருவடிகளை யுடையவன் என்கிருர்.

உசேநி ராகலக்ஷணம்:—இது வக்ரஸம்பூர்ணராகம், 22-வது மேளத்திற் பிறந்தது. சது ஶ்ருதி ரிஷப சுத்₃த மத்யம கைசிகி நிஷாதங்கள் இராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ரீரீஸா - மமாபமா - ரிரிகாமா - பாநிதமா - பநிதநிஸாநீதமா - மகமபா - பமாகரி - ஸகரிகமா கரி - கரிநிஸ என்கிற ப்ரயோகங்கள் இராகத்தின் களைகளைக் காட்டுமவைகள்.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம ப த நி ஸ.	ஸ நீ த ப மா க ரீ ஸ.

ப. ரீ ; ரீ ; - ; ; ; - ரீ	கமபா - பா , ம -	மகபம - கரிமக	‖
ரா; மா; - ; ; ; - நிந்	நே , - நம் , . -	மி . . . - நா . . .	‖

	ரீ ; ; - ; ; ; - ரீகா	மாபா , - நிதப	தபாம - கரிகஸ
	ரு; ; - ; ; ; - நிஜ	மு க ; - . . .	ஸீ. . - தா .
2	ரீ ; ரீ , கமா , ரி - ரீமகாமரீ - ; ரீ	கமபா - பா , ம -	மகபம - கரிமக
	ரா; மா, . . , . - . . . . . . - ; நிங்	நே . - நம், . . -	மி. . . - நா . .
	ரீ ; ; - ; ; ; - ரீகா	மாபா , - நிதப	தபாப - கரிகஸ
	ரு; , - ; ; ; - நிஜ	மு க ; - . . .	ஸீ. . - தா. .
3.	ரீ ; ரீகாமாபம - மகாரி ; ரீ	கமபா - பா , ம -	மகபம - கரிமக
	ரா; மா. . . . - . . . ; நிங்	நே . - நம், . . -	மி. . . - நா . .
	ரீ ; ; - ; ; ; - ரீகா	மாபா , - நிதப	தபாம - கரிகஸ
	ரு; ; - ; ; ; - நிஜ	மு க ; - . . .	ஸீ. . - தா . .
அ.	பா ; மா - பாநீ - நிததா - தநி	ஸ்ா ; ; ;	; ரிஸ்நிதபம
	கா ; ம - ஜ ந - க . . - கம	நீ ; ; ;	; ய . . . .
2.	பா , நிதா-தம-பாநீ-நிததா-தநி	ஸ்ா ; - ரிஸ்ஸ்நி	ஸ்ரிநித - பாமா
	கா , . . -ம . - ஜ ந-க . . -கம	நீ ; - ய . வ .	த ந . . - நந்நு

பா ; ; ஸ்ா - ரிஸ்நிதபாமா	பா ; - ; மா	தபபம - கரிகஸ ‖
கா ; ; வ - வே . . . கா	ருண் ; - ; ய	ஜ .ல . - தீ. . . ‖
பதநிஸ் - ரீஸ்ா - ,,	பநிதநி - பததப	,, ‖
கா. . . - . வ - ,,	ருண். - . . . ய	,, ‖
ச. பா ; பா ; ; ; - ஸ்ா ;	தநிஸ்ா - ; ;	ரிஸ்நித - பாமா ‖
ரா ; ஜ ; ; ; - ரா ;	ஜ . - ; ;	வம் . . - தி த ‖
2. பமபதபா ; ; ; - பா ;	,,	,, ‖
ரா . . ஜ ; ; ; - ரா ;	,,	,, ‖
க ரிகா - ரீ ; ; ; - ரீகா	மாபா - , நிதத	ம பதப - கரிகஸ ‖
பூ . . - ஜா ; ; ; - நா.	ய க - , . . .	ஸா.ர . - ஸ. . . ‖
ரீ ; ரீ ; - ந்ஸாந் - ரிககரி	கமபம - மகபம	கரிகா - ரீ ; ‖
மா; ஜா; - ஸ்ரீ. . - க . . .	ர . . . - த்யா . .	. . . - க ; ‖
பமப நீத - நி ஸ் ரீ ஸ் - ஸ் நி தபம	பாஸ்நிதப - கம	பாம - கரிஸஸா ‖
ரா.ஜமாந - ஸஸரோஜ- குஸாமதிந	ராஜபங்கி - ரத	ராஜ - தநய ஸ்ரீ ‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய ப்ரபாவங்களைக் கொண்டாடி அவனைத் தம்மிடத்திற்கு வரும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

(22) ஹுஸேனி - ரூபகம்

ப. ரகுவீர! ரணதீர! - ராரா ராஜகுமார! (ரகு)

அ. ப்ருகுஸூநு மதவிதார! - ப்ருந்தாரகா தார! (ரகு)

ச. ராவண கடகர்ண பலா - ராதிரிபு நகநகாரி!

ஸ்தாவர ஜங்கமரூப - த்யாகராஜ ஹ்ருச்சாரி (ரகு)

பத உரை

ரகுவீர - இரகுவம்சத்தில் வீரனே

ரணதீர - போர்க்களத்தில் தைரியமுடையவனே

ராஜகுமார - அரசனுடைய மகனே

ராரா - வாடா

'ப்ருகு...விதார'

ப்ருகுஸூநு - பரசுராமனுடைய

மத - மதத்தை

விதார - போக்கடித்தவனே

ப்ருந்தாரகா தார - தெய்வங்கட்கெல்லாம் தெய்வமானவனே

'ராவண...நகாரி'

ராவண - இராவணன்

கடகர்ண - கும்பகர்ணன்

பலாராதிரிபு - இந்திரஜித்தன் என்கிற

நக - மலைகட்கு

நகா^Vரி - இந்திரனைப்போன்றவனே
'ஸ்தா_{\|}^Vவர...ரூப'
ஸ்தா_{\|}வர-அசையாப் பொருளினுடையவும்
ஜங்கம - அசையும் பொருளினுடையவும்
ரூப - உருவத்தை யுடையவனே
த்யாக^Vராஜ ஹ்ருத்சாரி - தியாகராஜ னுடைய மனத்தில் சஞ்சரிப்பவனே

விசேஷார்த்தம்:—'ரகு_{\|}^Vவீர...ராஜகுமார' என்கிற விசேஷணங்களினால்; 'ஸஹிரூபோப பந்நஸ்ச வீர்யவாநந ஸூயக: - பூ_{\|}^Vமாவநு பமைஸ்ஸூநுர் கு^Vணைர் த^Vஸரதோ_{\|}பம:' அதாவது, ஸ்ரீராமன் மிகவும் அழகுவாய்ந்த திருமேனியுடையவன், கஸ்தூரியினிடத் திருக்கிற வாசனையைப்போல் தான் கஷ்டப்படாமல் சத்ருருக்களை மாத்திரம் கஷ்டப்படுத்துகிறவன் அசூயை இல்லாதவன். பூமியில் நிகரற்ற ஆண்பிள்ளை. உருவம் இங்கித சேஷ்டைகள் முதலியவற்றால், தீபத்திலிருந்து ஏற்றிய ப்ரதீபத்தைப்போல் தசரதனைப் போன்றவன் என்கிறபடி, ஸ்ரீராமனுடைய ஸ்வபாவ விசேஷகுணங்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

'ப்_{\|}^Vருகு^V ஸூநுமத^Vவிதா^Vர' என்பதனால், சூரிய வம்சத்து அரசர்களாலேயே ஜயிப்பதற்குச் சாத்திய மில்லாத பரசுராமனை வென்றமையால் நிகரற்ற பராக்கிரம முடையவ னென்கிறார்.

'ப்^Vருந்தாரகா தா_{\|}^Vரா' என்பதனால், தேவு மெய்ப்பொருளும் படைக்கப் பூவில் நான்முகனைப் படைத்த தேவ னென்கிறார்.

‘ராவண கடகர்ண பராதி ரிபுககககாரி’ என்பதனல்; ‘ஸஹிதேவை ருதிர்ணஸ்ய ராவணஸ்யவதார்திபி: - அர்திதோ மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதந:’ என்கிறபடியும், ‘ அஜாய மாநோ பஹுதா விஜாயதே’ என்கிறபடியும் ஸ்ரீராமன் இராவண கும்பகர்ணாதிகளை வதம் செய்து பக்தர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு அவதரித்த ஸ்ரீமந் நாராயண னென்கிறார். ‘ஸ்தாவர ஜங்கமரூபா’ என்பதனல், ‘ஈஶாவாஸ்ய மிதகும் ஸர்வம் யத்கிம்ச ஜகத்யாம் ஜகத்’ என்கிறபடியும், ‘நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடுவானாய்ச் சீரார்சுடர்க ளிரண்டாய் சிவனாயயனாய்’ என்கிறபடியும் சராசரங்களை யெல்லாம் சரீரமாக உடையவ னென்று பொருள்.

‘த்யாகராஜ ஹ்ருத்சாரி’ என்பதனல், ‘உன்னைக்கொண் டென்னுள்வைத்தே னென்னையு முன்னிலிட்டேன்’ என்கிறபடி, அய்யரவர்களின் மனத்தை ஸ்ரீராமனிடத்திலும் ஸ்ரீராமனை அய்யரவர்களின் மனத்திடத்திலும் வைத்தமையான் அய்யரவர்கட்கு அகண்டஞான முண்டாய் பகவானுடைய சர்வ வியாபகமாகிய விபூதியை யநுபவிக்கிறா ரென்று பொருள்.

ப. மாமா	| கா ; ரீஸா	|| காமா	| பா ; பாபா	||
ர கு	| வீ , . ர	|| ர ண	| தீ ; . ர	||
கரிபம	| ,,	||	,,	||
ர .கு.	| ,,	||	,,	||

கரிபம	தபமா - கரிரிக	மாமா	பமகமபாமா
ர .கு.	வீ. , - . . ர .	ர ண	தீ. . . . ர
பா ;	தநிஸ்ரிஸ்ா ;	நிதபா	தபபம - மகரிஸ
ரா ;	ரா. . . ரா ;	ஜ. கு	மா . . - ர . . .
மாமா	கா ; ரீகா	மாமா	பமகமபாமா
ர கு	வீ ; . ர	ர ண	தீ . . . ர
பா ;	நிதமப - தநிஸ்ரி	ரிரிஸ்ா	நிதபம - காரீ
ரா ;	ரா. . . - ரா . .	ஜ. கு	மா . . - ர .
அ. ரி ரி	ரி ; ரி ரி	ஸ்ரிக்ஸ்	ஸ்ா ; - நிதபா
ப்ருகு	ஸொ; நம	த . வி.	தா ; - . . ர
பா ;	ஸ்ா ; நிதபா	ஸ்ாநித	பா - தபமகரிஸ
ப்ரும்;	தா ; . . ர	கா . .	. - தா. ர . . .
ச. பா ;	பாபாபாபா	பாமா	மககா - கரிரீ
ரா ;	வ ண க ட	கர் .	ண . - ப.லா

மாகா	காரீஸநிஸா	ஸகரீ	மாபநிதாபா	
ரா .	தி . ரி . பு	ந . க	நகா . ரி	
ரீ ;	ரீரீரீரீ	ஸ்ரிக்ரி	ஸ்ா ; நிதபா	
ஸ்தா ;	வர.ஜம்	க . ம.	ரூ ; ப . .	
பாஸ்நி	தா - பஸ்ஸ்ாநித	ஸ்ாநித	பா - தபமகரிஸ்	
த்யா .	க - ரா. . ஜ.	ஹ்ருச்	. - சா. . ரி . .	

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமா! நீ கருணைக்கடல் என்கிற பெயரைமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு பிரார்த்தித்தாலும் பேசாமலிருக்கிறாயே? இந்த குணம் உனக்கேது? என்று வாதாடுகிறார்.

(23) ஹுஸேநி - ரூபகம்.

ப. ராமராமராம ஸீதா - ரமண பாபஹரண (ராம)

அ. செம்தராகயும்டு டெவரி - செலிமியோ நிம்டு கலிமியோ (ராம)

2. மந மேமெரசதமறுசு நிம்த - மதமா காமதமா (ராம)

3. நநுவினா க^{v}தி யெவ்வரநுசு - நக^{v}வோ லேக பி^{v}கு^{v}வோ (ராம)
4. ஶஶிமுக, நங்கேசுடதி^{v} - யஶமா நாது^{v} வஶமா (ராம)
5 கருணாஜலதுநநுசு ப^{v}ல்க - க^{v}றவா ப்ரோவப^{v}ருவா (ராம)
6. ராமாயநி மொறலிட^v மதி^{v} - ராதா^{v} தே^{v}வவாதா^{v} (ராம)
7. இந்நி விந்நபமுலகு மதி^{v} - யிநுமா மாட விநுமா (ராம)
8. லேமிதெ^{v}ல்ப பெ^{v}த்^{v}த^{v}லெவரு - லேரா நிம்டு^{v}போரா (ராம)
9 உண்டி^{v}நநு நிந்நுபோ^{v}லி - யும்து^{v}ரே ஆடு^{v}கொம்து^{v}ரோ (ராம)
10. ப^{v}ளிப^{v}ளி தநகர்ம மிம்த - ப^{v}லமோ லேக சலமோ (ராம)
11. வலசி பாடி^{v} யிம்த பல்க - வலெநா தாளக^{v}லநா (ராம)
12. இலரக்ஷண ஸேயலேநி - குலமோ வ்யாகுலமோ (ராம)
13. வஶமுகா^{v}து^{v} த்யாக^{v}ராஜ - வரத^v கும்த^{v}ஸாரத^v (ராம)

பத உரை

ராமராமராம - ஸ்ரீராமராமராம
ஸீதாரமணா - சீதை மணவாளா
பாப ஹரணா - பாவங்களைப் போக்கடிப்பவனே
செந்தந் - மருங்கில்
ராக - வராமல்
உண்டட - இருப்பது
எவரிசெலிமிலு - யாருடைய சினேகமோ

நிண்டுகலிமியோ - செல்வச் செருக்கோ
மநமு - நாம்
ஏசெத^{V}மு - ஏமாற்றவல்லோம்
அநுசுந் - என்று
இம்த மத^{V}மா - இவ்வளவு கர்வமா
காமதமா-அழகில் மன்மதனை வென்றவனே
நநுவிநா - என்னைவிட (ஸ்ரீராமனை விட)
கதி^{V} - திக்கு, புகலிடம்
எவரு - யார்
அநுசுந் - என்று
நக^{V}வோ - பரிகாசமா
லேக - அன்றேல்
பி^{V}கு^{V}வு ஓ - பிகுவா
ஶஶிமுக, - சந்திரனைப் போன்ற முகமுடையவனே
நந்நுந் - என்னை

ஏசுட அநி^{V} - ஏமாற்றுகிறது
யஶமு ஆ - (உனக்கு) மேன்மையா
நாது^{V} - உன்லீலை என்னுடைய
வஶமா - கைப்பட்டதா
கருணந் - கருணையோடு
ஜூதுநு - கடாக்ஷிப்பேன்
அநுசுந் - என்று
பல்கந் - சொல்வதற்கு
கறவு ஆ - கருப்பா, க்ஷாமமா
ப்ரோவந் - ரக்ஷிப்பதற்கு
ப்^{V}ருவு ஆ - பாரமா
ராமா - ஸ்ரீராமா
அநி - என்று
மொறலு இட^{V}ந் - முறையிட்டால்
மதி^{V} - புத்தி, காப்பதற்காகிய நற்புத்தி
ராது^{V} ஆ - வராதா

தே^{v}வ - தேவனே
வாது^{v} ஆ - வாதமா
இங்கி - இவ்வளவு
விந்நபமுலகுந் - விண்ணப்பங்கட்கும்
மதி^{v} - மனது
இநுமா - இரும்பா
மாட - வார்த்தையை
விநுமா - கேட்பாயடா
லேமி - கஷ்டங்களை
தெல்பந் - தெரிவிப்பதற்கு
பெத்^{v}த^{v}லு - பெரியவர்கள்
எவருந் - யாரும்
லேரா - இல்லையா
நிம்டு^{v}போரா - பெரிய யுத்தமா
உண்டிநநு - இருந்தாலும்
நிந்நுபோலி - உன்னைப்போன்று
உந்து^{v}ரே : இருப்பாரோ
ஆடு^{v}கொந்து^{v}ரே-சொல்லிக்கொள்வார்களா
ப^{v}ளிப^{v}ளி - பலேபலே! ஆஹா!
தநகர்மமு - என்னுடையகருமம்
இந்த - இவ்வளவு
ப^{v}லமு ஒ - வலிவுடையதா?
லேக - அன்றேல்
சலமோ - உனக்குக் கோபமா?
வலசி - ஆசைகொண்டு
பாடி^{v} - புகழ்ந்துபாடி
இந்த - இவ்வளவு
பல்கந் வலெநா - பேசவேண்டுமா, முறையிட
வேண்டுமா
தாளந் - பொறுக்க
கலநா - வல்லேனு
இலந் - பூமியில்

ரக்ஷணஸேயலேநி - இரக்ஷிப்பதற்கு முடியாத
குலமா - வம்சமா, மரபா
வ்யாகுலமா - மனதிற்கு சுகமின்மையா
த்யாக³ராஜவரத³ - தியாகராஜனுக்கு வரமளிப்பவனே
குந்த³ ஸுரத³ - முல்லையரும்பைப் போன்ற பற்களின் வரிசையை யுடையவனே
வஶமுகா³து³ - சாத்தியமில்லை

விசேஷார்த்தம்:—'ராம ராம ராமஸீதா ரமண பாபஹரண' என்பதனால், அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனை அனவரதம் தொழுகிறு ரென்பது பொருள். 'த்வதங்க்⁴ரி முத்³தி³ஶ்ய கதா³பிகேந சித்³யதா³ ததா³வாபி ஸக்ருத்க்ருதோம் ஜலி: - ததை³வ முஷ்ணாத்யஶு பா⁴ங்ய ஶேஷதஸ்ஶு பா⁴நி புஷ்ணாதிநஜாது ஹீயதே' என்கிறபடி, பகவானுடைய சரண கமலங்களைக் குறித்து யாராலாகிலும், எப்பொழுதாகிலும், தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஒரு நமஸ்காரம் செய்திருந்தால், அந்த நமஸ்காரம் நெடுங்காலமாய் அவனைவிட்டகலாதிருக்கிற பாபங்களை எல்லாம் போக்கி அவனுக்கு எல்லா விதத்திலும் நன்மையைச் செய்கிறது. இன்னதென் றறியாமலே ஒருதடவை பகவானை யுத்தேசித்துச் செய்த நமஸ்காரம் இவ்வளவு வலிவுடையதெனின், அறிவோடு பலதடவைகளில் செய்த நமஸ்காரம் எவ்வளவு வலியதாக விருக்கவேண்டும்? மேலும், 'ஸக்ருத் ஸ்ம்ருதோபி கோ³விந்தோ³ ந்ருணும் ஜந்மஶதைஸ்சிதம் : பாபராஶிம் த³ஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல:' என்கிறபடி, பகவானுடைய திருநாமத்தை ஒருதரம் உச்சரித்த மாத்திரத்திலேயே அது

பஞ்சுப் பொதியிற் புகுந்த நெருப்பைப்போல் மனிதனுடைய பாவங்களைப் போக்கடிக்குமென்றால், பலதடவைகளில் உச்சரிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமநாமம் எதைச் செய்யமாட்டாது? ஆகவே, அய்யரவர்கள், 'ராமராமராம' என்பதனால், தாம் அனவரதமும் ஸ்ரீராமனைத் துதிக்கிறதை விளக்குகிறார் என்று பொருள். 'ஸீதாரமண' என்னும் விசேஷணத்தில், ஸ்ரீராமன், புருஷகாரம் செய்வதற்கென்றே சங்கல்பம் செய்துகொண்டிருக்கிற சீதாபிராட்டியோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிறபடியால் இந்த சந்நிவேஸம் மிகவும் சிறந்ததென்கிறார். 'பாபஹரண' என்னும் விசேஷணத்தினால், அற்பமாகிய உபாயத்தினாலே அனேகர் பாவத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களாயிருக்கும் பொழுது லக்ஷ்மியினுடைய புருஷகாரம் கிடைத்தவர்கட்கு க்ஷேமம் உண்டாவதற்குச் சந்தேகமில்லை என்கிறார் என்று பொருள்.

'செம்தராக யுண்டட எவரி செலிமியோ, நிண்டு'கலிமியோ' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! நான் உன்னை எவ்வளவு பிரார்த்தித்தும் நீ என்னருகில் வாராமலிருக்கிறாய். உன் தேவியாகிய சீதையின் மேல் உனக்கு மிகவும் ப்ரீதியல்லவா? மேலும் உன்னுடைய ஆஸ்ரிதர்களிடத்திலும் உனக்கு அதிக ப்ரீதியல்லவா? நான் பிரார்த்தித்தும், சீதாதேவி புருஷகாரம் செய்தும் நீ பாராமுகமாய் இருக்கின்றனையே நீ யாருடைய இணக்கத்தை விஸேஷமாக எண்ணி என்னை உபேக்ஷிக்கிறாய்? அல்லது நீ எந்தவிதமான செல்வச் செருக்கினால் பராமுகமாயிருக்கிறாய்? நற்குணங்கட்கெல்லாம் உறைவிடமாயிருக்கிற உனக்கு இது தகுமா? என்று வாதாடுகிறார்.

'மநமேசத மநுசு...காமதமா' என்பதனல், ஸ்ரீராமா! உன்னுடைய அழகினுலும், வாங்மாதுர்யத்தினுலும், அதிமாநுஷ சரிதங்களினுலும் எல்லாரையும் ஏமாற்றுகிறுய். சீதாதேவிக்கு ஆசைகாட்டி. வால்மீகாஶ்ரமத்தில் விடுத்துவரும்படி செய்தாய், நாரதமுனிவருக்கு மாயையைக் காட்டுகிறதாகச் சொல்லி அவனைப் பெண்ணுருவாக்கிப் பலவிதமான கஷ்டங்களுக்காளாக்கினை. இப்படி எல்லாரையும் ஏமாற்ற வல்லவனென்று கர்வங் கொண்டிருக்கிறுய் போலும் என்று மிரட்டிப் பார்க்கிறுர்.

'நநுவிநா...பி^v^கு^v^வோ' என்பதனல், 'மாமேவயே ப்ரபத்^v^யந்தே மாயாமே தாம்தரந்திதே' அதாவது, என்னையே எவன் பஜிக்கிறுனே அவனை நான் ஸம்ஸார ஸாகரத்தினின்றும் கரைசேர்க்கிறேன்' என்று பிருது கூறி யிருக்கிறுய். உன்னைவிட்டால் எங்களுக்கு யாரும் கதியில்லை என்பதை அறிந்துகொண்டு இவ்வளவு பிகுவு செய்கிறுய் போலும் என்கிறுர்.

'ஶஶிமுக...வஶமா' 'சந்த்^v^ரகாந்தாநநம் ராமம்' என்கிறபடி குளிர்ந்த திருமுகத்தோடு விளங்குகிற நீ என் தாபத்தைப் போக்காது என்னை யேய்த்துவிடப்பார்க்கிறுயே! இது உனக்கு ஶ்ரேயமா? உன்னை வேறுவிதமாய்ச்செய் என்று கட்டளை யிடுவதற்கு நான்வல்லேனு? என்கிறுர்.

'கருணா...ப்^v^ருவா' என்பதனல், 'இச்சாமாத்ர: ப்ரபோ^v^ஸ்ருஷ்டி' என்கிறபடி, நீ நினைத்த மாத்திரத்தில் எதை வேண்டுமென்றுலும் செய்யவல்லவன். அப்படிப்பட்ட உனக்கு, 'தியாக

ராஜனே! பயப்படவேண்டாம் உன் விஷயத்தை நான் கவனிக்கிறேன்' என்று ஒரு வார்த்தை சொல்வதற்கென்ன கஷ்டமமா. என்னை ஆதரிப்பதென்ன உனக்கு ஒரு பொருட்டா? என்று பகவானுடைய ஸர்வ வல்லமையைக் கொண்டாடிப் பிரார்த்திக்கிறார்.

'ராமாயநி மொறலிட...வாதா' என்பதனால், நினைத்த மாத்திரத்தில் ஓடிவந்து இரக்ஷிக்கிற நீ, கூவி யழைத்தும் முறையிட்டுச் சொல்லியும் பேசாமலிருக்கிறாயே இதென்ன அநியாயம் என்கிறார்.

'இங்நி ..விநுமா' என்பதனால், ஓரேதடவை உன்னைக் கூவியழைத்த கஜேந்திரனை இரக்ஷித்தாய். நான் பலதரம் கூவி யழைத்து என் குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க நீ மௌநமாய் இருக்கிறாயே. உன் மனமென்ன இரும்பா? என்கிறார்.

'லேமிதெல்ப...போரா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! உனக்கு மேலானவனொருவனுமில்லை என்று உன்னிஷ்டம்போல் நடக்கிறாய். உனக்கு யுக்தாயுக்தங்களைச் சொல்வதற்கு ஒருவருமில்லையா? அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநாதிகள் என் புருஷகாரம் செய்யாதிருக்கிறார்கள் என்கிறார்.

'உண்டிநநு...கொந்துரே' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! பராமுகமா யிருக்கிறவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் உன்னைப்போ லொருவனையும் கண்டதில்லை. நீயே இப்படிச் செய்தால் உலகத்தவர் உன்னை நிந்திக்கமாட்டார்களா? என்கிறார்.

'பளிபளி...சலமோ' என்பதனால், பரம க்ருபாநிதியாகிய ஸ்ரீராமன் இப்படிப் பராமுகமாய் இருப்பதேன். அவனுக்குக் கோபமா? அல்ல; என்னுடைய ஊழ்வினைப்பய னிங்கு நின்ற தென்கிறார்.

'வலசி...தாளகாலநா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! முலை யுண்பதற்குப் பிடிவாதம் செய்து அழுகிற குழந்தையிடத்துத் தாய் வேடிக்கை பார்ப்பதுபோல் சற்று வேடிக்கை பார்க்கிறாய். என்பசி எனக்குத் தெரியும், உனக்கென்ன வேடிக்கை? நான் தோத்திரம் செய்து உன்னை வசப் படுத்த வல்லேனோ' என்கிறார்.

'இல...வ்யாகுலமோ' என்பதனால், சூரியவம்சத்தரசர்கள் ஆஸ்ரிதர்களை இரக்ஷிக்கு மிடத்து எவ்விதக் கஷ்டத்தையும் பொருட்படுத்த மாட்டார்களென்றால், அக்குலத்திற் பிறந்த ஸ்ரீராமன் பொருட் படுத்துவானா? ஒருபொழுதுமில்லை. அவனுக்கு ஏதோ வ்யாகூலம்போ லிருக்கிறது. சீதாதேவியைப் பதினொரு மாசம் இலங்கையில் வருந்த விடுத்ததுபோல் என்னையும் வருந்தப்படி செய்கிறா னென்கிறார்.

'வஸுமுகாதுவ...ஸுரத' என்பதனால், சீதாதேவி ராவண வதார்த்தமாய் இலங்கையில் துன்பத்தை சகித்துக்கொண் டிருந்தாள். நான் ஏன் சகிக்கவேண்டும்? என்னு பிணி முடியவே முடியாதென்று சொல்லி தமக்கு வரமளிக்கவேண்டு மென்கிறார்.

ப. ப்பாபா	பா ; மா ;	பதநீ	தாபாமா ;
ரா ம	ரா ; ம ;	ரா.ம	ஸீ . தா ;
பாஸ்ா	ஸ்நிதா - நி தபா	மாபம	கா ; ரீஸா
ர ம	ணா. . - பா. ப,	ஹர .	ணா ; . .
ரீ ரீ	ரீ ; ரீ ;	ரீ பம	கா ; ரீஸா
ராம	ரா; ம ;	ராம.	ஸீ ; தா.
காமா	பா ; தாபா	மாதப	கா ; ரீஸா
ர ம	ணா ; பா ப	ஹர .	ணா ; . .

(மற்ற சரணங்களையும் இதைப்போலவே பாடிக்கொள்ளவேண்டியது)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமன் ஜகதீஸ்வரனே என்று நன்கு அறிந்துகொண்டு ஆனந்த நர்த்தனம் செய்கிருர்.

(24) ஹுஸேநி - த்ரிஸ்ரலகு,வு.

ப. ஸர்வலோகத^யாநிதி,^ - ஸார்வபொ,^ம தா,^ஸரதி, (ஸர்வ)

ச. பஞ்சபூ,^தமுலகு நாது,ட^ - வச்சு நேது தெலிஸிகொய்டி (ஸர்வ)

2. பூˌˇஸுதாகரமுபட்டி - பூˌˇமு வெலயுவாடˇ வீவு (ஸர்வ)
3. நீரதிˌˇபை பாˇகˇ யோகˇ - நித்ˇரஸேயுவாடˇ வீவு (ஸர்வ)
4. கமலபˇம்துˇ குலஜவருல - கடˇதேர்சுவாடˇ வீவு (ஸர்வ)
5. பவமாநகுமாரும்டுˇ - பˇம்டைநவாடˇ வீவு (ஸர்வ)
6. அம்தரிக்ஷ கேஶநுத அ - நம்த நாமரூபரஹித (ஸர்வ)
7. ஜ்ஞாநவைராக்ˇயபˌˇக்தி - தாˇந மொஸகுˇவாடˇ வீவு (ஸர்வ)
8. ஆகˇம நிகˇமாதிதா - த்யாகˇராஜநிநுத சரித (ஸர்வ)

பத உரை

ஸர்வலோக தˇயாநிதீˌˇ - எல்லாப் பிராணி கட்கும் தயா சமுத்திரம் போன்றவனே
ஸார்வபௌஈˌˇம-எல்லா உலகிற்கும் அரசான வனே
தாˇஶரதீˌ - தசரதனுடைய புத்திரனே
பஞ்சபூˌˇதமுலகுந் - ஐம்பூதங்கட்கும்
நாதுˌடˇவு அங்சுந் - நாத னென்று

நேநு - நான்
தெலிஸிகொண்டிந் - தெரிந்துகொண்டேன்
பூˌˇஸுˌதா - பூமி புத்திரியாகிய சீதையை
கரமுபட்டி - பாணிக்ரஹணம்செய்து
பூˌˇமி - பூமியில்
வெலயுவாடˇவு - பிரகாசிக்கா நின்றவுன்
ஈவு - நீ

நீரதி^v^பைந் - க்ஷீராப்தியில்
பா``க^v^ந் - நன்றாய்
யோக^v^நித்^v^ர - யோக நித்திரை
சேயுவாட^v^வு - செய்கிறவன்
ஈவு - நீ
'கமல...வருல'
கமல - தாமரை மலருக்கு
பந்து^v^ - பந்துவாகிய சூரியனுடைய
குல - குலத்தில்
ஜ - பிறந்த
வருலந் - சிரேஷ்டர்களை
கட^v^தேர்சு வாட^v^வு - கரை யேற்றுகிறவன்
ஈவு - நீ
பவமாந குமாருண்டு - வாயுபுத்திரனாகிய அனுமான்

பட்டு ஜநவாட^v^வு - எவனுக்குச் சேவகனாக விருக்கிறானோ அவன்
ஈவு - நீ
அந்தரிக்ஷ கேஶநுத - சிவனால் துதிக்கப் பட்டவனே
அநம்த - முடிவில்லாதவனே
நாமரூப ரஹித - பெயரும் உருவமு மில்லாதவனே
'ஜ்ஞாந...ப^v^க்தி'
ஜ்ஞாந - ஞானம்
வைராக்ய - விரக்தி
ப^v^க்தி - பக்தி முதலியன
தா^v^நமு - தானம்
ஒஸகு^v^வாடு^v^ - அளிக்கிறவன்
ஈவு - நீ
'ஆக^v^ம...அதீத'

ஆகம - தேவபூஜா விதாந சாஸ்த்திரத்திற்கும்
நிகம - வேதங்கட்கும்
அதீத - அதீதமாக இருக்கிறவனே
'த்யாக...சரித'
த்யாகராஜ - தியாகராஜனால்
விநுத - நன்றாய்த் துதிக்கப்பட்ட
சரித - சரித்திரங்களை யுடையவனே

விசேஷார்த்தம்:—'ஸர்வலோக தயாநிதி ஸார்வபௌம தாஸரதி' என்பதனால், 'அநுரூபஸ்ஸ வைநாதோ, லக்ஷ்மீவாந் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: - த்ரைலோக்ய மபி நாதேந யேந ஸ்யாந் நாதவத்தரம்' என்கிறபடி, லக்ஷ்மணாக்ரஜனாகிய ஸ்ரீராமன், அபரிச் சின்னமாகிய தேஜஸை யுடையவனாய், நித்யாந பாயினியாகிய ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியோடு கூடிக்கொண் டிருக்கிறபடியால், இவன் ஸமஸ்த ப்ரபஞ்சங்கட்கும் நிருபாதிகசேஷி என்றும், எல்லை இல்லாத மகிமைகளை உடையவனென்றும் ஸ்ரீராமனுடைய பரத்வத்தை ஸ்தாபிக்கிறார்.

'பஞ்சபூதமுலகு நாதுடவம்சு நேநு தெலிஸிகொம்டி' என்பதனால், 'ஸர்வம் ஜகத்ஸமவலோக்ய விபோஶ்ஶரீரம், தத்வாசி நஶ்ச ஸகலாநபி ஶப்தராஶீந், தாந்பூத பௌதிகமுகாந் கதயந் பதார்தாந் தாஸ்யம் சகார வசநைவமு நிஶ்சதுர்தே' என்று, த்ரமிடோப நிஷத்ஸாரத்தில் அருளிச் செய்தபடி, எல்லாப் உலகங்களையும், எல்லாப் பதார்த்தங்கட்கும் வாசகமாயிருக்கிற எல்லா சப்தங்களையும் பகவானுடைய சரீரமாக வெண்ணி பஞ்சபூதங்களையும் அவைகளின்

காரியங்களையும் சொல்லுமிடத்து 'ஸர்வலோகைக நாத:' என்கிறபடி பகவானுடைய ஸர்வேஸ்வரத்தை நிரூபிக்கிறார் என்று பொருள்.

'பூ^vஸுரதாகரமுப^vட்டி பூ^vமி வெலயுவாட^v வீவு' என்பதனால், ஸ்ரீராமன், ஆதியஞ் சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப் பிறந்த வேத முதல்வனென்றும்; அரக்கர் குழாங்கள் மாளப்பொருபடை செய்வதற்காகிய உத்ஸாஹத்தைப் பெருக்குவதற்காயும், பக்தர்களின் பொருட்டுப் புருஷகாரம் செய்வதற்காகவும், தாமரை தவிழப்போந்த தையலாகிய ஜானகியைப் பாணிக்ரஹணமென்கிற வியாஜத்தினால் ஏற்று நடிக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணனென்றும் கூறுகிறார்.

'நீரதி^vபை...நித்^vரஸேயுவாட^v வீவு' என்பதனால், இலங்கைக்கோன் மணிமுடி சாய்க்கவும், அடைக்கலம் புகுந்தாரைக் காக்கவும் ஸ்ரீராமனாய் வந்து அவதரித்தவன் திருப்பாற்கடல் பள்ளிகொண்ட பரமனென்கிறார்.

'கமலப^vந்து^v...கட^vதேர்ச்சு வாட^v வீவு' என்பதனால், 'ஸோஹமாஜந்ம ஶுத்^vதா^vநா மாப^vலோத^vயகர்மணாம் - ஆஸமுத்^vரக்ஷிதீஶாநா மாநாகரத^vர வர்த்மநாம்' இத்யாதி பங்திகளில், காளிதாசனால் கொண்டாடப்பட் டிருக்கிற சூரியகுலத்திற் பிறந்த சக்ரவர்த்திகளையெல்லாம் கடைத்தேற்றியவ னென்கிறார். அதாவது, 'அபிஸ்பாத் ஸகுவேஸ்மாகம் ஸர்வபா^vவேந யோஹரிம்-ப்ரயயாஸ்சரணம் விஷ்ணும் தே^vவே ஶம் மது^vஸூத^vநம்-அஸ்போடயந்தி பிதர: ப்ரந்

ருத்யந்தி பிதாமஹா: - வைஷ்ணவோ ந: குலேஜாத: ஸநத் ஸம்தாரயிஷ்யதி' என்கிறபடி; விஷ்ணு பக்தனாக விருக்கிற ஒரு குழந்தை ஒரு குலத்திற் பிறந்தமாத்திரத்திலேயே அக்குலத்தி லிருக்கிற பித்ருக்கள் நாம் உய்தோம்! உய்தோம்!! என்று தோள் தட்டுகிறார்களென்றும், பிதாமஹர்கள் கூத்தாடுகிறார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணுபக்தனைத் தம் வம்சத்திலடைந்தவர்கட்கே இப்படிப்பட்ட சந்தோஷ முண்டாகுமாகில், ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவையே வம்சோத்தாரகனாகப் பெற்ற சூரியகுலத்துச் சக்ரவர்த்திகளின் உன்னத பதவியைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ என்று பொருள்.

'பவமாந குமருண்டு^{v} பட்டை^{v}நவாடு^{v} வீவு' என்பதனால், வேதசாஸ்திர ரகசியங்களை எல்லாம் நன்கறிந்த ஹநுமந்தனே சேவகனா யிருக்கும்பொழுது எஜமானனுடைய யோக்கியதை எப்படி இருக்கவேண்டுமென்கிறார்.

'அம்தரிக்ஷ கேஸாநத...ரூபரஹித' என்பதனால், ஸ்ரீராமன் சிவனால் துதிக்கப்பட்டபடியால், 'ஸஹஸ்ர ஶீருஷா புருஷ:...ஸபூ^{v}மிம் விஶ்வதோ வ்ருத்வா' என்கிறபடி, உலகெங்கும் பரந்து அனேகமாகிய ரூபங்களோடும் நாமங்களோடும் பரவியிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணனே என்கிறார்.

'ஜ்ஞாந...வீவு' என்பதனல், பகவான், தன்னுடைய நிர்ஹேதுக கிருபாகடாக்ஷத்தினல் சேதனனுக்கு ஞானபக்தி வைராக்கியங்களை யுண்டு பண்ணுவித்து முடிவில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறவ னென்கிருர்.

'ஆக^ம...சரித' என்பதனல், 'யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே' என்கிறபடி வேத முதல்வனுப், தோய்விலன் புலனைந்திற்கும் சொல்லப்படாதவனுப், உணவின் மூர்த்தியாய், 'ப^க்த்யாத்வ நந்ய யாஶக்த:' என்கிறபடி, பக்திக்கல்லாது மற்றெதற்கும் கட்டுப்படாதவனு யிருக்கிற பகவானே ஸ்ரீராம னென்கிருர்.

ப. மாம	| பதநிதமா	‖ பநித	| நிஸா	‖
ஸர்வ	| லோ . க	‖ தயா.	| நி தீ	‖
ஸா நி	| த பம	‖ மபம	| கரிஸ	‖
ஸார்வ	| பௌ ம	‖ தா .	| ஶ ரதி	‖

(மற்ற சரணங்களையு மிதைப்போலவே பாடிக்கொள்ளவேண்டும்.)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அப்பரவர்களின் குணகணங்களை எடுத்துக் கூறுகிறார்.

(25) ஹுஸேநி - ஆதி.

ப. ப4ஜ ராமம் ஸததம் - மாநஸ (ப4ஜ)

ச. அமிதஸுபா4கரம் பாப - திமிர விபா4கரம் (ப4ஜ)

2 ஶதமக2நுத கீ3தம் ஸகலா - ஶ்ரித பாரிஜாதம் (ப4ஜ)

3. பாலித லோகக3ணம் பரம க - பாலி விநுத ஸுகுணம் (ப4ஜ)

4. ஸரோஜவரநாப4ம் யம - புரா ராதிலாப4ம் (ப4ஜ)

5. வராநம்த3கம்த3ம் நத - ஸுராதி3 முநிப்3ருந்த3ம் (ப4ஜ)

6. கமநீயஶரீரம் தீ4ரம் - மம ஜீவதா4ரம் (ப4ஜ)

7. கரத்4ருத ஶரசாபம் ராமம் - ப4ரிதகு3ண கலாபம் (ப4ஜ)

8. ப4வஜலநிதி4போதம் ஸரஸ - ப4வமுக2 நிஜதாதம் (ப4ஜ)

9. வாதாத்மஜ ஸுலப4ம் வர - ஸீதா வல்லப4ம் (ப4ஜ)

10. ராஜ ரவி நேத்ரம் த்யாக3 - ராஜ வரமித்ரம் (ப4ஜ)

பத உரை

'ப⁴ஜ...மாநஸ'
மாநஸ - ஓ மனமே
ஸததம் - எப்பொழுதும்
ராமம் - ஸ்ரீராமனை
ப⁴ஜ - பஜனம்செய்
'அமித...கரம்'
அமித - அளவில்லாத
சுப⁴ - மங்களங்களை
கரம் - செய்கிறவனை
'பாப...விபா⁴கரம்'
பாப - பாவங்களென்கிற
திமிர - இருட்டிற்கு
விபா⁴கரம் - சூரியனைப்போன்றவனை (பஜனம் செய்)
ஶதமக₂நுத கீ³தம் - இந்திரனால் துதிக்கப்பட்டவனை
ஸகலாஶ்ருத பாரிஜாதம் - ஆஶ்ரயித்தவர்கட்குப் பாரிஜாதத்தைப் போன்றவனை (ப⁴ஜ - பஜனம் செய்)
பாலிதலோக க³ணம் - ரக்ஷிக்கப்பட்ட உலகங்களை உடையவனை
'பரம...ஸுகு³ணம்'
பரம - சிரேஷ்டனாகிய
கபாலி - சிவனால்
விநுத - துதிக்கப்பட்ட
ஸுகுணம் - நற்குணங்களை யுடையவனை (ப⁴ஜ - பஜனம்செய்)
ஸரோஜவரநாப⁴ம் - தொப்புளில் தாமரைப் பூவை யுடையவனை

யமபுராராதி ரூபம்-எமனுக்கு சத்ருவாகிய சிவனுக்கு ஸம்பத்தாக இருக்கிறவனை (பஜ - பஜநம்செய்)

'வர...கந்தம்'

வர - சிறந்த

ஆநந்த - ஆனந்த மயமாகிய

கந்தம் - கிழங்கைப் போன்றவனை

'நத...ப்ருந்தம்'

நத - வணங்குகிற

ஸுராதி - தேவர்களை ஆதியாயுடைய

முநி - முனிகளுடைய

ப்ருந்தம் - சமூகத்தை யுடையவனை (பஜ - பஜநம்செய்)

கமநீய ஸரீரம் - மநோஹரமாகிய திவ்ய மங்கள விக்ரஹ முடையவனை

தீரம் - தைரியமுடையவனை

மம - என்னுடைய

ஜீவாதாரம் - உயிருக் காதாரமானவனை (பஜ - பஜநம்செய்)

'கர...சாபம்'

கர - கைகளில்

த்ருத - பிடிக்கப்பட் டிருக்கிற

ஸரசாபம் - அம்பும் வில்லு முடையவனை

ராமம் - ஸ்ரீராமனை

'பரித...கலாபம்'

பரித - அணியப்பட்ட

குண - நற்குணங்களினாலாய

கலாபம் - ஆபரணங்களை யுடையவனை (நற்குணங்களையே அணியாக உடையவனை) (பஜ - பஜநம்செய்)

'பவ...போதம்'

பவ - ஸம்ஸாரமென்கிற

ஜலநிதி - சமுத்திரத்திற்கு
போதம் - தெப்பம் போன்றவனை
'ஸாரஸ...தாதம்'
ஸாரஸப⁴வமுக₂ -பிரமன் முதலியவர்கட்கு
நிஜதாதம் - சொந்தமாகிய தகப்பனை
(ப⁴ஜ - பஜனம் செய்)
வாதாத்மஜ ஸுலப⁴ம் - ஹநுமந்தனுக்குமிக
வும் சுலபமானவனை (அநுமந்தனுடைய
இஷ்டம்போல் நடக்கிறவனை)
வரஸீதாவல்லப⁴ம் - சிறந்த ஸீதாதேவிக்கு
நாயகனை

(ப⁴ஜ - பஜநம் செய்)
'ராஜ...நேத்ரம்'
ராஜ - சந்திரனையும்
ரவி - சூரியனையும்
நேத்ரம் - கண்களாக உடையவனை
'த்யாக...மித்ரம்'
த்யாக³ராஜ - தியாகராஜனுக்கு
வர - சிறந்த
மித்ரம் - சிநேகிதனை
(ப⁴ஜ - பஜநம் செய்)

விசேஷார்த்தம்:—'ப⁴ஜராமம் ஸததம் மாநஸ' என்பதனால்; 'ரமன்தே யோகினோ நம்தே என்கிறபடி, ஸ்ரீராம பஜநம் செய்கிற பக்தர்களுடைய மனத்தில் ஸ்ரீராமன் விஹரித்துக்கொண்டு அவர்கட்குப் பேரானந்தத்தை விளைவிக்கிறார். ஆகவே, மனமே! நீயும் இடைவிடாது பஜித்து அவ்வானந்தத்தை யனுபவி என்கிறார்.

'அமித ஸுபா'கரம்' என்பதனால், ஸ்ரீராமன், 'ஸர்வபுண்யாதிக ப,லம்'என்கிறபடி; எல்லாப் புண்ணியங்களினாலும் அடையத் தகுந்த சுபங்களைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட சுபத்தைக் கொடுப்பவனென்கிறார். 'பாபதிமிர விபா'கரம்' என்பதனால், சூரியன் தன் காந்தியினால் இருளைப் போக்குவதுபோல ஸம்ஸாரமாகிய இருளைத் தன்னுடைய ஞானஸ்வரூபத்தினால் போக்கடிப்பவன் என்று பொருள்.

'ஸுநமக,நுத கீ'தம்' என்பதனால்; இந்திரனால் துதிக்கப்பெற்று உபேந்திர பட்டத்தைப் பெற்றவனென்றும், 'ஸகலாஶ்ருத பாரிஜாதம்' என்பதனால், ஆஶ்ரயித்தவர்கட்குக் கற்பகம் போன்று மனோரதங்களை யெல்லாம் பூர்த்தி செய்விக்கிறவனென்றும் கூறி அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமனை பஜனம்செய் என்கிறார்.

'பாலித லோக க'ணம் பரம கபாலி விநுத ஸுகு'ணம்' என்பதனால், ஸ்ரீராமன் எல்லா உலகங்கட்கும் நாதனென்றும், சிவனால் துதிக்கப்பட்ட சிறந்த மகிமைகளையுடையவனென்றும் தெரிவிக்கிறார்.

'ஸரோஜவாஸநாப'ம்' என்பதனால், உந்திக் கமலத்தில் பிரமனைப் பெற்ற நாராயணனே ஸ்ரீராமனென்கிறார்.

'வராநந்த கம்தம்...ப்ருந்தம்' என்பதனால், முனிவர்களால் வணங்கப்பட்டவனையும் ஆநந்த மயனையு மிருக்கிறவன் ஸ்ரீராமன் என்கிறார்.

'கமநீயஶரீரம்...ஆதாரம்' ஸ்ரீராமனுடைய திவ்ய மங்களவிக்ரஹ சேவையே தனக்கு உயிர்த் துணையாக விருக்கிறபடியால் பஜனம் செய் என்கிறார்.

'கரத்ருத...கலாபம்' என்பதனால், கோதண்டத்தையும், பாணங்களையுங் கையிலேந்தி துஷ்டர்களை அடக்குகிறவனென்றும், தனது ஸ்வபாவ விசேஷகுணங்களால் பக்தர்களை ரக்ஷிக்கிறவனென்றும் கூறுகிறார்.

'பவஜலநிதி...தாதம்' பிரமனுக்குத் தந்தையாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனொருவனே மனிதனை பவஸாகரத்தி லிருந்து மீட்க வல்லவன். அவனே ஸ்ரீராமனென்கிறார்.

'வாதாத்மஜ ஸுலபம்...வல்லபம்' என்பதனால், பக்த பராதீனனாய். அனுமந்தனுடைய பக்திக்குக் கட்டுப்பட்டவனாய் எப்பொழுதும் ஸீதாசமேதனாய் ஹநுமந்தனுக்கு சேவை தருகிறவனென்கிறார்.

'ராஜ...மித்ரம்' என்பதனால், சந்திர ஸூர்யர்களைக் கண்களாகவுடைய பகவான் அய்யரவர்கட்கு நண்பனா யிருக்கிறபடியால், அய்யரவர்களும் அநந்த கருடாதி பரிவாரங்களைச் சேர்ந்தவ ரென்கிறார்.

ப. ரீரீகா ; மா ; பாமா	பா ; ; ;	நீ நீதாபா	‖
பஜாா ; மம் ; ஸ த	தம் ; ; ;	மா. ந ஸ	‖
மகரீகா ; கமபமகாரீ	ஸா ; ; ;	மா; காரி	‖
ப.ஜா ா ; மம் . ஸ்த	தம் ; ; ;	மா ; நஸ	‖
ஸாரீகா ; மா ; பாமா	பா ; ; ;	; ; - ; ;	‖
ப ஜாா ; மம் ; ஸ த	தம் ; ; ;	; ; - ; ;	‖

(மற்ற சரணங்களையு மிதைப்போலவே பாடிக்கொள்ள வேண்டும்)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஶ்ரீராமபக்தி இல்லாத ஜன்மம் மிகவும் பயனற்றதாய்ப் பூமிக்குப் பாரமா யிருக்கிற தென்கிறார்.

(26) ஜயமநோஹரி - ரூபகம்.

ப. நீப₁க்தி பா₁க்ய ஸுதா₁ - நிதி₁க₃லதே₃ ஜந்மமு (நீ)

அ. பூ₁பா₁ரமுகா₃நி ஸுர - பூஸுருலை ஜந்மிம்சிந (நீ)

ச. வேதோ₃க்தப் பௌ₃கர்மமு - வெத க₃ல்கு₃ க₃தாக₃தமௌ
நாதா₃த்மக த்யாக₃ராஜ - நாத, அப்ரமேய ஸதா₃ (நீ)

14—C

பத உரை

நீ - உன்னுடைய
'ப₄க்தி...க₃லதே₃'
ப₄க்தி - பக்தி என்கிற
பா₄க்ய - பாக்கியத்தினலாய
ஸுதா₄நிதி₄ - பாற்கடல்
கலதே₃ - உடையதே
ஜந்மமு - பிறப்பு
'ஸுர...ஜந்மிஞ்சிந'
ஸுர - தேவர்களாயாவது
பூ₄ஸுர - அந்தணர்களாயாவது
ஜந்மிஞ்சிநந் - பிறந்தாலும்
பூ₄பா₄ரமுகாநி - பூமிக்குச் சுமையேயல்லது வேறில்லை
வேதோ₃க்தபு ஔள கர்மமு - வேதோக்தமாகிய கருமங்களால்
வெத₃ கல்கு₃நு - தாபமுண்டாகும்
க₃தா க₃தமௌள - போக்குவரவுகளுண்டாகும் (பிறப்பும் இறப்பும் உண்டாகும்)
நாதா₃த்மக - நாதஸ்வரூபனே
த்யாக₃ராஜநாத₂ - தியாகராஜனுக்கு எஜமானனே
அப்ரமேய - அளவிடக் கூடாதவனே
ஸதா₃ - எப்பொழுதும்
(நீப₄க்தி...ஜந்மமு)

விசேஷார்த்தம்:—'நீப₄க்தி பா₄க்யஸுதா₄நிதி₄ க₃லதே₃ ஜந்மமு' அதாவது, பக்தி என்னும் பாக்கியத்தினலாய பாற்கடலையுடையதே ஜன்மமென்கிருர். பக்தி என்கிற இன்பக்கடலால் சூழப்படாத ஜன்மம் பிரயோஜனமற்றதென்று, பக்தியினுல் பாகவதர்களுடைய மகிமை

கொண்டாடப்பட்டது. பாகவதர்களுடைய பக்திப் பெருக்கு மனை மில்லாததும் அளவிட முடியாததுமாக விருக்கிறபடியால், 'ஸுதாநிதி' என்று கொண்டாடினர். ஸ்ரீ ஆளவந்தாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தியில், 'ஸக்ருத்வதாகார விலோகநாஸயா த்ருணீக்ருதாநுத்தம புக்தி முக்திபி: - மஹாத்மபி ர்மாமவலோக்யதாம் நயக்ஷணேபி தேய த்விரஹோ நிதஸ்ஸஹ:' அதாவது, 'ஓ ஸ்வாமி! உன்னுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தைச் சேவிக்கிற ஆசையினால் எப்படிப் பட்ட ஐஸ்வர்யத்தையாவது மோக்ஷத்தையாவது லக்ஷியம் செய்யாமலிருக்கிற பரம பாகவதர்களுடைய கடாக்ஷம் எனக்கு லபிக்கும்படியாய்க் கிருபை செய்யும். ஏதாவதொரு சமயத்தில் பாகவதர்கள் உன்னைப் பிரிந்திருக்க நேரிட்டால் அந்தப் பிரிவாற்றாமையினால் நீ எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறாயோ அவ்வளவு கஷ்டத்தை, பாகவத கடாக்ஷத்தைப் பெறாத நான், படுகிறேன் நீ ஸகித்துக்கொள்ளுகிறாய், எனக்கோவெனில் மிகவும் துஸ்ஸஹமாக விருக்கிறது என்றருளிச் செய்தார். மேலும், 'யஸ்யாநுபவ பர்யந்தா புத்திஸ்தத்வே ப்ரதிஷ்டிதா - தத்ருஷ்டி கோசராஸ் ஸர்வே முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை:' அதாவது, எவனுடைய புத்தியும் அநுபவமும் பகவானுடைய தத்துவத்தில் நிலைகொண்டிருக்கிறதோ அவனுடைய கடாக்ஷத்திற் பட்ட எல்லா உலகத்தவரும் பாவத்தினின்றும் விடுபட்டவராவார்கள், என்கிறபடி, பாகவதர்களுடைய மகிமை கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது. இத்யாதி காரணங்களால் பகவானுடைய பக்தியைப் பெற்ற பாகவதர்களுடைய ஜன்மமே சத்தானதென்கிறார்.

'பூ₄பா₄ரமு காநி ஸூரபூ₄ஸுருலை ஜன்மிம்சின' என்பதனால், 'சாதியா லொழுக்கத்தால் மிக்கோரேனும் சதுர்மறையால் வேள்வியால் தக்கோரேனும்' என்கிறபடி., உத்தமமான அந்தணார் குலத்திற் பிறந்தாலும் அல்லது வேள்விகளைச் செய்து தேவர்களா யிருந்தாலும் பக்தியில்லா தொழியின் அவர்களது ஜன்மம் பூமிக்குச் சுமையே யல்லாது வேறல்ல. பிரம்மாதிப்பட்டங்க ளெல்லாம் நஸ்வரமானதாய் கதாகதத்தை யுடையனவாய் இழிவாகிய ஜன்மங்களைக் கொடுக்கக் கூடியனவே யாகும். 'தவதா₃ஸ்ய ஸுகை₂கஸங்கி₃னும் ப₄வனேஷ்வஸ்த்வபிகீட ஜந்மமே - இதராவ ஸதே₂ஷு மாஸ்ம பூ₄த₃பி மே ஜந்ம சதுர்முகா₂த்மநா' அதாவது, பகவானுடைய தாசர்களின் வீட்டில் எனக்கு புழுவாகவாவது ஜென்மம் கிடைக்கட்டும்: பகவத் பக்தியில்லாத பிரமனுடைய பதவியையும் நான் அங்கீகரிக்க மாட்டேன், என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தி இங்கு நினைக்கத் தக்கது.

'வேதோ₃க்தம்பௌ₄ கர்மமு வெதக₃ல்கு₃ கதா₃கதம்பௌ₄' என்பதனால், புநர் ஜன்ம யுக்தமான யாகயஜ்ஞாதிக ரூபங்கள் பக்தியை விடச் சிறந்தன வல்லவென்கிறார். உப நிஷத்தில் பர வித்தை என்றும் அபரவித்தை என்றும் இரண்டுபாகங்கள் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. வேதம் பிரம்மவித்தையை மாத்திரம் கூறாது கர்மவித்தையையும் கூறுகிறபடியால், இந்து அபரவித்தை என்று சொல்லப்படுகிறது. பிரம்மபரத்தை மாத்திரம் சொல்லுகிற புராண இதி ஹாஸங்கள் பரவித்தை எனப்படுகிறது. வேதம் பரப்ரஹ்ம விஷயமாய்ச் சொல்லுமிடத்து பரவித்தை என்

றும் கர்ம பரமாய்ச் சொல்லுமிடத்து அபரவித்தை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. யாகயக்யாதி கருமங்கள் வேதோக்தமானவையா யிருந்தாலும் அவை பலாபேக்ஷையோடு செய்யப்படுமாயின் நஸ்வரமாகிய பிரம்மபட்டம் இந்திரபதவி முதலிய பலன்களைக் கொடுத்து முடிவில் பிரயோஜந மற்று நிற்கும். 'நசபுநரா வர்ததே நசபுநரா வர்த்தத இதி' என்கிறபடி, புனராவ்ருத்தி ரஹித மாகிய மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது. ஆகவே, அய்யாவர்கள் இம்மார்க்கங்களை ஆமோதிக்கவில்லை.

'நாதா^{v}த்மக' என்கிற விசேஷணத்தினால் பகவான் நாத ஸ்வரூபனா யிருக்கிறானென்றும் நாதோபாஸனையே அவனை யடையத் தகுந்த மார்க்கங்களில் சிறந்ததென்றும் தெரிவிக்கிறார். 'ஓம் கார த$_{1}$மாருஹ்ய மந: க்ருத்வா து ஸாரதிம்-ப்^{v}ரஹ்மலோக பதா^{v}ந்வேஷீ யாதி விஷ்ணோ: பரம் பத^{v}ம்' அதாவது, ஓம் என்கிற ப்ரணவ ரதத்தின்மே லேறிக்கொண்டு மனதைச் சாரதியாக்கி பிரஹ்மலோக வழியைப் பிடித்துச் செல்லுகிறவன் பரமபதத்தை யடைகிறான், என்பதனால் பிரம்மம் நாதத்தினா லனுஷ்டிக்கப் படுகிறதென்பது விளங்குகிறது.

'அப்ரமேயா' என்னும் விசேஷணத்தினால்;

'திடவிசும் பெரிவளிநீர் நிலமிவைமிசை, படர்பொருள் முழுவது மாயவையவை தொறும்,
உடன்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன், சுடர்மிகு சுருதியோ டிவையுண்டசுரனே'

என்கிறபடி சராசரங்களி லெங்கும் நிறைந்தும் மறைந்து மிருக்கின்றமையால் அளவிடக்கூடாதவ னென்கிறார்.

ஜயமனோஹரி ராகலக்ஷணம்:—இது ஷாட வெளடவராகம். 22-வது மேளத்திற் பிறந்தது. ஆரோஹணத்தில் நிஷாதம் வக்ரம். பஞ்சமம் வர்ஜியம், எப்பொழுதும் பாடத்தகுந்தது.

ஆரோஹணம்.
ஸ ரி க ம த ஸ.

அவரோஹணம்.
ஸ நி த ம க ரி ஸ.

ப. நீ ;	; - நீதாமா	மாகா	ரீ - கா மா ;	
நீ ;	; - பக். தி	பாக்.	ய - ஸாதா;	
ஸ்நிநீ	; - நிததாமா	மககா	,,	
நீ . .	; - பக் . தி	பாக்.	,,	
தாநீ	நிதமா - கரிரீ	ஸா ;	ரீகாமாதா	
நி தி	க . ல - தே.	. ;	ஜங். ம மு	
ஸ்நிநீ	நீ - நிதமாமா	மாகா	ரீ - கா மா ;	
நீ . .	. - பக் . தி	பாக்.	ய - ஸாதா;	
தாஸ்ா	ஸ்நிநீ - நிதமா	கரிஸா	ரீகாமாதா	
நி தி	க ,ல - தே .	. . .	ஜங். மமு	

ஸ்நிநீ	நீ - நிதமாமா	மாகா	ரீ காமா ;
நீ . .	. - பக் . தி	பாக்.	யஸூதா;
தாஸ்ா	ஸ்நிநீ - நிதமா	கரிஸா	ரிகமாதாஸ்ா
நி தி	க . ல - தே .	. . .	ஜந் . ம மு
அ. தா ;	ஸ்ா ; ஸ்ாஸ்ா	ரீ ;	ரீ ; க்ா ரீ
பூ ;	பா ; ர மு	கா;	நி ; ஸூர
ஸ்ாரீ	க்ா - ரீக்ா ;	க்ா ரீ	ஸ்ாநீதாமா
பூ .	ஸூ - ருலே ;	ஜங்மிம்	. . சி ந
தா ;	ஸ்ா ; ஸ்ாஸ்ா	ரீ ;	ரிக்ம்ா - ம் ரிரீ
பூ ;	பா ; ர மு	கா;	நி . . - ஸூ ர
ஸ்ாரீ	க்ா ரீக்ா ;	க்ா ரீ	ஸ்ாநீதாமா
பூ .	ஸூருலே ;	ஜங்மிம்	. . சி ந
ச. தாமா	ரீ காமா ;	க ரிரீ	ஸநிதா - ஸாஸா
வே .	தோக்தம்;	பௌ.	கர், . - ம மு

ஸாரீ	கா ; ரீகா ‖	மா ;	தாதா மா ; ‖
வெத	கல் ; குந ‖	தா ;	க தமௌ ; ‖
தா ;	ஸா ; ஸாஸா ‖	ரீ ;	ரீரீ க்ரீ ‖
நா ;	தாத் ; ம க ‖	த்யா ;	கரா . ஜ ‖
ரிக்மா	ரிக்மா - க்ரீ ‖	ஸ் நிதா	மா - காரிகமா ‖
நா .	த . அ - ப்ர ‖	மே . .	ய - ஸ்தா . ‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், பக்தியில்லாமல் செய்யப்படுகிற யாக யங்கியங்கள் அரக்கர்களுடைய காரியமாயும் மிகவும் பயனற்றவையாயு மிருக்கின்றதென்று நிரூபிக்கிறார்.

(27) ஜயமனோஹரி - ஆதி^v.

ப. யஜ்ஞாது^vலு ஸுக,மநுவாரிகி ஸமு - லஜ்ஞாநுலு க^vலரா ? ஓமநஸா ! (ய)

அ. ஸுஜ்ஞாநத^vரித்^vர பரம்பருல - ஸுரசித்துலு ஜீவாத்ம ஹிம்ஸக^vல (ய)

ச. ப^vஹுஜந்மம்பு^vல வாஸநயுதுலை - அஹி விஷ ஸம விஷயாக்ருஷ்டுலை
ப^vஹிராநநுலை த்யாக^vராஜு - ப,^vஜியிம்சு ஸ்ரீராமுநி தெ^vலியக (ய)

பத உரை

ஓ மநஸா - ஓ மனமே
யஜ்ஞாது^v^லு - யக்கியம் முதலியகருமங்கள்
ஸுக₁மு அநுவாரிகி-சுகமென்பவர்கட்கு
ஸமுலு அஜ்ஞாநுலு - சமானமான அஜ்ஞாநிகள்
கலரு ஆ - இருக்கிறார்களா
'ஸுஜ்ஞாந...பரம்பருலு'
ஸுஜ்ஞாந - நல்ல ஞாந ஸம்பந்தமாகிய
த^v^ரித்^v^ர - தரித்திரத்தோடு கூடிய
பரம்பருலு - பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள்
அஸுரசித்துலு - இராக்கத மனோத முடையவர்கள்
ஜீவாத்ம ஹிம்ஸக^v^ல - ஜீவாத்மாக்களைக் கொல்லுகிற (யஜ்ஞாது^v^லு...க^v^லரா)
ப^v^ஹுஜந்மம்புல - அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த
வாஸநயுதுலை - பாப ஸம்பந்திகளாய்
'அஹி...ஆக்ருஷ்டுலை'
அஹி - சர்ப்பத்தினுடைய
விஷ - விஷத்திற்கு
ஸம - சமானமாகிய
விஷய - காமாதிவிஷய இச்சைகளினால்
ஆக்ருஷ்டுலை - ஆகர்ஷிக்கப் பட்டவர்களாய்
பஹிர் ஆநதுலை - பகவத்பராங்முகர்களாய், பகவானுடைய உகப்பிற்கு விரோதிகளாய்
த்யாக^v^ராஜு - தியாகராஜன்
ப^v^ஜியிஞ்சு - பஜனம் செய்கிற
ஸ்ரீராமுநி - ஸ்ரீராமனை
தெலியக - அறியாது, ஸேவிக்காமல்
(யஜ்ஞாது^v^லு...கலரா)

விசேஷார்த்தம்:—'யஜ்ஞாத^{V}து' என்கிற இந்தக் கீர்த்தனத்தினால்; கலியுகத்தில் யாக யக்யங்களைச் செய்வது கர்தவ்யமல்ல வென்கிறார். 'த்^{V}யாயங் க்ருதே யஜங் யஜ்ஞைஸ்த்ரேதாயாம் த்^{V}வாபரேர்ச்சயந் - யதா^{V}ப்நோதி ததா,ப்நோதிக லௌ ஸங்கீர்த்ய கேஸவம்' அதாவது; க்ருத யுகத்தில் த்யானத்தினாலும், த்ரேதாயுகத்தில் யக்கியத்தினாலும்; த்வாபரயுகத்தில் ஆராதனத்தினாலும் எந்த பலன் அடையத் தகுந்ததோ அதைக் கலியுகத்தில் நாம ஸங்கீர்த்தனத்தினாலேயே அடையலா மென்பது. யுக தர்மத்தை அனுஸரித்து கலியுகத்தில் நாமஸங்கீர்த்தநம் என்கிற சுலபமான மார்க்க மிருக்கும்பொழுது அதை விடுத்து யாகயக்யாதிக ளென்கிற கஷ்டமான வழிகளில் பிரவேசித்து தாபத்தையும் பாபத்தையும் தேடிக்கொள்பவன் அறிவுடையவ னல்ல வென்பது பொருள். 'ஜீவாத்ம ஹிம்ஸக^{V}ல யஜ்ஞாத^{V}து' என்பதனால்; யஜ்ஞாதிகளில் ஜீவஹிம்ஸையைக் குறிப்பிட்டுக் கொடிய கருமமென்கிறார். அதாவது, நரமேதம் என்னும் யாகத்தில் ஒரு ப்ரஹ்மசாரியும், பசுமேதம் என்பதில் ஒரு பசுவும்; அஸ்வமேதம் என்பதில் ஒரு குதிரையும், அஜமேதம் என்பதில் ஒரு ஆடும் யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டப்படவேண்டும். பிறகு அதற்காகிய மந்திரத்தை ஜபித்து அந்த யாக பசுவின் காதில் யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டப்பட்ட மனிதனோ அல்லது ம்ருகமோ எதுவாகிலும் அதற்கு யாக பசுவென்று பெயர், 'ஓ பசுவே! இந்த யாகத்திற் செய்யவேண்டிய பூர்ணாஹுதிக்கு உன்னுடைய வபையைக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்காக நீ உயிர்துறந்தால் உனக்கு மோக்ஷம் கிடைக்கும்; எனக்கும் கோரினபலன் கைகூடும். இது ஸத்

தியமானவார்த்தை' என்று உறுதிமொழி கூறி, பிறகு அதைக் கொன்று அதின் வயிற்றிலிருக்கிற வபையை யாகத்தில் பூர்ணாஹுதி செய்கிறது வழக்கம். இவ்விதமாய்ச் செய்யப்பட்ட இந்த யாகத்தில் மந்திரத்தினாலோ, அல்லது, கருமத்தினாலோ, அல்லது திரவியத்தினாலோ, அல்லது நியம நிஷ்டையினாலோ யாதாமொரு குறைவு ஏற்படுமாகில், யாகத்தைச் செய்தவனும் அந்த யாகத்தைச் செய்வித்தவனும், அதற்குப் பசுவாய் உயிர் துறந்தவனும் துர்க்கதியை யடைந்து கஷ்டப்படுவார்கள். இவர்களின் நிலைமை ரஸவாதம் செய்யப் புகுந்து கண்களைப் புதைத்துக் கொண்டவனைப் போலும், காசைக்கொடுத்துத் தேளைக் கொட்டும்படி வேண்டிக் கொண்டவனைப்போலவும் பரிதபிக்க வேண்டியதாக விருக்கும். இப்படிப்பட்ட ஆபத்தான காரியங்களில் தலையிட்டுக் கொள்கிறவர்களுடைய க்ஷேமத்தை நம்பலாகாதென்கிறார்.

'ஸுஜ்ஞாநத⁴ரித்⁴ர பரம்பருலு அஸூரசித்துலு' என்பதனால், ஞானிகளில், சம்ருத்³த⁴ர்கள் என்றும் தரித்திரர்களென்றும் இரண்டுவகைப் பட்டவர்களுளரென்கிறார். நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்து பகவானுடைய க்ருபைக்குப் பாத்திரர்களாகவேண்டுமென்கிறவர்கள் சம்ருத்தருடைய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களென்றும், கலியுகத்தில் சாத்ய மில்லாத, அஸ்வமேதாதி யாகங்களைச் செய்து ப்ரஷ்டர்களாய்த் திரிகிறவர்கள் தரித்ர பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களென்றும் பொருள். கலியுகத்தில் யாக யக்யங்களைச் செய்வது சாத்தியமே யல்ல. மந்த்ரலோபக்ரியா லோப த்ரவ்யலோப நியம லோபமில்லாமல் இக்காலத்தில் யாரும் யாகம் செய்யவல்ல ரல்லர்.

இப்படிப்பட்ட காலத்தில் யாகங்களைச் செய்யப் புகுந்தவன் எவ்வளவு அறிவுடையவனுயிருந்த போதிலும் ஸுஜ்ஞாந தரித்ர பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன். அதாவது நல்ல ஞானமில்லாத அல்லது ஞானமற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவனென்றும் பொருள். 'அஸுர சித்துலு' என்பதனுல் பலாபேக்ஷையை உத்தேசித்து யாகாதிகளைச் செய்யப்பட்டவர்களென்று பொருள்.

'ப^v^ஹுஜந்மம்பு^v^ல வாஸந...ப^v^ஹிராகநுலே' என்பதனுல், குறைவில்லாமல் எத்தனை யாகயக்கியங்களைச் செய்தவனுயினும் ஊழ் வினைப்பயனுல் பக்தி யில்லா தொழிவனேல் அவன் பிரயோஜன மற்றவனுகிறு னென்ருர். 'அஶ்வமேத^v^ஸஹஸ்ராணும் ஸஹஸ்ரம் யஸ்ஸமாசரேத் - நாஸௌ பத^v^மவாப்னோதி மத்^v^ப^v^க்தைர்யத^v^ வாப்யதே' என்கிறபடியும், 'அஶ்வமேத^v^ ஶதை ரிஷ்ட்வா வாஜபேய ஶதேநச - நப்ராப்நுவந்தி ஸுக^v^திம் நாராயண பராங்முகா:' என்கிறபடியும், நாராயண பராங்முகனுய் நூறு அஶ்வமேதயாகமும் நூறு வாஜபேயயாகமும் செய்தபோதிலும் அவன் பயனற்றவனே யாகிறு னென்கிருர்.

'த்யாக^v^ராஜு ப^v^ஜியிம்சு ஸ்ரீராமுநி தெ^v^லியக' என்பதனுல், அய்யரவர்கள் அநுஷ்டித்து வருகிற மார்க்கம் உத்தமமான பக்திமார்க்கமென்கிருர். 'யேக்ருஶம்ஸா து^v^ராத்மாந: பாபாசாரரதாஸ்ததா, - தேபியாந்தி பரம்தா^v^ம நரா நாராயணுஶ்ரயா:' அதாவது, நாராயண பராங்முகனுக விருந்தாலும், துராசாரனு யிருந்தாலும், மஹா பாதகங்களைச் செய்தவனு யிருந்தாலும்,

பக்திமார்க்கத்தை யவலம்பித்து உத்தம கதிக்குப் பாத்திர ராகிறார்க ளென்று சொல்லப்படுகிறது. மேலும் 'ஏஷ மே ஸர்வ தர்மாணும் தர்மோதி கதமோ மத: - யத்பக்த்யா புண்டரீ காக்ஷம் ஸ்தவை ரர்ச்சேந் நரஸ்ஸதா:' என்கிறபடி, எல்லா தருமங்களினும் சிறந்தது பகவானுடைய பஜநம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்யாதி காரணங்களால், யாக யக்கியாதிகளைச் சரிவரச் செய்யாது துர்கதியை யடைந்தவர்களையும் கடைத்தேற்றக் கூடியது பக்திமார்க்கமாகையால், அய்யாரவர்கள் இந்த மார்க்கத்தை வியந்து பேசுகிறார் என்று பொருள்.

ப. ; * கம தா ; தாதா - நிதநி | ; - தஸ்நிதா | மாமா - கரிகா ||
; * ய .ஜ்ஞா; து ஆ - ஸாக | ; - மநுவா. | ரிகி - ஸமு ||

; * கம - தா மா - கரிகா ;கரி | ஸா ; ; - ரிஸ | ரிகமா - கமகரி ||
; * ல . - ஜ்ஞா. - நு.ஆ ;கல | ரா ; ; - ஓ . | . . . - ம . ந. ||

ஸரி * கம தா ; தாதாமத ஸ்ா | ; - ஸ்நிநிதா | மாமா - கரிகா ||
ஸ . * யஜ்ஞா; து ஆ ஸாக | ; - மநுவா . | ரி கி - ஸமு ||

; * கம தா மாகரிகா , கரி | ஸா ; ; - ஸ்ா | நிதமா - கமகரி ||
; * ல ஜ்ஞா. நு ஆ , கல | ரா ; ; - ஓ | . . . - ம. ந. ||

ஸரி *
ஸ . * (யஜ்ஞாதுல)

அ. ;	*	நிதஸ்ா ; ரீ ரீ - க்ரிக்ா	; ஸ்ரிக்ா ;	காரீஸ்ா ; ‖
;	*	ஸாஜ்ஞா; நத - ரி . .	; த்ராபராம்;	பருல ; ‖
;	*	,, - ஸ்ரிக்ம்	க்ரி - ஸரிக்ா ;	க்ாரீஸ்ா - ஸ்நி ‖
;	*	,, - ரி . . .	. . - த்ராபராம்;	பரு ல - . . ‖
தம	*	தா ஸ்ா ; ரீரீ - ஸ்ரிக்ம்	,,	க்ம்க்ரிஸ்ா - ஸ்நி ‖
. .	*	ஸாஜ்ஞா; நத - ரி . . .	,,	ப . ரு. ல - . . ‖
தம	*	,,	,,	க்ாரீஸ்ா ; ‖
. .	*	,,	,,	பரு ல ; ‖
;	*	ரி கரீஸ்ா நீ நீ - நிதமா	; - மகாரீ	காமா - தாஸ்ா ‖
;	*	ஸாரசி .த்துலு- ஜீ . .	; - வா..த்ம	ஹிம்ஸ-க ல ‖
;	*	ரி க்ரீஸ்ா நீ நீ - மததஸ்	ஸ்ரி - க்ம்க்ரிஸா	நிததம - கமகரி ‖
;	*	ஸாரசி . த்துலு- ஜீ . . .	; . . - வா. . த்ம	ஹிம்ஸ- கல . . ‖
கம	*			
. .	*	(பஜ்ஞாதுலு)		
ச. ;	*	க ம தா ; தா ; - நிதநீ	; - தமா - மகா	காகா - ரீ ; ‖
;	*	பஹுஜங்; மம் ; - பு . ல	; - வா. - ஸக	யு து - லே; ‖

;	*	கமாகரீ - ஸநீதா - ஸாஸா	; ரிகமா ;	தா ; தாமா ‖
;	*	அஹிவிஷ- ஸ .ம - விஷ	; யா . ;	க்ரு; வ்நிலே ‖
;	*	நிதஸ்ா ; - ரீ ரீ க்ா ;	; ஸ்ா ரீகா	க்ரிரீஸ்ா ; ‖
;	*	பஹிரா ; - நநிலே ;	; த்யா.க	ரா .ஜ ; ‖
;	*	நிதஸ்ா ; - ரீ ரீ - ஸ்ரிக்ம்	க்ரி - ஸ்ாரீக்ா	க்ரிரீஸ்ா ; ‖
;	*	பஹிரா ; - நநி - லே . . .	. . - த்யாக	ரா ஜ ; ‖
;	*	,,	,,	க்ம்க்ரிஸ்ா ; ‖
;	*	,,	,,	ரா. . ஜ ‖
;	*	நிதஸ்ா ; ரீ ரீ க்ா ;	; ஸ்ாரீக்ா	க்ரிரீஸ்ா ; ‖
;	*	பஹிரா ; நநிலே ;	; த்யா.க	ரா. . ஜ; ‖
;	*	ரிக்ரீஸ்ா - நி ; நிதமா	; மகாரிஸா	ரிகமா - தாஸ்ா ‖
;	*	ப. ஜியிம் -செ;டி.. ஸ்ரீ	; ரா.முநி	தெலி - ய க ‖
;	*	ரிக்ரீஸ்ா - நிதா - மததஸ்	ஸ்ரி - க்ம்க்ரீஸ்ா	நிததம - கமகரி ‖
;	*	ப.ஜியிம் - செடி - ஸ்ரீ. . .	. . - ரா.மு. நி	தெ.லி. - ய. க. ‖

கம *

.. * (யஜ்ஞாதுலு)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய குணங்களைக் கொண்டாடி அவனுக்குச் சமானமான தெய்வம் கிடையாதென்கிறார்.

(28) ஜயமனோஹரி - ஆதி^v.

ப. ஸ்ரீரம்ய சித்தாலம் - கார ஸ்ரூப ப்ரோவுமு (ஸ்ரீ)

அ. மாராரி தே^vவேந்த்^vர பிதா - மஹா த்^vயஷ்ட தி^vக்பால ஸேவ்வ (ஸ்ரீ)

ச. ஸுரேஶாரி ஜீவாபஹர வர - ஸோத^vர த^vராப ஸ்ரீப
நராநம்த^v நே நீவலெ கா^v - நரா த்யாக^vராஜார்சிதபத^v (ஸ்ரீ)

பத உரை

'ஸ்ரீ...ரூப'
ஸ்ரீ - லக்ஷ்மீதேவியினுடைய
ரம்ய - களங்கமற்ற
சித்த - மனதை
அலங்கார - அலங்கரிக்கத்தக்க
ஸ்வரூபா - நிஜரூபமுடையவனே
ப்ரோ^vவுமு - காப்பாற்றுவாயாக

'மாராரி...ஸேவ்ய'
மாராரி - பரமசிவன்
தே^vவேந்த்^vர - தேவேந்திரன்
பிதாமஹ - பிரம்மதேவன்
ஆதி^v - முதலானவர்களாலும்
அஷ்டதி^vக்பால - எட்டுதிக்பாலகர்களாலும்
ஸேவ்யா - சேவிக்கப்பட்டவனே

'ஸுரேஶ...ஸோத³ர'

ஸுரேஶாரி - இந்திரஜித்தனுடைய

ஜீவ - பிராணனே

அபஹரா - அபஹரித்த

வரஸோத³ர-சிறந்த தம்பியை யுடையவனே

த⁴ராப - பூமிநாயகனே

ஶ்ரீப - லக்ஷ்மீநாதனே

நராநந்த³ - மனிதர்கட்கு ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குகிறவனே

த்யாக³ராஜார்சிதபத³-தியாகராஜனால் அர்ச்சிக்கப்பட்ட பாதங்களையுடையவனே

நேநு - நான்

நீவலெநு - உன்னைப்போல

காநரா - (ஒருவனைக்) காணமாட்டேனடா

விசேஷார்த்தம்:—'ஶ்ரீரம்ப சித்ராலங்கார ஸ்வரூபா' என்பதனால், ஸ்ரீராமன் மகாலக்ஷ்மியினுடைய மனதைக் கொள்ளை கொண்டவனாய், 'ஶ்ரிய: ஶ்ரீஶ்சப⁴வேத³க்³ர்யா கீர்தே: கீர்தி: க்ஷமா க்ஷமா' என்கிறபடி, லக்ஷ்மீதேவியைவிட மேலாய லக்ஷ்மியாய், கீர்த்திக்குக் கீர்த்தியாய், பொறுமைக்குப் பொறுமையாய், எல்லாவிதத்திலும் அடையத் தகுந்தவனாய் இருக்கிறானென்கிறார். ஒருவேளை, ஶ்ரியம் புருஷ விக்³ரஹம்' அதாவது, புருட உருவங்கொண்ட பெண் என்று, ஸ்ரீராமனை சீதாபிராட்டி பரிஹாஸம் செய்ததுபோல், ஆண்மகனை மாத்திரமிருந்து இரக்ஷிக்கும் திறமை இல்லாதிருந்தால் என் செய்வது என்கிற கேள்விக்குச் சமாதானமாய், அநுபல்லவியில் 'மாராரி தே³வேம்த்³ர பிதா மஹாத்யஷ்ட தி³க்பாலஸேவ்ய' என்பதனால், பிரமன் முதலாயுள்ள எல்லா தேவர்களையும் இரக்ஷிப்பவனெனில், மற்றவரை இரக்ஷிப்பது அவனுக்கு ஒரு பெரிய

காரியமல்ல வென்கிறார். 'ப்ரோவுமு' என்பதனால், 'தாஸபூ⁴தாஸ்வதஸ் ஸர்வேஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: - அஹோஹமபிதே தா⁴ஸ இதி மத்வாகமாம்யஹம்' என்று பரமசிவன் சரணடைந்த மாதிரியாய், அய்யரவர்களும், பிரமன் முதலாயுள்ள எல்லா ஜீவகோடிகளும் பகவானுக்குத் தாஸபூதர்களென்றால் அக்கூட்டத்திற் சேர்ந்த நான் மாத்திரம் தாஸனல்லேயோ? என்னையும் ரக்ஷிக்கட்டுமென்று நமஸ்காரம் செய்து பிரார்த்திக்கிறார் என்று பொருள். மேலும், 'ஶ்ரீரம்ய சித்தாலங்கார' என்பதனால், லக்ஷ்மீதேவியினுடைய மனத்திற்கு ஆபரணத்தைப் போன்றவனென்கிறார். 'ப⁴ர்தாநாம பரம் நார்யா பூ⁴ஷணம் பூ⁴ஷணாத⁴பி' என்கிறபடி, ஸ்த்ரீகட்கு, ஆபரணங்களெல்லாவற்றினும் சிறந்த ஆபரணம் கணவனேயாகும். பூஷணங்கள் சரீரத்தை மாத்திரம் அலங்கரித்து மனத்திற்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். கணவனென்கிற ஆபரணம் மனத்தையே அலங்கரித்து அளவிடக்கூடாத ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும். ஸ்ரீராமனோவெனில் தன்னுடைய ஸௌந்தரியத்தினாலும் உதார குணத்தினாலும் புருஷர்களுடைய மனத்தையே கொள்ளைகொள்ளுகிறான். அப்படியிருக்க ஸ்திரீகளின் மனத்தை யபஹரிக்கிறது ஒரு பெரிய காரியமல்லவென்று பொருள்.

'ஸமரேஶாரி ஜீவாபஹார வரஸோத³ர' என்பதனால், எப்படிப்பட்ட கஷ்டம் வந்தாலும் அவைகளைப் போக்கி ரக்ஷிக்கவல்லவன் ஸ்ரீ ராமனென்றும், அவனுடைய தம்பியே எந்தக் காரியத்தையும் செய்வதற்குப் போதுமானவனா யிருக்கிறானென்றும் கூறுகிறார். 'நாநந்த³' என்னும் விஶேஷணத்தினால், ஸ்ரீராமன் தஶரதனுக்கும் அயோத்யாபுரி வாசிகளுக்கும் தண்ட

காரண்ய முனிவர்கட்கும் மனக்குறைவுகளைத் தீர்த்து ஆனந்தத்தை யுண்டாக்கினவ னென்கிறார். 'நீவலெகா'நரா' என்பதனால்; அவதாரங்களி லெல்லாம் இந்த ராமாவதாரத்தைப்போல் ஒரு அவதாரத்தைப் பார்த்ததே னில்லை என்று தனது ப்ரீதி யதிசயத்தை விளக்குகிறார்.

ப. ரீ ; காமதா	ஸா ;	நிதாமா	‖
ஸ்ரீ ; ரம்யசித்	தா ;	லம்.	‖
ககரிகா கரீ	ஸா ;	ரிஸநிஸ	‖
கா . ரஸ்வரூ	பா ;	ப்ரோவுமு	‖
2. ரீ ; காமதா	ஸ்ரிக்ரிஸா ;	நிதமா	‖
ஸ்ரீ ; ரம்யசித்	தா . . . ;	லம் . .	‖
க கரிகா கரீ	ஸா ;	ரிஸநிஸ	‖
கா . . ரஸ்வரூ	பா ;	ப்ரோவுமு	‖
3. க ரீ - காமதஸ்	ரிக்ம்க் - க்ரிஸா	நிதஸ்நி - நிதமா	‖
ஸ்ரீ . - ரம்யசி .	தா . . . - . . .	லம் . . - . . .	‖
மாதாமதஸ்நிநிததம - மககரி	ஸா ;	ரிகமக - ககரிஸ	‖
கா . . . ர . ஸ் . . . - ரூ . . .	பா ;	ப்ரோ . - வுமு .	‖

4. கரிகாம தஸ்தஸ்	ரிக் ம்க்க்ரிஸ்ா	நிதஸ்நிநிதமா ||
ஸ்ரீரம்யசி . . .	த்தா. . . .	லம் . . . . . ||
மதமதஸ்நிநிததம - மககரிரிநி	ஸா - ஸரிகரி	கமதம - கரிரிஸ ||
கா. . . . . ர . . . - ஸ்வ ரூ. .	பா -	ப்ரோ. - வு.மு. ||
5. க ரீ காம - தஸதஸ்	ரி க் ம்க்க்ரிஸ்ா	நிதஸ்நிநிதமா ||
ஸ்ரீ.ரம்ய - சி . . .	த்தா.	லம் . . . . . ||
மதபத - ஸ்ரிக்ரி - ஸ்நிதம - காரிநி	ஸா ; ரிஸ	நி - ஸ்நிதமகரிஸ ||
கா . . - . . ர . - . .ஸ்வ. - ரூ . .	பா ; . .	. - ப்ரோ. . வுமு ||
6. க ரீகாம - தஸ்தஸ்	ரிக்ம்க்க்ரிஸ்ா	நிதஸ்நி - நிதமா ||
ஸ்ரீ.ரம்ய- சி . . .	த்தா.	லம் . . - . . . ||
மதமத - ஸ்ரிக்ரி - ஸ்நிதம - காரிஸ்	ஸ்ா ; நிதமா	ரிஸ்நித - மகரிஸ ||
கா. . . - . . ர. - . . ஸ்வ - ரூ . .	பா ; . . .	ப்ரோ. - வு.மு. ||
அ. தா , ஸ்ாரி ரீ	ரீ ;	ரி - க்ம்ா ||
மா , ரா ரிதே	வேங்;	த்ர- பிதா ||

	ரி கா ரீ - க்ஸா	ஸாநித	மகரிஸ
	மஹாத்ய-ஷ்டதி	க்பால.	ஸே.வ்ய
ச.	தமாகாரிகா	மா ; க	மத - மத
	ஸ்ரேஸாரிஜீ	வா ; ப	ஹர- வர
	ஸ் நீதமகரீ	ஸா ;	ரிகமா
	ஸோ.தாதரா	ப ;	ஸ்ரீப.
	தஸாரீக் ரீ	க்ர ;	ம் க் க்ர
	நராகம்தரே	நீ ;	வலெலநா
	க்ரீ ஸ் ரிக் ரீ	ஸ் நீத	ம - கரிஸ
	நராத்யாகரா	ஜார்சி	த - பத .

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், சாக்கிய மதம் ஸ்வரூபநாசத்தைச் செய்யத்தக்க தென்று விலக்குகிறார்.

(29) ஜயந்தஸேந - ஆதி.

ப. விநதாஸுதவாஹந ஸ்ரீரமண - மநஸாரக ஸேவிம்செத ராம (வி)

அ. நிநுஸாரெகு ஜூடநி ப்ரதுகேலா - மநுஜூல நேசெடு ஜீவநமேலா (வி)

ச. மதபேதமநு ஸகநார்சக ஸம் - மதவாக்குலு பல்குட ஸுநமா
ஷிதிலோ ஸத்ஸங்கதி ஸௌக்யமு பா - லிந த்யாகராஜ அமரபூஜித (வி)

பத உரை

'விநதா - வாஹந'

விநதா - வினதையினுடைய

ஸுத - பிள்ளையாகிய கருடனை

வாஹந - வாஹநமாய்க் கொண்டவனே

ஸ்ரீரமண - லக்ஷ்மீரமண

ராம - ஸ்ரீராமா

மநஸு ஆரங்க் - மனமார

ஸேவிம்செதந் - சேவிக்கிறேன்

நிநுந் - உன்னை

ஸாரெகுந் - எப்பொழுதும்

ஜூடநி - தரிசனம் செய்யாத

ப்ரதுகு - பிழைப்பு

ஏலா - எதற்கு

மநுஜாலக் - மனிதர்களை
எசெடு - ஏமாற்றுகிற
ஜீவநமு - பிழைப்பு
எலா - எதற்காக?
மதபேதமு அநு - கருமங்கள் மதாந்திரத்தைப் பொருத்தவைகள் என்கிற
சகநார்சகஸம்மத வாக்குலு - சாக்கிய மத சம்பந்தமாகிய துர்வாதங்களை
பல்குட - சொல்வது
ஸுகமா - நல்லதா
பாலித த்யாகராஜ - தியாகராஜனை பரிபாலிக்கப் பட்டவனே
அமரபூஜித - தேவர்களால் பூஜிக்கப் பெற்றவனே
க்ஷிதிலோக - பூமியில்
ஸத்ஸங்கதி - நல்லோருடைய இணக்கம்
ஸௌக்யமு - சுகத்தைக் கொடுக்கவல்லது (விநதா)

விசேஷார்த்தம்:—பாஷண்டன், சார்வாகன், நிரீஸ்வரவாதி முதலியவர்களோ டிணங்கினும், அம்மதங்களை யனுசரித்தாலும் மகா பாதகங்கள் சம்பவிக்குமென்பது பெரியோரின் கொள்கை, 'பாஷண்டிநோ விகர்மஸ்தாந் பைடாலவ்ரதிகாந்ஶடாந் - ஹைதுகாந் பகவ்ருத்திம்ஶ்ச வாங்மாத்ரேணாபி நார்சயேத' அதாவது, பாஷண்டிகளோடும் வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை அதிக்ரமித்தவர்களோடும், பூனையின் வ்ரதத்தை யுடையவனோடும், வஞ்சனை யுடையவனோடும், ஹேதுவாதம் செய்கிறவனோடும், கொக்கைப்போல் தியானம் செய்கிறவனோடும் இணக்கம் கூடாதென்றும், அவர்களின் பொருட்டு வாசா கைங்கரியமும் செய்யப்படாதென்றும் பெரியவர்கள் சொல்லு

கிறார்கள். வேதபாஹ்யனுக்கு பிரம்மஹத்யாதி தோஷம் உண்டாகு மென்றும், நிரீஸ்வரவாதம், சார்வாக மதம் இவைகளைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் பாவம் சம்பவிக்கு மென்பது சில பெரியோர் களின் மதம் அய்யரவர்களோடு சிலர் ஹேதுவாதம் செய்த காலத்தில் இந்தக் கீர்த்தனம் செய் யப்பட்டது என் றறியவும்.

'விநதாஸுத வாஹந...ராம' என்பதனால், எல்லாச் சேவைகளிலும் சிறந்தது கருடசேவை யென்றும், கருடசேவையினால் மகா பாதகங்கள் நசித்துவிடு மென்றும் பெரியோர்களின் கொள் கை. 'தாஸஸ்ஸகா, வாஹநமாஸநம் த்வஜோயஸ்தே விதாநம் வ்யஜநம் த்ரயீ மய: - உபஸ்தி தம்தேந புரோகருத்மதாத்வதம்க்ரி ஸம்மர்தகிணாங்கஸோ பிநா' என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியில் ப்ரகடனம் செய்தபடி, கருடன் ஸமஸ்த வேத மயமான சரீரத்தை யுடையவன், 'த்ரிவ்ருத்தைச் சிரஸாகவும்; காயத்திரத்தைக் கண்களாகவும்; காயத்திரி, ஜகதீ என்கிற சந்தஸ்ஸுகளை முன் னிறகு களாகவும்; உஷ்ணிக்கு; த்ருஷ்டுபு என்கிற சந்தஸ்ஸுகளை பின் சிறகுகளாகவும்; அநு ஷ்டுபு, பங்தி என்கிற சந்தஸ்ஸுகளை பாரத்தைத்தாங்குகிற பாகமாகவும் உடைத்தா யிருக்கிறவன். பகவான், காயத்ரி, உஷ்ணிக்கு, அநுஷ்டுபு, ப்ருஹதி, பங்தி, த்ருஷ்டுபு, ஜகதி என்கிற ஆறு சந்தஸ்ஸுக்களா லாகிய ரதத்தின்மேலேறி வேதமார்க்கங்களில் சஞ்சரிக்கிறா னென்று உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. ஆகவே, கருடசேவையினால், பகவானை வேதமார்க்கத்தில் சேவித்த பலம் கிடைக்கும். மேலும், கருடன் பகவானுக்கு சேஷபாக

மாத்திர மிராது தாசனாகவு மிருப்பவன். அதாவது; உலகின் கண்ணுள்ள அசேதனங்களும் பகவானுக்கு சேஷியே. அசேதன மாகையால் அவைகளைத் தாஸவர்க்கத்தில் சேர்க்க முடியாது. தாஸ்யமென்பது சேதனனைக் குறித்து சேதனனுக்கு உண்டாகக் கூடியது. ஆகவே கருடனுடைய ஸ்திதி உந்நத மென்கிறார். மேலும் தாசனாக மாத்திரமே யல்லாது; பகவானுக்கு நண்பனாகவு மிருக்கிறவன். அதனால் மிகவும் சிறந்த பதவி கருடனுடைய தெனலாம். 'லோகநாத,ஸ்ய ராமஸ்ய ஸகா,தா'ஸோஸ்மி ராவண' என்கிற வாக்கியம் இந்த பகவானோடு ஸ்னேகமாக விருக்கையை உயர்த்திச் சொல்லுகிறது. பகவானோடு சமானசித்த வ்ருத்தி யுடைத்தானமையான் சகித்வம் விசேஷமெனப் படுகிற தென்று பொருள். கருடன்; பகவானுடைய முன்னிலையிலேயே யிருந்து பகவானைச் சேவிக்கிறபடியால் புருஷகாரம் செய்யு மிடத்து மிகவும் சுலபமாய்ச் செய்வா னென்கிறார். இத்யாதி காரணங்களால் அய்யரவர்கள் 'விநதாஸுத வாஹந' என்று பிரார்த்தித்து தமது சித்த வ்ருத்திக்கு யாதொரு அபாயமும் நேரிடா திருக்கவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

'நீது ஸாரெகு ஜூடநி ப்ராதுகு எலா' என்பதனால், பக்தர்களுக்கு எளிதில் சேவை தந்தருளுகிற உன்னைச் சேவித்து நற்கதி யடையாமல் வீணான வாதங்களைச் செய்து காலத்தைக்கழிக் கிறார்களே! இதென்ன அநியாய மென்கிறார்.

'மநுஜுல நேசேடு ஜீவந மேலா' என்பதனால், சார்வாகாதி மதங்களைப் போதித்து பேதைகளை மயக்கி நரகத்திற் கனுப்பி வயிறு வளர்க்கிறவர்களுடைய பிழைப்பு ஓர் பிழைப்பல்லவென்கிறார். சித்திர கூடத்தி லிருந்த ஸ்ரீராமனை, அயோத்திக்கு எழுந்தருளி முடி சூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று பரதன் ப்ரார்த்தித்தபொழுது; ஜாபாலி என்கிற முனிவன் சார்வாக மதத்தைப் பிரசங்கம் செய்து, பிரத்யக்ஷத்தைக் காட்டிலும் வேறாகிய தொன்றில்லை என்றும், அந்தக் காரணத்தினால்; பித்ருவாக்கிய பரிபாலனம் செய்ய வேண்டுவதில்லை என்றும், இறந்துபோன தசரதனுக்கும் ஸ்ரீராமனுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் கிடையா தென்றும், ஒருவனுடைய சமீபத்திலிருக்கிற ஒருவனுக்கு அன்ன மிடுவதினால் தேசாந்திரத்தி லிருக்கிற அவனது தந்தை எப்படித் திருப்தி அடையமாட்டானோ அப்படியே ஸ்ரீராமன் செய்கிற காரியங்களினால் தசரதன் த்ருப்தியடையமாட்டா னென்றும் பலவாறாய்ச் சொல்லி பரதனுடைய வேண்டுகோளுக் கிணங்கி அயோத்திக்கு எழுந்தருளும்படி பிரார்த்தித்ததற்கு ஸ்ரீராமன் இணங்கவில்லை. இந்த விதமான பிரசங்கத்தைக் கேட்ட சாமானியர்கள் ஏமாந்துபோய் ஸ்ரூப நாசம் செய்துகொள்வார்களே. இப்படிச் செய்வது தருமமா என்கிறார்.

'மதபேதமு' என்பதனால்; ஈஸ்வரன் இருக்கிறானென்று ஒப்புக்கொண்டு அவனை அடையும் மார்க்கத்தில் வித்தியாசங்களைச் சொல்லுகிற மதங்கள் மாத்திரம் மதமேயல்லாது, நிரீஸ்வர வாதத்தை மதமென்றே சொல்லப்படா தென்கிறார்.

‘ஶகரார்சக ஸம்மதவாக்கு ஸாதுமா’ என்பதனால்; நிர்மர்யாதஸ்து புருஷ: பாபாசார ஸமந்வித: - நாகம்ஸலபதே ஸத்ஸங்க பிந்ந சாரித்ர தர்மாக:’ என்கிற வாக்கியங்களினால்; ஸ்ரீராமன் சாக்கிய மதத்தைக் கண்டித்ததுபோல் கண்டித்து, க்ஷிதிலோ ‘ஸத்ஸங்கதி’ ஸாதுமு’ என்பதனால், பெரியோர்களுடைய சகவாஸமே உயிர்க்கு உதவி புரியும் தேவாமிருதம் போன்றதென்கிறார். என்று பொருள்.

ஜயந்தஸேந ராகலக்ஷணம்:—இஃது ஔடவராகம். 22-வது மேளத்திற் பிறந்தது. ஆரோஹணத்தில் ரிஷப நிஷாதங்கள் வர்ஜியம். அவரோஹணத்தில் ரிஷப வர்ஜியம். சாதாரண காந்தார சதுஸ்ருதி தைவதங்கள் இராகச் சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ க ம ப த ஸ.	ஸ நி த ப ம க ஸ.

ப. மாகாஸா ; ஸாகாகா ;	மாஸ்ாஸ்ர ;	பநிபாபா ;	‖
வி நதா ; ஸாதவா ;	ஹ ந ஸ்ரீ ;	ர . ம ணா ;	‖
மாகாஸா ; நீதாபா ;	தாஸாகாகா	மபநிப - மபநிப	‖
ம ந ஸா ; ரக ஸே ;	விம் . செ த	ரா. . . - ம . . .	‖

அ. பாதாஸ்ா ; க்ாக்ாஸ்ா ; | ம்ாக்ாஸ்ாக்ா | ஸ்ாஸ்நிநீ ; ||
நி நுஸா ; ரெகுஜமு ; | டநிப்ர து | கேலா ; ||

ஸாநீநீதா - பாதபமாபம | கமபாமபதா | பதஸ்ா - நிதபா ||
ம நுஜாுல- நே . . செடு. | ஜீ . . வ . ந | மே . - லா . ||

ச. மாமாமா ; காமாகா ; | ஸாகாஸா ; | ஸாநீதா ; ||
ம தபே ; த ம நு ; | ஸ க நார்; | ச கஸம்; ||

ஸாகா கா ; மா பாநீ ; | பாதாபா ; | பாமாபா ; ||
ம த வாக்; குஹு பல் ; | கு . ட ; | ஸாுகமா ; ||

பாதாஸ்ா ; க்ாக்ாஸ்ா ; | ஸ்ாக்ா ஸ்ா ; | ஸ்ாநீ தா ; ||
க்ஷிதிலோ ; ஸத்ஸம். ; | க திஸௌ; | க்யமுபா ; ||

ஸ்ாநீநீதா - பாதபமாபம | கமபாமபதா | பதஸ்ாநிதபா ||
வி த்யா - க . . ரா . ஜ | அ . . ம . ர | பா . . ல . . ||

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யாவர்கள், கர்மானுஸாரமாய் நேரிடத்தக்கது நேராதொழியா தென்கிறார்.

(30) மணிரங்கு - ஆதி.

ப. ராநிதி ராது ஸு - ரா ஸுருலகைந (ரா)
அ. போநிதி போது - பூ ஸுருலகைந (ரா)
ச. தேவேந்த்ருங்கி ஸுதேஹமு பூர்வ
தேவுல கம்ருதபாவமே கானி
ஆ வநசரபாத லாமுநலகே கானி
பாவந த்யாகராஜ பாக்யமா ஸ்ரீராம (ரா)

பத உரை

ஸுர அஸுருலகைநங் - தேவர்கட்காவது அசுரர்கட்காவது
ராநிதி - வாராதது
ராது - வராது
பூஸுருலகு ஜநங் - பிராம்மணர்கட் காயினும்
போநிதி - போகாதது
போது - போகாது
தேவேந்த்ருநிகிங் - தேவேந்திரனுக்கு
ஸுதேஹமு - நல்ல தேஹமும் (விகார தேகமென்று சிலேடை)
பூர்வ தேவுலகுங் - ராக்ஷஸர்கட்கு

அம்ருத அபாவமு ஏகாநி-அமிர்தம் கிடைக்கா தொழிந்ததும்
ஆ - அந்த
வநசர பா^த^லு - அரக்கர்களுடைய உபத்திரவம்
ஆமுநுலகுந் ஏ காநி - அந்த முனிவர்கட்குமே யல்லாது
பாவந - பரிசுத்தமானவனே
த்யாக^ராஜ பா^க்யமா - தியாகராஜனுடைய பாக்கியமே
ராமா - ஸ்ரீராமா (ராநிதி^ராது^)

விசேஷார்த்தம்:—'ராநிதி^ராது^ ஸுராஸுருலகைந' என்பதனால், 'ஹரிணாபி ஹரேணாபி ப்^ரஹ்மணாபி ஸுரைரபி - லலாடலிகிதா ரேகா, பரிமார்ஷ்டும் நஸக்யதே' என்கிறபடி, எப்படிப்பட்டவனா யிருந்தாலும் சன்ம மெடுத்தவன் கர்மத்தை யனுபவிக்கா தொழியான். பராக்கிரமம், புத்திபலம், ஜாக்கிரதை முதலியவற்றிற் சிறந்த தேவர்களாயினும், அத்தேவர்களை ஜயிக்கவல்ல அசுரர்களாயினும், தபோநிதிகளாகிய இருடிகளும் மற்றுமுள்ள யாவரும், கருமத்தை அனுபவிக்க வேண்டிய காலத்தில் அதினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ள இயலாதவர்களாகிறார்கள். கருமத்தின் வலி எல்லாவற்றிலும் மிகுந் திருக்கிறதென்று இந்தக் கீர்த்தனத்தின் பல்லவி அனுபல்லவிகளிற் கூறி சரணத்தில் சில உதாரணங்களைக் காட்டுகிறார்.

'தே^வேந்த்^ருநிகி ஸுதேஹ^மு' என்பதனால், மிகவும் அழகுவாய்ந்த அவயவங்களையுடைய தேவேந்திரனுக்கு வ்ருத்ராஸுரனைக் கொன்ற ப்ரஹ்மஹத்தி தோஷத்தால் விகாரஸ்வரூபம் உண்டாயிற்றல்லவா ? என்கிறார்.

'பூர்வதேவுல கம்ருதாபாவமு காநி' என்பதனால், திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்தில் தேவர்களும் இராக்கதர்களும் ஒன்று கூடியே அக்காரியத்தைச் செய்தார்கள். அம்ருதத்தைப் பங்கிடுகிற சமயத்தில் தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும் பெரிய சண்டை நேர்ந்தது. அக்காலத்தில் இராக்கதர்கள் மோஹினியினுடைய வனப்பில் மோசம் போனவர்களாய் அம்ருதத்தை யிழந்தார்கள். சட்டப்படிக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வஸ்துவே கிடைக்கவில்லை என்றால் இதனை யென்னென்பது? கர்மானுபவமே யல்லவா? என்கிறார்.

'ஆ வநசரபாதது ஆமுநலகே காநி' என்பதனால், தண்டகாரண்ய வாசிகளாகிய முனிவர்கள் எப்பொழுதும் பகவானுடைய உகப்பிற்காகிய தவங்களைப் புரிந்துகொண்டு வருகிறவர்கள். அப்படிப்பட்ட மகான்கட்கு எப்பொழுதும் நிம்மதி யுண்டாயிருக்க வேண்டி யிருக்க அதற்கு விரோதமாய் அரக்கர்களுடைய உபத்திரவமே நேர்ந்துகொண் டிருந்தது. பகவான் ஸ்ரீராமனா யவதரித்து தண்டகாரண்யம் சென்று அவர்களுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்க்கு மளவும் அவர்கள் பயந்து ஒளித்துப் பிழைக்க நேர்ந்தது. இதற்கு மூலகாரணம் கருமமே யல்லவா என்கிறார்.

'பாவந...ராம' என்பதனால், பரமபாவனனாகிய பகவானொருவனை யொழிந்த மற்றெல்லாரும் ஊழ்வினையின் வயப்பட்டவர்களாய்த் துக்கத்தை யநுபவித்தே தீரவேண்டுமென்றும்; அப்படிப்பட்ட ஊழ்வினையின் கொடுமையைத் தவிர்க்கவல்லவன், அந்யதா கர்த்தும் சக்தனு

கிய பகவானெருவனே என்றும், ஆகவே பகவானைச் சரணடைந்து துக்க ஸாகரத்தினின்றும் விடுபட்டவனாக வேண்டுமென்றும், கூறுகிறாரென்று பொருள்.

மணிரங்கு ராக லக்ஷணம்:—இது ஔடவராகம். 22-வது மேளத்திற் பிறந்தது. ஆரோஹணத்தில் காந்தார தைவதங்களும் அவரோஹணத்தில் தைவதமும் வர்ஜியம். சுத்த மத்திம ஸாதாரண காந்தாரங்கள் இராகச் சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸரிமபநிஸ.	ஸநிபமகரிஸ.

ப. ; * ரீ , மபா - பா ; - மபபம	கரி - நீ , ஸரீ	ரிமபமகாரிஸ	‖
; * ரா, நி தி - ரா ; - து. . .	ஸா. - ரா, ஸா ரு	ல . கை . ந .	‖
நீஸ* ரீ ,மபா-பநீபபா-மாபாபமகா	சரிரீ - ஸநீ ஸரீ	,,	‖
. . * ரா ;நிதி -ரா. . . -து	ஸா. - ரா. ஸா.	. ,,	‖
நீஸ* ரீ ;மபா-பநிஸ்நிபா;-மபநிபமாகா	,,	ரிமபநிஸ்நிபம-ரிகரிஸ	‖
. . * ரா,நிதி -ரா . . . ;-து.	,,	ல. . . . .கை-.ந. .	‖

நீஸ*
. . * (ராநிதி)

அ. ; * பா ;நிஸ்ா-பநிஸ்ா-பநிஸ்ரிம்ாக்ா | க்ரிரீ-ஸ்ா;நிபநிஸ்ா | பபஸ்ாஸ்நிபம-ரிகாகரீரிஸ ||
; * போ;தி தி -. . . -போ . . . . | து. .-பூ ;ஸ ரு. | ல. . ஹை. . -ந . . . . . ||
நிஸ்*
. . * (ராகிதி)

ச. ; * பா, பா ப -மாபநிபா;-மபநிபமாகா | க ரிரீ - ஸ ந்ஸ ரீ | ரிமபநிபாமா -க கரிஸ ||
; * தே;வேம்த்ரு-நி . . . ;-நி . . . . . | ஸ . - தே ஹமு | பூ . . . . -ர்வ. . . ||
நிஸ* ரிமபநிபா-மபநிப-பநிஸ்நி-பமகரி | ரிஸ - ஸந்ஸ ரீ | ரிமபம - ககரிஸ ||
. . * தே. வுல -கம் . .-ரு. . .-தா . . | . . - பா. வமே | கா. . . - . . தி. ||
நிஸ* பா,பபா-மாபா-மபநிப-மககரி | ஸா - ந் , ஸ ரீ | ரிமபம - பாநி ||
. . * ஆ;வ ந - ச . -ர . . . -பா . . | த - லா, முரா | ல தே. - காதி ||
; * பா , நிஸ்ா - நிஸ்ரிம்ந்ாரீ | ; - ஸ்ா , நிபநிஸ்ா | பநிஸ்ரிஸ்நிபம-ரீகாகரிரிஸ ||
; * பா , வ ந - த்யாக. ராஜ | ; -பாக் , ய .மா . | ஸ்ரீ . . . . . .-ரா. . . . . ||
நிஸ*
ம . * (ராகிதி)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள்: உலகின்கண் பாகவதர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்களென்றும்; அவர்களுடைய மகிமை சொற்கடங்கா தென்றும் கூறி அவர்களை நமஸ்கரிக்கிறார்.

16—C

(31) ஸ்ரீ ராகம் - ஆதிv.

ப. எந்தvரோ மஹாநுபாvவு - லந்தvரகு வந்தvநமு (எ)

அ. சந்திvர வதvநுநி யந்தv - சந்தvமுநு ஹ்ருதvயார
விந்தvமுந ஜூசி ப்vரஹ்மா - நந்தv மநுபvவிஞ்சு வா (ரெ)

ச. ஸாமகாvநலோல மநஸிஜலாவண்ய தvந்ய மூர்தvந்யு (லெ)

2. மாநஸ வநசரவர ஸஞ்சாரமுநிலிபி
மூர்த்தி பாvகுvகv பொvடvகvநெடுv வா (ரெ)

3. ஸரகுvந பாதvமுலகு ஸ்வாந்தமநு
ஸரோஜமுநு ஸமர்பணமுசேயு வா (ரெ)

4. பதிதபாவநுடvகுv பராத்பருநி குvறிஞ்சி பரமார்த்தமகுv நிஜ
மார்கvமுதோநு பாvடுvசுநு ஸல்லாபமுதோ
ஸ்வரலயாதிv ராகvமு தெvலியுவா (ரெ)

5. ஹாரிகுˇண மணிமய ஸரமுலு கˇளமுந
ஶோபி¦ல்லு ப¦க்தகோடி இலலோ
தெலிஸிதோ ஜெலிமிதோ கˇருணகˇல்கிˇ
ஜகˇமெல்லநு ஸுதா¦த்ˇருஷ்டிசே ப்ˇரோசுவா (எம்)
6. ஹொயலுமீற நடˇலுகல்குˇ ஸரஸுநி ஸதாˇ கநுலஜூசுசு புலகித
ஶரீருலை யாநம்தˇபயோதி¦ நிமக்ˇநுலை முதˇம்புநநு யஶமு கˇலவா (எம்)
7. பரம பா¦கˇவத மௌநிவர ஶஶி விபா¦கர ஸநக ஸநம்தˇந
திˇகீˇஶ ஸுர கிம்புருஷ கநககஶிபு ஸுத நாரதˇ தும்புˇரு
பவநஸூநு பாˇலசந்த்ˇரதˇர ஶுக ஸரோஜப¦வ பூ¦ஸுரவருலு
பரமபாவநுலு க¦நுலு ஶாஶ்வதுலு கமலப¦வ ஸுகு¦லு ஸதாˇநுப¦வுலுகாˇக (எம்)
8. நீமேநு நாம வைப¦வம்புˇலநு நீ பராக்ரம
தை¦ர்யமுல ஶாம்த மாநஸமு நீவுலநு வசந ஸத்யமுநு ரகு¦வர நீயெடˇ
ஸத்ˇப¦க்தியு ஜநிம்சகயு துˇர்மதமுலநு கல்லஜேஸிநட்டி நீ மதிˇ
நெறிம்கிˇ ஸம்தஸம்புˇநநு குˇண ப¦ஜநாநம்தˇ கீர்தநமு ஜேயு வா (எம்)
9. பா¦கˇவத ராமாயண கீˇதாதிˇ ஶ்ருதி ஶாஸ்த்ர புராணபு
மர்மமுலந் ஶிவாதிˇ ஷண்மதமுல கூˇட¦முலந் முப்பதிˇமுக்கோடி

ஸுராம்தரம்கvமுல பா¦வம்புvல நெறிகிv பா¦வ ராகv லயாதிv ஸௌக்¦யமுசே
சிராயுவு கvலிகிv நிரவதி¦v ஸுகா¦த்முலை த்யாகvராஜாப்துலைந வா (ரெம்)

10. ப்ரேமமுப்பிரி கொvநுவேள நாமமு தvலசுவாரு
ராமப¦க்தஸுத த்யாகvராஜநுதுநி நிஜதாvஸுலைந வா (ஏறம்)

பத உரை

மஹாநுபா¦வுலு - மிக்க அனுபவமுடைய வர்கள்

எந்தvறோ - எத்தனைபேரோ

அந்தvரிகிந் - அவர்களெல்லோருக்கும்

வந்தநமு - வந்தனம் (வந்தன மளிக்கிறேன்) (எந்தvரோ)

சந்திvரவதvநுனி - சந்திரனுக்குச் சமமாகிய முகத்தையுடையவனுடைய

அந்தv சந்தvமுலந் - அழகையும் திட்டத்தையும்

ஹ்ருதvயார விந்தvமுநந் - மனதாகிய கமலத்தில்

சூசி - கண்டு (சேவித்து)

ப்ரஹ்மாநந்தv மநுப¦விம்சுவாரு - ப்ரம்மானந்தத்தை யனுபவிக்கிறவர்கள்

எந்தvரோ - எத்தனை பெயர்களோ

ஸாமகாvநலோல - ஸாமவேத கானத்தில் ஆசையுடையவனே

மநஸிஜ லாவண்ய - மன்மதனைப்போல அழகு வாய்ந்தவனே

த₃ங்ய மூர்த₃ங்யுலு - க்ருதார்த்தர்களிற் சிறந்தவர்கள்
எந்த₃ரோ - எத்தனை பேர்களோ
'மாகஸ...ஸ்ம்சாரமு'
மாகஸ - மனமென்கிற
வந - வனத்தில் (இது ஶ்லேஷ-ரூபகாலங்காரம்)
சாவர - ஆஞ்சனேயனைப்போல்
ஸம்சாரமு - சஞ்சாரத்தை
ஸலிபி - செய்து
மூர்த்தி - ஸ்வரூபத்தை
பா₃கு₃கந் - நன்றாய்
பொட₃ க₂நெடு₃வாரலு - தரிசனம்செய்கிறவர்கள் (எந்த₃ரோ)
ஸாகு₃நந் - விரைவில்
பாத₃முலகுந் - பாதங்கட்கு

ஸ்வாம்தமுந அந - சித்தமென்கிற
ஸரோஜமுந - கமலத்தை
ஸமர்ப்பணமு சேயுவாரு - நன்றாய் அர்ப்பணம் செய்கிறவர்கள் (எந்த₃ரோ)
பதிதபாவநுட₃கு₃ - பாவஞ் செய்தவர்களை யெல்லாம் பவித்திரம் செய்கிற
பராத்பருநிந் - உயர்வற உயர்ந்தவனை
கு₃றிம்சி - உத்தேசித்து
பரமார்த்தமுந அகு₃ - அந்தக்கரண சுத்தியோடுகூடிய
நிஜமார்க்க₃முதோநு - உண்மையான நடவடிக்கைகளோடும் கூடினவனை
பாடு₃சுநு - பாடிக்கொண்டே
ஸல்லாபமுதோநு - ஆலாபத்தோடும்
ஸ்வரலயாதி₃ ராக₃முலந் - ஸ்வரலயங்களை முதலாகவுடைய இராகங்களை
தெலியுவாரு - அறிகிறவர்கள் (எந்தரோ)

'ஹரிகுvண...ஸரமுலு'
ஹரி - ஸ்ரீ ஹரியினுடைய
குvண - குணங்களால் காந்தியைப்பெற்ற
மணி - இரத்தினங்களால்
மய - நிறைந்த
ஸரமுலு - ஹாரங்கள்
கvளமுநந் - கழுத்தில்
ஸோபிv|ல்லு - ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
பv|க்தகோடுலு - பக்தகோடிகள்
இலலோந் - உலகத்தில்
தெலிவிதோந் - ஞானத்தோடும்
செலிமிதோந் - ப்ரீதியோடும்
கருணாகல்கிv - தயை யுடையவர்களாய்
ஜகvமு எல்லநு - உலகத்தை எல்லாம்
ஸுதாv|த்vருஷ்டிசேந் - அம்ருதத்தைப்
　போன்ற கடாக்ஷத்தினல்

ப்vரோசுவாரு - காப்பாற்றுகிறவர்கள்
　(எந்தvரோ?)
' ஹொயலு...ஸரஸுனி '
ஹொயலு - உல்லாசம்
மீறந் - அதிகரிக்கும்படியான
நடvலு - நடைகளை
கலுகுv - உடைய
ஸரஸுநி - ரஸிகனை
ஸதாv - எப்பொழுதும்
கநுலந் - கண்களால்
ஜூசு - சேவித்துக்கொண்டு
புலக ஸரீருலை - மயிர்க் கூச்செறிந்த சரீரத்
　தர்களாய்
'ஆநந்த|...நிமக்|நுலை'
ஆநந்தv - பேரானந்தத்தா லாகிய
பயோதிv| - சமுத்திரத்தில்

நிமக்நுலை - மூழ்கினவர்களாய்
முதம்பு நு - சந்தோஷத்தோடும்
யஶமு - ஸ்ரேயஸை, கீர்த்தியை
கலவாரு - பெற்றவர்கள் (எந்தரோ)
'பரம...பூஸுரவருலு'
பரம - ஸ்ரேஷ்டமாகிய
பாகவத - பாகவதர்கள்
மௌனிவர - முனீஸ்வரர்கள்
ஶஶி - சந்திரன்
விபாகர - சூரியன்
ஸநக ஸநந்தந - ஸனக ஸனந்தனாதிகள்
திகீஶ - திக்பாலகர்கள்
ஸுர - தேவர்கள்
கிம்புருஷ - கிம்புருஷர்கள் (குதிரையினுடையமுகமும் மனிதனுடைய சரீரமும் வாய்ந்த ஒரு தேவயோநி விசேஷம்)
'கநக...ஸுத'

கநககஶிபு - இரணிய கசிபனுடைய
ஸுத - மகனாகிய ப்ரஹ்லாதன்
நாரத - நாரதர்
தும்புரு - தும்புரு
பவநஸூநு - வாயுபுத்திரனாகிய ஆஞ்ஜநேயன்
பாலசந்த்ர தர - பிறையணிந்த சிவன்
ஶுக - சுகப்ரம்மம்
ஸரோஜபவ - பிரமன்
பூஸுர வருலு - ப்ராம்மண ஸ்ரேஷ்டர்கள்
பரமபாவநுலு - மிகவும் பரிசுத்தமானவர்கள்
கநுலு - பெரிய யோக்கியதை யுடையவர்கள்
ஶாஶ்வதுலு - சிரஞ்சீவிகள்; நாசத்தையடையாதவர்கள்
கமல பவமுகுலு - பிரமன் முதலியவர்கள்

ஸதா^v^நுப^v^வுலு - எப்பொழுதும் ஆனந்தத்
 தையே அநுபவிக்கிறவர்கள்
காக - அன்றியும் (மற்றுமுள்ளவர்கள்)
 (எந்த^v^ரோ)
ரகு^v^வர - ரகுவம்சத்திற் சிறந்தவனே
நீ - உன்னுடைய
மேநு - சரீரத்தினுடையவும்
நாம - நாமத்தினுடையவும்
வைப^v^வம்பு^v^லநு - வைபவங்களையும்
நீ - உன்னுடைய
பராக்ரமதை^v^ர்யமுலநு - பராக்கிரமத்தை
 யும், தைர்யத்தையும், வல்லமையையும்,
 ஆண்மையையும்
ஶாந்த மாநஸமுநு - அமைதியோடு கூடிய
 மனத்தையும்
ஈவுலநு - ஈகையையும்

வசந ஸத்யமுநு - சொற்பிழைபாமையையும்
நீயெட^v^ - உன்னிடத்தில்
ஸத்^v^ப^v^க்தி - நல்ல பக்தி
ஜநிம்சகயு - பிறக்காதிருக்கிற
து^v^ர்மதமுலநு - துஷ்ட மதங்களை
கல்லசேஸிநட்டி - கனவைப்போல் செய்த,
 தலைகாட்டவிடாமற் போக்கிய
நீ மதி^v^ - உன்னுடைய மனதையும்
எறிங்கி^v^ - தெரிந்து
ஸந்தஸம்பு^v^நநு - சந்தோஷத்தோடு
'கு^v^ண...கீர்த்தனமு ஸேயுவாரு'
கு^v^ண - உன்னுடைய கல்யாண குணங்களை
ப^v^ஜந - பஜநம் செய்வதினுலாகிய
ஆநந்த^v^ - ஆனந்தத்தை யுடைய
கீர்த்தநமு ஸேயுவாரு - நாம ஸங்கீர்த்த
 னத்தைச் செய்கிறவர்கள் (எந்த^v^ரோ)

'பாˇகˇவத...புராணபு'
பாˇகˇவத - ஸ்ரீபாகவதம்
ராமாயண - ஸ்ரீமத் ராமாயணம்
கீதˇ ஆதிˇ - பகவத் கீதாதி ப்ரம்ம வித்யா சாஸ்திரங்களையும்
ஶ்ருதி - வேதங்களையும்
ஶாஸ்த்ர - சாத்திரங்களையும்
புராணபு - புராணங்களுடைய
மர்மமுலநு - மர்மங்களையும்
ஶிவாதிˇ...கூˇடˇமுலநு'
ஶிவாதி - சிவத்தைப் போதிக்கும் சைவ மதம் முதலிய
ஷண்மதமுல - ஆறு மதங்களுடைய
கூˇடமுலநு - தத்வார்த்தங்களையும், இரகசிய அர்த்தங்களையும்
முப்பதிˇமுக்கோடி - முப்பத்து மூன்று கோடி
ஸுராம்தரங்கˇமுல - தேவாந்தரங்கங்களின்
பாˇவநப்புˇலநு - அபிப்பிராயங்களையும்

எறிங்கிˇ - அறிந்து
'பாˇவ...ஆதி'
பாˇவ - பாவம்
ராகˇ - இராகம்
லய - லயம், தாளம்
ஆதிˇ - இவைகளை ஆதியாயுடைய
ஸௌக்யமுசேநு - சுகத்தினால் (காநஸுகத்தினால்)
சிராயுவு - நீண்ட வயது
கலிகிˇ - உண்டாகி
நிரவதிˇ ஸுகாத்முலை - இடைவிடாத சுகமுடையவர்களாய்
த்யாகˇராஜாப்துலைநவாரு - தியாகராஜனுக்கு உயிர்த்துணை போன்றவர்கள் (எந்தˇரோ)
'ப்ரேம...தˇலுசுவாறு'
ப்ரேம - ப்ரீதி
முப்பிரி கொநுவேள - அதிகரிக்கிறகாலத்தில்
நாமமு - ஸ்ரீராம நாமத்தை

தஸுவாரு - நினைக்கிறவர்கள்
'ராம...நுதுநி'
ராமபக்த - ஸ்ரீராம பக்தனாகிய ப்ரம்மத்தி
னுடைய
ஸுத - பிள்ளையாகிய
த்யாகராஜ - தியாகராஜனால்
நுதுநி - சேவிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமனுடைய
நிஜ - உண்மையாகிய
தாஸுலு ஐநவாரு - தாசராகியவர்கள்
(எந்தரோ)

விசேஷார்த்தம் :—'எந்தரோ மஹாநுபாவுலு' என்பதனால், சேதனன் தாஸாநுதாஸனா யிருப்பதினால் உபாயபூர்த்தியைச் சீக்கிர மடைந்தவனாய் முக்தி யடைகிறானென்று ப்ரகடனம் செய்கிறார். மேலும், பெரியோர்களெல்லாம் ஆசார்யவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களென்று

'என்னுயிர்தந் தளித்தவரைச் சரணம் புக்கு - யாரிடவே யவர்குருக்கள் நிறைவணங்கிப்
பின்னருளாற் பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல் - பெரியநம்பி யாளவந்தார் மணக்கால்நம்பி
நன்னெறியை யவர்க்குரைத்த உய்யக் கொண்டார் - நாதமுனி சடகோபன் சயன நாதன்
இன்னமுதைத் திருமகளென் றிவர்கள் முன்னிட் - டெம்பெருமான் திருவடிக ளடைகின்
[றேனே'

என்கிறபடியாய், பூர்வாசார்ய வந்தனம் செய்கிறாரென்றும் பொருள். அன்றிக்கேல்,

'அடியார்ந்தவையமுண் டாலிலையன்னவசம்செய்யும்
படியாதுமில் குழவிப்படி எந்தை பிரான்தனக்கு

அடியாரடியார்தம் மடியா ரடியார்தமக்
கடியாரடியார் தம்மடியா ரடிபோங்களே'

என்றபடி; நாம் பரமதாஸவர்க்கத்தில் சேர்ந்தவ ரென்கிறரென் றும் பொருள்.

நதிகட்கெல்லாம் சமுத்திரம் எப்படி கதியாயிருக்கிறதோ அப்படியே ஜீவகோடிகட்குப் பகவான் கதியாயிருக்கிறன். நதிகளெல்லாம் பூமியில் பற்பல விடங்களில் உற்பத்தியாகி பற்பலவழி போடி முடிவில் சமுத்திரத்தையே அடைவதுபோல; பற்பல மார்க்கங்களைக் கடைப்பிடித்த மனிதர்களும் முடிவில் பகவானையே அடைகின்றனர்கள். 'த்யானே நாத்மனி பச்யந்தி கேசிதாத்மாந மாத்மநா:-அந்யே ஸாம்க்யேந யோகேந கர்மயோகேந சாபரே-அந்யேத்வேவமஜாநந்த: ச்ருத்வாந்யேப்ய உபாஸதே - தேபி சாதிதரந்த்யேவ ம்ருத்யும் ச்ருதிபராயணா:' என்று கீதாசாரியன் கூறியதுபோல்; கர்ம ஞான பக்தி யோகங்கள் பகவானை யடைவதற்குப் பிரஸித்த மார்க்கங்களாக விருக்கின்றன. மேலும் ஸ்லோகத்திலுள்ள 'அபி' என்கிற சப்தத்தில் பகவானை யடைவதற்குள்ள மார்க்கங்கள் பற்பலவா யிருக்கின்றன வென்றும் விளங்குகின்றன. அப்படி பல்வகையா யுள்ள மார்க்கங்கள் மேலே கூறப்பட்ட மூன்று மார்க்கங்களைத் தழுவியனவே என்பர் சிலர். மூன்று மார்க்கமே யல்லாது வேறு பல மார்க்கங்களும் உண்டென்பார் சிலர். எப்படி யிருந்தபோதிலும் மார்க்கங்கள் அதிகாரியினுடைய போக்கியதைக்குத் தகுந்தபடி பற்பலவாகவே இருக்கின்றன. அவனவனுடைய அதிகாரத்திற்குத் தகுந்த மார்க்கத்தை அநு

சரித்துச் செல்லுகிறவன் முடிவில் பகவானை யடைகிறான். ஆகையால், பகவத் சம்பந்தத்தை யுண்டாக்கி வைக்கிற எந்த மார்க்கத்தை யடைந்தவ ராயினும் அவர்கள் பாகவதர்களே. அப்படிப்பட்ட பக்தர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் என்றும் அவர்கட்கெல்லாம் அப்பரவர்கள் 'தாஸாநுதாஸ' 'ப்ருத்யஸ்ய ப்ருத்ய:' இத்யாதி வாக்கியங்களிற் கூறியபடி அத்யந்த தாசரென பொருள்பட 'அந்தரகு வந்தநமு' என்கிறார். இவ்விதமாகிய பகவதாராதன த்ரயம் மனிதனுங் குண்டாவது மிகவும் கடினம். இந்த உபாயத்தை யடைந்தவனுக்கு, பகவான் மிகவும் ஸுலபனா யிருக்கிறானென்று கருத்து.

பல்லவியில் பாகவத கோஷ்டிகளைத் தொகுத்துக்கூறி அநுபல்லவிமுதல் சரணம் முடிவாக அவர்களை வகுத்துச் சொல்லுகிறார்.

'சந்த்ரவதநுநி அந்தசந்தமுநு ஹ்ருதயாரவிந்தமுந ஜூசுசு ப்ரஹ்மாநந்த மநுபவிஞ்சு வாரெந்தரோ' என்பதனால், 'சந்த்ரகாந்தாநநம் ராம:' என்கிறபடி, பூர்ணசந்திரனைப் போன்ற முகமுடையவனும்; 'த்ருஸ்யந்தி, ர: த்ரு: ப்ரலம்பஸ்ச... உந்நத:' இத்யாதி வாக்யங்களிற் சொல்லப்பட்டபடி யமைந்திருக்கிற சாமுத்திரிகா லக்ஷண முடையவனு மாகிய ஸ்ரீராமனை மனதில் நிறுத்தி இடைவிடாது ஸேவித்து பிரமாநந்தத்தை யநுபவிக்கிறவர்க ளெத்தனையோ பேர் என்கிறார்.

'ஸாமகா^{v}ந...மூர்த^{v}ந்யு லெந்த^{v}ரோ' என்பதனால், 'வேதா^{v}நாம் ஸாமவேதோ^{v}ஸ்மி' என்கிறபடி, பகவான் வேதங்களில் ஸாமவேதமா யிருக்கிறபடியால் ஸாமகான ப்ரீதியுடையவனென்றும், அப்படிப்பட்ட பகவானை, 'ஸாமவேதாதி^{v}த^{v}ம் கீதம் ஸம்ஜக்^{v}ராஹ பிதாமஹ: - இமம்பஞ்சமம் வேத^{v}ம் ஆந்யாதுமுபசக்ரமே' என்கிறபடி, பிரமனால் ஸாமவேதக் கடலினின்றும் திரட்டி எடுக்கப்பட்ட வெண்ணெய் போன்ற ஸங்கீதத்தோடுகூடிய துதிகளால் ஏத்திபேத்தித் தொழுகிற சிறப்புற்றோரிற் சிறந்தவர்களெத்தனை பெயர்களோ இருக்கிறார்கள். அவர்கட்கெல்லாம் நான் வந்தனமளிக்கிறேனென்கிறார்.

'மாநஸ...எம்த^{v}ரோ' என்பதனால், தியாக யோகத்தினால் ஸ்ரீராமனுடைய ஸ்வரூபத்தை மனத்திலிருத்தி இடைவிடாது பரமானந்தத்தை யனுபவிக்கிறவர்கள் எத்தனை பெயரோ என்கிறார். அதாவது, 'ஸ்நேஹோபரமோராஜந் த்ரயி நித்யம் ப்ரதிஷ்டித:-ப^{v}க்த்யாநி யச்சிதாவீரா பாவோ நார்யத்ர க^{v}ச்சதி' அதாவது; 'ஸ்ரீராமா எனக்கு ஸ்நேஹம் உன்னிடத்திலேயே யிருக்கிறது. பக்தியும் உன்னிடத்திலேயே நிலைகொண்டுவிட்டது. ஆகவே, மனது உன்னைவிட வேறு விஷயத்தில் புகமாட்டேனென்கிறது' என்று சொல்லித் தனக்கு எப்பொழுதும் ஸ்ரீராமாவதாரத்தோடேயே சேவை தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அநவரதம் ஸ்ரீராம வைபவத்தைத் தியானயோகத்தினால் அனுபவித்துக்கொண்டு சிரஞ்சீவியாய் ப்லக்ஷ த்^{v}வீபத்தில் கதலீவனத்தில்

வீற்றிருக்கிற அநுமானைப்போன்ற மகானுபாவர்கள் எத்தனைபேரோ! அவர்கட்கெல்லாம் வந்தன மளிக்கிறே னென்கிறார்.

'ஸாகு^ந...சேயுவாரு' என்பதனால்; 'த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்^யே' என்கிறபடி, பகவானுடைய பாதங்களில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் செய்கிற மகாநுபாவர்கள் எத்தனை பேரோ என்கிறார். அதாவது, ஸங்கதோஷத்தினாலோ அல்லது ஆசாரியனை யடையாததினாலோ அல்லது ஆசாரியனை யடைந்தும் நிலைபாததினாலோ அல்லது ஊழ்வினைப் பயனாலோ தன் வாணாளை வீணாளாய்க் கழித்தவனும், யாதாமொரு சமயத்தில் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டாகிலும் பகவானை தக்ஷணம் சரணமடைந்தவன் குற்றமற்றவனாய்ப் பரம பாகவத கோஷ்டியிற் சேர்ந்துவிடுகிறான். இராவணனோ டிணங்கியிருந்த அவனது தம்பியாகிய விபீஷணன் இராக்கத குலத்தைச் சேர்ந்தவனாயினும், தர்மாதர்ம விசாரம் செய்தவனாய்த் துன்மார்க்கனாகிய இராவணனுடைய சகவாசத்தை ஒழித்து உத்தர க்ஷணத்திலேயே, 'த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச ராக^வம் ஶரணம் க^த:' என்கிறபடி, மனைவி மக்களையும் சொத்து சுதந்திரங்களையும் விடுத்து விரைந்தோடி ஸ்ரீராமனைச் சரண மடைந்து பரம பாகவதனாய் விளங்கின னல்லவா? அப்படிப்பட்ட மகானுபாவர்கள் எல்லாருக்கும் வந்தனமளிக்கிறேனென்கிறார் என்று பொருள்.

'பதிதபாவநுட^கு^...தெலியுவா றெந்தரோ' என்பதனால், 'பா^ஷாகர்^நம் நகர்தவ்யம்' என்கிறபடி, பகவத்குணானுபவத்தை யநுசரிக்காத ஸங்கீதம் பாபஹேதுவாகையால், அப்படிச்

செய்யாது நாரதாதிகளைப்போல் பகவத்குணானுபவத்தோடு கானம்செய்து பகவானுடைய ப்ரீதிக்குப் பாத்திரமாயிருக்கிற மகானுபாவர்கட்கு வந்தனம் புரிகிறாரென்று பொருள். அன்றியும் ஸங்கீதத்தை அப்யசிக்கும்பொழுதும் பகவானுடைய பஜந ஸம்பந்தமாகிய ஸாஹித்யத்தைக் கூட்டிப் பாடாது, வெறும் ஸ்வரரூபமாய்ப் பாடுவதும் பாபஹேதுவென்கிறார். அதாவது, 'ஸரிகமபதநிஸ' என்று முதன்முதல் அப்யசிக்கிற காலத்திலும், அந்த ஸ்வரத்தோடு

ஸ ரி க ம ப த நி ஸ் - ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ
ர கு^{v} வ ர ச ர ணா மு - ப^{v} வ ப^{v} ய ஹ ர ணா மு

என்றொரு ஸாஹித்யத்தைக் கூட்டிப் பாடினால் பாடுவதற்கு எளிய நடையா யிருப்பது மாத்திரமல்லாது காதிற்கும் சுகத்தைக் கொடுத்து நற்கதிக்கும் வழி காட்டுமல்லவா? அப்படிச் செய்வதினால் ஸங்கீத ஞானமும் ஆத்ம ஞானமும் ஒன்று கூடி வளர்ந்து மனதிற்கு இன்பத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. இவ்விதமாய் ஸங்கீதத்தை அப்யசிக்கிறவர்கள் பாகவத கோஷ்டிகளை யொழிய கேவலம் வித்தியார்த்திகளல்ல. ஆகவே, அய்யரவர்கள் இவர்களையும் நமஸ்கரிக்கிறாரென்றுபொருள்.

'ஹரிகு^{v}ண பணிபடலாருலு...ப்ரோசுவாரு எந்த^{v}ரோ என்பதனால், 'ஏகம்ட லக்^{v}நதுலஸீநளிநாக்ஷமாலா...தேவைஷ்ண வாகம பயோநிதி^{v} பூர்ணசந்த்^{v}ரா:' என்கிறபடி, ஹரிகுணங்களா

லமைந்த மணிமாலையைக் கண்டத்தில் தரித்துக்கொண்டு வருகிற, அதாவது ஹரியினுடைய பஜனத்தையே ஆபரணமாக மதித்திருக்கிற பெரியோர்களின் கடாக்ஷத்தைப் பெற்றவன் க்ஷேமத்தை அடைகிறானென்கிறார். இஃது ஆசாரியனுடைய மகிமையைச் சொல்லுகிற வாக்கியம். நல்ல ஒழுக்கங்களையுடைய ஆசாரியன் சாதாரணமாய்க் கிடைக்கத் தக்கவனல்லன். நல்ல ஆசாரியனை அடைந்தவன் பகவானையே ப்ரத்யக்ஷமாய் அடைந்தவனாகிறான். ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கியிருக்கிறவனை ஆசாரியன் பக்திமார்க்கமென்கிற தெப்பத்தின் மேலேற்றிக் கரை சேர்க்கிறான். இத்தகைய காரணங்களை முன்னிட்டு அய்யரவர்கள், 'செலிமிதோ கருணக॑ல்கி॑ ஜக॑மந்தயு ஸு॒தா॑த்॑ருஷ்டிசே ப்॑ரோசுவாற எந்த॑ரோ' என்றார். அதாவது ஸ்நேகத்தோடும் கருணையோடும் கூடியவர்களாய் உலகத்தையெல்லாம் தமது கடாக்ஷத்தினாலே காப்பாற்றக் கூடிய பெரியோர்கள் எத்தனைபேருளரோ அவர்களனைவர்க்கும் வந்தனமளிக்கிறேனென்றார்.

'ஹொயலுமீற...யமுலு க॑லவா ரெந்த॑ரோ' என்பதனால், 'தீ॑ர்க॑பா॑ஹு॒ம் மஹாஸத்வம் மத்த மாதங்க॑ கா॑மிநம்' என்கிறபடி, மதயானையைப்போன்ற கம்பீரமான நடையுடையவனும், யாவருடைய மனதையும் கவரும்படி யமைந்துள்ள திருமேனியை யுடையவனுமாகிய ஸ்ரீராமனை அயோத்தியாபுரிவாசிகளைப்போல நேரில் தரிசனம் செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவர்கள் எத்தனையோபேர்களிருக்கிறார்களென்று அவர்கட்கு வந்தனமளிக்கிறார்.

'பாமபாகவத,..ஸதாநுபவுனு காக' என்பதனால், கர்மம், ஞானம், பக்தி என்கிற மூன்று மார்க்கங்களின் வழியாய் பகவானுடைய அருளைப் பெற்ற பெரியோர்களைக் குறிப்பிட்டு ஸாதுநாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்கிறார். பகவானுடைய நாம ஸங்கீர்த்தனம் எத்தகைய பலனைக் கொடுக்குமோ அத்தகைய பலனைப் பாகவதர்களுடைய நாம ஸங்கீர்த்தனமும் கொடுக்கவல்லது. 'ஸம்பாஷாதர்ஶநம் ஸ்பர்ஶ: கீர்த்தநம் ஸ்மரணம் நதி:-பாபநாஸிகிலைதானி ஸாதூநாமிதி ஶாஸ்ருமே, - ஸேவ்யாஸ்ரேயோர்த்திபிஸ் ஸந்த: புண்யதீர்த்த பலோபமா: - ஸத்ஸேவாஸநயோகோபி நதேஷாம் நிஷ்பலோபவேத் - ஸாதூநாம் தர்ஶநம் புண்யம் தீர்த்த பூதாஹி ஸாதவ: - காலேந பலதம் தீர்தம் ஸத்யஸ்ஸாதுஸமாகம:' அதாவது; ஸாதுக்களாகிய பாகவதர்களுடைய வார்த்தைகளைச் சொல்லுதல், அவர்களோடு வார்த்தையாடுதல், அவர்களைத் தரிசனம் செய்தல், அவர்களை ஸ்பரிசித்தல், அவர்களுடைய நாமங்களைச் சொல்லுதல், அவர்களை மனதில் நினைத்தல், அவர் பெருமையைப் பேசுதல், அவர்களைத் தியானித்தல், அவர்கட்கு நமஸ்கரித்தல் முதலியன மனிதனைப் பவித்திரனாகச் செய்ய வல்லன. புண்ணிய தீர்த்தத்திற்குச் சமானமாகிய பெரியோர்கள், ஸம்ஸார ஸாகரத்தினின்றும் கரையேற விரும்புகிறவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். அத்தகைய பெரியோர்கட்கு ஒரு கணப்பொழுதேனும் ஊழியம் செய்தால் மிக்க பயனைத்தரும். அவர்களைத் தரிசிப்பது மகாபுண்ணியம். புண்ணிய தீர்த்தங்கள் சில காலங்கட்குப் பின்னரே பயன்தரக் கூடியவைகள். ஸாதுக்களுடைய தரிசனம் அப்பொ

மூகே பயன்தரத்தக்கது என்று பெரியோர்களுடைய மகிமை வியந்து பேசப்பட்டிருக்கிறது. 17—C ஆகவே அய்யரவர்கள் இந்தச் சரணத்தில் ஸாதுநாம ஸங்கீர்த்தனஞ் செய்தாரென்று பொருள்.

'நீமேநு...சேயுவா ரெம்தரோ' என்பதனால், 'கம்தர்வராஜ ப்ரதிமம்' என்கிறபடி, அநவரதமும் நேத்திரானந்தத்தைப் பெருக்குகிற ஸ்ரீராமனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரக வைபவத்தையும்; 'ராமப்தோச்சாரணு தேவமுகாம் நிர்யாம்திபாதகா:-புந: ப்ரவேஸ பீத்யாச மகாரஸ் தத்க வாடவத்' என்கிறபடி எப்பொழுதும் ஜிஹ்வானந்தத்தைப் பெருக்குகிறதும், ஸம்ஸார பாதையை ஒழிப்பதுமாகிய ஸ்ரீராமநாம வைபவத்தையும், 'ராமம் ஸத்யபராக்ரமம்' என்கிறபடி ஸ்ரீராமனுடைய நிகரற்ற பராக்ரமத்தையும்; 'வீர்யவாந்நச வீர்யேண மஹதாஸ்வேந விஸ்மிதா, என்கிறபடி யமைந்திருக்கிற ஸ்ரீராமனுடைய வீர்யத்தையும்; 'ஸசநித்யம் ப்ரஸாம்தாத்மா' என்கிறபடியுள்ள ஸ்ரீராமனுடைய சாந்தத்தையும்; 'கதம்சிதுபகாரேண க்ருதேநைகேந துஷ்யதி' என்கிறபடி அற்பமாகிய உபகாரத்தைச் செய்த போதிலும் விசேஷ திருப்தியடைகிறதும், 'நஸ்மரத்யபகாராணும் ஸ்தமப்யாத்ம வத்தயா' என்கிறபடி, எவ்வளவு அபகாரம் செய்தபோதிலும் அதைப் பொருட்படுத்தா திருக்கிறதுமாகிய ஸ்ரீராமனுடைய மனநிலைமையையும்; 'பரமோதார:' என்கிறபடி யுள்ள அவனது உதாரகுணத்தையும்; 'ராமோத்விர்நாபி பாஷதே' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமனுடைய சொற்றவறுமையையும்; 'பவாந்மே ப்ரியகாமார்தம் வசநம் யதி ஹோக்தவாந்-அகார்யம் கார்ய ஸம்காஸமபத்யம் பத்ய ஸம்மிதம், நிர்மர்யாதஸ்து புருஷ: பாபாசார

ஸமந்வித: - மாநம் நலபு³தே ஸத்ஸுபி³ந்த சாரித்ர த³ர்ஶந:...யத்³வ்ருத்தாஸ்ஸந்தி ராஜ்ஞ: தத்³ வ்ருத்தாஸ் ஸம்தி: ப்ரஜா:' இத்யாதி வாக்கியங்களாலும் மற்றும் சார்வாகாதி மதங்கள் ஸ்ரீராமனால் நிந்திக்கப்பட் டிருப்பதையும்; மற்றுமுள்ள ஸ்வபாவ விஶேஷகுணங்களையும் நன்கறிந்து ஸ்ரீராமனை பஜனம் செய்யப்பட்ட மகானுபாவர்கள் எத்தனைபேரிருக்கிறார்களோ அவ்வனைவர்க்கும் வந்தன மளிக்கின்றே னென்று பொருள். 'இந்த சரணம் நாரத வால்மீகாதி ரிஷிகளைப் போன்ற மகான்களைக் குறிப்பிடுகிறதென் றறியத்தக்கது.

'பா³க³வத...ஆப்துலைன வா ரெம்த³ரோ' என்பதனால், 'அஷ்டா த³ஶபுராணநி அஷ்டௌ வ்யாகரணநிச - ஜ்ஞாத்வா ஸத்யவதீ ஸுது: சக்ரேபா³ரத ஸம்ஹிதாம்' அதாவது, பதினெண் புராணங்களையும், எட்டு இலக்கணங்களையும், சத்யவதியினுடைய மகனாகிய வ்யாஸன் அறிந்து கொண்டு ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை இயற்றினாரென்றும்; 'லக்ஷோ ணைகேந ப்ரோக்தம் வேதார்த, பரிப்ரஹ்மணம்' என்கிறபடி, ஒருலக்ஷம் ஶ்லோகத்தினாலாய ஸ்ரீமகாபாரதம் வேதார்த்தங்களைத் தெரிவிக்கிறதென்றும், அந்த வேதார்த்தம், பகவா னொருவனே அடையத்தகுந்தவ னென்று முறை யிடுகிறதென்றும்; ப்ரம்மத்தை யடைவதற்கு எளிதாகியவழி பக்திமார்க்கமே யென்றும்; அந்த பக்திமார்க்கத்தை ஸங்கீதத்தோடு கூடிய நாம ஸங்கீர்த்தனத்தினால் அனுஷ்டிக்கிறவர்கள் சிரஞ்சீவிக ளென்றும்; அத்தகைய பெரியோர்களே ஸ்ரீ அய்யரவர்கட்குச் சிறந்த உறவினரென்றும் தெரிவிக்கிறார்.

'ப்ரேம...நிஜதா^V^ஸுலின் வாரெம்த^V^ரோ' என்பதனுல், பக்திப் பெருக்கினுல் மெய்மறந்து ஸ்ரீராம நாமத்தை கோஷிக்கிற மகானுபாவர்கள் அனேக ருளரென்றும் அவர்கட் கெல்லாம் வந்தனமளிக்கிறு ரென்றும் பொருள்.

ஸ்ரீ ராக^V^லக்ஷணம் இரண்டாவது வால்யத்தில் காண்க.

ப. ; ; *	ஸாரீ ரீகரிஸா ;	; - ஸநீ̣நீ̣பா̣	நீ̣ ; நீ̣ ; ‖
; ; *	எம்தமீரு. ம ;	; - ஹா. நு	பா; வு ; ‖
2. ஸா; *	,,	,,	,, ‖
அ ; *	,,	,,	,, ‖
3. நீ̣ஸாநீ̣ *	,,	; - நீ̣பரிஸநீ̣ப̣	நீ̣ ; ஸா - ரிஸ ‖
ஆ. . *	,,	; - ஹா . நு.	பா ; வு - . . ‖
4. ,, *	ஸா ரீ-ரீகரிஸா-நீ̣ஸ-ரீ க ரி	ஸா - நீஸரிஸநீ̣ப̣	நீ̣ நீ̣ஸா - ரிக ‖
,, *	எம்த-மீரு . -ம . -ஹா .	. - நு.	பா. வு - . . ‖
5. ரிஸஸரி*	,,	,,	,, ‖
ஆ. . . *	,,	,,	,, ‖

,, * ந்ஸா - ரிமாரி - ரீ , மபா ; | ;-மா ,ப-மாபமரீ; | ரீ ; - ரீகரி - ஸாரிஸ ||
,, * அம்த - றி. . - கி, . . ; | ;-வம், .- . . .த; | ந ; - மு. - . . . ||
ந்ஸாநி * † ந்ஸா - ரிமாரி - ரிரிமப | மபநிப - பநிபம | மபமரி - ரிகரிஸ ||
ஆ. . * அம்த- றி . . - கி. . . | வம் . . - த . . . | ந . . . - மு . . ||
,, * ,, | ,, - ஸ்நிபம | பா,த-பம-ரீகரி-ஸாரிஸ||
,, * ,, | ,, - த . . . | ந, . - . . -மு .- . . . ||

† இந்த மார்க்குப் போட்டிருக்கும் யிடங்களில், 'எம்த^v^ரோ மஹாநுபா^v^வுலு' என்று முதல் ஸங்கதியை ஒவ்வொருதரமும் பாடி பிறகு, 'அம்த^v^றிகி வம்த^v^நமு' என்ற ஆவ்ருத்தங்களைச் சேர்த்துப் பாடவும்.

,, * ,, - ரிமப - ம | பநி - பநிஸ் - நிஸ்நி | பாநிப-மாபம-ரீகரி-ஸாரிஸ||
,, * ,, - கி. . - . | . . - வம் . - த . . | ந . . - . . . -மு. - . . . ||
,, * ,, - ரிமபம | பநிஸ்ரி - ரிக்க்ரி | ஸ்ாரிஸ்-நிஸ்நி-பாநிப-மாபம ||
,, * ,, - கி. . . | வம் . . - த. . . | ந . . -. . .-மு . .- . . . ||
ரீகரி-ஸரிஸநி *
ஆ.- . . . . * (எம்தரோ)

அ. ; ; * பாம்பாரீமாரீ | ரீமா - மாமா | பா ; - பா ; ||
; ; * சங் . திரவத | நு. - நி . | . ; - . ; ||
; ; * ,, | ரிமபநி - பநிபம | ரீ ; - ரிகரிஸ ||
; ; * ,, | நு. . . - நி . . . | யம்; - த. . . ||
ரிமபநி * பநிபம - ரீ , ஸ - ஸநிஸா | ரிமாரி - ரிமபம | பாபமபா ; ||
. . . . * சம்த. - மு, . - ல . . | ஹ்ரு. - த . . . | யா . . ர ; ||
பா ; * ரீ ரீ - ரீக்ரிஸ்ா - நிஸ் - ரீக்ரி | ரிஸ் - நிஸ்ரிஸ்நிப | நீ நீ ஸ்ா ; ||
. ; * விம்த - மு . . . ந . - . . . | . . - ஜ௵. . சி . | ப்ரஹ்மா; ||
ஸ்ா; * ரீஸ்ா - ஸ்ாரிஸ்நீ - நீஸ்நிபா | பாநிபமா - மாபமரீ | நிபாம - ரிகரிஸ ||
. ; * நம்த - ம . . . - நு . . . | ப . . . - விம். . . | சு . . . - வா . . ||
ரிஸாநி *
. . . * (ரெம்தரோ)

ச. ஸா ; ஸா ; - ஸாஸா - ஸாஸநி | நிஸநி - நிஸநி - பா | ; ; - மப நி ஸ ||
ஸா ; . ; - ம . - கா . . | ந . . - லோ. - ல | ; ; - மநவிஜ ||

ரீ ; ரீ - ; ரீ ரீ - கரிரிக | ரி - ரிகரி - ரிகரிரி | ஸா ; ; - கரி ||
லா; . - ; . . - வன். | ய - .தக் - . . ய. | மூர் ; ; - த. ||

ரிரிஸநீ *
. . ந்யு * (லெம்தரோ)

2. ரீ கரி - ரிகரிரிஸநீ - ஸாஸாரிஸ | ஸரிஸஸநீப - தா | ; - க ரி ஸ - ரிக ரீ ||
மாநஸ- வநசாவ ர - ஸம்சா ரமு | ஸமிபிமூர்தி - பா | ; - குகபொ- டகநெ ||

, - ரிஸநீ *
, - டு .வா* (ரெம்தரோ)

3. ப பமரி ரீ - ப பமரி - பா , மரிரி | நிபா -நி ப ம- ம ப | ; - ம ரி ரி - கா , ரி ||
ஸாகுநபா - தமுலகு- ஸ்வாம், நமநா | ஸரோ-ஜமுநா-ஸமர் | , - பணமு - சே, யு ||

ரிஸஸநீ*
வா. . . * (ரெம்தரோ)

4. ப மம ப -ரி ரி க ரி-நிஸ ரி க-ரி ரிஸநீ | பநிஸ் ரீ ரி - ரீ | க - க ரிஸ - ரி ம பா ||
ஹரிகுண-மணிமப-ஸரமுலு-களமுந | ஸோ.பில்லு- பக் | த - நோ.டு - லிலலோ ||

ப ஃஸ ரீ - ரி மப நீ - மபநிஸ்ரீரி | க்ரி ரி க்ரரி ஸ் ஸ் | ; - ஸ் நிபபமரி க ||
தெலிஸிதோ- ஜெலிமிதோ- கருணநல்கி | ஜகமெல்லநுஸாதா | ; - த்ருஷ்டிசேப்ரோ ||

ரிஸாநி *

சுவா . * (ரெம்தரோ)

5. ஸஸநிபா - ரிஸ நிபா - க ரீ ஸ நிப - | மபா - பஸ ரீ | ; - கரிஸ - ரிம பா ||
ப திதபா - வருடகு - பராத்பருநி- | குரிம்- சிபரமார் | ; - தமகு- நிஜமார் ||

பநி ஸா -பபாம-ரிமபநி பா -ஸ்நி | பா - ரிஸ்நிபா - க் | ரீ ஸ்நிப ம ரி க ||
கமுதோ-நுபாடு-சுநுஸல்லா-பமு | தோ-ஸ்வரலபா-தி | ராகமுலதெலியு ||

ரீ ஸநி *

வா. . * (ரெம்தரோ)

6. ப நிஸ்-பாநி-மபநி- ரீ ம பநிப ம | ரி ரீ - கரிஸ - ஸ | நி - கரிஸ - நிபஸ ||
ஹொயலு-மீர-நடலு-கல்குஸரஸாநி | ஸதா- கநல - ஜு | . - சுசுபு - லகிதமு ||

ரீ , மரிமபா , - நிமப - நிஸா ரி | க்ரீஸ்நிப - ஸ் நி | , பமரி - ப ம பரி ||
ரீ , ருலேயா , - நம் த - பயோதி | நிமக்நுலை - முதம் | , புநரு - பமாமுக ||

ரிஸாநி *

லவா. * (ரெம்தரோ)

7. ரிமபநீ - மபநி - ரீ ; மபநிப ம | ரி ரீ கரிஸநீப் | ழப்ாநீஸா; ||
பாமபா- கவத - மௌ, நிவரமூமி | விபாகரஸநத | ஸநம்தந ; ||
ப்ஸாநீ - ஸ ரி ரீ - கரீஸ - ரிமபநி | ப நி ம ப -ரி கரிஸ | ரிமபமபா ; ||
திகி ம - ஸ்ரகிம்- புருஷ- கந கக | மிபுஸாத -நார. த | தும்பு. ரு ; ||
நிபநி-மா ப - ரீ ம பா நி-மபநி ஸ் | ரி ஸ்ாக்ரீஸ்பா | ம பநிநிஸ்ா ; ||
பவந-ஸஓநு-பாலசம்த்ர-தரமா த | ஸரோஜபவபூ | ஸாரவருலு ; ||
ரிக்ரி- ரீ க் ரி ஸ்-நிஸ் ரி-ஸ்ா ஸ்நி ப | மபரிம - ரி மப நி | பஸ்ாநி - பம ரி க ||
பரம-பாவநுலு-கநுலு-மாஸ்வதுலு | கமலப - வமுகுலு | ஸதாநு- பவுலுகா ||

ரிஸாநீ *

. . க * (எம்தரோ)

8. ஸா ; ; - ரி மப - ரீ ம - ரிமபா | மபா - ரிக ரீரீ | ; - கரிஸ - நீப்நீஸ ||
நீ ; ; - மே நு - நாம - வை. | பவம்- புலநுநீ | ; - பராக். ரமதை ||

ப் நீஸ - ப்ா ப் - ரீ கரி ஸ - பாபமரி | மபநி - ரீ ம பநி | ஸரி மப - நீ ப நி ||
யமு ல - மாம்த- மாநஸமு - நீ வுலநு | வசந - ஸத்யமுநு | ர குவர - நீயெட ||

ஸ்ஙிஸ்ா - ஙிஸ்ரி ரீ - ரிக்ரி ரீ க்ரி | ரிஸ்ரி - ரிரிஸ்ஙிரி | ஸ்ஸ்ா ஙி - பஙிஸரி ||
ஸத்பக் - தியுஜநிம்- சகநுதுர்மத | முலநு- கல்க .ஜே | விநட்டி - நீ . மதி ||

க் ரீ ரி ஸ்ா - ஸ்ஙீ ஙி பம - ரி ம பஙி | ஸா , ஙி - பா , ம | ரீ , க - ஸஙீ ப ||
நெறிங்கிஸம்- தஸம்புநமு- குணபஜ | நா , . - நம் , த | கீர், த - நம்புஸே ||
ரிஸாநி *
யுவா . * (ரெம்தரூ)

9. ரீ ; ; - பர்ஸ ரீ - நி ஸரி க ரி | ரீ , ஸா - ஸ நி ப | ம ப நீஸ ரீ ப நி ||
பா; ; - பவதரா- மாயணமு. | கீ , தா - திஸ்ருதி | மாஸ்த்ரபுராணபு ||

ஸாரி ஸரீ - க ரீஸ - நி ஸரிமபஙி | பாபம ரீ - ப ப | மரி - நீஙிபாப ||
மர்மமுலங்- மிவாதி- ஷண்மத. பு. | கூடமுலங்- முப் | பதி - முக்கோ ||

ஸ் ஙி பா - ரிரீ ஸ் ஙிப - ஸாபாமரி | ரி க் ரி - ரீ ரி ரீ | க்ரி - ரிக்ரி- ரீ ரி ||
டிஸாராம்- தரம்கமுல- பாவம்புல | நெறிகி- பாவரா | கல - யாதி-ஸௌக்ய||

ஸ்ஸ்ா-பஸ்ா-ரி ரீ-க்ரிஸ்-ஙிபஙிஸ் | ரி ஸ்ா ஸ்-ஸ்ாபா | பபா ரீ ரி ரீ ||
முசே-சி ரா -யுவு-கலிகி-நிரவதி | ஸாகாத்மு-லேத்யா | கராஜாப்துலே ||
கரிஸநி *
நவா. . * (ரெம்தரூ)

10. ; ; * பாமாபா - ரீ மா ரீ | ரிமபாமாமா | மாநிபா ; ||
; ; * ப்ரே. ம - .முப்பி | ரி . கொ. நு | வே. ள ; ||
பா ; * ,, | ரிமபநி - பநிப ம | கா ; ரிகரிஸ ||
. ; * ,, | ரி . . . - கொ. நு | வே; ள. . . ||
ஸ்ரிம* நி பபம - ரீ , ஸ - ஸா | ரிமாரி - ரிமபம | பா ; பா ; ||
. . . .* நா. ம. - மு, . - த ல | சு . . - வா . . | ரு ; . ; ||
; ; * ரீ ரீ - ரீக்ரிஸ்ா - நிஸ்ரிக் | ரிஸ் - நிஸ்ரிஸ்நிப | நீ ; ஸ்ா ; ||
; ; * ராம - பக். . - த . . . | ஸ ¬ - த . . . . . | த்யா; க ; ||
; ; * ரீ ஸ்ா - ஸ்ரிஸ்நி - நிஸ்நிப | பநிபம - மபமரி | நிபாம ரி க ரிஸ ||
; ; * ராஜ - வி . . . - நு . . | து . . - நி . . . | நி . ஜதாஸ¬. லெ ||
ஸாநி *
ந . வா * (ரெம்தரோ)

—❖—

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யாவர்கள், உலகின்கண் மானிடர்கள் செயற்கரிதாகிய தர்மங்களைச் செய்தும் நிரதிசய இன்ப வீடாகிய மோக்ஷத்தைப் பெறாது, இடைபுகுந்து நிற்கின்ற அணிமாதி அஷ்டசித்திகளையும், பிரம்மபட்டம் முதலாகிய பதவிகளையும் கண்டு மயங்கி 'புனரபி ஜனனம்' என்கிறபடி ஸ்வரூபநாசம் செய்துகொள்கிறார்களே! இது என்ன ஆச்சர்யம்? இப்படியும் மோசம் போவார்களா? என்று வியப்படைகிறார்.

(32) நாத^v^வராங்கி^v^ணி - ஆதி^v^.

ப. க்ருபாலவால! கலாத^v^ரஶேக^h^ர - க்ருதாபி^v^வம்த^v^ந ஸ்ரீராம (க்ரு)

அ. ந்ருபோத்தம ஶரணாக^v^த ஜநாந^v^ - நிவாரண அப்^v^ஜ ஹிதாங்கஶஶாங்க (க்ரு)

ச. அபவர்க^v^ப^h^ல காமமூலநு ஜூசி யட்^v^ட^v^மை
யணிமாத்^v^யஷ்ட ஸித்^v^து^v^ல மோஸபோயெத^v^ரய்யா
ஶுபவித்ரரூப ஸதா^v^ கருணாஜூடு^v^
ஶூரபாலக த்யாக^v^ராஜநுத (க்ரு)

பத உரை

க்ருபாலவால - தயவுக்குப் பாத்திபோன்ற வனே
'கல...வந்த^v^ன' கலாத^v^ர...சந்திரனை

ஶேக,ர - சிரத்தி லணிந்த சிவனால்
க்ருத - செய்யப்பட்ட
அபிᵛவம்தᵛந-நமஸ்காரங்களை யுடையவனே
ஸ்ரீராம - ஸ்ரீராமா
ந்ருபோத்தமா - அரசர்களிற் சிறந்தவனே
'ஶரணு...நிவாரண'
ஶரணுகᵛத - உன்னைச் சரணடைந்த
ஜந - மனிதர்களுடைய
அகᵛ - பாவங்களை
நிவாரண - போக்கடிப்பவனே
'அப்ᵛஜ...ஶஶாங்க'
அப்ᵛஜ - தாமரைக்கு
ஹித - நண்பனாகிய சூரியனுடைய
அந்வய - குலத்திற்கு
ஶஶாம்க - சந்திரனைப்போன்றவனே
'அபவர்கᵛ...காமமுலநு'
அபவர்கᵛப,ல - போகஃபலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய
காமமுலநு-அக்னி ஹோத்ராதி கருமங்களை
ருசி - அநுஷ்டித்துப் பார்த்து
அட்டமு ஜ - திரும்பி
அணிமாதிᵛ அஷ்ட சித்ᵛதுᵛலந் - அணிமாத்யஷ்ட சித்திகளில்
மோஸபோயெதᵛரய்யா - மோசம் போகிறார்கள் ஐயனே
ஸுபவித்ரரூப - மிகவும் பரிசுத்தமாகிய உருவமுடையவனே
ஸுரபாலக - தேவர்களை இரக்ஷிப்பவனே
த்யாகᵛராஜநுத-தியாகராஜனால் கொண்டாடப்பட்டவனே
ஸதாᵛ - எப்பொழுதும்
கருணாந் ஜூடᵛ - கருணை கூருவாய்

விஶேஷார்த்தம்:—'க்ருபாலவால கலாத,ர ஶேக,ர க்ருதாபி,வம்த,ந ஸ்ரீராமா' என்பதனால், ஸ்ரீராமன் பரமசிவனால் நமஸ்கரிக்கப் பட்டவனும், 'ராஜாதி,ராஜஸ்ஸர்வேஷாம்' என்கிறபடி அரசர்கட்கெல்லாம் அரசனும், 'லோகநத,ஸ்ய ராமஸ்ய' என்கிறபடி ஸமஸ்த லோகங்கட்கும் நாதனுயு மிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணனே என்று ஸ்ரீராமனுடைய பரத்வத்தை நிரூபிக்கிறார்.

'ந்ருபோத்தமா' என்பதனால், ஸ்ரீராமன், சூரியகுலமென்கிற சமுத்திரத்திற்கு சந்திரனைப் போ லிருக்கிறபடியினால், சக்ரவர்த்திகளிற் சிறந்தவனே என்று கொண்டாடுகிறார். 'ஶரணாக,த ஜநாக, நிவாரணா' என்பதனால், சூரியகுலத் துதித்த சக்ரவர்த்திகளெல்லாம், ஆஶ்ரயித்தவர்களுடைய கஷ்டங்களைமாத்திரம் தீர்க்கக்கூடியவர்களா யிருந்தார்களே யொழிய, பாவங்களைப் போக்கடிக்க வல்லாரில்லை. ஸ்ரீராமனோ வெனில் ஆஶ்ருதர்களுடைய கஷ்டங்களை மாத்திரமே யல்லாது ஊழ்வினையையும் போக்கடித்து உத்தம பாதத்தைத் தரத் தக்கவன் என்கிறாரென்று பொருள்.

'அபவர்க...மோஸ பொய்யெதரய்யா' என்பதனால், சிலர் மோக்ஷத்தை யடையவேண்டி அரிய பெரிய கருமங்களைச் செய்தும் பயனடையாது அணிமாதி சித்திகளைப் பெற்று மோசம் போகிறார்களென்கிறார். அதாவது, கருமங்கள் காம்யமென்றும் நிஷ்காம்யமென்றும் இரண்டு வகைப்படும். மனிதன் பலாபேக்ஷையில்லாது கருமங்களைச் செய்து மோக்ஷத்தைப் பெறவேண்டும். அப்படிப்பட்ட கருமத்தை மனிதன் செய்யும் பொழுது, பிரமன் முதலாய தேவர்கள்

அவனுக்கு வரங்களையும் மற்றும் கொடுத்து, ஸ்வர்காதி போகங்களைக் காட்டி அவனுடைய புத்தியை மயக்கிவிடுவார்கள். அப்பொழுது அவன் சுவர்க்காதிபோகங்களில் மூழ்கினவனாய் மெய் மறந்து, மதியிழந்து, ஸித்திகளையும் மற்றும் கைக்கொண்டு நெடுங்காலம் உழன்று திரிந்து, புண்யம் நசித்தவுடனே புவியில் வீழ்ந்து ஜனனமரண பாதையை யடைந்து பிரயோஜன மற்றவனாகிறான். விஸ்வாமித்ரன் முதலிய மகான்களே அரிய தவத்தினின்றும் நழுவுவரேல் மற்றவர்களின் கதியைச் சொல்லவேண்டுமோ! ஆகவே, அய்பரவர்கள், பக்திமார்க்கம், மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கவல்ல மார்க்கங்களிற் சிறந்ததென்றும், அதை யநுஷ்டிக்கும்பொழுது புத்திக்கு மயக்கம் ஏற்படாமலிருக்கும் பொருட்டு ஸ்ரீராமன் கிருபை செய்யவேண்டு மென்றும் பிரார்த்திக்கிறார் என்று பொருள்.

நாத^v^வராங்கி^v^ணி ராக^v^லக்ஷணம்:—இஃது ஔடவ ஸம்பூர்ண வக்ரராகம். 22-வதுமேளத்திற் பிறந்தது. ஆரோஹணத்தில் ரிஷப தைவதங்கள் வர்ஜியம். அவரோஹணத்தில் ரிஷபம் வக்ரம். இதில் தாட்டு ஸ்வரப்பிரயோகமே ரஞ்சகமானது. சுத்த மத்யம பஞ்சம கைசிகி நிஷாதங்கள் இராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்,	அவரோஹணம்.
ஸ பா ம நி த நி ஸ.	ஸ ப நி த ப ம க ரி க ஸ.

ப. பாபா ; மாநீதாநீஸ்ா	பாநீதாபா	மாகாரீகா ‖
க்ருபா ; லவா. ல க	லா . த ர	ஸே. க ர ‖
ஸ பா ; மா நீ ; தாபா	பமரீகா ;	ஸா ; நிதபம ‖
க்ருதா; பிவம்; த ந	ஸ்ரீ . ரா ;	மா ; . . . . ‖
பாபா ; மாநீதாநீஸ்ா	ரீ ; க்ாஸ்ா	பாநீ - தபமா ‖
க்ருபா; லவா ல க	லா; த ர	ஸே. - க . ர ‖
ஸாபா; மா நீ ; தபமா	கா ; ரீகா	ஸா ; ; ; ‖
க்ருதா; பி வம்; த . ந	ஸ்ரீ ; ரா.	மா ; ; ; ‖
பாபாநிதபம - நீதாநீஸ்ா	ம்க்ரீக்ாஸ்ா	ஸ்ாபா - நிதபம ‖
க்ருபா. . ல. - வா. ல .	லா. த ர	ஸே. - க . . . ‖
பாநீதபமாகாரீகாஸா	ஸா ; பா ;	நிதபம - கரிகஸ ‖
க்ருதா. பிவம். த ந	ஸ்ரீ ; ரா ;	மா . . - . . . . ‖
அ. நீ தா ; நீஸ்ா ; ஸ்ாஸ்ா	க்ாக்ாரீஸ்ா	ஸ்ாஸ்ா ; ஸ்ா ‖
ந்ருபோ; த்தமா; ஶ ர	ஞா . க த	ஜ நா ; க ‖

ஸ்பா ; மா - க்ரீ க்ரஸ்ா	ஸ்பா - நிதபம	காரிகாஸா	‖
நிவா ; ர - ணஅப்ஜஹி	தாங். - வ.. ய	ஸஸம்க.	‖
ச. ஸாபா - பாமா - நீதாநீஸ்ா	ஸாபா - நீதா	மகரீ - காஸா	‖
அப - வர் க - பல காம	முல - நுஜு	சி. யட் - டமை	‖
ஸாபா - பாமா - கா ரீ காஸா	பா, ம - நீ, த	நீ, ஸ் - பா ;	‖
அணி - மாத்ய - ஷ்டஸித்தல	மோ, ஸ - போ, யெ	த, ரய் - யா ;	‖
நீ தா நீ ; ஸ்ாஸ்ா ; ஸ்ா	ஸ்ாப்ா ; ம்ா	ம்ாரீக்ாஸ்ா	‖
ஸுபவித் ; ர ரு ; ப	ஸ தா ; க	ருணாஜூடு	‖
ஸ்ாஸ்ாபா ; நீதாபாமா	ஸாபா ; மா	காரிகாஸா	‖
ஸு ர பா ; ல க த்யா	க ரா ; ஜ	நு . த .	‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யாவர்கள், பகவான் பாதந்திரனாகிய சேதனனைக் காப்பாற்றுகிறானென்றும், ஸ்வதந்திரனை உபேக்ஷிக்கிறானென்றும் தெரிவிக்கிறார்.

18—C

(33) ஶுத்தபங்காளா - ரூபகம்

ப. தப்பகனே வச்சுநா - தநுவுந லம்பட நீக்ருப (தப்ப)

அ. மெப்புலகை கொப்புனு கல - மேடி ஜநுலஜூசி பஜந (தப்ப)

ச. ரூகலகை பைகி மஞ்சி - கோகலகை ஹாரமுலகு
நாகலகை த்யாகிஞ்சி - த்யாகராஜநுதுநி பஜந (தப்ப)

பத உரை

நீக்ருப - உன்னுடைய தயவு
தப்பகனே - தவறும் பொழுதே
தநுவுந - தேகத்தில்
லம்பட - சங்கடம்
வச்சுநு ஆ - வருமா? (வந்துவிட்டதே என்ன ஆச்சரியம்)
மெப்புலகு ஐ - மெப்புக்காக-உலகத்தோர் மெச்சிக்கொள்வதற்காக

கொப்புனு கல - கொண்டையையுடைய
மேடிஜநுலந் - அழகிய பெண்களை
ஜூசி - பார்த்து
பஜந - பஜனம் செய்வதை
(தப்பகனே...லம்பட - தப்பிப் போவதினாலே கஷ்டம் வருமா)
ரூகலகை - பணத்திற் காகவும்
பைகிந் - மேலணிவதற் காகிய

மம்சி - சிறந்த

கோகலகை - ஆடைகட்காகவும்

ஹாரமுலகுந்-தாவடங்கட் காகவும் (முத்து மாலே அரத்தினமாலே முதலிய தாவடங்கள்)

நாகலகை - நொய்யரிசிக் காகவும்

த்'யாகிம்சி - ஆத்திரங்கொண்டு

த்யாக'ராஜநுதுநி - தியாகராஜனுல் கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீராமனுடைய

ப'ஜந - வழிபத்தை (தப்பகநே வச்சுநா... லம்பட - தப்பிப் போவதினுலேயே சரீரத்திற்கு சங்கடம் நேரிடுமா! நேரிடுகின்றதே என்று பொருள்)

விசேஷார்த்தம்:—'தப்பக'நே வச்சுநா தனுவுந லம்பட நீ க்ருப' என்பதனுல், மனிதனுக்கு பகவானுடைய கிருபை எப்பொழுதில்லா தொழிகிறதோ அப்பொழுதே அவனுக்கு சரீர அசௌக்கிய முண்டாகிறதே இதென்ன ஆச்சரிய மென்கிருர். இங்கு சரீர சௌக்கியத்தையே முக்கியமாய்க் கூறுகிருர். ஏனெனில் தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்கிற நான்குவித புருஷார்த்தங்களேயும் அனுபவிப்பதற்கு சரீரமே முக்கிய சாதனமாக விருக்கின்றது. புருஷார்த்தங்களிற் சிறந்ததாகிய மோக்ஷத்தை யடையவேண்டியதற்குச் சாதகமாயுள்ளது சரீரம் என்கிற ஞாபகமுடையவனே ஞானி எனப்படுவான். அந்த ஞாபகத்தோடு பகவானே வழிபடுகிறவன் பக்த னெனப்படுவான். பகவானுடைய பஜனத்தினும் சிறந்ததாகிய மற்ருெரு மோகமென்பதே இவ்வுலகினும் உம்பருலகினு மில்லே என்கிற மனநிலேமையை யுடையவனே விராகி எனப்படு

வான். இவனே மோக்ஷாதிகாரி யாவான். இவ்வழிக்கு மாறுபாடாக, தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்கிற மூன்று புருஷார்த்தங்களை மாத்திரம் அனுபவிப்பதற்குத் தனது சரீரம் சாதனமாக விருக்கிற தென்கிற எண்ணத்தோடு உலகவின்பத்தை யனுபவிப்பதிலேயே மனமுடையவனும்; தனது ஜன்மகாரணத்தையும், பகவா னொருவனுள னென்கிற நினைவையும் மறந்துவிடுகிறவன் பகவானுடைய திரு உள்ளத்திற்குப் புறம்பான காரியத்தைச் செய்கிறவனும் அதம கதியை யடைகிறான். பகவத்பஜனத்தை மறந்த மாத்திரத்திலேயே மனிதனுக்கு சரீர அசௌக்கிய முண்டாகிறது. அரோக த்ருடகாத்திரத்தோடு கூடிக்கொண் டிருக்கிற காலத்தில் மனிதன் எவற்றைப் போகமென்றும் பாக்கியமென்றும் அனுபவிக்கிறானோ அவற்றை, உடல் பிணியால் வருந்தும் பொழுது விஷமாக பாவிக்கிறான். அக்காலத்தில் அவனுடைய அபராதங்கள் அவனுக்கு ஞாபகம் வருகிறபடியால் இனி செய்வதியா தென் றறியாமல் வருத்த முறுகிறான். தசரதன் ஓர் நள்ளிரவில் வேட்டையாடப் போயிருந்த தருணத்தில் ஒரு இருடியின் மகன் கமண்டலத்தில் ஜலம் மொள்ளுகிற சத்தத்தைக்கேட்டு அஞ்ஞானத்தால் யானை என்றெண்ணி ஆய்ந் தறியாமல் பாணத்தை விடுத்துக் கொன்றதற்காகப் பெற்ற சாபத்தை யனுபவிக்கும் காலம் வந்த சமயத்தில் ஸ்ரீராமனுடைய வனகமன காலம் சம்பவித்தது.

'காலமறிந்தாங்கிட மறிந்து செய்வினையின் - மூலமறிந்து விளைவறிந்து - மேலும் தாம்
சூழ் வினை சூழ்ந்துத் துணைமை வலிதெரிந் - தாள்வினை யாளப் படும்'

என்கிற கொள்கைக்கு மாறுபாடாய் பெண்வலைப்பட்டுழன்றமையால் தசரதன் இராமனைப் பிரியும்படி நேரிட்டது. ஸ்ரீராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்து பெரிய பதவியை படையவேண்டுமென்ற காலத்தில் வினைப்பயன் இடை புகுந்து துன்பத்தை விளைவித்தது. 'யாவத்துரியதஸ்தஸ்ய ரஜோரூப மத்^{v}ருஶ்யத - நைவேக்ஷ்வாகு வரஸ்தாவத் ஸம்ஜஹாராத்ம சக்ஷுஷீ - யாவத்^{v}ராஜாப்ரியம் புத்ரம் பஶ்யத்யம்த தா^{v}ர்மிகம் - தாவத்^{v}வ்ய வர்த்ததே வாஸ்ய த^{v}ரண்யாம் புத்ர த^{v}ர்ஶனே, நபஶ்யதி ரஜோப்யஸ்ய யதா^{v} ராமஸ்ய பூ^{v}மிப: - ததா^{v}ர்த^{v}ஶ்ச விஷண்ணஶ்ச பபாத த^{v}ரணிதலே' அதாவது, ஸ்ரீராமன் வனத்திற்குப் போகும் காலத்தில் தசரதன் நேத்திரங்களை நீட்டிப் பார்த்துக்கொண் டிருந்தான். மிகவும் தார்மிகனும், ப்ரியனுமாகிய மகனைப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கையில், இவன் ஸ்ரீராமனைப் பார்க்கவோ! என்கிறபடியாய் தூளிகள்மேலெழுந்து மறைத்தன. அத் தூளிகளும் சிறிது நேரத்திற்குள் மறைந்துபோயின. உடனே தசரதன் கஷ்ட மதிகரித்தவனாய் பூமிமேல் விழுந்தான். (அதாவது, தசரதனுடைய கண்கட்கு ஸ்ரீராமன் புலப்படா தொழிந்தும் ஸ்ரீராம சம்பந்தமாகிய தூளிகள் புலப்பட்டமையால் சிரமமுண்டாகவில்லை. அத்தூளிகளும் மறைந்தபோது பூமிமேல் விழுந்தான். இதனால் ஸ்ரீராம சம்பந்தமாகிய தூளிகட்கும் சேதனனேஜ் ஜீவனாசக்தி சொல்லப்பட்டது) இப்படி ஸ்ரீராமனைப்பெற்ற தசரதனுக்கே இவ்வித கஷ்ட மேற்படுமென்றால் மற்றோர்களின் கதி என்ன? என்கிறாரென்று பொருள்.

'மெப்புலகை கொப்புலுக^V^ல மேடிஜனுலஜூசிப^V^ஜாதப்பக^V^கே வச்சுநா தனுவுந லம்பட' என்பதனுல்; ஸ்த்ரீ சாபல்யம் பகவத் பஜனத்திற்கு முக்கியமாகிய இடையூறுடையது என்கிறார். அதாவது, சக்ரவர்த்திக்கு எல்லாரும் தாஸவர்க்கத்திற் சேர்ந்தவர்களேயாவார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது ஸ்ரீராமனுக்கு தாசனல்லாத ஒருவனுளனே? இல்லை. தயரதன் ஸ்ரீராமனுக்குப் பட்டம் கட்டுவித்து தான் தாஸவர்க்கத்திற் சேர்ந்து கைங்கரியம் செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி, அநருபஸ்ஸ வைநாதோ, லக்ஷ்மீவாந் லக்ஷ்மணாக்^V^ரஜ: - த்ரைலோக்ய மபிநாதே,ந ஏநஸ்யாயந் நாத, வத்தரம்' என்கிறபடி, திரிலோகநாதனுகிய ஸ்ரீராமனை நாதனுக அடைந்து அயோத்திமாநகர் சிறந்த நாதனை யுடையதாகட்டுமென்று சங்கல்பம் செய்தபொழுது, இவனது சங்கற்பம், கைகேயியினுடைய மோகவலையிற்பட்ட காரணத்தினுல் ஈடேறவில்லை. பத்துத்திசைகளையும் ஜெயித்த தசரதனுக்கே மன்மதபாணம் பராபவத்தை யுண்டுபண்ணியதென்றல், 'சேதோபுவ: சாபலதாப்ரஸங்கே^V^ காவா கதா, மானுஷ லோகபா^V^ஜாம்' என்கிறபடி, பெண்பிணி பிடித்த பித்தர்களின் கதியைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ என்று பொருள்.

'மெப்புலகை கொப்புலுக^V^ல' என்பதனுல், உயர்ந்த வம்சத்திற் பிறந்து, சிறந்த வம்சத்திற் புகுந்து, பெரியோர்களுடைய சகவாசமும் பேரறிவும் பெற்ற கைகேயிபால் தயரதனுக்கு நாசகாலம் சம்பவித்தது. ஆகவே, 'த்வம் மயாத்ம விநாஸார்த்,ம் ப^V^வநம் ஸ்வம்ப்ரவேஸிதா - அவிஜ்ஞாநாந் ந்ருபஸுதா வ்யாளீ திக்ஷ்ண விஷாயதா,' அதாவது, அறிவின்மையால் என் நாசத்

தின்பொருட்டு ராஜபுத்திரியாகிய உன்னை க்ரூரமாகிய விஷமுடைய சர்ப்பமென் றறியாமல் கொண்டுவந்து வீட்டில் வைத்துக்கொண்டேன் என்று தயாதன் வருந்தி கைகேயியை நிந்தித்தான். நற்குடிப் பிறந்த பெண்மணிகளாலேயே இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்கள் சம்பவிக்குமாயின், 'மெப்புலகை கொப்புலுகல' அதாவது, ஊரிலுள்ள விடர்கள் மெச்சிக்கொள்வதற்காக கொண்டையிட்டுக்கொண்டு திரிகிற துஷ்ட ஸ்த்ரீகளின் சகவாசம் எப்படிப்பட்ட ஆபத்தை விளைவிக்குமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ! அவர்களைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே ஆபத்து சம்பவிக்குமென்கிறாரென்று பொருள்.

'ருகலகை...பஜந' என்பதனால்; தனம்; வஸ்த்ரம்; ஆபரணம் அன்றேல், வயிறு வளர்ப்பதற்காக அரிசி நொய் முதலிய சாதனங்கள் இவைகளைக் குறித்து பஜனம் செய்தால் அது பயன்படா மாட்டாதென்கிறார். பலாபேக்ஷை இல்லாமல் கருமத்தைச் செய்கிறவனுடைய க்ஷேமத்தைப் பகவான் வகித்துக் கொள்ளுகிறார். பலாபேக்ஷையோடு கருமம் செய்கிறவனுடைய எல்லாப் பொருள்களையும் பகவான் போக்கடித்து விடுகிறார். ஆகவே, பகவானையே நம்பி பஜனம் செய்கிறவனுக்கு எல்லா விதமாகிய சம்பத்தும் பிரார்த்திக்காமலே உண்டாகுமென்கிறாரென்று பொருள்,

சுத்தபங்காளா ராகலக்ஷணம்:—2-வது வால்யத்திற் காண்க.

ப. ஸா ;	ரீமாபா ;	தா ;	ஸ்ாதா ; பா
தப் ;	பக ரே ;	வச் ;	சு நா ; .
பாமா	தாபா - மபதப	பமரீ	ரீகாரீஸா
த நு	வு ந - லம் . .	ப . ட	நீ . க்ருப
ரீ ;	பாமாபா ;	தா ;	ஸ்ாதா ; பா
தப் ;	ப க ரே ;	வச் ;	சு நா ; .
பாமா	தாபா - பதஸ்த	பமரீ	ரீகாரீஸா
த நு	வு ந - லம் . .	ப . ட	நீ . க்ருப
மாரீ	பாமாபா ;	பதபத	ஸ்ா - தஸ்ததபா
தப்.	ப க ரே ;	வச் . .	சு - நா. . . .
ததபா	மபதா - பதஸ்த	பமரீ	ரீகாரீஸா
த . நு	வு . ந - லம் . .	ப . ட	நீ . க்ருப
ரிமரிம	பம - பதபதஸ்ா	ஸ்தரீ	ஸ்ா - தஸ்ததபா
தப் . .	ப . - க . . . ரே	வச் . .	சு - நா. . . .

ததபா	மபதப - பதஸ்ா	‖ தபமரி	ரிகாரிஸா
த . நு	வு . ந . - லம் .	‖ ப . ட.	நீ . க்ருப
ரிமரிம	பம - பதபதஸ்ா	‖ தஸ்ரிம்	ரி - க்ாரிஸ்ா
தப் . .	ப . - க . . . நே	‖ வச் . .	சு - நா . .
க்ரிஸ்த	ரிஸ்தப - ஸ்தபம	‖ ரிமபத	ஸ்தபம - ரிகரிஸ
த. நு .	வு . ந . - லம். . .	‖ ப. ட.	நீ . . . - க்ரு.ப .
ரீ ;	பாமாபா ;	‖ தா ;	ஸாதா ; பா
தப்;	ப க நே ;	‖ வச் ;	சு நா ; .
அ. பாதா	ஸ்ாதாஸ்ா ;	‖ ரீ ;	ம்ா - ரிக்ரீஸ்ா
மெப்.	பு ல கை ;	‖ கோப்;	பு - ளு க ல
ரீ ஸ்ரி	ஸ்ா - தஸ்தாபா	‖ மபதா	பமரிகாரிஸ
மே. .	டி - ஜ . நு ல	‖ ஜ .	சி. பஜ ந .
பாதா	ஸ்ாதாஸ்ாரீ	‖ ஸ்ா ரீ	ப்ம்ரீ - க்ரிஸ்ா
மெப்.	பு ல கை.	‖ கொப்	பு .ளு- க . ல

ரீஸ்தஸ்	தப - ரிமபதஸ்ா	ரிஸ்தஸ்	தப - மரிகாரிஸ
மே . .	டி. - ஜநா. . ல	ஜூ. . .	.சி - ப . ஜ ந .
பதபத	ஸ்த - தஸ்தஸ்ரீ	ரி ப்ம்ா	ரீக்ாரீஸ்ா
மெப் .	பு . - ல . கை .	கொப்.	புலுகல
க்க்ரிரி	ஸ்ா - தஸ்ததபா	ரிமபத	ஸ்ா - பமரிகரிஸ
மே. .	டி - ஜ . நா. ல	ஜூ. .	சி - ப . ஜ.ந .
ரிமரிம	பம - பதபதஸ்த	தஸ்ரிம்	ரிம்ப்ம்ரிக்ரிஸ்
தப். .	ப . - க . . . .நே	வச் . .	சு. . நா . . .
க்ரிஸத	ரிஸ்தப - ஸ்தபத	ரிமபத	ஸ்தபம - ரி கரிஸ
த நு.	வு . கு. - லம். . .	ப ட.	நீ . . . - க்ரு.ப.
ச. பா ;	பாபாபா ;	மபதா	பா - மாகாரீ
ரு ;	க ல கை ;	பை .	கி - மம் . சி
பமரீ	காரீஸா ;	மா ரீ	மாபாதாபா
கோ.	க லகை ;	ஹா.	ர மு ல கு

பாதா	ஸ்ாதாஸ்ா ;	ரீ	ரீ ; ரீஸ்ா
நா .	க லகை ;	த்யா	நிம்; சித்தி
ரீஸ்ரி	ஸ்ா - தஸ்தாபா	மபதா	பம - ரீ காரிஸ
த்யா.	க - ரா. . ஜ	நா. து	நி - பஜந . .
பாதா	ஸ்ா தாஸ்ாரீ	ம்ப்ம்ரி	ரீகா ரீஸ்ா
நா .	க . லநை	த்யா .	நிம் சி த்தி
ரி ஸ்தஸ்	தப - பமப தஸ்ா	ரிஸ்தஸ்	தப - மரிநாரிஸ
த்யா . .	க . - ரா. . . ஜ	நா து .	நி . - ப. ஜ ந .
பநபத	ஸநதஸ்தஸ்ரீ	ரி ப்ம்ா	ரீக்ா - ரீஸ்ா
நா . .	க . ல . கை. .	த்யா.	நிம். - சித்தி
க்ர்ரிரி	ஸ்ாதஸ்ததபா	ரிமபத	ஸ்நபம - ரிநரிஸ
த்யா .	க . ரா. . ஜ	நா நு.	நி . ப . - ஜ. ந .
ரிமரிம	பம - பநபதஸ்த	தஸ்ரிம்	ரிப்ம்ரி - ரிக்ரிஸ்
நா . .	க . - ல . . நை. .	த்யா. .	நிம் . . - சி . . .

ஸ்ரிஸத	ரிஸ்தப - ஸ்தபம	ரிமபத	ஸ்தபம - ரிகரிஸ	
த்யா. க	ரா. . . - ஜ . . .	நா.து.	நி . ப - ஜ. ந .	

அவதாரிகை:—அய்யரவர்கள் இந்தக் கீர்த்தனத்தில் ஆசாரியன் பரமோபகாரி என்பதை விளக்குகிறார்.

(34) கௌˇரீமநோஹரி - ஜம்பை.

ப. குˇருலேக யெடுவம்டி - குˇணிகி தெˇலியகˇபோˇதுˇ (குˇரு)

அ. கறகைந ஹிருத்ˇரோகˇ - கˇஹநமுநு கொˇட்ட ஸத்ˇ (குˇரு)

ச தநுவு ஸுத தˇநதாˇர - தாˇயாதˇ பாˇம்தˇவுலு
ஜநியிம்செந்ˇரு - ஜாலிநி கருணதோ
மநஸு நம்டகசேயு - மம்தˇநுசு தத்வபோˇ
தˇநஜேஸி காபாடுˇ - த்யாகˇராஜாப்துடˇகுˇ (குˇரு)

பத உரை

குˇருலேக - ஆசாரிய னில்லாமல்
எடுவம்டி குˇணிகிந் - எப்படிப்பட்ட குண முடையவனுக்கும்
தெலியகˇ போதுˇ - அறிவதற்கு சாத்திய மாகாது
கறகு ஐந - கடினமாகிய

'ஹ்ருத்^{v}...க^{v}க^{v}நமுனு'

ஹ்ருத்^{v}ரோக^{v} - மனோ வ்யாதியாகிய

க^{v}க^{v}நமுது - காட்டை

கொட்டங் - வெட்டுவதற்கு

ஸத்^{v}கு^{v}ருலேக - நல்லாசிரிய னில்லாமல் (எடுவம்டி கு^{v}ணிகி தெ^{v}லியகபோது^{v})

தநுவு - சரீரம்

ஸுத - புத்திரன்

த^{v}ந - தனம்

தா^{v}ர - மனைவி

தா^{v}யாத^{v} - தாயாதிகள், பங்காளிகள்

பா^{v}ந்த^{v}வுலு - பந்துக்கள்

ஜெநியிஞ்செத^{v}ரு-உண்டாகிறார்கள் (என்ன ப்ரயோஜனம்)

கருணதோங் - கருணையோடு

ஜாலிநி - விசனத்தை

மனஸுந் - மனதில்

அம்டகசேயு - ஒட்டாது செய்கிற

மந்து^{v} அநகங் - மருந்தென

தத்வபோ^{v}த^{v}நங் - தத்துவார்த்த போதனத்தை

சேஸி - செய்து

காபாடு^{v} - காக்கவல்ல

த்யாக^{v}ராஜாப்துடு^{v}கு^{v} - தியாகராஜனுக்கு மிக்க நண்பனாகிய (கு^{v}ருலேக)

விசேஷார்த்தம்:—'கு^{v}ருவு' அதாவது, ஆசாரியன், "ஆசிநோதி ஹி ஶாஸ்த்ரார்தா, நாசாரேஸ்தா,பயத்யபி - ஸ்வயமாசரதே யஸ்மாத் தஸ்மாதா^{v}சார்ய உச்யதே' என்கிறபடி, சாஸ்திரார்த்தங்களைக் கூட்டிப் போதித்து ஆஸ்ருதர்களை நல்லொழுக்கத்தில் நிலை நிறுத்துகிறவனும்;

அதுபோலவே தானும் நன்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகுபவனுமா யிருக்கையால் ஆசாரிய னெனப்படுகிறா ரென்று பொருள்.

'கறகைக ஹ்ருத்'ரோக^{V} க^{V}ஹநமுநு கொ^{V}ட்ட ஸத்^{V}கு^{V}ருலேக யெடுவம்டிகு^{V}ணிகி தெலியகபோது^{V}' என்பதனால், எண்ணிறந்த சன்மங்களில்செய்த வினையின்வலியால் அடர்ந்து வளர்ந்திருக்கிற மனநோய் என்னும் காட்டை வெட்டி யொழிப்பதற்கு ஸத்குருவென்கிற கோடாலி வேண்டுமென்கிறார். ஊழித்தீயிற்பட்ட காடானது எப்படி எரிந்தொழிந்து போகுமோ அப்படியே சத்குருவினுடைய ஞானோபதேசத்தால் சீடனது மனத்துயராகிய பெருங்காடு ஒழிந்து போய்விடும். அந்த^{V}காரநிரோதி^{V}த்வாத் குருரித்யபி^{V}தீ^{V}யதே'' என்கிறபடி, அஞ்ஞானமாகிய இருளைப் போக்கடிப்பதினால் குரு வென்று சொல்லப்படுகிறான். பெரு நெருப்பின் முன் இருள் எப்படி நீங்கி யொழியுமோ அப்படியே குருபதேசமென்கிற ஞானத்தீயின்முன் அவித்தை நிற்கா தொழிந்து போகும். ஆகவே குருவென்பவன் ஆஶ்ரிதனால் அடையத்தக்கவன் என்று பொருள். 'எடுவம்டி கு^{V}ணிகி' என்பதனால், எப்படிப்பட்ட யோக்கியதை யுடையவனாயினும் ஆசாரியனை யடையாது க்ருதார்த்தனாகமாட்டா னென்று பொருள். ஆகவே ஆசாரியனை யடைந்தவன் எப்படிப்பட்ட குணஹீனனாக விருந்தபோதிலும் நல்வழிப்படுவானென்பது விளங்குகிறது. 'பாபிஷ்ட:க்ஷத்ரபந்து^{V}ஶ்ச புண்டரீகஶ்ச புண்யக்ருத் - ஆசார்யவத்தயாமுக்தௌ தஸ்மா தா^{V}சார்யவான் ப^{V}வேத்' என்கிறபடி, மகாபாவியாகிய க்ஷத்ரபந்துவும், மகா

புண்ணியவானுகிய புண்டரீகனும் ஆசாரியனை யடைந்ததினுல் மோக்ஷத்தைப் பெற்ருர்கள் என்று கூறியிருப்பதினுல் மனிதனை உய்யும்படி செய்வது ஆசாரியனுடைய அநுக்ரகமே யல்லாது இவனுடைய குணங்களல்லவென்று பொருள். மேலும், 'ஆசார்யஸ்ய ப்ரஸாதேந மமஸர்வமபி'ப் ஸிதம் - ப்ராப்நுயாமிதி யஸ்யாஸ்தி விஸ்வாஸஸ்ஸ ஸுகீ, ப:வேத்' என்கிறபடி, ஆசாரியனு டைய ப்ரஸாதத்தினுல் என்னுடைய மனோரதங்கள் நிறைவேறின என்று எவன் நம்புகிருனே அவன் சர்வ சுகங்களையும் அடைந்தவனுகிருன் என்பது ப்ரஸித்தம் என்று பொருள். 'ஸத்'கு'ரு' என்கிற விஶேஷணத்தினுல், சிடன் அடையவேண்டிய ஆசாரியனின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிருர். 'ஆசார்யோ வேத' ஸம்பந்நோ விஷ்ணுப:க்தோ விமத்ஸர: - மந்த்ரஜ்ஞோ மந்த்ர ப:க்தஶ்ச ஸதா' மந்த்ராஶ்ரயஶ்ஶுசி:, கு'ருப:க்தி ஸமாயுக்த: புராணஜ்ஞோ விஶேஷத: - ஏவம் லக்ஷண ஸம்பந்நோ கு'ருரித்யபி' தீ:யதே'. என்கிறபடி, வேதாத்தியயனம் செய்தவனுயும், தெய்வபக்தி யுடையவனுயும், த்வேஷமில்லாதவனுயும், மந்திரமறிந்தவனுயும், மந்திரத்தில் பக்தி யுடையவனுயும், மந்திரத்தை அடைந்தவனுயும், பரிசுத்தனுயும், ஆசாரியபக்தி யுடையவனுயும் விசேஷமாய்ப் புராணங்களைப் படித்தவனுயு மிருப்பவன் நல்லாசிரியன் எனப் படுகிருன், இவனே சிடனு லடையத் தகுந்தவ னென்று பொருள்.

'தநுவு...அகு' கு'ருவு' என்பதனுல், தனது உடல், புத்திரன் தனம், மனைவி,தாயாதிகள், பந்துவர்க்கங்கள் என்பனவெல்லாம் கர்மானுசாரமாய் அப்போதைக் கப்போது உண்டாகி நசித்

துக்கொண் டிருப்பவைகளே யல்லாது அவைகள் எத்துணையும் உயிர்த்துணையாகா வென்றும், ஆசாரியனுடைய சம்பந்தம் ஊழ்வினையைப் போக்கி மனிதனை உய்யும் வண்ணம் செய்யவல்ல தாகையால் சதாசாரியனை யடைந்து அவனருளைப் பெறுவதே பரம பாக்கிய மென்றும் கூறு கிறார்.

கௌ^ர்மனோஹரி ரா^கலக்ஷணம்:—இது சம்பூர்ணராகம். 23-வது மேளகர்த்தா. ஸர்வ ஸ்வர ஸம்பூர்ண கமக வரிக ரக்திராகம். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம ப த நி ஸ.	ஸ நி த ப ம க ரி ஸ.

ப. பா்பா-பா ;பா-மாமா	மக	காரீ	‖ ரீ ந்ீ ஸா - ரீ காமாபா	தா	நீந்ீ	‖
குரு -லே; க -யெடு	வம்	. டி	‖ குணிகி - தெலிய க	போ	. து	‖
2. ,,			‖ ;,	த நி	ஸ்ரிஸ்ா	‖
,,			‖ ;,	போ.	. . து	‖
3. பாதாபா;பா-மாமா		,,	‖ ரீ ந்ீ ஸா			
குருலே ;க -யெடு		,,	‖ குணிகி இவ்விடத்தில் நிறுத்தவும்.			

அ. தாதாஸீஸ்ஸாஸ்ஸா-ஸ்நிதா	நிஸ்	ரீரீ	நிநிநிநிநி -நிதபா	தா	நீ ;	
கறகை. ந -ஹ்ருத்	ரோ	.க	கஹநமுநு - கொட்	ட	ஸ;	
ச. பாபா-பாபாபா-மாமா	மக	காரீ	ரீகாமா;கா-ரிகமா	கா	ரீஸா	
தநு -வுஸுத - தந	தா	. ர	தா.யா; த-பாம்.	த	வுது	
ரீகாமாபாதா - நீநீ	தா	நிதபா	மாமாமக - காரீ ஸா ;	;	; ;	
ஜநிமிம். . -செந	ரு	ஜா .	வெ நி க. - ருணதோ;	;	; ;	
ரீகா மா-மககா-ரீரீ	ஸா	; ஸா	ரீ காமாபாதா - நீநீ	தா	நிதபா	
மநஸு-நம் . -டக	சே	; யு	மம் . தநுசு - கத்	வ	போ .	
தாதாஸ்ா; ஸ்ா-ஸ்நிதா	நிஸ்	ரீரீ	நி . ; நீ நீ ; - நிதபா	தா	நீ நி	
தநஜே; வி-கா. .	பா.	.டு	த்யா; கரா ; - ஜாப்.	து	டகு	

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், பகவான், வாயினல் பாடவும் மனத்தினுற் சிந்திக்கவும் சாத்தியப்படாத அபார மகிமைகளை உடையவ னென்கிறுர்.

19—C

(35) வீரவஸந்தம் - ஆதிˇ.

ப. ஏமநி பொகˇடுˇதுˇரா - ஸ்ரீராமா நின் (நேமநி)

அ. ஸ்ரீமந்ந போˌˇமணி வம்ஶலலாம - ராம புˌˇவநவாஸீ மாராம நின் (நேமநி)

ச. ஶிவுநிகி தாமஸகுˇணமிச்சி கமல - பˌˇவுநிகி ராஜஸகுˇணமொஸகிˇ ஶசி
தˌˇவுநி கˇர்வஹ்ருதˇயுநிகாˇ ஜேஸிந - தாˇஶரதீˌ த்யாகˇராஜநிருத நின் (நேமநி)

பத உரை

ஸ்ரீராமா - ஸ்ரீராமா
நிந்நு - உன்னை
ஏமி அநி - என்னென்று
பொகˇடுˇதுˇரா - கொண்டாடுவேனடா
'ஸ்ரீமத்...லலாம'
ஸ்ரீமத் - ஸம்பத்கரமாகிய
நபோˇமணி - சூரியனுடைய
வம்ஶ - வம்சத்திற்கு
லலாம - திலகம் போன்றவனே
ராமா - ஸ்ரீராமா
புˌˇவநவாஸி - பூமியில் சிறப்புற்றவனே
மாராமா - எம்முடைய மனதை ரமிக்கச் செய்கிறவனே
ஶிவுநிகி - சிவனுக்கு
தாமஸகுˇணமு - தமோகுணத்தை
இச்சி - கொடுத்து
கமலபˌˇவுநிகி - பிரமனுக்கு
ராஜஸகுˇணமுநு - ரஜோகுணத்தை
ஒஸங்கிˇ - அளித்து
ஶசிதˌˇவுநி - இந்திரனை

க^v^ர்வஹ்ருதயுநிகா^v^ சேஸிந - கர்வமுள்ள மனதுடையவனைச் செய்த

தா^v^ஶரதி^|^ - தசரதராமா

த்யாக^v^ராஜவிநுத - தியாகராஜனால் கொண்டாடப்பட்டவனே

நிந்நுந் - உன்னை (எமநி)

விசேஷார்த்தம்:—'நிந்நேமநி பொக^v^டு^v^து^v^ரா? ஸ்ரீராமா! ஸ்ரீமந்நபோ^|^மணி வம்ஶலலாம பு^|^வநவாஸி மாராமா' என்கிற விசேஷணங்களினால், ஸ்ரீராமன் சிறப்புற்றோங்கிய ரகுகுலத் துதித்த சக்ரவர்த்திகளிற் சிறந்தவனென்றும், ஸர்வலோக ஶரண்யனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனேயென்றும் ஸ்ரீராமனுடைய பரத்வ வைபவத்தைச் சொல்லி, அப்படிப்பட்ட பகவானை நானென்னென்று கொண்டாடுவேன் என்கிறார். 'ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாம், ஶாஸ்தா விஷ்ணுரஶேஷஸ்ய' என்கிற வாக்கியங்களிற் சொல்லியபடி, ஸர்வ நியாமகனாயிருக்கிற பகவானை நான் என்னென்று கொண்டாடுவேன்? என்கிறார். மேலும், 'மத்த: பரதரம் நாந்யத் கிஞ்சித^v^ஸ்தி தநஞ்ஜய - மயி ஸர்வமித^v^ம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிக^v^ணாயிவ' என்கிறபடி, கயிற்றில் கோக்கப்பட்ட மணிகளைப்போல் எல்லாம் பகவானுடைய ஆதாரவிலிருக்கின்றன. அவனை யல்லாது இப்பிரபஞ்சத்தில் மற்றொன்றில்லை. மேலும், 'ஏஷதா^|^தா விதா^|^தாச ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம் ப்ரபு^|^: - பரம் ஹி புண்டரீகாக்ஷாந் நபூ^|^தம் நப^|^விஷ்யதி' என்கிறபடி, எல்லாப் பிராணிகட்கும் பிரபுவாயும், ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாயும், ரக்ஷகனாயும், கமலத்தைப்போன்ற கண்களுடையவனாயும்; தனக்கதிகமாகிய

எல்லே இல்லாதவனுயும், புராணபுருஷனுயு மிருக்கிற பகவானை என்னென்று கொண்டாடு கிறது என்கிருர்.

'சிவுநிகி த்ாமஸ கு^vணமிச்சி...தியாக^vராஜ விநுத நின்நேமநி பொக^vடு^vது^vரா' என்பதனுல், பரமாத்மாந மீசாநம் தமஸா ருத்ரரூபிணம் - ரஜஸா ஸர்வலோகாநாம் ஸர்க^vலீலா ப்ரவர்த்த கம் - ஸத்வேந ஸர்வபூ^vதாநாம் ஸ்தா,பகம் பரமேஸ்வரம் - ஸர்வாத்மாநம் மஹாத்மாநம் பரமாத் மாந மீஸ்வரம்' என்கிறபடி, பரமாத்மாவாயும், ஸர்வேஸ்வரனுயும், ஸத்வகுண ஸம்பந்ந னுயும், தனது ரஜோகுணத்தில் பிரமனையும், தமோகுணத்தில் உருத்திரனையும் ஸ்ருஷ்டித்து, ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாராதி லீலேகளேச் செய்கிறவனுயு மிருக்கிற பகவானுடை மகிமைகளே யாரெடுத் துரைக்க வல்லவரென்கிருர். மேலும், 'நஸமர்தா,ஸ் ஸுரா: ஸ்தோதும் யமநந்த மஜம் விபு^vம் - ஸ்வரூபவர்ணநம் தத்ர கத,ம் யோஷித் கரிஷ்யதி - ஸ்த்ரீயோநுகம்ப்யாஸ் ஸாது^vநாம் மூடா^v தீ^vநாஸ்சஜம்தவ: - யதஸ்ததோஸ்ய தீ^vநஸ்ய க்ஷம்யதாம் வத^vதாம்வர' என்று காளியனுடைய மனைவிகள் பிரார்த்தித்த மாதிரியாய், அநந்தனுய், பிறப்பில்லாதவனுய், எங்கும் நிறைந்திருக்கிறவ னுய் விளங்குகின்ற பகவானுடைய ஸ்ரூபரூப குணவிபூதிகளின் மகிமைகளே எடுத்துரைப்பதற்கு தேவர்களே சக்தியற்றவர்களாக விருக்கும்பொழுது மற்றவர்கள் எம்மாத்திரம்? தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபா கடாக்ஷத்தினுல் ஸாதுக்களேயும், ஸ்திரீகளேயும், மூடர்களேயும், தீனர்களே யும், மற்றுமுள்ள பிராணி சமூகங்களேயும் காப்பாற்ற வல்ல பகவான், தாஸாநுதாஸனுன என்

னையும், காப்பாற்றவேண்டுமேயல்லாது, அற்பனுகிய நான் செய்யும் ஸ்தோத்திரத்தினல் அவனை வசப்படுத்தி அவனுடைய க்ருபைக்குப் பாத்திர மாகலாமென்பது சாத்தியப் படாத காரியமென்று அய்யாவர்கள், ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய நிர்ஹேதுக ஜாயமான கடாக்ஷத்தைப் பிரார்த்திக்கிறு ரென்று பொருள்.

வீரவஸந்த ராக லக்ஷணம்:—இது ஔடவ வக்ர ஸம்பூர்ணராகம். 24-வது மேளமாகிய வருணப் பிரியாவில் ஜன்யம். ஸாதாரண காந்தார ஷட்ச்ருதி ரிஷப ஷட்ச்ருதி தைவதங்கள் இராகச் சாயா ஸ்வரங்கள். ஆரோஹணத்தில் காந்தார ரிஷபங்கள் வக்ரம். அவரோஹணத்தில் காகலீ நிஷாதம் அற்பம். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.
ஸ க ரி ம ப ஸ.

அவரோஹணம்.
ஸ நி த ப ம க ரி ஸ.

ப. ; *	ஸகாரிமா - பா பமகரிமா	பா ; ; - ;	; ; - பமகரி	‖
; *	எ . மநி - பொ.க . டுது	ரா ; ; - ;	; ; - ரா.:மா	‖
ஸநி*	ஸகாரிமா - ,,	பா ; ; - பா	,,	‖
நிந்*	நே . மநி - ,,	ரா ; ; - ஸ்ரீ	,,	‖
ஸநி*	,,	பா ; ; - தா	; பம - கமகரி	‖
நிந்*	,,	ரா ; ; - ஸ்ரீ	; . . - ரா. . .	‖

ஸநி*	,,	பா ; ; - ஸ்நி	தா ; - பமகரி	‖
நிந்*	,,	ரா ; ; - ஸ்ரீ	ரா ; - மா . .	‖
ஸநி*	,,	பாஸ்நிஸ்ா - ஸ்நி	,,	‖
நிந்*	,,	ரா . . . - ஸ்ரீ.	,,	‖
ஸநி*	ஸகாரிமா - பமகரிமாபா	ஸ்நிஸ்ா ; ஸ்நி	,,	‖
நிந். *	நே ம நி - பொ.க. டு து	ரா. . ; ஸ்ரீ.	,,	‖
ஸநி*				
நிந். *	(நேமநி)			
அ. ; *	பா , ஸ்ாநி - ஸ்க் ரி ம்ா க்ரீ	; ஸ்ா , க்ரீ	ஸ்ா ; ; ஸ்ா	‖
; *	ஸ்ரீ , மன். - ந . போ. மணி	; வம் , ஶல	லா ; ; ம	‖
; *	,,	; ரிக்ாக்ரீ	ஸ்ா , நி - தா ;	‖
; *	,,	; வம் ஶல	லா , . - ம ;	‖
; *	பா , தா , பாமாகாரீ	ஸா - ஸ்காரிமா	பதாபம - பமகரி	‖
; *	ரா , மா , பு த ந வா	. - ஸீ . மா.	ரா. . . - ம. . .	‖

ஸநி*
நிந். * (நேமநி)

ச.	;	* பபாபமா - பமகரி - ஸரிஸா	; - ஸகாரிமா	பமகரி - மாமா	‖
	;	* பவிவுநிகி - தா . . - ம . ஸ	; - குணமிச்.	சி . க . - மல	‖
	;	* பதாபமா - பமகாரீஸா	; - ஸஸா க ரீ	மா ; பாபா	‖
	;	* ப வுநி கி - ரா. . ஜஸ	; - குணமொஸ	கி ; ம சி	‖
	;	* மபாஸ்ஸ்ா - க்ரிம்ா , க் ரீ	; - ஸ்நிக்ரீ	ஸ்ா ; ஸ்ாஸ்ா	‖
	;	* தவு நி கர் - வ. . , ஹ்ரு	; - தயுநிக	ஜே ; வஸி ந	‖
	;	* ,,	; - ரிம்ாக்ரீ	ஸ்ா ; நிதா	‖
	;	* ,,	; - தயுநிக	ஜே ; வஸிந	‖
	;	* பா , தா , - பாமாபமகரி	ஸா - ஸகா - ரிமா	பதபம - பமகரி	‖
	;	* தா ; ம , - ர தி . த்யா	க - ரா . - ஜ .	வி நு - த . . .	‖

ஸநி*
நிந், * (நேமநி)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் தமக்கு ஸேவை தந்து மறைந்து போன ஸ்ரீராமசந்திரன் மறுபடியும் ஸேவை கொடுப்பதற்கு வராமலிருந்த பொழுது; 'ஓ! மனதே! இதுவரையிலும் என்மேல் கருணைகொண்டிருந்த ஸ்ரீராமனுக்கு இப்போது பராமுகமேற்பட்டது என்ன? நீ ஏதாகிலும் அபராதம் செய்தனையோ' என்று ஸங்கடப் படுகிறார்.

(36) மாரரஞ்ஜநி - ஆதி^{v}.

ப. மநஸா ஸ்ரீராமுநி த^{v}யலேக - மாயமைந வித,^{v}மேமி (மந)

அ. க,^{v}ந து^{v}ரிதம்முல கோ^{v}டக^{v}ட்டி நா - கார்யமுல ஜெறிசிதிவோ (மந)

ச. பரதா^{v}ர பாத,^{v}கமுல காஸ - படி^{v} செடி^{v} திரிகி^{v}திவோ லேக
பர ஜீவாத்முல ஹிம்ஸிம்சிதிவோ - வர த்யாக^{v}ராஜநுதுநி மறசிதிவோ (மந)

பத உரை

மநஸா - ஓ மனதே
ஸ்ரீராமுநி - ஸ்ரீராமனுடைய
த^{v}ய - கிருபை
லேக - இல்லாமல்
மாயமு ஐந - மாயமாய்ப் போன
வித,^{v}மு ஏமி - காரணம் என்ன (மநஸா)
'க,^{v}ந து^{v}ரிதமுலந்'
க,^{v}ந - மிகுதியான
து^{v}ரிதமுலந் - பாபங்களை

கோடகட்டி - கோட்டையாய்க் கட்டி (நிரம்பச் செய்து)
நா கார்யமுலந் - என்னுடைய கார்யங்களை
செறசிதிவி ஒ - கெடுத்தாயா என்ன ?
'பரதார பரத,நமுலகு'
பரதார - இதரர்களுடைய பார்வைகள்
பாத,நமுலகு - இதரர்களுடைய பொருள்களுக்கு
ஆஸபடி - ஆசைப்பட்டு
செடி திரிகி திவோ-கெட்டுத் திரிந்தனையோ
லேக - இல்லையேல்
பர ஜீவாத்முலந் - பிற ஆத்துமாக்களை
ஹிம்ஸிஞ்சிதிவோ-ஹிம்ஸைசெய்தனையோ
வர த்யாகராஜ நுதுசி - சிறந்த தியாகராஜனால் கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீராமனை
மறசிதிவோ - மறந்து போயினையோ ?
(மநஸா)

விசேஷார்த்தம் :—'மநஸா ஸ்ரீராமுநி தயலேக மாயமைந விதமேமி?' என்பதனால் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய பிரிவாற்றுமையைச் சகியாதவராகி, 'கத,ம்நாம மஹாபாஹு: ஸததா, விசதி, க்ரிய: - ப,க்தம் ஜநம் பரித்யேஜ்ய ப்ரவாஸம் ராக,வோகத:, யோநஸ்ஸதா பாலயதி பிதாபுத்ராநி வௌரஸாந் - கத,ம்ரகூ,ணாம் ஸஶ்ரேஷ்டாஸ் த்யக்த்வாநோ விபிநம் கத:, இஹைவ நித,நம்யாமோ மஹாப்ரஸ்தா,நமேவவா-ராமேண ரஹிதாநாம்ஹி கிமர்தம் ஜீவிதம் ஹி ந:, ஸந்திஶுஷ்காநி காஷ்டா,நி ப்ரபூ,தாநி மஹாந்திச - தை:ப்ரஜ்வால்ய ஜிதாம்ஸர்வே ப்ரவிஶாமோத,பாவகம்' அதாவது, அழியாத கார்யமுடையவனும், மஹாபுஜபலபராக்ரம

முடையவனுமாகிய ஸ்ரீராமன் பக்தஜனங்களை இவ்விடம் விட்டுக் காட்டுக்கு எப்படிச் சென்றனனோ? வயிற்றிற் பிறந்த பிள்ளையை எப்பொழுதும் பிதா போஷிக்கிறபடி எங்களை ஸதா ரக்ஷித்துக் கொண்டிருந்தவனும், ரகுகுலத்திற் சிறந்தவனுமாகிய ராமன் எங்களைவிட்டு எப்படித் தான் அரண்யத்துக்குச் சென்றான்? இவ்விடத்திலேயே பிராணத்தியாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும் நாம். இன்றேல் மஹாப்ரயாணம் செய்யவேண்டும். அன்றேல் ராமனைப் பிரிந்து பிரயோஜனந்தான் என்னை? ஸ்ரீராமனைப் பிரிந்திருப்பதை விட. இவ்விடத்தில் உள்ள கட்டைகளை எல்லாம் பொறுக்கிப் பெரிய நெருப்புண்டாக்கி அதில் விழுந்துவிடுவோமா! அந்தோ தெய்வம் சதி செய்தது. நாம் என் செய்வோம்? என்று ஸ்ரீராமனது பிரிவாற்றாமையால் அயோத்திமக்கள் வருத்தம் அடைந்ததுபோல், அய்யரவர்கள் வருந்துகிறாரென்று பொருள்.

'கந்துரிதம்முல கோடகட்டி நாகார்யமுலநு செநசிதிவோ?' என்பதனால், ஸ்ரீராமனுடைய வனகமனத்தைத் தாயிடமிருந்து கேட்ட பரதன் தாயைப் பார்த்து, 'யத்வயாஹி த்ருஸம் பாபம் க்ருதம் கோரேணகர்மணா- ஸர்வலோகப்ரியம்ஹித்வாமமாப்யா பதிதம் பயம், அதாவது; கோரமான கார்யத்தைச் செய்து இப்படிப்பட்ட பாபத்தைக் கட்டிக்கொண்டாய்! எல்லா லோகங்கட்கும் ப்ரியனாகிய ஸ்ரீராமனைப் பிரிந்திருக்கின்ற எனக்கும் பயத்தை யுண்டாக்கினை. ஸ்ரீராமனுக்கும் ராஜ்யப்ராப்தியை உண்டாக்கினையில்லை. என்று பரதன் வருந்தினது போல் அய்யரவர்கள் மனதாகிய பெண்ணைப் பார்த்து, ஓ மனமே! பாபங்களையெல்லாம்

ஒருங்கே தேடி என்னுடைய கார்யமாகிய ஸ்ரீராம கைங்கர்யத்தைக் கிடைக்கவொட்டாது தடுத்து நிற்கின்றனையா? என்னே?" என்று கேட்கிறார்.

'பரதார...மறசிதிவோ' என்பதனால் 'தீனாநுகம்பீ தர்மஜ்ஞோ - நித்யம்ப்ரக்ரஹவாந்ச்சுசி' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன் ஸாமாந்ய விசேஷதர்மங்களை அறிந்தவனாயும், பிறர் பொருளில் ஆசை யில்லாதவனாயும், 'ஆந்ருஸம்ஸ்யம் பரோதர்ம:' என்கிறபடி, பரஹிம்ஸையை ஸஹிக்காதவனாயும் விளங்குகிறான். அப்படிப்பட்டவனுடைய மனதிற்கு உவப்பில்லாத காரியங்களைச் செய்தனையோ? அதாவது: 'பரதார' என்பதனால், 'மாத்ருவத் பரதாராம்ஸ்ச' என்கிறபடி பரஸ்திரீகள் தாயாருக்குச் சமானமானவர்கள் என்று நினையாமல் அவரிடத்து ஆசை கொண்டனையோ? என்றும், 'பரதந' என்பதனால், 'பரத்ரவ்யாணி லோஷ்டவத்' என்கிறபடி, பிறர் திரவியங்கள் ஓடுகட்குச் சமானமென்று நினையாமல் அவற்றிற் காசைப்பட்டனையோ? என்றும், 'பரஜீவாத்முல ஹிம்ஸ; என்பதனால், 'தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறி, தின்னுயிர் நீக்கும்வினை' என்னும் மெய்ம்மொழியைக் கருதாமல் ஜீவஹிம்சை செய்தனையோ? என்றும் வெறுத்துக் கேட்டு வருத்தமடைகிறார்.

மாரரஞ்ஜனி ராகலக்ஷணம்:—இது ஸம்பூர்ண ராகம் 25-வது மேளகர்த்தா. இதில் இருக்கிற சுத்த நிஷாதத்தைச் சுத்தமாய்ப் பிடிப்பதனாலேயே இந்த ராகத்துக்கு ரக்தி உண்டா

கிறது. இதில் சுத்த நிஷாதமும் சுத்த தைவதமும் சேர்ந்த பிரயோகங்கள் மிகவும் அற்பமாய்க் காணப்படுகின்றன. எப்போதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோகணம்.	அவரோகணம்.
ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்.	ஸ் நி த ப ம க ரி ஸ.

ப. காமாகாரீ - ஸாரீஸா ;	ஸாரீகாமா	காரீரீ ;	‖
ம நஸா. - ஸ்ரீ . ரா ;	மு நி த ய	லே . ;	‖
காமாமககரி - ஸாரீஸா ;	,,	,,	‖
ம ந ஸா. . - ஸ்ரீ . ரா ;	,,	,,	‖
கமபா - மககரி - ஸாரீஸா ;	ஸரிகா - ரிகமா	மககரிரீ ;	‖
ம . ந - ஸா. . - ஸ்ரீ . ரா ;	மு. நி - த. ய	லே . .க ;	‖
கமபதபமகரி - ஸாரீஸா ;	ஸரிகம - ரிகமப	தபபம - மககரி	‖
ம . ந . ஸா. . - ஸ்ரீ . ரா ;	மு. நி . - த. ய .	லே . . - க . . .	‖
; ஸாரீகாமாபாபா ;	பாதாதபபம	பா ; - பமகரி	‖
; மா . யமை . ந ;	வி த மே . .	மி ; -	‖

அ. நீஸ்ாநீஸ்ாரீ ; க்ாரீ	; க்ா ரீஸ்ா	ஸ்ாநீஸ்ாஸ்ா	‖
க ந துரி தம்; முல	; கோ. ட	கட். டி நா	‖
,,	; க்ம்க்ாரீ	,,	‖
,,	; கோ. ட	,,	‖
; க்ா ; ரீஸ்ாநீதாபா	; மாகாரீ	ஸாநீஸாரி	‖
; கார்; யமு லநு .	; செறசி	தி . வோ	‖
ச. பாபாபா ; பாதாதபபம	பாமாகாரீ	ஸாரிகாமா	‖
ப ர தா ; ர ப ர . . .	த ந முல	கா . ஸ .	‖
பாமாகாரீ ஸநீஸாஸா;	ஸாரீகாமா	பாதாபா ;	‖
ப டி செடிதிரி கி தி ;	வோ . .	லே . க ;	‖
நீஸ்ாநீஸ்ா ரீ ; க்ாரீ	க்ா ; ரீ ரீ	ஸ்ாநீ ஸ்ா ;	‖
ப ர ஜீ . வாத்; முல	ஹிம்; வஸிம்.	சி திவோ;	‖
,,	ஸ்ா ரீ க்ாரீ	ம்க்ா ரீ ;	‖
,,	ஹிம்.வஸிம்	சி. திவோ;	‖

க்ாரீஸ்ாநீ - தபதாதபபம	பாமாகாரீ	ஸாநீஸா ரீ	‖
வ ரத்யா. - கரா . . . ஜ.	நுது நிம	ற சி திவோ	‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஓராமா! நீ :ஸத்யவாதீ[v] மஹேஷ்வாஸோவ்ருத்[v]த,[v] ஸேவீஜிதேந்த்[v]ரிய: - ஸ்மித பூர்வாபி,[v]பா[v]ஷீச த,[v]ர்மம் ஸர்வாத்மநாஸ்ரித: - ஸம்யக்[v]யோக்தா ஸ்ரேயஸாம்ச நவிக்[v]ருஹ்ய கதா,ருசி: - உத்தரோத்தர யுக்தௌச வக்தா வாசஸ்பதிர்யதா,' என்கிறபடி, சங்கடமுண்டான காலத்திலும் உண்மையையே உரைப்பவன், பெரிய கோதண்டத்தை யுடையவன்; பெரியோரை வழிபடுகிறவன். இந்திரியங்களை ஜெயித்தவன், உன்னைக் காணவந்தவர்களோடு சிரித்துக்கொண்டு முன் கூடிப் பேசுகிறவன். கஷ்டங்கள் சம்பவித்த காலத்திலும் தருமத்தைக் கைவிடாதவன், பிரஜைகட்கு க்ஷேமத்தையே யுண்டாக்குகிறவன், பயனற்ற வார்த்தைகளிலும், விதண்ட வாதங்களிலும் உருசி இல்லாதவன் மேன்மேலும் யுக்தி சொல்லுவதில் பிருஹஸ்பதியைப்போல் வக்த்ருத்வ முடையவன் என்று உலகத்தவர்கள் உன்னைக் கொண்டாடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உன்னோடு வார்த்தைபாடி அதனாலுண்டாகும் ஆனந்தத்தை யனுபவிக்க விரும்புகிற என்னோடு வார்த்தை யாடுவதற்கு ஏது இவ்வளவு பிகுவு செய்கிறாய்?' என்று ஸ்ரீராமனோடு வாதாடுகிறார்.

(37) சாருகேஶி - ஆதி.

ப. ஆடமோடி கலதே ராமய்ய மாட (லாட)

அ. தோடுநீடநீவே யநுசு பக்தி
தோகூடி பாதமுல பட்டிநமாட (லாட)

ச. சதுவுலந்நி தெலிஸி - ஶங்கராம்ஶுடை
ஸதயு டாஶுக - ஸம்பவுடு ம்ரொக்க
கதனு தம்முநி பல் - கநு ஜேஸிதிவிகா
கநு த்யாகரா - ஜுநிதோ மாட (லாட)

பத உரை

மாட - (இனிய) வார்த்தைகளை
ஆடங் - பேசுவதற்கு
மோடி - வாது
கலது ஏ - உண்டோ
தோடு நீட - தோழன்
நீவே யனுசுங் - நீயே யென்று

பக்திதோ கூடி - பக்தியோடு கூடி
பாதமுலங் - (உன்) பாதங்களை
பட்டிநங் - பிடித்தாலும் (மாடலாட மோடி
கலதே-வார்த்தை யாடுவதற்குபிகுவா)
சதுவுலு அந்நி - கலைகளெல்லாம்
தெலிஸி - அறிந்து

சங்கராம்ஸஜுடைV - உருத்திராம்ஸத்தில் வந்தவனும்
ஸதVயுடுV - தயையுடையவனும் ஆகிய
ஆஸுகV ஸம்பVவுண்டு - வாயுபுத்திரனாகிய ஆஞ்சனேயன்
ம்ரொக்கங் - (உன்னை) வணங்கியபோது
கதVலு-கதைகளை (பூர்வவ்ருத்தாந்தங்களை)

தம்முநி - தம்பியாகிய இலக்குமணனை
பல்கங் சேஸிதிவி - பேசும்படி செய்தாய்
காகநு - ஆகவே
த்யாகராஜுநிதோங் - தியாகராஜனோடு
மாட - வார்த்தை
(ஆடVமோடிV கலதேV - பேசுவதற்கு வாதுண்டோ)

விசேஷார்த்தம் :—'மாடலாடV மோடிVகலதேV ராமய்யா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! 'ஸ்மித பூர்வாபிVபVஷீச' என்கிறபடி, உன்னுடைய ஆஸ்ரிதர்கள் உன்னோடு பேசுவதற்கு முன்னதாகவே மந்தஸ்மிதத்தோடு கூடியவனாய் அவர்களோடு பேசுவது வழக்கமென்று பிரஸித்தமாயிருக்கிறதே! அப்படி இருக்கும்பொழுது என்னோடு வார்த்தையாடுவதற் கென்ன ஆக்ஷேபம்? மேலும், 'புத்Vதிமாங் மதுVராபாஷீ பூர்வபாஷீ ப்ரியம்வத:' என்கிறபடி, நீ சிறந்த புத்தியுடையவன், சத்துருவானாலும் நீசனானாலும் அவனோடு நீயே பிரியத்தோடு முன்னதாய்ப் பேசுகிறவன். இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவ குணங்களை யுடைய நீ, உன்னுடைய தாஸனாகிய என்னோடு பிகுவு செய்கிறாயே அதென்ன? என்று வாதாடுகிறாரென்று பொருள்.

'சது^v^வுலங்கி தெலிஸி...தியாக^v^ராஜுனிதோ மாடலாட^v^ மோடி^v^க^v^லதா^v^?' என்பதனல் ஸ்ரீராமா !

'வாயுமற்றெனதுகூறு மாருதி எனவுமற்ருேர்
காயுமற்கடங்களாகி காசினி யதனின்மீது
போயிடத் துணிந்தோமென்ருர் புராரிமற்றியானேவாத
சேயெனப் புகன்ரு மற்றைத் திசையுளோர்க்கவதி யுண்டோ'

என்கிறபடி, உருத்திரனுடைய அம்சமாகவும், வாயுதேவனுடைய அம்சமாகவும் வந்தவதரித்த மாருதி சிறந்த பண்டிதன். மிகுந்த தயவுடையவன். அப்படிப்பட்டவன் உன்னை வணங்கிய சமயத்தில், அவனேடு நீ நேராய்ப் பேசாமல் தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனைப் பேசும்படி கட்டளை இட்டாய். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை என்பொருட்டு நடத்திக்காட்டுவது தருமமல்ல. அதற்கும் இதற்கும் சமயபேதம் எவ்வளவோ இருக்கிறது. என்னுடைய உயிர்த்துணை நீயே என்று உள்ளபடி பணிந்திருக்கிற என்னேடு பேசுவதற்கும், சுக்ரீவனுடைய மந்திரியாய் உள வறிந்துபோக வந்த அனுமானேடு பேசுவதற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது என்கிறரென்ற பொருள். அதாவது 'வசோவிஜ்ஞாய ஹநுமான் ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மந: - பர்வதாத்^v^ருஶ்ய மூகாத்து புப்லுவே யத்ர ரா^v^கவௌ, கபிரூபம் பரித்யஜ்ய ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: - பி^v^க்ஷு ரூபம் ததோபே^v^ஜே ஶட^v^புத்தி^v^தயாகபி:, ததஸ்ஸஹநுமாந்வாசா ஶ்லக்ஷ்ணயா ஸுமனோஜ்ஞ

20—C

யா - விநீதவதுபாகம்ய ராக^{v}வௌப்ரதிபத்^{v}யச' என்கிறபடி, அநுமான் சுக்ரீவனுக்கு மந்திரியாயிருந்தமையால் தனது அரசனுக்கு நன்மை செய்ய உத்தேசித்தவனாய் ருஸ்யமூக பர்வதத்திலிருந்து இராம லக்ஷ்மணர்களிருக்கிற இடத்திற்குக் குதித்துப் போனான். இராஜதந்திரங்கள் வஞ்ஜனையோடு கூடியதாகையால், எந்த சமயம் எப்படி இருக்குமோ என்கிற சம்சயமுடையவனாய், தனது கபிரூபத்தை மறைத்து சந்நியாசியாக ரூபமெடுத்துக்கொண்டு போனான். 'மட, பு^{v}த்^{v}தி^{v} தயா கபி:' என்னும் விசேஷணத்தினால், அநுமான், சமயபேதம் விரோதமாய் ஏற்படுமாகில் ராமலக்ஷ்மணர்களை வஞ்சிக்கவும் சித்தமாக விருந்தானென்று தெரியவருகிறது. 'விநீதவதுபாகம்ய ராக^{v}வம் ப்ரதிபத்^{v}யச' என்பதனால், வினயமுள்ளவனைப்போல ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்களை நமஸ்கரித்தானென்றும் விளங்குகிறது. அமைதியோடிருந்து, சமயமறிந்து, பொருள் நிறைந்ததும் அனுகூலத்தை யுண்டாக்கக்கூடியதுமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி காரியசாதகம் செய்துகொண்டு வரவேண்டியது சிறந்த மந்திரியினுடைய கடமையா யிருக்கிறது. ஆகவே சுக்ரீவனுடைய க்ஷேமத்தை முன்னிட்டு அநுமான் இத்தகைய உத்தியோகத்தைக் கைக்கொள்ளும்படி நேரிட்டது. மேலும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களையும் அவர்கள் கைக்கொண்டிருந்த அஸ்திரங்களையும் எவ்வளவோ கொண்டாடியும் அவர்கள் அநுமானோடு பேசவில்லை. அப்பொழுது 'ஏவம்மாம் பரிபா^{v}ஷந்தம் கஸ்மாத்^{v}வைநாபி^{v} பா^{v}ஷத:' அதாவது, இவ்வாறு பேசிய என்னோடு நீங்கள் ஏன் பேசாதிருக்கிறீர்கள்? என்று அநுமான், தான் எண்ணிவந்த காரியத்தைத்

தானே சொல்லத்தொடங்கி, தான் சுக்ரீவனுடைய மந்திரி என்றும், அவனுடைய க்ஷேமத்தைக் கோரி சன்னியாசிவேடம் பூண்டு வந்தவனென்றும் மற்றுமுள்ள விஷயங்களை உள்ளதுள்ளது போல் தெரிவித்தபிறகே ஸ்ரீராமன் தன் தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனை அநுமானோடு பேசும்படி கட்டளையிட்டார். அப்பொழுதும் ஸ்ரீராமன் நேரில் பேசவில்லை. ஏனெனில் மந்திரியோடு மந்திரியே பேசவேண்டு மென்பதேயாம். அதாவது, சுக்கிரீவனுடைய மந்திரியாகிய அநுமானோடு தன்னுடைய மந்திரியாகிய லக்ஷ்மணன் பேசினால் போதுமென்பது அய்யரவர்கள், அநுமானைப் போல சுக்ரீவனுடைய காரியத்தை முன்னிட்டு ஸ்ரீராமனை வந்தடையவில்லை என்றும், விபீஷணனைப்போல் ஆத்மக்ஷேமத்தையே முன்னிட்டு ஸ்ரீராமனை யடைந்தவ ரென்றும் தெரிவிக்கிறார்.

விபீஷணன் ஸ்ரீராமனை யடைந்தவிதமும், அநுமான் ஸ்ரீராமனை யடைந்தவிதமும் இங்கு ஒத்திட்டுப் பார்க்கத்தக்கது. விபீஷணன், 'அந்தரிக்ஷகத ஸ்ரீமான்' என்கிறபடி ஸ்ரீராமனை யடைந்து உஜ்ஜீவிப்பதற் கென்றே தனது ஆசனத்தில் நின்றும் ககனமார்க்கத்திற் கிளம்பினான். அநுமாந், 'ருஸ்யமுகாத்து புப்லுவே' என்கிறபடி, சுக்ரீவனுடைய காரியத்தை முன்னிட்டு ருச்யமூக பருவதத்தினின்றும் குதித் தோடினன். விபீஷணன் 'ஸர்வலோக ஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே' என்கிறபடி; தன் ஆத்ம க்ஷேமத்தை உத்தேசித்து ஸ்ரீராமனைச் சரணமடைந்தான். அநுமான் சுக்ரீவனுடைய காரியத்தை சாதிக்கவேண்டி, 'விநீதவதுபாகம்ய ராகவௌ ப்ரதிபத்யச' என்கிறபடி, வினயம் பாராட்டுகிறவனைப்போல் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்களைச் சேவித்

தான். விபீஷணன்தான், 'ராவணனுஜ:' என்கிறபடி, துராத்மாவாகிய ராவணனுடைய தம்பி என்று உண்மையைத் தெரிவித்தான். அநுமான் காரியத்தை சாதிக்கவேண்டி, 'பி'க்ஷுரூபம் ததோ பே'ஜேஸட, பித்'தி' தயாகபி:' என்கிறபடி, கபடமுடையவனாய் சன்னியாசிவேடம் தரித்துவந்தான். விபீஷணன், ஸ்ரீராமன் தன்னை இரக்ஷித்தே தீருவான்' என்கிற உறுதிகொண்டு வந்தவன். அநுமான் சமயமெப்படி யிருக்குமோ என்கிற சந்தேகத்தோடு வந்தவன். விபீஷணன் ஆத்மக்ஷேமத்தை முன்னிட்டுச் சரணடைந்தமையாலும், அப்படிப்பட்டவனைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை தன்னொருவனுக்கே உரிமையா யிருக்கிறபடியாலும் ஸ்ரீராமன், சரணமடைந்த விபீஷணனைத் தன் கையினாலேயே எழுப்பி அவனோடு நேரில் ஸம்பாஷித்து அவனைக் காப்பாற்றினான். அநுமான் சுக்ரீவனுடைய மந்திரியாய் வந்தமையால், மந்திரியோடு மந்திரி பேசிக்கொள்ளட்டுமென்று தான் சும்மாவிருந்தான். விபீஷணன் ஸ்வதந்திர மற்றவனாய் வந்தவன். அநுமான் ராஜதந்திரியாய் வந்தவன். இத்யாதி காரணங்களால் அநுமானோடு ஸ்ரீராமன் நேரில் பேசா திருந்தது சரியே என்றும், அய்யரவர்களைப் போன்ற பக்தர்களோடு பேசாதிருப்பது சரியல்லவென்றும் ஸ்ரீராமனோடு வாதாடுகிறாரென்று பொருள்.

சாருகேசி ராக'லக்ஷணம்:—இது ஸம்பூர்ணராகம். 26-வது மேளகர்த்தா. ஸர்வஸ்வர ஸம்பூர்ண கமக வரிக ரக்திராகம். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸரிகமபதநிஸ.	ஸநிதபமகரிஸ.

ப. பா ; தாபா ; மா - காரீ	கா , ரீ , - ஸா	ரீகமபாமா	‖
ஆ ; டமோ ; டி - க ல	தே, ரா, - மய்	யமா . ட	‖
பதநீதாபா ; மா - காரீ	,,	,,	‖
லா . டமோ; டி - கு ல	,,	,,	‖
பதநிஸ்நித - ,,	,,	,,	‖
லா . . ட. - ,,	,,	,,	‖
பதநிஸ்ரீ - தாபாமா - காரீ	,,	,,	‖
லா . . ட - மோ. டி - க ல	,,	,,	‖
பதநிஸ்ரீ - ஸ்நிதாபா - மகரீ	,,	,,	‖
லா . . ட - மோ . டி - கு . ல	,,	,,	‖
பா ; தா பா ; மாகாரீ	காரீஸா ;	;; ;;	‖
லா ; டமோ; டி கலு	தே. . ;	;; ;;	‖

பா ; தாநீ ; தாநீ ;	ஸ்ா ; ; ;	;; - நிதபம
தோ; டு நீ ; ட நீ ;	வே ; ; ;	;; - . . . .
,,	,,	தநிஸ்ா - நிதபம
,,	,,	. . . - . . . .
,,	ஸ்ா ; ; - தநி	ஸ்ரீஸ் - நிதபம
,,	வே ; ; - . .	. . . - . . . .
,,	ஸ்ாஸ்ா ; - பத	நிஸ்ா , - நிதபம
,,	வே . ; - . .	. . , - . . . .
,,	ஸ்ா ; - பதநிஸ்	ரிக்ரிஸ் - நிதபம
,,	வே ; -	. . . . - . . . .
,,	பதநிஸ் - ரிக்ம்க்	ரிஸ்நித - நிதபம
,,	வே. . -	. . . . - . . . .
,,	ஸ்ா ; - தாநீ	ஸ்ா - நீதாபம
,,	வே ; - ய்நு	சு - பக். தி.

,,	ஸா ; - ரீக்ா	ம்ா - ம்ாக்ாரீ	‖
,,	வே ; - யநு	சு - பக் .தி	‖
ஸ்ரிக்ாரீ ஸ்ா - ஸ்நி.தாநீஸ்ா	ஸ்நிதா - பாமா	பதநித - தபமா	‖
தோ. கூ டி - ப . த முல	பட்டி - ந .	மா . . - . . ட	‖
ச. பாபாபா - மபமகா - மதாக	ரீகாமா - மக	கரிஸா - ரிகமப	‖
ச து வு - லந்நி . தெ- லி வி	ஶாம் க - ராம்	. . ஶ - டை. .	‖
பாமாகா - காரீஸாஸா ;	ஸா ; ரீகா	மா பா ; பா	‖
ஸ த யு - டா.ஶ க ;	ஸம் ; பவு	டும்ரொக்; க	‖
பாதாநீதா - நீ நீஸ்ா ;	ரீக்ாம்ா க்ா	ரிக்ம்க் ரீ ;	‖
க தனுதம்- முநிபல் ;	க ருஜேஹி	தி. வி. கா;	‖
ஸ்ரிக்ாரீ ஸ்ா - நீதா நீ ;	ஸாநீதாபா	பதநித - தபமக	‖
க . ருத்யா - க . ரா;	ஜாநிதோ.	மா. . - . . .	‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யாவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய திருமுகமண்டல சேவை தரும்படி ஸ்ரீராமனைப் பிரார்த்திக்கிறார்.

(38) கமலமனோஹரி - ஆதி[v].

ப. நீ முத்[v]து[v]மோமு ஜூபவே (நீ)

அ. நாமீத[v] நெனருஞ்சி - நளிந த[v]ள நயந (நீ)

ச. உரமுந நிஞ் - நும்சுகொனெத[v]கா[v]நி
உரக[v]ஶயந நா - யுல்லமு ரஞ்ஜில்ல (நீ)

2. புலகரிம்பக[v] நீகு - பூ[v]ஜ ஸேதுகா[v]நி
கலனைநநு மறவ ஜாக் - கல ராயநிபோ[v]லு (நீ)

3. மருலுகொந்நாநு - மத[v]நஜநக
த[v]ரா ஸுதாரமண ஸ்ரீ - த்யாக[v]ராஜாநகு (நீ)

பத உரை

நளிநத[v]ளநயந - தாமரை இதழ்போன்ற கண்களை யுடையவனே
நாமீத[v]ன் - என்பேரில்
நெனருஞ்சி - கருணை கூர்ந்து
நீ முத்[v]து[v]மோமுந்-உன் அழகிய முகத்தை
ஜூபவே - காண்பிப்பாய் ஐயனே

உரமுநந் - மார்பில், ஹ்ருதயத்தில்
நிந்நுந் - உன்னை
உம்சுகொநெத^v^ந் காநி - வைத்துக்கொள்ளு
 கிறேன் ஆகட்டும்
உரக^v^ஶயந - பாம்பணைப் பள்ளிகொண்டவ
 னே
நா - என்னுடைய
உல்லமு - மனம்
ரம்ஜில்லந் - சந்தோஷிக்கும்படியாய்
 (நீமுத்^v^து^v^மோமு ஜூபவே)
புலகரிம்பந் - மயிர்க் கூச்செரியும்படி
நீகுந் - உனக்கு
பூஜஸேதுகா^v^நி - பூசை செய்கிறேன் ஐயா
கலனைநநு மருவந் - சொப்பனத்திலும்
 உன்னை மறக்கமாட்டேன்
சுங்கலராயநி போ^v^லு - சந்திரனைப்போன்ற
 (நீமுத்^v^து^v^மோமு ஜூபவே)
மத^v^நஜநக - மன்மதனைப் பெற்றவனே
த^v^ராஸுதாரமண- பூமி புத்திரியாகிய சீதை
 யின் மணவாளா
த்யாக^v^ராஜுநகுந் - தியாகராஜனுக்கு
 (நீமுத்^v^து^v^மோமு ஜூபவே)

விசேஷார்த்தம்:—'நளிநத^v^ள நயந ! நாமீத^v^ நெநரும்சி நீமுத்^v^து^v^மோமு ஜூபவே' இங்கு, 'நளிநத^v^ள நயந' என்கிற விசேஷணத்தினல், ஸ்ரீராமன் தன்னுடைய அவயவ காந்தி என்கிற பிரவாகத்தில் சுழிபோன் றிருக்கிற கண்களினல் எல்லாரையும் ஆகர்ஷிக்க வல்லவ னென்கிறர். அதாவது, ஸ்ரீராமன் தனது கிருபா கடாக்ஷத்தினல் ஸமஸ்தலோகங்களையும் இரக்ஷிக்க வல்லா னென்கிறர் 'நாமீத^v^ நெநரும்சி' என்பதனல் 'கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம்போல் முகத்

தன் நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்' என்கிறபடி பக்தர்களின் பங்கில் சிந்தாமணியைப் போலிருந்து எல்லா மனோரதங்களையும் பூர்த்திசெய்விக்கிற பகவான் அய்யரவர்கட்குத் திருமுக மண்டல சேவை தந்து கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிறார். 'முத்^Vது^Vமோமு' என்கிற விசேஷணத்தினால், 'ஸுமுக:' அதாவது, சுந்தரமாகிய முகமுடையவனென்று அநுமான் கொண்டாடியபடியும், 'இச்சாமோ ஹி மஹாபா^Vஹும்...ராமம் ச்ராவருதானனம்' அதாவது, வெண்குடைக் குச்சுகள் தழுவுகின்ற ஸ்ரீராமனுடைய முகத்தைத் தரிசிக்க ஆவல்கொண்டிருக்கிறோமென்று அயோத்தியா புரவாசிகள் பிரார்த்தித்த மாதிரியாயும், 'சந்த்^Vரகாந்தாநநம் ராம மதீவப்ரிய த^Vர்ஶநம்' என்கிறபடி ஸ்பாவத்திலேயே சந்திரனைப்போன்று எவ்வளவு சேவித்தாலும் அடங்காது பெருகுகிற ஆசையை உண்டாக்குவது மாகிய திருமுகத்தைச் சேவிக்க விரும்புகிறாரென்று பொருள்.

'உர்முந நிந்நும்சு கொநெத^Vகா^Vநி உரக^Vஶயந நாயுல்லமு ரஞ்ஜில்ல நீமுத்^Vது^Vமோமு ஜூபவே' என்பதனால்; ஸ்ரீராமா! நான் தியானயோகத்தினால் உன்னை என் மனத்தில் வைத்துக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய மனது திருப்தி யடையும்படியாய் உன் திருமுகத்தைக் காட்டுவாய் என்கிறார் என்று பொருள்.

புலகரிம்பக^V நீகு...போ^Vனு' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! உன் பொருட்டு நான் எவ்வளவு பூஜையாகிலும் செய்கிறேன், உன்னுடைய திருமுகமண்டல சேவையை மாத்திரம் எனக்குத்

தருணையேல் அதை இடைவிடாது சேவித்துக் கொண்டிருப்பேன்; கனவிலும் மறவேன் என்கிறார். அதாவது, அய்யாவர்கட்கு அநுமானைப்போல் அவிச்சின்ன தைலதாரையைப்போல் பக்தி நிலைக்கொண்டமையால், 'ஸ்நேஹோமே பரமோ ராஜந் த்வயி நித்யம் ப்ரதிஷ்டி,த: - பக்தியா நியச்சி,தா வீராபா,வோ நாந்யத்ரக³ச்ச,தி' என்கிறபடி ஸ்ரீராமனைவிட்டு அவரது மனம் பிரியாது நின்றதெனப் பொருள்.

'மருலுகொந்நாநு...த்யாக³ராஜுநுகு' இதில்: 'மத³நஜநக' என்னும் விசேஷணத்தினால் அழகில் மன்மதனை ஜெயித்த அழகுவாய்ந்தமை சொல்லப்பட்டது. ஆகவே அய்யாவர்களைப் போன்ற பக்தர்களின் மோகாதிசயத்திற்குக் காரணமும் அதுவேயாகும்.

'த,ராஸுதா ரமண' என்கிற விசேஷணத்தினால், அழகிற் கிருப்பிடமாகிய சீதாபிராட்டியின் மனதையே கொள்ளைகொண்டமையான் ஸ்ரீராமன் நிகரில்லாத அழகுவாய்ந்தவனெனப் பொருள்.

'பும்ஸாம் த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்' என்கிறபடியாயுள்ள வனப்பைப் பார்த்து எவன்தான் மோகங் கொள்ளாதிருப்பான்? அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமனுடைய அழகை நினைந்துநினைந்து மோகங்கொண்டு திருமுக மண்டல சேவை தந்தருள வேண்டுமென்று ஸ்ரீராமனைப் பிரார்த்திக்கிறா ரென்று பொருள்.

கமல மனோஹரி ராகலக்ஷணம்:—இது ஔடவ ஷாடவராகம். 27-வது மேளத்திற் பிறந்தது. ஆரோஹணத்தில் ரிஷப தைவதங்கள் வர்ஜ்யம். அவரோஹணத்தில் ரிஷபம் வர்ஜியம். அந்தர காந்தார சுத்த தைவதங்கள் இராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக் கூடியது

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ க ம ப நி ஸ.	ஸ நி த ப ம க ஸ.

ப. ஸ்ா ; ; நீதாபா ; மா	கா ; ஸா - கா	; மாபாநீ	‖
நீ ; ; முத் . ; து	மோ; மு - ஜ ூ	; பவே	‖
,,	கமபமகஸ - கா	,,	‖
,,	மோ . . மு - ஜ ூ	,,	‖
,,	கமபமகஸ - கம	கமபம - பநிபநி	‖
,,	மோ . . மு - ஜ ூ	. . ப . - வே. .	‖
,,	காமபநீ , த-பமகஸ	,,	‖
	மோ . . , . -மு. ஜ ூ	;	‖

ஸ்ா ; ; நிதபம - கமபாநீ	ஸ்நீத - பமகஸ	,,	‖
நீ ; ; முத். . - . . . து	மோ. - மு ஜ௵.	,,	‖
ஸ்ா ; ; நிதபம - கமபநிஸ்நி	நிஸ்நித - பமகஸ	,,	‖
நீ ; ; முத் . - . . . . து	மோ. . - மு.ஜ௵.	,,	‖
அ. நீ ; ; ஸ்ாநீஸ்ா - ஸ்நிஸ்க்	; நீஸ்ா ;	ஸ்ா ; ; ஸ்ா	‖
நா ; ; மீ . . - த . . .	; நெந ;	ரும் ; ; சி	‖
,,	; நீஸ்நிதப	பநிஸ்நிதபா ;	‖
,,	; நெ.ந. .	ரும். . சி . ;	‖
பாநிததப - பமகமபத - பதபம	கஸ - ஸகஸக-ஸகம	கமபமபநிபநி	‖
ந ளி. . . - ந . . . . . . - த. ள.	. . - ந . .-ய . .	ந	‖
ச. பாபா ; பா ; பமகமபத	பதபம - கமபத	பாமாகாஸா	‖
மரு ; லு ; கொங் . .	நா. . . -	. . று .	‖
காஸநி - ஸகஸநி - ஸகஸநி - ஸநிதப	நீஸாகாமா	பதபம - பா ;	‖
ம த , - . . . . - ந . . . -	ஜ . ந .	. . . . - க ;	‖

நீ ; ; - ஸ்ா ; நி ஸ்கா ;	; நீஸ்ா ;	நீ ; ஸ்ா ;	‖
த ; ; - ரா ; ஸா தா ;	; ர ம ;	ணா ; ஸ்ரீ ;	‖
பாநிததப - பமகமபத - பதபம	கஸ-ரிஸக-ஸகம	கமப - மபநிபநி	‖
த்யா . . - க . . . . . - ரா . . .	. . -ஜா . - ந . .	கு . . -	‖

(மற்ற சரணங்களையு மிதைப்போலவே பாடிக்கொள்ளவேண்டும்)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஓ மனமே! ஸ்ரீராமனுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாய் எதையும் செய்யாதே. நான் சொல்லுவதைக் கேள் என்று தமது மனதிற் புத்தி புகட்டுகிறார்.

(39) நளிநகாந்தி - ஆதி.

ப. மநவி யாலகிம்பராதடே - மர்மமெல்ல தெல்பெதநே மநஸா (மநவி)

அ. கநுடைந ராமசந்த்ருநி - கருணாந்தரங்கமு தெலிஸிந நா (மநவி)

ச கர்மகாண்ட மதாக்ருஷ்டுலை பவ - கஹந சாருலை காவிஜெந்தக
கநி மாநவ அவதாருடை - கநிபிஞ்சிநாடே நட த்யாகராஜு (மநவி)

பத உரை

மநஸா - ஓ மனமே
மநவி - விண்ணப்பத்தை
ஆலகிம்பந் ராது^{V} அடே-கேட்கக்கூடாதா
மர்மமு எல்லந் - மருமங்களை எல்லாம்
தெல்பெத^{V}நே - தெரிவிக்கிறேன்
க^{V}நுடை^{V}ந - உயர்கல முடையவனாகிய
ராமசம்த்^{V}ருநி - ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய
கருணும்த ரங்க^{V}மு - தயவோடு கூடிய மனதை
தெலிஸிந - அறிந்திருக்கிற
நா - என்னுடைய (மநவி யாலகிம்பராதடே-மனுவைக் கேட்கக் கூடாதா)
'கர்ம...ஆக்ருஷ்டுலே'
கர்மகாண்ட - கருமகாண்டத்திற் சொல்லப் பட்ட
மத - கொள்கைகளினால்
ஆக்ருஷ்டுலு ஐ - பிடிக்கப்பட்டவர்களாய்
'ப^{V}வ...சாருலே'
பவ - ஸம்ஸாரமாகிய
கஹந - காட்டில்
சாருலே - திரிகிறவர்களாய்
கா^{V}வி செந்த^{V}ங் கா^{V}ங் - உழன்று சோர்ந்து கிடக்கையில்
கநி - பார்த்து
மாநவ அவதாருடு^{V} ஐ - மனிதனாயவதரித்து
கநிபிம்சிநாடு^{V} ஏ நட^{V}த - தர்ம ஸம்ஸ்தாபனம் செய்து காண்பிக்கவில்லையா!
(மநவி)

விஶேஷார்த்தம்:—'மநவி யாலகிம்ப ராதடே மர்மமெல்ல தெ^v^ல்பத^v^நே மநஸா' என்பதனால், ஓ மனமே! ஒருகிளையிலிருந்து மற்றொரு கிளைக்கும், ஒரு மரத்தினின்று மற்றொரு மரத்திற்கும் குதித்தோடுகிற குரங்கைப்போல் சஞ்சலமடைந் துழலாதே. 'ஓடியோடிப் பலபிறப்பும் பிறந்து மற்றோர் தெய்வம் பாடியாடி'ப் பணிவதினாற் பயனேதுமில்லை. 'கற்பார் இராமபிரானை யல்லால் மற்றும் கற்பரோ' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமனை யல்லாது வழிபடுவதற் கேற்ற தெய்வமில்லை. ஸ்ரீராமனுடைய அந்தரங்க மித்தனாகய் தென்று யான் அறிவேன். என்னுடைய வார்த்தையைக் கேட்பாயேல் நீ க்ஷேமமடைவாய், 'நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்தனன்' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமனுடைய சம்பந்தத்தினால் சராசரங்களெல்லாம் உய்ந்தனவென்றால் நாம் உஜ்ஜீவிப்போம் என்பதற்குத் தடையேது' அவன் பெருமையைச் சொல்கிறேன் கேள்' என்கிறார் என்று பொருள்.

'க^v^நுடை^v^ந ராமசந்த்^v^ருடு^v^' என்னும் விசேஷணத்தினால், 'ஸத்யத^v^ர்ம பரஶ்ரீமாந் ஸம்க்ரஹாநுக்ரஹேரத: - தே^v^ஶகால விபா^v^க^v^ஜ்ஞ: ஸர்வலோக ப்ரியம் வத^v^:' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன், ஸத்யம், தருமம் இவைகளில் ஆஸக்தியுடையவன். ஸ்ரீமந்தன். சம்பாதிப்பதிலும் தானம் செய்வதிலும் ஊக்கமுடையவன். தேசகால வர்த்தமானங்களை யறிந்தவன். எல்லாஜநங்கட்கும் பிரியத்தையே சொல்லுகிறவன். மேலும், 'ஶக்த ஸ்த்ரைலோக்ய மப்யேகோ போ^v^க்தும் கிந்து மஹீமிமாம்' என்கிறபடி, மூன்று லோகங்கட்கும் நாதனாயிருப்பவன், 'நாஸ்யக்ரோத^v^: ப்ரஸா

தம்ச நிர்தோ,பி கதாசந' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமனுடைய கோபமானாலும் தயவானாலும் பழுது படுவதில்லை. இத்யாதி காரணங்களால் ஸ்ரீராமன் சாக்ஷாத் ஜகதீஸ்வர னென்றறியத் தக்கவன் என்கிறார். 'கருணாம்த ரங்கமு தெலிஸி' என்பதனால், 'வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருஸம் பவதி து:கித: - உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன் பிரஜைகட்கு கஷ்டம் சம்பவிக்கிற காலங்களில் தான் அதிகமாய்த் துக்கப்படுவான். ஸுகமும் ஸம்பத்தும் பிரஜைகட்கு உண்டாகும்பொழுது தகப்பனைப்போல் அதிக சந்தோஷத்தை யடைவான். இந்த ரகசியத்தை நான் அறிவேன். என்னுடைய மனமே கேட்பாயாக என்று மனதிற்குப் புகட்டுகிறாரென்று பொருள்.

'மநவி யாலகிம்ப ராதடே' என்பதனால், ஓ மனமே! 'விதிதஸ்ஸஹி தர்மஜ்ஞ ஸ்ஸரணாகத வத்ஸல: - தேந மைத்ரீபவதுதேயதி ஜீவிது மிச்சஸி' என்கிறபடி, லோகமாதவாகிய சீதாபிராட்டி ராவணனைநோக்கி, 'ஓ ராவணா நீ உயிர் பிழைத்திருக்கக் கோருவையேல், தர்மஜ்ஞனும், சரணாகத வத்ஸலனுமான ஸ்ரீராமசந்திரனோடு சிநேகம் செய்துகொள், என்று உபதேசித்த பொழுது அவ் வுபதேசத்தை ராவணன் அங்கீகாரம் செய்யா தொழிந்தமையால், அவன் துர்க்கதியை யடைந்தான். ஓ மநமே! நீ அவனைப்போல் கெடாது நற்கதி யடையவேண்டுவையேல், என்னுடைய விஜ்ஞாபனத்தைக் கேள் என்கிறாரென்று பொருள். 'மர்மமெல்ல தெல்பெத' என்பதனால், ஓ மனமே! நீ பெரிய அபராதங்களைச் செய்திருந்த போதிலும், பிராயச்சித்தம்

சொல்லப்பட் டிராத பாதகங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும் பயப்படவேண்டாம், 'விபீˇஷணோ வா ஸுக்ரீவ யதிˇவா ராவண ஸ்வயம்' என்கிறபடி தஞ்சமென் றடைந்தவன் விபீஷண னாகிலும் சரியே அவனைக் காப்பாற்றாது விடமாட்டேன் என்கிற ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யமுடையவன். மகா பாவியாகிய காகாஸுரனை ரக்ஷித்தவன். ஓ மனமே! அபராதியாகிய என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டு மென்று நீ ஒரு தடவை தண்டனிடுவையேல் உண்மையிற் காப்பாற்றப்பட்டவ னாவாய் என்கிறார்.

21—C

'கர்முகாண்டˇ...நடˇத' என்பதனால், ஓ மனமே! உனக்கேன் இவ்வளவு சந்தேகம்? ஸ்ரீராமன் மாயாமாநுஷ விக்ரஹனா யவதரித்து, 'மக்ˇநா நுத்ˇதˇரதே லோகாந்' என்கிறபடி, ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கிக் கிடந்த எத்தனையோ பேர்களை உத்தாரணம் செய்யவில்லையா? இவனுடைய சரித்திரத்தை முற்றும் ஆராய்ந்துபார், என்று ஸ்ரீராம வைபவத்தை மனதிற்கு விசதப் படுத்துகிறார்.

நளிநகாந்தி ராகˇலக்ஷணம்:—இது வக்ர ஷாடவராகம். 27-வது மேளத்திற் பிறந்தது. ஆரோஹணத்தில் ரிஷபம் வக்ரம். தைவதம் வர்ஜியம். அந்தர காந்தார சுத்த மத்தியமங்கள் இராகச் சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்,	அவரோஹணம்.
ஸ க ரி ம ப நி ஸ.	ஸ நி ப ம க ரி ஸ.

ப ; ; ; * கரிமா - மகரிஸா	கா ; ; ரீ	மா ; ; கரி	‖
; ; ; * மநவி - யா . . ல	கிம் ; ; ப	ரா ; ; த.	‖
மா ; ; * ,,	,,	,,	‖
டே ; ; * ,,	,,	,,	‖
,, * பாமா - மககரிஸா	,,	,,	‖
,, * ம ந வி - யா . . ல	,,	,,	‖
,, * பாமா - மககாரீ	ரிஸஸா ; கரி	மா ; ; மப	‖
,, * மர் ம - மெல்.ல	தெல் . ; பெத	நே ; ; மந	‖
நீ ; ; * பமமா - மககரிஸா	கா ; ; ரீ	மா ; ; கரி	‖
ஸா ; ; * மந வி - யா . . ல	கிம் ; ; ப	ரா ; ; த.	‖
பா ; ; * பாமா - மககாரீ	ரிஸஸா ; க ரி	மா ; ; பநி	‖
டே ; ; * மர் ம - மெல்.ல	தெல் . ; பெத	நே ; ; மந	‖
ஸ்ா ; ; * நிபமாமககரிஸா	கா ; ; ரீ	மா ; ; கரி	‖
ஸா ; ; * மநவி யா . . ல	கிம் ; ; ப	ரா ; ; த.	‖

பா ; ; *
டே ; ; * (மாவி)

அ ; ; ; * பாநீஸ்ா ; நீ | ஸ்ா , ஸ்ா , - க்ா | ரீம்ா ; ம்ா ||
; ; ; * க நுடை ; ந | ரா , ம , - சம் | . . ; . ||
க்ரிஸ்ா ; * ,, | ,, | ,, ||
த்ருநி ; * ,, | ,, | ,, ||

க்ா , க்ா , * ரீம்ாம்க்ாக்ா | க்ரிரீ ; - ம்ா | க்ா ரீஸ்ாரிஸ் ||
த்ரு , நி , * கருணும். த | ரம். ; - க | முதெலிஸி. ||
ஸ்நிபா ; *
ந . நா ; * (மாவி)

ச. ; ; ; * பாபா - மபநீபா | பமமா ; - க ரி | மாபா ; நிப ||
; ; ; * கா் ம - காப் ட | ம . தா ; - க்ருஷ் | டு லை ; ப. ||
மா ; ; * மககா - கரிரீ - ரீ | ரிஸஸா ; கரி | மா பா ; மத ||
வ ; ; * கஹுந - சா . - ரு | லை. . ; கா. | ஸிஜெம் ; த . ||

நீ ; ; *	பாநீஸா ; நீ	| ஸா ; ; க்ா	| ரீம்ா ; ம்ா	‖
க ; ; *	கநி·மா ; ந	| வ ; ; அ	| வதா ; ரு	‖
க்ா ; ; *	ரீம்ாம்க்க்ாக்ா	| ரீ, ரீ, - நிஸ்	| நீ பா ; மா	‖
டை; ; *	கநி பிம். . சி	| நா, டே, - நட	| தத்யா; க	‖

மககரி ரீ *

ரா. . ஜா * (மாநவி)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், 'ஸ்ரீராமா! உன்னைக்காணாது சோர்ந்து கிடக்கிறேன். இனியாகிலும் கருணை செய்வாய் என்கிறார். ஸ்ரீராமாதி விக்ரஹங்களைத் தேடும் பொழுது பாடிய கீர்த்தனைகளி லிஃதொன்று.

(40) ஸிம்ஹவாஹிநி - தே^v^ஶாதி^v^.

ப. நெநரும்சரா நாபைநி சால - நீ தா^v^ஸ~ட^v^று காநா (நெ)

அ. ஸநகாதி^v^யோகி^v^ ப்^v^ரும்த^v^ வம்த்^v^யபாத^v^-ஸாகேதவாஸ ஸத்^v^ப^v^க்த போஷ(நெ)

ச. தலித^v^ம்ட்^v^ரி கு^v^ருதை^v^வமு நீவநி - தறசுகா^v^நு நிநு நம்மியுந்ந நே

த^v^ல்லடி^v^ல்லுசும்ட^v^ த^v^ரிஜஊபவேமி - த்யாக^v^ராஜ பரிபால ஸ~கு^v^ணஶீல (நெ)

பத உரை

ஶ்ரீராமா - ஶ்ரீராமா
நாபைநி - என்பேரில்
சாலந் - மிகவும்
நெநரு உம்சரா - கருணை கூருவாய்
நீ - உன்னுடைய
தா^v^ஸுடு^v^நு காநா - தாச னல்லேனே
ஸநகாதி^v^...பாத^v^,
ஸநகாதி^v^ - சனகனை யாதியா யுடைய
யோகி^v^ - யோகிகளுடைய
ப்^v^ருந்த^v^ - கூட்டங்களால்
வம்த்^v^ய - நமஸ்கரிக்கப்பட்ட
பாத^v^ - பாதங்களை யுடையவனே
ஸாகேதவாஸ - அயோத்தியில் வசிப்பவனே
ஸத்^v^ப^v^க்தபோஷ - நல்ல பக்தர்களைக் காப் பாற்றுபவனே
தல்லி - தாயும்
தம்ட்^v^ரி - தகப்பனும்
கு^v^ரு - ஆசாரியனும்
தை^v^வம் - குலதெய்வமும்
நீவு அநி - நீயே என்று
தறசுகா^v^நு - உண்மையாய்
நிந்நுந் - உன்னை
நம்மி உந்ந - நம்பி யிருக்கிற
நேந் - நான்
தல்லடி^v^ல்லுசும்ட^v^ - அவஸ்தைப் பட்டுக் கொண்டிருக்க
த^v^ரிஜூபவு ஏமி - வழிகாட்டாதிருப்பது என்
த்யாக^v^ராஜ பரிபால - தியாகராஜனை நன்றாய்ப் பாலிக்கப்பட்டவனே
ஸுகு^v^ணஶீல - நற்குணங்களோடு கூடிக் கொண் டிருப்பவனே (நெந)

விசேஷார்த்தம்:—'நெநரும்சரா நாபைநி சால நீதா[v]ஸூட[v]நுகா[v]நா ஶ்ரீராமா!' என்பதனால், அய்யரவர்கள், உபாய மின்னதென்றும் உபேய மின்னதென்றும் தெரிவிக்கிறார். 'நீதா[v] ஸூட[v]நு காநா' என்பதனால், 'யத[v]ர்த₁ம் ப்ரதிஷேதோ₄[v]மே க்ரியதே க[v]ந்து மிச்ச₂த: - ஏதமி[v]ச்சா₂மி விஜ்ஞாதும் ஸம்ஶயோஷிமமாநகா[v]₄' அதாவது, 'ஓ பாபரஹிதநே! உன்னேடு வனம்செல்வதற்கு ஆவல் கொண்டிருக்கிற என் பொருட்டு ஏன் தடை சொல்லுகிறாய்? இதன் காரணத்தைத் தெரிந்துகொள்ள ஆசை யுடையவனு யிருக்கிறேன், நான் ஏதோ அபராதம் செய்தேனென்று சந்தேகிக்கிறேன்' என்று இலக்குமணன் ஶ்ரீராம கைங்கரியத்தைக்கோரிப் பிரார்த்தித்ததுபோல அய்யரவர்களும், ஓராமா! நான் உன்னுடைய தாசனல்லேனே? நானேதாகிலும் அபராதம் செய்தேனு? ஏன் உன்னுடைய கைங்கரியம் எனக்குக் கிடைக்காம லிருக்கும்படி செய்கிறாய்? என்று ஶ்ரீராமனைப் பிரார்த்திக்கிறார் என்று பொருள். 'நெநரும்சரா நாபைநி சால' என்பதனால், 'குருஷ்வ மாமநுசரம் வைத₄[v]ர்ம்யம் நேஹ வித்[v]யதே - க்ருதார்தோ₂ ஹம்ப₄[v] விஷ்யாமி தவசார்த₁: ப்ரகல்பதே' அதாவது, ஓராமா! உனக்கு தாசனுக விருக்கும்படி என்னைச் செய், உனக்கு தாஸனுக விருப்பதற்கு விரோதமாகிய குணமொன்றும் என்னிடத்திற் கிடையாது. நான் உன் கைங்கரியத்தினுல் க்ருதார்த்தனுகிறேன். உனக்கும் அதினுல் ப்ரயோஜனமுண்டு' என்று இலக்குமணன் ஶ்ரீராமனேடு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டதைப்போல, அய்யரவர்களும், ஶ்ரீராமா! சேஷத்வமே ஸ்வபாவமாக உடைய என் பொருட்டு கருணைகூர்ந்து என்னை உன் கைங்கரியத்திற் காளாக்கிக்கொள். சேஷத்வத்திற்கு விரோதமாகிய குணங்களொன்றும்

என்னிடத்திற் கிடையாது. 'நிமஜ்ஜதோ நந்த மஹார்ணவாந்தஸ்சிராய மே கூலமிவாஸி லப்தம் த்வயாபிலப்தம் பகவந்நிதாநீ மநுத்தமம் பாத்ரமிதம் தயாயா:' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமா! உனக்கும் எனக்கும் லாபமுண்டு. உன்னுடைய கைங்கரிய லாபத்தினால், என்னைப் பொருளுடையவனாய்ச் செய்து நீயும் பிரயோஜனத்தை யடை என்று அய்யரவர்கள் உபாயோபேயங்களை நிஷ்கர்ஷிக்கிறா ரென்று பொருள்.

'ஸநகாதியோகி ப்ருந்தவந்த்யபர்தா ஸாகேதவாஸ ஸத்பக்தபோஷ' என்கிற விசேஷணங்களினால், 'மநீஷிணோ ஹி யே கேசித்யதயோ மோக்ஷகாங்க்ஷிண: - தேஷாம் வைச்சிந்ந த்ருஷ்ணானாம் யோகக்ஷேம வஹோ ஹரி:' அதாவது, புத்திமான்களாயும், யோகம் செய்கிறவர்களாயும், மோக்ஷலாபத்தைக் கோருகிறவர்களாயும், ஆசையில்லாதவர்களாயும் இருக்கிறவர்களுடைய யோகக்ஷேமங்களைப் பகவான் வஹித்துக்கொள்ளுகிறா னென்றும்; 'வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் பவதி து:கித: - உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி' என்கிறபடி ஆச்ருதர்களுடைய கஷ்டசுகங்களைத் தன்னுடையதாகவே பாவித்து நடக்கிறவ னென்றும்; 'ததவஸ்யம் மயா கார்யம் ரிஷீணாம் பரிபாலனம்' என்கிறபடி, பக்தர்களைப் பரிபாலனம் செய்வதையே அவதார காரியமாகக் கைக்கொண்டவ னென்றும், ஸ்ரீராமனுடைய குணங்களைக் கொண்டாடி, ஸ்ரீராமா! இப்படிப்பட்ட நீ ஏன் என்னை இன்னும் கடாக்ஷிக்காம லிருக்கிறாய்! என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

'தல்லி...ஸாகு'ணமிஸ' என்பதனுல், 'பிதாத்வம் மாதாத்வம்' என்கிறபடி, எனக்கு எல்லா விதத்திலும் ஆஶ்ரயன் நீயே யாவை என்று நான் நம்பியிருக்கும்பொழுது, எனக்கு உன்னுடைய கைங்கரியம் கிடைக்காதிருக்கும்படி செய்வதும், நான் உன்னை யடைவதற்காகிய வழியை எனக்குக் காட்டாதிருப்பதும், நற்குணங்கட் குறைவிடமாயிருக்கிற உனக்கு எத்துணையும் தகாத காரியமேயாம். 'தனிமை யுருயிரே எந் தலைமிசையாய் வந்திட்டு இனி நான்போகலொட்டேன்' என்கிறபடி, இனி யுன்னை விடமாட்டேன் கடாக்ஷித் தருளுவாய் என்று ப்ரார்த்திக்கிறு ரென்று பொருள்.

ஸிம்ஹவாஹினி ராகலக்ஷணம்:—இது வக்ரஸம்பூர்ண ராகம். 27-வது மேளத்திற் பிறந்தது. ஆரோஹணத்தில் ரிஷபம் வர்ஜியம். அந்தர காந்தார சுத்த மத்யம காகலீ நிஷாதங்கள் இராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ க ம ப த நி ஸ.	ஸ நி த ப ம க ரி ஸ.

ப. ; ; ; * பாமாகா ; ரீ—	ஸா ; ; - நீ	ஸாகா ; மா	‖
; ; ; * நெ நரும் ; ச	ரா ; ; - நா	. பை ; நி	‖
பா , மா , * ,,	,,	,,	‖
சா , ல , * ,,	,,	,,	‖

பா,தபம *	,,	,,	,,	‖
சா,ல . . *	,,	,,	,,	‖
பதபமகம *	பாமா - மககாரீ	,,	,,	‖
சா. . . ல. *	நெ ந - ரும் . ச	,,	,,	‖
,, *	பதபம - மகக்ாரீ	,,	,,	‖
,, *	நெ.ந . - ரும் . ச	,,	,,	‖
,, *	பதபம - பமகாரீ	,,	,,	‖
,, *	நெ ந . - ரும் . ச	,,	,,	‖
பதநிதபம *	காமாபாதாநீ	ஸ்ாநீஸ்ா - ஸ்ா	நீதாபாமா	‖
சா. . . ல. *	நீ . தா . ஸு	ட . நு - கா	. நா . ஸ்ரீ	‖
கா ; மா. *	,,	ஸ்ாநீஸ்ா - நிஸ்	நித - ஸ்நிதப - மா	‖
ரா ; மா *	,,	ட . நு - கா	. . - நா. . . - ஸ்ரீ	‖
,, *	. ,,	ஸ்ாநீஸ்ா - ஸ்நி	ஸ்ரி - ஸ்நிதபமா	‖
,, *	,,	ட . நு - கா.	. . - நா . . .ஸ்ரீ	‖

,, * ,,		,, - க்ரி	ஸ்நி - நிஸ்நிதபா . ||
,, * ,,		,, - கா.	. . - நா . . .ஸ்ரீ ||
மகாமா , * கமபத - மபதநிஸ்ா		க்ரிஸ்நிஸ்ா - கம	பத - நிஸ்நிதபம ||
ரா. . , * நீ . . . - தா . . ஸ		டு . . . று - நா	.நா - . . . . . . ஸ்ரீ ||

,, *

,, * (நெருங்ச)

அ. ; ; ; * ஸ்ாநீ - தநிஸ்ாநீ		ஸ்ா , ஸ்ா , - க்ா	ம்ா க்ா ; ரீ ||
; ; ; * ஸ ந - கா . தி		யோ, கி , - ப்ரும்	தவம்த்; ய ||
ஸ்ாநீஸ்ா * ஸ்நிதப - தநிஸ்ாநீ		,,	ம்ப்ம்ாக்ாரீ ||
பா . த * ஸ. ந . - கா. . தி		,,	த. வம்த் ய ||
,, * ஸ்ா ; ஸ்நிதாபா		தநிஸ்நிஸ்ா - கம	பதநிஸ் - நிதபம ||
,, * ஸா ; கே. . த		வா . . ஸ - ஸத்	. . பக். - த . . . ||
த பாமகம * ,,		,, - க்ரி	ஸ்நி - ரிஸ்நித - ஸ்நி||
போ.ஷ. . * ,,		,, - ஸத்	. . - பக் . , - த. ||

த பத-தபம*
போஷ-. . . * (நெ)

ச. ; ; ; * பாபாபா ; மா	தபாதா ; - பா	தாபா ; மா ‖
; ; ; * தல்லிதம் ; ட்ரி	கு . ரு , - தை	வ மு ; நீ ‖
காரீஸா * மகமாகா ; ரீ	ஸரீஸா , - நீ	ஸாகா ; மா ‖
வ . நி * தறசு கா ; நு	நிங். நு , - நம்	மி யுங் ; ந ‖
பா; ; * ஸ்ாநீதநிஸ்ாநீ	ஸ்ா ; ஸ்ா - க்ர	ம்ா - ம்க்க்ாரீ ‖
நே ; ; * தல்லடில் . லு	சும் ; ட - த	ரி - ஜூ . ப ‖
ஸ்ாநீஸ்ா * ஸ்ாஸ்ாஸ்நிதாபா	ஸ்நிஸ்ா ; - க்ரி	ஸ்நி - ரிஸ்நித-ஸ்நி ‖
வே . மி * த்யாகரா. . . ஜ	பா. ல ; - ஸ	கு . - ண. . . -ம் . ‖

தப-நிதபம*
. . -ல. . . * (நெருஞ்சரா)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமனுடைய பிரிவாற்றுமையைப் பொறுக்க முடியாதவராய் தமது மனமென்னும் தூதியை யனுப்பி ஸ்ரீராமனை யழைத்துக் கொண்டு வரும்படி கட்டளை யிடுகிறார்.

(41) ஹரிகாம்போ₁ஜி - ஆதி₁.

ப. சநிதோடி₁ தேவே ஓமநஸ (சநி)

அ. கநிகரமுதோ க₁நி கரமிடி₁ சிர - காலமு ஸுக₂ மநுப₄விம்பவேக₁மே (சநி)

ச. பதிதுல ப்₁ரோசு பட்டாபி₄ஷிக்தனி - பர்மார்த₂ மத வஸிஷ்டா₂நுஸாரினி
த்₁யுதி நிர்ஜிதஸூத ஸம்ப₁ராரினி - து₄ரீண த்யாக₁ராஜ ஹ்ருச்சாரினி (சநி)

பத உரை

ஓ மநஸா - ஓ மனமே
சநி - சென்று (ஸ்ரீராமனிடம் சென்று)
தோடி₁தேவே - கூட்டிக்கொண்டுவாடி
கநிகரமுதோ - ஆவலோடு
கநி - பார்த்து (ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து)
கரமு இடி₁ - கைலாகு கொடுத்து
சிரகாலமு - எப்பொழுதும்
ஸுக₂மு - இன்பத்தை
அநுப₄விம்பங் - அனுபவிப்பதற்காக
வேக₁மே - வேகமாய் (சநிதோடி₁)
பதிதுலங் - பதிதர்களை
ப்₁ரோசு - காப்பாற்றுகிற

பட்டாதி₁காரிநி - பிருதை வகித்தவனை
'பரமார்த₁...அநுஸாரிநி'
பரமார்த₁-வேதாந்தார்த்தத்தை யநுஸரித்த
மத - மதத்தை யுடைய (கொள்கையை யுடைய)
வஸிஷ்ட - வஸிஷ்டனை
அநுஸாரிநி - அநுசரித்தவனை (வஸிஷ்டனிடத்திற் சீடனா யிருந்தவனை)
'த்₃யுதி...ஶம்ப₃ராரிநி'
த்₃யுதி - காந்தியினால்
நிர்ஜித - நன்றாய் ஜெயிக்கப்பட்ட
ஶத - அனேக
ஶம்ப₃ராரிநி - மன்மதனை (அநேக மன்மதர்களின் காந்தியை ஜெயித்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹமுடைய ஸ்ரீராமனை)
'து₄ரீண...சாரிநி'
து₄ரீண - பாரங்களை வகிப்பவனாகிய
த்யாக₃ராஜ - தியாகராஜனுடைய
ஹ்ருத் - மனதில்
சாரிநி - சஞ்சரிக்கிறவனை
(சநிதோடி₃ தேவே - சீக்கிரமாய்க் கூட்டிக் கொண்டு வாடி)

விசேஷார்த்தம்:—'ஸ்த்ரீப்ராய மித₃ம் மந்யே ஜக₃த் ஸர்வம் ஸநாதநம்' என்கிறபடி, பரம புருஷனாகிய பகவானுக்கு ஸமஸ்த ஜகங்களும் ஸ்திரீ ப்ராயமாக விருக்கிறது. 'ஸாக்ஷாந்மந்மத₂ மந்மத₂:' என்கிறபடி கணக்கில்லாத மன்மதர்களைச் செயித்த காந்தியோடு கூடி, அழகுவாய்ந் திருக்கிற பகவானை ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளுவதற்காக தண்டகாரண்ய வாசிகளாகிய இருடிகள் பிரார்த்தித்தபொழுது அவர்களின் மனோரதத்தை ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனாக அவதரித்து நிறைவேற்

றுவதாய் வாக்களிக்கவில்லையா' அப்படியே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் இருடிக ளெல்லாம் கோப கன்னிகைகளாய் அவதரித்து பகவானை யடைந்து ஆநந்தங்கொண்டார்கள். ஆழ்வா ராசாரியர் களும் இந்தக் கொள்கையை முன்னிட்டே ஸ்ரீஸூக்திகளை திருவாய்மலர்ந் தருளினர். 'ஆடியாடி யகம்கரைந்து' 'கங்குலும் பகலும் கண்டுயிலறியாள்; 'அச்சிறைய மடநாராய்' முதலாகிய அனேக பாசுரங்கள் இந்த இரகசியத்தையே பிரகாசிக்கச் செய்கின்றன. ஸ்ரீ ஆண்டாளுடைய ஸ்ரீஸூக் தியும் இந்த வழியை யநுசரித்தே நிற்கின்றது. இவ்வாறு பகவ தநுபவத்தைச் செய்ய அய்ய ரவர்களும் ஆசை யுடையவராய் தனது மனதை தூதியாகச்செய்து 'சநிதோடி' தேவே ஓ மந ஸா' ஓ மனமே! நீ சீக்கிரமாய்ச் சென்று எனது நாதனைக் கூட்டிக்கொண்டுவா. என்கிறார்.

'கநிகாரமுதோ' என்பதனால், ஓ தூதி! என்மேல் கநிகாரமுடையவளாய், அதாவது; பகவா னுடைய வியாமோகத்தால் உடல்மெலிந்து சோர்ந்திருக்கிற என்மேல் தயை யுடையவளாய் எனக் குபகாரிப்பாய். மேலும் ஓ தூதி! நீ என்னுடைய நாதனை யழைத்துக்கொண்டு வருவதற் காய்ப் போகும்பொழுது ஏதாவது நிலையில்லாத சுகத்திற் காசைப்பட்டுக் காலவிளம்பனம் செய் யாதே. காலவிளம்பனத்தைச் சகிக்க முடியாதிருக்கிறேன். கருணை புரிவாய் என்றும் பொருள். 'கநிகரமிடி' என்பதனால், 'ஓ தூதி! என்னுதனைக் கூட்டிக்கொண்டு வருவதற்கு மற்றொருவ ரோடு சொல்லி யனுப்பாமல், நீயே நேரில் சென்று என்னுடைய விருப்பத்தை அவர்க்குத் தெரிவித்து அவர்க்குக் கைலாகு கொடுத்து கூட்டிக்கொண்டுவா. அவர் நிகரற்றவர். தீரோதாத்த

நாயகாக்ரேசரர். அவரை எல்லா விதத்திலும் பூசைசெய்து கைகொடுத்து அழைத்துவந்து என்னுடைய ஹ்ருதயமாகிய படுக்கைமேல் இருக்கச் செய்வாய். என்று கட்டளையிடுகிறார்.

'சிரகாலமு ஸுக, மநுப⁴விம்ப வேக³மே' என்பதனால், ஹ்ருதய மென்கிற மெத்தையின் மேல் பகவானை இருக்கச்செய்து நிரவதிக சுகத்தை யடையவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். எனக்கு சீக்கிரமாய் இந்த உபகாரத்தைச் செய்வாய் என்கிறார்.

'பதிதல ப்³ரோசு...ஹ்ருச்சாரிகி' என்பதனால், ஓ தூதி! என்னுடைய நாயகன் சாமானியனல்லன். பதிதர்களையும் காப்பாற்றப்பட்டவன். பரமார்த்தங்கட் கெல்லா மிருப்பிடமானவன். அழகில் அனேககோடி மன்மதர்களை ஜெயித்தவன். தியாகராஜனுடைய ஹ்ருதயமாகிய வீட்டில் சஞ்சரிக்கின்றவன். அப்படிப்பட்ட பரமபுருஷனைக் கூட்டிக்கொண்டுவா. வேஷபாஷைகளினால் பெரியவனைப்போல் நடிக்கிற இதர தெய்வங்களைக்கண்டு மோசம்போகாதே. ஸர்வஜ்ஞக ஸர்வவ்யாபகமுள்ளவன். கர்த்தும் அகர்த்தும் அந்யதா கர்த்தும் சக்தியுள்ளவன். அவனை நன்குகண்டு பிடித்துக் கூட்டிக்கொண்டுவா. 'தேவு மெய்பொருளும் படைக்கப் பூவில் நான்முகனைப் படைத்த தேவ னெம்பெருமானுக் கல்லாற் பூவும் பூசனையும் தகுமே' ஆகவே நான் பூசிக்கக்கூடிய ஸ்ரீராம சந்திரனைக் கூட்டிக்கொண்டுவா என்று பகவானுடைய லக்ஷணங்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி அவனை யழைத்துவரும்படி சொல்லுகிறாரென்று பொருள்.

ஹரிகாம்போ'ஜி ராக'லக்ஷணம்:—இது சம்பூர்ணராகம். 28-வது மேளகர்த்தா. ஸர்வஸ்வர ஸம்பூர்ண கமக வரிக ரக்திராகம். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம ப த நி ஸ.	ஸ நி த ப ம க ரி ஸ.

ப. ;	* பத நீ ; நிததப - மகரிக	மா ; ; - பா	; ; - ; ;	‖
;	* சநிதோ; டி . . . - தே . .	வே ; ; - .	; ; - ; ;	‖
2. ;	* ,,	,, - பம	பதநீ , - நிதப	‖
;	* ,,	,, - ஓ .	ம . ந , - ஸ. .	‖
3. பம	* பத- தா ,நிநீதா-பா,ததாபா-மகரிக	மா ; ; - பம	பாதநிஸ் - ஸ்நித	‖
. .	* சநி-தோ, . . . - டி, . . . -தே . .	வே; ; - ஓ.	ம . ந . - ஸ . .	‖
4. பம	* பாதா-பதநீ-தநிஸா-நிஸ்ரிஸ்நிதபா-ம கரிக	,,	பத-நிஸ்ரிக்ரிஸ்நித-ரிஸ்நித	‖
. .	* ச நி -தோ - . . . -டி . . . . . . -தே . . .	,,	ம . -ந . . . . -ஸ. . .	‖
பமகம	* பத- தா , நிநீதா-பா,ததாபா-மகரிக	,,	; ; - ; ;	‖
. . . .	* சநி-தோ, . . . -டி , . . . -தே. .	,,	; ; - ; ;	‖

22—C

அ. ; * பதநிநி - தா , நி - ஸ்ாரீ - ஸ்ா ; | ; - ; ; - தா , நி | ஸ்ா;-தநிதநிதநிதநி ||

; * கநி . க - ர , . - மு . - தோ; | ; - ; ; - . ; . | . ;- . . . . ||

2. தபமா* ,, | ; - ரிரீ - ஸ்ஸ்நி | தா ,நிஸ்ா ;-ஸ்நிதப ||

. . . * ,, | ; - கநி - க . ர | மி, . டி ;- சி ர . ||

3. மா * ,, | ,, | தாநீஸ்ரீஸ்ா-நீதா-ஸ்நிதப ||

. * ,, | ,, | மி . டி. . -சி . - ர . . . ||

4. மா * ,, - க்ரிநிஸ்ஸ்ா ; | ,, | தநிஸ்ரீ-க்ரிரிஸ்ஸ்நிநித-ரிஸ்நித ||

. * ,, - தோ . . ; | ,, | மி . . . -டி . . . சி . . . -ர . . . ||

5. பமகம* ,, - நிஸ்ரிக் ம்க்ரிஸ் | ஸ்ா - ரிரீ - ஸ்ஸ்நி | ,, ||

. . . . * ,, - தோ. . . . . . | . - கநி - கர . | ,, ||

,, * பதநிநி - தநிஸ்ாரீஸ்ா ; | ; - ரிரீஸ்ஸ்நி | தாநீஸ்ரீஸ்ா-ஸ்நிநித ||

,, * கநி . க - ர . . முதோ; | ; - கநி கர . | மி . டி . . -சி . ர . ||

; * நிஸ்க்ரிஸ்ா - ஸ்நிரீ - தாநீ - தநிஸ்ா-| நிஸ்ரீ - ஸ்ா ; நீ | தாபா-நிதாபமாகா ||

; * கா.லமு . - ஸாக - ய . - று . . -| . . . - -ப ; விம் | . ப-வே. . . க ||

மா * ,, | நிஸ்ரீ-ரீக்ரி-ஸ்ாரிஸ்-நீஸ்நி | தாநிதபா;-ஸ்நிதபமாகா ||
மெ * ,, | . . .-ப..- . . .-விம். | . . . ப ;-வே . . . க ||

மா *
மெ * (சநிதோடி)

௧. ; * பநீத நி தபா ; - பாநித | தப - மாகமாப | பமமா-ரிகமா;-கமா ||
; * பதிதுலப்ரோ; - . சு. | .. - பட்டாதி | கா. . -. . . ;-ரி நி ||
2. ; * மமகமபா- தா -பமமா-காமாபாதநி | ,, | ,, ||
; * பதிது ல -ப்ரோ-. . .-. . . சு. | ,, | ,, ||
3. ; * ஸ்நித-நிபா- தா ;பமமா-பம-பாதநி | தாபா - மாகமாப | ,, ||
; * பதி. -துல -ப்ரோ;. . .-. . - சு . . | . . - பட்டாதி | ,, ||
4. ; * ,, - கமபக-நிஸ்ரிஸ் | நிதபா- ,, | ,, ||
; * ,, - . . . . - சு . . . | . . . - ,, | ,, ||
5. ; * தநீஸ்ஸா - ஸ்நிநீ - தாநீஸ்ாரிஸ் | ,, ,, | ,, ||
; * பதிது ல - ப்ரோ- . . சு. . | ,, ,, | ,, ||

; * பதபதநித - தபமக்ரிகஸா | ; - ஸாரிகா ம | பா -கமபா;-பபா ||
; * பரமார் . . - த ம . த . . | ; - வஸிஷ்டானு | ஸா- . . . ;-ரிநி ||
; * ப நீ-தநீ-ஸ்ா -தநிஸ்ா;-நிஸ்ா | ; - ஸ்நிரிஸ்ஸ்நி | தா,நிஸ்ா;-ஸ்நிதப ||
; * த்யுதி-நிர் - ஜி -த் . . ;-ஞ்த | ; - ஶம் . ப . | ரா ; . . ;- ரி . . . ||

6. மா * ,, | ,, | தா;நிஸ்ா;-நீதா-ஸ்நிதப ||
நி * ,, | ,, | ரா; . . ;-ரி . - . . . . ||

7. மா * ,, | ,, |தநிஸ்ரீ-க்ரீரிஸ்-ஸ்நிநித-ரிஸ்நித ||
நி * ,, | ,, |ரா. . . - . . . . -ரி , . . - . . . . ||

பமகம * ,, | ; - ஸ்நிரிஸ்ஸ்நி | தா,நிஸ்ா;-ஸ்நிதப ||
நி . . . * ,, | ; - ஶம் . . ப . | ரா ; . . ;- ரி . . . . ||

தா * நிரீஸ் ஸ்ா - ஸ்நிநீ - தாநீ - தநிஸ்ா | நிஸ்ரீ-ஸ்ா;- நி த | பா-நிதாப-மகமா ||
நி - தரீணத்யா- . . க - ரா . - . . . | . . .- ஜ ;-ஹ்ருச் | . -சா. .-. ரிநி ||

; * ,, |நிஸ்ரீ-ரீ க்ரி-ஸ்ாரிஸ்-நீஸ்நி| தநிஸ்ா-பா-ஸ்நிதபமகமா ||
; * ,, |. . . -ஜ . . - . . . -ஹ்ரு| . . . - . -ச்சா. . .ரி நி ||
; *
; * (சநிதோடி)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமனுடைய பரத்வ வைபவத்தைச் சொல்லி அவனுடைய அந்தரங்க கைங்கரியத்தைச் செய்ய விரும்பினவராய் ஸ்ரீராமனை விட் டகலமாட்டே னென்கிறார்.

(42) ஹரிகாம்போஜி - ஆதி^v.

ப. எம்தராநீ தநகெம்த போநீ நீ-செம்த விடு^vவஜால ஸ்ரீராம (எம்த)

அ. அம்தகா.ரி நீ செம்தஜேரி ஹரு - மம்துடை^v கொலுவலேதா^v (எம்த)

ச. ஶேஷுடு^v ஶிவுநிகி பூ^vஷுடு^v லக்ஷ்மண - வேஷியை கொலுவலேதா^v (எம்த)

2. ஶிஷ்டுடு^v மௌநிவரிஷ்டு,டு^v கொ^vப்ப வ-ஶிஷ்டு,டு^v ஹிதுடு^v காலேதா^v (எம்த)

3. நரவர நீகை ஸுரக^vணமுலு வா - நருலை கொலுவக^vலேதா^v (எம்த)

4. ஆக^vமோக்தமகு^v நீ கு^vணமுலு ஸ்ரீ - த்யாக^vராஜு பாட^vக^vலேதா^v (எம்த)

பத உரை

தநகுந் - எனக்கு
எந்தராநி - எவ்வளவு வரட்டும்
எந்தபோநி - எவ்வளவு போகட்டும்
நீ - உன்னுடைய
செந்தந் - மருங்கை
விடு^vவந் சாலந் - விடமாட்டேன்
அந்தக:ரி - உருத்திரன்
நீ - உன்னுடைய
செம்தந் - பக்கத்தில்
சேரி - இருந்து

ஹநுமம்துடை^{v} - அநுமானைய்

கொலுவங் கந் லேதா^{v} - ஊழியம் செய்ய வில்லையா

ஶேஷுடு^{v} - ஆதிசேஷன்

சிவுநிகி பூ^{v}ஷுடு^{v} - பரமசிவனுக்கு அணியா யிருப்பவன்

லக்ஷ்மணவேஷியை - இலக்குமணனைய்

கொலுவங் லேதா^{v} - கைங்கரியம் செய்ய வில்லையா?

ஶிஷ்டுடு^{v} - சிலமுடையவனும்

மௌநி வரிஷ்டுடு^{v} - முனிச் சிரேஷ்டனு மாகிய

கொப்ப - பெரிய

வஸிஷ்டுடு^{v} - வஸிஷ்டன்

ஹிதுடு^{v} காலேதா^{v} - இதமுரைப்பவனாக வில்லையா ?

நரவர - மனிதரிற் சிறந்தவனே

நீகு ஐ - உனக்காக

ஸுரக^{v}ணமுலு - தேவ கணங்கள்

வாநருலை - குரங்குகளாய்

கொலுவங் கந் லேதா^{v} - ஊழியம் செய்ய வில்லையா

ஆக^{v}ம உக்தமு அகு^{v} - வேதோக்தமாகிய

நீ கு^{v}ணமுலு - உன் குணங்களை

த்யாக^{v}ராஜு - தியாகராஜன்

பாட^{v}ங் கந் லேதா^{v} - பாடவில்லையா (எம்த)

விசேஷார்த்தம்:—'எம்தராநீ...விடு^{v}வஜால' என்பதனால், ஸ்ரீராமன் வநம் போகப் புறப் பட்ட சமயத்தில், லக்ஷ்மணன் 'ஸப்^{v}ராதுஸ்சரணௌ கா^{v}ட^{v}ம் நிபீட்^{v}ய ரகு^{v}நம்த,ந: - ஸீதா முவாசாதி^{v} யஶா ராக^{v}வம்ச மஹாவ்ரதம்' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமனுடைய சரணங்களைக் கெட்டி

யாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு தன்னையும், காட்டிற்குக் கூட்டிக்கொண்டு போகும்படி, புருஷகாரரா ர்த்தமாய் சீதையோடு சொல்லிப் பிரார்த்தித்த மாதிரியாய் அய்யாவர்களும் ஸ்ரீராமனுடைய சரணங்களைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு, 'ஸ்ரீராமா! எனக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் வந்தாலும் சரியே, சுகாநுபவங்கள் அதிகமானாலும் சரியே, அணிமாத்யஷ்ட சித்திகள் எல்லாம் எனக்கு கிடைத்தாலும் சரியே. அவை நசித்தாலும் சரியே; அவற்றை எவ்வளவும் நான் பொருட்படுத்தவில்லை. உன்னுடைய அந்தரங்க கைங்கரியம் ஒன்று மாத்திரம் கிடைத்தால்போதும். ஆயிரம் வார்த்தைகளை ஏன் சொல்லவேண்டும்? உன்னைவிட்டு இனி யகலவேமாட்டேன் என்று தமக்குண்டாயிருக்கிற விசுவாஸத்தைக் காண்பிக்கிறார் 'ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸ:' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன் அய்யாவர்களுடைய மனோபீஷ்டத்தைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றுவான் என்கிற நம்பிக்கை வெளியிடப்படுகிறது. 'ஸ்ரீராமா!' என்கிற விசேஷணத்திலுள்ள (ஸ்ரீ) சப்தத்தினால் ஸீதாஸமேதனாய் வீற்றிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமன் என்று பொருள். ஆகவே பிராட்டியுடைய புருஷகாரத்தைப் பிரார்த்தித்ததும் அந்வயம்.

'அம்ருகாரி...கொலுவலேதா' என்பதனால், உருத்திரனுடைய அம்ஸமாய்ப் பிறந்த அநுமான் உன் மருங்கிருந்து உனக்கு ஊழியம் செய்யவில்லையா? அந்த உத்தியோகத்தை எனக்குக் கொடுக்கப்படாதா? என்கிறாரென்று பொருள்.

‘சேஷுடு...கொலுவலேதா’ என்பதனால், பரமசிவனுக்கு அணியாயும்; உனக்கு, ‘சென்றாற் குடையா மிருந்தாற் சிங்காசனமாம் - நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள் - என்றும் புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கு, மணையாம் திருமாற் கரவு’ என்கிறபடி, பலவிதத்திலும் அத்யந்த கைங்கரிய பரனா யிருக்கிற ஆதிசேஷன் இலக்குமணனா யவதரித்து அந்தரங்க கைங்கரியம் செய்யவில்லையா? அப்படிப்பட்ட கைங்கரியத்தைச் செய்ய என்னை ஏன் ஏவுகிறதில்லை.

‘ஶிஷ்டுடு...காலேதா’ என்பதனால் ‘வஸிஷ்டோ, ப்ராஹ்மபுத்ரக:’ என்கிறபடி, ப்ரஹ்ம புத்திரனாகிய வஸிஷ்டன் உனக்கு இதமுரைப்பவ னாகவில்லையா? அப்படியேன் என்னையும் யேற்றுக்கொள்ளப் படாது? இங்கு, ‘ஹிதுடு’ என்கிற பதப்ரயோகம் மிகவும் ஸ்வாரஸ்ய முடையது. ஹிதன் என்றால் சிநேகிதன் என்று பொருள். ‘ஸமாநசித்தவ்ருத்தித்வம் ஸகித்வ மிதி தர்ஶிதம்’ என்கிறபடி, ஸமான சித்தவ்ருத்தி யுடையவன் சினேகித னெனப்படுவான். பகவானுக்கு தாசர்களா யிருக்கிற நித்யஸூரிகள் எத்தனையோ பேர்க ளிருக்கிறார்கள். தாசனாகவும் சிநேகிதனாகவு மிருக்கப்பட்டவன் கருத்மந்தன். ‘தாஸஸ்ஸகா,’ என்கிற ஸ்ரீஸூக்தி இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. இதனால் தாசனாயும் சிநேகிதனாயு மிருக்கை உயர்ந்தபதவி எனத் தெரியவருகிறது. மேலும், லோகமாதாவாகிய ஸீதாபிராட்டி ராவணனுக்கு புத்தி புகன்ற பொழுது, ‘விதிதஸ்ஸஹி தர்மஜ்ஞஶ் ஶரணாகத வத்ஸல: - தேந மைத்ரீபவது தே யதி ஜீவிது மிச்சஸி’ அதாவது, ஓ ராவணா! நீ உஜ்ஜீவிக்க வேண்டுமானால் ஸ்ரீராமனுக்கு சிநேகித

னுய் இருந்து பிழை என்று சொன்னது இங்கு கவனிக்கத் தக்கது. லோகமாதா வானையால் புருஷகாரம் செய்யுமிடத்து உன்னதமாகிய பதவியை யடையும் வழியைக் காட்டினள். அதுவு மல்லாமல், 'லோகநாத,ஸ்ய ராமஸ்ய ஸகா, தா^v ஸோஸ்மி ராவண' என்கிற வாக்கியமு மிக்கு கவனிக்கத் தக்கது.

'நரவர...லேதா^v' என்பதனல், ஸ்ரீராமனுடைய கைங்கரியத்தில் மனமுடையவர்கள் சுவர்க்காதி போகங்களேயும் லக்ஷியம் பண்ணமாட்டார்கள் என்கிறுர். அதாவது, ஸ்வர்க்கானுபவத்தைச் செய்துகொண் டிருந்த தேவர்களெல்லாம் ஸ்ரீராமனுக்கு ஊழியம் செய்யும் பொருட்டு சுவர்க்கலோகத்தை விட்டு அடர்ந்த காட்டில் குரங்குகளாயும் பல்லூகங்களாயும் வந் தவதரிக்கவில்லையா? அப்படி யிருக்கும்பொழுது ஸ்ரீராம கைங்கரியத்தி லிருக்கிற திவ்யானுபவம் மற்றென்றிலுண்டென்பது காஞ்சரங்கனி தித்திக்கிற தென்பது போலாகுமென்று பொருள்.

'ஆக^v மோக்தமகு^v...பாட^v க^v லேதா^v' என்பதனல், ஸ்ரீராமா! வேதோக்தமாகிய உன்னுடைய திவ்ய குணங்களே நான் இடைவிடாது பாடிக்கொண் டிருக்கிறபடியால் நான் உபாயமுடையவனுய் உன்னுடைய அந்தரங்க கைங்கரியத்தைப் பெற யோக்யனு யிருக்கிறேன். எனக்கு அதிகாரமில்லே என்று இனி நீ சொல்லமுடியாது. அப்படி நீ ஒருவேளே சொன்னபோதிலும் உன்னே நான் விடப்போகிறதில்லே. பார்ப்போம் என்று பகவத் கைங்கரியத்தில் நிலேத்த மனதுடையவரா யிருக்கிறுரென்று பொருள்.

ப. ; ; * பதநீ - தாநீஸ்ா ; ; ; - நிஸ்நீ ; - நீதா ; |
; ; * எம். - . த ரா ; ; ; - நீ . . ; - த ந ; |
நிதபம - பதநீ - தாநீஸ்ா ; | ; ; - நிஸ்நீ ; நீதா ; ||
. . . . - கெம் - . தரா ; | ; ; - நீ . . ; த ந ; ||

2. நிதபம * பதநீதாநீஸ்ா ; ; ; - தநி - ஸ்ாரிஸ் - ஸ்நிநீ - தநிஸ்நி |
. . . . * கெம் . த ரா ; ; ; - நீ. - . . . - . . த - ந . . . |
நிதபம - பதநீதாநீ - ஸ்ா ; | ;; - தநி-ஸ்ாரிஸ்-ஸ்நிநீ-தநிஸ்நி ||
. . . . - கெம் . த - ரா ; | ;; - நீ . - . . . - . . த- ந . . . ||

நிதபம * பதநீதாநீஸ்ா ; ; ; - தநி - ஸ்ாரிஸ் - ஸ்நிநீ - தா ; |
. . . . * கெம் . த ரா ; ; ; - நீ . - . . : - . . த - ந ; |
; ; - பா ; தாபா - பதநிஸ் | நீ ; ; ; - தநிதா - பதபத ||
; ; - கெம்; த . - போ. . | . ; ; ; - நீ. . - . . . . ||
பமமா * காமாபா - மாபாதாநிதபா ;; - மாகாகாரீ |
. . . * செம். த - வி . டு . . வ ;; - ஜா . . . |

ஸா ; ; ; - ; ; - பாதா | நீஸ்ரிஸ்ா , நிநிதா - தநிஸ்நி ||
ல ; ; ; - ; ; - ஸ்ரீ . | ரா. . . , . . . - ம, . . ||

நிதபம *
. . . . * (பம்தாாநி)

அ. ; ; * தாநீஸ்ா ; - நிஸ்ா - ரீ ; ரீ ; - ரீஸ்ாநீஸ்ா |
; ; * அம் த ; - கா . - . ; ரி ; - . . . . |
ரீக்ா-ஸ்ம்க்ா-க்ம்ரீ-ரிக்ாரி | ஸ்ா , நி - தநிஸ்ா , நி - நீதா ; ||
நீ . -செம் -த . . -ஜே. . | . , . - ரி . . , . - ஹரு ; ||

; ; * தாநீஸ்ா ; - நீஸ்ா - ரிக்ரிக்ரிஸ்ா , - நீஸ்ாரீக்ா |
; ; * அம் த ; - கா . - . . . ரி . . ; - . . . . |
ம்ா ;-ஸ்ம்க்ா-க்ாரீ-ம்க்ாரி | ஸ்ா , நி - தநிஸ்ா ; நி - நீதா ; ||
நீ ;-செம். -த . .-ஜே. . | . , . - ரி . . ; . - ஹரு ; ||
; ; * பதபத - பமமா - தாபாதா ; ; ; - தாநீதநிஸ்ா |
; ; * மம் . . - து . . - டை . . ; ; ; - கொ . ஹு . |

நிஸ்ரீ - ஸ்ரீஸ் - நீஸ்நிதா ; | தாநித-பாதப-மாபா-தநிஸ்நி ||
வ . . - லே . . - . . . . ; | . . . - . . . - . . -தா . . ||

நிதபம *

. . . . * (எம்தாநி)

; ; * ஸ்ா ; ; - ஸ்ாஸ்ா ; ; நீ - நீநிததா - நீஸ்ா ; |
; ; * ஷே ; ; - ஷா டு ; ; . - ஷிவு . . - நி கி ; |
; ; - நீரீ - ஸ்ாஸ்ாஸ்ாநீ - | த;நிஸ்நிஸ்நீ - தாபாதா; ||
; ; - பூ . - ஷா . டு . - | ல , . . க்ஷ்ம - . . ணா; ||
; ; * பதபதபமமா - தாபாதா ; ; ; - தா நீதநிஸ்ா |
; ; * வே . . ஷி . . - யை . . ; ; ; - கோ . லு . . |
நிஸ்ரீ - ஸ்ாரிஸ் - நீஸ்நிதா ; | தாநித-பாதப-மாபா-தநிஸ்நி ||
வ . . - லே . . - . . . . ; | . . . - . . . - . . -தா . . . ||

நிதபம *

. . . . * (எம்தாநி) (மற்ற சரணங்களையு மிதைப்போலவே பாடவும்.)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யாவர்கள், தேவாதிதேவனும் ஸர்வரக்ஷகனுய் விளங்குகின்றவன் ஸ்ரீராம னொருவனே என்றும். ஆகவே மதாந்திரங்களைத் தழுவி கெட்டுப் போகவேண்டா மென்று மனத்திற் குபதேசம் செய்கிறார்.

(43) ஹரிகாம்போ'ஜி - ஆதி'.

ப. உம்டே'தி' ராமு டொ'கடெ' - ஊரக செடி'போகெ மநஸா (உம்)

அ. சப்ட'மார்தாம்ட' மத்'ய - மம்ட'லமுந ஜெலம்கு' (சம்)

ச. தாமஸாதி' கு'ணர ஹிதுடு' - த'ர்மாத்முடு' ஸர்வஸமுடு'
க்ஷேமகருடு' த்யாக'ராஜ - சித்த ஹிதுடு' ஜக'மு நிம்டி' (யும்)

பத உரை

உண்டேதி' - இருக்கிறது
ராமுடு' ஒகட்ட' - ஸ்ரீராம னொருவனே
மநஸா - மனமே
ஊரக - அநியாயமாய்
செடி'போக - கெட்டுப்போகாதே
'சண்ட'...மண்ட'லமுந'
சண்ட' - வெப்பத்தோடு கூடிய
மார்த்தாம்ட' - சூரியனுடைய
மத்'யமண்ட'லமுநந் - மத்தியப் பிரதேசத்தில்
செலங்கு'சுந் - பிரகாசித்துக்கொண்டு
(உம்டே'தி')

காமஸாதிᵛகுᵛண ரஹிதுடுᵛ - தாமஸ ராஜஸ குணங்களில்லாதவன்

த்ᵛர்மாத்முடுᵛ - தர்மாத்மா வாகியவன்

ஸர்வஸமுடுᵛ - எல்லாவற்றிற்கும் ஸமமான வன் நடுநிலையா யுள்ளவன்

த்யாகᵛராஜ சித்த ஹிதுடுᵛ - தியாகராஜனுடைய மனதிற்கு இதம் செய்கிறவன்

ஜகᵛமுநிம்டிᵛ - ஜகமெங்கும் நிறைந்து (உண்டேᵛதிᵛ ராமு டொᵛகடுᵛ)

விசேஷார்த்தம்:—'உண்டேᵛதிᵛ ராமுடொᵛகடேᵛ பூரக செடிᵛபோகு மனஸா' என்பதனால், 'யதோவா இமானி பூᵛதானி ஜாயந்தே - ஏந ஜாதானி ஜீவந்தி - யத்ப்ரயந்த்யபிᵛஸம் விஸந்தி-தத்ᵛவிஜிஜ்ஞாஸஸ்வ - தத்ᵛப்ᵛரஹ்ம' என்கிறபடி, பரப்பிரும்மம் ஒன்றே ஸநாதனமாகிய தென்று வேதங்கள் முறையிடுகின்றன. அந்த பரமாத்மாவாகிய பகவான் மாயாமானுஷ விக்கிரகனுப் ஸ்ரீராமனுய் அவதரித்து துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்து தர்ம ஸம்ஸ்தாபனம் செய்து வருகிறுன். இவனே மனிதனுல் அடையவேண்டியவன். இவனை யடைவதிலும் மேலான மற்றொரு பிரயோஜனம் ஜீவனுக் கில்லை என்கிறுர்.

'சண்டᵛ...செலங்குᵛசு' என்பதனுல், 'த்ᵛயேயஸ்ஸதாᵛ ஸவித்ருமண்டᵛல மத்ᵛயவர்தீ நாராயண:' என்கிறபடி, சூரிய மண்டலத்தின் மத்தியப் பிரதேசத்தி லிருந்துகொண்டு தன்னுடைய காந்தியினுல் ஸமஸ்த லோகங்களையும் விளக்கிக் கொண் டிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணனே ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியென்று ஸ்ரீராம பரத்வத்தை நிரூபிக்கிறுர்.

'தாமஸாதி^{V} கு,ணரஹிதுடு^{V}' என்பதனல், பகவான் தனது ராஜஸ தாமஸ குணங்களை பிரமன் உருத்திரன் இவ் விருவருக்குங் கொடுத்து தான் சத்வகுணத்தையே ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு, 'ஸத்வேந ஸர்வபூ,^{V}தாநாம் ஸ்,தாபகம் பரமேஸ்வரம்' என்கிறபடி, ஸமஸ்த பூதங்கட்கும் ரக்ஷகனு யிருக்கப்பட்டவ னென்றுபொருள். 'த,^{V}ர்மாத்முடு^{V}' என்பதனல், 'த,^{V}ர்மாத்மா ஸத்யஸம்,த^{V}ஸ்ச ராமோ தா^{V}ஸரதி:' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன் பரமதர்ம ஸ்வரூபியாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனே என்று பொருள். 'ஸர்வஸமுடு^{V}' என்பதனல், பக்ஷபாத மில்லாதவ னென்றும்; தனது நிர்ஹேதுக க்ருபாகடாக்ஷத்தினல் எல்லாரையும் காப்பாற்றக்கூடியவனென்றும்பொருள். 'க்ஷேமகருடு^{V}' என்பதனல், 'பௌராந் ஸ்வஜந வந்நித்யம் குஸலம் பரிப்ருச்ச,தி - புத்ரேஷ்வக்^{V}நிஷு தா^{V}ரேஷு ப்ரேஷ்ய ஸிஷ்ய க^{V}ணேஷு ச - நிகி,லேநா'நு பூர்வ்யாச பிதா புத்ராநிவௌரஸாந்' என்கிறபடி, தகப்பன் குழந்தைகளை விசாரிப்பதுபோல் ப்ரஜைகளை க்ஷேமம் விசாரித்து அவரவர்கட்கு வேண்டுவனவற்றைச் செய்கிறவ னுகையால் எல்லாருக்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கிறவ னென்கிறுர்.

'த்யாக^{V}ராஜ சித்தஹிதுடு^{V}' என்பதனல்; அய்யரவர்களுடைய ஹ்ருதயத்திலுள்ள தாபங்களைப் போக்கடித்து, தைல தாரையைப்போன்ற அவிச்சிந்ந பக்தியை யுண்டாக்கி அந்த பக்திக்கு பகவான் வசப்பட்டு, அய்யரவர்கட்கு நித்யானந்தத்தை யுண்டாக்குகிறவன் என்று பொருள். ஜக^{V}மு நிம்டி^{V}யும்டோதி^{V}' என்பதனல், 'அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்' என்கிறபடி

யும், 'திடவிசும் பெரிவளிநீர் நிலமிவைமிசை, படர்பொருண் முழுவது மாயவை யவைதொறும், உடன்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன், சுடர்மிகு சுருதியு ளிவை யுண்டசுரனே' என்கிறபடி எங்கும் நிறைந்திருக்கிறவனென்று பொருள்.

ப. பா ;	பா ; ; பா	மா ;	மா - கா காரீ	
உம்;	டே; ; தி	ரா ;	மு - டொகடெ	
பமமக	கரிஸா - நிஸா	ரீ கா	மா - பாபாபா	
ஊ. . .	ர . க - செடி	போ.	கெ - ம ந ஸ	
2. பா ;	பா ; ; பா	பமமா	மா - கா கா ரீ	
உம்;	டே; ; தி	ரா. .	மு - டொகடெ	
பமமக	கரிஸா - நிஸா	ரிகமா	மா - ஊமபாபா	
ஊ. . .	ர . க - செடி	போ.	கெ - ம . ந ஸ	
3. கமபா	தநிஸ்ாநிதபா	நிததப	மா - கா கா ரீ	
உம்.	டே . . . தி	ரா. . .	மு - டொகடெ	
பமமக	கரிஸா - நிஸர	ரீ கா	மா - பாபாபா	
ஊ. . .	ர . க - செடி	போ.	கெ - ம ந ஸ	

4. பாமா	பதநித - தாநீஸ்ாரிஸ்	நிதபப	மா - கா கா ரீ	
உம்.	டே. . - . . தி . .	ரா. . .	மு - டொகடெ	
பமமக	கரிஸா - நீஸா	ரீ கா	மா - கமபாபா	
ஊ. . .	ர . க - செடி	போ.	கெ - ம ந ஸ	
அ. தா ;	நீ - ரிஸ்நிதபா	தநிஸ்ா	நீ - ஸ்ா ; ஸ்ா	
சண்;	ட - மார் . . .	தாம்.	ட - மத் ; ய	
ஸ்ா ;	; ; ; ;	க்ரிரிஸ்	ஸ்நிநித - தபபம	
. ;	; ; ; ;	. . . .	. . . . -	
தா ;	நீ - ரிஸ்நிதநிப	தாஸ்ா	நீ - ஸ்ா ; ஸ்ா	
சண்;	ட - மார்	தாம்.	ட - மத் ; ய	
ஸ்ா ;	; ; ; ;	க்ரிரிஸ்	ஸ்நிநித - தபபம	
. ;	; ; ; ;	. . . .	. . . . -	
தாநீ	ஸ்ரி - க்ரிஸ்நிதப	தநிஸ்ா	நீ - ஸ்ா ; ஸ்ா	
சம்,	ட . - மார். . . .	தாம் .	ட - மத் ; ய	

23—C

ரீ நீ	ஸ்தாநீதா	பா தா	நிஸ்நிதபாமா
மன்	ட லமுந	செலம்	கு . . . . .
ச. பதநீ	தாபாமாகா	ரிகமா	பமகா ரீகா
தா. .	மஸா . தி	கு.ண	ர . ஹிதுடு
பமமக	கரிஸா - ந்ஸா	ரிகமா	மா - கமபாபா
தர் . .	மாத் . - முடு	ஸர். .	வ - ஸ. முடு,
தா ;	நீஸ்ரிஸ்நிதப	தநிஸ்ா	நீ - ஸ்ா ; ஸ்ா
சேஷ;	மக . ரு . . டு	த்யா .	க - ரா ; ஜ
ரீ ;	ஸ்ாநீதாபா	பாதா	நீ - ஸ்நிதபமா
சித்;	தஹிதுடு	ஜக	மு- நிம் . . டி

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமா' தயைக்குப் பாத்திபோன் திருக்கிற நீயே என் பொருட்டு தயவில்லாதவனுக விருந்தால் என்னை யார்தான் ரக்ஷிக்கவல்லவர்? என்கிறுர்,

(44) ஹரிகாம்போ॒ஜி - ஆதி॑.

ப. எம்து॑கு நிர்த॑ய - எவ ருங்காருரா (எம்து॑)
அ. இம்து॑நிபா॒நந - இநகுலசந்த॑ந (எம்து॑)
ச. பரமபாவந - பரிமளாபக॒ந (எம்து॑)
2. நே பரதே॑ஶி - பா॑பவே கா॑வி (எம்து॑)
3. உடு॑தப॒க்திக॑நி - யுப்ப தில்லக॑லேதா॑ (எம்து॑)
4. ஶத்ருலமித்ருல - ஸ்பமுக॑ ஜூசு நீ (கெம்து॑)
5. த॒ரலோ நீவை - த்யாக॑ராஜுபை (நெம்து॑)

பத உரை

இந்து॑நிபா॒நந - சந்திரனைப்போன்ற முகமுடையவனே

இநகுலசம்த॑ந - ஸூர்யகுலத்திற்கு சந்தனதருபோன்றவனே

எம்து॑கு நிர்த॑ய - ஏன் இவ்வளவு தயவின்மை ?

எவரு உங்காருரா-யாரிருக்கிறார்கள்(எனக்கு இரக்ஷகர் யார்)

பரமபாவந - மிகவும் பவித்திரனே

பரிமள அபக॒ந - நறுநாற்றத்தோடு கூடிய சரீரமுடையவனே

நேந் - நான்

பரதேஶிந் - பரதேசி, எளியவன்
பாபவே காவி - எனது துன்பத்தைப் போக்கடிப்பாய்
உடுதப்க்தி கநி - அணிலின் பக்தியை அறிந்து
உப்பதில்லகலேதா-சந்தோஷிக்கவில்லையா
சத்ருலந் - சத்துருக்களையும்
மித்ருலந் - சினேகிதர்களையும்

ஸமமுகந் - சமானமாய்
சூசு - பார்க்கிற
நீகுந் - உனக்கு (எந்துகு)
தரலோந் - பூமியில்
நீவு ஐ - நீயொருவனுப்
த்யாகராஜுபைந் - தியாகராஜன்மேல் (எம்துகு)

விசேஷார்த்தம்:—'எம்துகு நிர்தய எவருந்நாருரா' என்பதனால், ஸ்ரீராம! தயாஸிம்தோ! பம்தோ! நிரவதிக வாத்ஸல்ய ஜலதே' என்கிறபடி, தயாசமுத்திரனாய், எம்போலிய பக்தர்கட்கு ஸமஸ்த பந்துவாய், மிகுந்த வாத்ஸல்யமுடையவனான நீ என் விஷயத்தில் பராமுகமாய் இருப்பது தகுமா? மேலும், 'அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே நச வக்ஷ்யே கதாசந' என்கிறபடி, பொய் சொன்னதுமில்லை சொல்லப்போவதுமில்லை என்று சொன்ன நீயே! 'அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யே தத்வ்ரதம் மம' என்கிறபடி; எல்லாருக்கும் அபயம் கொடுக்கிறேனென்ற உன் உறுதி வாக்கிற்கும்; 'ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோ தர்ம:' அதாவது ஒருவர் வருந்துவதைப் பார்த்து சகிக்காதிருப்பதே பெரியதர்மம் என்றுசொன்ன உனது கொள்கைக்கும் விரோதமாய் என் பொருட்டு தயவில்லாதவனா யிருப்பது தகாதகாரியம். நீயே இப்படிச் செய்வையேல்,

'என்னனைய முனி வருமிமையவரு மிடையூறென் றடையரானல்
பங்கமும் நருவெள்ளிப் பனிவரையும் பார்க்கடலும் பதும பீடத்
தன்னகரும் கற்பகநாட் டணிநகரு மணி மாட வயோத்தி யென்னும்
பொன்னகரு மல்லாது புகலுண்டோ விகல்கடந்த புலவு வேலோய்'

என்று விசுவாமித்திரர் சொன்னபடி எம்போலியவர்கட்குப் புகலிடம்தான் யாது? என்று வினவுகிறார்.

'இந்து^விபா^நந இநகுலசந்த^ந' என்பதனல், 'பூர்ணசந்த்^ர நிபா^நந:' என்கிறபடி, சந்திரனைப்போன்ற குளிர்ந்த முகமுடைய உன்னிடத்தில் கருணை இல்லாதிருக்குமா? நீ தூர்த்தனல்லையே, மிகுந்த கருணையுடையவனன்றோ. சூரியகுலத்திற்கு குங்கும வ்ருக்ஷத்தைப்போல் பரிமளமுண்டாக்கின நீ என்பொருட்டு தயை காட்டாதிருப்பதேன்? என்கிறார்.

'பரமபாவந' என்பதனல், ஸ்ரீராம! நானொருவேளை மகாபாதகங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும், பரம சண்டாளர்களையும் பவித்திரமாய்ச் செய்யக்கூடிய உனக்கு என்னைப் பவித்திரனாய்ச் செய்வதென்ன ஒரு பெரிய காரியமா என்கிறாரென்ற பொருள். 'பரிமளாபக^ந' என்பதனல், ஸ்ரீராமா! நானொருவேளை உன்னை யடைவதற்குத் தகுந்த பரிசுத்தி யுடையவனல்லையேனும் துர்க்கந்தங்களையெல்லாம் ஸுகந்தமாக்கக்கூடிய பரிமளம்வாய்ந்த திருமேனியையுடைய

நீ என்னை அசுத்தத்தினின்றும் நீக்கி மணம் பெறச் செய் தாட்கொள்ளப் படாதா என்கிறு ரென்று பொருள்.

'நே பரதே^v ஸி...கா^v வலி' என்பதனுல், 'ஊரிலேன் காணியில்லே றுறவுமற் றொருவரில்லேன்; பாரில் நின்பாதமூலம் பற்றினேன் பரமமூர்த்தி-காரொளிவண்ணனே கண்ணனே கதறுகின்றேன்' என்கிறபடி, எவ்விதமாகிய ஆஸ்ரமமு மில்லாமல் உன்னொருவனையே எல்லாவிதத்திலும் பந்து வென்று வந்தடைந்த இந்த ஏழையைக் கடாக்ஷித்து இவனது ஆவலைத் தீர்த்தருள வேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கிறு ரென்று பொருள்.

'உடு^v தப^v க்தி...லேதா^v' என்பதனுல், ஸ்ரீராம! ஸேதுபந்தன காலத்தில் மணலிற் புரண்டு தன்மேல் ஒட்டிக்கொண் டிருக்கிற மணலைச் சேதுவின்மேல் சிலிர்த்து உதிர்த்துக் கைங்கரியம் செய்ததற்காக ஓரணிலைக் கடாக்ஷித்து ஆனந்திக்கவில்லையா? அப்படிப்பட்ட உனக்கு என்மேல் பராமுகமேன் என்கிறுர்.

'ஶத்ருல...நீகு' என்பதனுல், ஆஸ்ருதர்களை ரக்ஷிக்கும்விஷயத்தில், 'விபீ^v ஷணோவா ஸுக்ரீவாயதிவா ராவணஸ்வயம்' என்கிறபடி சத்துருவென்றும் மித்திரனென்றும் யோசிக்காமலே இரக்ஷிக்கிற நீ என் பொருட்டு தயவில்லா தொழிவதே னென்கிறுர்.

'த^v ரலோநீவை தியாக^v ராஜுபை' என்பதனுல், ஸ்ரீராமா! ஒருவனுய், ரக்ஷகனுய்; மேற் கொண்ட எல்லை இல்லாதவனுய் ஸமஸ்த காரிய காரண பூதனு யிருக்கிற உன்னை யல்லாது எனக்

குப் புகலிடமில்லை. அத்யந்த பாரதந்த்ரியனாகிய என்னை இரக்ஷிப்பதை விட உனக்குப் பெரிய காரிய மொன் றில்லை. அப்படி யிருந்தும் என் பாராமுகம் காட்டுகிறாய் என்கிறா ரென்று பொருள்.

ப. ; *	பா ,த -நிகநிக-பதநீ, -நிதா	; - பா , த - நித	நித - பதநீ ; - நிதப ‖
; *	எம்,து-கு. . .-நிர். . , - தய	; - எம், து - கு.	. . - நிர் . ; - தய. ‖
மா *	,,	; - கநிஸா ; நி -	நீ ; - நிததப ‖
. *	,,	; - எவருந் , . -	நா; - ரு. ரா. ‖
பம *	,,	,,	தாநீ-தநிஸா-நிததப ‖
. . *	,,	,,	நா .- . . . -ரு ரா. ‖
பம *	,,	,,	தாநீ-கநிஸா-நிஸ்ரிஸ-ஸ்நிநிக ‖
. . *	,,	,,	நா . - . . . -ரு. . . -ரா. . . ‖

தபபம*
. . . . * (எம்து)

அ. ; *	ம நீதநீ - ஸ்ாதநிஸ்ா - , நிஸ்ா	; - ரிரீ - ஸ்ஸ்நி -	தநிஸ்ா - ஸ்நிதப ‖
; *	இம்துநி- பா . . . - , நந	; - இந - குல. -	சம் . - த . ந . ‖

மா *
. * (எம்து)

ச. ; * பபாத - நித - தபமா - காமா | ; - கமா - மதா - | தநிஸா - ஸ்நிதப ||
; * பர ம - பா. - .. . - வ ந | ; - ப ரி - மளா - | ப. க - ந . . . ||

மா *
. * (எம்து)

2. ; * பா , மகா - ரிகமக - காரீ | ; - ரிகமப - தநிஸ்ா | க்ரிரிஸ் - ஸ்நிநித ||
; * நே , ப ர - தே. . - . மி | ; - பா . ப - வே . | கா . . - வி. . . ||

பம*
. . * (எம்து)

3. ; * பதா - நி ஸ்ா - ஸ்நிநித - தபபம | மா - தநிஸா ; | க்ரிரிஸ் - ஸ்நிதப ||
; * உடு - தபக் - தி . . , - க. நி . | . - உப் ப ; | தில்ல:. - க , லே ||

மா*
தா* (எம்து)

4. ; * நி , தஸா - நிததபா - மமா | ; - பதா - நிஸா | க்ரிக்ஸ் - ஸ்நிதப ||
; * ஸத் , ரு ல - மித் . . - ரு ல | ; - ஸம - மு க | ஜ®. . - சு . . . ||

மா *
நி * (கெம்து)

5. ; * ரிக மா ; - பா ; - பதநிஸ் | ; - த நிஸ்நிதா | நிஸ் - க்ரிரிஸ் - நித ||
; * தரலோ; - நீ ; - . .வை. | ; - த்யா. க ரா | ஜ¬ - . . . . - பை ||

பம*
. . * (எம்து)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனைவிட மேலான ஆஸ்ரயம் தமக்குக் கிடையாதென்கிறார்.

(45) ஹரிகாம்போ்ஜி - ஆதி^v.

ப. தி^v நமணிவம்ஸ திலக - லாவண்ய தீ^v ந ஸரண்ய (தி^v ந)

அ. மநவிநி பா^v கு^v க^v - மதி^v நி த^v லம்சுசு, சநவுந நேனு - சானு கா^v ஜானு (தி^v ந)

ச. ஶர்வவிநுத நநு - ஸம்ரக்ஷிம்பநு, க³ர்வமுலேலே - கா³சுவா ரெவரே
நிர்விகாரகு³ண - நிர்மல கரத்⁴ருத, பர்வத த்யாக³ராஜ - ஸர்வஸ்வமௌ (தி³ந)

பத உரை

தி³நமணி...திலக'
தி³நமணி - சூரியனுடைய
வம்ச - குலத்திற்கு
திலக - திலகம்போன்றவனே
லாவண்ய - காந்தியுடையவனே
தீ³நஶரண்ய - தீனர்கட் காஶ்ரயமானவனே
மநவிநி - விஞ்ஞாபநத்தை
பா³கு³கா³ங் - நன்ருய்
மதி³நி - மனதில்
தலஂசுசுங் - எண்ணிக்கொண்டு-கவனித்துக் கொண்டு
சநுவுநங் - சினேகத்தோடு
ஏலு - காப்பாற்று
சாலு - போதும்
காங் சாலுநு - தகுந்திருக்கும்
ஶர்வவிநுத - பரமசிவனுல் கொண்டாடப் பட்டவனே
நிர்விகாரகு³ண - விகாரமில்லாத குணங்களை யுடையவனே
நிர்மல - மலின மில்லாதவனே
'கரத்⁴ருத பர்வத'
கர - கையில்
த்ருத - தரிக்கப்பட்ட
பர்வத - மலையை யுடையவனே
த்யாக³ராஜ ஸர்வஸ்வமௌ - தியாகராஜனுடைய யாவையு மாகிய ('தி³நமணி வம்ஶதிலக')

நந்நு - பென்னை
ஸம்ரக்ஷிம்பநு - நன்றாக காப்பாற்றுவதற்கு
க³ர்வமுலு - அகங்காரங்கள்
ஏல ஏ - என்னத்திற்கு
காசுவாரு எவரு ஏ - ரக்ஷிப்பவர்கள் யார்

விசேஷார்த்தம்:—'தி³னமணி வம்ஶதிலக' என்பதனல், ஆஶ்ருதர்களை எவ்விதத்திலும் கைவிடாது காப்பாற்றுவ தென்கிற கொள்கையையே கைப்பிடித்துவந்த சக்ரவர்த்திகளின் எசஸ்ஸிஞல் உன்னதபதவியை யடைந்திருக்கிற சூரியகுலத்தில், ஸ்ரீராமன் தன்னுடைய ஸ்வபா⁴வ விஶேஷ குணங்களினல் சிறந்து திலகம்போல் விளங்குகிறு னென்று பொருள். 'லாவண்ய' என்கிற விஶேஷணத்திஞல், 'ஸ்நிக்³த⁴வர்ண:' என்கிறபடி மெருகோடு கூடிய தேககாந்தி யுடையவன் என்று பொருள். (முக்தாப²லேஷுச் சாயாயா ஸ்தரளத்வ மிவாந்தரே - ப்ரதிபா⁴தி யத³ங்கே³ஷு தல்லாவண்ய மிஹோச்யதே' அதாவது, ஆணிமுத்தின் காந்தியைப்போல் தளதளப் போடு எந்த காந்தி சரீரத்தில் காணப்படுகிறதோ அது லாவண்யமென்று சொல்லப்படும்) 'தீ³னஶரண்ய' என்னும் விஶேஷணத்திஞல், 'ஸாது⁴நா முபகாரஜ்ஞ:' என்கிறபடி, தீனர்களை ரக்ஷிப்பவன் என்கிறுர். 'நிர்விகாரகு³ண' என்கிற விஶேஷணத்திஞல், அவிகாராய சுத்³தா⁴ய நித்யாய பரமாத்மனே' என்கிறபடி, விகாரமில்லாமல் நித்யஞ யிருக்கிற பகவான் ஸ்ரீராமன் என்கிறுர். 'நிர்மல' என்கிற விஶேஷணத்திஞல், பரமபாவன னென்று பொருள். 'கர்த⁴ருத பர்வத' என்பதனல், கோவர்தநோத் தாரணத்தைத் குறிப்பிட்டு ஸ்ரீராம க்ருஷ்ணவதார வைபு

வங்களை ஏககாலத்தி லனுபவிக்கிறு ரென்று பொருள் 'த்யாக^{v}ராஜ ஸர்வஸ்வ மௌதி^{v}கமணி வம்ஶதிலக' என்பதனல், தியாகராஜய்ய ரவர்கட்கு எல்லாவிதத்திலும் ப்ராபகபூதன் ஸ்ரீராமசந்திர னென்கிறுர். மேலே சொல்லப்பட்ட விஶேஷணங்களால் ஸ்ரீராம பரத்வத்தை ஸ்தாபித்து, 'மரவிநி பா^{v}கு^{v}க^v மதி^{v}நி த^{v}லம்சுசு சநுவுந நேனு சானு காஜானு' என்பதனல், ஓராமா! என்னுடைய விண்ணப்பத்தைச் செவிசாய்த்து என்னை ரக்ஷிப்பாய். காலதாமதம் செய்யவேண்டாம். நான் ரக்ஷிக்கப்படுவதற்குத் தக்கவனே என்கிறுரென்று பொருள்.

ப. ; *	தபாமகா - ரிகரிந - ரிஸஸா	; - ஸரீகமா	கரிரீ - ரீஸரி ‖
; *	தி நமணி - வம். . - ஶ. .	; - திலகலா	வண் - ய . . ‖
கம *	,,	,,	கரிரீ - ஸரிகம ‖
. . *	,,	,,	வண் - ய . . . ‖
பா *	,,	,,	மககரி - ஸரிகம ‖
. *	,,	,,	வண். - ய . . . ‖
பா *	தபாமகா - ரிகமபதபமக	ரிஸ - ஸரீகமா	ரிகமப - தநிதப ‖
. *	தி ந மணி - வம். . ஶ . .	. . - திலகலா	வண். - ய . . . ‖
மப *	பதநிதபா - மகரீ - மககரி	ஸா ; ; ;	ந்ஸரிகமபதநி ‖
. . *	தீ . . . ந - ஶ. . - ரண். .	ண்ய ; ; ;	. . . . ‖

ஸ்ா * நிதா-பமக-ரிகமபதநிதப-மககரிஸா | ; -.ஸரீக மா | மககரி - ஸரிகம ||
நி * தி . -மணி-வ ம் . . . . . -ஶ. . . . | ; - தி லகலா | வண். - ய . . . ||

பா * பதநிதபா - மகரீ - மககரி | ஸா ; ; ;
. * தீ . . . ந - ஶ. . - ர . . ண் | ய ; ; ; (தி^v நமணி)

அ. ; * தநீஸ்நீ - ஸ்ா ; ஸ்ாஸ்ா |
; * மநவிநி - பா ; கு க |

; * தநீஸ்நீ - ஸ்ா ; ஸ்நிதப |
; * மந விநி - பா ; கு . க . |

; * ,, - ஸ்ா ; ஸ்ாஸ்ா | ; - ரிக்ாம்கா | க்ரிஸ்ாரிக்ஸ்ா ||
; * ,, - பா ; கு க | ; - ம தி நித | லம் . சு. சு ||

,, ,, | ,, | க்ரிஸ்ாரீக்ா ||
,, ,, | ,, | லம் . சுசு ||

; * ரிஸ்ாநிநீ - நிதபாதநிஸ்ா | ; - நிதாபமா | கமபா - தாநீ ||
; * ச ந வுந - நே . . . ஓ | ; - சா ஓகா | ஜா . - . . ஓ ||

; *
; * (தி^v நமணிவம்ஶ)

ச. ;	*	பபாபபா - தாநீதாபா	; - பமநிதபா	மகரிகமாபா ‖
;	*	ஸர்.வவி - நு தகந்நு	; - ஸம். . ர	க்ஷிம் . ப நு ‖
;	*	நிதாபமா-ரீகாமாபமகாமகரீகரி	ஸா - ஸரீகமா	க மகாரீ ; ‖
;	*	கர், வமு-லேல	லே - கா.சுவா	ரெ.வரே; ‖
;	*	நிநிதா - நீஸா - நீஸாஸா	; - ரிக்ாம்க்ா	க்ரிஸா - ரிக்ஸா ‖
;	*	நிர்.வி - கா . - ர கு ண	; - நிர். ம ல	க . ர - த்ருத ‖
		,,	,,	,, - ரீ க்ா ‖
		,,	,,	,, - த்ருத ‖
;	*	ரிஸாநிநீ - நிதபா - தநிஸா	; - நிதாபமா	கமபா தா நீ ‖
;	*	பர். வத - த்யாக - ரா. ஜ	; - ஸர்.வஸ்.	வ . . மௌ. ‖
;	*			
;	*	(கிரமணிவம்ஸ)		

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அப்பரவர்கள், ஸ்ரீராமனுடைய விசேஷ குணங்களை மனதிற்குப் புகட்டுகிறார்.

(46) ஹரிகாம்போ,ஜி - ரூபகம்

ப. ஒகமாட யொகபா^v^ணமு - ஒகபத்நீ வ்ரதுடே^v^ மநஸா (ஒக)

அ. ஒகசித்தமு க^v^லவாடே - ஒகநாடு^v^நு மறவகுவே (ஒக)

ச. சிரஜீவித்வமு நிர்ஜர - வர ஸௌக்,ய மொஸங்கு^v^நே

த,^v^ர ப^v^ரகெ^v^டி^v^ தே^v^வுடே^v^ - த்யாக^v^ராஜ விநுதுடே^v^ (ஒக)

பத உரை

மநஸா - மனமே

ஒகமாட - ஒருவார்த்தை

ஒகபா^v^ணமு - ஒரே அம்பு

ஒகபத்நீ வ்ருதுடே^v^ - ஏகபத்நீ வ்ரதனடா

ஒகசித்தமு க^v^லவாடு ஏ - ஒரேமனதுடையவன்

ஒகநாடு^v^நு - ஒருபொழுதும்

மறவகுவே - மறக்கவேண்டாம்

சிரஜீவித்வமு - சிரஞ்சீவியாயிருக்கை

நிர்ஜரவர ஸௌக்,யமு-சிறந்த தேவபோகம்

ஒஸங்கு^v^நே - கொடுப்பானய்யா

த,^v^ரந் - பூமியில்

பரகெ^v^டி^v^-வியாபித்திருக்கிற, சிறந்திருக்கிற

தே^v^வுடு^v^ ஏ - தெய்வமே

த்யாக^v^ராஜ விநுதுடே^v^ - தியாக^v^ராஜனுல் கொண்டாடப்பட்டவனடா

விசேஷார்த்தம்:—'ஒகமாட' என்பதனால், 'ராமோத்விர்நாபி பாஷதே' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமன் சொன்ன வார்த்தைக்கு மறுவார்த்தை கிடையா தென்கிறார். சொற்பிழையாதவ னென்று பொருள். 'ஒகபாணமு' என்பதனால், சத்ருவை ஸம்ஹாரம் செய்யவேண்டி ஸ்ரீராம னால் விடப்பட்டபாணம் பழுது போகாதென்கிறார். மகாபராதியாகிய காகாஸுரன் ஸ்ரீராமன் விடுத்த பிரம்மாஸ்திரத்தினால் துரத்தப்பட்டு மூன்று லோகங்களிலும் சென்று சரணங்கிடையா மல், 'தமேவஶரணம் கத:' என்கிறபடி ஸ்ரீராமனையே தஞ்சமென் றடைந்தபொழுது ஸ்ரீரா மன் கருணை கூர்ந்து காகாஸுரனை நோக்கி, 'மோகம் கர்த்தும் நஶக்யம்து ப்ராம்ம மஸ்த்ரம் ததுச்யதாம்' அதாவது, அடே காகாஸுரா! என்னுடைய கையினின்றும் விடுபட்ட இந்த ப்ரம்மாஸ்திரம் பழுதுபோகாது. இதற்கென்ன சொல்லுகிறாய் என்று கேட்டபொழுது, காகா ஸுரன் அவனுடைய வலதுகண்ணை அந்த அஸ்திரத்திற்குக் கொடுத்த சந்தர்ப்பம் இங்கு கவ னிக்கத் தக்கது. 'ஒகபத்நீ வ்ரதுடே' என்பதனால், 'மாத்ரு வத்பரதாராம்ஶ்ச' என்கிறபடி, பரஸ்திரீகளைத் தாய்போல் எண்ணி தன்னுடைய பாரியை யிடத்திலேயே காதலை யுடையவ னென்று பொருள். 'ஒகசித்தமு கலவாடே' என்பதனால், ஆஶ்ருதர்களை, குணதோஷ விசாரங் கள் செய்யாமல் காப்பாற்றப்பட்டவ னென்று பொருள். 'ஒகநாடு மறவகுவே' என்பதனால், இப்படி ஸ்வபாவ விசேஷகுணங்களால் சிறந்த ஸ்ரீராமனை எப்பொழுதும் இடைவிடாது பஜனம் செய்து பிழை என்று மனதிற்குப் புகட்டுகிறா ரென்று பொருள்.

'சிரஜீவித்வமு...நுதுடே' என்பதனுல், ஸ்ரீராமபஜனம் ஜீவனுக்கு இவ்வுலகில் சிரஞ்சிவி யாகிய வாழ்க்கையையும், தேவேந்திர போகத்திற் கொப்பாகிய போகத்தையும் தந்து முடிவில் அபவர்க்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதென்கிருர். அதாவது, அபவர்க்க பலத்தை கோரி யோகமார்க் கங்களை அநுஷ்டிக்கவேண்டிய தில்லை என்றும், ஸ்ரீராமபஜனம் இகத்தில் எல்லா போகங்களை யும் கொடுத்து பரத்தில் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க வல்லதென்றும், போகபாக்கியங்களை யநுப விப்பதினு லுண்டாகும் தோஷம் ஸ்ரீராமபக்தனை யணுகாதென்றும் பொருள்.

ப. பாதா	தா ; நீதா	‖ பாதா	நீ ; தபமா	‖
ஒ க	மா ; . ட	‖ ஒ க	பா ; ண. மு	‖
,,	தநிஸா - நீதா	‖ ,,	தநிஸ்நி - நி தபம	‖
,,	மா . - . ட	‖ ,,	பா . . - ண. மு.	‖
பதநீ	தநிஸ்ரி - ஸ்நிதா	‖ ,,	,,	‖
ஒ. க	மா . . - . . ட	‖ ,,	,,	‖
காமா	பா ; பா ;	‖ தாதா	நீ ; தபமா	‖
ஒ க	பத் ; நீ ;	‖ வ்ரது	டே ; மநஸா	‖

24—C

பதநீ	தநிஸ்ரி - ஸ்நிதா	பதநீ	தநிஸ்ாநிதபம
ஒ . க	மா . . - . . ட	ஒ . க	பா . ண .மு.
காமா	பா ; பமநீ	கமபத	நிஸ்ாநிதபமா
ஒ க	பத்; நீ . .	வ்ரது.	டே. . மநஸா
அ. தாநீ	ஸ்ா ; ஸ்ாஸ்ா	தாநீ	ஸ்ா , நி - தபமா
ஒ க	சித் ; த மு	க ல	வா , . - டே.
தநிஸ்ரி	க்ா ; ரீ ரீ	ஸ்ாஸ்ா	ரீஸ்ா - நிதபம
ஒ . க .	நா ; டுநு	ம ற	வ கு - வே . .
ச. பாபா	பாதாநீஸ்ா	நீ நீ	நீ ; தபமா
சிர	ஜீ . வி.	த்வமு	நிர்; ஜ ா
தாபா	நீ தா ஸ்ாநீ	தநிஸ்நி	தபபமபா ;
வ ர	ஸௌக்யமொ	ஸம் . .	கு. . . நே ;
தாநீ	ஸ்ாஸ்ாஸ்ாஸ்ா	தநிஸ்ா	நீதபமா ;
த ர	ப ர கெடி	தே .	வுடே. ;
• தநிஸ்ரி	க்ரி - ஸ்ாரீஸ்ா	பதநீ	தநிஸ்ாநிதபம
த்யா. .	க . - ரா . ஜ	விநுது	டே . . . .

அவதாரிகை—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமா! நான் தர்மாதர்மவிசாரம் செய்யாமல் படாடோபத்திற்காகப் பிறர் பொருளைக் கடன்வாங்கி மோசம் செய்யவில்லை. தர்ம ஸ்வரூபியாகிய உன்னையே நம்பினவன். என்னைக் காப்பாற்றுவாய் என்கிறார்.

(47) ஹரிகாம்போ்ஜி - ரூபகம்.

ப. ராம நந்நு ப்ரோவரா - வேமகோ லோகாபி் (ராம)

அ. சீமலோ ப்ரஹ்மலோ - ஶிவ கேஶவாது்லலோ
ப்ரேமமீற வெலுகு்சும்டி் - பி்ருது் வஹிம்சிக ஸீதா (ராம)

ச. மெப்புலகை கந்நதாவு - நப்பு பட்க விர்றவீகி்
தப்பு பநுலேக யும்டி் - த்யாக்ராஜ விநுத ஸீதா (ராம)

பத உரை

லோகாபி்ராம - உலகத்திற்கெல்லாம் மனோகரமானவனே
நநுந் - என்னை
ப்ரோவந் - காப்பாற்றுவதற்கு
ராவு ஏமகோ - வாராத தென்னையோ

சீமலோந் - எறும்பிலும்
ப்ரஹ்மலோந் - பிரமனிலும்
ஶிவ - சிவனிலும்
கேஶவாது்லலோந் - கேஶவாத் யவதாரங்களிலும்

ப்ரேமமீறந் - திருஉள்ள முகந்து
வெலுகு^vசுண்டி^v - பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்து
பி^vருது^v - ஸர்வேஸ்வர னென்கிற பிருதை
வஹிம்சிந - படைத்த
ஸீதாராமா - சீதை மணவாளர் (நந்து)
மெப்புலகை-ஊரார்மெச்சிக்கொள்வதற்காக
கந்நதாவு - கண்டவிடத்தில்
அப்புபடக் - க்டன் படாமல்
விர்றவீகி^v - சந்தோஷமடைந்து
தப்புபநுலு - தர்மவிரோதமாகிய காரியங்கள்
லேகயுண்டு^v - இல்லாம லிருக்கிற
தியாக^vராஜவிநுத - தியாகராஜனால் கொண்டாடப் பட்டவனே
(ஸீதாராம நந்துப்^vரோவரா)

விசேஷார்த்தம்:—'சீமலோ ப்^vரஹ்மலோ ஶிவகேஶவாது^vலலோ ப்ரேமமீற மெலகு^vசும்டி^v பி^vருது வஹிம்சிந ஸீதாராம நந்துப்^vரோவரா' என்பதனால், 'ஈஶா வாஸ்ய மித^vகு^vம் ஸர்வம், திடவிசும்பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை, அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்' இத்யாதி வாக்கியங்களிற் சொல்லியபடி, எங்கு நிறைந்து பிபீலிகாதி ப்ரம்ம பரியந்தமுள்ள சகல ஜீவராசிகளிலும் அந்தர்யாமியாய் விளங்குகிறபரமபுருஷனாய், 'நஸஶக்ய ஸ்த்வயாத்^vரஷ்டும் மய அந்யைர்வாபி ஸத்தம......ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷி பூ^vதோஸௌ நக்^vராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்' இத்யாதி வாக்கியங்களிற் சொல்லியபடி, பிரமன் உருத்திரன் முதலியவர்களாலும் அறியக் கூடாதவனாயும், ஞானத்தினால் மாத்திரம் அறியக்கூடியவனாயு மிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணனாய் விளங்குகிறவன்

ஸ்ரீராமனென்றும்; 'நாஹம் ப்ரகாஸஸ்ஸர்வஸ்ய யோகᵛமாயாஸமாவ்ருத: - மூடோ,யம் நாபிᵛ ஜாநாதி லோகோ மநுஜமவ்யயம்' என்கிறபடி, அவதார காலங்களில் மானிட சரீரம் ம்ருக ஶரீரம் முதலியவற்றை யடைந்து யாராலும் அறியக்கூடாதவனுயும் மாயையில் சம்பந்தப் படாதவனுயு மிருக்கிறவனென்றும் ஸ்ரீராம பரத்வத்தை ஸ்தாபித்துத் தம்மைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்றும் பிரார்த்திக்கிறுர் என்று பொருள். 'பிᵛருதுᵛ வஹிம்சிந' என்பதனுல் பிரமன் முதலியவர்கள் மோஹ சம்பந்தமுள்ளவர்களாய் அஞ்ஞானத்தை யுடையவர்கள். பகவான், மாயாவதாரங்களைச் செய்தும் அந்த மாயையில் சம்பந்தப் படாமல் தாமரை யிலையின்மீது தண்ணீரைப் போல் ஒட்டாது நிற்கிறபடியால் மோஹமற்றவனுகிறுன். ஆகவே மாயா சம்மதமில்லாத பெரிய பதத்தை வஹித்தவனென்று பொருள்.

'மெப்புலகை கந்நதாவு...தியாகᵛராஜ விநுத' என்பதனுல், போலி பக்தர்களைச் சொல்லுகிறுர். அதாவது சிலர், ஆலயப் பிரதிஷ்டை, கோபுரப் பிரதிஷ்டை, தடாகம் வெட்டுவது, பகவானுக்கு ஆடையாபரணங்களைச் செய்வது என்கிற பலவகைப்பட்ட வியாஜங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு பிறர் பொருளை யபகரித்தும், கடன்பட்டும் திரவியங்களை யெல்லாம் பெரும்பாலும் சூது, குடி, வேசியர் முதலிய விஷயங்களிற் செலவிட்டு முடிவில் இருக்குமிடமே இன்னதென்று தெரியாமல் ஓடிப்போவதுமுண்டு. அப்படி நான் வேஷம் போடவில்லை. அது உன் மனதிற்கே தெரியும். என்னைக் காப்பாற்றத் தடை என்ன? என்கிறுர்.

ப.	பாப	காரி	ஸா ரி	கர்ம
	ராம	நந்நு	ப்ரோவ	ரா .
	கமபாமா	,,	;;	
	ரா . ம	,,	;;	
	கமபதபம	,,	;;	
	ரா. . . ம.	,,	;;	
	ரிகமாமா	ரிகமா ;	பாம நீதா	தபமகரீ
	வே . ம	கோ. ;	லோ. .	கா. . .பி
	கமபதபம	கா ரி	ஸா ரி	கா ;
	ரா. . . ம.	நந்நு	ப்ரோவ	ரா ;
அ.	நீத	தநிப	தநிஸ்ஸாரீ	ஸா ,
	சீம	லோ.	ப்ரஹ்ம	லோ,
	;;	தநிஸ்நிதப	,,	
	,,	லோ. . . .	,,	

நீஸ்ா ரிக்	ம்க்ரிஸ்ா	தநிஸ்ாநீ	த ப ம
ஶி வகே.	. . . ம	வா . து	லலோ.
பதநீதா	தநிஸ்நிதப	தநிஸ்ாநீ	ஸ்ா ;
சீ . . ம	லோ. . . .	ப்ரஹ்ம	வோ ,
பதநிஸ்ரிக்	ம்க்க்ரிஸ்	ரிஸ்நிதபா	ஸ்நிதபமா
ஶி.வ .கே.	. . . . ம	வா. . . து	ல. லோ .
கா ம	பாத	நி த நி	ஸ்ாரி
ப்ரேம	மீ ற	வெலுது	சும்டி
க் ரிஸ்	நி த ப	நித ப	ம கரி
பிருது	வஹிம்.	சிநவீ	.தா.
கா ம	பாத	நி த நி	ஸ்ாரி
ப்ரேம	மீ ற	வெலுகு	சும்டி
க்ரிஸ்ாரிஸ்	ரிஸ்நீதா	நிதபாதப	மகரீகம
பி. ரு . து	வு . ஹிம்	சி . ந வீ.	. . தா.

பாம்	காரி	ஸா ரி	கா ;
ராம	நந்நு	ப்ரோவ	ரா ;
ச. பாப	த நி த	நிதப	மக ரி
மெப்பு	லகை .	கந்ந	தா.வு
,,	பதநீதா	நிஸ்நிதபா	பமகாரீ
,,	ல . கை.	கந் . . ந	தா . . வு
கமபாமா	காரீஸா	ஸரிகாரீ	கமபாபா
நப் . பு	ப ட க	விர் . . ற	வீ . . கி
, த த	தநி ப	தநிஸ்ாநீ	ஸ்ாஸ்
, தப்பு	பநுலு	லே . க	யும் டு
, நி த	தநிஸ்நிதப	,,	ஸ்ாரி
, தப்பு	ப.நு . லு.	,,	யும்டு
ஸ்ரிஸ்ாரிஸ்	நீஸ்நிதப	நிதபாதப	மாபமகரி
த்யா. க .	ரா . . ஜ.	வி. நுத .	வீ . . .த
கமபாம	கா ரி	ஸா ரி	கா ,
ரா . ம	நந்நு	ப்ரோவ	ரா ,

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யாவர்கள், ஸ்ரீராம! 'தேடி நான்முகனுங் காணுச் சேயவன்' என்கிறபடி: நான்முகனாலும் அறியக்கூடாத உன்னை ஏழையாகிய நான் எப்படித் தேடிக் காணப் போகிறேன் என்கிறார்.

(48) ஹரிகாம்போ³ஜி - ஆதி³.

ப. நே நெந்து³ வெத³குது³ரா ஹரி (நே)

அ. ஆநால்கு³ மோமுலவாநி மொற - நாலகிம்சிராநி நிந்நு (நே)

ச. கலுஷாத்முடை³ து³ஷ்கர்மயுதுடை³ - பலுமாறு து³ர்பா⁴ஷியை
இலலோ ப⁴க்தாக்³ரேஸ - ருலலோ வேஷியை த்யாக³ராஜ பூஜித (நே)

பத உரை

ஹரி - ஸ்ரீ ஹரி
நேந் - நாந்
எந்து³ந் - எவ்விடத்தில்
வெத³குது³ர - தேடுவேனடா
ஆ - அப்படிப்பட்ட
நால்கு³மோமுலவாநி - நான்கு முகங்களை யுடைய, பிரமனுடைய
மொறந் - முறையை-பிரார்த்தனையை
ஆலகி³ம்சி - கேட்டும்
ராநி - வராத
நிந்நுந் - உன்னை (நேநெந்து³ வெத³குது³ ரா - நானெங்கு தேடுவேனடா)
த்யாக³ராஜபூஜித - தியாகராஜனால் பூசிக் கப் பட்டவனே

கலுஷாத்முடை^{v} - பாவங்களைச் செய்தவனாய் மலினமுள்ள மனமுடையவனாய்

து^{v}ஷ்கர்மயுதுடை^{v} - துஷ்ட காரியங்களையே செய்பவனாய்

பலுமாறு - பலதடவை, அநவரதம்

து'ர்பா'ஷியை - கெட்ட வார்த்தைகளையே பேசுகிறவனாய்

இலலோங் - பூமியில்

ப'க்தாக்^{v}ரேஸருலலோ - சிறந்த பக்தர்களில்

வேஷியை - வேஷம் பூண்டவனாய் (நேநெம்து^{v} வெத^{v}குது^{v}ரா)

விசேஷார்த்தம்:—'நேநெம்து^{v} வெத^{v}குது^{v}ரா? ஹரி' என்பதனால், 'நசஶக்யத்வ யாத்^{v}ரஷ்டும் மயா அந்யைர்வாபி ஸத்தமா' என்கிறபடியும்,

'அடியேன் சிறிய ஞானத்தனறிதலார்க்கு மறியானைக்
கடிசேர் தண்ணந்துழாய்க் கண்ணிபுனைந்தான் றன்னைக் கண்ணனைச்
செடியா ராக்கை யடியாரைச் சேர்தல் தீர்க்கும் திருமாலை
அடியேன் காண்பா னலற்றுவனிதனின்மிக்கோ ரயர்வுண்டே'

என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்தபடியும், அய்யரவர்கள், 'ஹரி' என்கிற சப்தத்தினால் பகவானுடைய உத்கர்ஷத்தையும், 'நேநு, அதாவது, அடியேன்' என்கிற பதத்தினால், தம்முடைய நிஷ்கர்ஷத்தையும் காண்பித்து, ஜநநமரணாதி பாதைகட்கு உரியதாகிய ஶரீரத்தாலும் அஞ்ஞானத்தினாலும் பீடிக்கப்பட்ட நான் அவனை எங்கு தேடிக் காண்பேன்? இவனைத் தேடாதொழிகின்றவர் கூட்டத்திற் சேர்ந்திருப்பினும் ஒருவாறு அமைதி யுண்டாயிருக்குமோ? என்று வருந்துகிறார்.

'ஆநால்கு^v^ மோமுலவாகி மொற காலகி'ம்சி ராகி கிந்து' என்பதனுல்; 'மபாஸ்ருஷ்ட: புரா ப்ரஹ்ம பத்^v^ட ஜ்ஞு மயத்ஸ்வயம் - ததஸ்தஸ்மை வராந் ப்ரீதோ த^v^தா^v^ம்யஹ மநுத்தமாந்; மத்புத்ரம் த்வம்ச கல்பாதெள^v^ லோகாத்^v^யக்ஷத்வமேவச' என்கிறபடி, ஜந்மாந்திரத்தில் செய்த தவத்தின் வலிமையால் பகவானிடத்தில் வரங்களைப் பெற்று அந்தவரத்தை யனுஸரித்து பகவானுடைய உந்திக் கமலத்திற் பிறந்து பகவானுடைய முதன்மகனுப் பிரமனென்று பட்டம் பெற்றவனுலேயே அறியக் கூடாதவனுகிய உன்னை நான் எப்படிக் காண்பேன்? மேலும், தர்மசங்கட காலங்களில் பிரமனே முறையிட்டுக் கூவியும் வராத பகவான், 'நோற்ற நோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்' என்கிறபடி, அற்பப் பிராணியாய் ஏழையாய் ஸ்வாதந்திரிய மற்றிருக்கிற என்னுடைய முறைப்பாடுகளைச் செவி சாத்துவானே' என்று தம்முடைய அத்யந்த பாரதந்திரியத்தை விளக்குகிறுர்.

பிரமனுடைய பதம் நசிக்கக்கூடியது. பகவான் பக்தர்கட்கு வசப்பட்டவனே யொழிய பதத்தினுற் சிறந்தவர்கட்குக் கட்டுப்பட்டவனல்லே. அப்படி இருக்கும்பொழுது அய்யரைப் போன்ற பக்தர்கட்கு, பகவான் ஏன் வசப்படமாட்டான். என்கிற கேள்விக்குச் சமானமாய் இந்தக் கீர்த்தனத்தின் சரணத்தில், 'கலுஷாத்முடை, துஸ்கர்மயுதுடை, பலுமாறு து^v^பு^v^த்தி ஷியை, இலலோபு^v^க்தாக்^v^ரேஸருலலோ வேஷியை' என்கிற வாக்கியங்களினுல் தமக்கு உபாய பூர்த்தியில்லை என்கிறுர். அதாவது, பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கு மழுக்குடம்புமுடைய

வனாய், பொய்யே கைம்மைசொல்லிப் புறமே புறமேயாடி மெய்யே பெற்றொழிந்தவனாய், ஜாதியா லொழுக்கத்தால் மிக்கவன்போலும், சதுர் மறையால் வேள்வியால் தக்கவன்போலும் நடித்து பக்தாக்ரேஸரனைப்போல் வேஷம் போட்டு பிறர்பொருளை யபகரித்து வயிறு வளர்க்கிறவனாய், இறந்தவனைப் போலிருந்து ஊனைப் பெருக்கி உயிர்வாழ்ந்த இந்த அபராதியினால், தேடிநான் முகனும் காணாச் சேயவனைக் காண்டறிய முடியுமா? ஒருபொழுது மில்லை என்று தம்மையே நொந்துகொள்ளுகிறார். 'அமர்யாத꞉ க்ஷுத்ர꞉' நோற்றநோன்பிலேன், கூராராழி வெண் சங் கேந்திக் கொடியேன் முன்வாராய், பாவியேன் பாவியேனே' என்கிற இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகள் இங்கு அன்வயம்.

ப. மா ; ; கா ; ரீ காஸா	ரீகாமா ;	; ; ; - ரிக	‖
நே ; ; நெம்; துவெத	குதுரா ;	; ; ; - ஹரி	‖
”	ரீகாமா - ரிக	மா - ரிகமா - ரி க	‖
”	குதுரா - . .	. - . . . - ஹரி	‖
”	ரீகாமா - பத	நீதாபா - ப த	‖
”	குதுரா - . .	. . . - ஹரி	‖
”	”	நிஸாநிதநி - ப க	‖
”	”	. . . . . - ஹரி	‖

,,	,,	நிஸ்ாஸ் - ஸ்ாரிக் ‖
,,	,,	. . . - ஹ . ரி ‖
,,	ரீகாமா - மக	ரிஸநிதநிஸ - ரி க ‖
,,	குதுரா - அ.	. . . . . . - ஹரி ‖
,,	ரீகாமா - ;	பா ; ; ; ‖
,,	குதுரா - ;	. ; ; ; ‖
அ. பதநீதா - தநிஸ்ாநீ - ஸ்ாநீ	ஸ்ா ; ; ;	ஸ்நிதநி - பாமா ‖
ஆ. . . - நால் கு - மோ.	மு ; ; ;	. . . . - . . ‖
,,	ஸ்ா ; ; - பத	நிஸ்நீ - தநிபம ‖
,,	மு ; ; - . .	. . . - . . . . ‖
,,	ஸ்ா ; - பதநிஸ்	ரிக்ரிஸ் - நிதபம ‖
,,	மு ; -	. . . . - . . . . ‖
பதநீதா - தநிஸ்ாநீ - ஸ்ா ;	தநிஸ்ரி - க்ம்க்ரி	ஸ்நிதநி - பதபம ‖
ஆ. . . - நால் . கு - மோ ;	மு. . . -	. . . . - . . . . ‖

,,	ரீக்ாம்ா ;	ம்க்ரிக் - ரி ஸ்ஸ்ா	||
,,	முலவா ;	. .நி . - மொ.ற	||
ரீஸ்ாநீதா - நீதாபா ;	மபதநிஸ்ா , நி	தநிதநிபா.தா	||
நா. . . - லகிம் . ;	சி . . . ரா , நி	நிங் . . . நு	||
ச. நீதா பா ; தாமா - பதநித	நீ - ஸ்நிதநிஸ்ா	மாகாரீஸா	||
கலுஷாத்; முடை- து. . .	ஷ் - கர் . . ம	யு துடை.	||
ஸாநீதா நீஸா ; ரிகமா	பதநிஸ்ாநிதநி	நிதபதமா ;	||
ப லுமா. று ; து. ர்	பா	ஷி. . . யை;	||
பதநிதா - தநிஸ்ாநீ - ஸ்ாநீ	ஸ்ா - ; ; ;	ஸ்நிதநிபாமா	||
இ.ல . - மேலா. . - பக்	தா - ; ; ;	க்ரே. . . ஸ	||
ஸாநீ தா ; - நீதாபாதா	மபதநிஸா , நி	தநிதநிபாமா	||
ரு லலோ; - வே. ஷியை	த்யாகரா , ஜ	பூ. . ஜி . த	||

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள்; ஸ்ரீராமா! நீ தீநரக்ஷகன் என்று பலவிதத்திலும் கேள்வியுற்று உன்னை ஆஶ்ரயித்தேன். நீ இனியேனும் பராமுகம் செய்யாமல் ரக்ஷிக்கவேண்டு மென்கிறார்.

(49) காம்போ^{v}ஜி - ஆதி^{v}.

ப. மறிமறி நின்னே மொறலிட^v நீ - மநஸுந த^{v}யராது^{v} (மறி)

அ. கரி மொறவிநி ஸரகு^{v}ந ஜந நீகு - காரணமேமி ஸர்வாம்தர்யாமி (மறி)

ச. கருணதோ த்ரு^{v}வுநி கெது^{v}ட நில்சிந - கத, விந்நாநய்ய
ஸுராரிபு தநயுநிகை நர ம்ருக^{v}மென - ஸூசந லேமய்ய
மறசியுந்ந வநசருநி ப்^{v}ரோசிந - மஹிம தெலுபவய்ய
த^{v}ரநு வெலயு த்யாக^{v}ராஜ ஸந்நுத - தரமுகா^{v} தி^{v}ம்க நே விநநய்யா (மறி)

பத உரை

ஸர்வாம்தர்யாமி - எங்கும் மறைபொருளாய் நிறைந்தவனே
மறிமறி - அடிக்கடி
நின்னே - உன்னையே கூவி
மொறலிட^{v}ந் - முறையிட்டும்
நீ - உன்னுடைய
மநஸுநந் - மனதில்
த^{v}யராது^{v} - தயவு பிறக்கவில்லை

கரி - யானையினுடைய
மொற - முறையை
வினி - கேட்டு
ஸரகு^v^நந் - வேகமாய்
சநந் - அங்கு செல்வதற்கு
நீகுந் - உனக்கு
காரணமு எமி - காரணம் யாது?
கருணதோந் - கருணையோடு
த்^v^ருவுநிகிந் - துருவனுக்கு
எது^v^டந் - எதிரில்
நிலிசிந - நின்ற
கத - கதையை
விந்நாநு அய்ய - கேட்டேனையனே
'ஸுர...தநயுநகை'
ஸுர - தேவர்கட்கு
ரிபு - சத்துருவாகிய இரணியனுடைய
தநயுநிகை-பிள்ளையாகிய பிரஹ்லாதனுக்காக
நரம்ருக^v^மு ஔள - நாரசிங்கமான

ஸமிசநலு எமி ஐயா - இரகசிய மேதய்யா
மறசியுந்ந - மறந்திருந்த (இனி உலகத்தி லுள்ள போக பாக்கியங்கள் தனக்குக் கிடையா தென்று மறந்திருந்த)
வநசருநி - வநசரனாகிய சுக்ரீவனை
ப்^v^ரோசிந - இரக்ஷித்த
மஹிம - உன் மஹிமையை
தெ^v^லுபவய்யா - தெரியப் படுத்துவாய் ஐயனே
த^v^ரநு - பூமியில்
வெலயு - வீற்றிருக்கிற
த்யாக^v^ராஜ ஸந்நுத - தியாகராஜனால் நன்றாய்க் கொண்டாடப் பட்டவனே
தாமுகாது^v^ - சாத்தியமில்லை
இம்கந் - இனிமேல்
நேந் - நான்
விநநு அய்ய - கேட்க மாட்டேனையனே

விசேஷார்த்தம்:—'மறிமறி...நாது' என்பதனால், 'கூவிக் கூவிக்கொடு வினைதூற்று நின்று பாவியேன் பலகாலம் வழிதிகைத் தலமருகின்றேன்' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமா! நான் பலதரம் உன்னையே கூவி முறையிட்டும் உன் மனதில் தயவு பிறக்கவில்லை. பாவியாகிய எனக்கு எவ்வழி செல்வதென்பது புலப்படவில்லை. இதென்ன கருணையின்மை என்கிறார்.

'கரிமொறவினி ஸரகுந சக நீகு காரணமேமி? ஸர்வாந்தர்யாமி! என்பதனால், ஸ்ரீராமா! நீ ஸர்வ வியாபகனென்றும், பக்த பராதீநனென்றும், பக்தர்களின் முறையைக் கேட்டு அவரது குறைகளைத் தீர்ப்பதையே காரியமாக உடையவனென்றும் சொல்லப்படுகிறாய். ஒருதரம் ஆதிமூலமே! என்றழைத்த கஜேந்திரனை ஓட்டமாய் ஓடி ரக்ஷித்தாய். அப்படிப்பட்ட நீ, நான் பல தரம் முறையிட்டும் கேளாதிருக்கிறாயே யாதுகாரணம் என்கிறார்.

கருணதேநு த்ருவுநிகி எதுட. நில்சிநகத, வின்னனு அய்ய' உத்தானபாதனுடைய பிள்ளையாகிய துருவன் உன்னைப் பிரார்த்தித்த ஸமயத்தில், 'ஸங்கப்ராந்தேந கோவிம்தஸ்தம் பஸ்பர்ஸ க்ருதாம்ஜலிம் - உத்தாந பாத தநயம் முநிவர்யம் ஜகத்பதி:' என்கிற உன்னுடைய சங்கத்தினால் அவனைத் தொட்டு கண்களைத் திறக்கும்படி செய்து அவனுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து இரக்ஷித்தாய் என்கிற கதையைக் கேட்டிருக்கிறேன். அதுவும் தவிர, 'ஸுரரிபு தநயுநகை நரம்ருகமௌ ஸமசநலேமி?' அதாவது, இரணிய கசிபனுடைய மகனாகிய பிரஹ்லாதனுக்காய் ஸபாமண்டபத் திருந்த தூணின்கண் 'திசை திறந் தண்டம் கிரிச் சிரித்தது செங்கட்

சியம்' என்கிறபடி, நாரசிங்கமா யவதரித்த உனது சரித்திரத்தைக் கேட்டிருக்கிறேன். மேலும், 'மறசியுந்ந வநசருநி ப்ரோசிந மஹிம தெலுபவய்யா' என்பதனால், வாலியினால் பராபவமடைந்து, தனக்கு இனி உலகவாழ்க்கையின் சம்பந்தமாகிய சுகங்கள் யாதும் கிடையாதென்று ருஸ்யமூக பருவதத்தை.யடைந்து உயிர் பிழைத் திருந்த சுக்ரீவனைக் காப்பாற்றுவதற்காய் நீ அங்கு சென்று அவனோடு சிநேகம் செய்தனையே. அதற்குக் காரணம் யாது? ஆஸ்ரிதர்களை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டே யல்லாது வேறொன்று மில்லையே! 'ஶக்யம்க லுபவேத் ராமா ஸஹாயே நத்வயா நக- ஸுரராஜ்ய மபி ப்ராப்தும் ஸ்வராஜ்யம் கிம்புந: ப்ரபோ' அதாவது, ஸ்ரீராம! உன்னுடைய சகாயத்தினால் உம்பருலகெல்லாம் எனக்குக் கைவசப்படு மென்றால் இந்தக் கிஷ்கிந்தை ஒரு பெரியதோ? என்று சுக்ரீவன் சொன்னவாக்கு பொய்யாகாதல்லவா?' 'என் கணனைக் கிக் காண்டற் கெங்கணுமுளன் காணெந்தை' என்று பிரஹ்லாதன் சொன்ன வாக்குப் பொய்யாமா? கண்ணை மூடிக்கொண் டருந்தவம்செய்த துருவனை சங்கத்தினாற் றொட்டு கண்ணை விழிக்கும்படி செய்து தரிசனம் தந்தாய். கண்ணை விழித்துக்கொண்டே யிருந்த பிரஹ்லாதனுக்குக் காண்கின்ற விடமெல்லாம் நீயேயாய்ச் சேவை தந்தாய். மலையின் குகையில் ஒளித்துக்கொண்டு உன் வரவையே எதிர்பாராதிருந்த ஸுக்ரீவனைத் தேடிப்போய்ச் சினேகங்கொண்டு காப்பாற்றினாய். இக் கதைகளை எல்லாம் நன்றாய்க் கேட்டு உன்னையே தஞ்சமென் றடைந்தேன். இனி என்னை ஏமாற்றுவையேல் நான் பொறுக்கமாட்டேன். உன்னைக் காணாது இனி உய்யும் வகை

யில்லை. இதோ என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் உன்னிடம் சமர்ப்பித்தேன். காத்தருள்வாய் என்கிறார்.

காம்போஜி ராகலக்ஷணம்:—இது ஷாடவ ஸம்பூர்ணராகம். 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது. சுத்தமத்யம சதுஸ்ருதி தைவத கைசிகி நிஷாதங்கள் இராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். அவரோஹணத்தில், 'ஸாநிபதஸ' என்று நிஷாதத்திலிருந்து பஞ்சமத்திற் கிறங்குகிற விடங்களில் காகலீ நிஷாதமே ராகச் சாயாஸ்வரமாக விருக்கும்; மற்றவிடங்களி லெல்லாம் கைசிகி நிஷாதமே ஜீவஸ்வர மென் றறியவும். ஸர்வஸ்வர கமக வரிக ரக்திராகம். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம ப த ஸ	ஸ நி த ப ம க ரி ஸ

ப. ;	* தஸ்ாநிதா - பாமா - பாநித	தப - மபம - கமா	பாதா - பா ;	‖
;	* ம றி மறி - நிக் . - நே . .	. . - . . . - மொற	வி ட - நீ ;	‖
2. ;	* ,,	,,	பாதா - பாதநிகா நீ	‖
;	* ,,	,,	வி ட - நீ	‖
3. தப*	,, - பாகநிதாபா	மாபதபாமா ; - க மா	,,	‖
. . *	,, - நே	. . . . . ; - மொற	,,	‖

4.	தப* தஸ்ாநிதா - மபதத - நிநிதத	பா - மபம - க மா	,, ‖
	..* ம றி மறி - நிங் . . - நே . .	. - . . . - மொற	,, ‖
5.	தப* ,, - மபதரி - ஸ்ஸ்நித	தப - மபம - க மா	. ,, ‖
	..* ,, - நிங் . . - நே. . .	. - . . . - மொற	,, ‖
6.	தப* த ஸ் நி-பதஸ்-ஸ்ாரிக்-ரீரீ-ஸ்ஸ்நித	,,	,, ‖
	..* ம றி . -மறி . -நிங் . . - . . -நே. . .	,,	,, ‖
7.	தப* தஸ்ாநிதா-பா;பதமக-பதஸ்ா	ஸ்நிதப - பமகரி	ஸாரீகாமகரீ ; - ரிகாரி ‖
	..* மறி ம றி -நிங்; . . . . -நே. .	. . . . - மொற	வி . ட . . நீ ; - . . , ‖
8.	ஸா* ஸநிநிபதாஸா ; - ; கரி	கா , ம - கா - ரீ க ரி	,, ‖
	. * ம . ந .ஸா ந ; - ; நிங்	நே , . - , - மொற் .	,, ‖
9.	,, * ,, - பா	பா;தபமா- கா ;மகரீ	,, ‖
	,, * ,, - நிங்	நே; . . -மொா;ற . .	,, ‖
10.	,, * ,,	பதநிக-மபதப-மாகாமகரீ	ஸாரீகாமக-ரிகமககரிரிஸ ‖
	,, * ,,	நே. , . - . . . . -மொா.ற. .	வி . ட . . -நீ . . . . . . ‖

11. ,, * ,, - நிநி | தா - நிநி பா - தப | தம - மகரி - ரிகமக ||
,, * ,, - நிந் | நே - .. மொ - ற. | வி. - ட. நீ. - . . . . ||

12. கரிஸா* ,, | தப-மப-தாநிததபமா | கரி-ஸாரீகாமக-ரிகமக ||
. . . * ,, | நே.- . . -மொ. ற . . | வி.- ட . நீ . .- . . . . ||

13. ,, * ஸநிநிபதா - ஸரிகம - பாதநிதாநீ |பதமப-பதநிததபமக|பதநிதகபமக-ரிகமககரிரிஸ ||
,, * ம . ந.ஸா- ந . . . . - . . . நிந் . |நே . .-மொ . ற . . .|வி. . ட . . . -நீ. . . . . . ||

14. ,, *தஸ-ரீகம-காமப-மாபத-பாதா-|தாரீஸ்நிதா-பத-ஸ்மாமா|பதபத-பதநித-தபமகரிகமக||
,, *ஸா-ந. .- . . .- . . .-நிந் . -| நே. . . -மொ- ற , . |வி . . .- . . ட - நீ . . . .||

15. ,, * ,, - மபதா தாரீ |ஸ்நிதா-பாதா-ஸ்மாபம|பதநித-பதநித-தபமக-ரிகமக||
,, * ,, - . . . - நீ . |நே. . - . . -மொற.|வி. . .-ட. . . -நீ . . .- . . . .||

16. ,, * ஸ்நிநிபதாஸா ; - ரீகா | மபத - பதநி - தநி | த - பதப - மபதப ||
,, * மு . ந. ஸாந ; - த யு | ரா . - . . . - . . | . - . . . - ஜு. . . ||

	மப* தஸ்ாநிதா - தமகா - பதஸ்ா	ஸ்நிதப - ப மகரி	ஸாரீகாமக-ரிகமக-கரிரிஸ ‖
	..* ம றி ம றி - நின் . - னே. .	.... - மொ ற் .	வி . ட ..-நீ ....-... ‖
	ஸா* ஸநிநிபதாஸா ; - ; ;		
	. * ம . ந. ஸ ந ; - ; ;	(இவ்விடத்தில் நிறுத்தவேண்டும்)	
அ.	; * நிதா - நிபா - தபமபம - பதா	பதஸ்நி - நிபதா	ஸ்ா ; - ஸ்ா ; ‖
	; * க ரி - மொற - வி. நி.. - ஸ ர	கு . ந . - ஜ . ந	நீ ; - கு ; ‖
	; * ,,	,,	ஸ்ா ; - ஸ்நிதப ‖
	; * ,,	,,	நீ ; - கு ... ‖
	மப* ,,	,,	ஸ்நிபத - ஸ்ாரிக்ரீஸ்ா ‖
	..* ,,	,,	நீ ... - கு .... ‖
	நித* ரிஸ்ாநிதா - பதநித - மாமபதா	பதஸ்நி - நிபதா	ஸ்ா , நி - தாநிததாபா ‖
	..* க ரிமொற - வி ... - நி .. ஸர	கு. ந . - ஜ . ந	நீ , . - கு .... ‖
	மப* மகமப-பமபத-தபதநிதாநித-பாதாமா-பதா	,,	தாஸ்ாரீகா ‖
	..* க . ரி .-மொற.-வி .... - நீ .. -ஸர	,,	நீ . கு . ‖

ம்க்* க்ரிஸ்ா - ஸ்நிதா - மபதரிஸா	;-ஸ்ாரீஸ்ா-நிதா பா ;	தாநிதபா ;- தபமப	‖
..* கா . - ர.ண - மே..மி	;-ஸர். .-. .வாம்;	தர்... ;- யா..	‖

தப*
மி.* (மறி)

ச. ; * பபபா - பாதாபா - மா பா	பமகா - மபதாபா	பாதநிதா ; - ; ததா	‖
; * கருண - தோ. . - த்ருவு	நி. . - கெது ட	நில்... ; - ; சிந	‖
2. ; * நிதபா - பாதாபா - மாபா	,,	,,	‖
; * கருண - தோ. . - த்ருவு	,,	,,	‖
3. ; * நிதநிப-பதநித-மபதாபா ;-மாபா	,,	,,	‖
; * கருண-தோ .-.... ;-த்ருவு	,,	,,	‖
4. ; * பதஸ்ாஸ்நிதா -	,,	,,	‖
; * க . ரு ண .. -	,,	,,	‖
5. ; * பதஸ்ரிஸ்நிதா-பதஸ்ா-நிததபபா ;-மாபா	,,	,,	‖
; * க . ரு ண.. -தோ .-..... ;-த்ருவு	,,	,,	‖

6 ; * பதஸ்ரி-ஸ்ரிரிஸ்-ஸ்நிநிக-பகரிஸ்நிக-ஸ்நிநிததப-மாபா|பமநா-மபதாபா|,, ||
; * க.ரு.-ண..-ஹோ..-........-..த்ரு..- வு.|நி..-கெது ட|,, ||
; * தா,ரி-நிதபா-பாதா-தபமா-காமா-பாதநி-தாநீ| தபதா - ; ; | பா ; - ; ; ||
; * கா,.-த.. - விந்.-நா. .-. . -நை ..-. .| யா . - ; ;| . ; - ; ; ||
; * ப,தா-ரிஸ்ா-நிதபதஸ்ா-பத | தாநித-பாதப-மககரி | ஸாரீகாம கரீ ;-ரிகாரி ||
; * ஸாரா-ரி பு-த.ந. . -யு நி | நை. .-. ..-ந.ர. | ம்ரு க .மௌ;-. . . ||
ஸா * ஸநிபதஸாரீ-ரீகம-காமகரீ ; | ஸாரீகாமகரீ;-ரிகாரி | ஸா ; - ; ; ||
. * ஸெள.. சந-நீல்.-. ..மை; | யா . . . . ;-. . . | . ; - ; ; ||
1. ; * ஸாரீகமகா-காரீ-கரிஸா,-மமா | கமபா - மபதநி | பா ; - மககரி ||
; * மறசி. . . -யுந்.-. . ந ,-வந | ச. ரு - நி . . . | ப்ரோ; - . . . . ||
2. ரிஸ * ,, | ,, - மபதா | பாதநிதாபா - மககரி ||
சிந * ,, | ,, - நி . . | ப்ரோ . . - . . . . ||
3. ,, * ,, | கமபா-மபதநிதப-மப | தநிதப - மககரிரிஸ ||
,, * ,, | ச . ரு-நி . . . . .-. . | ப்ரோ.- . . . . . ||

4. ஸந்*	,,	கமபா-மபதா- ,,	,,	
ஸிந*	,,	ச. .-ரு. . - ,,	,,	
5. ,, *	,, -ஸ்நிதா;	நிதபா-தபமா-கமபா-மபதா	பதஸ்ாநித-பதரிஸ்-ஸ்ாநிதபா	
,, *	,, -வ . ந ;	ச . . -ரு. . -நி. .-. . .	ப்ரோ. . . - . . . . -	
6. பககரி*	,, - மமா	கமபா - மபதா	பாதநிதாநி ; - ததா	
ஸி . ந .*	,, - வ ந	ச . ரு - நி . .	ப்ரோ . . ; - ஸிந	
; * தாநீநிதபா-பாதாதபமா-காமா-பாதநி	தநி - தபதா ; -	ஸ்தஸ்ா ; ;		
; * ம . ஹி . - ம . தெ . -லு ப-வை. .	. . - ய . ; -	. . . ; ;		
; * ததஸ்ா - தஸ்ரீரீ - ரீக்ம்க்ாம்க்	ரீ ; - ஸ்ாரிக்ரீக்ரிஸ்ா;	ரிஸ்நித - பதஸ்ரி		
; * தர நு - வெலயு - த்யா . . .	க ; - ரா . . . . . ஜ ;	ஸந் . . - நு . த .		
; * க்ரிரிஸ்ஸித-பத-ஸ்ாரிக்ரீ:-ரிஸ்	நித - தபமக - கரி	ஸா - ரிகமபதா		
; * த ர . மு -கா.- . . . . ;-திம்	க . - நே. . . - வி.	ந - ஜை . .		

நிப *
யா. * (மறிமறி)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கு மகிமையுண்டான்து பிராட்டியாகிய ஸீதாதேவியினலேயே என்று ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியின் அவதியில்லாத மஹிமையைச் சொல்லுகிருர்.

(50) காம்போ'ஜி - ஆதி'.

ப. மாஜாநகி செட்டபட்டக - மஹாராஜைவைதிவி (மா)

அ. ராஜராஜ வரராஜீவாக்ஷ விநு - ராவணரியநி ராஜில்லுகீர்தியு (மா)

ச காநகேகி யாஜ்ஞமீறக மாயா - காரமுங்சி ஙிகி, செம்தநே யும்டி

தாநவுநி வெம்டநே சநி யமோக - தருமூலமுநநும்டி

வாநிமாடலகு கோபகிப்சி கம்ட - வதியிம்பகயே யும்டி

ஸ்ரீநாயக யமமு நீகே கல்க ஜேய - லேதா த்யாகராஜ பரிபால (மா)

பத உரை

மா - எங்களுடைய

ஜாநகி - ஜாநகியின் - சீதாதேவியின்

செட்டங் - கையை

பட்டங்க் - பிடிக்கவே

மஹாராஜுவு - மகாராஜனுய்

ஐதிவி - ஆனுய்

ராஜராஜவர - சக்ரவர்த்திகளிற் சிறந்தவனே

ராஜீவாக்ஷ - தாமரை இதழ்போன்ற கண்களை யுடையவனே

விநு - கேள்

ராவணாரி அரி - இராவணனுடைய சத்துரு வென்று

ராஜில்லு - உரைபோடுகிற (பிரகாசிக்கிற)

கீர்தியுங் - கீர்த்தியும் (மாஜாநகி செட்டபட்டகா)

காநகு எகி - காட்டிற்குச் சென்று

ஆஜ்ஞமீறக - கட்டளையை மீறாமல்

மாயாகாரமு உநிசி - மாயா ரூபத்தை யடைந்து

ஶிகி, செம்தநே உம்டி - அக்கினியின் மருங்கே யிருந்து

தாநவுநிங் - அரக்கனாகிய இராவணனுடைய

வெம்டநே சநி - பின்னே சென்று

அஶோகதருமூலமுநந்-அசோக மரத்தினடியில்

உண்டி - இருந்து, வாசம்செய்து

வாநி மாடலகு - அவனுடைய வார்த்தைகட்கு, இராவணனுடைய வார்த்தைகட்கு

கோபகிம்சி - கோபம் செய்து

கம்டநு - கண்ணால், சீதை தனது கண்ணோக்கால்

வதியிம்பகயே உண்டி-கொல்லாமலிருந்து, இராவணனைக் கொல்லாமலிருந்து

ஸ்ரீநாயக - இலக்குமியின் மணவாளா

த்யாகராஜ பரிபால - தியாகராஜனை நன்ருய்ப் பாலனம் செய்பவனே

யஶமு - கீர்த்தி

நீகு ஏ - உனக்கே

கலுகங் சேயலேதா - உண்டாகும்படி செய்ய வில்லையா (மாஜாநகி)

விசேஷார்த்தம் :—'மாஜாநகி செட்டபட்டக மஹாராஜவைதிவி' என்பதனுல் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியின் பிரபாவம் வியந்து பேசப்படுகிறது. 'விஷ்ணோரேஷாநபாயிநி' என்கிறபடி, ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை ஒருபொழுதும் விடாதிருப்பதினுல் இலக்குமிதேவி அநபாயிநி என்று சொல்லப்படுகிருள். 'நரநாரீ மயோஹரி:' என்கிறபடி, பிரும்மம், யுக்மமாய் ஸ்திரீபுருஷ ரூபமுடைய தென்பது ஒரு ப்ரஸித்தமநம். 'யஸ்யாஸ்தே...தெவிதங்' என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியிற் சொல்லியபடி ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மியினுடைய மகிமை, எல்லையில்லாததும், பகவானுடைய மகிமையைப் போலவே பகவானுலேயும் அறிவதற்குச் சாத்தியப் படாததுமாக விருந்து எல்லாருக்கும் சீக்கிரத்திலேயே நன்மையைத் தருகிறது. 'ஸர்வகாம ப்ரதா, க்ஷிப்ரப்ரஸாதிநீ, பவபங்காபஹாரிணீ, பரநிர்வாணதாயிநீ, ஆத்ம வித்யாசதேவி, விமுக்தி பலதாயிநீ, ஜ்யோதிஷ் மத்ய ம்ருதவாஹ' இத்யாதி விசேஷணங்களினுல், ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மியானவள் அடையத் தகுந்த முக்கியமான பதத்தையுடையவள் என்று விளங்குகின்றது. மேலும், 'யஸ்யா வீக்ஷ்ய முகம், அகிகாரிபிராலேக்யை:' இத்தியாதி வாக்கியங்களிற் சொல்லியபடி, பகவான் ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸமஸ்த காரியங்களையும் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியினுடைய முகத்தைப்பார்த்துக் கொண்டே செய்கிறவனுயும், தான் செய்யும் காரியங்களை மகாலக்ஷ்மி அங்கீகரிக்கிருளாவென்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மிதேவியினுடைய முகத்தைப்பார்த்து வருபவனுயுமிருக்கிறபடியால் லக்ஷ்மீ தேவியின் பிரேரேபணையினுலேயே பகவான் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து வருகிருனென்று விளங்குகிறது. 'த்வயாதேவி பரித்யக்தம் ஸகலம்பு

வநத்ரயம் - விநஷ்ட ப்ராய மப⁴வத்வயேதா⁴ நீம் ஸமேதி'தம்' என்கிறபடி, ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மியி னால் விடப்பட்டு லோகங்கள் நாசமடைந்தன வென்றும், அவளால் கடாக்ஷிக்கப்பட்டு லோகங் கள் உய்ந்தன வென்றும் தேவேந்திரன் சொல்லி யிருக்கிறான். இத்யாதி காரணங்களால் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியினுடைய வைபவங்களை அய்யரவர்கள் அதிகமாயனுபவித்து 'ஸ்ரீராமா! நீ மகா லக்ஷ்மியாகிய ஜாநகியின் உத்ஸாஹமில்லையேல் செயலற்றவனாவாய். ஜாநகியினுடைய கையைப் பிடித்தபிறகே நீ ரக்ஷிக்கும் தன்மையுடையவனாய் மகாராஜனாய் விளங்கினாய் என்கிறார்.

ராஜராஜவரா! ராஜீவாக்ஷ' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! நீ சக்ரவர்த்திகளிற் சிறந்தவன். கமலபத் ரத்தைப் போன்ற கண்களையுடையவன். அதுபோன்ற அனேக குணங்கள் உனக்கு ஸ்வபாவத் திலேயே யேற்பட்டிருக்கிறது. அவையாவு மிருக்கட்டும். 'ராவணோ லோகராவண:' என்கிறபடி, எல்லா உலகத்தவர்களையும் அழும்படி செய்துகொண்டுவந்த இராவணனைக்கொன்றவன் என்கிற பிருது உனக்கு ஜானகியாலேயே கிடைத்தது. ஜாநகி, உனக்கு மேன்மையை யுண்டு பண்ணக் கருதி யிராவிடில் இந்த கௌரவம் உனக்குக் கிடைக்கமாட்டாது என்று சொல்லி, சிலகாரணங் களைச் சரணத்தி லெடுத்துக் காட்டுகிறார்.

'காநகேகி⁴' என்பதனால், ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மியாகிய ஜாநகி, 'யதி³த்வம் ப்ரஸ்தி²தோ து³ர்கம் வந மத்³யைவ ராக⁴வ - அக்³ர தஸ்தேக³ மிஷ்யாமி ம்ருத்நந்தி கு³ஸகம்டகாந்' அதாவது, ஸ்ரீராமா! உறைவதற்குச் சாத்தியமில்லாத காட்டை யடைவதற்கு நீப்ரயாணப் படுவையேல்,

உன்னுடைய கால்களில் முட்கள் தைக்காதிருக்கும் பொருட்டு நான் உனக்கு முன்னரே சென்று அம்முட் செடிகளை பிடுங்கிப்போட்டு உனக்கு நல்ல வழியை யுண்டாக்குகிறேன். என்று ஸ்ரீராமனுக்கு விதிக்கப்பட்ட வனவாசம் தனக்கும் விதிக்கப்பட்டதென்று ஸ்ரீராமனை விடாது தொடர்ந்து சென்றமையாலேயே இராவணவதம் செய்வதற்காகிய சங்கற்பம் பூர்த்தியாயிற்றென்கிறார். 'ஆஜ்ஞமீறக' என்பதனால், 'அத ராமோபி தத்ஸர்வம் ஜ்ஞாத்வா ராவணசேஷ்டிதம் - உவாச ஸீதாமேகாந்தே ஶ்ருணு ஜாநகி மேவச: - ராவணோபி பிக்ஷு ரூபேண ஆகமிஷ்யதி தேந்திகம் - த்வம்துச்சாயாம் த்வதாகாராம் ஸ்தாபயித் வோடஜேவிஶ - அக்நாவத்ருஶ்ய ரூபேண வர்ஷம் திஷ்ட மமா ஜ்ஞயா - ராவணஸ்யவதாந்தே மாம் பூர்வவத்ப்ராப்யஸே ஶுபே' அதாவது, இராவணன் சீதையை யபஹரிக்க வருகிறானென் றறிந்த ஸ்ரீராமன், சீதையை நோக்கி, ஓ ஸீதா! ராவணன் சன்னியாசிவேடம் பூண்டு உன்னிடம் வரப்போகிறான். நீ என்னுடைய ஆக்ஞையை முன்னிட்டு உன்னைப்போலொரு மாய உருவத்தோடு பர்ண சாலையிலிருந்துகொண்டு உன் நிஜரூபத்தை அக்கினியில் மறைத்து ஒரு வருடகாலம் கழிக்கவேண்டும். இராவணனைக் கொன்றபிறகு உன்னை மறுபடியும் நான் அழைத்துக் கொள்ளுகிறேன் என்கிற ஸ்ரீராமனுடைய ஆக்ஞையை மீறாமல் என்று பொருள். 'மாயாகாரமுநிசி சிகி செம்தநேயும்டி' என்பதனால், 'ஶ்ருத்வா ராமோதி' தம் வாக்யம் ஸா அபி தத்ர ததா, அகரோத் - மாயாஸீதாம் பஹிஸ்த்தாப்ய ஸ்வய மந்தர்ததே அநலே' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமனுடைய வார்த்

ஸீதையை யநுசரித்து மாயா ஸீதையாய் பர்னசாலையிலிருந்து தனது நிஜரூபத்தை அக்னியில் மறைத்திருந்தா ளென்று பொருள். 'தாநவுநி வெம்டநேசநி' என்பதனால், இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்டபொழுது அவன் கையிலிருந்தும் விடுவித்துக்கொள்ளும்சக்தி தன்னிடத்திருந்தும் ஸ்ரீராமாக்ஞையை முன்னிட்டு ஸீதை அப்படிச் செய்யாமல் அவனோடு இலங்கை சேர்ந்தாள் என்று பொருள். 'அஸோகதரு மூலமுந நுய்டி' என்பதனால், 'க்ருஸாதி தீநபரிகர்மவர்ஜிதா து:கேந ஸம்ஷ்யத் வதநா அதிவிஹ்வலா - ஹாராம ராமேதி விலப்யமாநா ஸீதாஸ்திதா ராக்ஷஸ ப்ருந்தமத்யே' என்கிறபடி; ஸ்ரீராமனுடைய பிரிவாற்றாமையைச் சகிக்க முடியாதவளாய் மெய்மெலிந்து சோர்ந்து செயலற்று துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட முகமும் மனதுமுடையவளாய் ஓ ராமா! ஓ ராமா!! என்று கூக்குரலிட்டுக்கொண்டே அசோக விருக்ஷத்தின் அடியில் கொடிய அரக்கிகள் சூழ்ந்திருக்க பதினொருமாதம் வரையிலும் இராவணனுடைய வதத்தை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு மிகவும் பெருமையோடு காத்திருந்தா ளென்று பொருள். 'வாநிமாட லகு கோபகிம்சி கம்ட வதியிம்பகயே யுட்டி' என்பதனால், 'பவமைதிலி பார்யாமே மோஹமேகம் விஸர்ஜய - ப்ரதிகர்மாபி ஸம்யுக்தா தாக்ஷிண்யேந வராநநே - புங்க்ஷ்வபோகாம்யதா, காமம் பிபபீரு ரமஸ்வச, கிம்கரிஷ்யஸி ராமேண ஸுபகேசீரவாஸஸா - நிக்ஷிப்த விஜயோ ராமோ கத ஸ்ரீர்வநகோசர:- நராமஸ்த பஸா தேவி நபலேந நவிக்ரமை: - நதநேந மயாதுல்ய ஸ்தேஜஸா யஸஸாபிவா, பிபவிரஹ ரமஸ்வ புங்க்ஷ்வ போகாந்தந நிசயம் ப்ரதிஸாமிமேதி

நீம்ச - மயிலல லலமே யதாஸுகம் த்வம் த்வயிச ஸமேத்ய லலம்துடாம்த்வர்ஸ்தே' அதாவது ஒ சீதா! நீ எனக்கு பார்யையா யிருக்கவேண்டும். அந்த ராமன்மேல் மோகத்தைவிட்டுவிடு, ஒ சிறந்தமுகமுடையவளே! நீ நன்றுப் அலங்கரித்துக்கொண்டு வேண்டியபடி மதுபானம்செய்து என்னோடு எல்லா போகங்களேயும் அநுபவி, ஒ ஸுந்தரீ! ஜயமடையாதவனும், ஐஸ்வர்ய மில்லாதவனும், அரண்யத்தில் சஞ்சரிக்கின்றவனும், தீக்ஷை வகித்தவனும், பூமிமேல் படுத்துக்கொண்டிருப்பவனும், மர உரி தரித்தவனுமாகிய இராமனுல் உனக்கு என்னபயன்? அந்தராமன் ஜீவித்திருக்கிறுனே அல்லது இறந்தொழிந்தானே என்று சந்தேகமாக விருக்கிறது; அந்த ராமன் தவம், ஐஸ்வர்யம், தேஜஸ்ஸு யஶஸ்ஸு முதலாகிய யாதொன்றிலேனும் என்னை விடச் சிறந்தவ னல்லன்; உன்னுடைய இஷ்டப்படி மதுபானம் செய்து என்னேடு கிரீடித்து எல்லா சுகங்களேயும் அநுபவி. இதோ என்னுடைய தனம் பூமி யாவற்றையு முனக்கே தந்தேன். உன்னுடைய பந்துக்களும் என்னை யடைந்திருக்கிற உன்னைக்கண்டு ஆனந்திப்பார்கள்' என்கிறபடி, காமாதுரனுய் இராவணன் சொன்ன கர்ணகடோமாகிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு துக்கித்தவளாயிருந்தும், ஸ்ரீராமனுடைய கௌரவத்தைமுன்னிட்டு இராவணனுக்கு ஹிதோபதேசம் செய்தாள். மேலும் இராவணன் கோபம் மேலிட்டவனுய், இரண்டுமாதத்திற்குள் தன்னை யடையாவிட்டால் சீதையைக்கொன்று காலைபோஜனத்திற்குச் சமைக்கும்படி சொன்ன சமயத்தில் சீதாதேவி கொஞ்சமேனு மஞ்சாமல், 'அஸம்தே' ஶாத்து ராமஸ்ய தபஸஸ்சாநு பாலனத் - நத்வாம்

குர்மி த^{v} ஸக்^{v}ரீவ ப¦ஸ்ம ப¦ஸ்மார்ஹதேஜஸா' அதாவது; ஓ தஸகண்டனே! பஸ்மமாய்ப்போவதற்குத் தகுந்தவனே! அபராதம் செய்தவனைச் சபிக்கும்படி எனக்கு ஸ்ரீராமன் கட்டளையிடவில்லை. பாதிவ்ரத்யத்தை சம்ரக்ஷிக்கவேண்டி யிருப்பதினால் என்னுடைய மகிமையால் உன்னை பஸ்மம் செய்யாமலிருக்கிறேன் என்று சொன்னாள். ஆகவே சீதாதேவிக்கு இராவணனைக் கொல்லவல்ல சக்தி யிருந்தும் ஸ்ரீராமனுக்கு கௌரவத்தை யுண்டுபண்ணும் பொருட்டு இராவணனைக் கொல்லவில்லை என்கிறாரென்று பொருள். அதாவது, ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி பகவானைப் போல் சர்வஸ்வதந் திரியா யிருந்தும் ஸ்ரீராமாவதார சங்கல்பத்தை முன்னிட்டுப் பாரதந்திரத்தைக் கைப்பிடித்திருந்தா ளென்பது. 'ஸ்ரீநாயகாயஸமு நீகே க^{v}ல்கிசேயலேதா^{v}' என்பதனால்; இராவணாதி இராக்கதர்களைச் சங்காரம் செய்ததினாலுண்டான கௌரவத்தையும், தேவேந்திரனாதியாயுள்ள தேவர்களுடையவும் முனிவர்களுடையவும் தோத்திரங்களையும் ஸ்ரீராமனுக்கே உரித்தாக்கி வைத்தமையால் ஸ்ரீராமாவதார சங்கற்பம் ஸ்ரீஜானகியினாலேயே நிறைவேறியதென்கிறாரென்று பொருள்.

ப. ; ; ; * பா ; பா ; தா	பா , மா , - கா	மாபா ; தா	‖
; ; ; * மா ; ஜா ; ந	கி , . , - செட்	டபட் ; ட	‖
2. பா ; ; * பாநித - பா ; தா	,,	,,	‖
க ; ; * மா . - - ஜா ; ந	,,	,,	‖

26—C

3. நிநிததபம *	பாதநிதா - மாபதபாதா	பதா - தபம- கா	,,	‖
க . . . . . *	மா . . . - ஜா . . . ந	கி . - . . .-செட்	,,	‖
4. நிதநிநிதா *	பதஸ்ா - ஸ்ாநீதா	பதப-மபம - கா	,,	‖
க . . . . *	மா. . - ஜா . ந	கி . .- . . . - செட்	,,	‖
5. ,, *	பதரிஸ் - ஸ்நிநீதா	,,	,,	‖
,, *	மா . . - ஜா. . ந	,,	,,	‖
6. ,, *	பதஸ்ரி - ம்க் - ரிப்ம்க்	ஸ்ா ; நிதப - கா	,,	‖
,, *	மா. . . - ஜா - . . . ந	கி , . . . - செ	,,	‖
7. ,, *	பமகரி - ஸநிபாதா	ஸா , ரீ ; - கா	,,	‖
,, *	மா . . - ஜா. . ந	கி , . . ; - செட்	,,	‖
8. ,, *	பாதாஸ்ா ; நீ	தபமப - தாநிகபா;	பதா - தபம - கம	‖
,, *	மஹாரா ; ஜ	வை. . - . . . . ;	தி . - . . . - வி.	‖
9. , க-மபாம *	,,	,,	மகரிகா - கரிஸ	‖
, ,- . . . *	,	,,	தி . . . - . . .	‖

10. ரிகமபாம * பாதாஸ்ா ; - நித	பதஸ்ரிக்ரி - ஸ்ரி	; ஸ்நித - பதா - த	‖
வி. . . . * மஹாரரா ; - ஜ.	வை. . . . - தி.	, . . . - வி. - .	‖
11. பம-கமபம * பாதநிதாநீ - பா ; தா,	பா , மா , - கா	மா - பா ; தா	‖
. .-. . . . * மா. . . . - ஜா ; ந	கி , . , - செட்	ட - பட் ; ட	‖

பா ; ; *

; ; * (மா ஜாநகி)

அ. ; ; ; * பாதா - ஸ்நிபா - தா	ஸ்ா , ஸ்ா , - க்ா	க்ா - க்ம்க்ா ரீ	‖
; ; ; * ரா ஜ - ரா. . - ஜ	வ , ர , - ரா	ஜீ - வா . க்ஷ	‖
2. ஸ்ாரீக்ாம்க்ரீ ; * ரீஸ்நி - பதஸ்நி - பத	,,	,,	‖
வி .நு . . . ; * ரா ஜ - ரா. . . - ஜ.	,,	,,	‖
3. ஸ்ரிக்ரிஸ்ா * ரீஸ்ா - நிதபா - தா	ரீஸ்ா ; - நித	தப - மககரிஸா	‖
வி . நு. . * ராவ - ணு . - ரி	யநி ; - ரா.	. . - ஜில். . லு	‖
4. ரிகமபாம * ,, - பத	ஸ்ரி-ரீக்ரிஸ்ா ; -நித	,,	‖
கீர் . தியு * ,, - ரி.	ய . -நி. . . ; -ரா.	,,	‖

,, *

,, * (6-10-11, ஸங்கதிகளைப் பாடி நிறுத்தவும்.)

ச. ; ; ; *	தாபா - தா ; தா	நீ , தபம - மப	தாபா - பாதநிதா ;	‖
; ; ; *	கா ந - கே ; கி	யாஜ; ஞ . . - மீ.	றக - மா . . . ;	‖
2. தாநித-பா; *	காமா - பதநீதா	,,	,,	‖
யா. . - . ; *	கா ந - கே. . கி	,,	,,	‖
3. ,, *	நிததப-மப-தாநித-பா	,,	,,	‖
,, *	கா.ந , -கே.- . . . -கி	,,	,,	‖
4. ,, *	பதஸ்ா - பதஸ்ாநீ	,,	,,	‖
,, *	கா. ந - கே. . கி	,,	,,	‖
,, *	மபதாபா - தாபா	தா - தபபம - கா	மாபா ; - பாதநி	‖
,, *	க . ர மு - நு சி	ஷி - கி . . . - செம்	த நே ; - யும். .	‖
தா;-தாநிகபா; *	மகபா - தாஸ்ாரீ	ஸ்தாஸ்ரீ - ஸ்ா	ஸ்ா - ஸ்நிதா - தநி	‖
, ;-டி . . . ; *	தா. ந - வு . நி	வெம்.ட. - நே	ச - நி . . - அ.	‖

பாமாபா *	தஸ்பா ; - மககரி	ஸாரீகாமக - ரிகரீ	; ; ஸா ;	‖
ஹோ. க *	தரு மூ ; - ல . மூந	நம். . . . - டி. .	; ; . ;	‖
; ; ; *	நீதா - பாதநி - தாபா	பதா-தபம- கா	மா - பா ; தா	‖
; ; ; *	வாநி - மா . . - . ட	ல . -கு. . -கோ	ப - கிம்; சி	‖
நீ , தா , *	நீதா - பாதநிதா - பா	மா - கமபத - பா	தஸ்ா ; - நிதா	‖
கம், ட , *	வ தி - யிம். . . - ப	க - யே . . - யும்	. . ; - . .	‖
தநிபா ; *	மகபத - ஸ்ரிக்ாீ	ஸ்ரிக்ா ; - ஸ்ரி	க்ா - ஸ்ாரீரீக்ரி-ஸ்ா	‖
டி . . ; *	ஸ்ரீ . . - நா . ய .	க . . ; - யஸ	மு - நீ . . . . -கே	‖
நிதபா ; *	தஸ்ரிக் - ரீஸ்ாநித	பதஸ்ா ; - நித	தப - மககரிஸா	‖
கல்க. ; *	ஜேய . - லே. தா	த்யாக. ; - ரா.	. . - ஜ . ப . ரி	‖
ரிகம-பாப *				
பா .-ல . *	(6-10-11ம் ஸங்கதிகளைத் திருப்பிப் பாடவும்.)			

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், நிஜபக்தி யில்லாதவர்கட்குப் பகவானுடைய மகிமையை எடுத்துரைப்பது பஸ்மத்திற் செய்த ஆஹுதியைப்போல் பயனற்றதென்கிறார்.

(51) கும்தலவராளி - ஆதி.

ப. கலிநருலகு மஹிமல தெலிபி யேமி - ப₁ல மநலேதா (கலி)

அ. இலநு வெலயு வர வ்ருஷபா₁து₃ல கடு - குலருசி தெலியு சம்த₃முகா₃நி (கலி)

ச. தா₃ரஸுதுலகை த₁₃நமுலகை யூரு-பேருலகை ப₃ஹு பெத்₃த₃தநமுகை
ஸாரெகு ப₁க்தவேஷமுகொநுவாரிகி - தா₃ரகநாம ஸ்ரீத்யாக₃ராஜார்சித (கலி)

பத உரை

கலிநருலகுந் - கலியுகத்திலுள்ள மானிடர்கட்கு

மஹிமலந் - பகவானுடைய மகிமைகளை

தெ₃லிபி - தெரிவித்து, எடுத்துச்சொல்லி

ஏமிப₁லமு - என்னபயன்

அநநலேதா - என்று பெரியோர்கள் சொல்லவில்லையா ?

இலநு - பூமியில்

வெலயு - சஞ்சரிக்கிற (இருக்கிற)

'வர...ஆது₃லகுந்'

வர - சிறந்த பெரிய

வ்ருஷபா₁து₃லகுந் - எருது முதலியவற்றிற்கு

அடுகுலருசி - அவலினுடைய ருசி

தெலியு சம்த^{V}முகா^{V}கி - தெரிகிற மாதிரியே யல்லாது (வேறென்னே)
தாரகநாம-சம்சாரக் கடலைத் தாண்டச்செய் விக்கிற திருநாமத்தை யுடையவனே
த்யாக^{V}ராஜார்சித - தியாகராஜனால் பூசிக்கப் பட்டவனே
தா^{V}ரஸுதுலகை - மனைவி மக்கட்காகவும்
த^{V}நமுநகை - திரவியத்திற் காகவும்
'ஊருபேருலகை'
ஊரு - ஊர்களையும்
பேரு - பேர்களையும், கௌரவப் பட்டங் களையும்
ப$_{1}$ஹு - மிகுந்த
பெத்^{V}த^{V} தநமுகை - பெரிய தனத்திற் காக வும்
ஸாரெகுந் - அடிக்கடி
ப$^{V}_{1}$க்தவேஷமு - பக்தர்களைப் போன்ற வே ஷங்களை
கொநுவாரிகிக்-தரித்துக் கொள்கிறவர்கட்கு
(மஹிமலதெ^{V}லிபி ப$_{1}$லமேமி-பகவானுடைய மகிமைகளை எடுத்துச் சொல்லி யாது பயன்?)

விசேஷார்த்தம்:—'கலிநருலகு மஹிமல தெ^{V}லிபி ஏமி ப$_{1}$லமு' என்பதனால்; கலியுகத்தில் விசேஷமாய் இராக்கதர்களே மானிடர்களாய்ப் பிறந்து அக்கிரமங்களை அதிகமாய்ச் செய்கிறார்களென்றும், அந்த இராக்கதர்கட்குப் பகவானுடைய மகிமைகளை எடுத்துரைப்பது பயனற்ற காரிய மென்றும் தெரிவிக்கிறார்.

'இலநு வெலயு வர வ்ருஷபா₄து₃ல கடுகுல ருசி தெலியு சம்த₃முக₂நி' என்பதனுல், எருது முதலிய மிருகங்கள் வைக்கோலைத் தின்றே திருப்தி யடைகின்றவைகள். அவைகட்கு நெல்லென்றும் புல்லென்றும் அறியும் ஞானமே கிடையாது. அப்படி யிருக்கும்போது அவலின் சுவையை அவைகள் எப்படி அறியவல்லன? அதுபோலவே அற்பமாகியதும், சீக்கிரத்தில் நசிக்கக்கூடியது மாகிய பலன்களை யனுபவிப்பதில் ஆசையையுடைய இம் மனிதர்கட்குப் பகவத் பஜனத்தினுல் கிடைக்கக்கூடிய பெரும்பதவி எப்படிக்கிடைக்கும்? அசோகவனிகையில் ஸீதா தேவி இராவணன் பொருட்டு, 'விதி₃தஸ்ஸஹி த₄ர்மஜ்ஞ: ஶரணாக₃த வத்ஸல: - தேநமைத்ரீ ப₄வதுதேயதி₃ ஜீவிது மிச்ச₂ஸி' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமனையடைந்து உயிர்பெற்று உத்தமபதத்தை யடை என்று செய்த உபதேசம், அவன்பால் எப்படிப் பயன்படாதுபோயிற்றோ அப்படியே கலி யுக ராக்ஷதர்களின் பொருட்டுச் செய்யும் பகவத்கதா ப்ரஸங்கம் அவர்கட்கு எத்துணையும் பயன்தர மாட்டா தென்கிருர்.

'தா₃ர ஸுதலகை...ப₄க்தவேஷமு கொநுவாரிகி' என்பதனுல், அரண்யத்தில் ஸீதாதேவி யைத் திருடுவதற்காகச் சந்நியாசிவேடம் பூண்ட இராவணனைப்போல் மனைவிகட்காகவும் மக்கட் காகவும், பிறர்பொருளைக் கைக் கொள்வதற் காகவும், பெரிய பட்டங்களைப் பெறுவதற்காகவும், அரசர்களிட மிருந்து கிராமங்களை ஜமீனுகப் பெறுவதற்காகவும் மற்றும், பெரிய பக்தர்களைப் போலும் மடாதிபதிகளைப் போலும் குருக்களைப் போலும் படாடோப மாகிய வேஷங்களைத்

தரித்துக்கொண்டு திரிகிறவர்கட்குப் பகவானுடைய மகிமைகளைச் சொல்லிப் பயன்யாது? பெரும் பேய்போ லிவர்களைப் பிடித்திருக்கிற ஆசையொழிந்தா லல்லாது இவர்களுடைய செவிகளில் பகவானுடைய கதைகள் புகாவென்கிறார்.

குந்தலவராளி ராகலக்ஷணம்:—இது ஔடவ வக்ரராகம். 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது; ரிஷப காந்தாரங்கள் வர்ஜியம். சுத்தமத்யம கைசிகி நிஷாதங்கள் இராகச் சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ம ப த நி த ஸ.	ஸ நி த ப ம ஸ.

ப.	; * பதநிதநித - நிதபதபமமா	; - மமா - ஸஸா	ஸாமா-மாபா-பமமா ‖
	; * கலி நரு. - லகு. . . மஹி	; - ம ல - தெலி	பி ஏ- . . -மி . . ‖
2.	; * பபா-தநித - ,,	,,	ஸமமபபத - பதநித ‖
	; * கலி -நரு . - ,,	,,	பி . ஏ. . . - ம . . . ‖
	தபபபா* பதநி-தநித -ஸ்நிநிததப-நிதகப	மா ; - ; ;	ஸ்ா;-ரீதா-பதநித ‖
	. . . . * பல .- டீந . -லே. . . . . . -.	தா ; - ; ;	. ;-. . -. . . . ‖

தபபம*
. . . . * (கலி)

அ. ;	*	பதநிதஸ்ா - ஸ்நிநீ-நிததா;-ஸ்ஸ்ா	; - பதநிதஸ்ா	ஸ்நிநீ-நிததா;-பபா ‖
;	*	இல நுவெ- ல . . -யு. . ;- வ ர	; - இல.நுவெ	ல . . -யு . . ;-வ ர ‖
;	*	,, - நிததாபா-மமா	,,	,, ‖
;	*	. ,, - யு. . . -வர	,,	,, ‖
;	*	,, - நிததா;-ஸ்ஸ்ா	; - ம் ம் ம்ாஸ்ா	ஸ்நிநித - ஸ்நிநித ‖
;	*	,, - யு. . ;-வ ர	; - வ்ருஷபா . .	து .ல. - க .டு. ‖
;	*	,, ,,	,,	,, ‖
;	*	,, ,,	,,	,, ‖
தா	*	தஸ்ாஸ்ஸ்ா - ஸ்நிநிததா - ஸ்ா	ம்ாம்ஸ் - ஸ்நிநித	ஸ்நிநிததப - நிததப ‖
.	*	கு ல ரு சி - தெ.லி. யு - சம்	. த மு -கா . . .	. . . . . . - நி . . . ‖

மா ,

. * (கலி)

ச. ;	*	பா;தநித-ஸ்நிநித-தாபா-மாபம	மா - ஸ்ஸ்நிதநித -	ஸ்நிநிததப - மப ‖
;	*	தா;ரஸ ா-து.ல . -கை . - . . .	. - த ந .முந. -	கை. . . . . - யூ . ‖

; ம* பா, தநித - பதநித - தபமா	; - மஸாமமா	பாதா-நித-பாதப	‖
; ரு* பே, ருல. - நை. . - ப. ஹ	; - பெத்ததந	ந மு - நை-. . .	‖
பா* பதநிதஸ்ா-ஸ்நிநீ-நிததா;-ஸ்ஸா	; - ம்ம்ா ஸ் ஸா	ஸ்நித - ஸ்நிநித	‖
. * ஸா.ரெகு-பக். .-. . . ;-த வே	; - ஷமுகொநு	வா. . . - ரி. கி	‖
தா* ஸ்ா, ஸ்ஸா - ஸநிநிததா - ஸ்ா	ம்ா - ம்ஸ்ாநிதப	ஸ்நிநிததப-நிககப	‖
. * தா, ரக - நா. . . ம - ஸ்ரீ	. - த்யாகரா.	ஜார். . . . -ஸி. . .	‖

த * (கலி)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய பராக்கிரமத்தை வியந்து பேசுகிறூர்.

(52) குந்தலவராளி - ஆதி.

ப ஸாரஸார ஸமரைகஸூர - ஸாரதி மத விதார (ஸா)

அ. ஸூரரிபுமூல பலபாநுதால - கிருல கல ஸமமௌ ஸ்ரீராம (ஸா)

ச. தொலி ஜலதிர பாபவநகுடாரயா - கல்ஷநாது ஜேபக ஸேநதி
பலுவிஜயு விறசி வெலஸிந ஸ்ரீ ரகு - குலவர ப்ரோவுமு த்யாகராஜநுத (ஸா)

பத உரை

ஶரஶர-துரும்பைப் பாணமாய்க் கொண்டவனே !

ஸமரைகஶூர - உயுத்தத்தில் ஒருவனைப் பொருகிறவனே !

'ஶரதி^{v}...விதா^{v}ர'

ஶரதி^{v} - சமுத்திர ராஜனுடைய

மத^{v} - மதத்தை

விதா^{v}ர - போக்கடித்தவனே !

'ஸுர...அந'

ஸுர - தேவர்கட்கு

ரிபு - சத்துருவாகிய இராவணனுடைய

மூலப^{v}லமு அந - மூலபலமென்கிற

தூல கி^{v}ருலகுந் - பஞ்சுப் பொதிகட்கு

அநல ஸமமு ஔ - நெருப்பிற்குச் சமானமாகிய

ஸ்ரீராம - ஸ்ரீராமா !

தொலிந் சேஸிந - முன்செய்த

'பாப...குடா,ரமா'

பாப - பவமாகிற

வந - காட்டிற்கு

குடா,ரமா - கோடரியைப் போன்றவனே

கலநைநநு - சொப்பனத்திலும்

சேயங் கந் லேநி-செய்தற்குச்சாத்தியமாகிய

ப^{v}னுவினுநு - பெரியவில்லை

விறசி - ஒடித்து

வெலஸிந - விளங்கின

ஸ்ரீரகு^{v}குலவர - ஸம்பத்கரம் பொருந்திய இரகுவம்சத்திற் சிறந்தவனே !

த்யாக^{v}ராஜநுத - தியாகராஜனால் துதிக்கப்பட்டவனே !

ப்ரோவுமு - காப்பாற்றுவாய்

விசேஷார்த்தம்:—'ஶரஶர' என்பதனால், 'ஸதர்ப்பம் ஸம்ஸ்தராத் க்ருஹ்ய ப்ராஹ்மேணாஸ்த்ரேண யோஜயத் - ஸதீப்த இவகாலாக்நி ர்ஜ்ஜ்வாலாபி முகோ த்விஜம்' என்கிறபடி, தான் வீற்றிருந்த தர்ப்பாசனத்தினின்றும் ஒரு தருப்பையையெடுத்துப் பிரம்மாஸ்திர மந்திரத்தை அநுஸந்தித்து அபராதியாகிய காகாஸுரன் மீது பிரயோகம் செய்தவனென்று பொருள். 'ஸமரைகஶூர' என்பதனால், 'சதுர்தஶஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம்பீம் கர்மணாம்-ஏகஶ்ச ராமோ தர்மாத்மா' என்கிறபடி, பதினாலாயிரம் ஸைந்யத்தோடுவந்த கரதூஷணாதிகளை ஸ்ரீராமனொருவனே பதாதியாயிருந்து கொன்றானென்று பொருள். 'ஶரதி மதவிதார' என்பதனால்;

'மழைக் குலங்கதறின வருணன் வாயுலர்ந், தழைத்தன னுலகமு மடைத்த வாறெலாம்,
இழைத்தன நெடுந்திசை யாதும் யாரினிப், பிழைப்பிலரென்பதோர் பெரும்பயத்தினால்'

என்கிறபடி, ஊழித்தீயைப் பழிக்கும் தன்மையுள்ள சுடுசரங்களினால் சமுத்திரத்தை நிறைத்து வருணனை வாய்விட்டுக் கதறும்படி செய்தவனென்று பொருள்.

'ஸூரரிபு...ஸ்ரீராம' என்பதனால், பஞ்சுமலைக்கட்டு நெருப்பிட்ட மாதிரியாய் மூலபலமென்னும் பெருஞ்சேனையை மோஹனாஸ்திரத்தால் ஒரு முகூர்த்த காலத்தில் நாசம் செய்தவனென்று பொருள்.

'தொலிசேவித பாபவநகுடாரமா' என்பதனால், ஸ்ரீராமன் ஊழ் வினையாகிய அரண்யத்திற்குக் கோடரிபோன்றவனென்கிறார்; அதாவது ஸ்ரீராமமந்திரத்தின் வலியால் ஊழ்வினையற்

றுப்போகுமென்று பொருள். 'ப˅லுவிலுநு விறசி...ரகு˅குலவர' என்பதனுல், சிவனுடையவில்லை ஒடித்தமையால் ஸ்ரீராமன் சாமானிய மனிதனல்லவென்றும் லோகரக்ஷகனுகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே என்றும், 'ப்ரோவுமு' என்பதனுல் அடையத் தகுந்த பதம் அவனது திருப்பாதங்களே என்றும் சரண மடைகிறுரென்றும் பொருள்.

ப. ஸாமா - ஸாமா - பாதாதா ;	தாபா - ஸ்நிநித	தபபமமா ;	‖
ஶ ர - ஶ ர - ஸ ம ரை;	. க - ஶ®. .	. . . . ர ;	‖
ஸாமா - பாதாநீதா - ஸ்நிதப	மா ; - மா ; -	பதநித - தபபம	‖
ஶ ர - தி மத வி - தா. . .	ரா ; - . ; -	அ . . - . . .	‖
அ. மா நீதாஸ்ா - நீதாஸ்ா ;	ம்ாஸ்ாம்ாஸ்ா	ஸ்நிநீ - நிதகா	‖
ஸுர ரி பு - மூ . ல ;	ப ல ம நு	தா. . - ல. .	‖
ம்ாம்ாம்ாம்ா - ஸ்ாஸ்ாஸ்ாஸ்ா	ம்ா ; ஸ்ா ;	ஸ்நிதப - மா ;	‖
கி ரு ல க - ந ல ஸ ம	மௌ; ஸ்ரீ ;	ரா. . . - மா ;	‖
ச. தா தாதா ; - நீத்ாஸ்ா ;	நீதாநீபா	தா , பமா ;	‖
தொலிஜே ; - ஸிநபா ;	பவ ந கு	டா , ர மா ;	‖

பாபாபா ; - தாதா் நீ ;	தாநீ - நிததா	ஸ்ா ; ; ;	‖
க ல னே ; - ந நுஜே;	ய க - லே.	நி ; ; ;	‖
மாநீதாஸ்ா - நீதாஸாஸ்ா	ம்ாஸ்ாம்ாஸ்ா	ஸ்நிநீ - நிததா	‖
ப லுவிலு - நுவி ற சி	வெல லி ந	ஸ்ரீ. . - ர. கு	‖
ம்ாம்ாம்ாம்ா - ஸ்ாஸ்ாஸ்ாஸ்ா	ம்ா: ம்ஸ்ா ;	ஸ்நிதபமா ;	‖
கு ல வ ர - ப்ரோ. வு மு	த்யா, க ரா ;	ஜ . நு . த ;	‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், தம்க்கு ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய பாத சேவை கிடைக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிருர்.

(53) கும்தலவராளி - ஆதி^{v}.

ப. செம்தநே ஸதா^{v} உம்சுகோவய்யா (செம்த)

அ. மம்துகெக்கு ஸ்ரீமம்துடௌள^{v} ஹநு - மம்துரீதிகா^{v} ஸ்ரீகாம்த (செம்த)

ச. தலசிந பநுலநு நே தெ^{v}லிவி - தலதோநடி^{v}சி ஸம்தவில்லுது^{v}ரா
பலுமாறு ப^{v}ல்க ப^{v}நிலேது^{v} ராம - ப^{v}ரதுநிவலெ த்யாக^{v}ராஜநுத (செம்த)

பத உரை

ஸ்ரீகாம்தா - இலக்குமி மணவாளா
செம்தநே - மருங்கே (உன்பக்கத்திலேயே)
ஸதா^{V} - எப்பொழுதும்
உம்சுகோ அய்ய - வைத்துக்கொள் ஐயா
(சேவகனைப் வைத்துக்கொள் ஐயா!)
மம்துகு எக்கு - மலைமே லேறுகிற
ஸ்ரீமம்துடு^{V} ஔ - பாக்கியவா னாகிய
ஹநுமம்து ரீதிகா^{V} - அனுமானைப்போலவே
(என்னையும் உனது சேவகனைய் வைத்துக்கொள் ஐயா!)
ராமா - ஸ்ரீராம!
தலசிந - எண்ணிய
பநுலநு - கருமங்களை
நேநு - நான்
தெலிஸி - அறிந்து
தலதோ நடி^{V}சி - தலையால் நடந்து
ஸம்தஸில்லுது^{V}ரா - (அக் காரியத்தைச் செய்து) சந்தோஷமடைவேனடா!
ராமா - ஸ்ரீராமா
பலுமாரு - பலதரம்
பல்கநு - சொல்ல
பநிலேது^{V} - வேண்டியதில்லை
த்யாக^{V}ராஜநுத - தியாகராஜனால் துதிக்கப் பட்டவனே
ப^{V}ரதுநிவலெநு - பரதனைப்போல் (பரதனை நீ உன் பக்கலிலிருக்கச் செய்ததுபோல் என்னையும் இருக்கச் செய்)

விசேஷார்த்தம்:—'செம்தநே ஸதா^v யும்சுகோ வய்யா' என்பதனால், 'தவாம்ருதஸ்யம்தி^v நி பாத^v பம்கஜே நிவேஶி தாத்மா கத, மங்யதி^v ச்ச,தி' என்கிறபடி, அய்யாவர்கள் ஸ்ரீராமனுக்கு அத்யந்த அந்தரங்க கைங்கரிய பராய் இருக்க விரும்பினவராய், "ஓ ராம! நான் எவ்வித பதவியாலும் திருப்தியடையமாட்டேன். உன் மருங்கே என்னை இருக்கச்செய்து உனது பாதசேவையை எனக்குக் கிருபை செய்தருளவேண்டு" மென்று பிரார்த்திக்கிறார்.

'மம்துகெக்கு...ஸ்ரீ காம்தா' என்பதனால், "ஸ்ரீராமா! மலைகள் குன்றுகள் மரங்கள் முதலியவைகளில் குதித் தோடுவதும், நிலையில்லாத சித்த வ்ருத்தியுடையது மாகிய குரங்கு மரபில்வந்த அநுமான் உன்னுடைய கைங்கரியத்தில் நிலைகொண்ட மனதுடையவனாய், 'ப^vக்த்யாநிபச்சிதா வீரா பா^vவோநாங்யத்ர க^vச்சதி' என்கிறபடி, உன் பக்தியைவிட மற்றொன்றும் தனக்கு வேண்டாமென்று உனக்குச் சேவை செய்யவில்லையா? என்னையும் அவ்வாறு கடாக்ஷிப்பையேல் நான் உனக்கு மிகவும் சிறந்த வேலைக்காரனாயும் சிநேகிதனாயு மிருப்பே" னென்கிறார்.

'தலகினபநல...ப^vரதுநிவலெ' என்பதனால் "ஸ்ரீராமா! அனுமந்தன் நீ சொன்ன காரியத்தைச் செய்தான். நானோ வெனில் உன்னுடைய பக்திபலத்தினால் நீ நினைத்த காரியத்தைச் செய்யவல்லேன். மேலும் பரதனுடைய ஸ்தானத்தையும் எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும்" என்கிறார். அதாவது பரதன் ஸ்ரீராம பாதுகையை யடைந்து ராஜ்ய பாரத்தைச் செலுத்தியதுபோல் அய்ய

ரவர்களும் ஸ்ரீராம பாதுகையை யடைந்து தமது மனோராஜ்ஜியத்தை யாளக் கருதுகிறு ரென்று பொருள்.

27—C

ப. ; ; ; *	ஸாமாபா ; தா	நிதநீ ; - பத	நீ - நி ததாபா ‖
; ; ; *	செம்தநே; ஸ	தா . ; - உஞ்	சு - கோ. வய் . ‖
2. பமமா ; *	,,	,,	நித - ஸ்நிநித - தப ‖
ய . . ; *	,,	,,	சு. - கோ . . - வய் ‖
,, *			
,, *	(செம்தநே)		
அ. ; ; ; *	நீ நீ - தாஸ்ாஸ்ா	ஸ்ா ; ; - ம்ா	ம்ா - ம்ம்ாப்ம்ா ‖
; ; ; *	மம்து- கெக் .கு	ஸ்ரீ ; ; - மம்	து - டௌ.ஹ ‖
ம்ா ; ; *	ஸ்ாஸ்ா - ஸ்நிநீநீ	தாஸ்நிநீ - நித	தா-பதநித- மப ‖
று ; ; *	மம் து - ரீ . . தி	கா . . . - ஸ்ரீ	. - . . . . -காம் ‖
தப-பமமா *			
, .-த . . *	(செம்தநே)		

ச. ; ; ;	*	பாபாமா ; மா	பாமா ; - ஸா	ஸா - ஸந்தாதா ‖
; ; ;	*	த ல சி ; ந	ப நு ; - ல	நு - நே. . தெ ‖
பாபா ;	*	தாந் - தஸஸாந்	தாஸந்தப - தா	தாஸா ; தா ‖
வெலி ;	*	த ல - தோ . ந	டி சி . . . - ஸம்	த ஸில்; து ‖
ஸாஸா;	*	நீ நீ தா - ஸ்ாநீ	தாஸ்ாஸ்ா - ம்ா	ம்ாம்ம்பாம்ா ‖
து ர ;	*	பலுமா - . று	பல் . க - ப	நி லே . து ‖
ம்ா ; ம்ா	*	ஸ்ாஸ்ா - ஸ்நிநீநீ	நிததா ; - நி த	தா - பதநித - மப ‖
ரா ; ம	*	ப ர - து . . நி	வ லெ ; - த்யா	க - ரா. . . - ஜ. ‖

தபபமமா *

நு. த. . * (செம்தநே)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமா! நானெவ்வளவோ உண்மையாய் உன்னை பஜநம் செய்கிறேன். நீயோவெனில் என் பொருட்டுக் கொஞ்சமேனும் கருணை காட்டாதிருக்கிறாய். இது நியாயமா? என்கிறார்.

(54) கோகிலத்,'வனி - ஆதி'.

ப. கொநியாடெ'டு' நாயெட' த'ய வெலகு - கொ'நியாடெ'த'வுஸாமீ ராம நிந்நு (கொ)

அ. அநயமு நீ ஸொக'ஸாநு கநிபொம்கு'சு - அம்தரமுந நதி ப்ரேமதோ நிநு (கொ)

ச. விம்தவிம்த மதமுலலோ ஜொரப'டி' - வெதஜெம்த'க' லேட'நு நீ மநஸாந
கிம்த தெ'லிஸி த்யாக'ராஜஸந்நுத - ஏவேள நு நீ ஸாப,' சரிதம்பு'நு (கொ)

பத உரை

ராமா - ஸ்ரீராமா

நிந்நு - உன்னை

கொநியாடெ'டு' - பிரார்த்திக்கிற

நாயெட'ந் - என் பொருட்டு

த'ய - கிருபையை

வெலகுகொ'நி - விலைக்கு வாங்கி

ஆடெ'த'வுஸாமீ - பேசுகிறாய் அப்பா

அநயமு - அனவரதம்

நீ - உன்னுடைய

ஸொக'ஸாநு - அழகை

கநி - கண்டு

பொங்கு'சுந் - உளமகிழ்ந்துகொண்டு

அம்தரமுநந் - அந்தரங்கத்தில்

அதிப்ரேமதோ - மிகுந்த ஆசையோடு

நிநு - உன்னை (கொநியாடெ'டு'...யாடெ'த'வு)

விம்தவிம்த - விந்தை விந்தையாகிய

மத'முலலோந் - மதங்களில் (பற்பல சமயங்களில்)

சொரப'டி' - பிரவேசித்து

வெத செந்க^v^ங்கந் லேட^v^நு - கஷ்டப்பட வல்லேனல்லை
த்யாக^v^ராஜ ஸந்நுத - தியாகராஜனால் கொண்டாடப்பட்ட ராமா
நீ மநஸுகுந் - உன் மனதிற்கு
இம்த தெலிஸி - இவ்வளவு தெரிந்தும்
(இந்த விஷயத்தை நீயறிந்தும்)
எவேளநு - எப்பொழுதும்
நீ ஸுப^v^சரிதம்முநு - உன்னுடைய நற்சரித்திரங்களை
(கொநியாடெ^v^டு^v^...பாடெ^v^த^v^வு)

விசேஷார்த்தம்:—'கொநியாடெ^v^டு^v^ நாயெட^v^ த^v^ய வெலகு^v^ கொநியாடெ^v^த^v^வு ஸுமீ' என்பதனால், ஸ்ரீராமா! என்னுடைய ஸர்வஸ்வமும் நீயே என்று நான் உன்னையே பஜநம் செய்கிறேன். நீயோ வெனில், கிருபாநிதி என்கிற பெயரை வஹித்தும்; என் பொருட்டு கருணை காட்டுமிடத்து மாத்திரம் உன் கருணைக்கு விலை மதிப்பிடுகிறா யென்று தோன்றுகிறது. நீ கருணையை விலைக்குவாங்கி விற்கிற வர்த்தகனா? கருணைக்கடல் என்கிறபேர் உனக்கென்ன மங்களமாய் ஏற்பட்டதா? என்று ஸ்ரீராமனோடு வாதுசெய்கிறாரென்று பொருள்.

'அநயமு நீஸொக^v^ஸுநு கநி பொங்கு^v^சு...அதி, ப்ரேமதோ நின்னு கொநியாடெ^v^டு^v^' என்பதனால், ஸ்ரீராம! 'அசிம்த்ய தி^v^வ்யாத்^v^பு^v^த நித்ய யௌவந ஸ்வபா^v^வ லாவண்ய மயா ம்ருதோத^v^தி^v^ம் - ஶ்ரிய: ஶ்ரியம் ப^v^க்தஜநைக ஜீவிதம் ஸமர்த, மாபத்ஸக, மர்த, கல்பகம்' என்கிறபடி,

மனதினாலும் எண்ணி அளவிடமுடியாததும், ப்ரகிருதி சம்பந்த மில்லாததும், ஆச்சரியமாயது மாயிருக்கிற நித்ய யௌவநத்தையே ஸ்வபாவமாக உடையவளா லாவண்யம் நிறைந்த அம்ருத சமுத்திரம் போன்று விளங்குகிற ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியினுடைய அழகையே கொள்ளைகொண்டு, 'ஶ்ரிய: ஶ்ரிய:' என்கிறபடி, லக்ஷ்மிதேவிக்கே லக்ஷ்மியாய் விளங்குகிற உன் திருமேனியின் வனப்பையே அனவரதம் சேவித்தும்; விரும்பியதைக் கொடுக்கக்கூடியவனாயும், ஆபத்காலத்தில் பந்துவாயும், எம்போலிய பக்தர்கட்கு முக்கிய ஜீவனமாயு மிருக்கிற உன்னையே, 'ப॒வந்தமே வாநுசரந் நிரந்தரம்' என்கிறபடி, இடைவிடாது மிகுந்த பிரீதியோடு கொண்டாடியும் நிற்கிற என் பொருட்டாகவா நீ தயவு காட்டயோசிப்பது? இது உன்னுடைய ஸ்வபாவகுணத்திற்கு விரோதமல்லவா? என்று மன்றாடுகிறாரென்று பொருள்.

'விம்தவிம்த...நீ ஸுப॒சரிதம்முது' என்பதனால், மகான்கள் சிலர் பற்பல மதங்களிலும் புகுந்து ஆய்ந்தறிந்து முடிவில் ஹரிபக்தியினும் சிறந்ததாகிய மதமொன்றேனும் கிடையா தென்று இம்மதத்தையே தழுவி உஜ்ஜீவித்தார்கள். அப்படியெல்லாம் உழன்று திரிவதற்கு எனக்கு வயது போதாது. சக்தியும் கிடையாது. உன்னை யல்லாது மற்றொரு தெய்வத்தைத் தொழவும் என்மனம் செல்லாது. இந்த விஷயம் உன் திருவுள்ளத்திற்குத் தெரிந்ததே. அப்படி யிருந்தும் என் பொருட்டு கருணை காட்டாதிருப்பது தரும மல்ல என்கிறாரென்று பொருள்.

கோகிலத்வனி ராகலக்ஷணம்:—இது வக்ர ஷாடவ வக்ர ஸம்பூர்ணராகம். 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது. சுத்த மத்யம சதுஸ்ருதி தைவதங்கள் ராகச் சாயா ஸ்வரங்கள் எப்பொழுதும் பாடக் கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம த நி த ஸ	ஸ நி த நி ப ம க ரி ஸ

ப. மா நீ - நிததா - ஸ்ாஸ்ா - ஸ்நிதநி	பாபா - நீதா	ஸ்நிதநி - பமமா	‖
கொநி- யா . - டெ டு - நா. . .	யெட - த ய	வெல. . - கு. .	‖
பாமா - மககரி - ஸாஸா - ஸாஸா	ஸ்ரிகாரீ - ரிக	மாமா - மாதா	‖
கொநி - யா . . - டெ த - வு ஸு	மீ . . . - ரா	. ம - நிநு	‖
அ. ; மதா - மதாஸ்ா - ; ரீ ரீ -	ஸ்ரிக்ா - ரிக்மா	மக்க்ரி - ஸ்ாஸ்ா	‖
; அந - யமு நீ - ஸொக-	ஸுநு - க . நி	பொங் - கு சு	‖
; ஸ்ா , நிதா - ஸ்நிதநிபாபா -	மககரி - ஸாஸா	ஸரிகா - ரிகமா	‖
; அம், த ர - முந . ந . தி -	ப்ரே. - . ம	தோ . - நிந்நு	‖
ச. பா ; பாபா ; மா - தாதா	தாநீ பா ; -	; க மாகரீ	‖
ஷிம் ; தஷிம் ; த - ம த	முலலோ; -	; ஜொரபடி	‖

பாமா - மககரி - ஸாஸா - ஸரிகா	ரீ - ரி கமா ;	மாமா - பாபா	‖
வெத - ஜெம். - த க - லே .	. - டநுநீ ;	ம ந - ஸா ந	‖
; மதா - மதா - ஸ்ா ; - ஸ்ரிக்ா	ரிக்ம்ா - ம்க்க்ரி	ம்க்க்ரி - ஸ்ாஸ்ா	‖
; கிம்த - தெலி- வி ; - த்யாக	ரா . - . . ஜ.	ஸங். . - நு த	‖
ஸ்ா ; - ஸ்நிநீ - நிததாபா ;	; ம மாகரீ	ஸரிகரி - காமா	‖
ஏ ; - வே . - ள. நு நீ ;	; ஸாப சரி	தம் . . - பு நு	‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், அநவரதமும் தனக்கு ஸ்ரீராமனுடைய சேவை கிடைக்கா திருப்பதைப் பற்றி, ஊழ்வினைப்பயன் எப்படியோ என்று சிந்திக்கிறுர்.

(55) கோகிலத்வனி - ஆதி.

ப. தொலி நேநு ஜேஸின பூஜா - ப₁ல மீலாகே (தொ)

அ. வெலவேஸி தீயக வச்சுநா - வெத தீருநா மநஸாரக (தொ)

ச. பரமாத்ம நீ காயாஸபட - ப நிலேது ரா கருணகர

வரபக்தவேஷமு வேயுவேள - வர்ஜ்யகாலமேமோ த்யாக ராஜநுத (தொ)

பத உரை

தொலி - முன், (முன்சன்மங்களில்)
நேந் - நான்
சேஸிந - செய்த
பூஜா - பூசையினுடைய
ப₁லமு - பயன்
ஈலாகு^v எ - இப்படிப்பட்டதே
வெலவேஸி - விலை கொடுத்து
தீயங் கந் வச்சுநா - வாங்க முடியுமா
வெததீ^v றுநா-சங்கடம் நீங்குமா
மநஸாரங் கந் - என் மனமார (நான் முன் செய்த பூசையில்லை என்று நினைக்கிறேன்)
பரமாத்ம - பரமபுருஷனே
கருணாகர - தயை புரிபவனே
த்யாக^vராஜநுத - தியாகராஜனால் துதிக்கப் பட்டவனே
நீகுந் - உனக்கு
ஆயாஸபடந் - ஆயாசப்படுவதற்கு
பநிலேது^vரா - காரண மில்லையடா
வரப^v₁க்தவேஷமு - சிறந்த பக்தன் என்கிற வேஷத்தை
வேயுவேளந் - பூண்கிற சமயம்
வர்ஜ்ய காலமேமோ - விலக்கக்கூடிய கால மோ என்னவோ ?

விசேஷார்த்தம்:—'தொலிநே ஜேஸிந பூஜாப₁ல மீலாகே^v' என்பதனால், 'க்₁யாத: ப்ராஜ்ஞ: க்ருதஜ்ஞஸ்ச ஸாநுக்ரோஶஸ்ச ராக₄வ: - ஸத்^vவ்ருத்தோ நிரநுக்ரோஶ: ஶம்கேமத்பா₁க்ய ஸம்க்ஷயாத' அதாவது, தோஷத்தோடு கூடி யிருந்தபோதிலும் நற்குணத்தையே கிரகிக்கப்பட்

டவன். அற்பமாகிய உபகாரத்தைப் பெரியதாக நினைத்து எப்பொழுதும் ஞாபகத்திலேயே வைத்துக்கொண் டிருப்பவன். ஆஸ்ரிதர்கட்கு அற்பமாகிய துக்கம் சம்பவித்தபோதிலும் அதற்காகத் தான் அதிகமாய்த் துக்கப்படுகிறவன். இதரனுடைய க்ஷேமத்தையே கோருகிறவன். சத்ருக்களாலும் கொண்டாடப் பட்டவன். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமன், பரம துர்ஜன சபையையடைந்திருக்கிற என் பொருட்டு தயவுசெய்து இங்கு வராமலிருக்கிறது என்னுடைய பாக்கியமில்லாமையே, என்று அசோக வனிதையில் சீதாதேவி வருந்திய மாதிரியாய் அய்யரவர்களும், ஸ்ரீராமனை எங்கு தேடியும் காணுதவராய், அந்தோ! என் ஊழ்வினைப்பயன் இத்தகையதே. நானென் செய்யவல்லேன்? 'முன்செய்த முழுவினையாற் றிருவடிக்கீழ் குற்றேவல் முன்செய்ய முயலாதே னகல்வதுவோ?' என்று வருந்துகிறுரென்று பொருள்.

'வெலவேவஸி தீயக' வச்சுநா? வெத தீருநா.' என்பதனுல், தைலதாரையைப்போல் இடைவிடாது பஜனம் செய்து வருகிற பெரியோர்களால் அடையக்கூடிய ஆனந்தம் விலை மதிக்கத்தக்கதா? விலை கொடுத்து வாங்கத்தக்கதா? பகவானுடைய கைங்கரியத்தைச் செய்வதினுலேயே ஆறுதல் அடைகிற மனம் மற்றொன்றினுல் திருப்தி யடையுமா? எனக் கிப்பொழுது கை நழுவிநிற்கிற பகவத் கைங்கரியம் எப்பொழுது திரும்பக்கிடைக்குமோ? என்று வருந்துகிறு ரென்று பொருள்.

'பரமாத்ம...வர்ஜ்ய காலமேமோ' என்பதனால்; ஸ்ரீராமா! நீ கருணாமூர்த்தியே. நீ என்னைக் கடாக்ஷிக்க வேண்டுமென்றாலும் என்னுடைய வினைப் பயன் இடைபுகுந்து நிற்கின்றது. இதற்காக நீ ஆயாசப்படவேண்டாம். நான் பக்தவேடம் பூண்டசமயம் நல்லதல்ல. இராகுகாலமாயிருக்கும். என் கருமத்தை நானனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்று தம்மையே நொந்து கொள்கிறார்.

குறிப்பு:—சேதனன் வருந்துகிற சமயத்தில் பகவானும் சங்கடப் படுகிறான். பகவானுக்கு ஸர்வாதிகார மிருந்தபோதிலும் சில சமயங்களில் அவ்வதிகாரத்தை யுபயோகிப்பதில்லை. தந்தையானவன் குருவினால் சிக்ஷிக்கப்பட்ட மகனைக்கண்டு, அந்த சிக்ஷை மகனுடைய க்ஷேமத்தின் பொருட்டே என்று வருந்தா திருப்பதுபோல், சில சமயங்களில் ஜீவனுக்குங் கர்மானுபவம் கர்த்தவ்ய மென்று பகவான் நினைக்கிறான். நித்யாநபாயினியாகிய சீதாதேவியையே பதினொரு மாதம் பிரிந்து தானும் வருந்தி அன்னவளையும் வருந்தச் செய்தது இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.

ப. ; ; ;	* ஸா ரீ கா ; மா	தா ; ; - நீ	நீதநிபாமா	‖
; ; ;	* தொலிநே ; நு	ஜே ; ; - ஸி	நபூ . . .	‖
காகாரீ	* ஸாரீகா ; மா	காரீரிகாரி	ஸா ; ; ;	‖
ஜா . .	* ப ல மீ ; .	லா. . . .	கே ; ; ;	‖
அ. ; ; ;	* தா நீதா ; தா	ஸா ; ; - ரிக்	மாகா ; ரீ	‖
; ; ;	* வெலவே ; ஸி	தீ ; ; - ய .	க வச் ; க	‖

ஸ்ா; ; * ஸ்ாநீநிததா - தா | ஸ்ா ; ; - ஸ்நி | தநிபா ; மா ||
நா ; ; * வெததீ. . - ரு | நா ; ; - ம . | ந ஸா ; ர ||
காகாரீ *
க . . * (தொலி)

ச. ; ; ; * பாபாபா ; பா | தாநீபம - கா | மாதா ; நீ ||
; ; ; * ப ரமாத்; ம | நீ . . . - கா | . யா ; ஸ ||
தாதா ; * ஸ்ாநீதா ; நீ | பா; ; - மா | காகா ; ரீ ||
ப ட ; * ப நிலே ; தி | ரா; ; - க | ருணை ; க ||
ஸா ; ; * தாநீதா ; தா | ஸ்ா ; ; - ரிக் | ம்ாக்ா ; ரீ ||
ர ; ; * வ ரபக் ; த | வே ; ; - ஷ. | முவே ; யு ||
ஸ்ாஸ்ா; * ஸ்ாநீ தா ; தா | ஸ்ாஸ்ா ; - ஸ்நி | தநிபா - மா ; ||
வே ள ; * வர்ஜ்யகா ; ல | மேமோ; - த்யா | க ரா - ஜ ; ||
கா ரீ ; *
நுத ; * (தொலி)

அவதாரிகை:—இந்தக் கிர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள்; ஸ்ரீராமனை யல்லாத தெய்வங்களைத் தொழுவதினால் பயன் கிடைக்கமாட்டாது என்கிறார்.

(56) சா,யாதரங்கி^v^ணி - சதுரச்ர ரூபகம்.

ப. இதரதை^v^வமுலவல்ல - இலநு ஸௌக்,யமா ராம (இத)

அ. மதபே^v^,த^v^முலேக ஸதா^v^ - மதி^v^நி மருலுகொந்ந நந (இத)

ச. மநஸுதெ^v^லிஸி ப்ரோசிநநு - மறசிநநு நீவே ராம
தநவாட^v^ந தருணமிதே^v^ - த்யாக^v^ராஜ ஸந்நுத (இத)

பத உரை

ராமா - ஸ்ரீராமா
இதரதை^v^வமுல வல்லந் - உன்னை யல்லாத தெய்வங்களால்
இலநு - பூமியில்
ஸௌக்,யமா-சுகமா, க்ஷேமம் உண்டாகுமா
மதபே^v^,த^v^முலேக - இராம மதத்தினின்றும் பிழையாது
ஸதா^v^ - எப்பொழுதும்
மதி^v^நி - மனத்தில்
மருலுகொந்ந - ஸ்ரீராம மோகங்கொண்ட
நநகு - எனக்கு (இதர தைவமுலவல்ல நில நு ஸௌக்,யமா)
ராமா - ஸ்ரீராமா
மநஸு - மனதை

தெலிஸி - அறிந்து
ப்ரோசிநநு - காப்பாற்றினாலும்
மறசிநநு - மறந்தாலும்
நீவே - நீயே
த்யாகராஜ ஸந்நுத - தியாகராஜனால் கொண்டாடப் பட்டவனே
தநவாடு அநந் - தன்னுடையவன் என, (என்னை உன்னுடையவனாய்ப்பாவிப்பதற்கு)
தருணமு - சமயம்
இதே - இதுவே

விசேஷார்த்தம்:—'இதர தைவமுல வல்ல நிலநு ஸௌக்யமா' என்பதனால், இரக்ஷகனாகிய ஸ்ரீராமனைத்தவிர வேறாகிய தெய்வங்களைக் கைதொழுவதால் பிரயோசன முண்டாகாதென்றும், ஸ்வரூப நாசன முண்டாகுமென்றும் தெரிவிக்கிறார். ஸப்தரிஷி ஸம்வாதத்தில் 'விஷ்ணும் ப்ரஹ்மண்ய தேவேசம் தேவதேவம் ஜநார்தநம் - த்ரைலோக்யஸ்திதி ஸம்ஹார ஸ்ருஷ்டி ஹேதும் நிரம்ஜநம், ஆதாரம் விதாரம் ஸம்தாரம் ஜகத்குரும் - விஹாய ஸபஜத்யந்யம் பிஸஸ்தைந்யம்கரோதியஃ' அதாவது, தேவதேவனையும், சிருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹார காரியங்கட்குக் காரணபூதனையும், பிரகிருதி சம்பந்த மில்லாதவனையும், எல்லா வஸ்துக்களையும் தன்னிடத்திருத்தி அவைகட்குப் பலத்தைக் கொடுத்து இரக்ஷிக்கிற லோக குருவாகியுமிருக்கிற பகவானை விட்டு இதரதெய்வங்களை பஜிக்கிறவன், தாமரைக் கிழங்கைத் திருடினவனென்று சொல்லப்படுகிறான். அதாவது, மனோஹரமாகிய தாமரை மலரை யநுபவிக்காது அதைக் கிழங்கோடு பிடுங்கி மூலநாசம் பண்ணினவன் எவ்வளவு மூடனோ, அதுபோலவே ஆஸ்ரிதர்களின் பால்

சிந்தாமணியாய் விளங்குகிற ஸ்ரீராமனைத் தொழாது இதர தெய்வங்களை யடைகிறவன் பயனற்றவனென்று பொருள். 'கற்பாரி ராமபிரானை யல்லால் மற்றும் கற்பரோ' 'தேவதேவனைத் தென்னிலங்கை எரியெழச் செற்றவில்லியைப் பாவநாசனைப் பங்கயத் தடங் கண்ணனைப் பரவுமினோ' என்னும் ஆழ்வா ரருளிச் செயல்கள் இங்கு நினைக்கத் தக்கவை. 'மதபேத³முலேக' என்பதனால், ஸ்ரீராமனைத் தொழுவதென்கிற கொள்கையில் நின்றும் நழுவாமல் என்று பொருள். 'ஸதாமதி³நி மருலுகொங்க தனகு' என்பதனால்; பகவத் விஶ்லேஷத்தைப் பொறுக்க முடியாது பித்தேறி,

'ஏறிய பித்தினொ டெல்லாவுலகும் கண்ணன் படைப்பென்னும்
நீறு செவ்வே யிடக்காணில் நெடுமா லடியா ரென்றோடும்
நாறுதுழாய் மலர்காணி நாரணன் கண்ணியீ தென்னும்
தேறியுந் தேராது மாயோன்றிறத் தனளேயித் திருவே'

என்கிறபடி, எங்கும் பகவதனுபவத்தையே நாடி யிருக்கிற பரமபக்தர்கட்கு ஸ்ரீராமனை யல்லாத தெய்வங்களால் சுகமுண்டாகமாட்டா தென்கிறார்.

'மநஸா தெலிஸி...த்யாக³ராஜ ஸந்நுத' என்பதனால், 'நிராஸகஸ்யாபி நதாவது³த்ஸஹே மஹேஶஹாதும் தவபாத³ பங்கஜம் - ருஷாநிரஸ்தோ தபி ஶிஶு:ஸ்தநந்த³யோ ந ஜாதுமாதுஶ்சரணௌ ஜிஹாஸதி' என்கிறபடி, ஸ்ரீராமா! நீ என்னைக் காப்பாற்றினாலும் சரியே. கைவிட்

டாலும் சரியே, தாயினுல் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட குழந்தை மறுபடியும் அவளடியிலேயே விழுந்தழுவதுபோல, உன்னுல் நான் திரஸ்கரிக்கப் பட்டபோதிலும் உன் திருவடிகளை நான் விடமாட்டேன் 'உன்னைக் கொண்டென்னுள் வைத்தேன் என்னையு முன்னிலிட்டேன்' நான் உன்னுடைய சொந்த சொத்து. என்னைக் கடாக்ஷிக்க இதுவே தருணம் என்று அடைக்கலம் புகுகிருரென்று பொருள்.

சாயாதரங்கிணி ராகலக்ஷணம்:--இது வக்ர ஷாடவ ஸம்பூர்ணராகம். 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது. ஆரோஹணத்தில் தைவதம் வர்ஜ்யம். காந்தாரம் வக்ரம். அந்தர காந்தார கைசிகி நிஷாதங்கள் இராகச் சாயாஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்	அவரோஹணம்.
ஸரிமகமபநிஸ.	ஸநிதபமகரிஸ.

ப. பாஸ்ா	நிதபா ; மா	மாகா	ரிகமககரிஸா	
இத	ர . தை; வ	மு ல	வல். . . . ல	
; ரிரி	மா பா ; தா	பா ;	பா ; - பாமா	
; இல	நுஸௌக்; ய	மா ;	. ; - ர்ாம	
2. பாஸ்ா	நித - பஸ்நிதபம	கமகம	ரிமகரிஸாஸ்ா	
இத	ர . - தை . . வ.	மு.ல .	வல். . . ல	

; ரி ரி	மா - பா நீ நீ	ஸ்ா ;	ரிஸநித - பமகம	
; இல	நு - ஸௌக்ய	மா ;	. . . . - ராம. .	
3. ; ரி ரி	மா - பா ஸ்ா நீ	நிஸ்க்ரி	ரிஸ் - ஸ்நிநிதபம	
; இல	நு - ஸௌக்ய	மா. . .	. . - . .ரா.ம .	
4. ,,	மா - ப ஸ் நீஸ்ரி	ம்க்க்ரி	ரிஸ் - ரிஸ்நிதபம	
,,	நு - ஸௌக். . ய	மா . .	. . - . . ரா. . ம	
5. பாஸ்ா	நித - பாமாகா	மாகா	ரிகமககரிஸா	
இ த	ர . - தை . வ	மு ல	வல். . . . ல	
; ரி ரி	மா பா ; தா	பா ;	; ; - ; ; .	
; இல	நுஸௌக்; ய	மா ;	; ; - ; ;	
அ. பாஸ்ா	ஸ்ரிக்ரிரீ	ரீம்ா	க்ாரீக்ா ;	
ம த	பே . .தமு	லே.	கஸதா ;	
ரீம்ா	க்ா - ரீம்ாக்ா	ரீ ;	ஸ்ா - ரிஸ்நிதபம	
மதி	நி - மஃருலு	கொந்;	ந - த . ந . . .	

28—C

ச. பாபா | பாபா பாபா || பநிஸ்ா | நிதநித - பாமா ||
மந | ஸாதெலிஸி || ப்ரோ. | சி. ந. - . நு ||
மாபா | மா - கமரீஸா || ஸரிமா | மா - ரிமபாபா ||
மர | சி - ந.. நு || நீ . . | வே - ரா. . ம ||
பாஸ்ா | ஸ்ரிக்ரி - ரீரீ || ரீம்ா | க்ா ரீக்ா ரீ ||
த ந | வா. . . - டந || தரு | ணமிதே. ||
ரீ ம்ா | க்ா - ரீம்ாக்ா || ரீ ; | ஸ்ா - ரீஸ்நிதபம ||
த்யா | க - ரா. ஜ || ஸங்; | நு - த . . . . ||

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், 'ஸ்ரீராமா! பிரபுக்கள் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு திரிகிற சிலரால் எனக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம் சம்பவித்திருக்கிறது. இத் தருணம் என்னைக் காத்தருளவேண்டும்' என்கிறார்.

(57) சா,யாதரங்கிᵛணி - ஆதிᵛ.

ப. க்ருபஜூசுடகு வேளரா ராம (க்ருப)

அ. அபராத,ᵛமுல நோர்வ வஶமா - யநபோᵛகும ஸரிவாரலலோ (க்ருப)

ச. பரமார்த, மௌ மார்க^{v} மெறுக^{v}ரு - ப்ரபு^{v}வுலெல்ல நீச ஸேவகுலுரா
பரலோக ப^{v}யமிம்தகா^{v}நரு - வர த்யாக^{v}ராஜ ஹ்ருத்ஸத^{v}ந (க்ருப)

பத உரை

ராம - ஸ்ரீராம
க்ருபந் - தயை
ஜூசுடகு - பார்ப்பதற்கு (கருணை காட்டுவதற்கு)
இதி^{v}வேளரா - இது சமயமடா
ஸரிவாரலலோந் - சரியொத்தவர்களின் மத்தியில்
அபராத^{v}முலநு - அபராதங்களை
ஓர்வந் வஶமா - பொறுக்கமுடியுமா
அநந் போகுமா - என்று சொல்லாதே அய்யனே!
'வர த்யாக^{v}ராஜ ஹ்ருத்ஸத^{v}ந'
வர - சிறந்த
த்யாக^{v}ராஜ - தியாகராஜனுடைய
ஹ்ருத் - மனதை
ஸத^{v}ந - வீடாக உடைய ஸ்ரீராமா!
பரமார்த்த, மு ஔ - உண்மையாகிய
மார்க^{v}மு - வழியை
எறுக^{v}ரு - அறியமாட்டார்கள்
ப்ரபு^{v}வுலு எல்லந் - பிரபுக்கள் எல்லாரும்
நீச ஸேவகுலுரா - இழிகுலத்தவர்க் கூழியம் செய்கிறவர்களடா!
பரலோகப^{v}யமு - உயருலகின் பயம் (மற்றொரு உலகின் கண்ணுள்ள பயத்தை)
இம்தந் - எத்துணையும்
காநரு - கண்டறிகிறார்களில்லை (க்ருப)

விசேஷார்த்தம்:—'க்ருபஜூசுடகு வேளரா ராம!' என்பதனால், 'ஸ்ரீராமா! நீ ஆபத்பந்து வென்று பெயர் வகித்திருக்கிறாய். இதோ உன்னுடைய தாசனுக்கு ஆபத்து நேரிட்டிருக்கிறது. காப்பாற்றிக்கொள்' என்கிறார்.

'அபராத^v மூல...ஸரிவாரலலோ' என்பதனால், 'ஸ்ரீராமா! நான் பாகவத கோஷ்டியிற் கைங்கரியம் செய்கிறேன். ஆகவே என்னிடத்து யாதொரு குற்றமுமில்லை. ஒருவேளை முன்சன்மங்களிற் செய்திருக்கிற அபராதத்தை யேதாகிலும் காட்டி அதன் மூலமாய் என்னைக் கைவிடுவை யேல் அது உனக்குத் தகாத காரியம். நானெப்படிப்பட்ட அபராதியாக விருந்தபோதிலும், பாகவத கோஷ்டியின் சம்பந்தத்தினால் பரிசுத்தனாய்க் காப்பாற்றத் தகுந்தவனா யிருக்கிறேன். இவ்வளவு பாகவதர்களின் நடுவில் என்னை நீ அபராதி என்று நீக்குவையேல் அந்த அகௌரவம் உனக்கே யாகும். கவனித்துப்பார்' என்கிறார்.

'பரமார்த...ஸத^vந' என்பதனால், 'ஸ்ரீராம! இக்காலத்தில் நீசவ்ருத்திகளைச் செய்கிற சிலர் பிரபுக்கள் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு, எமலோகத்திற் றமக்குக் கிடைக்கப் போகிற தண்டனை இன்னதென் றுணராமல் துஷ்டகாரியங்களையே செய்து வருகிறார்கள். இவர்கள் உண்மை இன்னதென் றறியாமல், திரவியச்செருக்கினால் மத்தேறித் தம்மைப் பாடும்படி பாகவதர்களைத் தொந்திரவு செய்கிறார்கள், "த்வமுத்^vதி^vஸ்ய ஸ்ரீமாநிதி வத^vதி வாகௌ^vபநிஷதீ^v" என்கிற படியும், 'வாய்கொண்டு மானிடம் பாடவந்த கவியே னல்லேன்' என்கிறபடியும், பகவானை

யல்லாது மற்றொருவனைப் பாடுவதற் கிஷ்டமில்லா திருக்கிற பாகவதர்கட்குப் பெரிய ஆபத்து நேரிடும்போல் தோன்றுகிறது. இந்த சமயத்தில் நீ சும்மா யிருக்கக்கூடாது. சீக்கிரம் வந்து காத்தருள்வாய்' என்று ஸ்ரீராமனுடைய சகாயத்தை வேண்டுகிறுரென்று பொருள்.

ப. ஸாரீ - மாகாமா ; - மாமா	பா - பமமாமா	கா ; - கரிஸா	‖
க்ருப - ஜா . . ; - சுட	கு - வே . ள	ரா ; - ரா.ம	‖
2. ஸாரீ - ஸரிமகமா ; - பாமா	,,	,,	‖
க்ருப - ஜா . . . ; - சுட	,,	,,	‖
3. ,,	பா - நிததபமா	,,	‖
,,	கு - வே . . ள	,,	‖
4. ,,	பா - மபநிநிஸ்ா	நிததப - மககரி	‖
,,	கு - வே . . ள	ரா. . . - ரா·ம.	‖
5. பாபா - நீஸ்ா ; ; - நீதா	பா - பா ; மா	கா ; - கரிஸா	‖
க்ருப - ஜா. ; ; - சுட	கு - வே; ள	ரா ; - ரா. ம	‖
6. நி•தபா - ரீஸ்ா ; ; - ரீம்க்	ரீ - ரிஸ்நிதபா	பமகா - கரிஸா	‖
க்ரு. ப - ஜா. ; ; - சுட.	கு- வே. . . ள	ரா. . - ரா. ம	‖

அ. தாபாநீஸ்ா ; ; - நீஸ்ா	ரீம் க்ா ; - ம்ா	க்ாரிஸ்ா ; ‖
அ ப ரா . ; ; - தமு	ல நோர் ; - வ	வஸமா ; ‖
நீநீ நீ ; - நிதபம - பாநீ	ஸ்ா ; ; - ரிஸ்	நீதாபா ; ‖
யகபோ ; - கு. ம . - ஸ ரி	வா ; ; - . .	ரலலோ ; ‖
,,	,,	நித - தபமககரி ‖
,,	,,	ர . - ல .லோ. ‖
ச. பாபாபா ; ; மா - ம பநீ	; - நீததாபா	மாகாகாரீ ‖
ப ர மார் ; ; த - மெள.	; - மார் . க	மெறுகரு ‖
பாமாகா - கரிஸாஸா - ஸரிமக	மா - பா ; மா	நீதாபா ; ‖
ப்ர பு வு - லெல். ல - நீ . . .	ச - ஸே ; வ	குஹுரா ; ‖
தாபாநீஸ்ா ; ஸ்ா - ரீஸ்ா	க்ா ; ; ம்ா	க்ாரீஸ்ா ; ‖
ப ரலோ. ; க - பய	மிம் ; ; த	காந ரு ; ‖
நீநீ நீ ; - நிதபம - பாநீ	ஸ்ா ; ; - ரி ஸ்	நீதாபா ; ‖
வரத்யா ; - . . க. - ரா .	ஜ ; ; - ஹ்ருத்	ஸத ந ; ‖

,,	,,	நித - தபமககரி	‖
,,	,,	ஸ. - த . ந . . .	‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், லக்ஷ்மீஸமேதனுகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய திருவடிகளை எப்பொழுதும் மனனம் செய்வதே மனிதனுக்கு ஜீவனமென்கிறுர்.

(58) நாக^v^ஸ்வராவளி - ஆதி^v^.

ப. ஸ்ரீபதீ நீபத^v^ சிம்தநமே ஜீவநமு (ஸ்ரீபதீ)

அ. நே பரதே^v^ஶி நாகா^v^லி பா^v^பவே - சநுவுந த^v^யசேஸி (ஸ்ரீபதீ)

ச. ராஜாதி^v^ராஜ ரவிகோடிதேஜ - பூஜிம்சி நிக்கிம்த்^v^ராது^v^லு தி^v^க்^v^
ராஜுலெ வெலயலேதா^v^ - ராஜில்லு ஸ்ரீத்யாக^v^ராஜுநகு (ஸ்ரீபதீ)

பத உரை

ஸ்ரீபதீ - இலக்குமிநாதனே!
நீ - உன்னுடைய
பத^v^ சிம்தநமு ஏ - பாதத் தியானமே
ஜீவநமு - உய்யும் வழி
நேந் - நான்
பரதே^v^ஶிந் - ஆஶ்ரய மில்லாதவன்;
சநுவுநந் - அன்புடன்
த^v^யசேஸி - தயவுசெய்து

நாகா^வலிங் - என்னுடைய தாபத்தை
பா^பவே - போக்கடிப்பாய்
ராஜாதி^ராஜா - வேந்தர்கட்கு வேந்தே!
ரவிகோடிதேஜ - கோடி சூரியர்களின் தேஜ
ஸ்ஸை யுடையவனே!
நின்னுங் - உன்னை
பூஜிம்சி - பூசைசெய்து
இம்த்^ராது^லு - இந்திரன் முதலிய தேவர்
கள்
தி^க்^ராஜுலு ஐ - திக்பாலகர்களாய்
வெலயலேதா^ - விளங்கவில்லையா
ராஜில்லு - மகிழாநின்ற, உளம் மகிழ்கிற
ஸ்ரீ த்யாக^ராஜுநகுங் - சப்பத்காரனாகிய
தியாகாராஜனுக்கு (ஸ்ரீபதீ)

விசேஷார்த்தம்:—'ஸ்ரீபதீ நீ பத^ சிம்தநமே ஜீவநமு' என்பதனால், பகவான் அடைவதற்குத் துர்லபனா யிருந்தபோதிலும், புருஷகாரம் செய்வதற்கென்றே முன் வந்து நிற்கிற ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி யோடு கூடிக்கொண் டிருக்கிறபடியால் அடைவதற் கதி ஸுலபனா யிருக்கிறா னென்றும், அப் படிப்பட்ட பகவானை யடைவதற்குப் பெருந் தவம் புரியவேண்டிய தில்லை என்றும், 'கடிசேர் துழாய் முடிகண்ணன் கழல்கள் நினைமினோ' என்கிறபடி, பகவானுடைய அடியிணையைச் சிந்திப் பதே போதுமென்றும், இச் சிந்தனையே பக்தர்கட் குஜ்ஜீவன மென்றும் விளக்குகிறார்.

'நேபரதே^வலி...த^யசேவி' என்பதனால், "ஸ்ரீராமா! 'தீ^நாநுகம்பி த^ர்மஜ்ஞ:' என்கிறபடி, நீ தீனர்களின் பொருட்டு விசேஷமாய்க் கருணை காட்டுகிறவன். நானோவெனில், பரம ஏழையா

யிருக்கிறேன். உன்னுடைய ஸ்வபாவகுணத்தால் என்மேல் கருணைகூர்ந்து சீக்கிரம் இரக்ஷிப்பாய்' என்று பிரார்த்திக்கிறார்.

'ராஜாதி⁴ராஜ' என்பதனால், 'ராஜாதி⁴ராஜஸ்ஸர்வேஷாம்' என்கிறபடி, தன்னிலும் பெரியதாகிய எல்லை இல்லாததனால் உலகங்கட்கெல்லாம் சக்கரவர்த்தியாய் விளங்குகிறவனென்று பொருள். 'ரவிகோடிதேஜ' என்பதனால், 'தேஜஸாதி³த்ய ஸங்காஶ:' என்கிறபடி, எண்ணிறந்த சூரியர்களின் தேஜஸ்ஸை யுடையவனென்று பொருள். 'பூஜிம்சி நின்நிம்த்³ராது³லு தி³க்³ராஜுலை வெலயலேதா³' என்பதனால், பிரமன் முதலாகிய தேவர்கள் பகவானை ஆராதனம் செய்தே அவரவர்களுடைய பதவியை அடைந்தார்களென்று பொருள். 'ராஜில்லு ஸ்ரீ தியாக³ராஜுநிகி' என்பதனால்; பிரமன் முதலியவர்கட்கெல்லாம் தேவனாயிருக்கிற பரமபுருடனை யல்லால் அய்யரவர்களைப் போன்ற பக்தர்கட்காஶ்ரயமில்லை யென்றும் கூறுகிறாரென்று பொருள்.

நாக³ஸ்வராவளி ராக³லக்ஷணம்:—இது ஔடவராகம். 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது. சதுச்ருதி தைவத அந்தர காந்தாரங்கள் இராகச் சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் கானம் செய்யக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ க ம ப த ஸ.	ஸ த ப ம க ஸ.

ப. ; ; ; * பதஸ்ாதா - பா ; | பமமமா - கம | பாபா - மபதப ||
; ; ; * ஸ்ரீ. . ப - தி ; | நீ . . - . . | . . - . . ப. ||

2. தா ; ; * பதஸ்ாதா - பமகம | பதஸ்தபம - கம | ,, ||
த ; ; * ஸ்ரீ. . ப - தி. . . | நீ. . . . . - . . | ,, ||
,, * பதஸ்ாதா - பதஸ்ா | ஸ்ா-ஸ்தபம-மப | மகஸா - ஸமகம ||
,, * ஸிம் . த - நமே. | . -ஜீ . . . -வ. | . . . - ந . . . ||

மபாமதா *
மு . . . * (ஸ்ரீபதீ)

அ. ; ; ; * தாஸ்ாக்ாக்ா ; | ஸ்க்ம்க் - ஸ்க்ம்க் | ஸ்க்ம்க் - ம்ப்ம்க் ||
; ; ; * நே . ப ர ; | தே . . -வி . . | நா. . - கா. . . ||
ஸ்ா; ; * ஸ்ாதாஸ்ா - தஸ்தா | ஸ்ாதாஸ்ா - தஸ் | ததபா - பதஸ்ா ||
வி ; ; * பா . ப - வே. . | ச நு வு - ந . | த . ய - சே. . ||

ஸ்ா-ஸ்தபம*
. -வி . . . * (ஸ்ரீபதீ)

ச. ; ; ; * பா ; பா ; பா - | மபமமபா - மப | மா ; க - மபமக ||
; ; ; * ரா ; ஜா ; தி - | ரா. . . ஜ - ரவி | கோ, டி- தே. . . ||

ஸா; ; * ஸா ; கா ; கா | ஸகமா ; - கம | பா - மபதாபா ||
ஜா ; ; * பூ ; ஜிம்; சி | நிங். . ; - நிம் | . - த்ரா . து ||

மாபா ; * ஸ்ாதாஸ்ா - தஸ்தத | ஸ்ா - தஸ்ததஸ்ா- | க்ாஸ்ாக்ா - ஸ்க் ||
லு தி ; * க்ரா . . - ஜா. . . | . - ஓ. . . . - | வெ ல ய - லே. ||

ம்ா க்ா ; * க்ா ; ஸ்ா ; க்ா - | ஸ்க்ஸ்ஸ்தா - தஸ் | ததபா - பதஸ்ா ||
. தா ; * ரா ; ஜில் ; லு - | ஸ்ரீ. . . . - த்யா | . . க - ரா. . ||

ஸ்ா-ஸ்தபம*
ஜா- ந .கு .* (ஸ்ரீபதீ)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமன், ஸாமதான பேத தண்டோபாயங்களைக் கையாடுகிற திறமையைப் பிரகடனம் செய்கிறார்.

(59) காபிநாராயணி - ஆதிˇ.

ப. ஸரஸ ஸாமதாˇந பேˇ,தˇதˇண்டˇ சதுர - ஸாடிதைˇவ மெவரே ப்ˇரோவவே (ஸ)
அ. பரமஸாம்ப,ˇவா க்ˇரேஸரும்டˇநசு பˇல்கு-ராவணுடுˇ தெலியலேகபோயெ (ஸ)

ச. ஹிதவுமாட லெம்தோ பா^v^க^v^ ப^v^ல்கிதிவி - ஸதமுநா^v^ நயோத்^v^ய நித்துநம்டிவி
நதஸஹோதர^v^ருநி ராஜுஙீஜேஸி ராக - ஹதமு சேஸிதிவே த்யாக^v^ராஜநுத (ஸ)

பத உரை

ஸரஸ - ரஸமுடையவனே
'ஸாம...சதுர'
ஸாம - சாமம்
தா^v^ந - தானம்
பே^v^த^v^ - பேதம்
த^v^ண்ட - தண்டம் என்கிற நான்கு உபாயங்களில்
சதுர - தேர்ச்சியுடையவனே
ஸாடிதெ^v^ய்வமு - (உனக்கு) சரிபோன்ற தெய்வம்
எவரு ஏ - யார் அய்யனே
ப்^v^ரோவவே - காப்பாற்றுவாய்
'பரம...அநுசு'
பரம ஸாம்ப^v^வ - சிவபக்தியிற் சிறந்தவர்களில்
அக்^v^ரேஸருண்டு^v^ - தலைமையானவன்
அநுசு - என்று
பல்கு - சொல்லிய, சொல்லிக்கொண்டிருந்த
ராவணுட்டு^v^ - இராவணன்
தெலியலேகபோயெந் - அறியாமற்போனன் (உன்னை யடையும் உபாயங்களை அறியாமற் போனன்)
த்யாக^v^ராஜநுத - தியாகராஜனல் கொண்டாடப் பட்டவனே
ஹிதவுமாடலு - இதமாகிய வார்த்தைகளை
எம்தோ - எவ்வளவோ

பா^v^கு^v^க^v^ங் - நன்றாய்
ப^v^ல்கிதிவி - சொன்னாய்
ஸதமுகா^v^ங் - ஸதமாய்
அயோத்^v^யங் - அயோத்திமா நகரை
இத்து நப்டிவி - கொடுப்பே னென்றாய்
நதஸஹோத^v^ருநி - வணக்கமுடைய தம்பி
யை (உன்னைச் சரணடைந்த இராவண சகோதரனாகிய விபீஷணனை)
ராஜுசேஸி-இலங்கைக் கரசனாய்ச்செய்து
ராக - அரக்கர்களை
ஹதமுசேஸிதிவி - நாசம் செய்தாய்

விசேஷார்த்தம்:—'ஸாஸ' என்கிற விசேஷணத்தினால்; ஸ்ரீராமன் ஸத்தோடு கூடியவனென்று பொருள். மகா ஸரஸனென்றும் பொருள்.

'ஸாமதா^v^ங பே^v^த த^v^ம்ட^v^ சதுர' என்பதனால், அரசர்கட்கு முக்கியமாகிய நான்குவித உபாயங்களிற் சிறந்த தேர்ச்சியுடையவ னென்று பொருள். 'ஸாடி தெ^v^ய்வமு எவரே' என்பதனால், 'நதத்ஸமஸ்யா ப்^v^யதி^v^கஸ் சத்^v^ருஸ்யதே' என்கிறபடி, தனக்குச் சமானனாவது அதிகனாவது இல்லா திருப்பதினால் நிகரற்றவனென்று பொருள். 'ப்ரோவவே' என்பதனால், இப்படிப்பட்ட பகவானே தஞ்சமென் றடையத் தக்கவ னென்றுபொருள்.

'பரமஶாம்ப^v^வ...தெலியலேக போயெங்' என்பதனால்; சிவபக்தர்களிற் சிறந்தவனாகிய இராவணன், நான்கு வேதங்களையும் கற்றறிந்தவன்; எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவன். அப்படிப்

பட்டவனே ஸ்ரீராமனை சாக்ஷாத் ஜகதீஸ்வர னென்று அறியாமற்போனான் என்கிறார். அதாவது, இராவணன் சிவபக்தனாயிருந்தும் ஸ்ரீராமனை அறியாமற் போனதனால், விஷ்ணு பக்தனல்லாதவன், தன்னுடைய முன்னிலையிலேயே பகவான் வந்து நின்றபோதிலும் அவனை பகவானென்று அறியமாட்டா னென்று பொருள்.

'ஹிதவுமாட லெம்தோ பா^கா^ ப^ல்கிதிவி' என்பதனால், 'யதி^வா ராவணஸ்வயம்' என்கிறபடி, ஆஸ்ரயித்தவன் பரம அபராதியாகிய இராவணனாயினும் சரியே காப்பாற்றாது விட மாட்டேன் என்று ஸ்ரீராமன் பரம ஔதார்யத்தைக் காட்டியும்; அங்கதன் மூலமாய் புத்தி புகட்டியும்; முதல்நாள் உயுத்தத்திற் தோற்று நின்றபொழுது ஹிதோபதேசம் செய்தும் இராவணனைக் காப்பாற்ற முயன்றான் இது ஸாமோபாயம். குருடனுடைய காலடியில் மாணிக்கங் கிடந்ததுபோலவும், சவிட்டுமண்ணிலிட்ட விதையைப்போலவும், இந்த ஸாமோபாயம் லோக மாதாவாகிய சீதாதேவியைத் திருடிப்போன மகாபராதியாகிய இராவணன்பாற் பயனற்று நின்றது. இராவணனுடைய வினைப்பயன் பகவானுடைய உபதேசத்தையும் தடுத்து நின்றதெனப் பொருள்.

'ஸதமுக^ நயோத்^ய நித்துநம்டிவி' என்பதனால், சரணடைந்த விபீஷணனுக்கு இலங்கையைப் பட்டம் கட்டுவித்தபொழுது, இராவணனும் ஒரு சமயம் வந்து சரணமென்றால் அவனுக்கு என் செய்வது என்கிற கேள்வி பிறந்த சமயத்தில், இராவணன் சரணமென்றால் அவ

னுக்கு அயோத்தியைப் பட்டம் கட்டிவைப்பேனென்று தானுபாயத்தை ஸ்ரீராமன் பிரகடனம் செய்தாரென்று பொருள்.

'நத ஸஹோதரு நிராஜு ஜேஸி' என்பதனால், இராவணன் இலங்கையைப் பரிபாலனம் செய்துகொண் டிருக்கும்பொழுதே அதை விபிஷணனுக் களித்தமையால் பேதோபாயம் விளக்கப்பட்டது.

'ராக ஹதமு சேஸிதிவி' என்பதனால், மேற் சொல்லிய மூன்று உபாயங்கட்கும் இராவணன் வழிபடாததினால் முடிவில் தண்டோபாயத்தைக் கைக்கொண்டு இராவணாதிகளைக் கொன்றாரென்று பொருள்.

காபிநாராயணி ராகலக்ஷணம்:—இது ஷாடவ ஸம்பூர்ணராகம். 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது. சுத்தமத்யம கைசிகி நிஷாதங்கள் இராகச் சாயா ஸ்வரங்கள். இந்த ராகத்தில் வக்ரப் பிரயோகங்களே மிகவும் ரஞ்ஜகமானவைகள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி ம ப த நி ஸ.	ஸ நி த ம க ரி ஸ.

ரிமரீமா - மாககரி - நீநீ - ஸநிநிததா முதலியன இரஞ்ஜகமானவை.

ப. ;	;	;	*	ஸஸஸா - ரிமரீமா	| பா , பா , - பா	| மா - மா ; கா	‖
;	;	;	*	ஸ ர ஸ - ஸா. ம	| தா , ந , - பே	| த - தம் ; ட	‖

2.	க ரிரீ ;	*	;;	பதபதநித - தப	பம - மா ; கா	‖
	சதுர ;	*	,,	தா . . ந . - பே	த . - தம் ; ட	‖
3.	,,	*	;;	பதபதநித - நித	தப - பமமாகா	‖
	;;	*	,,	தா . . ந . - பே	த . - தம் . ட	‖
4.	,,	*	ஸஸஸா - ரிமரிமபம	பதபதநித - ஸ்நி	நித - தபபமமக	‖
	,,	*	ஸ ர ஸ - ஸா . . ம ..	தா . . ந . - பே.	த . - தம் . ட.	‖
5.	,,	*	ம கரிஸ் - ,,	,,	,,	‖
	,,	*	ஸரஸ . - ,,	,,	,,	‖
	,,	*	ஸாஸா - ஸநீதா	நீஸாஸா - ரீ	மா - ப தநீநீ	‖
	,,	*	ஸா டி - தை . வ	மெ. வ - ரே	. - ப்ரோ . வ	‖
	நிததபமா	*				
	வெ . . .	*	(ஸரஸ)			
அ.	; ; ;	*	நிநி நீ - நீ ; நீ	நிததா ; - த ப	மா - பா ; தா	‖
	; ; ;	*	பரம - மாம் ; ப	வா . ; - க்ரே	ஸ - ரும் ; ட	‖

2. தநிஸ்ா; * ,, | ஸ்நிநிதகா - தப | ,, ||
ந. சு ; * ,, | வா . . . - க்ரே | ,, ||

,, * ஸ்நிதப - தநிஸ்ாஸ்ா | நீ , தா ; - ப த | தப - மா ; கரி ||
,, * பல்கு . - ரா. வ . | ணு; டு , - தெலி | ய . - லே ; க. ||

மா மா ; * பஸ்நித - பதநிஸ்ஸ்ரி | ,, | ,, ||
போயெ ; * பல்கு . - ரா. . வ . | ,, | ,, ||

,, *
,, * (ஸரஸ)

ச. ; ; ; * த தபா - தா ; தா | த பமா ; - பத | நிஸ் - ஸ்நிநீதா ||
; ; ; * ஹிதவு - மா ; ட | லெம்தோ; - பா. | கா. - பல் . கி ||

தபமா ; * ஸஸஸா - ஸநீதா | ஸா , ஸா , - ரீ | மா - மககாரீ ||
தி . வி ; * ஸத மு - கா. . ந | போத், ய , - நித் | து - நம்டிவி ||

; ; ; * நிநிநீ - நீ ; நீ | நிதாதா ; - தப | மாபா ; தா ||
; ; ; * நதஸ- ஹோ; த | ரு . நி ; - ரா. | ஜாஜே; வி ||

29—C

தநிஸ்ா;	* ,,	ஸ்நிநிததா - தப	,,	‖
ரா. க;	* ,,	ரு. நி. . - ரா.	,,	‖
,,	* நி ஸ் நீ - தநிஸ்ாஸ்ா	நிததா ; - பத	தபமா ; - கரி	‖
,,	* ஹதமு - ஜே. வி	தி வி ; - த்யா	க. ரா ; - ஜ.	‖

மா ; மா - *

நா , த , * (ஸரஸ)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் 'ஸ்த்ரீப்ராய மித³ம் மந்யே ஜக³த் ஸர்வம் ஸநாதநம்' என்கிறபடி, ஸ்த்ரீ ப்ராயமா யிருக்கிற உலகத்தில் தானொருவனே பரம புருடனுயிருந்து விஹரிக்கிறு னென்கிறர்.

(60) ஸுபோஷிணி - ரூபகம்.

ப. ரமிய்சுவா ரெவருரா - ரகூ³த்தமா நிநுவிநா (ரமிம்)

அ. ஸமாதி³ஷட்³கு³ணக³ளு - ஸகலபு³வந ஜநுலலோ (ரமிம்)

ச. 'ராமு' ட³நு ஸுமர்மமு - ராம யகெடி³ மர்மமு லஸ
த³மரவருல கப்³பெ³னோ - த்யாக³ராஜ ஸந்நுத (ரமிம்)

பத உரை

ரகூ₁த்தமா - இரகுகுலத்தில் உத்தமனே
ஶமாதி₃ ஷட்₃கு₃ணக₃ணு- சமம் தமம் முதலிய ஆறுகுணங்கட்கு மிருப்பிடமானவனே
ஸகல பு₄வந ஜநுலலோந் - எல்லா அண்டங்களிலு முள்ள ஜனங்களில்
நிநுவிநா - உன்னை யல்லாது
ரமிம்சுவாரு - விஹாரம் செய்யப்பட்டவர்கள்
எவருரா - யாரய்யா (உன்னை யல்லாதொருவருமில்லை என்று பொருள்)
ராமுடு₃ - ஸ்ரீராமன்
அநு - என்கிற
ஸுமர்மமு - நல்ல இரகசியமும்
ராம - ராம
அநெடி₃ - என்கிற
ஶர்மமு - சுகமும்
லஸத் - பிரகாசிக்காநின்ற
அமரவருலகுந் - தேவர்களிற் சிறந்தோர்க்கும்
அப்₃பெ₃நோ - கிடைத்ததா? இல்லை
த்யாக₃ராஜ ஸந்நுத - தியாகராஜனுல் கொண்டாடப்பட்டவனே (ரமிம்சு)

விசேஷார்த்தம்:—'ரமிம்சுவா ரெவருரா ரகூ₁த்தமா நிநுவிநா' என்பதனுல், எல்லா அண்டங்களும் பெண்ணுருவென்றும் அவற்றில் பகவா ைெருவனே பரமபுருடனு யிருந்து கிரீடித்துக்கொண் டிருக்கிரு னென்றும் பொருள்.

'ஸமாதி^{V}...ஜநுலலோந்' என்பதனால், ஐஸ்வரியம், வீர்யம், யசஸ்ஸு, ஸ்ரீ, ஜ்ஞானம், வைராக்கியம் என்கிற ஆறுகுணங்கட்கும் உறைவிடமாய், கர்தும் அகர்த்தும் அந்யதா கர்த்தும் சத்தியை யுடையவனாய், 'உண்டு முமிழ்ந்தும் கடந்து மிடந்துங் கிடந்து நின்றும் - கொண்ட கோலத்தோடு வீற்றிருந்தும் மணங் கூடியும் கண்டவாற்றாற்றனதேயுலகென நின்றான்' என்கிற படி, பற்பல ஸ்வகீய திவ்ய சேஷ்டிதங்களால் எல்லா உலகிலும் நிறைந்து கிரீடை செய்கிறவன் ஸ்ரீராமனே என்று பொருள்.

'ராம...அப்^{V}பெ^{V}னோ' என்பதனால், 'ரமந்தே யோகி^{V}நோநந்தே...தீ^{V}யதே' இத்யாதி ப்ரமாணங்களிற் கண்டபடி ஸ்ரீராமனுடைய திருநாமம் பவதாரக மாகிய தென்றும், ஸ்ரீராமனென்கிற பதம், யோகிகளுடைய ஹ்ருதயத்தில் ரமித்துக் கொண்டிருக்கிற பரப்ரஹ்ம சூசகமென்றும்; இந்த இரகசியங்கள் பிரமன் முதலிய தேவர்கட்கும் தெரியாததனால் அவர்கள் பகவதனுபவம் செய்ய வல்லவரல்ல ரென்றும்; இந்த இரகசியங்களைத் தெரிந்து அனுபவிக்கிற பக்தர்கட்கே பகவானுடைய அனுபவானந்தம் தெரியவருகிறதென்றும் விளக்குகிறாரென்று பொருள்.

ஸுபோஷிணி ராக^{V}லக்ஷணம்:—இது வக்ர ஷாடவராகம். 28-வது மேள ஜன்யம். காந்தாரம் வர்ஜ்யம். சுத்தமத்யம கைசிகி நிஷாதங்கள் இராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ்ரிஸமபநிதஸ்.	ஸதநிபமரிமரிஸ.

ப.	ஸாரீ	; - ஸாமா ;	பாநீ	தாதா ; ;
	ரமிம்	; - சு வா ;	ரெவ	ரு ரா ; ;
	ஸ்ாதா	; - நீபா ;	மாமா	ரீமா ; ;
	ர கூத்	; - தமா ;	நி று	விநா ; ;
அ.	பா நீ	; - தாஸ்ா ;	ரீரீ	ஸ்ாஸ்ா ; ;
	ஹமா	; - தி ஷட் ;	குண	க ணு ; ;
	ம்ரம்ர	ஸ்ாதாநீபா	மாமா	ரீ மா ; ;
	ஸ க	ல பு வ ந	ஜ நு	லலோ; ;
ச.	பா ;	பா - தாநீ பா	மா ;	மா - ரீ ; ;
	ரா ;	மு - டநு ஸா	மர் ;	ம - மு; ;
	ரீமா	மா - பாமா ;	ஸ்ாதா	நீபாபாபா
	ரா.	ம - ய நெ ;	டிஸர்	மமுல ஸு

பாநீ	தாஸ்ர்ஸ்ாஸ்ர்	‖	ரீ ;	ரீரிஸ்ஸா ;	‖
த ம	ர வ ரு ல	‖	கப்;	பெநோ. ;	‖
ம்ா ;	ஸ்ாதாநீபா	‖	மா ;	ரீ மா ; ;	‖
த்யா;	க ரா. ஜ	‖	ஸங்;	நுதா ; ;	‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள்; ஸ்ரீராமனைத் தன் மருங்கிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றும்படியாய்ப் பிரார்த்திக்கிறார்.

(61) ஸரஸ்வதீமநோஹரி - ஆதி.

ப. எம்தவேடு^கொம்து^ ராக^வ - பம்தமேலரா ஓ ராக^வ (எம்)

அ. சிம்தி^ர்சுட - கெம்த மோடி^ரா, அம்தராத்ம நா - செம்தராநு நே (டெம்)

ச. சித்தமம்து^ நிர்நு - ஜசு ஸௌக்யமே, உத்தமம்ப^நுசு-நுப்பொங்கு^சுநு
ஸத்தாமாத்ரமா - சாலநம்மிதிநி, ஸார்வபௌ^ம ஸ்ரீ - த்யாக^ராஜநுத (எம்)

பத உரை

ஓ ராக^வா - ஓ ராகவனே

எம்த - எவ்வளவு

வேடு^கொம்து^ங் - வேண்டிக்கொள்ளுவேன்

ராக^வா - ராகவனே

பம்தமேலரா - பிடிவாதமேண்டா
சிம்தநீ^v^ர்சுடகு - (என்) சிந்தையைத் தீர்ப்ப
தற்கு, மனேவியாகுலத்தைப் போக்கடிப்
பதற்கு
எம்தமோடி^v^ரா - எவ்வளவு தாமதமடா
அம்தராத்மா - என்னுள் அந்தரியாமியா
யிருப்பவனே
நா - என்னுடைய
செம்தந் - மருங்கில்
ராநு - வருவதற்கு
நேடு^v^ - இன்று (எம்தமோடி^v^ரா)
ஸத்தா மாத்ரமா - சத்தானவனே

ஸார்வபௌ^v^ம - எல்லா பூமிக்கும் அதிபனே
ஸ்ரீ த்யாக^v^ராஜநுத - ஸ்ரீ தியாகராஜனல்
துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமா
சித்தமந்து^v^ - மனதில்
நிந்நுந் - உன்னை
சூசு - பார்க்கிற
ஸௌக்,யமே - சுகமே
உத்தமம்பு^v^ - சிறந்தது
அநுசுந் - என்று
உப்பொங்கு^v^சுநு - சந்தோஷித்துக்கொண்டு
சாலந் - மிகவும்
நம்மிதிநி - நம்பினேன் (எம்த வேடு^v^)

விசேஷார்த்தம்:—'எம்த வேடு^v^கொம்து^v^ ராக,^v^வா' என்பதனுல், ஓ ராமா!

கொள்ள மாளா வின்ப வெள்ளம் கோதிலதந் திடும் என்
னுள்ளலே யோவையுங்கொண்டவாமனுவோ வென்றென்று

நள்ளிராவு நன்பகலு நானிருந் தோலமிட்டால்
கள்ளமாயா உன்னை என் கண்காண வந்தியாயே'

என்கிறபடி, இரவும் பகலும் உன்னையே வேண்டி முறையிட்டும் நீ சேவை தந்தருளா திருக்கின்றாயே. பரம கிருபாநிதியாகிய உனக்கு இது தகுமா? என்கிறார். 'பம்தமேலரா ஓ ராக⁴வா' என்பதனால், ஸ்ரீராமா நீ ஏன் என்முன் வருவதற்குப் பிடிவாதம் செய்கிறாய்? ஒருவேளை நான், 'ஈவிலாத தீவினைகள் எத்தனை செய்தெனென்கொல்' என்கிறபடி, அதிகமாகிய பாவங்களைச் செய்து உன்னுடைய தரிசனத்தைப் பெறுவதற்குத் தகாதவனென்று எண்ணுவையேல், 'பாவி நீ என்று சொல்லாய்ப் பாவியேன் காணவந்தேன்' என்கிறபடி, அதையாகிலும் என் முன்வந்து தெரிவிப்பாய். அனுவசியமாய்ப் பிடிவாதம் செய்து காலகரணம் செய்யாதே என்கிறானென்று பொருள்.

'ஸிம்ஹதி³ர்சுட கெம்த மோடி³ரா...ரா?' என்பதனால், 'காணவந்தென் கண்முகப்பே தாமரைக்கண் பிரா - வாணி செம்பொன் மேனி எந்தாய் நின்றருளாய் என்றென்று' உன்னைப்பிரார்த்தும் நீ வராம லிருக்கிறாய். நீ மிகவும் தூரத்திலிருப்பதினால் இங்கு வருவதற்குத் தாமதமாகின்றதோ என்று யோசிக்கையில் நீ அந்தராத்மாவாய் என்னுள்ளேயே வீற்றிருக்கிறாய். அப்படி யிருந்தும் என்மருங்கில் வருவதற்குத் தாமதமேன் என்கிறார்.

'சித்தமந்து' ..தியாகராஜநுத' என்பதனல்,

'நோக்கி நோக்கி யுன்னைக் காண்பான் யாயெனதாவி யுள்ளே
நாக்கு நீள்வன்ஞானமில்லை நாடோறு மென்னுடைய
ஆக்கையுள்ளு மாவியுள்ளு மல்லபுரத்தினுள்ளும்
நீக்கமின்றி யெங்கும் நின்ருய் நின்னை யறிந்தறிந்தே'

'அறிந்தறிந்து தேறித்தேறி யானெனதாவி யுள்ளே
நிறைந்த ஞானமூர்த்தியாய நின்மலமாக வைத்து
பிறந்தும் செத்தும் நின்றிடரும் பேதமை தீர்ந்தொழிந்தேன்
நறுந் துழாயக்கண்ணியம்மா நானுன்னைக் கண்டுகொண்டே'

என்கிறபடி, அய்யரவர்களும். தமக்கு ஜனனமாணுதி ஸம்ஸார துக்கங்களில் பயமுண்டாய் அதற்காகப் பகவானைப் பிரார்த்திக்க வில்லை என்றும், பகவத்குணுனுபவத்தி லீடுபட்ட தமக்கு அப்படிப்பட்ட பயம் ஒருபொழுதும் கிடையாதென்றும் ஸூசிப்பித்து தாம் இப்பொழுது பிரார்த்திப்பது பகவத் ஸாக்ஷாத்காரமென்றும். அதைப்பெற்றுப் பகவானுடைய மருங்கிருந்து அந்தரங்க கைங்கரியம் செய்ய ஆசைகொண்டு பகவானை யாசிக்கிருரென்றும் பொருள்

ஸரஸ்வதீ மனோஹரி ராகலக்ஷணம்:—இது ஔடவ ஸம்பூர்ணராகம். 28-வது மேள

ஜன்யம். ஆரோஹணத்தில் பஞ்சம நிஷாதங்கள் வர்ஜ்யம். அவரோஹணம் வக்ர ஸம்பூர்ணம். அந்தர காந்தாரம் இராகச் சாயாஸ்வரம். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம த ஸ.	ஸ நி த ப ம க ரி ஸ.

ப. ; ; ;	* தாரீபா ; மா	க்ா ; ; - ரீ	; - ஸா ; ரீ	‖
; ; ;	* எம்தவே; டு	கொம்; ; - து	; - ரா ; க	‖
2. கா ; ;	* ,,	கமபமமக - ரீ	,,	‖
வா ; ;	* ,,	கொம். . - து	,,	‖
1. ,,	* பாமாகா ; ரீ	ஸா ; ; - ரிக	மகஸா ; ரீ	‖
,,	* டம்தமே ; ல	ரா ; ; - ஓ.	ரா. . ; க	‖
2. ,,	* மாமாமா ; ரீ	ரிகமாரீ - ரிக	மக - கரி - ஸாரீ	‖
,,	* பம்தமே ; ல	ரா . - ஓ.	. . - ரா - க .	‖
3. ,,	* ,,	கமபமமக - ரிக	மக - ஸா ; ரீ	‖
,,	* ,,	ரா. . . . - ஓ.	. . - ரா ; க	‖

,,	* ,,	| ரிகமகரீ - கா	| மாதா ; ஸ்ா	||
,,	* ,,	| ரா . . . - ஓ	| . ரா ; க	||
ரிக்ம்க்ரீ	* ஸ்ாதநிபாமாகா	| ரீ ; ; - ரீ	| ; ஸா ; - ரீ	||
வா . . .	* எம்த . வே . டு	| நொம்; ; - து	| ; ரா ; - க	||
கா ; ;	* பாமாகா ; ரீ	| ஸா ; - ; ;	| ; ; - ; ;	||
வா ; ;	* பம்தமே ; லை	| ரா ; - ; ;	| ; ; - ; ;	||
அ. ; ; ;	* மாதாஸ்ா ; ரீ	| க்ா ; ; - ம்ா	| க்ா - ரிக்ம்ாக்ா	||
; ; ;	* சிம்த திர் ; சு	| ட ; ; - கெம்	| த - மோ. டி	||
ரீ ; ;	* ரீக்ாஸ்ா ; - தா	| நீபா ; - கா	| மாரீ ; - ரீ	||
ரா ; ;	* . . . ; - .	| . . ; - .	| . . ; - .	||
காஸா ;	* மாதாஸ்ா ; ரீ	| க்ா ; ; - ம்ா	| க்ா - ரிக்ம்ாக்ா	||
. . ;	* சிம்த திர் ; சு	| ட ; ; - கெம்	| த - மோ. டி	||
ரீ ; ;	* ஸ்ாரீக்ாக்ாரீ	| ஸ்ா ; ; - தா	| நீபா ; மா	||
ரா ; ;	* அம்தராத்மு	| ரா ; ; - செம்	| தரா ; து	||

கரிஸரிகம *
நே . . . . * (டெம்த)

ச. ; ; ; *	பாபாபா ; பா	டமமா ; கா	ரீ - ஸரிகாரீ ‖
; ; ; *	சித்தமம் ; து	நிங்.ரு ; ஜா	சு - ஸௌக்ய ‖
ரீ ; ; *	ஸாதா நீ ; பா	தாஸாஸா - ரிக	மா - ரிகமாகா ‖
மே ; ; *	உக்தமம் ; ப	ரு . சு - ருப்	. - பொம்கு ‖
மாமா ; *	மா தா ஸ்ா ; ரீ	க்ா ; ; - ம்ர	க்ா - ரிக்ம்ாக்ா ‖
சு ரு ; *	ஸத் தா மாத் ; ர	மா ; ; - சா	ல - நம் . மி ‖
ரீரீ ; *	ஸ்ா ரீ க்ா ; ரீ	ஸ்ா ; ; - தா	நீபா ; மா ‖
திநி ; *	ஸார்வபௌ ; ம	ஸ்ரீ ; ; - த்யா	கரா ; ஜ ‖

கரிஸரிகம *
ரு.க . . . * (எம்த)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமபிரானுடைய அழகிய வார்த்தைகளைக் கேட்டானந்திக்க விரும்புகிறார்.

(62) ராகᵛபஞ்ஜரம் - ஆதிᵛ.

ப. ஸார்வபௌ᳚ம ஸாகேதராம மந - ஸார பᵛல்கராதாᵛ தேᵛவதா (ஸார்வ)

அ. பார்வதீ ரமணார்சித பாதᵛயுகᵛ - ப᳚க்தவந்த்ᵛய பராத்பர தீ᳚நபᵛந்து᳚ (ஸார்வ)

ச. முத்ᵛதுᵛமுத்ᵛதுᵛகாᵛ மாடலாடிᵛநதிᵛ - மும்துᵛராகநே ஸநாᵛ வெத ஜெம்துᵛசுநு

கத்ᵛதுᵛகத்ᵛதᵛநுசு கிரகாலமுநு - காகுᵛசும்டᵛவலெனு த்யாகᵛராஜநுத (ஸார்வ)

பத உரை

ஸார்வபௌ᳚ம - எல்லா பூமிக்கும் நாதனே

ஸாகேதராம - அயோத்தியை யாளும் ஸ்ரீராமனே

தேᵛவதா ஸார்வபௌ᳚ம - தேவர்கட் கெல்லாம் தேவனே

மநஸார - மனமார

பᵛல்கராதாᵛ - பேசக்கூடாதா

'பார்வதி...யுகᵛ'

பார்வதி - பார்வதியினுடைய

ரமண - நாயகனாகிய சிவனால்

அர்சித - பூசிக்கப்பட்ட

பாதᵛயுகᵛ - இணையடிகளை யுடையவனே

ப᳚க்தவந்த்ᵛய - பக்தர்களால் வணங்கப்பட்டவனே

பராத்பர - பெரியவனே
தீ³நப³ந்தூ⁴ - எளியவர்களின் சுற்றமே
த்யாக³ராஜநுத - தியாகராஜனல் துதிக்கப் பட்டவனே
முத்³து³முத்³து³கா³ - முத்துமுத்தாய்
மாடலாடி³நதி³ - (நீ) வார்த்தை யாடினது
முந்து³ராகயே - முன்வாராமலே, எனக்குக் கேளாமலே
வெதஜெம்து³சுநு-சங்கடப்பட்டுக்கொண்டு
கத்³து³கத்³த³நுசு - கிடைக்கும் கிடைக்கு மென்று (இன்னெரு சமயத்திலாவது உனது வார்த்தைகள் எனக்குக் கேட்கக் கிடைக்குமென்று)
சிரகாலமு - அனவரதமும்
காகு³ஜும்ட³வலெநா - நினைந்துருகிக்கொண் டிருக்கவேண்டுமா (ஸார்வ)

விசேஷார்த்தம்:—ஸ்ரீராமா! உன்னுடைய அழகிய வார்த்தைகளைக் கேட்பதற்காக நான் நெடுநாளாய்க் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இதுகாறும் என்னுடைய மனோரதம் நிறைவேற வில்லை. நெடுங்காலம் பிரார்த்தித்தும் எனக்கு உன் இனிய வார்த்தைகளைக் கேட்கும் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லையே! என் செய்வதென்று வருந்துகிறேன். நீ என் பொருட்டுத் தயை காட்டி மனமார இரண்டு வார்த்தைகளையாவது பேசக்கூடாதா! உனது வார்த்தைகள் எனக்குக் கேட்கக் கிடைக்குமென்று நான் நெடுங்காலம் அமைதியில்லாத மனத்துடன் வருந்திக்கொண் டிருக்க வேண்டுமோ? என் பிரார்த்தனையை நீ இப்பொழுதே அங்கீகரித்து என் மனத்திற்கு சந்தோஷ முண்டாகும்படி என்முன் நின்று இரண்டு வார்த்தைகளைப் பேசினல் உனக்கென்ன குறைவு

வந்துவிடுமோ? தேவதேவனாகிய உனக்குக் குறைவும் நிறைவும் உண்டோ? தீனபந்துவாகிய நீ ஏழையாகிய என்பொருட்டு கருணை காட்டக் கடமைப்பட்டவனல்லவோ? என்று பிரார்த்திக்கிறாரென்று பொருள்.

இராக^{v}பம்ஜர ராக^{v}லக்ஷணம்:—இது வக்ர ஷாடவராகம். 28-வது மேள ஜன்யம். காந்தாரம் வர்ஜ்யம். பஞ்சம தைவதங்கள் வக்ரம். ரிஷப தைவதங்கள் இராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி ம ப நி த ஸ.	ஸ நி த ம ரி ஸ.

ப. ; ; ; *	நீ நீ - நிததாதா	ஸ்ா ; ; - ஸ்நி	தம - பா ; மா ‖
; ; ; *	ஸார்வ- பௌ. ம	ஸா ; ; - நே.	த . - ரா ; ம ‖
மாபா ; *	,,	,,	பா - தஸ்ாநிபா ‖
ம ந ; *	,,	,,	த - ரா . . ம ‖
மாபா , ம *	,,	,,	தம - ரீ ; பா ‖
ம ந , . *	,,	,,	த. - ரா; ம ‖

ரிமரிமபம	*	,,	,,	,,	‖
ம . ந . .	*	,,	,,	,,	‖
தாஸ்ா ;	*	தாதா - நீ ; நித	ஸா ; ; - ஸரி	மரி - மா ; மா	‖
ம ந ;	*	ஸார - பல்; க.	ரா ; ; - தா.	. . - தே ; வ	‖
ரிமரிமபா	*				
தா . . .	*	(ஸார்வபௌம)			
அ. ; ; ;	*	தாஸ்ாரீ ; ரீ	ஸ்ரி ம்ா ; - ரீ	ம்ாரீ ; ஸ்ா	‖
; ; ;	*	பார்வதி ; ர	ம . ஞார்; - சி	தபா; த	‖
நிதமா ;	*	,,	ஸ்ரிம்ரிம்ா - ரீ	,,	‖
யுக . ;	*	,,	ம . ஞார். - சி	,,	‖
,,	*	தாதா - தா ; தா	நிதஸ்ா ; - ஸ்நி	தமரீ ; ஸா	‖
,,	*	பக்த - வம் ; த்ய	ப . ராத்; - ப .	ர . தி ; ந	‖
ரிமரிமபா	*				
பம் : தா	*	(ஸார்வபௌம)			

ச. ; ; ;	*	பா பாதா ; தா	பா , த - நீ ; - தா	மா - பதநீதா	‖
; ; ;	*	முத்துமு; த்து	கா , . - . ; - மா	ட - லா. . டி	‖
மாரீ ;	*	ரி மபம ரீ ; ஸா	ஸரிஸரிமா - பா	பா தா நீதா	‖
ந தி ;	*	மும்து. . ரா; க	நே. . . . - வெ	த ஜெம்.து	‖
மாபா ;	*	தாஸ்ா ரீ ; ரீ	ஸ்ரிம்ா ; - ரீ	ம்ாரீ ; ஸ்ா	‖
சு நு ;	*	கத்துக; த்த	நு . சு ; - சி	ர கா; ல	‖
நிதமா ;	*	,,	ஸ்ரிம்ரிம்ா - ரீ	,,	‖
மு. . ;	*	,,	நு . சு . . - சி	,,	‖
,,	*	ததததா ; தா	நித ஸ்ா ; - ஸ்நி	தம்ரீ ; ஸ்ா	‖
,,	*	கரகுசும் ; ட	வலெநா ; - த்யா	க . ரா; ஜ	‖
ரிமரிமபா	*				
தா.த . .	*	(ஸார்வபௌம)			

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், பகவான் ஜகத்திற்கெல்லாம் ஸூத்ர தாரியா யிருக்கும்பொழுது ஜீவன் பயப்படவேண்டிய காரணமே இல்லை என்கிறார்.

C—30

(63) ரவிசந்த்ரிக - ஆதி.

ப. மாகேலரா விசாரமு - மருகங்க ஸ்ரீராமசந்த்ரா (மா)

அ. ஸாகேத ராஜகுமார - ஸத்பக்த மந்தார ஸ்ரீகரா (மா)

ச. ஜதகூர்சி நாடகஸூத்ரமுநு - ஜகமெல்ல மெச்சக கரமுநபிடி
கதிதப்பக யாடிஞ்செதவு ஸாமீ - நதத்யாகராஜ கிரீஸவிநுத (மா)

பத உரை

மருங் கங்க - மன்மதனைப் பெற்ற

ஸ்ரீராமசந்த்ரா - ஸ்ரீராமச்சந்திரனே

ஸாகேதராஜ குமாரா - அயோத்தியாதி பதியாகிய தசரதன் மகனே

ஸத்பக்த மந்தார - நல்ல பக்தர்கட்குக் கற்பக விருக்ஷமானவனே

ஸ்ரீகரா - ஸம்பத்கரனே

மாகு - எங்கட்கு

ஏலரா விசாரமு - எதற்கு அப்பா விசாரம்

நதத் தியாகராஜ - தியாகராஜனால் வணங்கப் பட்டவனே

கிரீஸவிநுத - சிவனால் தோத்திரம் செய்யப் பட்டவனே

ஜதகூர்சி - ஜதை சேர்த்து

நாடகஸூத்ரமுநு - ஜகந்நாடக ஸூத்திரம் என்கிற கயிற்றை
ஜக^V^மு எல்லந் - ஜகமெல்லாம்
மெச்சந் - மெச்சும்படியாய்
கரமுநந்இடி^V^ - கையிற்பிடித்து
க^V^திதப்பக - அவற்றின் கதி பிசகாமல்
ஆடி^V^ம்செதவு ஸ்^ஈமீ - ஆட்டிவைக்கிறுப் அப்பனே (மாகேலரா)

விசேஷார்த்தம்:—பகவானுக்கு எல்லா உலகங்களும் நாட்டிய அரங்கமாயும், சராசரங்கள் யாவும் நாட்டிய சாதனங்களாயு மிருக்கின்றன. பொம்மை யாட்டக்காரன் தன் கையிலுள்ள சூத்திரத்தின் வழியாய் பொம்மைகளை யாட்டிக் காட்டுவதுபோல், கபட நாடக ஸூத்ரதாரி யாகிய பகவான், உலகங்களை எல்லாம் ஆட்டிக்காட்டுகிறுன். பொம்மை யாட்டத்தால் ஏற்படக் கூடிய இலாப நஷ்டங்களும் ஸுகதுக்கங்களும் எப்படி பொம்மைகளை யடையாது அவற்றை ஆட்டிவைக்கிற சூத்திரதாரனை அடைகின்றனவோ அப்படியே இந்த ஜகன் நாடகத்தினுல் உண் டாகக் கூடிய இலாபநஷ்டங்கள் எத்துணையும் ஜீவனை யணுகாது பகவானுடையதாகவே யிருக் கிறது. ஜீவாத்மா ஸ்வதந்திர மற்றவனுப் அத்யந்த பகவத்பாரதந்திரிய முடையவனு யிருக்கிற படியால் கருமபலன்கள் அவனைச் சேராது. பகவான் ஸூத்ரதாரியாகையால் சுகதுக்கங்கள் அவனைச் சேர்ந்ததேயாம். அப்படியிருக்க மனிதன் கொஞ்சமாகிலும் விசாரப்படவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. உலகிலுள்ள சராசரங்கள் யாவும் பகவானுக்கே உரியவைகள். அவ னுடைய சொத்துகளை அவன் என்னவாவது செய்து கொள்ளட்டும். நாமேன் விசாரப்பட

வேண்டுமென்று அய்யரவர்கள் தம்முடைய அத்யந்த பாரதந்திரியத்தைப் பிரகடிக்கிறாரென்பது பொருள்.

ரவிசம்த்^{v}ரிகை இராக^{v}லக்ஷணம்:—இது ஔடவ ஷாடவராகம். 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது. பஞ்சமம் வர்ஜியம். சுத்த மத்யம கைசிகி நிஷாதங்கள் இராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்பொழுதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம த ஸ.	ஸ நி த ம க ரி ஸ

ப. ; ; ; * மா ; கா ; மா	கா ; ; - ரீ	; ஸா ; ரீ	‖
; ; ; * மா ; கே ; ல	ரா ; ; - வி	; சா ; ர	‖
கா ; ; * ,,	கா ; ; - ரிக	ரிக - ஸா ; ரீ	‖
மு ; ; * ,,	ரா ; ; - வி.	. . - சா ; ர	‖
,, * ,,	தா ; மா - மக	கரிஸா ; ரீ	‖
,, * ,,	ரா ; . - வி.	. . சா ; ர	‖
,, * மா ; தா ; நீ	நிததா ; - மக	,,	‖
,, * மா ; கே ; ல	ரா. . ; - வி	,,	‖

,, * மகமாதா ; நி | நிதகா ; தநி | ஸ்ாஸ்ா - ஸ்நிநித ||
,, * ம. ருக ; ங்க | ஸ்ரீ . ; ரா. | . ம - சங் . . ||

ஸ்நிநித-தா *
த்ர. . . - . * (மாகேல)

அ. ; ; ; * தாநீதா ; நீ | ஸ்ா ; ; - ரிக் | ம்ாக்ாரீ - க்ம் ||
; ; ; * ஸா.கே ; த | ரா ; ; - ஜ. | கு .மா- . . ||

க்ரிஸ்ா ; * ஸ்நிநீ - நிததாமா | மா ; தா ; | நீ - ஸ்நிநீதா ||
. . ரா ; * ஸ . . - த்பக் . த | மம் ; தா ; | ர - ஸ்ரீ . . க ||

ஸ்நிநிதகா *
ரா. . . . * (மாகேல)

ச. ; ; ; * மாமாமா ; மா | மகா ; - மா | பா - தா ; நீ ||
; ; ; * ஜ தகூ ; ர்சி | நா. . ; - ட | க - ஸ ெ; த்ர ||

தா , தா , * தநிஸ்நிநிததாமா | மககரிஸா - ரிக | மா - மாதாநீ ||
மு , து , * ஜ. க . . மெல்ல | மெச். . ச - க. | க - ர முந ||

தாதா ; * தாநீதா ; நீ	ஸா ; ; - ரிக்	ம்ா க்ாக்ரீ	‖
நி டி ; * க திதப் ப	க ; ; - யா	டிம்செதவு	‖
க்ம்க்ரிஸா * ஸ்நிநீ - நிததாமா	மா ; தா ;	தநிஸ்நிநீதா	‖
ஸா . . மீ * ந . த - த்யா . க	ரா ; ஜ ;	கிரீ . . . ஶ	‖

ஸ்நிநிததா *
வி . நு . த * (மாகேல)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமனுடைய கல்யாணகுணங்களை வருணிக்கிறார்.

(64) ரவிசந்த்ரிக - ஆதி.

ப. நிரவதிஸுக,த நிர்மலரூப - நிர்ஜித முநிஶாப (நிர)

அ. ஶரதிபம்த,ந நத ஸம்க்ரம்தந
ஶம்கராதி கியமாந ஸாதுமாநஸ ஸுஸதந (நிர)

ச. மாமவ மாகத மணிநிப,ᵛதேᵛஹ
ஸ்ரீரமணீலோல ஶ்ரிதஜநபால
பீᵛ,ம பராக்ரமபீᵛ,ம கார்சித
தாமஸ ராஜஸ மாநவதூᵛர த்யாகᵛராஜ விநுத சரண (நிர)

பத உரை

நிரவதி,ᵛஸுக,தᵛ - அளவிறந்த சுகத்தைக் கொடுப்பவனே

நிர்மலரூபா - மலினமில்லாத உருவமுடையவனே

நிர்ஜித முநிஶாப - ஜயிக்கப்பட்ட முனி சாபங்களை யுடையவனே

ஶரதி,ᵛபᵛம்த,ᵛந - சமுத்திரத்தி லணையிட்டவனே

நத ஸம்க்ரந்தᵛந - இந்திரனால் வணங்கப்பட்டவனே

ஶம்காரதிᵛ கேᵛயமாந - சங்கரன் முதலியவர்களால் கொண்டாடப்பட்டவனே

ஸாது,ᵛ - ஸாதுக்களுடைய

மாநஸ - மனதை

ஸுஸதᵛந - நல்லவீடாக உடையவனே

மாகதமணி நிப,ᵛதேᵛஹ - பச்சைக் கல்லைப்போன்ற சரீரகாந்தியை யுடையவனே

ஸ்ரீரமணீலோல - இலக்குமியோடு விஹரிப்பவனே

ஶ்ரிதஜநபால - ஆஶ்ரிதர்களைக் காப்பாற்றுபவனே

பீ,ᵛம பராக்ரம - மிக்க பராக்கிரமமுடையவனே

பீ⁴மகரார்சித - சிவனல் பூசிக்கப்பட்டவனே
தாமஸராஜஸமாநவ தூ³ர - தமோகுண ரஜோகுண முடைய மனிதர்கட்கு தூரத்தி லிருப்பவனே
த்யாக³ராஜ விநுத சரண - தியாகராஜனல் துதிக்கப்பட்ட பாதங்களை யுடையவனே
மாம் அவ - என்னைக் காப்பாற்றுவாய்

விசேஷார்த்தம்:—'கிரவதி³ ஸுக²தா³' என்னும் விசேஷணத்தால், பகவானுடைய திருவடிகளே, ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று அத்யவஸித்திருக்கிற பக்தர்கட்கு புநராவர்த்தி ரஹிதமாகிய இன்ப வீட்டைத் தரும் என்கிறார். 'நிர்மலரூப' என்பதனல், உயர்வற வுயர்நலமுடையவனாகவும் பரம பாவனனாகவும் விளங்குவதால் பாவங்களைப் போக்கடிக்க வல்லவனென்கிறார். 'நிர்ஜித முநிசாப' என்பதனல், ஸ்ரீராமனுடைய திருவடியின் சம்பந்தத்தால், கௌதமனுடைய சாபவலியால் கல்லாய்ச் சமைந்திருந்த அகலிகை சாபம் நீங்கினவளாய் பண்டைய உருவத்தை யடைந்தாளென்றால் ஸ்ரீராம சம்பந்தத்தினல் நீங்காத பாவமுள்ளதோ வென்கிறார். 'ஜலதி³ப³ந்த⁴ந' என்பதனல், சமுத்திரத்தி லணையிட்டவனுக்கு அசாத்தியமான காரிய மொன்றில்லை என்று ஸ்ரீராமனுடைய அதிமானுஷ சேஷ்டிதத்தைக் காண்பிக்கிறார். 'நத ஸங்க்ரந்த³ந' என்பதனல், தேவேந்திரனுடைய அகங்காரத்தைப்போக்கி உபேந்திர னென்று பெயர் பெற்றவனென்கிறார். 'ஶங்கராதி³ கே³யமாந' என்பதனல் சிவன் முதலானவர்களால் துதிக்கப்பட்டவனுய் சமானனும் அதிகனுமில்லா திருப்பவன் என்கிறார். 'ஸாது⁴மாநஸ ஸுஸத³ந' என்பதனல்,

'நிர்ந்தவடியவர் தம்மைத் திருத்திப் பணிகொள்ளவல்ல ஆர்ந்த புகழ் அச்சுத'னுப் பக்தர்களை ஆட்கொண்டு அவர் மனத்திடத்து வசிப்பவன் என்கிருர்.

'மரகதமணி நிப⁴தே³ஹ' என்பதனுல்; 'பச்சைமா மலைபோல் மேனி' என்கிருர். 'ஸ்ரீரமணீ லோலா' என்பதனுல்; பரமபுருஷகாரி யாகிய இலக்குமி தேவிக்கு மிகவும் வசப்பட்டவனு யிருக்கிறபடியால் ஆஸ்ரயித்த உடனே க்ஷேமம் உண்டாகுமென்று நிரூபிக்கிறர். 'ஸ்ரிதஜநபால' என்பதனுல்; ஆஸ்ரிதர்கள் எப்படியும் காப்பாற்றப் படுவார்கள் என்கிருர். 'பீ⁴மபராக்ரம' என்பதனுல் நிகரற்ற பராக்ரம முடையவனுனதால் எப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்தாகிலும் ஆஸ்ரிதர்களைக் காப்பாற்றுவான் என்கிருர். 'தாமஸ ராஜஸ மானவ தூ³ர' என்பதனுல் தமோகுணம் ரஜோகுணம் மேலிட்டவர்கட்கு மிகவும் தூரத்தி லிருப்பவனென்றும் ஸத்வகுணம் மேலிட்டவர்கட்கு அருகிலேயே யிருப்பவனென்றும் தெரிவிக்கிருர்.

ப. ஸாரீகாமாரீ ஸா - ரிகமக	ரிகமகரீகா	ரீ ; கரிஸநி	‖
நி ரவ தி ஸுக - த . . .	நிர் . . மல	ரூ; ப. . .	‖
ஸரிகமதாநீ - தாமா - மககரி	ஸா ; ; ;	ரிகமககரிஸநி	‖
நிர். . . ஜி த - மு நி - ஶா. .	ப ; ; ;	. . . .	‖
அ. ; தநிதாஸ்ா - தஸ்நிதஸ்ா ; -	; - ரிர்ரீ ரீ	ஸ்ரிக்ர்ரீ ;	‖
; ஶ. ர தி - பம். . த ந ; -	; - நதஸம்	க்ரம்.தந ;	‖

	ஸ்ரிஸ் - நீஸ்நி - தநிநித - தநிஸ்ரி	ஸ்ாநீதாமா	மகரிகரிஸநீ ‖
	ஸம். க - ரா. தி - கி. ய. - மா. ந.	ஸாதுஜ ந	ஸு . ஸத . ந ‖
ச.	; மா ; மக - கரிஸாரீகா	; - மதாமகா	ரிகமகரிஸா ‖
	; மா ; மவ - ம. ர கத	; - மணிநிப	தே. . . ஹ ‖
	; ஸா ; ஸஸா - ரி கம க - ரி கமா	; - கமாதமா	தா ; தா ; ‖
	; ஸ்ரீ ; ர ம - ணி. . . - வோ. ல	; - ஶ்ரிதஜந	பா ; ல ; ‖
	; - ஸ்ா ; ஸ்ஸ்ர் - ஸ்நிதா - ஸ்ாஸ்ா	; - ரீ ; ரிரீ	ஸ்ரிக்ாக்ரிரீ ‖
	; - பி ; ம ப - ரா. . - க்ர ம	; - பி, மக	ரார் . சி . த ‖
	ஸ்ாரிஸ் - நீஸ்நி - தாநித - தநிஸ்ரி	ஸ்ாநீதாமா	மகரிகாரிஸநி ‖
	தாமஸ - ராஜஸ - மாநவ - தூ . ர	த்யா க ராஜ	விநுத. சரண ‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராமா! நான் வயிறு வளர்ப்பதற்காக பக்தவேடம் போடவில்லை. உண்மையிலேயே உன் திருவடிகளை நம்பினவன் என்று தம்முடைய அத்தியந்த விசுவாஸத்தை விளக்குகிறார்.

(65) மாளவி - ஆதிᵛ.

ப. நெனருஞ்சினானு அந்நிடிகி - நீ தாᵛஸுடᵛநி நேனு நீதᵛபை (நெ;

அ. கᵛநாகᵛஜீமூதாஸுகᵛ ஜலதிᵛ - கᵛம்பீᵛர நீ பாதᵛமுலபை (நெ)

ச. கலிலோ மாடலு நேர்சுகொநி - காம்தலநு தநயுலநு ப்ᵛரோசுடகு
ஸிலாத்முடைᵛ பலுக நேரநா - ஸ்ரீ த்யாகᵛராஜாப்த நீவெபடᵛ (நெ)

பத உரை

'கᵛநா... ஆஸுகᵛ'
கᵛந - பெரியதாகிய
அகᵛ - பாவமென்கிற
ஜீமூத - மேகங்கட்கு
ஆஸுகᵛ - காற்றைப்போன்றவனே
ஜலதிᵛகம்பீᵛர - சமுத்திரத்தைப்போல் கம்பீரமானவனே
நீ - உன்னுடைய
பாதᵛமுலபைந் - பாதங்களில்
நெநரு - மனதை
உஞ்சிநானு - வைத்தேன்
அந்நிடிகிந் - எல்லாவற்றிற்கும்
நீதாஸுடᵛநி - உன் தாஸனென்று
நேனு - நான்
நீதᵛபைந் - உன்பேரில் (நெனருஞ்சினானு - மனம்வைத்தேன்)
கலிலோந் - கலியுகத்தில் (வழக்கமாகிய)
மாடலந் - வார்த்தைகளை (பொய்களை)
நேர்சுகொநி - கற்றுக்கொண்டு
காம்தலநு - பெண்டிர்களையும்

தநயுலநு - பிள்ளைகளையும்
ப்ʼரோசுடகுந் - காப்பாற்றுவதற்காக
ஶிலாத்முடைʼ - கன்மன முடையவனுப்
பலுகந் - பேச
நேரநாரா - அறியேனடா
ஸ்ரீ த்யாகʼராஜாப்த - தியாகராஜனுக்கு ஆப்தனுகிய ஸ்ரீராம
நீயெடʼந் - உன்னிடத்தில் (நெருஞ்சினுநமனதை வைத்தேன்)

விசேஷார்த்தம்:—'ஸ்ரீராமா! நான் உலகத்திலுள்ள வேஷதாரிகளைப்போல் பக்தவேஷம் போட்டுக்கொண்டு பெண்டுரையும் மக்களையும் காப்பாற்றும் பொருட்டாய்த் திரவியம்தேடினேனில்லை. மனத்தில் கொஞ்சமேனும் பயமில்லாமல் பொய்புரட்டுகளைச் சொல்லிப் பிறர் பொருளை அபகரிக்கிற தன்மை என்னிடத்துக் கொஞ்சமேனும் கிடையாதென்பது உனக்கே தெரியும். 'கையார் சக்கரத்து என் கருமாணிக்கமே என்றென்று, பொய்யே கைம்மை சொல்லிப் புறமே புறமேயாடி, மெய்யே பெற்றொழிந்தேன், விதிவாய்க்கு இன்று காப்பாரார்;ஐயோ கண்ணபிரான் அறையோ வினிப்போனுலே' என்கிறபடி, உண்மையில்லாமல் பொய்யாகவேனும் உன்னுடைய நாமங்களைச்சொல்லிக் கிருதார்த்தரானவர்கள் அநேகரிருக்க உண்மையில் உன்னிடத்தில் ஆத்மஸமர்ப்பணம்செய்த நான் உய்யாதொழிவனே? நான் உன் பொருளல்லவோ என்கிறார் என்பது பொருள்.

மாளவி ராகலக்ஷணம்:—இது வக்ர ஸம்பூர்ணராகம்; 28-வது மேளத்தில் பிறந்தது. கைசிகி நிஷாதம் இராகச் சாயாஸ்வரம். ஹரிகாம்போஜி ஜந்யம் எப்போதும் பாடத் தகுந்தது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம ப நி ம த நி ஸ	ஸ நி த நி ப ம க ம ரி ஸ.

ப. த நிபா ; மகம	ரீ ; - ரி	கமபநி	‖
நெகரும், சிநா.	து, - அ	ந்நிடி. கி	‖
2. தநிபா ; ம - பமகம	,,	,,	‖
நெரும் ; சி - நா. . .	,,	,,	‖
மநி தநி - ஸ்நிதநி - பமகம	ரீ - ; - ஸ்	, ஸ் - ஸ்நிநி	‖
நீதாஸ - ட . நி. - நே. . .	நு- ; - நீ	, து - பை.	‖
அ. மநிதநிஸா - தநி	ஸ்ா ; -	ஸ்நிதநிபாமா	‖
கநா.க ஜ் - மூ.	தா ; -	. . . . . .	‖
2. ,,	ஸ்ா - தநிஸ்ா	,,	‖
,,	தா - . . .	,,	‖

3. மநிதநிஸ்ா - தநிஸ்ா -	ாிக்ம்ா - க்ம்ாீ	,,	‖
கநாகஜீ . - மூ . -	தா . - . .	,,	‖
4. ,,	ஸ்ா , - த	நிஸ்ாிக்	‖
,,	தா , - ஸ	கஜலதி	‖
ம்ா , - க்ாம்ாீ -	, ஸ்ாநி	தநிஸ்ாி	‖
கம் , - பீ ரநீ -	, பா த	முலபை	‖
ச. மப நீ ; - மா	த நிபா	, ம - க ம	‖
கலிலோ; - மா	டலுமே	, ர்சு - கொநி	‖
ரீ , கம ப - ஸாி	கம பா -	மப நீ	‖
காம், தலநு - த ந	யுலப்ரோ-	சுடகு	‖
ம தா நி ஸ்ாத நி	ஸா , த	நிஸாிக	‖
ஸிலாத்முடைபனு	க ; நே	. ரநர	‖
ம்ா , க்ா ம் ாீ	ஸ்ா , நி	தநிஸ் ாி	‖
ஸ்ரீ , த்யாகரா	ஜாப், த	நீ . யெட	‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், 'ஸ்ரீராமா! உன்னுடைய தத்வங்களைத் தெரிந்தவர்களையும் நீ மோசம் செய்கிறாயே; என்னகாரணம்' என்று கேட்கிறார்.

(66) உமாப⁴ரணம் - ஆதி.

ப. நிஜமர்மமுலநு தெ³லிஸிநவாரிநி - நீவலயிம்செடி³ தே³மொகோ ராம (நி)

அ. அஜக³ஜரக்ஷக க³ஜசர்மாம்ப³ராதி³ - தை³வபே⁴த³முலலில க³ல்க³ஜேஸிந (நி)

ச. ஶ்ருதிஶாஸ்த்ர புராணவித்³யா⁴தி³ - ஷண்மதநிஷ்டு⁴ல நாமபாரது³ல

ஸ்திதிபதுலம் கு³மதுலுகா⁴ ஜேஸிந - க்ஷேம த்யாக³ராஜநுத ஸ்ரீமநோஹர (நி)

பத உரை

ராமா - ஸ்ரீராமா!

நிஜமர்மமுலநு - உண்மையாகவே உனது மர்மங்களை

தெலிஸினவாரிநி-தெரிந்துகொண்டவர்களை

நீவு - நீ

அலயிம்செடி³தி³ - அல்லாடச் செய்வது

ஏமொகோ - எதற்கோ?

க³ஜரக்ஷக - கஜேந்திரனை ரக்ஷித்தவனே

அஜ - பிரமன்

க³ஜ சர்மாம்ப³ர - யானைத்தோலை ஆடையாக உடைய சிவன்

ஆதி³ - முதலாயுள்ள

தை³வபே⁴த³முலு - தைவங்களின் வித்யாசத்திற் கொப்ப

லீலங் - விளையாட்டுகளை
கல்கᵛந் சேஸிந - உண்டாக்கிய
(நிஜமர்மமுலநு)
'ஸ்ருதி...நிஷ்டுல'
ஸ்ருதி - வேதம்
ஶாஸ்த்ர - சாஸ்த்ரம்
புராண - புராணம் (இவைகளுடைய)
விதா ᵛதிᵛ - ப்ரகாரங்களையும் உடைய
ஷண்மத நிஷ்டு லங் - அறுசமயத்தவரையும்

நாம பராதᵛலங் - கேவலம் நாமஸ்மரணத்தையே ப்ரதானமாக உடையவர்களையும்
க்ஷிதிபதுலங் - பூபதிகளையும்
குமதுலுகாᵛ ஜேஸிந-சரீராபிமானிகளாய்ச் செய்த
க்ஷேம த்யாகᵛராஜநுத - மங்களகரனுகிய த்யாகராஜனுல் துதிக்கப்பட்டவனே!
ஸ்ரீமநோஹரா - லக்ஷ்மீ ரமணு!
ராம - ஸ்ரீராமா! (நிஜமர்மமுலநு)

விசேஷார்த்தம்:—'ஸ்ரீராமா! உனது மகிமைகள் அபாரமானவைகள். பிரம்மருத்திராதி தேவர்களையும் சராசரங்கள் நிறைந்த உலகங்களையும் சங்கற்ப மாத்திரத்தால் சிருஷ்டித்து உலகின்கண் வைணவம், சைவம், சாக்தம், கணபதம், ஸௌரம், காபாலிகம் என்னும் அறுமதங்களைப் பரவச் செய்தும், பிரபுக்கள் பெரியோர்கள் ஏழைகள் என்கிற வித்தியாசங்களை ஏற்படுத்தியும், பற்பல லீலைகளை நீயே செய்தும் செய்வித்தும் ஒன்றிலும் பற்றில்லாதவனுய் நிற்கின்றுய். உன்னுடைய லீலாவிபூதிகளால் நிறைந்திருக்கிற இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் யாரும் உன்னைக் காண வல்லவரல்லர். ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மக்நனுயிருக்கிறவர் உன்னைக் காணமாட்டார் என்றும்

பக்தர்கள் மாத்திரமே உன்னைக் கண்டுகொள்ளக் கூடியவர் என்றும் பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். நீயோ வெனில் சமயம் நேரிடும்பொழுதும் எல்லாரையும் மோசம் செய்கிறாய். பரமபக்தனும் பரமஞானியுமாகிய நாரதனையே நீ மோசம் செய்தனையென்றால் மற்றோர் எவ்வளவு?' என்று பகவானுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களை எடுத்துக்காட்டி ஆநந்திக்கிறார் என்பது பொருள்.

உமாப⁴ரண ராகலக்ஷணம்:—இது ஸம்பூர்ண ஷாடவ வக்ர ராகம்; 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது. கைசிகி நிஷாதம் ராகச் சாயா ஸ்வரம். எப்பொழுதும் பாடத் தகுந்தது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம ப த நீ ஸ்.	ஸ் நி ப ம ரி க ம ரி ஸ நி ஸ.

ப. ;	* ரிகமாபா - தநிதநி - பதநீ	; - நி நீபமா	ரீ ; - கமரீ	‖
;	* நிஜமர்ம - . . மு. - ல . நு	; - தெலிஸிக	வா; - ரி . நி	‖
;	* கமாரிஸா - ஸா ; - ஸ ந்ப்ா	; - தந்ஸரி ரீ -	கமபம - கமரிஸ	‖
;	* நீ . வ ல - யிம் ; - செ. டி	; - தே . .மொ-	தொ . - ரா.ம .	‖

ந்ஸ*

. , * (நிஜ)

31—C

அ. ; * மபாதநீ - ஸ்ா , நி - ஸ்ாஸ்ா	ரிக்மரீ - ;	ஸ்ரிஸ்நி - பாமா	‖
; * அஜகஜ - ர , . - க்ஷ க	க . ஜசர் - ;	மாம். . - ப ர	‖
தா நி-ஸ்ா,நி-பா ;-ம-ரிகமப-	தா , நி - பா , ம	கமபம - க மரிஸ	‖
ஆ தி-தை,வ-பே,-த-மு ல. -	லீ , ல - கல், க	ஜே. . . - வி ந .	‖

நிஸ*
. . * (நிஜமர்மமு)

ச. ; * ப ப பா ; - பமரீ - கமபம	ரீ ; - ஸாஸா	ஸநிபா - தாநீ	‖
; * ப்ருதிஸாஸ்; - த்ர . பு - ரா. . .	ண; - வி தர	. . தி - ஷண்	‖
ஸாரீ - ரீகாமாபா - ரீகம - கா	மா - பாதநிதாநீ ;	பாதநி - தநிஸ்ா-நீபா	‖
ம த - நி . ஷ் டுல - நா . - .	ம - ப . . . . ;	ரா . . - . . . -துல	‖
; * பபாத நீ - ஸ்ாநீஸ்ாஸ்ா	ரிக் மா ரீ ;	ஸ்ரிஸ்நி - பாமா	‖
; * க்ஷிதிபது - லம் . . கு	மதுஞுநா;	ஜே. . . - வி ந	‖
தா , நி - ஸ்ா , நி - பா , ம - ரிகமப	தா , நி பா , ம	கமபம - கமரிஸ	‖
ஸ்ரீ , த - த்யா, க- ரா ; ஜ - நு. . த	ஸ்ரீ , மநோ, ஹ	ர . . . - ரா. . .	‖

நிஸ*
ம . * (நிஜமர்மமு)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், 'ஸ்ரீராமா! உபாயமில்லாதவன் என்று என்னை அலைவிக்கிறாயே! இதை எனக்கு முன் கூட்டியே அறிவிக்கப்படாதா' என்கிறார்.

(67) ப^வ^ங்கா^வ^ள - ஆதி^வ^.

ப. முநுபே தெலியகபோயெகா - முநிநுத த^வ^யலேதா^வ^யெகா (மு)

அ. அநுவிஸுமம்த லேத^வ^நுசு நந் - நலயிம்சி வேடு^வ^க ஜூசுடகு (மு)

ச. ஆநாடி மம்சி நட^வ^தநுஜூசி நீ - வத்யம்த க்ருப ஸேயலேதா^வ^
ஈநாடு^வ^நா பு^வ^த்^வ^தி இட்லௌநநி நீ - இநகுல திலக ஸ்ரீ த்யாக^வ^ராஜநுத (மு)

பத உரை

முநுபே - முன்னமே
தெலியக போயெந் ஆ-தெரியாமற்போயிற்று
முநிநுத - முனிவர்களால் துதிக்கப்பட்டவனே
த^வ^யலேதா^வ^யெந் ஆ-தயவில்லாமல் ஆயிற்று?
அநுவு - உபாயம்
இஸுமம்த - கொஞ்சமேனும்
லேது^வ^ அநுசுந் - இல்லை என்று
நந்நு - என்னை
அலயிம்சி - அலையவைத்து
வேடு^வ^க - வேடிக்கை
ஜூசுடகுந் - பார்ப்பதற்கு
(முநுபே தெலியக)
இநகுலதிலக - ஸூர்யகுல திலகனே

த்யாகராஜநுத - தியாகராஜனுல் கொண்டாடப்பட்டவனே
ஆநாடி - அந்நாளைய
மம்சி - நல்ல (சிறந்த)
நடதநு ஜூசி - நடத்தையைப் பார்த்து
அத்யம்த க்ருப - மிகவும் தயவு
சேயலேத - செய்யவில்லையா
ஈநாடு - இப்பொழுது
நாபுத்தி - என்புத்தி
இட்லு ஔநு அநி - இப்படி ஆகுமென்று
நீகுந் - உனக்கு
(முநுபே தெலியக)

விசேஷார்த்தம்:—அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராம சந்திராதி விக்கிரஹங்களைத் தேடிய சமயத்தில் பாடிய கிர்த்தனைகளுள் இஃது ஒன்று.

"ஸ்ரீராமா! எங்களுடைய பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹர்களுடைய காலத்திலிருந்து அர்ச்சாவதாரனுய் எங்களுடைய குடிசையில் எழுந்தருளி எங்களுக்குக் குலதெய்வமாய் நின்ற நீ இதுகாறும் என் பொருட்டு மிகவும் கருணைகாட்டி எனக்குச் சேவை தந்து என்னுடைய பூஜைகளை அங்கிகரித்துப் பற்பலவிதத்தும் உன்னுடைய திருவிளையாடல்களால் என்னை ஆநந்த ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கும்படிச்செய்தனையே! அப்படிப்பட்ட நீ சிறிதுகாலமாய் எனக்குச் சேவை தந்தருளாது மறைந் துறைவதற்குக் காரணம் யாது? உன்னை யடையும்படியான உபாயத்தை நான் அறியமாட்டாதவனு யிருக்கிறேன். எனக்கு உபாயமும் உபேயமும் நீயே யென்று நான் இருக்க, உபாய மில்லாதவனுக்குப் பகவானுடைய ஸேவை கிடைக்கத்தக்கதல்ல வென்னும் ஒரு

வியாஜத்தை முன்னிட்டு எனக்குச் சேவை தாராதிருப்பது உனக்கு நியாயமல்ல. ஏனென்றால்; வெகுகாலமாய் என்னுடைய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நீ கண்டு ஸந்தோஷித்தல்லவோ எனக்குக் கருணைகூர்ந்தனை. ஒருதரம் உன்னைச் சந்தோஷிக்கச்செய்து உன் கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்ட நான் எப்படி உபாயமில்லாதவனாயிருக்கக்கூடும்? நான் உபாயமுள்ளவனே. உன்னை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிற எனக்கு இப்போது புத்தி ஸ்வாதீனமில்லை. உன்னைப்பிரிந்தால் நான் மதியிழந்தவனாவேன் என்பது உனக்குத் தெரியாமற்போயிற்றா? உன்னைத் தேடிக் காண நான் சக்தியுடையவனா? நீ உன்னுடைய நிர்ஹேதுக கிருபைக்கு வசப்பட்டவனாய் நாடுவிட்டுக் காடடைந்து அங்குள்ள முனிவர்களை யெல்லாம் ரக்ஷிக்கும் பொருட்டாய் வேண்டிய காரியங்களைச் செய்தனையே. அப்படி என் என்னையும் கடாக்ஷிக்கக்கூடாது? என்னையும் தேடி நீ என் சீக்கிரம் வரக்கூடாது?" என்று அய்யரவாள் பகவத் விஶ்லேஷத்தைப் பொறுக்க முடியாதவராய் வருந்திப் பிரார்த்திக்கிறார் என்பது பொருள்.

ப³ங்கா³ள ராக³லக்ஷணம்:—இது வக்ர ஔடவ வக்ர ஷாடவராகம். 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது. சதுச்ருதி ரிஷப பஞ்சமங்கள் ராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்போதும் பாடக்கூடியது. இராத்திரி 9 மணிமுதல் 12 மணி வரையில் பாடக்கூடியதென்று சிலர் மதம்.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம ப ம ரி ப ஸ்.	ஸ் நி ப ம ரி க ரி ஸ.

கமபம - ரிகாமபம - ரிபபம - பஸ்ஸ்நிப - ரிகரிஸ முதலிய பிரயோகங்கள் ராகரஞ்சகமானவைகள்.

ப. ஸாரீ - கமபா - பா ; காகா	மாரீ - கா ;	கா , ரிரீ ;	‖
முநு- பே .. - . ; தெலி	ய க - போ;	. , யெநா;	‖
2. ஸாரீ - கமபா - ரிகமப - காகா	,,	,,	‖
முநு - பே . - . . . . - தெலி	,,	,,	‖
3. ஸாரீ - கமபமரீ ; - க மபம	ரிஸரீ - கமகரி	ஸரிக ரி - ரீ ;	‖
முநு - பே. . . ; - தெ லி.	ய . க - போ . .	. . . யெ-நா;	‖
4. ஸாரீ - கமபமபா ; - பாஸ்நி	பமரீ - கமகரி	,,	‖
மு நு - பே . . . ; - தெலி.	ய .க - போ . .	,,	‖
5. ஸாரீ - கமபா - பாபா - ப மரீ	பமரீ - கா , ரி	,,	‖
முநு - பே . . - . . - தெ.லி	ய . க - போ, .	,,	‖
6. ,, - ஸ்நிபா	கமரீ - கமகரி	,,	‖
,, - தெ.லி	ய .க - போ . .	,,	‖

7. ,, - மாமா	மாரி - கா ;	கா ; ரி ரீ ;	‖
,, - தெலி	ய க - போ ;	. ; பெநா ;	‖
8. பாபா - ஸ்ாஸ்ா - ஸ்நிபம ரீ ;	கா ; கா ; ரி	ஸரிகரி - ரீ ரீ	‖
முநி - நா த - த . ய . லே ;	தா ; . ; .	. . . . - பெநா	‖
9. ,, - ரீ ரீ - க்ா , ரி	ஸ்ா ; - பா ;	கா ; ம - ரீ ;	‖
,, - தய - லே ; .	தா ; - . ;	. ; பெ-நா ;	‖
10. ,, - நிபமரி - நி நிபம	ரீ - ஸ்ாநிபமரி	கா ; ரி - ரீ ;	‖
,, - த . ய . - லே . . .	. - தா	. ; பெ-நா ;	‖
11. ,, - ரீ ரீ - க் ம்க்ரி	ஸ்நிபம - கமகரி	ஸரிக ரி ரீ ;	‖
,, - தய - லே . . .	. . . . - தா . .	. . , பெநா ;	‖
அ. பாஸ்ா - பாஸ்ா - ரீ ; க்ாக்ா	ம்ாரீ - க்ாக்ா	ரிக்ரிக் - ரீ ;	‖
அ நு - விஸா - மம் ; த .	லே . - த நா	ச நா . - ந ;	‖
ஸ்ாஸ்ா - ஸ்நிபா - மாபா - ஸ்ாஸ்ா	ஸ்நிபம - ரீ ;	கா ; ரி - ரீ ;	‖
ந்ந ல - யிம் பி - வே . - டு த	ஜூ ச . - ட ;	கு ; . - . ;	‖

ச. பாபா ; பா - பமரீ - பமரீ - | காகா - காரீ | கமபம - ரீரீ ||
ஆநா ; டி - மம். - . ஸி. - | நட - தநு | ஜூ. . - ஸி. ||
2. பாபா - ஸ்நி - பாஸ்நிபமரீ ; | ,, | ,, ||
ஆநா - டி . - மம் . . . . ஸி; | ,, | ,, ||
பா ஸ்ா - நீபா - மாரீரீ | ஸ்ா ; - ஸ்நிபம | ரீ - க ம ரீ ; ||
அத்யம்- . த - க்ரு.ப | ஸே ; - ய . . . | . - லே தா ; ||
பாஸ்ாபாஸ்ா - ரீ ; க்ாக்ா | ம்ாரீக்ா க்ா | ரிக்ரிக்ரீ ; ||
ஈ நா . டு - நா; புத்தி | இட்லெள | ந . நி . நீ ; ||
ஸ்ாஸ்ாஸ்நிபா - மாபாஸ்ாஸ்ா | ஸ்நிபமரீ ; | கா , ரிரீ ; ||
இ நகு . ல - தி லக ஸ்ரீ | த்யாக.ரா ; | ஜ , நுத; ||

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யாவர்கள், ஸ்ரீராமா! எல்லார்க்கும் அபயங் கொடுப்பதே என்னுடைய ஸங்கற்பம் என்று நீ சொன்ன உறுதி வாக்குக்கு ஸாக்ஷி ஒருவரும் இல்லை என்று என்னை ஏமாற்றப் பார்க்கின்றனையோ? அநேக ஸாக்ஷிகள் இருக்கின்றனர். உன் பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றிக்கொள் என்கிறார்.

(68) ப^ங்கா^ள - ஆதி^.

ப. ஸாக்ஷி லேத^நசு ஸாதி^ம்பகே - ஸத்யஸந்த^ ஸத்^ப^க்தபாலக (ஸாக்ஷி)

அ. வீக்ஷகாது^லெல்ல நவ்வரா ஜக^த் - ஸாக்ஷிவம்ஶ நீரதி^ பூர்ணசம்த்^ர (ஸாக்ஷி)

ச. ஶக்திநீயெட^ நிம்டா^ரலேதா^ பரா - ஶக்தி ப்^ரோவலேதா^ விஷயமம்து^ வி
ரக்திக^ல்கு^ ஶ்ரீத்யாக^ராஜுனி நிஜ - ப^க்தி நீ வெறுக^லேவா மாகவுல (ஸாக்ஷி)

பத உரை

ஸத்யஸந்த^ - உண்மையே பேசுகிறவனே

ஸத்^ப^க்த பாலக - நல்லபக்தர்களைக் காப்பவனே

ஸாக்ஷிலேது^ அநசுங்-ஸாக்ஷி இல்லை என்று

ஸாதி^ம்பகே - ஸாதிக்கவேண்டாமப்பா

'ஜக^...சந்த்^ர'

ஜக^த்ஸாக்ஷி - உலக ஸாக்ஷியாகிய ஸூர்யனுடைய

வம்ஶ - குலம் என்கிற

நீரதி^ - ஸமுத்திரத்துக்கு

பூர்ணசந்த்^ர - நிறைந்த சந்திரனே

வீக்ஷகாது^லு எல்லங் - பார்ப்பவர்களெல்லாம்

நவ்வரா - பரிகசிக்க மாட்டார்களா

ஶக்தி - பலம்

நீ யெட^ங் - உன்னிடத்தில்

நிம்டா^ரலேத^ - நிறைந்தில்லையா?

பராஶக்தி - உன்னிடத்தில் இருக்கிற உத்தமசக்தி (ஸத்வகுணம்)

ப்^ரோவலேத^ - என்னைக் காப்பாற்ற முடியாதா

விஷயமம்து^{v}ங் - விஷயங்களில் (மூவாசை களில்)
விரக்திக^{v}ல்கு - ஆசையில்லாதிருக்கும்
ஸ்ரீ த்யாக^{v}ராஜு - ஸம்பந்தரம் பொருந்திய தியாகராஜனுடைய
நிஜப^{v}க்தி - உண்மையான பக்தியை
நீவு எறுங்க^{v}லேவ - நீ அறியமாட்டாயா?
மானவுல ஸாக்ஷிலேத^{v}நுசு ஸாதி^{v}ம்பகே - மனிதர்களுடைய ஸாக்ஷி இல்லையென்று சாதிக்காதே

விசேஷார்த்தம்:—'ஸாக்ஷி...பாலக' என்பதனுல், ஸ்ரீராமா! நீ லோகஸாக்ஷியாகிய ஸூர்ய னுடைய வம்சத்திற் சிறந்தவனு யிருக்கப்பட்டவன். ஆகவே பொய் உரைக்கவேண்டாம்; 'ராமோ த்^{v}விர்நாபி^{v} பா^{v}ஷதே' என்கிறபடி நீ பொய்யுரைப்பவனல்லே. ஆயினும் சில சமயங் களில் பொய் சொல்லுகிருய். 'ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே - ராமம் த^{v}ஸரதாத்மஜம்', அதாவது நான் ஸாதாரணமாகிய மனிதனென்றே நினைக்கிறேன், என்பேர் ராமன், நான் தசரதனுடைய பிள்ளை என்று சொல்லி தேவர்களை எல்லாம் மோசம் செய்யப் பார்த்தாய். இப்படி நீசொன்ன பொய் உபத்திரவ மற்றதாய் இருக்கிறபடியால் தோஷமாகாது. ஆயினும், நீ சொன்னது பொய் யே! அதுபோல, இப்போதும், எல்லார்க்கும் அபயம் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்ன உன் னுடைய வாக்குக்கு ஸாக்ஷி இல்லை என்று பொய் சொல்லத் துணியாதே. நீ சொன்ன உறுதி வாக்கை அநுசரித்து உன்னை யடைந்த என்னை நீகாப்பாற்றியே தீரவேண்டும்' என்று ஒரு விசித்ர யுக்தியாய் வாது செய்கிருர் என்பது பொருள்.

'வீக்ஷகாது'லு எல்ல நவ்வர' என்பதனால், 'ஓ ராமா! நான் எல்லாருக்கும் அபயம் அளிக்கிறேன் என்று சொன்னபொழுது ஒரு மனிதனாவது ஸாக்ஷியில்லை என்று சொல்லுவையேல், ஸுக்ரீவன் அநுமான் முதலிய வானரசிரேஷ்டர்களும், ஜாம்பவந்தன் முதலியவர்களும், திக்பாலகர்களும், ஸமஸ்த தேவர்களும் ஸாக்ஷியாக இருந்தார்களல்லவா? இப்பொழுது பொய் சொல்லுவையேல் அவர்கள் உன்னைக் கண்டு பரிகசிக்க மாட்டார்களா? இதைவிட அவமானம் வேறு ஒன்று உண்டோ?' என்கிறார்.

'ஶக்தி நீயெட'...எறுக'லேத'' என்பதனால், 'ஸ்ரீராமா! நான் எவ்வளவு அபராதியாயினும், என்னை ஆதரிக்கும் சக்தி உன்னிடத்தில் இல்லையா? உன்னையடைந்தவன், 'குலந்தாங்கு சாதிகள் நாலினும் கீழிழிந்து எத்தனை நலந்தானிலாத சண்டாளர் சண்டாளர்களாகிலும், வலந்தாங்கு சக்கரத் தண்ணல் மணிவண்ணற் காளென்றுள் கலந்தார் அடியார் தம்மடியார் எம் அடிகளே' என்கிறபடி, பரம சண்டாளனாக இருந்தபோதிலும் காப்பாற்றப்படுபவன் என்பதற்குச் சந்தேகமுண்டோ?' என்கிறார். 'பராஶக்தி ப்'ரோவலேத'' அதாவது, ஸத்வாதி மூன்று சக்திகளுள் ஸத்வம் சிறந்ததாய்ப் பகவானுடையதாய் இருக்கிறபடியால் இந்த ஸத்வகுணம் உத்தமமான சக்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. பகவான் தமது ஸத்வகுணத்தோடு கூடிய ரஜோகுணத்தைப் பிரமனுக்கும், தமோகுணத்தை உருத்திரனுக்கும் கொடுத்துச் ஜீவகோடிகளின் ரக்ஷணார்த்தமாய் ஸத்வகுணத்தை மாத்திரம் தாம் வஹித்திருக்கிறார். அப்படிப்

பட்ட ஸத்வகுணமானது அய்ய ரொருவரை மாத்திரம் காப்பாற்ற வல்லதல்லா தொழிந்ததோ? என்பது பொருள். 'விரக்திக'ல்கு' த்யாக'ராஜு' என்பதனுல், உலகப்பற்றுள்ளவனைக் காப்பாற்றுவது, உன்னுடைய தர்ம நிர்ணயத்தை யநுசரித்து ஒரு வேளை விரோதமா யிருந்தபோதிலும் உன்னுடைய கைங்கரியத்தைக் காட்டிலும் வேறென்றில் பற்றில்லாத தியாகராஜரைப் போன்ற பக்தர்களை ரக்ஷிக்குமிடத்து ஆக்ஷேபம் என்ன இருக்கின்றது? அப்படி யிருக்கும் பொழுதும், 'கிடியன் கொடியன் கெடியமால் உலகங்கொண்ட, வடியன்' என்கிறபடி உனக்கு சில கபட நாடகங்கள் உண்டு. அந்த குணத்தை என் பொருட்டுக் காட்டாதே. 'ஆகிலும், 'கொடியன் என் னெஞ்சம் அவன் என்றே கிடக்குமல்லே!' என்கிறபடி, நீ எவ்வளவு லோபத்தை என்பொருட்டுக் காட்டியபோதிலும் என் மனம் உன்னைவிட்டுப் பிரிவதில்லை' என்கிறார்.

ப. ; ; ; *	பாஸ்ா நீ ; பா	மாரீ ; - கா	; கா ; மா ‖
; ; ; *	ஸாக்ஷிலே; த	நுசு ; - ஸா	; திம்; ப ‖
ரீ ; ; *	பாஸ்ாஸ்நிபாமா	பமகமரீ - கா	; - கமபாமா ‖
கே ; ; *	ஸாக்ஷிலே. . த	நு. . .சு - ஸா	; - திம் . ப ‖
பமகமரீ *	,,	,,	; - கமஸாரீ ‖
கே . . . *	,,	,,	; - திம் . ப ‖

பமகபரி * ஸநிபாஸா ; ரி | கா ; ; - கா | மாபா ; - மா ||
கே . . . * ஸத்யஸம்; த | ஸத்; ; - பக் | த பா ; - ல ||
ரீ ; ; *
க ; ; * (ஸாக்ஷி)

அ. ; ; ; * ஸ்நிபாஸ்ா ; ஸ்ா | ஸ்ாஸ்ா ; - ஸ்ா | ரீ க்ா ; ம்ா ||
; ; ; * வீ . க்ஷகா ; து | லெல்ல ; - ந | வ்வரா ; ஜ ||
ரீ ; ; * க்ம் ரீ - ஸ்ரிக்ரி | ஸ்ா ; ; - ரிஸ் | நீ - பாமா ரீ ||
க ; ; * த்ஸாக்ஷி - வம் . ஶ | நீ ; ; - ர . | தி - பூர் . ண ||
கமஸரிகம *
சந்த்ர . . * (ஸாக்ஷி)

ச. ; ; ; * பாபாபா ; பா | பமரீ ; - பம | ரீ - காமா ரீ ||
; ; ; * ஶக்தி நீ ; யெ | டஸிம்; - டா | ர - லே. தா ||
ஸாஸா; * பமரீ கா ; கா | கரிஸா ; - ரிக | மாபா ; மா ||
பரா ; * ஶக்திப்ரோ; வ | லே.தா ; - விஷ | ய மம் ; தா ||

ரீபா	;	*	ஸ்நிபாஸ்ா ; ஸ்ா	ஸ்ா ; ; - ரிக்	மாரீ ; க்ா ‖
வி.	;	*	ரக். தி கல் ; கு	ஸ்ரீ ; ; - த்யா	க ரா ; ஜா ‖
க்ரிஸ்ா	;	*	ரிக்ரீ ; ஸ்ரிக்ா ரீ	ஸ்ாஸ்ா ;- ரிஸ்	நீ - பாமாரீ ‖
நி. ஜ	;	*	பக்தி; நீ . .வெ	று க ; - லே.	வா - மா . ந ‖

கமஸரிகம *

வுல . . . . * (ஸாக்ஷி)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், அகண்டஜ்ஞான ஸம்பத்தால் பார்க்கு மிடந்தோறும் பகவானைத் தரிசனம் செய்கிற விஷயத்தைப் பிரகடிக்கிறார்.

(69) நவரஸகந்நட - ரூபகம்.

ப. நிநுவிநா நாமதியெந்து - நிஜுவதே ஸ்ரீ ஹரி ஹரி (நி)

அ. கநுலகு நீ ஸொகஸெம்தோ - கம்பியுந்நதி க நுக (நி)

ச. நீது கத, லு வீநுலம்து - நிம்டியுந்நவி ராம

ஸ்ரீத நீ நாமமுந் நோட - ஜெலகியுந்நதி க நுக (நி)

2. நேநு எசட ஜூசிநநு - நிவை யுந்நதி^v ராம
பா^vநுவம்ஶதிலக நீது^v - ப^vக்துட^vநசு பே^vரு க^vநக (நி)

3. கபடமௌ மாட லெல்ல - கம்மணகவி நாது^v
தபமுயொக்க ப,லமு நீவே - த்யாக^vராஜ ஸந்நுத (ஸ்)

பத உரை

ஸ்ரீஹரிஹரி - ஸ்ரீ ஹரி
நிநுங் விநா - உன்னை விட்டு
நாமதி^v - என்னுடைய புத்தி
எந்து^vங் - எவ்விடத்தும்
நிலுவதே^v - நிற்கமாட்டாதே
கநுலகுங் - கண்களுக்கு
நீ ஸொக^vஸு - உன்னுடைய அழகு
எம்தோ - எவ்வளவோ
கப்பியுந்நதி^v - நிறைந்து ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கிறது
க^vநுகந் - ஆகையால் (நிநுவிநா)
நீது^vகத,லு - உன் சரித்திரங்கள்
வீநுலந்து^vந் - காதுகளில்
நிம்டி^v யுந்நவி - நிறைந் திருக்கின்றன
ராம - ஸ்ரீராமனே
ஸ்ரீத^v - ஸம்பத்தைக் கொடுப்பவனே
நீநாமமு - உன் நாமஸ்மரணம்
நோடந் - என் வாயில்
செலகி^v உந்நதி^v - நன்ருய்ப் பொருந்தியிருக்கின்றது
க^vநுகந் - ஆகையால் (நிநுவிநா)
பா^vநுவம்ஶ திலக - ஸூர்யகுல திலகனே

நேநு - நான்

எச்சடந் - எவ்விடத்து

சூசிநநு - பார்த்தாலும்

நீவையுந்தி^{v} - நீயாகவே யிருக்கின்றது

நீ ப^{v}க்துடு^{v} - உன்னுடைய பக்தன்

அநுசு - என்று

பேரு க^{v}நுநந் - பேரானகயால் (நிநுவிநா)

த்யாக^{v}ராஜ ஸந்நுத - தியாகராஜனால் நன்றாய்த் துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமா!

கபடமு ஒள - கபடமாகிய

மாடலு எல்லந் - வார்த்தைகளெல்லாம்

கம்மநைநவி - ருசியுள்ளவையாயின; நிஜமாயின

தபமுயொக்க - தவத்தினுடைய

ப^{v}லமு - பயன்

நீவே - நீயே

(நிநுவிநா)

விசேஷார்த்தம்:—'நிநுவிந...நிலுவதே^{v}' என்பதனால்; 'தவாப்ருதஸ்யந்தி^{v}நி பாத^{v}பங்கஜே நிவேசிதாத்மாகத, மந்யதி^{v}ச்சதி - ஸ்திதேரவிந்தே^{v} மகரந்த நிர்ப^{v}ரே மது^{v}வ்ரதோ நேக்ஷுரகம் ஹி வீக்ஷதே' அதாவது தாமரைப்புஷ்பத்தில் இருக்கிற மதுவைப் பானம் செய்யும் வண்டு முள்ளிச்செடியை எப்படி விரும்பாதோ அதுபோலவே பகவானுடைய பாதகமலங்களை அடைந்த ஒருவன் வேறொன்றையும் இச்சிக்கமாட்டான். ஆகவே, அய்யரவர்களும் ஸ்ரீராம கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டவராய் அவனைவிட்டு தன் மனம் அகலவில்லை என்கிறார்.

'க^v^னுலகு...க^v^னகது' என்பதனல், ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருமேனியின் வனப்பும் மற்றும் அய்யரவர்களுடைய கண்களைக் கொள்ளை கொண்டபடியால் அந்த நேத்ரேந்திரியம் இதர விஷயத்தில் புகாது எங்கும் பகவானையே பார்க்க உடன்பட்டு அடங்கியது, என்பது பொருள்.

'நீது^v^கத, லு...நிண்டி^v^யுந்நவி' என்பதனல், அய்யரவர்களுடைய செவிகளில் பகவானுடைய கதைகளே நிரம்பியதனல் மற்றொன்றுக்கு அங்கு புகலிடமில்லை என்கிருர்.

'ஸ்ரீத^v^ நீநாமமு...செலகி^v^யுந்நதி^v^' என்பதனல்; ஐயரவர்களின் நாவானது பகவானுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லுவதிலேயே ருசியை அநுபவிப்பதாய் இதர விஷயங்களில் ருசியற்று நிற்கிறதென்கிருர்.

'நேநு...பேருக^v^னுக' என்பதனல், பகவத் பக்தன் என்ற பெயரை யடைந்த மாத்திரத்தில் (அதாவது பாகவதர்களுடைய ஸம்பந்த மேற்பட்ட மாத்திரத்தில் பக்தன் என்று சொல்லப் படுகிருன்; அந்த யோக்யதை வந்த மாத்திரத்தில்) மனிதன் இந்திரியங்களை விஷயாதிகளிற் பிரவர்த்திக்க வொட்டாமல் ஒருங்கு கூட்டிப் பகவானிடத்திலேயே பிரவர்த்திக்கச் செய்கிருனென்றும் அவன் எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும் எச்செயலிலும் பகவானையே காண்கிருனென்றும் பொருள். இன்னவன் அகண்டஞானி எனப் படுகிருன்.

'கபடமு...தியாக^v^ராஜநுத' என்பதனல், அகண்டஞானம் உண்டானமையான் ஸத்யாஸத்யம், நித்யாநித்யம், ஸுகதுக்கம் முதலிய ஸமஸ்த பேதஞானமும் நசித்ததென்று பொருள்.

நவரஸகந்நட ராகலக்ஷணம்:—இது வக்ர ஔடவ ஷாடவ ராகம். 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது. ஆரோஹணத்தில் ரிஷப தைவதம் வர்ஜியம்- நிஷாதம் வக்ரம். அவரோஹணத்தில் பஞ்சமம் வர்ஜியம். சுத்தமத்யம ஸாதாரண காந்தார கைசிகி நிஷாதங்கள் ராகச் சாயா ஸ்வரங்கள். எப்போதும் பாடக்கூடியது.

32—C

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ க ம ப ஸ நி ஸ.	ஸ நி த ம க ரி ஸ.

ப. ஸாஸா	காகா ; மரி	; - மா	கரிஸாஸாஸா
நி நு	வி நா ; நா.	; - ம	தி. எம் . து
,,	கா - கமபமமக	கரி - ஸக	மககரிஸாஸா
,,	வி - நா. . . .நா	. . - ம .	தி. . எம். து
மாமா	மா - ம ககரிகம	பம - மக	கரி - ஸாஸாஸா
நி நு	வி - ஞ . . . நா.	. . - ம.	தி. - எம் . து
பாபா	பா - பமமாகரி	ரீ - மக	,,
நி நு	வி - நா. . .நா	. - ம.	,,

,,	ஸ்ா - ஸ்நிநிததம	மா - மக	,,	
,,	வி - ஞ. . . நா.	. - ம.	,,	
பாபா	ஸ்ா - நிஸ்நீ ;	தாநித	தாமாகா ரீ	
நி ஶு	வ - தே. . ;	ஶ்ரீ . .	ஹ ரி ஹரி	
,,		ஸ்நிநித	தமமக - க ரிரிஸ	
,,		ஶ்ரீ . . .	ஹ.ரி. - ஹ. ரி .	
ஸாஸா	காகா ; மரி	ரீ - மா	கரிஸாஸாஸா	
நி நு	வி ஞ ; நா.	. - ம	தி.எம் . து	
அ. பாபா	ஸாஸாஸா ;	க்ா க்ா	க்ா ம்ா ம் க்க்ரி	
க நு	ல கு நீ ;	ஸொக	ஸெம். தோ . . .	
க்ா ;	ரீஸ்ா ; நீ	தாமா	மா - மககாரீ	
கம் ;	மியுங் ; ந	தி .	. - க . நக	
ச. பா ;	பா - ஸ்ாஸ்நிநி	ஸ்நிநீ	நீ - நிததாமா	
நீ ;	து - க த. ஶு	வி . .	து- லம் , து	

மா ;	மா - பா ; - ஸ்நி ‖	நீ - ;	ஸ்நிநீ - நிதமா ‖
நிம் ;	டி - யுக் ; - ந . ‖	வி - ;	. . . - . . . ‖
,,	‖	ஸ்நிநித	நிததம - மககரி ‖
,,	‖	வி . . .	. . . - ரா.ம. ‖
,, - காரீஸா	‖	ஸா ;	காமாபா ; ‖
,, - யு .ங்ந	‖	வி ;	ரா . ம ; ‖
பாபா	ஸ்ாநீ , ஸ்ா , ‖	க்ாக்ா	க்ாம்ாம்க்க்ரி ‖
ஸ்ரீ .	த நீ , நா , ‖	ம மு	நோ. ட. . . ‖
க்ா ரீ	ஸ்ாநீதாமா ‖	மா ;	காரீஸாஂ ‖
செல	கி யு .ங்ந ‖	தி ;	க நு கநு ‖

(மற்ற இரண்டு சரணங்களையு மிதைப்போலவே பாடிக் கொள்ளவேண்டும்.)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய மதுரமாகிய வார்த்தைகளைக் கொண்டாடுகிறார்.

(70) நவரஸகந்நடˇ - ஆதிˇ.

ப. பலுகு கம்டˇசக்கொரநு கேˇருநே - பணதுலார சூடˇரே (ப)

அ. கொலுவுகூடமுநநு கொˇலுசுவாரிநி - பிˇலிசி தாம்பதி, ப்ரேமமீற பˇலுகு (ப)

ச. ஸுரல காமிநீ மணுலகாˇந மா - தˇரண நாலகிம்சு சுநு ஸ்ருங்காˇ-
ர ரஸயுக்தவார ரமணுலாடˇஜூசி - ஸரஸ த்யாகˇராஜனுதோநு பொகˇடெˇ (ப)

பத உரை

பலுகு - (ஸ்ரீராமன் சொல்லுகிற) வார்த்தைகள்
கண்டˇ சக்கெரநு - கற்கண்டை
கேருநே - பரிகசிக்குமே
பணதுலார - பெண்மணிகளே
சூடˇரே - பாருங்கள்
கொலுவுகூடமுநநு - கொலுமண்டபத்தில்
கொலுசுவாரிநிக் - பரிசாரம்செய்கிறவர்களை
தாˇம்பதி, பிலசி - ஸ்ரீராமன் கூப்பிட்டு
ப்ரேமமீறங் - பிரீதி மிகுந்து

பலுகு - வார்த்தை யாடுகிற (பலுகு கண்டˇ)
ஸுரல காமிநீ மணுல-தேவஸ்திரீகளுடைய
காˇநமுந் - ஸங்கிதத்தை
ஆதாˇரணன் - ஆதரவோடு
ஆலகிம்சுசுநு - கேட்டுக்கொண்டு
'ஸ்ருங்கார...ரமணுலு'
ஸ்ருங்காˇர ரஸயுக்த - ஸ்ருங்கார ரஸத்தோடு கூடிக்கொண் டிருக்கிற
வார ரமணுலு - வராங்கனைகள்

ஆடʷந் ரூசி - நாட்யம் செய்வதைப்பார்த்து

பொகʷடுʷ - கொண்டாடுகிற

ஸரஸ த்யாகʷராஜுனிதோநு - ஸரஸனுகிய த்யாகராஜனுேடு

பலுகு...கேʷருநே - சொல்லுகின்ற வார்த்தைகள் கற்கண்டைப் பரிகசிக்குமே

விசேஷார்த்தம்:—'ஓ பெண்மணிகளே ! ஸ்ரீராமன், தான் கொலுமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும்போது அங்குள்ள பரிசாரகர்களை எவ்வளவு அன்போடும் ஆதரவோடும் கூப்பிட்டு அவரவர்கள் செய்யவேண்டிய காரியங்களை நியமிக்கிருன் பாருங்கள். அவன் சொல்லுகிறவார்த்தை எவ்வளவு உருசியுள்ளதாய் இருக்கிறதோ கவனியுங்கள். மித்திரனென்றும் சத்துருவென்றும் வித்தியாசமில்லாமல் மந்தஸ்மிதத்தோடு தானே முன்கூட்டிப்பேசுகிற இவன், பரிசாரகர்களிடத்தில் பேசும்போது எவ்வளவு அழகாகப் பேசுகிருன் பாருங்கள். இந்த வார்த்தைகள் இனிப்பில் கற்கண்டையும் பரிகசிக்கின்றனவே! பரிசாரகர்களோடே இவ்வளவு அழகாய்ப் பேசுகிறவன் தனது மித்திரர்களோடு எப்படிப் பேசுவானே? தன்னுடைய நாயகியோடு எப்படிப் பேசுவானே? என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமனை யடைந்து அவன் மதுரமாகிய வார்த்தைகள் என்கிற அமுதத்தைப் பானம் செய்து எப்போது ஆநந்திப்போமோ?' என்று அய்யரவர்கள் தாமொரு நாயகியாகவும் தம்மோடு கூடியிருக்கிற பக்தர்களெல்லாரும் தமக்குத் தோழிகளாகவும் த்யான யோகத்தால் அநுபவித்து ஆநந்திக்கிருர் என்பது பொருள்.

'ஸாரலகாமிநீ...த்யாகராஜநிதோ பொகடு'' என்பதனல்; அப்பாவர்கள் த்யானயோகத்தினல் பகவானுக்கு ஸகாவாய் இருந்த ஸ்ரீராமனுடைய கொலுமண்டபத்தில் நடக்கிற கானங்களையும் நாட்டியங்களையும் பகவானேடு தாமும் ஸமாநசித்தவ்ருத்தி யுடையவராய் அநுபவித்து வருகையில் ஸ்ரீராமன் அப்பாவர்களோடு அவ்வாடல் பாடல்களைக் கொண்டாடிப் பேசியதை மற்றைய பக்தர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டி, 'பக்தர்களே! இந்தக் கானங்களையும் மற்றும் கொண்டாடிப் பேசுகிற நமது ஸ்ரீராமனுடைய வார்த்தைகள் எவ்வளவு மதுரமா யிருக்கின்றதோ பாருங்கள்' என்று அவர்களின் பொருட்டுப் புருஷகாரம் செய்கிறர் என்பது பொருள்.

குறிப்பு:—அப்பாவர்கள் பரமபக்தராயும், கான வித்யாவிசாரதராயும் இருந்தமையால் பகவான் அங்கீகரித்த ஆடல் பாடல்களை ஸமாந சித்த வ்ருத்தியுடைய பரமபக்தனுகிய அப்பரோடு கொண்டாடிப் பேசி அநுபவித்தார் என்பது பொருள்.

ப. ; ; ; * ஸகமாபா ; பா	ஸ்ா ; ; - ஸ்நி	தாமா ; கா	‖
; ; ; * ப லுகுகம்; ட	ச ; ; - க்கொ	நா கே ; ரு	‖
ரீ ; ; * ஸகமாகா ; ரீ	ஸா ; ; - த	ஸா ; ; - ;	‖
ரே ; ; * பணாதுலா ; ர	ரு ; ; - ட	ரே ; ; - ;	‖
அ. ; ; ; * ப பபா - ஸ்ா ; ஸ்ா	ஸ்ம்ா ; க் ம்	ரீஸ்ா ; நீ	‖
; ; ; * கொ லுவு- கூ ; ட	முநது ; கொலு	சுவா ; ரி	‖

நிததா ; * நிஸ்நீதா ; மா	பாஸ்ா ; - நிஸ்	நீதா ; மா	‖
நி . . ; * பிலிசிதா ; ஶ	ர தி ; - ப்ரே	யமீ ; ர	‖
மகரீ ; *			
பலுகு ; * (பலுகு)			
ச. ; ; ; * பபஸ்ா - ஸ்நிநீநீ	தா ; ; - நி த	மாமா ; - கக	‖
; ; ; * ஸூரல - கா . . மி	நீ ; ; - மனு	ல கா ; - ந .	‖
மா ; ; * பபஸ்ாநீ ; தா	மா ; ; - கம	ரீ ஸா ; நீ	‖
மா ; ; * தரணநா ; ல	கிம் ; ; - சுசு	நாஸ்ரும் ; கா	‖
ஸ்ா ; ; * பாபா - ஸ்ா ; ஸ்ா	ஸ்க்மா ; - க்ம்	ரீ ஸ்ா ; - நீ	‖
ர ; ; * ாஸ - யு ; க்த	வா . ர ; - ரம	ணுலா ; - ட	‖
நி , தா , * நிஸ்நீ - தா ; மா	பாஸ்ா ; - நிஸ்	நீ தா ; - மா	‖
ஜூ, சி , * ஸரஸ - த்யா ; க	ரா . ; - ஜூ	நிதோ ; - நா	‖
மகரீ ; *			
. பொகடு ; * (பலுகு)			

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யாவர்கள் ஸ்ரீராமன் பராத்பரன் என்றும் அவனை யடைவதனால் உத்தமகதி கிடைக்குமென்றும் மனதுக்குப் புகட்டுகிறார்.

(71) ஈஸமனோஹரி - ஆதி.

ப. மநஸா ஸ்ரீராமசந்த்ருநி - மறவகே ஏமறகே ஓ (மந)

அ. முநுபுட்டநு புட்டிந முநிக்ருதமுந - மூடுன்னாறத்யாயமுல ஜூசுகோ (மந)

ச. ஸ்ருஷ்டி நஷ்டிசேயுபநுலநெல்ல நிக் - ருஷ்டமநுசு த்விமூர்துல கொலுவகி

துஷ்டுலை பரகு ஸத்பக்த மனோ - பீஷ்டமு லிச்சு த்யாகராஜநுதுநி (மந)

பத உரை

மநஸா - ஓ மனமே

ஸ்ரீராம சந்த்ருநி - ஸ்ரீராம சந்திரனை

மறவகே - மறந்துபோகாதே

ஏமறகே - ஏமாந்து போகாதே

முநு - முன்பு

புட்டநு - புற்றில்

புட்டிந - பிறந்த

முநிக்ருதமுந - வால்மீகி முநி செய்த ராமாயணத்தில்

மூடு நு - மூன்றுவதும்

ஆறு - ஆறுவதுமாகிய

அத்யாயமுலந் - அத்தியாயங்களை

ஜூசுகோ - பார்த்துக்கொள்

ஸ்ருஷ்டி - உலகத்தைச் சிருட்டித்தலையும்

நஷ்டி - அழித்தலேயும்
சேயு - செய்கிற
பநுலந் எல்லந் - வேலேகளெல்லாம்
நிக்ருஷ்டமு அநி - இழிவானதென்று
த்^{v}விமூர்த்துல கொஸங்கி^{v} - இரண்டு மூர்த்திகளாகிய பிரம்ம ருத்திராதிகட்குக் கொடுத்து
தஷ்டுலே பாகு^{v} - ஸத்வகுணத்தோடு ஸந்துஷ்டியுடையவர்களாய் விளங்குகிற
ஸத்^{v}ப$^{v}_{|}$க்துல - நல்ல பக்தர்களுடைய
மனேபி$^{v}_{|}$ஷ்டமுலு - மனேரதங்களே
இச்சு - கொடுக்கிற
த்யாக^{v}ராஜ நுதுநி - தியாகராஜனுல் துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமனே (மநஸா)

விசேஷார்த்தம்:—‘ஓ மனமே! ஸ்ரீராமனே மறக்காதே! நான் தஶரதனுடைய புத்திரன், ஸாமானிய மனிதன் என்று ஸ்ரீராமன் சொன்னனே என்று மோசம் போகாதே! அவன் மனிதனல்லே. மாயாமாநுஷம் பூண்ட ஸாக்ஷாத் ஜகதீஸ்வரன். இந்த ரகஸியத்தை அறியவேண்டுமாகில், ‘சரிதம் ரகு$^{v}_{|}$நாத$^{v}_{|}$ஸ்ய ஶதகோடிப்ரவிஸ்தரம்’ என்கிறபடி, நூறுகோடி ஸங்க்யை உள்ள க்ரந்தங்களேயுடையதாய் வால்மீகியால் இயற்றப் பெற்ற ராமாயணங்களில் அத்யாத்மக ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில் உள்ள மூன்ருவது ஆருவதுமாகிய அத்யாயங்களேப் படித்து ஸ்ரீராமனேப் பரமபுருடன் என்று அறியக்கடவாய். மூன்ருவது அத்தியாயத்தில், ‘த^{v}ஶமே மாவி கௌஸல்யா ஸுஷுவே புத்ரமத்^{v}பு$^{v}_{|}$தம்......ஆவிராஸீஜ் ஜக^{v}ந்நாத$_{|}$: பரமாத்மா ஸநாதந:...... த்^{v}ருஷ்ட்வாதம் பரமாத்மாநம் கௌஸல்யா விஸ்மயாகுலா - ஹர்ஷாஶ்ருபூர்ண நயநா நத்வா

ப்ராம்ஜலிரப்ரவீத்: என்கிற வாக்கியங்களாலும், 'தேவதேவ நமஸ்தேஸ்து ஶங்கசக்ரகதா தர...பக்தேஷு பாரவஶ்யம்தே த்ருஷ்டம் மே அத்ய ரகூத்தம' என்று கௌஸல்யாதேவி செய்த ஸ்தோத்திரத்தினாலும் ஸ்ரீராமனை பராத்பரன் என்று அறியக் கடவாய். மேலும், அரு வது அத்யாயத்தில், 'கத்வாதத்ர ஶிலாரூபா கௌதமஸ்ய வதூ: ஸ்திதா - பாதபங்கஜ ஸம் ஸ்பர்ஶாத்க்ருத்வா மானுஷரூபிணீம்' என்கிறபடி, பாததூளியினால் கல்லைப் பெண்ணாய்ச் செய்த வன் என்று விஶ்வாமித்ரர் சொன்னதைக் கவனிப்பாய்; கல்லைப் பெண்ணாய்ச் செய்ததையால், 'அந்யதா கர்தும் ஶக்தி' உடையவன் என்றறி. அந்த ஸர்கத்திலேயே ஸீதாகல்யாண அநந் தரம் வஸிஷ்ட விஶ்வாமித்ராதிகளோடு, 'ஶ்ருணுஷ்வ வசநம் குஹ்யம் தவாப்யுதய காரணம்- பரமாத்மா ஹ்ருஷீகேஶோ பக்தாநுக்ரஹ காம்யயா - தேவகார்யார்த ஸித்யர்தம் ராவண ஸ்ய வதாயச - ஜாதோராம இதிக்யாதோ மாயாமானுஷ வேஷத்ருக் - ஆஸ்தே தாஶரதிர் பூதா சதுர்தா பரமேஶ்வர:, யோகமாயாஅபி ஸீதேதிஜாதா வை தவவேஶ்மனி - அதஸ்த்வம் ராகவாயைவ தேஹி ஸீதாம் ப்ரயத்நத:' என்று நாரதர் ஜனகனுக்குச் சொன்ன வார்த்தை களை வெளியிட்டார். இதைக் கவனித்து ஸ்ரீராமன் பகவானே என்றறி என்று மனதிற் குப் புகட்டுகிறார்.

'ஸ்ருஷ்டி...மறவகவே' என்பதனால், பகவான் பிரம்ம ருத்திரர்களை ஸ்ருஷ்டித்துத் தமது ரஜோகுணத்தைப் பிரம்மாவுக்கும் தமோகுணத்தை ருத்திரனுக்கும் கொடுத்துப் பிரமனை லோக

ஸ்ருஷ்டிக்காகவும் ருத்திரனை லோக நாசத்திற்காகவும் விடுத்தார். நிக்ருஷ்டமாகிய இவ்விரண்டு குணங்களையும் பிரம்ம ருத்திரர்களுக்குக் கொடுத்துத் தான் ஸத்வகுண ஸம்பன்னனயிருந்து லோகங்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கச்செய்து பக்தர்களுடைய மனேபீஷ்டங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறுன் என் றறியக்கடவாய், மனமே!' என்று மனதிற்குத் திட்டம் செய்கிறுர் என்பது பொருள்.

ஈஸமனேஹரி ராகலக்ஷணம்:—இது வக்ர ஸம்பூர்ணராகம். 28-வது மேளத்திற் பிறந்தது. மத்யம ரிஷபங்கள் ராகச்சாயா ஸ்வரங்கள். எப்போதும் பாடக்கூடியது.

ஆரோஹணம்.	அவரோஹணம்.
ஸ ரி க ம ப த நி ஸ்	ஸ் நி த ப ம ரீ ம க ரி ஸ

ப. பாபாபா ; ; ; - பமமா	ரீ - மாகாரீ	மககரி - ஸாஸா	‖
ம ந ஸா ; ; ; - ஸ்ரீ. .	. - ரா . ம	ஸம் . . - த்ரு நி	‖
பாபாபா ; - பதநித - பமமா	ரீ - மககாரீ	பமகரி - ஸாஸா	‖
ம ந ஸா ; - . . . . - ஸ்ரீ. .	. - ரா. . ம	ஸம் . . - த்ரு நி	‖
பாபா - பதநித - பதநித - பமகம	,,	,,	‖
ம ந - ஸா. . - . . . . - ஸ்ரீ . .	,,	,,	‖

	பாபா - பதநிஸ் - ஸ்நிதப - பமமா	,,	,, ‖
	மந - ஸா. . - . . . . - ஸ்ரீ. .	,,	,, ‖
	பாபா - தநிஸ்ரி - ஸ்நிதநி - பமமா	,,	,, ‖
	மந - ஸா . . - . . . . - ஸ்ரீ .	,,	,, ‖
	பாபா - தநிஸ்ரி - க்ம்க்ரி - ஸ்நிதப	மரி - மககாரீ	,, ‖
	ம ந - ஸா . . - . . . . - ஸ்ரீ . . .	. . - ரா. . ம	,, ‖
	ந்ஞாந்ந்ஸா ; - ந்ஸரிக	மாரீ - மககரி	ஸா ; - ஸரிகம ‖
	மற வ. கே ; - ஏ. . .	ம . - ற . . .	கே ; - ஓ . . . ‖
அ.	ஸ்ாநிஸ்ா ; - ரீ ரீ - ஸ்ரிக்ா	ரி க்ம்ா - ரீ ரீ	ம்க்க்ரி - ஸ்ாஸ்ா ‖
	மு நபு ; - ட்டநு - பு . .	ட்டி. ந - முநி	க்ருத. - மு ந ‖
	நீ ; நீ ; - நி ததாபா ;	கா , ரிரீரீ	மககரி - ஸரிகம ‖
	மூ; டு ; - ங்கா . . ற ;	த்யா, யமுல	கு சு - கோ. . ‖
ச.	பா ; பாபா ; பா - பதநீத	தா - தாதாகா	காகா ரீஸா ‖
	ஸ்ரு ; வ்ஷடிந ; வ்ஷடி - சே . .	யு - ப நு ல	நெல், ல நி ‖

ரீகாமாபாபாமாபா ;	தநிஸ்ாநீதா	நி ஸ்நிதபா ; ‖
க்ரு . ஷ்டமநுசு த்வி ;	மூர் . துல	கொ.ஸ. கி . ‖
ஸ்ா ; நீஸ்ா ; ரீ ரீரீ	ரிக்மரீ ;	மகதரிஸா ; ‖
துஷ்; டுலே ; பரகு	ஸத்.ப ;	க்த . மநோ ; ‖
நீ நீ நீ நீ - நிததாபா ;	கா , ரீரீ	மகதரி - ஸரிகம ‖
பீஷ்டமு - லி . . ச்சு ;	த்யா, கரா.	ஜ. . நு- து . நி . ‖

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யாவர்கள் ஸ்ரீராமனுடைய ஸேவை தமக்குக் கிடைக்காமையால் தம்மைத் தாமே நொந்துகொள்ளுகிறார்.

(72) ஈலமனோஹரி - தே^v^ஶாதி^v^.

ப. ஸ்ரீஜாநகி மனோஹர - ஸ்ரீராக^v^வ ஹரே (ஸ்ரீ)

அ. நாஜாலினி நீவே தெலிஸி - நம்ராநநு டௌ^v^டகேமி காரணமு (ஸ்ரீ)

ச. நேஸேயு து^v^ஷ்கர்ம தே^v^வத - நீ ஸந்நிதி^v^நி நில்வ ஸாகெ^v^னே

நீஸேவ நில்வக^v^ நேலரா - நீரஜாக்ஷ த்யாக^v^ராஜ ஸந்நுத (ஸ்ரீ)

பத உரை

ஹரே - அடே
ஸ்ரீஜாநகி மனோஹர - ஸ்ரீஜானகிரமணா
ஸ்ரீராக₄வ - ஸ்ரீராகவா
நாஜாலிநி - என்னுடைய துக்கங்களை
நீவே தெலிஸி - நீயே நன்ருய் அறிந்தும்
நம்ராநநுடௌ டகுன்-முகத்தைத் தொங்க விடுதற்கு
எமிகாரணமு - என்ன காரணம்
நீரஜாக்ஷ - கமல பத்ரங்களைப் போன்ற கண்களை யுடையவனே
த்யாக₃ராஜ ஸந்நுத - தியாகராஜனுல் நன்ருய்க் கொண்டாடப்பட்டவனே
நேநு ஸேயு - நான் செய்கிற
து₃ஷ்கர்ம தே₃வத - துஷ்ட காரியங்களுக்கெல்லாம் அதிகாரியான தேவதை
நீ ஸந்நிதி₄நி - உன் சமுகத்தில் (எனக்கு மறைவாய்)
நிலுவஸாகெ₃நோ - நிற்கத் தொடங்கியதோ
நீஸேவ - உனது கைங்கரியம்
நில்வக ஏலரா - நின்றதேனடா? (இப்போது கிடையா தொழிந்ததற்குக் காரணம் என்னடா?)
(ஸ்ரீஜாநகி)

விசேஷார்த்தம்:—'ஓ ராமா! உன் கைங்கரியத்திலேயே பொழுது போக்கிக்கொண் டிருந்த எனக்கு இப்பொழுது அந்தக் கைங்கரியம் கிடைக்கா திருப்பதற்குக் காரணம் யாது? நான் செய்த கெட்டகாரியங்களுக்கு அதிபதியாகிய தேவதை உன்னுடைய ஸந்நிதியில் எனக்கு

எதிரே நின்று திரைபோல் மறைக்கத் தொடங்கியதா என்ன? எனக்கு என்ன கதி? நீ என் கண்கட்குப் புலப்படாது இவ்வாற்றில் மறைந் துறைந்தால் உன் கைங்கர்யம் எனக்கு எப்படிக் கிடைக்கும்? நான் படுகிற துக்கங்களை எல்லாம் நீ அறிந்திருந்தும் உன் முகத்தை மறைத்துக் கொண்டு திரிகிருயே, என்ன காரணம்? உன் கைங்கரியம் கிடைக்காமையா லல்லவோ நான் வருந்துகிறேன். நான் அஞ்ஞானத்தால் நீ இருக்கிற இடத்தைக் காணுதிருக்கிறேன். உனக்கென்ன அஞ்ஞானமா? நீ ஏன் நான் இருக்கும் இடத்தைத் தேடி வரப்படாது? என்று பிரார்த்திக்கிருர்.

குறிப்பு:—ஸ்ரீராமசந்த்ராதி விக்ரஹங்களைத் தேடியபோது பாடிய கீர்த்தனங்களில் இஃதொன்று.

ப. ; ; ;	*	மா ; கா ; ரீ	|	ஸா ; ; - நீ	| ஸா ; ; ரிக	||
; ; ;	*	ஸ்ரீ ; ஜா ; ந	|	கி ; ; - ம	| நோ ; ; ஹ.	||
மாரீ ;	*	காமாமககாரீ	|	மககரிஸா - நீ	| ,,	||
. ர ;	*	ஸ்ரீ . ஜா . . ந	|	கி . . . . - ம	| ,,	||
,,	*	காமாகா ; ரீ	|	ஸா ; ; - நீ	| ஸா ; ; ;	||
,,	*	ஸ்ரீ . ரா ; க	|	வா ; ; - ஹ	| ரே ; ; ;	||
அ. ; ; ;	*	தாநீதநிஸ்ாநீ	|	நிததா ; - பத	| நீ - தநிஸ்ாநீ	||
; ; ;	*	நா . ஜா . லி	|	நி . . ; - நீ .	| . - வே . . தெ	||

ஸ்ாஸ்ா; * நீஸ்ாநீ ; நீ | நித தா ; - நீ | தாபாமாரீ ||
பெ லி ; * ந.ம்ரா ; ந | நூ.டெள; - ட | . கே . மி ||

மககரிஸரி *
கா..ரணமு * (ஸ்ரீ ஜாநகீ)

ச. ; ; ; * பா ; பா ; பா | பதநிதநீ - தநி | ஸ்ாஸ்நிநீதா ||
; ; ; * நே ; ஸே; யு | நூ. . - ஷ்க | ர்ம . . . தே ||
தபமா ; * ரீமாமககாரீ | ஸாஸா ; - நீ | ஸாரீகாமா ||
வ . த ; * நீ . ஸக். நி | தி நி ; - நி | ல்வஸா. கெ ||
பா ; ; * தாநீதநிஸ்ாநீ | ஸ்ா ; ; - ரிக் | ம்ாம்க்க்ரீ ||
நோ ; ; * நீ .ஸே . வ | நி ; ; - ல்வ. | க நே. ல . ||
ஸ்ா; ; * நீநீநீஸ்ாநீ | நிததா ; - நீ | தாபாமாரீ ||
ரா ; ; * நீரஜா.க்ஷ | த்யாக ; - ரா | ஜ ஸ .ந்நு ||

மககரிஸா *
த . . . . * (ஸ்ரீ ஜாநகீ)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள், ஸ்ரீராம பஜனம் செய்பவர்கட்கு யம பயம் இல்லை என்கிறார்.

33—C

(73) ஸாரடி - ஆதி.

ப. பஜந பருலகேல தண்ட - பாணி பயமு மநஸா (பஜ)

அ. அஜ ருத்ர ஸுரேஶுலகு - ஆஸ்தாந மொஸங்கு ராம (பஜ)

ச. அம்டகோட்ல நிண்டிந கோ - தண்டபாணி முகமுநு ஹ்ருத்
புண்டரீகமுந ஜூசி - பூஜஸல்புசு
நிம்டுப்ரேமதோ கரம்கு - நிஷ்காமுலகு வர வே
தண்டபால தாஸுடைந - த்யாகராஜுனேயு ராம (பஜ)

பத உரை

மநஸா - ஓ மனதே
பஜநபருலகு - பஜனை பரவசர்கட்கு (அதாவது ராம பஜனையி லீடுபட்டிருக்கிற மஹாத்மாக்களுக்கு)
தண்டபாணி - எமனுடைய
பயமு - பயம்
எல - எது? (கிடைபாது என்று பொருள்)
அஜ - பிரமன்
ருத்ர - உருத்திரன்
ஸுரேஶுலகு - தேவேந்திரன் முதலியவர்கட்கு

ஆஸ்தா,நமு - பதவியை (அவரவருடைய பதவியை)
ஒஸகு^v - கொடுக்கக்கூடிய (ராமனுடைய பஜனையில் பரவச மடைந்தவர்கட்கு எம பயமில்லை என்று தாத்பரியம்)
அண்ட^vகோட்ல - அண்டகோடிகளில்
நிண்டி^vந - நிறைந்த
கோத^vண்ட^vபாணி - கோதண்டத்தை ஏந்தின கையை உடையவனுடைய (ஸ்ரீராமனுடைய)
முக,முநு - முகத்தை
ஹ்ருத் - ஹ்ருதயமாகிய (மனதாகிற)
புண்ட^vரீகமுந - தாமரைக் கமலத்தில்
ஜூசி - பார்த்து
பூஜஸல்புசு - பூஜை செய்துகொண்டு,
நிம்டு^v - பரிபூர்ணமான
ப்ரேமதோ - ஆர்வத்துடன் (விசுவாஸத்துடன்)
கரம்கு^v - (ஆநந்தத்தால்) உருகுகிற
நிஷ்காமுலகு^v - யாதொன்றிலும் இச்சையில்லாதவருக்கு
வர - சிலாக்கியமான
வேத^vண்ட^vபால - கஜாக்ஷகனுக்கு
தா^vஸுடை^vந - தாஸனான
த்யாக^vராஜு - த்யாகராஜன்
ஸேயு - செய்கிற
ராம - ராமனுடைய (ப^vஜனபரவசர்கட்கு எமபயமில்லை)

விசேஷார்த்தம்:—'அஜருத்^vர ஸுரேஶுல காஸ்தா,நமொஸகு^v' என்பதனால், பிரமன், ருத்திரன், தேவேந்திரன் முதலிய எல்லா தேவகணங்கட்கும் அவரவருடைய பதவியைக் கொடுப்

பது ஸ்ரீராமனுடைய பஜனே யாகையால் அப்படிப்பட்ட சிலாக்கியமான பஜனத்தில் பரவசமடைந்தவர்களை துன்பப்படுத்த எமன் சக்தியற்றவனாகிருன் என்று பொருள். இதனால் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி பரப்ரும்ம ஸ்வரூபியென்றும் அவனுடைய பஜனமே முக்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய சிறந்த மார்க்கமெனவும் பொருள்படுகிறது

'அண்ட^V^கோட்ல நிண்டி^V^ந' என்பதனால்; அண்டகோடிகளி லெல்லாம் நிறைந்திருக்கிற கோதண்டபாணி திருமுகத்தை ஹ்ருதயமாகிற தாமரைக் கமலத்தில் பார்த்துப் பூஜைசெய்து கொண்டு, நிறைந்த ஆர்வத்தால் உருகுகிற நிஷ்காமனுனவரும், சிலாக்கியமான கஜராஜனை ரக்ஷித்த பகவானுக்குத் தாஸனுமான த்யாகராஜனால் செய்யப்பட்ட ராமபஜனையில் பரவசர்கட்கு எமபயம் கிடையாதென்று பொருள். அண்டகோடிகளில் நிறைந்த என்பதனால் பிரம்மம் நிரவயவமாய் உலகமெங்கும் அந்தர்யாமியாய் வியாபித்திருக்கிறதென்பதையும்; 'கோதண்ட^V^பாணி' என்பதினால் பக்தர்கள் எளிதில் தரிசிக்கும் நிமித்தம் ஸ்வயமாய் அந்த பிரமம் ஸ்ரீராமனாக யவதரித்ததென்றும்; ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் என்பதினால் பகவான் பக்தர்களின் இருதய கமலத்தில் வாஸம் செய்யப்பட்டவனென்றும்; பார்த்து என்பதனால் பகவான் மனதிடத்திருத்த வேண்டியவனென்றும்; 'நிஷ்காமன்' என்பதினால் த்யாகராஜனால் செய்யப்படும் ஸகல கர்மங்களும் பிரதிபலனை இச்சிக்காமல் பகவதர்ப்பணமாய்ச் செய்யப்படுகிறதென்றும், 'வாமேத^V^ண்ட^V^பால' என்பதனால், 'நக்ரா க்ரான்தே கரீந்த்^V^ரே முகுளித நயனே மூலமூலேதி கி,ன்னே நாஹம் நாஹம்

நசாஹம் நசபுவதி புநஸ்தாத்ருஶோ மாத்ருசேஷா-இத்யேவம் த்யக்த ஹஸ்தைஸ் ஸ்ஸபதி ஸுரகணைர்பாவ ருன்யைஸ் ஸமஸ்தைர் மூலம்பத் ப்ராதுராஸீத் ஸதிஶதா பபவான் மங்களம் ஸந்ததம் ந:' என்கிறபடி, முதலையினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட கஜேந்திரன் தன்னுடைய உதவிக்காக பிரமன் முதலிய தேவர்களையும் மற்வர்களையும் கூப்பிட்டழைக்க ஒருவரும் வராமையைக் கண்டு ஆதிமூலமே என் றழைக்க வந்து ரக்ஷித்த பகவான் உலகினிடை வழிபடப்பட்டு வருகிற மற்றெல்லா தெய்வங்களிலும் சிறந்தவனென்றும்; அவனே ராமனென்றும்; அந்த காரணத்தினால் கஜாக்ஷகனுடைய தாஸத்வம் சிலாக்கியமென்றும் பொருள்.

ஸுரடி ராகலக்ஷணம்:—'ஸுரடஸ்யது ஆரோஹே கநௌ த்யக்த்வாப்ராகீயதே' சதுர்தண்டி ப்ரகாசிகா. இது பாஷாங்கமென்று சொல்லப்படுகிறது. இராகாங்க பாஷாங்கங்கட்கு எம்மால் ப்ரத்யேகமாய் வேறு இடத்தில் எழுதப்படும் வ்யாஸத்தைப் பார்க்கவும். இது தேசிய ராகம். 'தேசியமென்றால் இதர தேசத்திலிருந்து ஸ்வீகரிக்கப்பட்டு நம்முடைய கர்னாடக ஸம்பிரதாயமாய்ப் பாடப்படும் ராகம். இந்த ராகம் சுமார் நாலு நூற்றாண்டுகட்கு முன் வடதேசத்திலிருந்து வந்ததெனத் தோன்றுகிறது. சுமார் 13-வது நூற்றாண்டிலிருந்து எழுதப்பட்ட ரத்னாகராதி கிரந்தங்களில் இந்த ராகம் காணப்படவில்லை. வெங்கடமகியால் செய்யப்பட்ட சதுர்தண்டி பிரகாசிகையில் மாத்திரம் இந்த ராகத்திற்கு லக்ஷணம் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. இது 28-வது மேளம் ஹரிகாம்போஜியில் பிறந்ததென வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆரோஹணத்தில்

காந்தார தைவதங்கள் விலக்கப்பட் டிருக்கின்றன. சுத்தமத்யம கைசிகி நிஷாத சதுச்ருதி ரிஷபங்கள் ராகத்தின் சாயலைக் காட்டும் ஸ்வரங்களாம். காலநியமன மில்லாமல் எப்பொழுதும் பாடக் கூடியது.

ஆரோஹணம்	அவரோஹணம்.
ஸரிமபநிஸ்.	ஸ்நீதபமகபமரீஸ.

ஆரோஹணத்தில் நிஷாதத்திற்கும் அவரோஹணத்தில் நிஷாத, மத்யம, ருஷபங்கட்கும் தீர்க்கத்தைக் கொடுத்தால் (நீண்டொலிக்கச் செய்தால்) இந்த ராகத்தின் களை நன்ருய்ப் புலப் படும். 'ஸரீகம பதநீஸா' 'ஸ்நீதபமாகரீஸா' என்று கமகத்துடன் பிடித்தால் இந்த ஸம்பூர்ணப் பிரயோகத்திலும் இராகத்தின்களை கெட்டுப்போகாது. தேசிய இராகங்களில் இவ்வித குணங் கள் விசேஷமாய்க் காணப்படுகின்றன. 'ஸரிகரி' என்ற தாரஸ்தாயி பிரயோகத்தில் ஸாதாரண காந்தாரம் பேதிக்கிறது, 'பாகரி' என்கிற தாரஸ்தாயி ப்ரயோகத்திலும் ஸாதாரண காந்தாரம் பேசுகிறதென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிருர்கள்.

இந்த ராகத்திற்கு முக்கியமான மூர்ச்சனை ஸ்வரம் கைசிகி நிஷாதம். மந்தரஸ்தாயி நிஷா தத்திற்குக் கீழ் இந்த ராகம் பிரஸ்தரிக்கப்படுகிறதில்லை என்று சிலர் அபிப்பிராயப் படுகிருர் கள். இந்த ராகத்தைப் பாடும்பொழுது, 'ரிமரீஸ - மகமரீ - பமமகமரீ - மகபமரீ - பமகமரிஸ - பரீ ; தபமா ; கரீ - பநிதநிஸா - நிஸரிஸாநி - நிஸநீ தப - மபமாகரீ - ரிமபநி - தநிஸா - நிதமாகரி' என்கிற ப்ரயோகங்களை விசேஷமாய் உபயோகிக்கவேண்டியது.

‘மா ; கரீ’ என்கிற ப்ரயோகத்தில், ‘பமமா ; கரி - என்றும் நீ ; தப என்பதில் ‘பநீ ; தப- என்றும், ‘மரீ ; ஸ’ என்னும் ப்ரயோகத்தில் மகரீ ஸ என்றும் பேசும்படிக்கு வாத்தியங்களில் பிடிக்கவேண்டியது. மேலும் இந்த ராகம் விசேஷமாய் கமக ஒரிகைகளினாலேயே இரஞ்சகம் செய்யப்படுகிறது. இந்த இராகத்தை வாசிப்பதற்கு உபயோகமான சில சாதாரணப் பிரஸ்தாரங்கள் இதன் கீழ் வரையப்பட்டுள.

நிஷாத மத்யம ரிஷபங்கள் தீர்க்கமாய் வருகிற இடங்களிலெல்லாம் வீணை முதலிய வாத்தியங்களில் அழுத்திப் பிடிக்கவேண்டியது.

நிஸநீத - மபஸநீதப - மபதபமா ; கரீ ; - பநிதநிஸ்ா ; - நிஸ்ரிம்ரிஸ் - ரிமபநிதநிஸ்ா, நிஸ்ரிஸநித - நிஸநிதப - மபநிதபம - கபமரீ ; - பமரிகரிஸ - ரிமபநிதநிஸா - நிஸரிஸநித - நிஸநீ- தபமதபமா ; கரீ ; ஸ - ரிஸநிஸா - ரிமபநிதஸநீதபா - ரிமபநிஸா - நிதபமரீ ; - நிஸகரிஸா ; ; நிஸ்ரிஸ்ா ; - ஸ்ஸ்நீதப - பநிதநிஸ்நீதப - பநிநிதபமா ; கரீ ; - மபநிஸ்ாரிஸ்ஸ்ாஸ் - நிஸ்ரிம்ா; கரிஸநித - தநிஸ்ரி - நிஸ்நீத - நிஸ்ாரிரிஸ் - நிதபமகரிஸ.

ப. பாநீ	தா - பாமாகா	ரி மரீ	ரிம - ரிஸஸாஸா	‖
பஜ	ந - பருல	கே..	லு. - கம் . ட	‖
ரிமரீ	மா - பாமாபா	பநிதா	பா ; - ரீ மா	‖
பா .	ணி - பயமு	ம . ந	ஸா ; - ராமா	‖

2. பாநீ	தா - பாமாகா	ரிமரீ	ரிம - ரிஸஸாஸா
ப ஜ	ந - ப ரு ல	கே .	ல - தம் . ட
ரிமரீ	மா - பாமாபா	நீதா	ஸ்நிநித - தபபம
பா .	ணி - ப ய மு	ம ந	ஸ . . . - . . . .
3. பாநீ	தா - பாமாகா	ரிமரீ	ரிம - ரிஸஸாஸா
ப ஜ	ந - ப ரு ல	கே .	ல. - தம் . ட
ரியரீ	மா - பாமாபா	நீநீ	ஸ்ா ; - நிதபம
பா .	ணி - ப யமு	மந	ஸா ; - . . . .
4. பஸ்நீ	தா - பதபாமக	ரியரீ	ரிம - ரிஸஸாஸா
ப . ஜ	ந - ப. ரு .ல	கே .	ல. - தம் . ட
ரிமரிம	பா - மபநீஸ்ா	நிஸ்ரிக்	ரிஸ் - நிஸ்ரீஸ்ா
பா . .	ணி - ப . யமு	ம . ந .	ஸா - . . . .
5. ரிஸ்நீ	தா - பதபாமக	ரிஸரீ	ரிம - ரிஸஸாஸா
ப . ஜ	ந - ப . ரு . ல	கே . .	ல : - தம் . ட

	ரிமரிம	பா - மபநிஸா	நிஸ்ரிக்	ரிஸ் - நிஸ்ரிம்ாக்
	பா . .	ணி - ப . யமு	ம . ந .	ஸா - . . . . .
அ.	; ப ப	நி ; ஸ்ாநி	நிஸ்ா	நிஸ்ாஸ்ா ;
	; அஜ	ரு ; த்ரஸ¬	ரே.	ஹ¬லகு ;
	நிஸ்ரிஸ்	ஸ்ரிக்ரி - ரிஸ்நித	நிஸ்நித	பா - பநிதமபா
	ஆ . .	ஸ்தா. - ந . மொ	ஸ. . .	கு - ரா . . ம
ச.	; மா	மா மா ; மா	மகபா	மா - மா - ம கரீ
	; அம்	டகோ ; ட்ல	நிம் .	டி - ந - கோ .
	; ரிம	ரிமரிஸஸாஸா	ரிமரீ	ரி ப மாபா ;
	; தம்	ட.பா. ணி .	மு.க	முநஹ்ருத்;
	; ரீ	மா - பதநீதா	பாமக	ரிமரிமரீஸா
	; பும்	ட - ரீ . . க	முந .	ஜ௵. . . சி
	; நீ	ஸா - ரீ பாமா	ரீ ;	ஸா ; ; ;
	; பூ	ஜ - ஸல். பு	சு ;	. ; ; ;

; பநி	தா - பா ; மக	பமமரி	மாபா ; பா
; நிம்	டு - ப்ரே ; ம.	தோ..	க ரம் ; கு
; - பா	ப த பநிதமபா	பஸ்ஸ்நி	ஸாநீஸா ;
; - நி	ஷ்கா . . . . மு	ல கு.	வ ரவே ;
; நீ	ஸ்ரீம்ரக்ர	ரிக்ரி	ஸா - ஸ்நிஸார்
; தம்	ட பா . ல	தா .	ஸா - டை . ந
நிஸ்ரிக்	ரீஸ் - நிஸ்ரீஸா	ரீஸ்நித	பா - பநிதமபா.
த்யா. .	க . - ரா. ஜா	ஸே. .	யு - ரா . . ம

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் பக்தகோடிகட்கு ஸ்ரீராமனைவிட மேலான ஆஸ்ரயம் இல்லை என்று கூறுகிறார்.

(74) ஸாரடி - ஆதி.

ப. வேறெவ்வரே க^v^தி - வேமாறுலகு ஸீதாபதி (வே)

அ. ஈரே டு^v^லோகமுல கா - தா^v^ருட^v^வகு^v^ நிந்துவிநா (வே)

ச. ப்ᵛரும்தாᵛரகாதிᵛ முநி - ப்ᵛரும்தᵛ ஶுகஸநக ஸ
நம்தᵛந ஸ்ரீநாரதாᵛர - விம்தோᵛத்ᵛபᵛவ ஸ்ரீபᵛவ பு
ரம்தᵛருலகு ஸ்ரீ த்யாகᵛ - ராஜுநிகி நின்நுவிநா (வே)

பத உரை

வேமாறுலகு - ஆயிரம் தடவையிலும்

வேறெவ்வரே கᵛதி - வேறு கதி யார் (அய்யனே)

ஈரேடுᵛ - ஈரேழு (பதினாலு)

லோகமுலகு - உலகங்கட்கும்

ஆதாᵛருடᵛவகு - ஆதாரபூதனாயிருக்கிற

நின்நுவினா - உன்னைவிட (வேறு யார் கதி அய்யனே என்று பொருள்)

ப்ᵛருந்தாᵛரகாதிᵛ - தேவகணங்கள் (முதலாய்)

முனிப்ᵛருந்தᵛ - முநி கணங்கள்

ஶுக - ஶுகர்

ஸநகஸநந்தᵛன - ஸனக ஸநந்தனர்கள்

ஸ்ரீநாரதᵛ - ஸ்ரீநாரதர்

அரவிந்தோᵛத்ᵛபᵛவ - தாமரைக் கமலத்திற் பிறந்தவர் (பிரமன்)

ஸ்ரீ பᵛவ - குமாரஸ்வாமி முதலாயுள்ள யாவருக்கும்

புரந்தᵛருலகு - பரமசிவனுக்கும்

த்யாகᵛராஜுநிகி - த்யாகராஜனுக்கும்

நின்நுவினா - உன்னைவிட (வேறுகதி யாருமில்லை)

விசேஷார்த்தம்:—,ஈரேடு^{V} லோகமுல காதா^{V}ருட^{V}கு^{V}' என்பதனல், ஸ்ரீராமபிரான் லோகாதாரனென்று பொருள். 'ப்^{V}ருந்தா^{V}ரகாதி^{V}...,த்யாக^{V}ராஜனுதிகி' என்பதனல், தேவர்கள், முனிவர்கள், பிரமன், சிவன் முதலாய எல்லா தேவகணங்கட்கும் புக்கிடம் ஸ்ரீராமனுகவே யிருக்க கேவலம் ஞானதௌர்பல்யத்தால் மாயையாகிய உலகவிஷயங்களில் மகிழ்ந்து ஏமாந்துபோகிற பேதைகட்கு அவனையல்லாது புகலிடம் யாரிருக்கிறுர்கள் என்பது பொருள்.

'அந்யதா, சரணம் நாஸ்தி த்வமேவ சரணம்மம
தஸ்மாத் காருண்ய பா^{V}வேந ரக்ஷ ரக்ஷ ஜநார்த^{V}ந'

என்று கீதையில் சொல்லியபடி ஸ்ரீராமன் ஒருவனே சரண்யனென்றும் அவனே அடையத் தக்கவனென்றும் பொருள்.

ப. ; ; ; * ரீமா - பாநீதா	பா - ; ; - பம	பத - பா ; - மக ‖
; ; ; * வே. - செவ்வ	றே - ; ; - ..	. . - , ; - க. ‖
2. ரீ ; ; * ,,	,, - ரீம	ரிமபத - மபமா ‖
தி ; ; * ,,	,, - ..	. . . . - . . க ‖
3. ,, * ,,	ஸ்நிநித - தபபம	பதநித - தபபம ‖
,, * ,,	ரே. . . -	. . . . - . க. ‖

1. ரிமரிமஸா *	ரிமரிம - ரீஸாரீ	நீ ; ஸா ; - ரிம	ரீ - ரிமபாமா	‖
தி. . . . *	வே. . - மா. ரு	ல ; கு ; - வீ	. - தா . ப	‖
2. பா ; ; *	,,	,,	ரீ - ரிமபாபா	‖
தி ; ; *	,,	,,	. - தா . ப	‖
3. ஸ்ாநிதபம*	,,	,,	,,	‖
தி . . . .*	,,	,,	,,	‖
ஸ்ாரிஸ்-நிதபம*				
தி . .- . . . .*	(வேறெவ்வரே)			
அ. ; ; ; *	பநீதபா ; மா	ரீ - ; ; - மா	பாநீதாநீ	‖
; ; ; *	ஈ. . ரே ; டு	லோ- ; ; - க	மு . ல	‖
2. ஸ்ா ; ; *	,,	,,	,,	‖
கா ; ; *	,,	,,	,,	‖
3. ஸ்ரிஸ்ரிஸ்ரி*	,,	,,	,,	‖
கா. . . . .*	,,	,,	,,	‖

4. ஸ்நிதநிஸ்ரி*	,,	,,	,,	||
கா. . . . .*	,,	,,	,,	||
ரிஸ்ஸ்நிநித*	,,	ரீ -;;- ரிம	ரிஸ - நிஸரிம - ரிம	||
கா. . . . .*	,,	லோ-;;-க.	. : - மு. . . - ல.	||
பம-பநிதம*	,,	ரீ -;;- மா	பாநீதாநீ .	||
கா.- . . . .*	,,	லோ-;;-க	. மு. ல	||
ஸ்ா; ; *	ஸ்நிஸ்ரிஸ்ா ; நீ	நிதஸ்நீத - நித	, ப - த பாம - பா	||
கா ; ; *	தா. . . ரு ; ட	வ. கு . . - நி	, . - ந்நு . . - வி	||
ஸ்ா; ; *	,,	நிதஸ்நிதப - ரிம	; ரி - ரி மபத - மப	||
நா ; ; *	,,	வ. கு. . . - நி	, . - ந்நு. . . - வி.	||
ரீஸ்நிதபம*				
நா. . . . .*	(வேறெவ்வரே)			
ச. ; ; ; *	பா ; பா ; பா	மரிமபபம - பத	தப - பநீதபம	||
; ; ; *	ப்ரும்; தா ; ர	கா. . . . . - . .	. . - தி . . மு.	||

ரீ ; ; * ,, | ஸரிரிமமப - மப | நித - ஸ்தபம ||
நி ; ; * ,, | கா. . . . . - . . | . . - தி . மு. ||

,, * ரீமாரீஸாரீ | ஸா ; ; - ரிம | , ரி - ரிமபாமா ||
,, * ப்ரும்தஹா | க ; ; - ஸ. | , . - ந . . க ||

பா ; ; * ரீமாபாநீநீ | ஸ்ா ; ; - ஸ்ா | ; ஸ்ா - ஸ்நிநீ ||
ஸ ; ; * நம். த . ந | ஸ்ரீ ; ; - நா | ; ர - தா. . ||

ஸ்ா; ; * நீ ; ஸ்ா ; ம் ரி | ரிஸ்நிஸ்ரீ - ஸ்ா | ; நித - ஸ்நிநித ||
ர ; ; * விம்; தோ ; த்ப. | வ . . . . - ஸ்ரீ | ; ப . - வ . . . ||

பா ; ; * ரீமாபாநீஸ்ா | ரிம்ரீஸ்ா - ஸ்ரி | ரிஸ் - ஸ்ாரிஸ்ஸ்நி ||
பு ; ; * ரம். த . . ரு | ல . . . - கு . | . . - த்யா. . . . ||

ஸா; ; * ஸ்நிஸ்ரிஸ்ா ; நித | நிதஸ்நிதப - நித | ; ப - த பாம - பா ||
க ; ; * ரா. . . ஜா ; நி. | கி . . . . . - நி | ; . - ந்த்ர . . - வி ||

ஸ்ா; ; * ,, | நிதஸ்நிதப - ரிம | , ரி - ரி மபநி - மப ||
நா ; ; * ,, | கி . . . . . - நி | ; . - ந்த்ர. . . - வி. ||

ரிஸ்நிதபம*
நா. . . . . * (வேறெவ்வரே)

அவதாரிகை:—இந்தக் கீர்த்தனத்தில் அய்யரவர்கள் ஸ்ரீராமனுக்கு ஹாரதி ஸமர்ப்பிக்கிறார்.

(75) ஸுரடி - ஆதி.

ப. பதிகி ஹாரதீரே ஸீதா (பதிகி)

அ. அதிம்ருதுதர ஸத்யபாஷணுநிகி - அகிலாண்ட நாதுநிகி ஸீதா (பதிகி)

ச. பங்கரு ரங்கு பு - ஜங்குநிபைநி செ - லங்குசுநு மரக - தாங்குடு மெறபுதெ

றங்குந மெறயு தந - யங்கநதோ பலு - கங்கஜூசி யுப் -பொங்குசு ஸீதா (பதிகி)

2. அக்கறதோ நிரு - ப்ரக்கல நிலிசி த - ளுக்கநி மெறயக - ஜக்கநிமோமுந

சுக்கல ராயநி - மக்குவதோ ஸரி - முக்கர கதலக - க்ரக்குந ஸீதா (பதிகி)

3. ராஜவிபாகர - ராஜ தராபர - ராஜமுகாஜ வி - ராஜுலு ரூடக

ராஜமாநமகு - காஜுலு கல்லந - ராஜித த்யாக - ராஜ நுதுநிகி ஸ்ரீ (பதிகி)

பத உரை

ஸீதாபதிகிக் - ஸீதை மணவாளனுக்கு

ஹாரதி நீரே - ஹாரதி கொடுமின்

அதிம்ருதுதரஸத்ய பாஷணுநிகி-மிகவும் மிருதுவாகவும் நிஜமாகவும் வார்த்தையைச் சொல்கிறவனுக்கு

அகிலாண்டநாதுநிகி - ஜகந்நாதனுக்கு (ஸீதாபதிகி)

மாகதாங்குடு - பச்சைமேனியன்

பங்கரு ரங்கு - பொன்னிறமுடைய

புஜங்குனிபைநி - ஆதிசேஷன்மேல்

செலங்குசுரு - வீற்றிருந்த
மெறபுதொரங்கு^v^நந் - மின்னலைப்போல்
மெறயு - பிரகாசிக்கிற
தந - தன்னுடைய
அங்க^v^நதோந்-பார்வையாகியலீலையோடு
பனுகங்க^v^ந் ரூசி - பேசுவதைப் பார்த்து
உப்பொங்கு^v^சுந் - உள்ளம் பூரித்து (ஸீதா பதிகி ஹாராதிமோ)
(ஓப^v^ாமலார- ஓ பெண்களே ! என்பது அத்^v^யாஹார்யம்)
அக்கரதோந் - ஸ்ரீராம கைங்கர்யத்தில் அக்கரை (பிரீதியோடு)
இரு - இரண்டு
ப்ரக்கலந் - பார்ஶ்வங்களிலும்
நிலிசி - நின்று
தளுகு அநி - தளதளவென்று
மெறபக^v^ந் - உங்களுடைய தேககாந்தி பிரகாசிக்கும்படியாய்
சக்கநிமோமுநந் - அழகிய முகத்தில்
சுக்கலராயநி - சந்திரனுடைய
மக்குவதோந் - அழகோடு (காந்தியோடு)
ஸரி - ஸமானமாகிற
முக்கர - மூக்குத்தி
கத^v^லகந் - அசையும்படியாய் (ஸீதாபதிகி ஹாரதி)
'ராஜ...விராஜாலு'
ராஜ - சந்திரன்
விபா^v^கரன் - ஸூர்யன்
ராஜத^v^ர - சந்திரனை தரித்தவன் (சிவன்)
அமரராஜ - தேவேந்திரன்
ஶுக - சுகர்
அஜ - பிரமன்

334—C

விராஜுலு - கருடன்முதலிய பரிவாரங்கள்
கூடகந் - ஸேவிக்கையில்
ராஜமாநமு அகு - பிரகாசிக்கிற (உயர்ந்த)
காᵛஜுலு - வளையல்கள்
கᵛல்லு அநந் - கல்லென்று சப்திக்கும்படியாய்
ராஜித - பிரகாசிக்கிற (விளங்குகின்ற)
த்யாகராஜநுதுநிகிந் - தியாகராஜனல் கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீராமனுக்கு
ஸ்ரீபதிகிந்-லக்ஷ்மீ நாயகனுக்கு (ஸீதாபதிகி ஹாரதி)

விசேஷார்த்தம் :—'அதி ம்ருதுᵛதர...பா,ᵛஷணுநிகி' என்பதனல், 'ப்ரியவாதீச பூ,ᵛதாநாம் ஸத்யவாதீᵛச ராக,ᵛவ:' என்கிறபடியும், 'புᵛத்தி,ᵛமாந் மது,ᵛராபா,ᵛஷி பூர்வபா,ᵛஷீ ப்ரியம்வத:' என்கிறபடியும், ஸ்ரீராமன் மதுரமாகவும் பிரியத்தோடும் முன்கூடிப் பேசுகிறவனென்றும், எப்படி பேசியபோதிலும் உண்மையையே பேசுகிறவன் என்றும் பொருள்.

'அகி,லாண்டᵛநாது,ᵛநிகி' என்பதனல், 'யதோவா... தத்ᵛப்'ரஹ்மேதி' என்கிறபடி ஸர்வ லோகநாயகன் என்கிருர்.

'பᵛங்காᵛரு...ஸீதாபதிகி' என்பதனல் 'ஸ்ரீராமன், ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்றும், அவன் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நித்யஸூரிகட்கு ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியோடு சேவைதந்தருளுவதுபோல் பூலோகத்தில் ஸமஸ்த தேவர்களும் பக்தகோடிகளும் ஸேவிக்கும் பொருட்டாய் ஆதிசேஷன்மேல்

வீற்றிருந்து நித்யானபாயினியாகிய பிராட்டியோடு ஸம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கிறாரென்றும் கூறி இந்த ஸந்நிவேசத்தில்; ஓ பெண்மணிகாள், ஸ்ரீராமனை நீங்கள் ஸேவித்து ஹாரதி ஸமர்ப்பியுங்கள்' என்கிறார்.

'அக்கரதோர..லீநாபதிகி' என்பதனால் 'ஓ செல்வச் சிறுமியர்காள்! நீங்கள் பிரகாசிக்கிற அவயவ காந்தி யுடையவர்களாய் நன்றாய் அலங்கரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமனுக்கு மங்களங்கியமாய் ஹாரதி சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்கிறார் என்று பொருள்.

(குறிப்பு:—பகவத் கைங்கரியம் செய்யும்போது மனிதன் ஸ்நாநாதிகளால் சரீரசுத்தி செய்துகொண்டு, ஜபாதிகளால் ஆத்மசுத்தி செய்துகொண்டு, நல்ல வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொண்டு, நறுநாற்றமுடைய மலர்கள் சூடிச் சந்தனம், பன்னீர் முதலிய வாசனைகள் பூசி தாம்பூலம் தரித்துப் பரிசுத்தனயிருக்கவேண்டும் என்று ஆஹ்நிக ப்ரகரணங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிற விதி இங்கு உரைத்தக்கது.)

'ராஜ...ஸ்ரீபதிகி' என்பதனால், 'ஓ பெண்மணிகாள் இந்த மஹோத்ஸவத்தைப் பிரம்மாதி தேவர்களும் சுக ஸநகாதி முனிவர்களு மற்றமுள்ள பக்தகோடிகளும் வந்து தொழாநின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட ஸந்நிவேசத்தில் உங்களுடைய கங்கணங்கள் ஒலிக்க ஹாரதி தட்டைப் பிடித்துப் பையவே அசைத்துப் பாடி ஹாரதி ஸமர்ப்பித்து மகிழ்வடையுங்கள்' என்கிறார்.

ப. ; * ஸ்ாநீதாபா - மாகாமா	ரீ ; ; ;	ரீமாபாநீ	‖
; * பதிகிஹா - . ர தி	ரே ; ; ;	ஸீ. தா.	‖
; * ,,	ரீ ; ஸா ;	; ; - ;	‖
; * ,,	. ; . ;	; ; - ;	‖
அ. மாபா நீ நீ ஸ்ாரீம்ாக்ா	ம்ா - ரீ ; ஸ்ா	ஸ்ாநீஸ்ா ;	‖
அ தி ம்ருது தர ஸ .	த்ய- பா; ஷ	ணுநி கி ;	‖
நீ ஸ்ா நீ ; ; தாபாம்ா	; பா்பாமா	ரீமாபாநீ	‖
அ கிலாம்; ; ட நா .	; து நி கி	ஸீ. தா.	‖
; *			
; * (பதிகி)			
ச. மா ; மாமா்மா ; மா்மா	மாதாபாமா	ரீ ; ஸ்ாஸ்ா	‖
ரா ; ஜ வி பா ; க ர	ரா . ஜ த	ரா; ம ர	‖
ரீ ; மா ரீ - ஸாநீஸாரீ	மாகாபாமா	ரீ ; மாபா	‖
ரா ; ஜஶ - கா . ஜ வி	ரா . ஜ ஹு	கு; ட க	‖

பாமாபாநீ ; நீஸ்ாரீ	ரீ ம்ா ரீ ;	ஸ்ாநீஸ்ாரீ	‖
ரா . ஜ மா; நம கு	காஜ¬லு ;	கல்ல . ந	‖
ரீஸ்ாநீதாபா ; மாமா	பாபாமாரீ	ரீ மாபா நீ	‖
ரா. ஜிதத்யா ; . க	ரா . ஜ நா	து நி கிஞ்ீ	‖

; *

; * (பதிகி)

(மற்ற இரண்டு சரணங்களையும் இதைப்போல் பாடிக்கொள்ளவும்.)